

8
 Ὡς αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Κα-
 εῖωρ, τῷ γλωττῶν ἐκτμηθεὶς, τελευ-
 τᾷται.

Ἡ Φωνὴς φερῆσαι γλωττότμητος Καρίωρ.
 Γλωσσῶν πλασίωμ ἐπαυσερ ὑδροφωρίᾳ.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
 Περπετέας, καὶ ἧς σὺ αὐτῇ, Σατύρς,
 Ρ' ἀκάτς, Σατορμίλς, Σεκύνδς, ἐ Φηλι-
 κητάτης.

Ἡ Τῇ ἧς σφαγῆτων Περπετέα περ-
 τᾷτα.

μεφε συσφαγεῖσα πρὸς τῷ ἐξαδά.

Ἡ Ἀγία Μάρτυς Περπετοῦα ὡς ἐκ
 Πόλεως Βουδρυταῶν τῆς Ἀφρι-
 κῆς. συνελήφθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀπίστου, καὶ
 ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μτ' τοῦ εἰρημῶν με-
 αίσκων κατηχεμῶν. Τῇ δὲ Ἀγίᾳ Περ-
 πετέᾳ, ἅμα τῇ Φηλικητάτῃ, ἀφίεται δά-
 μαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμῶσα διεσπάρ-
 ξεν αὐτάς. εἶτα μετὰ τοῦ λοιπῶν Ἀγίων
 ὑπὸ ὅχλῳ μαχαίραις ἀφαιρῶνται.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ, ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ Πατέρων Θεός, μὴ καταχύ-
 ρης ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν
 πατρὶσὶ βοᾶντοί· ὁ λογιζόμενος εἶ ὁ Θεός.

Ὁ Εὐοκῆσας Θεός, ἐν γὰρ τῇ τῆς Παρ-
 θεύς, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, ὥστερ ἐν
 τρυφῇ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Ὁ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λό-
 γος, ἐν τῇ σαρκί, ἐν τοῖς κα-
 ρσίων, μετέχες ὥστερ μήπιον.

Ἡ Σώφρων Ἀγία ἡμῶν, προφητεύει
 τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυθικῶς,
 τῷ τοῦ Εὐδῶν προσδοκίᾳ, καὶ Ἰσραὴλ
 τῷ λύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Χαίρε ἡ ἀσπυρὸς γῆ, ἡ τοῦ Λόγου ἐκ
 μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σε-
 σαρκωμένης τεκῶσα, ἡ σκέπη τοῦ ψυχῶν
 ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ τῆς Γεδαίας.

Ὁ τεφνιφόρος χορδαίς, τοῖς χοροῖς τοῦ
 μαρτύρων συνάφραιμόμενος· τῷ πλά-
 γῳ γ' ἐκνήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, σῶν

μέλπεις γυνόμενος· ὁ τοῦ Πατέρων ἡμῶν
 Θεός ἀλογητός εἶ.

Ὁ Δεσπότης τοῦ ὅλων, ἧς αὐτῷ παθ-
 μάτων γέφει τὸν Μάρτυρα, ἐν τῷ
 ἐμαυλίζει, σκίωαῖς ἐπαρσίοις, κεκραγόντα
 ἐ λέγοντα· ὁ τοῦ Πατέρων ἡμῶν Θεός ἀ-
 λογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Ἡ εὖν φέρσα βρέφος, τὸν πρὸ πα-
 τῶν αἰώνων Θεὸν παρὰ μωμε, ἐκ σῶ-
 σματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωπῶσα, τῷ
 σωθῆναι τὸς ψάλλοντας· ὁ τοῦ Πατέρων
 ἡμῶν Θεός ἀλογητός εἶ.

Ωδὴ, η'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ Βασιλεῖα Χειρῶν, ὃν ὁμολό-
 γησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν
 τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ,
 πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς, βρέφος γυμ-
 νημένον, ὑπὸ Νόμον ἀχθέντα, ἵνα τῷ
 Νόμῳ πάντας, ἀπαλλάξῃ τῷ γραπτοῦ,
 πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ὁ ἰδὼν με φῶς νοερὸν, Συμεῶν ὁ πρεσ-
 βύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶντων
 ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τῷ ἐν τῷ πρῶ-
 ματι ζωῷ ἐκ τῆς προσκαίρας.

Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸν, τὸν ἀδοκίμο-
 νηταῖς δι' ἡμᾶς μηπιάσαι, ἐν ἐν χερσὶ δεχ-
 θῆναι τῷ πρεσβύτῃ Συμεῶν, πάντα τὰ ἔρ-
 γα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον. Ἡ.

Ὁ Βασιλεῖα Χειρῶν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν
 ἡ Παρθένος Μαρία, ἐν τῷ τόκῳ ἐ-
 μερε Παρθένος Ἀγνῆ, πάντα τὰ ἔργα
 ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμιον.

Ἡ ἐλπίς τομῆς ἐ καύσεως, μέλεις αἰ-
 ματος χύσεως, μέλεις καὶ θανάτου,
 τελευταῖον ἡθλήσας, ἀπτικάθισάμενος,
 πρὸς ἀμαρτίαν Μάρτυς Χειρῶν δὲ τῆς
 ζωῆς, τῆς ἐν Χειρῶν κρυπτομένης, λαβύ-
 μενος κραυγάζεις· Γερεῖς ἀλογεῖτε, λαοί
 ὑπερυψῆτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ὁ πρὸ τῆς γῆς ἡγώμισαι, δυσσεβέσι μαχό-
 μενος, πρὸς ἀπατηλῶν ἐ Θεομάχοι
 πλαήσιν, πικρῶς ἀφ' ἀγκυλίσκιν. ἐν τῷ
 τοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾷς, γεφαιμφορῶν
 σὺ

οσημαίρει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ παμ-
ιάσμιε, ἐν ταῖς ἀλογίαις Γ'ακὼβ βα-
τατα, ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθύν-
βλέπειν σε. πίσει ἀδισάκτω, προ-
χόμεθα πάντῳ, ἐν ψαύοντῳ πλου-
μ, ἀλογίαν ἔφυγῶμεν. ἐφ' ὧς ἐσω-
ζίαν, Σ' ἦν πταισμάτων λύσις·

ἡχομοιῶν πρᾶξις, ἐμάρτερος
ποσέλθωμεν, τῷ τῆς ἐγκρατείας με-
σμῶ γηθόμην, ἐπεριπτωξώμεθα,
μὲν Κυρίου πίσει Σταυρόν. ὅπως
αὐτὸν κατὰ οὐδὲν θύει, τελέσω-
μ τὸν δρόμον, ἐν καλῇ προθυμίᾳ, ἐν
θάσωμεν τὸ θεῖον, λελαμπρυσμένοι
ἀθῶς·

Ἰοφυῆ σωμαρχον, σωμαῖδιον σω-
ρομον, φύσιν μὲν ἀπλῶν, διαιρετικῶν
ροσώποισ δὲ, Πατόρᾳ ἀγνύνητον,
ἰὸν καὶ Πρεῦμα Ἀ'γιον. ἀκτιστον ἔ-
σῃ, Σ' Θεόπητα πάντῳ, ὑμῶν τῶν
ελφδῶμεν, Γ'ορᾶς ἀλογεῖτε, λαὸς
πόρρωθεν·

Θεοτοκίον.

Ὅπως ἀρμίον ἀκακον, καθορώσε κρε-
άμενον, ἐν τῷ ἀφ' ὧν τῷ Σταυρῷ
ἡγνύμενον, Τίεμα προαρχε, τοῖς
εὐμοῖς συγκόπτομαι, Σ' ταῖς μητε-
ρῖς, περὶ αὐτῶν οὐδῶναι, ἡ Παῖ-
ας ἐβόα, ὡς φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑ-
μῶν καταχρῆς, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας·

Ἀ'λλος. Παῖδας ἀγαθῆς.

Θεὸς τῶ ἀπαθῆς ὁρῶσα, ἡ Κτίσις
ἐπαρχε μακρόθυμε. ἡ'λιος ἐσβύ-
το, πέφαι δὲ ἐρρήγνυτο. πᾶσα ἡ
οσείτο φόβῳ κραυγάζεσθαι. τὸν Κύ-
ον ὑμῶν τὰ ὄντα·

οἱ δεινοὶ τοῖς τῶ καλὰς, Θεὸς μὲν
ἐπιτίμησον, εὐδον με σωθλί-
βῶν τὸν ὅτι αὐτὸν, ὑπενεγκῶν
μῶν, ὑβριν καλὰς Χειρὲς, τι-
προελόμενος πάντας, τὸς ἀτι-
τάς, τῇ πάλαι παραβάσει·

τὸ φεικτὴν σε ὅταν λάβω, Κρι-
αίότατε κερτήριον, φέμω καὶ
ἐπ' αὐτῷ ἐοδύρομαι, κατα-
τάξῃς δίκης ἐπάξια, διόσε
ὁ ὡδίου.

τὴν πολλὴν ἀσπλαγχνίαν, Σωτὴρ
μὴ ριχέσῃ, τὸ πλῆθος τῶ κακῶν μὲν·

Θεοτοκίον.

Εκῶσα σε ἀνάσσειν ὡδῖον, οὐδῶναι τῇ
σῇ σωρώσει καθυφίσταμαι, φλέγο-
ται τὰ σπλαγχνία μὲν, ἡλοῖς γὰρ προσή-
λωσαι, τὴν σὴν πλάσσει μακρόθυμε
ἔξορτυτόμην, ἡ Παῖας ἐβόα Παρ-
θένος, ὡς ὡς Θεοτόκον, συμφῶναι ἀ-
ρμυρῶν·

Εἰρμός ἄλλος. Πάντα τὰ ὄντα τῶ.

Ἠξάτωσαν τὰ ὄντα ῥητοῦς, δικαιοσύνην,
ἐν βροτοῖς ἀγαλλίασιν, τὸ ξύλον τῶ Σταυ-
ρῷ προσκυνητόν σήμερον, ὁ ὑπόρ-
υμῶν, Χειρὲς εἰς τὸς αἰῶνας·

Χάρις τῶ Σταυρῷ σε φοβόρᾳ, καὶ γὰρ
δαιμόνων ἐλαύρει τὰς φάλαγγας, ἀν-
θρώποις τῶ ἰαμάτων παρέχουσα μάμα-
τα. διόσε ἀνυμνοῦμεν Χειρὲς εἰς τοὺς
αἰῶνας·

Εὐλογεῖτε Πατόρᾳ, Τίον,

ἐν ἁγίῳ Πρεῦμα.

Ὅν ἀρχον Πατόρᾳ, ἐν Τίον σὺ τῷ
Ἀ'γίῳ, ἀνυμνῶμεν Πράματι. Τειά-
δα ὁμοῦσον, μίαν Ἀ'ρχὴν, ἐν Θεὸν αἰ-
ρουῶν, ὑμνοῦμεν, Χειρὲς εἰς τοὺς
αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Ἀσὰ γλῶσσα γηγνῶν ὑμῶν Παρ-
θένε, ὅτι φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἡγασας
φωταγωγῶν τὸν Κόσμον, Χειρὸν
τὸν Θεόν, ὅν ὑπόρυσσιν αἰεὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γάλλεται τὰ πόρτα τῆς γῆς, τῇ προ-
σκυνήσει τῶ Σταυρῷ σου φιλαφθρῶπε.
Ἀγγελοι ἐν Οὐρανοῖς συγχοράσῃ σῇ-
μόρον, ὅτι ἡμῖν ὑμῶν τέσσε, Χειρὲς
εἰς τὸς αἰῶνας·

Ὁ Εἰρμός.

Ἀμτα τὰ ὄντα τῶ Θεῷ, Σ' πᾶσα Κτί-
σις ἀλογεῖτε τὸν Κίριον. ὅσοι καὶ τα-
πεινοὶ τῇ καρδίᾳ, ὑμῶν λαοὶ, καὶ
ὑπόρυσσιν αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας·

Ὡδὴ, Σ'. Ἐξέστη ἐπὶ.

Ἀσὼ ὑπόρυσσιν τὴν ἐμὴν, σωτει-
βλῶ ἐν Σταυρῷ προσηγνύμενος, ἡλοῖς
Triodio.

8
ο λ
Γη
εί

W

ποτέ, χεῖράς σου, ἐ πόδας Παμβασι-
ποτέ. ἔτι πλῆρα ρυττόμενος, ὅξος
λαῦ. ἔτι πλῆρα ρυττόμενος, ὅξος
ποτιζόμενος ἐ χολῇ, ἡ παύτων ἀφρο-
σύνη, ὁ γλυκασμός ἡ δόξα, ἡ αἰωνία
ἀπολύτωση·

Ραῖος ὑπὸρ σάπφειρον Σχυσὸν, φω-
ταυγῆς ὡσὺρ Ἡλῖος πέφυκας, θείε
Σταυρὲ, κείμενος μὲν τόπῳ περὶ γρα-
πτῶς, καὶ νοεραῖς Διωάμεσι, πάντοτε
κυκλόμενος φοβερῶς, ἀκτίσι δέ σε θεί-
αις, διωάμεως φωτίζωμ, τῆς Οἰκνέ-
μης τὰ πληρώματα·

Ταυρὸς χειμαζομένων ὅτι λιμνῇ, ὀδη-
γὸς πλατωμένων ἐ γήρυμα, δόξα Χρι-
στῷ, θένος Ἀποστόλων ἐ Προφητῶν,
τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων
τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. αὐτὸν ἐν
μέσῳ πάντες, προκείμενον ὁρῶντες,
τῇ ἐγκρατεῖ ἀπαρτίζομεθα·

W

Νίκα μέλλεις ὁρᾶσθαι ἐπὶ γῆς, κείμαι
Κόσμου, ὃν ἐπλασας Κύριε, Ἀγγε-
λικῶν, προπορεύομένων σε στρατιῶν,
καὶ τῷ Σταυρῷ προλάμποντος, ὑπὸρ
τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, τῇ τέττε διωα-
σίᾳ, οἰκτέρησόν με σώσον, τὸν ὑπὸρ
πάντας βροτὲς πταίσαντα·

Θεοτοκίον.

W

Θορά σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, πρὸ
αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε. καὶ πῶς
φθορεῖς ἀνθρώποι ἀπαράττησί σε Τίε, ἐ
τῷ πλῆρα ὀρύττεισι, λόγῃ Σ τὰς
χεῖρας σὺν τοῖς ποσί, ἡλῆσι ἀπαρ-
τρώπως; ἡ Παύλαμος ἐβόα, ὡς ἐπα-
ξίως μεγαλιώμεν·

Εἰρμός ἄλλος. Ἀπας γυναικῆς.

W

Τλφ τῷ Σταυρῷ, τῷ φλόγα ἐμάρ-
τας τῆς ἀμαρτίας Χριστέ. χεῖρας πε-
παρμένας δέ, χεῖρὸς ἐρρύσω τῷ πολε-
μήτορος. τὸν ἀκρατῶς ἐκτείναμτα, χεῖ-
ρας πρὸς βρώσιν καρπῷ. ὑπὸρ μόρου,
φάγειν τῷ μετάληψιν, ἀπεφλίω
Χριστέ πολυέλεε·

W

Ἀθός σε Χριστέ, τὸ πᾶσι ἀπάθειαν βρο-
τοῖς πηγάσαν σεπτῶς, βλέψαι καταξίω-
σον, ἐν ἀπαθείᾳ τὲς προσκυνήσαντας,
σὺ τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὰς ἀμαρ-

W

τίας ἡμῶν, παραβλέπων, ἐ τῆς Ἀ
στάσεως, ἀληθείας ὑδὸς ὀργαζόμενος·
Ψωσον ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον
τῇ ἀμαρτίας σου. ἔλυσας τὸν θάνατον
Σ τῷ Πατρί σου ἡμᾶς κατήλλαξας, ὑπὸ
ἡμῶν τὸ Αἵμά σου καταβαλλόμενον
Εὐεργέτα, ὃς σε δοξάζομεν, ὡς Θεὸν
λυφωτῇ παμτοδιώομον·

W

Ὁ μὲν τῷ Θεῷ, Σοφίᾳ κυήσασα, τ
ἐνυπόστατον, σόφισόν με δέομαι,
τῆς κακίας διαφυγῆν σοφιστῷ, ἐπι-
λάς ἐ σῆδρα, Σ παμρυήματα, ἐ
τόκε, Κόρη ἀπειρόγαμε, κραταίον
πιστῶν καταφυγίον·

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἄπορον.

W

Ὁ μὲν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ὃν ὑπὸρ π
πασιν, Ἀγγέλων στρατάματα,
μεῖς προσκυνῶντες μεγαλιώομεν·
Ὁ ξύλον τὸ ἄχραντον, δι' ὃ μετελ
μὲν ζωῆς, οἱ περὶ θανάτους, τὸν Σ
ρὸν τῷ Σωτῆρι μεγαλιώομεν·

Δόξα.

W

Ἀπόρᾳ τὸν ἀρχόν, Τίον τὸν σ
μαρχόν, καὶ Πνεῦμα τὸ σωτήριον
τῷ Ἀγίῳ Τριάδα μεγαλιώομεν·

Θεοτοκίον.

W

Ἡτόρᾳ Ἀνύμφον, ἐ Παρθέν
παυτες, Σεμνὴ ἀνυμνοῦμένη. ἄ
ρως γὰρ τὸν Κτίστην ἀπεκύνσας·

W

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Οὐς ἀξιώθωντας σε ἰδεῖν, Σ προα-
ξαδαί, ἀόδωσον προφθάσαι τὸ τ
γιον Πάθος, ὁ Σταυρὸς τῷ Χριστῷ

Ὁ Εἰρμός.

W

Ὁ μὲν ἄπορον τόκοισι, Θεοτόκε
χραυτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλιώομεν·

W

Τὸ Φωταγωγικόν. ἐ ἀποθ. τ
μελομ. ἡχος, δ.

W

Τῆς ἀληθείας ὁρᾶσθαι, καὶ πε-
πτῶν γνῶσης Κύριος, τὸν Φα
τῇ κενοδοξίᾳ μικόμενον, ἐ ταῖς
γῶν ἀρεταῖς δικαίμενον κατέκ
τὸν δὲ Τελῶνιν ἐν καταμύξει
χόμενον, ἐ ὑπ' ἐκείνῳ. ἐν
ἐδικαίωσας. δ καὶ ἡ ἐφαιμφορῶ
σι

ζηλωταί, ὁ σταυρωθεὶς ἀνὰ δεξιόν, καὶ
τῆς ἀφ' ἑσέως ἀξίωσον ὡς φιλαφθρῶπος·

Τὸ Μαρτυρικόν.

Γς ἐκ ἡξίγεται ὁρῶν, Ἀγιοὶ Μάρτυ-
ράν, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ὃν ἠγωνί-
σαθε; πῶς ἐν σώματι ὄντων, τὸν ἀσώ-
ματον ἐχθρὸν ἐνίκησατε, Χεῖρ ὃν ὁ-
μολογήσαμτες, καὶ Σταυρὸν ὀπλησά-
μενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε δαι-
μόνων φυγαδῆται, Σ βαρβαρῶν πο-
λέμιοι. ἀπαύτως πρεσβάσατε, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα, ἐμὴ, Ἰδιόμελον. ἦχος, πη.
Ἡ μόρον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, Σ
Κύριος τῆς Δόξης, τῷ Σταυρῷ προσή-
χεται, καὶ τῷ πλάσματι κεντᾶται.
Χολῶν ἐξ ὅς γάγεται ὁ γλυκασμὸς τῆς
Ἐκκλησίας. γέφυρον ἡ ἀκαρθῶν πε-
ριβάλλεται, ὁ καλύπτων Οὐρανῶν τοῖς
μέφεσι. χλαῖραν ἐνδύεται χλάνης, ἐ-
ραπίζειται πηλὴν χεῖρ, ὁ τῇ χεῖρ
πλάσας τὸν ἀνθρώπον. τὸν μῶτον
φραγελλᾷται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐ-
ρανὸν ἐν μεφέλαις. ἐμπτυσμὸς ἐ μάρ-
τιρας δέχεται, ὁμειδισμὸς ἐ κολαφισ-
μὸς, Σ πάντα ὑπομένει, δι' ἐμὲ τὸν
κατάκειτο, ὁ λυτρωτὴς μὲ καὶ Θεὸς,
ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης, ὡς εὐ-
πλάγχρως·

Ἡ πρώτη Ὠδία. Σ Α' πόλυσις. γίμε-
ται ἐν ἡ Σταυροπροσκυμένης ἀπαραλ-
λάκτως, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ, μτ' τῷ
Α' πόλυσις ἡ Ὠδία. καὶ αἶρεται ὁ
τίμιος Σταυρὸς. εἰς τῷ Τετάρτῳ,
ἡ Ὠδία τῆς Προφητείας. Τὸν Σταυ-
ρον προσκυνοῦμεν Δέσποτα, Σ τῷ
ἡ Ὠδία Α' μάρασις δοξάζομεν.

Βεβαίη, κείμ. Ψαλμ. οξ'. ἦχος, π. β.
εἰς δέξιμον οἰκτίρμων.

Συρρέχετε λαὸς μὲ, τῷ μόνῳ μὲ.

ἡ Ὠδία ἡ Ὠδία τῆς Α' μάρασις.
ἀμαρτυρεῖ Κύριος. ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς
ἐλένη τῷ σώματι αὐτοῦ, καὶ τοῖς
αὐτῶν, τιμῶσί με, ἡ δὲ καρ-
μὸν ἐπαγὴ τῷ ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ,
τὰ θεμέλιος, διδάσκει τὸν ἐν-
δοξοῦν.

τάλματα ἀνθρώπων ἐ διδασκαλίας.
διὰ τὸ τοῦ ἰδοῦ ἐγὼ προθήσω, τῇ με-
τατεθεῖναι τὸν λαὸν τῇ τῶν, καὶ με-
ταθήσω αὐτὸς, καὶ ἀπολῶ τῷ σο-
φίᾳ ἡ σοφῶν, ἐ τῷ σωῶσις ἡ
σωετῶν κρύψω. καὶ οἱ βαθέως βου-
λῶν ποιουῶν, καὶ οὐ διὰ Κυρίου.
καὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλῇ ποιουῶν,
καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ὄντα αὐτῶν.
ἐ ὄντι, τίς ἐώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς
ἡμᾶς γινώσκειται; ἡ ἡμεῖς ποιῶμεν;
ἐχ' ὡς πηλὸς τῇ κοράμέως λογιθῆ-
σεσθε; μὴ ὄρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλά-
σαστι, ἐ σύμε ἐπλάσας; ἡ τὸ ποιή-
μα τῷ ποιήσαστι, ἐ σωετῶς με ἐποίη-
σας; ἐκ ἐτι μικρὸν, ἐ μετατεθήσεται
ὁ λίβαρος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χόρμελ,
ἐ ὁ Χόρμελ εἰς δρυμὸν λογιθήσεται;
ἐ ἀκέσονται ἐν τῇ ἡμῶν ἐκείνῃ κω-
φοὶ λόγος βιβλίας, Σ οἱ ἐν τῷ σκό-
τει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ ὁφθαλμοὶ
τυφλῶν ὄψονται. Σ ἀγαλλιάσονται
πτῶχοι διὰ Κυρίου ἐν ἀφροσύνῃ,
καὶ οἱ ἀπληπισμένοι ἡ ἀνθρώπων,
ἐμπληθῆσονται ἀφροσύνης. ἡ ἐλίπεν
ἀνομος, ἐ ἀπώλετο ὑπόδηφος, ἐ
ἡλωθρῆθησαν οἱ ἀνομοῦν ἐπὶ
κακίᾳ, καὶ οἱ ποιουῶν ἀμαρτίαν
ἀνθρώπου ἐν λόγῳ. πάντα δὲ τῇς
ἐλέγχοντες ἐν πύλαις, πρόσκομμα
θήσουσι, ὅτι ἐπλάγιασαν ἐπ' ἀδί-
κοις δίκαιον. διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν
ἀφώρισεν ἡ Ἀβραάμ. οὐ μὴ αἰ-
χλωθήσεται Ἰακώβ, οὐ δὲ μὴ τὸ
πρόσωπον μεταβαλεῖ Ἰσραὴλ. ἀλλ'
ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὄν-
τα μου, δι' ἐμὲ ἀγιάσουσι τὸ ὄνομά
μου, ἐ ἀγιάσουσι τὸν ἅγιον τῇ Ἰα-
κώβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φο-
βηθήσονται·

Προκείμενον. Ψαλμ. οή. ἦχος, π. α.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.
ἦ. Ὁ Θεὸς, ἡλθουσα ἐθνη εἰς τὴν κλη.

ἐκεῖ θυσιάσῃσι τῷ Κυρίῳ, τῷ ὁφθούμῃ αὐτῷ: ~

Προκείμενον. Ψαλ. π'. ἡχ', β'.

Α' γαλλιᾷθ' ε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ.

Ἡ. Λ ἀβετε ψαλμὸν, ἐ δότε τύμπαυον.

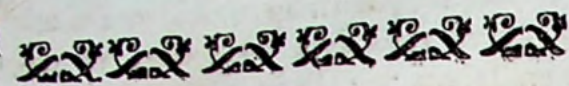
Παροιμιῶν τὸ Α' μάχισμα.

Κεφ. 15.

Κακος ἀνὴρ, πικρὰει παπτὶ λόγῳ, παμῆργος δὲ ἔρχεται εἰς μετανοίαν. Σοφὸς φοβηθεὶς, ῥηέκλιεν ἀπὸ κακῶ. ὁ δὲ ἄφρων μίγνυται πεποιδῶς. ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβελίας. ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. μετῆνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ παμῆργοι κρατήσονται αἰδοήσεως. ὀλιόησσι κακοὶ ἄνθρωποι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς διαπραπίσσει θυρας δικαίῳ. καὶ φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοῦς. φίλοι δὲ πλεσίῳ πολλοί. ὁ ἀτιμάζων πλῆντα, ἀμαρτάνει. ὁ ἐλεῶν δὲ πτωχοῦς, μακαριστός. πλαγίῳιμοι ἀδικοὶ τεκταίνουσι κακά. ἔλεον δὲ ἐ ἀλήθειαν τεκταίνουσι ἀγαθοί. ὅκ ἐπίστανται ἔλεον ἐ πίσει τέκτονας κακῶν. ἐλεημοσιῶναι δὲ, καὶ πίσεις παρὰ τέκτοσι ἀγαθοῖς. ἐ παπτὶ μεριμῶντι ἐμεσι περισόρ. ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀφάλγντος ἐ ἐνδεῖα ἔσαι. γέφανος σοφῶν πλῆτος αὐτῶν. ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνου κακὴ. ῥύσεται ψυχὰς ἐκ κακῶν μάρτυς πιστός. ἐκκαίει δὲ ψάδῃ δόλιος. ἐ φόβῳ Κυρίου ἐλπίς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκμοις αὐτῶ καταλείπει ἔρεισμα εἰρήνης: ~

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Μέρης Εβδομάδος τὸν Ὁρθρον, Α' Ἀληθεία, ἐ τῆς. ἡχ', β'. Α' πόστολοι Μάρτυρ. Δόξα. Μνήστη Κυρίε. Καὶ μὴν πρὸς τῆς Α' γία. καὶ ἡ πρώτη. ἡλὸ. εἰς τῆς Μαρτυρικῆς ἡλ, τῆς Ὀκτωήχης τῆς μὴν δὲ τὸν ἄμωμον, ἐ τὰ Εὐλογητέα λέγομεν ἡλ. Νεκρώσιμα. ἡχ' εἰς τῆς Νάπαιστον Σωτὴρ ἡλ. ἐπὶ τῆς τῆς δόξης σου. καὶ τῆς ἡλ. ἐφαινηφορῶν σου

Τῇ Παρασκηνῇ τῆς μέσης Εβδομάδος. Ε' ὠδὸς, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν. ἡ. Σ' ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον δις, ἐ τὰ, δ'. μαρτυρικῆ τῆς ἡχ', ἐ τῆς Μηραῖς, δ'. τὸ Ἰδιόμελον, ἡχ', βαρύς. Οἷς πάθεισι δαλώσας, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα, κτινώδης ἐγνώμην, καὶ ἐκ ἰσχύος ἀτενίσαι πρὸς σὲ Ἰ' ψισε. ἀλλὰ κάτω μενάνκως Χειρὲ, ὡς ὁ Τελώτης, δέομαι κραυγάζω σοι. ὁ Θεὸς ἰλαθῇτί μοι, ἐ σῶσόν με: ~

Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον τῆς Δαμασκηνῆς. Καὶ μὴν, ἡ. τὸ α'. τῆς ἡχ', Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν, Ε' ὠδὸς, Προκείμενον, Ψαλμός, ο θ'. ἡχ', δ'.

Ο' ποιμάνων τὸν Ἰσραὴλ πρόχον.

Ἡ. Ο' καθήμενος ἐπὶ τῷ Χόρβιμ.

Γενέσεως τὸ Α' μάχισμα.

Ἰ' πε Κύριος τῷ Αβραμ. ἐξελεθε ἐκ τῆς γῆς σου, ἐ ἐκ τῆς συγγενείας σου, ἐ ἐκ τῆς οἰκῆς τῆς πατρὸς σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἀπὸ σοὶ δεῖξω. Σ' ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, ἐ ἀλογήσω σε, ἐ μεγαλιώ τὸ ὄνομά σου, ἐ ἔσῃ ἀλογημένος. ἐ ἀλογήσω τῆς ἀλογημενίας σου, Σ' τῆς καταρωμένης σου καταράσομαι. ἐ ἐνδολογηθήσονται, ἐ σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Σ' ἐπορεύθῃ Αβραμ, κατὰ πῶρ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, ἐ ἄρχετο μετ' αὐτῶ Λῶτ. Αβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἐβδομήκοντα πέντε, ὅτε ῥηήλθον ἐκ Χαρράς. καὶ ἔλαβεν Αβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, Σ Λῶτ τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτίσαντο ἐν Χαρρά. Σ ῥηήλθον, πορεύθῃν εἰς γῆν Χαμαὰ. ἐ διώδωκεν Αβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς, ἕως τοῦ τόπου Συχέμ ἐπὶ τῇ δρυὶ τῇ ὑψηλῇ. οἱ δὲ Χαμαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. καὶ ὤφθῃ Κύριος τῷ Αβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τῷ σῶματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ ἐφοδόμησεν

Κεφ. 15.

ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται,
παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα,
τὰ ἐκβόσια αὐτῶν ὅτι τὰ ἀκρόσια, ἐπὶ πάν-
τα τὰ ἐν ἀγροΐᾳ, καὶ γρώσει φιλαψ-
θρῶντε·

Δόξα, τὸ τέλος. Καὶ μυῶ, Θεοτοκίῳ.
Εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον.

Ἐκ Παρθένου ἀπατείλας τῷ Κόσμῳ,
Χεῖρ ἐὶς ὁ Θεὸς, ὑἱὸς φωτός, δι' αὐτῆς ἀ-
ναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς·

Ψάλλομεν τὸν Καρῶνα τῆ Μιχαῖς, ὅτι
τῆς Ἀγίας τῆς Μοῦνης, καὶ τὰ παρόντα
Τετραῶδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.
Τὸ Τετραῶδιον. ὁ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆμος εἰς Μάρτυρας.

Ω, δὴ, ῥ'. τῆ Κυρίου Γ' ωσὴφ. ὁ ῥιχα-
λογεῖται αἱ Ω, δαί. ἥχος, δ'.

Εἰς πελάγει τῆ βίης ταῖς πράξεσί μου.

Πόρεβητε ὅπως σαρκὸς ἀθληταί, πολ-
λὴ ὑπομονή, ὑπενεγκόρτων τιμωρίας
πόρους, διὸ ἀπαύτως πόρον, καὶ θλί-
ψιν κουφίζετε, τῶν ὑμᾶς ἀνυμνολο-
γοῦντων·

Τεράσιμ Ἀγγέλων, ἡρατὸς λυώθῃ Ἀ-
γίων Ἀθλητῶν. καὶ ἱκετάει τὸν Πα-
τρίσιον Θεόν, ἐγκλημάτων μυρίων, ἡ-
μας ἐκλυτρώσασθαι, ὡς Χεῖρ ὦ δὴ ῥε-
σθηνότων·

Εκρωθεὶς καὶ ἐν τάφῳ, Χεῖρ ἐὶς ὑπνώ-
σας, ἀφῆκας μεκρὺς. καὶ τοῖς πίσει
τεθνεῶσι μέμεις ἀγαθότητος πλῆτον,
Χεῖρ ἐὶς τὴν ἀπάπαντι, μετὰ πάντων
τῶν Ἀγίων·

Θεὸς Θεὸς Λόγος, ζήτων Θεῶσαι τὸν
ἀψθρῶπον Ἀγνὴν, ἐκ σὸ σαρκῶται, ἐβρο-
τὸς ὁράται. ὅρ ἀπαύτως δυσώπει, ὡρεῖ
ῥα ἔλεος, ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας·

ἄλλος τῆ Κυρίου Θεοδώρου, ἥχος,
ὡς. Τῶν πταισμάτων τῆ.

Στὸς ὁ ἁμαρτωλὸς, Ἀγιοὶ μὴ φεσάμε-
ν γι' ἐπὶ πᾶσαν βάσανον, ἔσθῃτε ἀκα-
μαρτητοὶ, Χεῖρ ὅρ μὴ ῥεαρῆμενοι.
ἐλέησον ὅρ Οὐρανῶν, κατέπεμψεν Χριστὸς,
ὑἱὸς ὑμῶν·

ἵνα ἐπάγῃ τὴν παρηγύρει, ὑπαγνῇ-
τὰ θεμέλια ῥημάτων ταῖς πράξε-
σιν ὡδίου.

σι, ἐβροῶμεν ἐν Θεοπράτοις ὁσμο-
ύμεις ἐστὶ ἀληθῶς ἐωσφόροι, ἐπὶ γ-
Χεῖρ μαρτυρῶν·

Δόξα.

Ρίαν Ἀγία δοξάζωσιν, φύσιν ἀρχο-
νῶν Θεὸν ὁ Κύριον, τρία Πρόσωπα
Πατρὸς Τίς ἐν Πράματι, ἀγνῆντο
γεννητὸν, ἐκπορνῶν, τὴν αὐτῇ
αἰδίου·

Καὶ μυῶ.

Μακαρία Θεόφυμπε, πῶς γεγενῆκα
ἀπὸ ἀνδρὸς, ἐμμενήκας ὡς τὸ πρότε-
ρον; Θεὸν γὰρ ἀπεκύνσας, τὸράσιον
φοβόρῳ. ἀλλ' αἴτησαι σώζεσθαι τὴν ὑ-
μνοῦντάς σε·

ἦ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Μαρτυρικόν.

Ἀς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν, δια-
βλέπομην, ἐμερῶν τε τοῖς αἵμασι
ἀγαλλόμενοι. ἀλλὰ κατὰ τὴν δόξαν, ὑ-
ποδὴν ὑμῶν ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, Μάρτυ-
ρὸν ἀεισέβαστοι·

Αἱ ψυχὰς αὐτῶν. Νεκρῶν.

Ἐκ γῆς πλασθεγνήσας με, ὅτι ζώσας
με, ἐεῖς γλῶσσαν ἀποσρέφει με, πα-
φάμενος. ὅς προσελάβη δέλας σου ἀπά-
παντον, ἐκ φθορᾶς τῆ θανάτου, ἀπά-
γαγε Κύριε·

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὑπαισμάτων τῆ ζάλη, βυθιζόμενος,
ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους σινεχόμενος,
ὡς τῷ Προφῆτῃ κραυγάζωσι. ἀπάγα-
γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Κύριε, καὶ
διάσωσόν με·

Κοιτάξιον τῆς Μοῦνης τῆς Ἀγίας. ὁ ῥιχα-

Ω, δὴ, ῥ'. Τῆ εἰκόμι τῆ χρυσῆ.

Τολιθῶν Ἀθλητῶν, τὴν ἀφθαρσίαν
ἐμθέως τῆ ἀπεκδύσει, τῆς φθειρομένης
σαρκὸς, τῷ δι' ἡμᾶς σάρκα ῥε ἀφθόρου
προσλαβόντι γυναικὸς, μυῶ παρίστα-
τε φαιδροί. διό με ἐμδύσατε περιβολῇ
ἰδραῖ, γεγυμνωμένου κακῶς·

Τκρατῶς πολιτῶν, τῶν ἀθλοφό-
ρων δῆμος, τῆς ἐγκρατείας ἡμᾶς τὸ
ῥαδίον ἐμδυναμοῖ, ῥέχειν ἀκωλύτως,
ὡς κηρύξας τὸν Χεῖρ ὅρ, ἐν ῥαδίῳ
ἀνδρῶν, καὶ παρεστὼς βήματι, ῥε-
φνηφορῶν ἐμτρυφᾷ, μετ' Ἀγγέλων
μνηστῶν·

Triodio.

S 3

Γ κε

Κεσίαις ὁ Θεός, ἥ ὡς Ἀγίω Μαρ-
τύρῳ, τὸς κοιμηθέντας πιστῶς οἰκέτας
σε, τῇ Παραδείσῳ πολίτας δέξοι. καὶ
φωτὸς τῇ ῥοῇ, καταξίωσον αὐτὸς, ἀ-
παύτως βοῶντάς σοι. ὁλοκληρὸς ὁ Θεός
ὁ ἦ Πατέρῳ ἡμῶν ~

Θεοτοκίον.

Εἰ τι μόνῳ ἀγαθῷ, ἐκδυσωπῶμεν
Παρθένον, κακωμένους ἡμᾶς ἀγαθου-
ρον. ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει,
φύσει ὄντα ἀγαθόν, ἐγκρατείας τὸν
καιρὸν, τὰ ἀγαθὰ πράττοντας, ἀπο-
πληρῶσαι ἡμᾶς, ὑμολογῶντας αὐτόν ~

Εἰρμός ἄλλος. Ο' ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῃ.

Μεγαλιώας τὸς Ἀγίους σε πάντας, ση-
μείοις θαυμασώσας αὐτὸς ἐν Κόσμῳ.
ὁλοκληρὸς εἰ εἰς τὸς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός
ἦ Πατέρῳ ἡμῶν ~

Ἀσπὶς ἰδέσθαι αἰκισμῶν διελθόντων, καὶ
γόρυ τῇ Βάαλ μὴ πεισθέντων κλῖμαι,
γεφύρας δόξης ἡραθε, ἐκ Θεοῦ Χριστο-
μάρτυρόν ~

Δόξα.

Εἰ Μομάδι Τελαῖ, προσκυνημένη Οὐ-
σία, ὁ Πατὴρ ὁ Τίος ἐπὶ τὸ Πνεῦμα, τὸς
σε ὑμῶν φύλαττε, ὁ Θεός ἦ Πα-
τέρῳ ἡμῶν ~

Καὶ νῦν.

Ἀρθενομήτορ ὁλόφωτε Κόρη, ἡ μόνη
πρὸς Θεὸν μεσιτεία, μὴ διαλίπης Δέ-
σποινα, δυσωπεῖν τῇ σωθῆναι ἡμᾶς ~

Ἡ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς.

Ὡς ἀθάνατον Βασιλεῖ εὐχαριστῶντων, ἐπὶ
Πίστιν πρὸς αὐτὸν δεκνυνώτων τελείων,
τὸ αἷμα ὑμῶν Μάρτυρες, ὑπὲρ αὐτοῦ
ἐκκινώσατε ~

Μακάριοι, ὅς ἔξελέξω.

Πατὴρ τὸ φῶς σε, τῆς ζωῆς ἀναβλύζει πα-
ράδῃ, ὅς μετέσθης ἐκ τῆς προσκαίρων,
πιστὸς σε δόξης, Κύριε ὁ Θεός ἦ Πα-
τέρῳ ἡμῶν ~

Ο' Εἰρμός.

Εἰ τῷ ὄρει Μωϋσῇ συλλαλήσας, ἐτύ-
πον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας,
ὁλοκληρὸς εἰ εἰς τὸς αἰῶνας, Κύριε ὁ
Θεός ἦ Πατέρῳ ἡμῶν ~

Ω, δὴ, ἡ. Εἰ πνεύμα φλο.

Εὐαλῶντοι Χριστὸν Ἀδελφαί, Σ σε-

ποιοὶ ἐν Θεῷ, ἅπαντας τὸς ἀνυμῶντας,
τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, μεγάλῳ ἐγκλη-
μάτων, Σ ἥ ἐκεί βασιλῶν, λυθώσα-
τε ὑμῶν πρὸς αὐτόν, μεγάλῳ ἐκείσεαι ~
Τὸ λεκτόν Χριστὸν τῇ Θεῷ, ἐπὶ ὁρῶν ἀ-
ληθῶς εὐχαρίστωμα, Μαρτύρῳ δῆμοι, ἀ-
γάσαστε ἡμῶν, τὸν μὲν ἐπὶ τὴν καρδίαν,
ἐπὶ ταύταις ταῖς ἀγίαις ἡμέραις τῆς μν-
εσίας, ὑμῶν ἀγίαις ἡμέραις ~

Ἦσαι σκώληκος κολάζοιτος, Σ ὁδοῦ-
των βρυγμῶν Κύριε, καὶ ὕψους σκο-
πῆς πάντας ἀφεγγῆς, ὅς πίπτει προσε-
λάβας. ἐπὶ τῇ τάξει τῆς ἐνθα τὸ φῶς τοῦ
σοῦ Προσώπου Χριστὸν, ἐκλάμπει εἰς
αἰῶνας ~

Θεοτοκίον.

Ὁ Σταυρὸν Χριστὸν τὸν τίμιον, Θεο-
τόκε Ἀγνὴ βλέψας, ἐκ καρδίας
προσκυνήσας ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρὸς
τὸν Δεσπότην ἀξίωσον πρεσβείας, ἰ-
δεῖν ἐπὶ τὰ πάθη τὰ σεπτά, παθῶν κε-
καθαρμένων ~

Εἰρμός ἄλλος. Ἡ Σ πάντα.

Καλλίς σιναλλαγῆς, ἡς εὐρατε θα-
μάτω τὴν ζωὴν, Ἰδομαρτυρῶν Χριστὸν,
πῦρ ἐξίφρος, κρίν ἐθῆρας, μηδαμῶς
πονηθέντες, καὶ βοῶντες ὑμῶν τὸν
Κύριον, ἐπὶ ὑπόφυστε εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας ~

Νῶ χορὸς Ἀγγελικὸς, κάτω δὲ ἡμεῖς
οἱ ἐπὶ γῆς, αἰνῶμεν Μάρτυράν Χριστὸν,
τὰ ξύλα ἄθλα ἐπὶ τὸς αἰῶνας τῆς ὑμῶν
ἀσπιδρίας, ὁλοκληρῶντες ὑμῶν τὸν
Κύριον, Σ ὑπόφυστε εἰς πάντα τὸς
αἰῶνας ~

Εὐλογῶμεν Πατέρα, Τίον,

ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ζωὴν τε ἐπὶ ζωῇ, σέβω σε Πατὴρ
ἐπὶ ὅν, ἐπὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορεύον. ἡ
σὺ μίαν. φῆς ὑποστάσεις, Θεὸς τῇ
μέλπωρ. ὁλοκληρῶντες ὑμῶν τὸν Κ
ἐπὶ ὑπόφυστε εἰς πάντα τὸς αἰῶνας ~

Καὶ νῦν.

Ἦς ὑμῶν σε γνησιῶν, Ἀσπιδρίας
πεισθῶν, σὺ γὰρ ἐκύνσας ἡμᾶς
τὸ μέγα, ζωῆς τὸν πνεῦμα. ἐπὶ ὅν
τὸν Σωτῆρα. ὅν ὑμῶν ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν
σὺ

Κύριον, καὶ ὑπόρρυθμεν εἰς πάντα
τὰς αἰώνας·

ἦ. Θωμας ὁς ὁ Θεὸς ἐν Μάρτυ.

Οὐς ἀγώμας τὰς θωμασας, Μάρτυρες
δοξάζοιτες ὑμῶν, τὸν ἀδούργητον καὶ
Θεόν, ἀλογεῖμεν ἐν προσκυνῶμεν, τὸν
ἐν τῷ σταδίῳ ἡμῶν ἀγῶν, ὑμᾶς ἐν ἡμέ-
ραις. ὅν ὑπόρρυθμεν εἰς πάντα τὰς
αἰώνας·

ἦ. Αἱ ψυχὰς αὐτῶν ἐν.

Τὸ θαυμάσιον ἐν τῇ ζωῇ, Κύριος ὑπάρχων
ἐν Θεός, τὰς μετασφάττας ἀσεβῶς ὀξεγεί-
ρων. ἐκεῖ παράδωκεν ἐν σκηνῇ τῶν δι-
καίων, ἀλογεῖντας ὑμῶντας σε Κύριε,
ἐν ὑπόρρυθμῳ εἰς πάντα τὰς αἰώνας.

Αἰρῶμεν, ἀλογεῖμεν. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ ἐν πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα ἐν πᾶ-
σαι αἱ πηγαί, οἱ Οὐρανοὶ ἡμῶν Οὐρανῶν,
φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
ἡοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἰδού, ἀλογεῖτε
τὸν Κύριον, ἐν ὑπόρρυθμῳ εἰς πάντα
τὰς αἰώνας·

Ὡδὴ, Ὁ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Παύχοντες φῶς ἡμῶν, ἀπλωαῖς Χει-
ρὶς Ἀΐων, φωτίσατε ἡμῶν τὰς λο-
γισμὰς, ἐν μύρωσατε ποιῶν, τὰ φω-
ταυγῇ καὶ κατὰ, Θεὸς θελήματα·
Ὁμφαῖαι κατὰ ὁρᾶτε, κατασφάττεισαι
δυσμενεῖς, γενναῖοι τῷ Κυρίῳ Ἀΐων.
ἀλλὰ ῥύσατε ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν
τῆς πορνείας, ταῖς προσάσαις ὑμῶν·

Ἡ ἀπαυστον Οἰκτίρμον, ἐν τοῖς κόλ-
ποις τῆς Ἀβραάμ, τοὺς δούλους τὰς
πίστει ὅς ἡμῶν ἐκδημήσαντας, πρὸς σὲ
τὸν τῷ Πατρὶ Διευκρινόν, ἐν ὑπόρ-
ρυθμῳ·

Ἡ ἐν ἡμῶν τὰς κινήσεις, ἀπομέκρυσον
βείαν, σαρκὶ ἀποτεκῶσα ὑπὸ ῥυθμῷ,

ἀράχης φωτισμὸν, τῇ διαμοίᾳ μου
Στῆν, μεφελὴν ὅσα φῶς·

ἦ. ἄλλος. Μεγαλύνωμεν πάντων.

ἀμαρτῶν πάντων, τὰ μνημόσυνα
ἐλέησε Μάρτυρες παμάρτητοι, βλέ-
πον ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα, τῶν ἰδῶν ὑ-

μῶν ἐπὶ τὰ ἐκπλαγύντες, τὸν
τὰ θεμέλια ἡμῶν·

ὁ ὡδὶον.

ἦ. Ρὸς ἀλλήλους ἀδελφοί, φασὶν οἱ ἀ-
δελφοί, σαρκὸς μὴ φεισώμεθα. δεῦ-
τε ἀποδαίνωμεν ὑπὸ Χειρὶ, ἵνα ὁ-
λοῦν αἰῶνα ζήσωμεν, χορδαίοντες ἄλ-
κτα·

Δόξα.

ἦ. Τελαῖ τὰς ἐν μιᾷ φύσει σε ἀνυμῶν-
τας, Πατὴρ ὁ ἀγνῶντος, ἐν ὁ γυνῆ-
θεὶς υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορεύον,
τῷ σῶν ἐλέει, ἀβλαβεῖς σωτήρησον·

Καὶ μὴ.

Χ. Αἶρε πάσσεμμε Ἀγνῶν, παρθενίας καὶ
χρημα, Μητόρων τὸ ἡρίγμα, ἀνθρώ-
πων βοήθεια, ἐν τῷ κόσμῳ ἡ χάρις, Μα-
ρία Μητήρ, ἐν δόλῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

Τοῖς Ἀγίοις.

Ο. Χορὸς ἡμῶν Ἀγίων, δέξαι τὴν προσ-
χλήν. καὶ ὡς κατηξίωμαι τὸν Σταυ-
ρὸν ἀπαύσασθαι, ἐν τῷ σωτήριον Πά-
θους, συμπροσκυνῶσαί με, τὸν Χειρὸν
αἰτήσατε·

ἦ. Μακάριοι οἱ ἐξελέξω.

ἦ. Νες ἄφες Οἰκτίρμον, τοῖς μετασφά-
πρὸς σὲ τὸν φιλανθρώπον, ἐν τῷ
ἀπάπαυσον ἐν σκηνῇ τῶν ἐκλεκτῶν.
συ γὰρ ὑπάρχεις ζωὴ ἐν ἡμῶν·

Ὁ Εἰρμός.

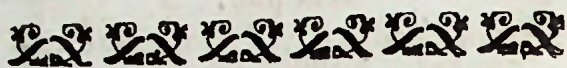
ἦ. Εὐαλύνωμεν πάντες, τὴν φιλανθρώ-
πίαν σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν. ἡ Δό-
ξα τῶν δούλων σου, καὶ ἡ ἐξομολογία
τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνεις τὴν μνήμην τῆς
τεκνίας σε·

ἦ. Ἐξαποσελάριον, τὸ μεκρῶσιμον. Εἰς
τὰς Αἴρας φάλλομεν τὰς. Μαρτυρι-
κὰ, τῇ ἡχῇ. Δόξα, Ὁ μὴ, Ὁ. Εἰς
δὲ τὸν ἡγίον τὰ προσόμοια τῷ Κυρίῳ
Θεοφάνει. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπι-
κὰ, ἐν οἱ Μακαρισμοὶ τῇ ἡχῇ, Προ-
κείμενον τῷ Ἀποστόλῳ μεκρῶσιμον·

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἐβραίους.

ἦ. Δελφοί, πεπεῖσμεθα περὶ ὑμῶν ἀ-
γαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα
σωτηρίας, εἰς ὅτι λαλοῦμεν. ὁ γὰρ
ἀδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ὄργου
ὑμῶν, καὶ τῇ κόπῃ τῆς ἀγάπης, ἡς
ἐνεδείξατο εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακο-
μῶντες τοῖς Ἀγίοις, ἐν διακομήσαντες.
Triodio. S 4 ἐπι-

πιθυμῶμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐ-
τὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πλη-
ροφορίαν τῆς ἐλπίδος, ἄλλοι τέλους,
ἵνα μὴ μωθοὶ γένησθε. μιμηταὶ δὲ ἵψ
διὰ τῆς πίστεως ἐ μακροθυμίας κληρο-
νομήστωρ τὰς ἐπαγγελίας·
Καὶ μεκρώσιμος. Ἀλληλοῖα μεκρώσι-
μου. Εὐαγγέλιον, τὰ ἀμφοτέρω, ὡ-
σαύτως, Σ Κοιμηρικά.

Κυριακῇ δ΄ ἵψ ὁ γίωρ Νηφειῶν, τῷ
Σαββάτῳ ἑσπέρως ἥ. ἀφ' ἀνάστασις γ΄. ἐ
ἀπ' ἀποκατάστασις δ΄. Σ τῷ Μιχαὶς γ΄. Ἄλλοι
δὲ μεταγενέστεροι ὥραιοι ψάλλονται τὴν
ἀκολουθίαν τῷ Ἀγίου Γωαύρου τῆς
Κλίμενος. ἥ. ἥχος, πῆ.

Δ΄ τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Π Ἀτὸρ Γωαύρη Ὅσιε, διαπαμπτὸς ἀλη-
θῶς, τῷ Θεῷ ἐν τῷ λαφύγγῳ, τὰς ὑψώ-
σεις ἐφθόρῳ, μελετῶν πρακτικώτατα,
τὰ θεόπνευστα λόγια παύσοφε. καὶ
τὴν ἐκείθεν ἀπαπνηγάζουσα, χάριν ἐ-
πλήτισας, γεγομῶς μακάριος ἵψ ἀσε-
βῶν, πάντων τὰ βελύματα, κατα-
γεφρόμενος· **Ὅμοιον.**

Π Ἀτὸρ Γωαύρη ἐνδοξε, ταῖς ἵψ δακρύων
πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, ἐ
παμπύχοις γάσεσι, τὸν Θεὸν ἱλασκό-
μενος, ἀπεποδρώθης, πρὸς τὴν ἀγά-
πην, τὴν τῆς Μάκαρ, ἐ ὡραιότητα,
ἥς ἐπαξίως μὴ, ἀπολαύεις ἄλῃκτα,
χαρμορικῶς, μετὰ ἵψ σιναῖθλων σου,
Θεόφρον Ὅσιε· **Ὅμοιον.**

Π Ἀτὸρ Γωαύρη Ὅσιε, ἀπαποδρώσας τὸν
μῦθον, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς
συγχύσεως. ἐβδελύξω τὸ ἄσφατον, καὶ
τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παμ-
τεπότῳ κατηκολύθης, σῶμα δυσή-
μιον, ἀγωγῶς ἀσκήσεως, τῷ λογισ-
μῷ, ὅσον ἐδωσάμενος, τῷ Θεῷ Πρά-
ματος·

Δόξα, ἥχος, π. α΄

Ο Σιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τῷ Εὐαγγελίῳ
τῷ Κυρίῳ ἀκέσας, τὸν Κόσμον κατέ-

λιπῶν, τὸν πλῆτορ καὶ τὴν δόξαν εἰς
ἐδὼν λογισάμενος. ὅσον πᾶσι ἐβόας.
ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, ἐ δῶρθετε χά-
ριν αἰώνιον. μηδὲν προτιμήσατε τῆς
ἀγάπης αὐτῷ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ Δό-
ξῃ αὐτῷ, δῶρθετε ἀπάπαντι, μετὰ
πάντων ἵψ Ἀγίω. ὡν ταῖς ἱκεσίαις
Χεῖρ ἐφύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν·

Καὶ μὴ, ἵψ. τὸ α΄. τῷ ἥχῳ. Εἰς τὸν ἥ.
τὰ ἀποκατάστασις τῆς ὁκτωήχῳ. Δόξα, τῷ
Ὅσι. ἰδιόμελ. ἥχος, β΄.

Π Ὅν ἐπὶ γῆς Ἀγγελοῦ Σ ἐν οὐρανοῖς
ἀνθρώπου θεῷ, τῷ Κόσμῳ τὴν ἀκοσ-
μίαν, τὴν ὑψὺν ἵψ ἀγαθῶν, ἐ ἵψ
ἀρετῶν ἵψ ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Γω-
αύρη μῆσωμεν, πεφυτμένους γὰρ
ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ, ὅσον ἐδῶκε δικαίως.
ἐ ὡσεὶ κεδρὸς ἐν ὄρεσιν, ἐπλήθυσεν τὰ
ποιήματα Χεῖρ, ἵψ λογικῶν προβά-
των, ἐν ὁσιότητι ἐ δικαιοσύνη·

Καὶ μὴ, ἵψ. ἥχος, ὁ αὐτός.

Π Θαύματος καιρῷ, πάντων ἵψ πάλαι
θαυμάτων. τίς γὰρ ἔγωγε Μητόρῳ ἀνδρὶ
ἀνδρὸς τετοκῆν, Σ ἐν ἀγκάλας φέ-
ρουσα, τὸν ἀπασαν τὴν κτίσιν περιέ-
χοντα; Θεῷ ὅσον βελὴ τὸ κυνέριον. ὅν
ὡς βρέφος Παμάμε, σαῖς ὡλάναις βα-
ρύνουσα, καὶ μητρικῶν παρρησιῶν πρὸς
αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωπῶ-
σα ὑπὸ ἵψ σὲ τιμῶντων, τῷ οἰκτειρῆ-
σαι, ἐ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Νῦν ἀπολύεις. φισάγιον, Τροπάριον.
ἥχος, α΄.

Π Ἦς ὄρεμα πολίτης, ἐ ἐν σώματι Ἀγγε-
λος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης,
Γωαύρη Πατὴρ ἡμῶν. μηδένα ὅσον τῷ
πρῶτον προσάχῃ, ὅσον χάριν ἡμῶν,
λαβὼν, θοράκῳ τῶν βοσποίων τῶν
τὰς ψυχὰς τῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἐλθόντων
σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύϊ τῶν
τῷ γεφάρωσεν. δόξα τῷ ἐνδὲν τῶν
διὰ σὲ πᾶσι ἰάματα·

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν ἑσπέρην.
ἀπασαν ἀκολουθίαν ἡμετέραν. ἐν ὁρῇ
μακάριστος μετὰ τὴν ἑσπέρην. ἐν ὁρῇ
συν

Ο παρών τῷ Τριφδίῳ, εἰς δ'· καὶ τῷ
Α'γίῳ, εἰς δ'· Ο καὶ τῷ Τριφδίου.
ἡχος, π.α.

Ω, δι, α. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Μοιῶθι Χειρὲ, τῷ ἐν χειρὶ τῶν λη-
στῶν περιπεσούμι, καὶ τυπτήμασι ἡ-
μιθαπεί ὑπὸ τέτρῳ, καταλειφθέντι
Σωτῆρ. καὶ γὰρ οὕτω πέπληγμαι ταῖς
ἀμαρτίαις μου·

Ἡ παρὶδὲς ἐμέ, τὸν ἀδυνάτα δεινῶς,
ἐβόα Σωτῆρ ὁδυρόμενος, εἰς τὰς λησας
ὁ τὸν πλῆτορ ἀποσυλήσας σε. καὶ γὰρ
ἔγω δέομαι, οἴκτερον σῶσόν με·

Ἀφάσας ἐμέ, τὸν μαριχθέντα τὸν
μουῦ, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μάξιξι,
ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων, Σ' πορνῶν
λογισμῶν, Χειρὲ Σωτῆρ σῶσόν με, ὡς
πολυέλεος·

Χραψτε Μήτηρ Χειρῶ, τὸν σαρκωθέν-
τα ἐκ σοῦ, Σ' ἐκ τῶν κόλπων τῷ Γεν-
μήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαστα Θεὸν, ἀ-
παύτως πρέσβυ, ἐκ πάσης περιτά-
σεως, σῶσαι ἔς ἔπλασε·

Ε' τόρος Καρῶν τῷ Ο'σίς εἰς δ'· ἡχος, π.δ'.

Τ' γραμὴ διωδάσας.

Ν φωτὶ αὐλῶ ἐ μνητῶ, ἐκ τῆς κατη-
φείας, τῶν ἐνύλων ἀνδραμῶν, Γ'ωάμ-
νη Ο'σιε, λιταῖς σε, ταῖς πρὸς τὸν Κύ-
ριόν με φώτισον·

Σ τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θη-
λάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδο-
μῶν. ὅθεν ὑπὸ μέλι Σ' κηρίον, ἡδύ-
ρεις Πάτορ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν·

Πιβάς τῷ ὕφει τῶν ἀρετῶν, ἐ τὰς χα-
μαιζήλας, διαπτύσας τῶν ἡδομῶν, γλυ-
κασμός ἐδείχθης σωτηρίας, Ο'σιε Πά-
τορ ποιμνίῳ σε·

Βεβαίη καὶ Λόγον ἡ τῷ Πατρὸς, ἀφρά-
στα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλε-
σταυρῶ ἀπάσοι φῶμα, ἐ καρδίας,
γ' γίνομαι ἡδόμα καταπράυμον·

ἀμαρτία. Α' μοίξ· τὸ εἶμα μου.

ἐλέησον ἡμᾶς, γ'· Στῆρέωσον.

Χειρὲ, δεινῶς ὁδῶν,
μου ἐπάγῃ τὸν ληστῶν ἐν τοῖς πά-
τα θεμέλια ἐν δέομαι·
ὁδῶν.

Σύλησας τὸν μῆρ μου λησᾶι, καὶ ἔλι-
πὸν με ἐν τοῖς μώλωφι, ἡμιθαπῆ τῶν

πταισμάτων μου, ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε·
Τύμνωσά με Σωτῆρ Χειρὲ, τῶν ἐν-
τολῶν σε τὰ παθήματα, καὶ ἡδομαῖς
μεμασίγωμαι. ἀλλ' ἐπίχέ μοι ἔλεος·

Θεοτοκίον.

Κέτλε ἀπαύτως Α' γυνή, τὸν προελ-
θόντα ἐκ λαγόνων σε, ῥυθίῃαι πλά-
της διαβόλου, τὰς ὑμνοῦτάς σε Μητέ-
ρα Θεῶ·

Α' ἄλος. Σὺ εἶ τὸ εἶδός μου.

Φλεξας τῷ ἀφ' ἑρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως
Ε' ῥδοξε, τὴν τῶν παθῶν, ἀκαμθῶν καὶ
θάλπει, μομαστῶν τὰ συστήματα·

Τροῦ ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν
Ο'σιε, ἀρώμάτων, ὅλος σιωτέτης, εἰς
ὁσμὴν δωδίας Θεῶ·

Ομοῖς τῆς ἀσκήσεως, ἐμμελετῶν τὰ πά-
θη ἐβύθισας, ὡς ὁρ' ἄλλης, μὴ Φα-
ραωμίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σε·

Τῆσόν με τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν
Α' γυνή τάραχον, Μήτηρ Θεῶ, τὴν πρὸς
τὸν ὕμνον, κατὰ θυμίσσα κίμησιν·

Καταβάσι. Τὰς σε ὑμολόγους.

ἡχος, π.α. Τὸ ξένον τῆς.

Ο' ἄλυστον Σταυρόν σε Σωτῆρ ἡμῶν
ὡς ὁπλον σωτηρίας κατέχοι, ἐν αὐ-
τῷ σοὶ βοῶμεν, σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθῶν
ἐκσῶς ὑπὸ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς
πολυέλεος·

Δόξα, Τῷ Ο'σίς, ἡχος, δ'.

Ο' ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αἷς ἀρεταῖς πρὸς ἑρατὸν ἀντάλαμψας,
καταπηνῆς σαφῶς ἐπαμῆλθας,
πρὸς θεωρίας ἀπλετοῦ βυθὸν ἀσεβῶς,
πάσας ἐνλιτάσας μὲν, τῶν δαιμόνων
ἐμέδρας. σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ, τὰς
ἀνθρώπων τῆς τέτρῳ, Γ'ωάμνη κλίμαξ
ἀρετῶν. καὶ μὴ πρεσβύεις σωθίῃαι
τὰς δόλεις σε·

Καὶ μὴ, Στ'· Ο'μοιον.

Ε' πὶ θρόνῳ Χόρσβιμ καθεζόμενος, ἐ
ἐν τοῖς κόλποις τῷ Πατρὸς αὐλιζόμε-
νος, ὡς ὅτι θρόνου κάθεται ἅγιος αὐ-
τῷ, Δέσποινά ἐν κόλποις σε. σαρκικῶ
ὁ Θεός

τὴ Θεὸς γὰρ, ὅπως βασιλεύσας τε ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη. ἐ σωεπὶς μου ψάλλομαι αὐτῷ.
ὅν ἐκδυσώπει σωθῆναι τὴς δούλης σου·
Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν.

Η γαί μου ἐσύλησάν, τὴν ὀργασίαν τὴν
ἐνθεον, ἐ κατέλιπόν με, ταῖς πληγαῖς
τιμωρηθῆναι·

Ε ξέδυσαν Σωτὴρ μου, τῶν ἐπιτολῶν σου οἱ
ἄγγελοι, λογισμοί μου ὅσον, μεμαρτίγω-
μαι πταισμάσιν·

Π ευίτης τοῖς μώλωπι, τραυματισθέντα
ὡς εἶδέ με, παρήλθε Σωτὴρ μου, ἀλλὰ σύ
με διάσωσον· **Θεοτοκίον.**

Κ τρώς δοξάζομαι, σὲ Θεοτόκε Ἀνύμ-
φωτε, καὶ τῷ σῶλιν ἐμῷ, οἱ πιστοὶ κα-
ταφύγομαι· **Θ**

Α' ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ω λειμὼν ὠιδέσματος, καὶ ἡ ἀρετῶν
Παράδεισος ἐμφυχος, τὴν ἐγκράτειαν
ἔζηθης, δι' ἧς πάντα ἔδρεψας τὴς
τιμῶντάς σε·

Η Ομοθέτω ἀσκήσεως, Σ' ἡ μομαστῶν
καφόμα πρῶτατον, ὡς Μωσὴν σε καὶ
Δαβὶδ ἀληθῶς, κεκτημένοι Πάτερ μα-
καρίζομαι·

Φ Ἰτάθεις ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρα-
τείας, ὡφθης Μακάριε, κλῆμα Πάτερ
ἀθάλας αὐτοῦ, ἀσεβείας βόρυσας προ-
βαλλόμενον·

Θεοτοκίον.

Υ Πὸ χρονον γενόμενον, τὸν ἐκ τῆ Πα-
τρὸς ἀχρόως ἐκλάμψαντα, Θεομήτορ ἡ-
μῶν τέτοκας, ὅν δυσώπει σῶσαι τὴς ὑ-
μνουῦτάς σε·

Καταβασία. Τὴν ἀνέξιχρίασον.

Ω, δὴ, ε'. Ἐκρυκτός ὁρθεύοντάς.

Ι Ἦσ' ἐπίσκεψαι, τὴς μώλωπας ψυ-
χῆς τῆς ἐμῆς, καθάπερ πάλαι, τὸν ἐν
χρῶσι πεσόντα λησῶν. ἐ ἰάρασέ με
Χειρὲ, τὸ ἄλγος δέομαι·

Π Λυγρῶς ταῖς μάστιγι, ἠδυσήσε ψυχὴ
μου Χειρὲ, ταῖς ἡρώδαισμάτων. καὶ
ἐνθεον γυμνὸς περικεμαι, ἀρετῶν ἐν-
θέων, κατ' ἐκτάω σῶσόν με·

Ι Ἐρως ὡς εἶδέ με, Σ' Ἀδύτης ἐκ ἰχυσε
σαφῶς, παρήλθον γὰρ με. ἀλλ' αὐτὸς

ὡς εἰσλαγχρὸς, μου τὴν σωτηρίαν,
παρέχων Σ' διέσωσας·

Θεοτοκίον.

Η παρὶθης Δέσποτα, τὸν δαίλαιον ἐ-
μὲ, δυσωπῶ τὸν μαριχθύντα, τὸν
μου ἄλγεινῶς ὑπὸ λησῶν. ἀλλ' οἰκ-
τεήρην σου πρεσβείας, Σωτὴρ τῆς κησά-
σης σε·

Α' ἄλλος. Ἰ' ματί με ἀπώσω.

Ε Βέσας πάντα τὰ πάθην, δρόσῳ ἡρώδαι
μωρ σου Πάτερ μακάριε, δαψιλῶς ἀν-
ψας, τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης καὶ πί-
στεως. ἐγκρατείας λύχνος, Σ' φωτισ-
μὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμῶν ὑπὸς ἐ-
λθιμάτισας·

Π Ὅν τῆς Πίστεως βότρω, θεία γεωρ-
γία σου Πάτερ ἔξεδρεψας. καὶ λησῶν
ἀπέθες, καὶ ἔξελιψας πόροις ἀσκή-
σεως. καὶ κρατῆρα πλήσας πρῶματι-
κῶν τῆς ἐγκρατείας, κατὰφραίμεις καρ-
δίας τῆς ποιήσεως·

Υ Πομείμας γενναίως, προσβολὰς ἐς γίγ-
ματα τῶν ἐμαρτίων ἐχθρῶν, ἀνεδείχ-
θης φύλος, καρτερίας σφηρίων τὴν ποί-
μνῶν σου, βακτηρία θεία, ἐπὶ μομας
τῆς ἐγκρατείας, Σ' ἐφ' ὕδωρ ἐκρέφω
μακάριε· **Θεοτοκίον.**

Ε Ἦσ' ἐσὼν χαλέων, Παμάχρ' ἐπόμε-
ροι, σὲ μακαρίζομαι. μὲν σὺ γὰρ ὅντως,
μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυ-
μέ σε, Σ' ἀληθῆ Θεὸς Μητόρα, γεννη-
θεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνεδείξον·

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ Σύμπαντα.

Ω, δὴ, ς'. Ἐκκύλωσέ με Ἀβυσσος.
Οἷς πάθεισιν ἀνῆλθον, τὸν βίον τὸν
ἐνθεον Δέσποτα, Σ' ὅλως τοῖς πταίο-
μασι, δεινῶς μαριζόμενος, κατέβηται·

Π Φήρπασαν τὸν πλῆθόν μου, κατὰ
μεκρόν με κατέλιπον, λησῶν ἐχθρῶν
θήμασι, τὸν γυμνὸν μαριξάσαντα
οἰκτεήσας, διάσωσόν με·

Ω Σ' εἶδον ὁ Ἀδύτης μου, δεινῶς ἐξέ-
γος, τὴς μώλωπας, μὴ ἐλπίσας
δέ με. αὐτὸς δὲ φίλος μου. ἐν
μοι, τὸ πλῆθος μου ἡ ἐφαινηφόρ

Θεοτοκίον.

Α'τομ σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἐμφυχον, ἐ πύλιν ὑραμίον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, ὁρθοδόξω καύχημα :-

Α'λλος, Γ'λάῳητί μοι Σωτήρ.

Δέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν θεόν πλῆτον τῷ Πρώματός, τὴν ἀμεμπτὸν προσώχην, ἀγρίαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σωτομον, ἐγκρατείας πόρον, δι' ὧν οἶκος ἐγμωρίθης Θεῷ :-

Λης τῆς κάτω Σοφῆς, παρέδραμες τὴν ἀτέλειαν, αὐλῶ δὲ προσώχῃ τὸν μοῦν ἀπεπτέρωσας, καὶ τῆς αἰῶν λήξεως, ὡφθῆς κληρομόμος, διὰ βίαν τελειότητα :-

Δρωσὶν ἀσκητικοῖς, τὰς ἀφθρακας ἡρώ βελῶν ἐχθρῶ, κατέσβεσας ὀληθῶς, Στὸ πῦρ τῆς Πίστεως, ἐκλάμψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπίστεως, τῶν αἰρέσεων φρυάγματα :-

Θεοτοκίον.

Ἐέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τῆς ὑψίστης ἀπρέπεια, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς, καθ' ἐνώσιν ἄρρητον, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, ἐ τὸν κόσμον κατεφώτισε :-

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοιτάκιον. ἤχος, δ'.**Ε'πεφάνης σήμερον.**

Ν τῷ ὑψί Κυρίῳ τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆς ἐθετο, ὡπὸρ Ἀ'τὸρ ἀπλαῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πόρτα, Καθηνυ-τὰ Γ'ωάμην Πατὴρ ἡμῶν :-

Γ'κομ Θεοῦ ὡς ἀληθῶς σαυτὸν εἰργάσω. Γ'άτορ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὡπὸρ χρυσίον βέλαιον, Πίστιν Ε'λπίδα καὶ Ἀ'γάπην, ὡς θεοὺς θεσμούς ἐκθέμε-Σταυρὸς ἡμεῶν ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, γ'γίνομαι λείαν, Σωφροσύνην ἀμαρτίας. δι' α' ἡμῶν, δι' ἧς ἀνυλένσοι ἡμᾶς :-

Καὶ ἡ κατέλαβες τὰς

ἡμῶν ἐπάγν τὸ ξύλον Γ'ωάμην Πατὴρ τὰ θεμέλια ἐσά-
δ'ωδίου.

Εἶτα ἀγαγινώσεται τὸ Συναξαρίου τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀ'γίου. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γ'ωάμης τῆς Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Ο' σάρκα ἐ ζῶν μεκρὸς ὦν Γ'ωάμης.

Α' τωμίως ζῇ, ἐ μεκρὸς φαιεῖς ἄπνης.

Σύγγραμμα λιπὼν Κλίμακα τῇ ἀπόδω,

Δείκνυσιν αὐτῇ πορείαν τῆς ἀόδου.

Γ'ωάμην ἐκθαψε τριακοστὴ παρῶσα.

Σ' ἐξ ἐ δέκα χρόνων ὑπαίχων, ἐ ἀγχι-μης ὦν, προσκυνῶσιν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, θῦμα ἰδρώτατον, ἐ τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀπελθῶν. εἶτα μετὰ ἐνρεακαίδεκα χρό-μης ἀφασας, ὅρ'χεται ἐπὶ τὸ τῆς ἡσυ-χίας τ'άδιοι, ἀπὸ σημείων πάντε τοῦ Κυριακῆ τῆς παλαίφρας μορῇ εἰλη-φῶς, Θωλας ὄρομα τῷ χώρῳ, τεσσα-ράκοιτα ἔτη διαπόρεας ἐν διακαῇ ἔ-ρωτι, ἐ πυρὶ θείας ἀγάπης, ἀεὶ πυρ-πολύμενος. ἦθιε μὲν ἄπαπτα, ἃ ἀ-μέμπτως ἐφοῖτα τῷ ἐπαγγέλματι.

Βραχὶ δὲ λίαν, ἐ ἐν τῷ οἶμαι, τὸ τῆς τύφης κόρας κλῶν παμσόφως. ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων ἐκείνῃ πηγῇ τίς ἐ-ξείποιροῦς; ἔπρη δὲ μετελάμβανεν ὁ-σον τὴν τῆς μοῦς οὐσίαν, τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμνιάσθαι. ὁ δὲ δρόμος αὐτῇ προ-σώχῃ ὡς ἀνύματος, ἐ πρὸς Θεὸν ὅπως ἀμείκτως. τῷ τοῖς πᾶσι θεαρέτως βιώ-σας τοῖς κατορθώμασιν, Στὴν Κλί-μακα συγγράφας, Λόγους ἐκθεῖς δι-δαχῆς, ἐ πλήρεις χρηστότητος, ἀξίως ἀπεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πολλὰ ἐ ἔτορα συγγράμματα καταλελοιπώς :-

Τῶν αὐτῇ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεήσῃ, ἐ σώσῃ ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' ὑπόδυνάμενος.

Ἡγαῖ περιέπεσον ἐπ' ἐμὲ τὸν δέιλαιον, καὶ μάστιγι ἐλίπον, μεκρὸν ὡπὲρ ἄ-πνην με. διόσε ἰκετάω, ὁ Θεὸς ἐπί-σκεψαί με :-

Ο' μοῦν ἐσύλησας λογισμοὶ οἱ ἄστα-τοι, καὶ πλήξαυτες πάθει μεκρόν με ἐλίπον, τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων. ἀλλὰ Σωτὴρ ἴασαί με :-

Ο' Εἰρμός.

Α Σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ θυθίσαντι πᾶ-
σαν τὴν δυνάμιν Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ,
ἐπιρίκιον ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι·

Ω, δὴ, ἡ Βαβυλωνία κάμινος.

Π Αἷς βλαβόρῃς τῆς ὀφείας πλάμῃς ὄξελ-
κόμενος, ἐδελεαζόμενος τὸν μῆν, καθ'
ἡμῶν τῷ ἄλγεινῳ, προσίτω Σωτὴρ
ἄλγος. διὸ κραυγάζω σοι. ἰαρεῖ τῆς βο-
σουίτων, ἐπίσρεψον σωσόμε·

Η Ερησάκως ἀνέστησε, παῖδα Σωμαρίτι-
δος πάλαι, δυναμένους σαφῶς, Ἐλισ-
σαῖος τῷ Πρώματι. ἡμεῖς δὲ μεκρωθέν-
τες, ταῖς ἡδομαῖς τῆς παθῶν, ζωνφό-
ρῳ μῆσείᾳ, πιστοὶ ἀνίστασθαι·

Π Οὐς Νινωίτας ἔσωσας Κύριε φιλαμ-
θρῶπε, πάλαι μεταγρόντας ἐν κλαυ-
θμῷ, καὶ μῆσείᾳ ὡς εὐπλάγχμος.
ἡμᾶς δὲ τῷ ἔλεει, τῷ σῶ οἰκτείρησον,
ἀπορουῶντας δι' ὄργῳ, ὁξομολογεῖ-
σθαι σοι·

Θεοτοκίον.

Η Μετὰ τόκον ἄφθορος μέμασα Παρά-
μωμε, λύτρωσαι δεόμεθα Ἀγγὴν, κα-
ταφθορᾷ τῆς δόξης σου, πιστῶς τῆς με-
λωδοῦντας ἐν ὁμορίᾳ ψυχῆς, ὁλο-
γεῖτε τὰ ἔργα·

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν φοβόρῳ τοῖς.

Π Ἦς ἐγκρατείας σὺ Θεῶ, τὴν μύσασαι
ἔχομτες πιστοὶ, τὸ λοιπὸν μεσικῶς δια-
δράμωμεν ἁγίου γάδιον, ἐς στεφνοφορή-
σωμεν·

Π Ἦν ἀκαρπίαμ καθορῶν, τῆς πολυώ-
σας ψυχῆς, ἐτιέμμενον Χειρῆ. καὶ
μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς τὴν συκλὴν ἐκέλευ
τὴν ἐπικαταράτῳ·

Εὐλογεῖν Πατέρα, Τίον.

Η Ουαρχικώτατε Τεταρ, ἐτελουπόσα-
τε μομας, Πάτερ Τίε, ἐπὶ Πνεῦμα,
ἐκ παντοίων ῥῦσαι πειρασμῶν, Σκην-
διώων τῆς σὲ ἀνὰ μέλπομτας·

Καὶ μὴ.

Χ Αἶρε τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε ἀείφωτε
λαμπας, Χαῖρε μέε Οὐραμέ. Χαῖρε μῆς
ἀσράπτων. Χαῖρε μαε Κυρίε. Χαῖρε
παφύμντε·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Π Οὐ φοβόρῳ σου ἔτασμον, καταμορ-
μος Χειρῆ, φείτῳ τρέμῳ ἐβοῶ. ὁ
μέμῃτον ἔχωμ τὸ μέγα ἔλεος, σῶσ-
με τὸν δέλαιον·

Αἰνῶμεν, ἀλογεῖμεν. Ο' Εἰρμός

Π Οὐ φοβόρῳ τοῖς Χόρσβιμ, ἐθαυμ-
σοῦ τοῖς Σόραφιμ, Σ τῆς Κόσμος Πο-
τῶ, Ἰδρεῖς ἐδῶλοι, ἐπρώματα
καίωμ ὑμνεῖτε τὸν Κύριον·

Ω, δὴ, ὁ Καίρῳ τὸ θαῦμα.

Η Ρατῆρα θεῶν, πλησασα μὴν κατὰ
ξέως, ἡ τῆς μῆσείας χάρις, σαφῶς συ-
καλεῖται ἅπαντας, πιστῶς ἐκβοῶς
μετ' ἀφροσύνης δεῦτε ἀπολαύσωμε
τὴν μέθῳ παθῶν ἀποβαλόμτες, ἵ
μελλήσης ἀξιώσθαι παρακλήσεως·

Ε Γυὺς ἡ κρίσις, πρόσσεχε ψυχῇ. σω-
θήσεως ἐπιμελῆ, ἐπράττε καλῶς,
σὲ ἀκατάκειτον αἰεὶ σωτηρῆσα. εἰ ἔα
τῆς δὲ ὧδε διεκρίμαμεν, ἔδολως ἐκεί-
τα κείδωμεν ἀπὸ μαρτύρων, σὺθα
πᾶντοι κατακρίνομται·

Α Ῥχαὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Σόραφιμ, Κ-
ριότητες ἐξουσίαι ἐ Χόρσβιμ, Ἀγγ-
λοι Ἀρχάγγελοι, Θεὸν δυσωπῆτε
τῆς μῆσείων τὸν λόγον διαρῦσαι ἡμᾶς
τὸ τέτε ἀάρετον ποιῆμτας, ἵμα ὡς
λοι ἀάρεσῇσαστες, δόξης τύχωμεν·

Θεοτοκίον.

Η Ετὰ Μαρτύρων, μετὰ Προφητῶν τ-
τεκῶσά σε, μετὰ Ὁσίων πάντων Χ-
ρῆ, δυσωπῆσαι πρόσδεξαι αἰεὶ, ὑ-
δῶν τῆς παροργισαίτων σε, τὸν
μον φιλαμθρῶπον Δεσπότην, ὁρῆ-
ραφαὶ τάξεις φέμει·

Εἰρμός ἄλλος. Τὴν ὑπὸ φύσιν

Μητόρα.

Π Οὐ γαλήνῳ τῆς μῆσείας κατὰ τῆς
ματος αὐρα, ὑπὸ πόρα κατὰ τῆς
πρὸς τὸν λιμένα τῆς Γαλιλαίας
τῆς, καταπῆσαι ἐν τῇ τῆς
Π Ἦν Χαραμαί, μὴ ἐκ τῆς
βοῶσοι, Τίε, μὴ ἐκ τῆς
τὴν ὁδοῦ τῆς
θυγάτερον καὶ ἡμεφωμφορῶν
σὺ

Ἡ μὲν τῆς Θεότητος φύσις, σύννομον
Μορὰδα, καὶ χαρακτηροὶ τρισὶ τρισάκω-
μῶν, Πατὴρ καὶ τὸν Υἱόν, καὶ
Πνεῦμα ἀνυμολογώμενον·

Καὶ μυῦ.

Ἐν γὰρ εὐὶ συλλαβῶσα, τὸν ἀπερίλη-
πτου Λόγον, ἐκ τῆς αὐτῆς ἀποραῖς σαρ-
κὶ τεκῶσα, ἐκένωκε ἐκτενῶς, τῇ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δικαιώσας Τελώνιον, ἰλάσθητί μοι
βοῶντι. καὶ μοι τῷ ἀμαρτωλῷ ἵλεως ἔσο,
ὁ Ἰῶν ἀπαρτῶν Κεῖνης, συγχωρῶν με
τὰ ἐγκλήματα·

Ὁ Εἰρμός.

Ἡ μὲν ὑπὸ φύσιν Μητόρα, ἐκ κατὰ φύ-
σιν Παρθένου, τὴν μόρην ἐν γυναιξὶν
ἀλογημένην, ἄσματος μυρικοῖς οἱ πιθοὶ
μεγαλιώμενον·

Τὸ φωταγωγικὸν τῆς ἡχῆς.

Εἰς τὸν ἥ. τὸ Γ' δῖον. ἡχος, π. β'. Δίς.

Ὡς τοῖς ληστῇς περιπεσοῦντι ὁμοιωθῆναι
ἐγὼ, Δέσποτα Ἰῶν ἀπαρτῶν, τοῖς πταίσ-
μασί με περιπεσῶν, Σ' ὑπ' αὐτῶν ἀν-
λεῶς κατερῶθην. ἀλλὰ μὴ ἐγκαταλί-
πης με ἀφ' ἁρῶν, ὁ ἕκ ἐκ Σαμαρείας,
ἀλλ' ἐκ τῆς Ἀ' ληστῆ Παρθένου παρα-
γενόμενος, Ἰησοῦ τὸ σωτήριον ὄνομα,
ἐλέησόν με·

Μαρτυρικόν.

Ἰ' ὑμᾶς καλέσωμεν Ἀγγελοὶ; Χόρωςβίμ;
ἔτι ὑμῖν ἐπαρπαύσατο Χεῖρος. Σε-

Κεφ.

Καὶ ὅτι ἀπαύσας ἐδοξάσατε αὐτόν.

λ. ι.

Ἡμεροῦ· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεγράφητε.
λόγιον. ἐν ὁρῶντες ἐν τοῖς θαύμασι.
τόπον, ὅτι τὰ ὁρόματα, καὶ μέζονα
ξύλα σωτηρίας. πρεσβύσατε, τῇ σω-
τίας παθῶν ἐλάσας ἡμῶν·

Βεβαίως τῆς Θεοτόκου μὲν ἡχῆς, ὁ αὐτός.

Δόξα.

Σταυρός σου Κύριε ἡγίασας τὴν δόξολο-
γίοντα ἰάματα, τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν.
ἐμαρτίαις. δι' αὐτῆς σοὶ προσήκον· ψυ-
λέησον ἡμᾶς·

Καὶ μυῦ.

Ἰ' μοι ἐπάγει τὸ ξύλον Χριστὸς τῇ Σ
τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τῇ
ὁ ὁδὸν.

ἀφ' ἁρῶν Κύριε, βοήθησον ἡμῖν. σὺ γὰρ
εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ἐκτίσας ἄλλον ἔγι-
νῶσκομεν·

Προκείμενον. Ψαλμός, π. γ'. ἡχῆς, γ'.

Τὰ θυσιασθέντά σου Κύριε τῶν Δυνά-
μεων.

ἥ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Α' μαγνῶσμα.

Α' δε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Βασιλεῖα Ἰῶν Ἀ' σ-
συρίων. ὃ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύ-
την, ὃ δὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, ὃ δὲ
μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν, ὃ δὲ μὴ
κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα, ἀλλὰ τῇ
ὁδῷ, ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀπογραφίσηται,
Σ' εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὃ μὴ εἰσέλθῃ,
λέγει Κύριος. ὑπόραπτι ὑπὸ τῆς πό-
λεως ταύτης τῇ σῶσαι αὐτὴν, δι' ἐμέ, ἐκ
διὰ Δαβὶδ τὸν παῖδά μου. καὶ ὅτι ἦλθεν
Ἀγγελος Κυρίου, ἐκ τῆς πα-
ρεμβολῆς Ἰῶν Ἀσσυρίων ἐκατὸν ὀγδοη-
κοῦντα πέντε χιλιάδας, ἐκ ἀφ' αὐτῶν
πρῶτῃ, εὗρον πάντα τὰ σώματα με-
ρῶ. Σ' ἀπῆλθεν ἀπογραφίς, ἐκ ἀπέ-
γραφῆς Συναχρείμ Βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, ἐκ ἄκρας ἐν Νινυῖ. ἐκ τῇ αὐ-
τῇ προσκυνοῦν ἐν τῇ οἰκῇ Νασαράχ
Θεὸς αὐτῇ Πάφραρχον αὐτῇ, Ἀδραμέ-
λεχ ἐκ Σαρασάρ οἱ Τίτοι αὐτῇ ἐπάταξαν
αὐτῇ μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν
εἰς Ἀρμενίαν. ἐκ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδαν
ὁ Τίος αὐτῇ ἀπ' αὐτῇ. ἐγένετο δὲ ἐν
τῇ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίῃ ἐξ ἐκείας
ἕως θαλάττης. καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὴν Ἡ-
σαΐας Τίος Ἀμὸς ὁ Προφήτης, ἐκ εἶπε
πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει Κύριος, τάδε
περὶ τῇ οἰκῆς σου. ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ,
Σ' ὀζύσῃ. καὶ ἀπέγραφον ἐξ ἐκείας τὸ
πρόσωπον αὐτῇ πρὸς τὸν ποταμόν, καὶ
προσέκυατο πρὸς Κύριον, λέγων. μὴ-
θῇ Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου
μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινή, ἐκ
τὰ ἀφ' ἁρῶν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ἐκ κλαυ-
σεν ἐξ ἐκείας κλαυθμῷ μεγάλῳ. Σ' ἐγέ-
μετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέ-
γων. πορεύθητι, Σ' ἔμπον ἐξ ἐκείας, τά-
δε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαβὶδ τῷ Πα-
Triodio.

Τ

ἡ

Ἡ. Ε ὑδόκησας Κύριε τὴν γλῶσσαν.

၈၁၁

λεῖται ἀσεβῆς, ὁ δὲ πεπρωτός ἐστὶ Κύριον, τῇ ἐαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀπαύσεται σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων ὑποτασσεται. δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλαττοῦσι δὲ φυλακὰς ἁμαρτίαι. δεκτὸς Βασιλεὺς ὑπερήνης μοῆμων, τῇ δὲ ἐαυτοῦ ἀγαθῇ ἀφαιρεῖται ἀτιμίᾳ. ὀργὴ ἀπολλύει Σφρομίμους, ἀποκρίσεις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστέλλει θυμὸν, λόγος δὲ σκληρὸς ἐγείρει ὀργὰς. γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, γόμος δὲ ἀφρόνων ἀπαγγέλλει κακά. ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοποῦσι κακὸς τε καὶ ἀγαθός. ἵασις γλώσσης δυνάμις ζωῆς, ὁ δὲ σωτηριῶν αὐτῷ πληθύνεται Πρῶματος.

Εἰς τὸν ἥ. τὸ Ἰδιόμ. ἡ Χ, βαρύς. Α' παξ.

Σὺ ὁ περιπεσὼν εἰς τῆς ληστῆς, ἐν τετραυματισμένος, ὅτε καὶ γὰρ περιέπεσον, ὅτε ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἐν τετραυματισμένη ὑπάρχεις ἡ ψυχὴ. πρὸς τίμα καταφύγω τῆ θοραπύθῃ; εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν ἰατρὸν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. ἐπὶ χεῖ ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ε' τὸρον, ἰδιόμελ. ἡ Χος, δ'.

Α' παξ καὶ αὐτό.

Προσφαλόντων ἐκ παραβάσεως τῆς πρώτης, ἐν Παραδείσῳ φυγῆς ἐκ ἀπαλάσεως, κατήχθημεν εἰς ἀτιμοτάτῃ ζωῇ. τῶν ἀρετῶν γὰρ τῷ πρέπασαν, ἐπαιμετῷ διαγωγῇ, ἐκδυθύντες τοῖς κακοποιήσιν, ὡς ληστῆς περιεπέσομεν.

Ἡμεροῦς δὲ τυγχάνομεν, ὅτε ἁμαρτηλόγιον. ἡ σωτηρίων σου διδασμάτων. τόπον, ὅτε ἐξέδομεν, τὸν ἐκ Μαρίας ἐπιξύλας σωτηρίας ἀπαθῶς πάθει, προσοτίας παθῶν ἐλαττόν. καταδῆσαι ἡμῶν βείαις τῆς Θεοτόκης μὴ ἐπιγνομένης μώ-

Δόξα.

Σταυρόσιν Κύριε ἡγίασαι τὴν ἐπιγύμνηται ἱάματα, τοῖς ἀδύνατον ἁμαρτίαις. δι' αὐτῶν σοὶ προσπίπτει ἡμεῖς ὡς οἱ κτοῦ ἐπὶ.

Καὶ μὴ.

ἡμῶν ἐπάγει τὸ ξύλον Χριστὸς τῆς Σαυτοῦ, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τῆς οὐδοῖον.

Δόξα, ἐ μὴ, δ'. ἡ Χος, ὁ αὐτός.

ΕΚ παπτοῖων κηδυνῶν τὰς δόλως φυλάττε ἀλογημένη Θεοτόκε, ἵμα σε δοξάζωμεν, τῷ ἐλπίδα ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν.

~~~~~

Τῇ γ'. τῆς ε'. Ε' βδομάδος, εἰς τὸν Ο' ρ. θρον, τὰ ριαδικά. Μετὰ τῷ α'. ἡ λδ. λέγομεν ἡ α'. καταμυκτικά τῆς Ο' κτωήχ, δύο. μετὰ ἐ Θεοτοκίς. Μετὰ δὲ τῷ β'. ἡ λδ. λέγομεν ἡ α'. τῆ Κυρίε Ἰωσήφ. ἡ Χος, β'.

Θείας πίστεως ὁμολο.

ΘΕΣΕ Πίστεως δι' ἐγκρατείας, πάθῃ φλέξωμεν τῆς ἀκραςίας, ἐν τὸν κρημνὸν τῆς ἁμαρτίας ἐκφύγωμεν, ἐν τῶν δακρύων κρημοῖς κατασβέσωμεν, τῷ αἰωμίζουσαν φλόγα κραιναζομτῶν. ὑπεράγαθε, ἡμάρτομενοι, ἰλασθῆναι, ἐν δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, Ο' μοιον.

ΘΕΙΑ γέγονας σκλήν τῆ Λόγος, μόνη Παμμαρμε Παρθνομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλης ὑπόδρασα. τὸν ὑπὸ πάντας ἐμὲ χῆρ γνόμενον, ῥορυπωμένοισαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάρταρον, πρεσβείαις, τοῖς ἐνθέοις μάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τῷ γ'. ἡ λδ. λέγομεν τὸ παρὸν ἡ α'. τῆ Κυρίε Θεοδώρ. ἡ Χος, β'.

Τ' πόρδολογημένη ὑπάρχεις.

ΥΠΟΡΔΕΔΟΞΑΣΜΕΝ ἡ χάρις τῆς παμσέπτῃς μηλείας. δι' αὐτῆς ἡ λδ. ὁ Προφήτης ἀνίσκει ἄρμα πύρινον, ἐν Μωσῆς πλάκας δέχεται. Δαμῆλ τεθαυμάσεται, Ἐλισαῖος μεκρὸν ἡγείρε. Παῖδες τὸ πῦρ κατέσβεσαν, καὶ πάντες Θεῶ οἰκείωνται. αὐτῇ ἐνφυγῶντων βοήσωμεν. ἀλογητὸς Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτε ὅπως ἀδοκῆσας δόξα σοι.

Θεοτοκίον. ἡ Χ, ὁ αὐτός. Τῷ ἄρχαντορ.
ΘΕΙΑ ἡμαχορ πρεσβείας, κεκτημένης ἐν δειροῖς, λυβῆμαι ἡ λδ. ἐλβόρτων μετὰ ἐλπίδα θαυμασῶς, ὡς Μητόρ Θεῶ. προφθαίρας γὰρ πάντοτε, τοῖς Triodio. Τ 2 αἰ.

αὐτῶσι σε πιστῶς, ὧς λύεις σιμωχόμενα
πειρατήρια ἐχθρῶν. ὅθεν ἀχαρίζω
βοῶμένσοι. δέξαι Δέσποινι βραχέα
χαρίζηται, ἀπὸ ὧν ὑπάρχεις μοι, ἐν
πᾶσι Παρθένε βοήθεια:~

**Ψάλλομεν δὲ τὸν Καύονα τῷ Μιχαὶν,
καὶ τὰ παρόντα Τειφδία, τῷ Κυρίῳ
Γωσήφ. καὶ στιχολογῆται, ἡ ᾠδ.**

Ω, δὴ, β'. ἦχος, γ'. Ο' Εἰρμός.

Ρόσεχε γῆ καὶ Οὐρανὸν, καὶ ἐρωτίζε
τὰ ῥήματά μου. λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῇ
Θεῷ θαυμάσια:~

Διαλείποισ προσάχαῖς, καὶ ἐγκρα-
τεία καὶ θεωρία, πωδῶσωμεν τὰς
ψυχὰς, πρὸς θεῖον ἔρωτα:~

Ἦς ἀκρασίας τὸν κρυμὸν διεκφυγόν-
των, θαλφθῶμεν πάντων, τῆς ἐγκρα-
τείας φωτὶ, ἐν θεῷ Πνύματι:~

Λατρίων ἀρετῶν, τὴν σκηπεδόμα τῆς
ἀμαρτίας, ἀποβαλῶσα ψυχὴν, Θεῷ
κολληθῆτι:~

Θεοτοκίον.

Παμπεπλάστατο Χειρὸς, ἐν σῇ τῇ μόρῃ
Εὐλογημένη, καὶ σὰρκα τὴν ἑαυτῆς ἐκ
σὺ ἐφόρεσε:~

Εἰρμός ἄλλος, ἦχος, β'.

Προσέχετε λαοί.

Ἠσείαμ καθαράν, ἀχὰς δάκρυα, με-
λέτω ἡ δέω, καὶ πᾶσαν ἄλλω
ἀρετῇ, συμποριζόμενοι τῷ Δεσπότη
Θεῷ, καὶ νυνὶ προσοίσωμεν:~

Εὐα ἀλωτὴ καρπὸς γέγομε. ψυχὴν μου,
βλέπε σὺ μὴ δελεάζῃς, εἰ προσβάλλῃς σοι
ὁ ὄφεις ποτὲ, συμβαλῶν φαγεῖν σε,
ἡδομῆς τῆς καρπῆς:~

Δόξα.

Α' τεῖα τῆς μιᾶς μορφῆς Πρόσωπα, δο-
ξάζω Πατὴρ Ἰὸν ἐ Πνεῦμα. ἐν τῷ
κράτος τῆς Θεότητος, Βασιλείαν ἀπαύ-
των καὶ Θεότητα:~

Καὶ νυν.

Τόκος σου Ἀγνή, φεικτὸς πέφυκε.
Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐμαρτυρωπῆσας, ὁ
ἀμάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, ἐκ σὺ
ἐπ' ἐχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυνηθείς:~

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γ' μόρην ἐπαφῇ τῷ κρασπέδῳ σου, ἰάσω
Χειρὸς μου. καὶ με ἐν πίστει, τῷ ἐλέει

σου ἀποτόμνομι, ὑγίην ἐκ παθῶν ἀπο-
κατάσσω:~

Ο' Εἰρμός.

Προσέχετε λαοὶ τὰ τῶνάς, ἡ δέω
τῆς θείας μου διωσείας. καὶ ἐν τῇ
ἐπιγνώσετε, ὅτι μόμος ἐγώ εἰμι Θεῷ
τῷ παντός:~

Ω, δὴ, ἡ. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Ἦ ἀποκρύφω ἐμεδράωμι, καθ' ἡμῶν
ὁ παμπόμνος, ἐπιζητῆ με συλλαβεῖν
ἐκ κατάβρωμα ποιήσασθαι. αὐτῷ με τῇ
κακίας ρῦσαι Σωτὴρ, ὁ σώσας τὸν Γω-
μαῖ ἐκ τῆς κήτης:~

Ἰα μῆσας κατὰρμόμνοι, ἀρετῶν ὄρε
προσέλθωμεν, ὧς ἀκασώμεθα ῥαφῶς
τί λαλήσει ἐν ἡμῖν ὁ Θεός. λαλήσει γὰρ
ἐν ἡμῖν, ἐκ φωτισμὸν ἐκ ἰασιν, ψυ-
χικῶν σωφισμάτων:~

Μαρτημάτων ἀμαυρότησι, καθ' ἐκάστην
ἐκτυφλῆμενος, ἀδιωκτῶ καταποεῖν,
τὰ θαυμάσιά σου Κύριε. διόμου τῆς καρ-
δίας τῆς ὀφθαλμῶν διαφύξομι, Ἰησοῦ
φωτοδότα:~

Θεοτοκίον.

Ὡς οἰκτιρῶν σε ταῖς ῥαφίσι, Ἀε-
παρθενε Ἀμόλιωτε, τῆς μολυσμῆς τῆς
ἐμπαθείς τῆς καρδίας μου ἀποπλυνομι,
δακρύων ὀχετὸς μοι παρεκτικὸς, καθάρ-
σεως ψυχικῆς δωρεμένη:~

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν πάλαι δροσί.

Ὁ πῦρ ἐσβεθῆσεται, ἐκ σκώλης φησὶ
ἐκ τελευτῆς. φοβῶ τὴν ἀπειλήν σου
ψυχῆς μου θόραπύσσα Χειρὸς αἰ, ὑπὲρ
εὐρῆς ἀπόλαυσις, εὐδα περ σε, τὸν
ἀφραϊμομένων ἐστὶν ἡ κατὰ τὴν, ὅμν

Ἦ καύσει πυρέτῃσας, ἐπὶ θυμῶν,
ἀπάσσοις τῷ ὑπὲρ φύσεως, ὡς τὴν τῇ

Μιτρά.

εὐρῇ δελεῦσαι ἡμῶν τῆς ἡμετέρας
γῆς, εὐδα αὐρά, ὑπὲρ πόδας Χειρὸς
αἰ, πρὸς τὸν λιμένα ἡ δέω

Ἦ δέω, καταπῆσαι ἐν τῇ
μεν ἡ Χαραμίας, μετὰ τῇ
τῇ βοῶσι, τῇ, μετὰ τῇ

ὁ τὴν ὀφθαλμῶν, ἐν τῇ
τῇ συγάτεον, μετὰ τῇ

συν

Καὶ μυῖ.

Αἰεὶ Θεόκλητε, ἱλασθήσιον ὄντως τῶν
πιστῶν. ἐκ σὺ γὰρ ἡ ἀφεςις παροχάε-
ται τοῖς πᾶσι δαψιλῶς. τὸν Τίον σε
καὶ Κύριον μὴ ἐλλίπης, ὡμνίζομένη
ὑπὸ τῶν σὲ ὑμνούντων·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αὐτὰ διαφοίξου τῆς ψυχῆς σου, κω-
φάουτα Χειρὲ, ἐγλώσσαις σου φάω-
σον, ὥς τῇ πάλαι μογγιλάλῃ ἐκωφῇ·
ἵνα ἐμωτιζόμενος τῶν φωνῶν σου ψά-
λῃ, ἐπὶ τῇ γλώττῃ αἰμῶσε εἰς αἰῶνας·

Αἰνέμεν, ὡμνέμεν. Ὁ Εἰρμός.

Ὁμ πάλαι δροσίσαυτα, τῶν Ἑβραίων
τὴς Παίδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαυτα
Κύριον, τὴς Χαλδαίης παραδόξως ἐν
αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες. ὡλο-
γεῖτε, ἐν ὑπόφυλλοις·

Ὡδὴ, Στ. Σὲ τῶν ἀκα.

Λόγα τῇ πυρὸς τῇ ἀσβέτι, κατὰ μῦ-
κεκτημένοι, θόρμωτάτω λογισμῶ, τῆς
μεταφοῖας τῷ πυρὶ μυῖ προσέλθωμεν,
πάσῃ φλογίζοντες·

Τόματος μηνύοντος πάλαι, πυρακτέ-
μενος λόγος, ὅξελθὼν ζήλωτικῶς, κλο-
μεῖ φοιχέα. τῇ τομ ζήλῳ ψυχῇ, καὶ
καλῶς πορεύῃ·

Ἦμα τὸ φεικτὸν ἐμνοῖσα, παρὰ θλί-
ψιν ψυχῆς, τὰς πορείας σου αἰεὶ, πρὸς θε-
λημάτων ἀποπλήρωσιν, τῇ Λυφωτῇ
ἐξέπιζε·

Καὶ Θεοτοχίον.

Ἡμεροῖς ἰσμενίω ψυχῇ σου, ἡδονῶν
λόγιον. ἡρωταγωγῆσον Ἀγνὴν, ἡ φῶς
τόπον, ὅθεν πορεύῃ αἰεὶ μεγαλιώσε·
ξύλῃ σωτηρίας γὰρ ὑπόφυλλοις.

τίς παθῶν ἐλάττει, παραστήσωμεν
βείας τῆς Θεοτόκης, χεῖρας φη-
σίν, δόξα.

Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασας, ἐν τῇ
γύμνῳ ἰάματα, τοῖς ἀδελφοῖς
ἀμαρτίας. δι' αὐτῇ σοι προσπίπτει·
ἀλέησον ἡμᾶς·

Καὶ μυῖ.

Ἦμῶν ἐπάγῃ τὸ ξύλον Χριστὲ τῇ Στ.
τὰ θεμέλια ἐσαλάνθησαν τῇ
ὁμῶδιον.

ἡμῶν, εἰς Θεὸν τῶν ὅλων. τὸν Πα-
τῆρα καὶ Υἱόν, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
τῷ αἰδίῳ Ἀρχί·

Καὶ μυῖ.

Ἄγνῃ παιδοποιεῖς, ἡ Παρθένος γα-
λαχέας. πῶς ἐν ταύτῃ τὰ δύο, παρ-
θενάεις τίκτησα; Θεὸς ἐστὶν ὁ δράσας,
μὴ ἐκζητεῖ μοι τὸ πῶς·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κληθείας με παθῶν, μιανθέντα τῷ
ψυχῇ, θοράπιδον Χειρὲς σου, χέω
σε τὸ ἔλεος, ὥς τὸν περὶ πεσόντα,
ὑπὸ χεῖρας τῶν ληστῶν·

Ὁ Εἰρμός.

Ἦν ὑπόφυλλοις σαρκί, συλλαβῶν ἐν
γαλῇ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόως, προεκ-
λάμψαντα Λόγον, ἐν ὑμνοῖς ἀσιγῇ-
τοῖς, μεγαλιώμεν πιστοί·

Τὸ φωταγωγικὸν τῇ ἡχῇ.**Εἰς τὴν ἡ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας,
ἡχος, βαρὺς. Δίς.**

Ἦν τετραυματισμένη ψυχῇ, καὶ
τεταπεινωμένη, ἐπίσκεψαι Κύριε,
ἰαφὲ τῶν μυστηρίων, ἐν τῇ ἀπληπισ-
μένην λιμῇ ἀχέμασε. σὺ γὰρ εἶ
ἐλθὼν Λυφωτῇ τῇ Κόσμῃ, ἐγείραι
ἐκ φθορᾶς τὸν παραπεσόντα. καὶ με-
προσώπτομεν ἀφάτησον, διὰ τὸ μέγα
σε ἔλεος·

Μαρτυρικόν.

Ἦν μέσῳ τῇ σταδίῳ τῶν παραμόμων,
ἀγαλλόμενοι ἀνέβωμεν, οἱ ἀθλοφόροι
Κύριε δόξα σοι·

Δόξα, ἐν μυῖ, Στ. ἡχος, ὁ αὐτός.

Μυῖς σε Παράχρατε Θεοτόκε, καὶ
δοξάζομεν, ὃν ἐκύνσας Θεὸν Λόγον,
κράζοντες, δόξα σοι·

**Εἰς τὴν Τετάρτην, Τροπάειον τῆς
Προφητείας, ἡχος, γ'.**

Ἦν τλήπτω ἡμῶν ὁ Θεὸς Γακῶβ, καὶ
ὑπόφωτος ἡς ὅτι, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.
Προκείμενον. Ψαλμός, πζ'. ἡχος, β'.

**Πτωχὸς εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ
μεότητ.****ἡ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας σου, ἡμέ-
ρας ἐκέκραξα.**

Triodio.

T 3

Προ-

Ἡ. Κ ὕψις ἐν τῷ φωτὶ τῆς προσώπιας.

Κεφ.
46. I.

48, καὶ τὸ πρῶτον
 Ἡ ἡ Χαραμαί, μὴ
 βοῶσαι, ὅτι, μὴ
 τὴν ἀντιφωτισμένην
 συγάτορ, μὴ
 σὺ

οὐ πολλὸς ἔσται σφόδρα. Λέγει δὲ Ἀβραμ. Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκμος, ὁ δὲ Υἱός σου Μασέχ τῷ οἰκογενεῖς μου, ὅς τις Δαμασκός ἐστιν ἐλπίς σου. καὶ εἶπεν Ἀβραμ. ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενεῖς μου, κληρονομήσει με. Καὶ ὁ υἱὸς φωνῇ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγοντα· ὁ κληρονομήσει σε ὅστις· ἀλλ' ὅς τις ζήλει σεταὶ ἐκ σοῦ, ὅστις κληρονομήσει σε. Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάβλεψον εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἀρείθνησον τὴν ἀστέρα, εἰ διωθήσῃ ζεαριθμῆσαι αὐτὴν. Σὺ εἶπεν· ὅπως ἔσται τὸ σπέρμα σου. Σὺ ἐπίστανται Ἀβραμ τῷ Θεῷ, Σὺ ἐλογίζετο αὐτῷ, εἰς δικαιοσύνην. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν. Ἐγὼ ὁ Θεὸς ὁ ζεαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥς ἐδραῖσθαι σοὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην, κληρονομήσει. εἶπε δὲ. Δέσποτα Κύριε, τί γινώσκω ὅτι κληρονομήσω αὐτῷ; εἶπε δὲ αὐτῷ. λάβε μοι δάμαλιν φριετίζουσαν, καὶ αἶγα φριετίζουσαν, καὶ κριοὺς φριετίζοντα, καὶ θυγόρα, καὶ περιεσφρά· ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διέδωκεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀπὸ προσώπου ἀλλήλοισι. τὰ δὲ ὄρμεα οὐκ εἰδὼς. κατέβη δὲ τὰ ὄρμεα ὧς τὰ σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ. περὶ δὲ Ἡλὶς δυσμας, ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ, καὶ ἰδὼς φόβος, σκοτεινὸς μέγας ἐμπέπτει αὐτῷ, καὶ

καὶ πρὸς Ἀβραμ. γινώσκω γινώσκω ἡμεροῦ παροίκου ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν λόγιον. ἰδὼς δὲ δαλώσασιν αὐτὴν, καὶ κατόπιν, ὃ ἔφησεν· ταπεινώσασιν αὐτὴν ξύλινω θείᾳ γὰρ δὲ ἔθνος, ὃ ἐὰν δειτίας παθῶν ἐλάθῃ. μετὰ δὲ ταῦτα ζεβείας τῆς Θεοτόκου μοῖσιν σκεδῆς πολλῆς,

Δόξα.

Πατόρας σου, Σταυρός σου Κύριε ἡγίασα, γινώσκωτα ἰάματα, τοῖς ἀσθενήσιν ἀμαρτίας. δι' αὐτῶν σοὶ προσώπῳ τῷ ἁγίῳ ἡμᾶς·

Καὶ μὴ.

ἐπάγναι τὸ ξύλον Χριστοῦ τῆς Σαββάτου, τὰ θεμέλια ἐσαλάνθησαν τῆς ἀσθενείας.

Κεφ. 8. βῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, ἀλλὰ καὶ δὲ κατὰ θυώρτων δεκταὶ παρ' αὐτῶν. βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβῆς, διώκοιτας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ. παιδεία ἀκάκου γινώσκεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισῶντες ἐλέγχου τελευτῶν αἰσχροῦς. Ἀδὴς ἐκ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ Κυρίῳ, πῶς οὐκ ἐκ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων; οὐκ ἀγαπήσει ἀπαιδότης τὴν ἐλέγχου-τας αὐτῶν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐκ ὁμιλήσει. καρδίας ἀφραϊμομένης θάλλει πρόσωπον, ἐν δὲ λύπαις ἔσθης σκυθρωπάξει. καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἰσθησιν, ἡ δὲ ἀπαιδότης γινώσκεται κακὰ. πάντα τὸν λόγον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακὰ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διὰ παντός. κρείσσον μερὶς μικρὰ μετὰ φόβου Θεοῦ, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας. κρείσσον ἐμίσση λαχάριον πρὸς φιλίαν ἐκ χάριτος, ἢ παράθεσις μόχλων μετὰ ἔχθρας. ἀπὸ θυμῶν παρασκιάζει μάχας, μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει. μακρόθυμος ἀπὸ κατασβέσει κεί-σεις· ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μάλλον. ὁδοὶ ἀδύων ἐσθρυνῶν ἀκαμύτεις. αἱ δὲ ἡ ἀνδρείων, λέγοι·

Εἰς τὸν ἁ. τὸ Ἰδιόμ. ἡχ, π. α. Ἀπαξ.

Ἐσθρακιώτης τῆς ἀθείας ὁδοῦ, ὑπὸ παθῶν ὁ δύσλως κατεκρημνίσθην εἰς βάραθρον. Ἀδύτης δὲ σὺ Ἰορὴ ἀθροιστῶν, ἀπηνέωσαν· σὺ δὲ Χρὶςτέ με ἠλέησας. καὶ τῷ ὀπλῷ τῷ τῷ Σταυρῷ, τῆς ἀμαρτίας τὸ ἐγγράφον διαφρήσας, τῇ ἀπαθείᾳ ἐλάμπρυνας, καὶ τῷ Πατρὶ σιείδρῳ με πεποίνκας. ὅθεν κραυγάζω, ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι·

Εὐτόριον. ἡχος, πη.

Ἐ Ἰορδανὴν κατέβην ἀπολιθῆσας, ἡ δὲ ἐν αὐτῇ τοῖς ἔθνεσι, γραφέντων ἐν ταλμάτῳ σου· εἰς Ἰορδάνην δὲ πορεύομενος, τῇ πρὸς μιμήσει ὁρμῇ, ἡ δὲ ἐν αὐτῇ πάλαι διὰ κακίαν, ὑπὸ σοῦ πρὸς φόβον ἐκδοθέντων τῷ λαῷ σου, διὰ τῆς παρακοῆς, ψυχοφθόροις ἐρέτυχον πάθει, Triodio. T 4

ὡς λησταῖς ὑφ' ὧν πληγύντα, ἐ παρα-
βραχὺ θανατωθέντα, ὁ τοῖς ἡλοῖς ἐ τῇ
λόγῃ, τὸ σῶμα φαρμακιδίῳ ἐκδύσας,
διὰ ἁμαρτίας ἀνθρώπων. ἐ τὴν κοιμῶν
τελέσας διὰ Σταυροῦ σωτηρίαν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, ἰασαί με Κύριε, ἐ σῶσόν με·

Μαρτυρικόν.

Ο Ἰ Μάρτυρά σε Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν
ἐν τῇ βίῳ, καταφρονησάντων Σὺ τῶν βα-
σάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης
κληρονομοὶ ἀνδείχθησιν, ἔθεν ἐ Ἀγγέ-
λοις σωμαγάλλομεται. αὐτῶν ταῖς ἰκε-
σίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον,
ἦχος, ὁ αὐτός.

Κ Υἱε, ὅτε σε ὁ Ἥλιος εἶδεν, ἔσπλινεν τὸ ξύ-
λον κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης,
τας ἀκτῖνας ἐπαπέκρυνε· ἐ ἡ Σελήνη
τὸ φῶς εἰς σκότος μετεβάλετο. ἡ δὲ
παράμωμος Μήτηρ, τὰ σπλάγχμα
διετέρωτο·

ἡ φωνὴ τῆς Μαρίας·

Τῇ δ'. τῆς ε'. Εβδομάδος, εἰς τὸν Ὁρ-
θρον, τὰ ραδικά. Μετὰ τὴν α'. ἡλὸς καὶ
φαινώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δύο. μετὰ
Σταυροῦ. Μετὰ δὲ τὴν β'. ἡλὸς λέγομεν
τὸ παρὸν καὶ τῷ Κυρίῳ Ἰωσήφ. ἡ χ', πῆλ.

Τὸ προσαχθόν.

Ζ Ἦλθες γὰρ σάμενος Ἀδάμ μὴ προσηκόμ-
τως, τῆς ἀκρασίας τὴν καρπὸν, πικρῶς
ἐρύγηνεν. ὑψώσεις δὲ ἐν ξύλῳ, τὴν τοῦ
ἐλυθῶσιν, Οἰκτίρμον, τῆς καταδίκης
τῆς χαλεπῆς· δίοσοι ἀναβοῶμεν, δίδου
ἡμῖν ἐγκρατέα Δέσποτα, ἀπὸ καρ-
πῶν φθοροποιῶν, καὶ πράττειν σε τὸ θέ-
λημα, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος·

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Φ Ὅν ὅς αἱμάτων ἀγνῶν σωματωθέν-
τα, ἐ ὑπὸν ἁμῶν ἐκ σὺ Σεμνὴ τεχνη-
τα, ἔσπλινεν τὸ ξύλον κρεμάμενον, μέσον τῶν
κακῶν, ὁρῶσα, τὰ σπλάγχμα ἡλ-
γας, καὶ μηδὲν. θρῆνῶσα, ἐβόας
οἱμοὶ Τέκνον ἐμὸν, τίς ἡ θεία ἐ ἀφα-
τος, οἰκονομία σε, δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ

πλάσμα σε; ἀνυμῶν τὸ εὐσπλα-

χρον·

Εἰς τὴν γ'. ἡλὸς λέγομεν τὸ παρὸν καὶ τῷ Κυρίῳ Θεοδώρῳ. ἦχος, β'.

Τὴν ἄλφατον.

Φ Ὅ ξύλον τὸ παρὰ τοῦ ἀνυμῶντος
Σταυροῦ, τὴν ἀκρασίαν ἀγαθότητα, πρὸς
σκηνωμένους αἰεὶ, Χρῆς ὁ Θεός, ἐν τῇ
κατὰ τὴν χάριν τὰς διυνάμεις τῶν ἐχθρῶν
ἐ δώκας σημεῖωσιν, τοῖς πιστεύουσιν ἐ-
σέ. ὅθεν ἀχαρίτως βοῶμεν σοι. πα-
τας ἀξίωσον, ἀθύμως εἰρηνάζοντας
ἀποπληρῶσαι τῆς μηνείας τὸν λόγον
Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Φ Ὅν ἁμῶν Ποιμένα σε, καθορῶσα
Ἀμνὰς, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενον, θρῆνῶ-
δῶσα μηδὲν, ἐβόας θανάτωσε, Τίς
κατέκειρεν ὁ ἀχάριστος λαός, ἀντ' ὧν
μεφείλω ἡπλώσας εἰς διάβασιν αὐτῆς.
οἱμοὶ ἀτεκνῶμαι ἡ ἀμὰνδρος. ἀλλ' ὅσα
μάτην, καὶ λάμψον Ἥλιε, ἐ δόξα-
θήσομαι ἐν τοῖς Ἱεροῖς τῶν γηγενῶν·

Ψάλλομεν δὲ τὸν Καθόνα τῷ Μιχαὴλ,
καὶ τὰ παρόντα Τελόδια, τῷ Κυρίῳ
Ἰωσήφ. καὶ στιχολογεῖται, ἡ ψ.

Κ Ὡς δὲ γ'. ἡ χ', πῆλ. Οὐρανίαν ἀντίδο-
ν. Ἀτακείνας τὴν ἐχθρὰν, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ ἔτερας, σὺ Δικαιοκρίτα παλάμας·
νῦν δὲ κατάκειτον, ὅρτα με πταίσμα-
σι, σῶσον τὸν ἄσωτον Σωτὴρ, τὸν πα-
ραπικράματα, σὲ τὸν μακρόθυμον Χ
Ἦν κτλῶν ποθίνας παθοποιῶν, ὑπὸ
σὺ τῶν ἐν τῷ ἔμακρυν, τὸν
τὸν παρὰ γὰρ· ἐξοῖς φέρεται, τὸν
ἀκαθάρτοις πολίταις, ὅν ἐ
φορτα, δέξαι καὶ σὺ·

Η Οὐγγιλάς ὡς πόλιν, ὑπὸν φύ-
ξας, ἀφῆξον· **Μητόρα.**

κωφάορτα ἡμῶν τῆς μηνείας, ἡ τῇ
πείον λῆος αὐρά, ὑπὸν πόρτα, καὶ
λαβὴν πρὸς τὸν λιμένα τῶν Γεωργι-
ταῖς, καταπῆσαι ἐν τῷ ἁγίῳ, τέκ-
τῶν· Ἦν Χαμαίνας, μὴ δὲ τῶν
Δέσποτα, Τίς, μὴ δὲ τῶν
φορτῶν τὴν ὁδοῦ, καὶ τῶν
Κόρ, θυγάτειον, καὶ τῶν φερωνφορῶν

Εἰρμός ἄλλος, τῷ Κυρίῳ Θεοδώρῳ. ἦ' Χ, β'.

Σταυρωθέντα με τὸν μῦν.

Ἰὰ ἀπλάγχμα οἰκτιρμῶν, ἀφελθὼν ἐν
τῷ Σταυρῷ, ἀνέλκυσάς με, ἐκ βαρά-
θρων παθῶν, Σ' ἀνύψωσας Χειρὲ',
εἰς τὰ ὑψήσια ~

Κπετάσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας
σε Χειρὲ', τὰ ἔθνη πάντα, τὰ μακρὰ
ἀπὸ σῆ, ἠγκαλίσω κατεγγυς, ἑλῶναι
τῷ κράτεσσιν ~ **Δόξα.**

Ρισυπόσατε Μομαί, ὑπὸ ῥάπε Τελαί
Θεότης μία. ὁ Πατὴρ, ἔ ὁ Υἱός, ἔ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἀθάτ, σῶζε τὸς σέβομτας σε ~

Θεοτοκίον.

Ἰς αἰρεῖρ σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἱκαοῖ,
Παρθνομῆτορ; σὺ γὰρ ἐν γυναιξί, μόνη
ᾧφθης ἐκλεκτῇ, ἔ Παμμακάριστος ~

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐλογχάθης τῷ
πλάσμα, χολῆς ἐγάδω, δι' ἐμέ Ἰησοῦ,
τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς, παραπικράμαρτα.

Ο' Εἰρμός.

Τειρωθέντα με τὸν μῦν, καρποφόρον
ὁ Θεός, ἀνάδεξόμ με, γεωργὲ τῶν κα-
λῶν, φυτεργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ ἀ-
πωλαγχμίᾳ σε ~

Ω, δὴ, ἦ. Ε' ὡπαπλασίως.

Ω, ἀκοιμήτω ὄμματι, ἐπιβλέψας με
οἰκτερον, τῷ τῆς ῥάθυμίας μυσαγμῷ
κρατέμενον, ἔ ὑπὲρ δολαφόντα, τῶν
ἐφ' ὧν ἐκλήμην παθῶν. ὁ Ὡπὶ Σταυρῷ,

Κα κεφαλῶν σε προσκλίμας. ἔ θέλω
ἡμεροφώσας, ἔ τῷ μύκτα μειώσας, Χρι-
λόγιον. ἰδοὺ σε, φῶς ὦν δικαιοσύνης ~
τόπον, ὃ ἔστησας ἴσμοσι, κοσμηθεὶς ἐκ
ξύλων σωτηρίας γὰρ ἄλλον τῷ πένιᾳ τῶν
τίας παθῶν ἐλάττει. ἔ γινώσκω γεγενῆμαι, τῷ
βείαις τῆς Θεοτόκου μοι ὥραν εἰς μακρὰν,

Δόξα.

Σταυρός σε Κύριε ἡγίασαι, Σταυρῷ τε-
γδ' γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀδελ-
φάμαρταις. δι' αὐτῶν σοι προσπίπτει ἐρύω
ἐλέησον ἡμᾶς ~

Καὶ μὴ.

Μοι ἐπάγῃ τὸ ξύλον Χριστὲ τῷ Σ, ἔ
τὰ θεμέλια ἐσαλάνθησάν τῷ
ὁ ὡδίου.

παγνύτι διὰ σὲ Ὡπὶ ξύλῳ, Χειρῶν σου
σταυρωθῆναι, ἔ ἦσαι εἰς αἰῶνας ~

Θεοτοκίον.

Θ Εογενῆτορ Παάγμε, τῆς ψυχῆς με τὰ
φάσματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς ἐλας
ῥηάλειφον, πηγῶν ἀποσμήχουσα, ταῖς
ἐκ πλάρας τῷ τόκῳ. ἔ τοῖς ῥη αὐτῆς
ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις. πρὸς σὲ γὰρ
ἀπακράζω, ἔ πρὸς σὲ καταφάγω. ἔ σὲ
ἐπικαλῶμαι, τῷ Κεχαριτωμένῳ ~

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐν φωμαῖς.

Φ Οἱ σταυρωθέντα σαρκικῶς, Σ' δεῖκῶς
μὴ παθόντα Ἰησοῦν, ὑμῶν οἱ Ἀγγ-
γελοι, ἔ ἡμεῖς οἱ γηγενεῖς, εἰς τὸς αἰῶ-
νας ἀπαφτας ~

Ε Ἦ τῇ σταυρώσει σε Χριστὲ, τὸν ἐπορεύει-
τον θάνατον ἐλῶν, τὸν ἐπικατάρκτον,
ἔσωσας ἡμᾶς φθορᾶς ἐκλυφωσάμενος ~

Εὐλογεῖν Πατόρα, Τίον.

Χ Ερσβικῶς σὲ ὦ Τριάς, Ἀγγιός, Ἀγγιός,
Ἀγγιός ὑμῶν, τῷ μίᾳ Θεότητι, ἀπαρ-
χον ἀπλῶν, ἔ πᾶσιν ἀκατάληπτον ~

Καὶ μὴ.

Φ Οἷς ἐγκωμίῳις σε Ἀγγιή, λαμπρῶς γε-
ραίρουσι, πᾶσαι αἱ γενεαί. τὸν Κτίστη
γὰρ τέτοκας. ὦ θαῦμα φρικτὸν, ἔργοι
παμμακάριστον ~

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Π Ἀρτα ὑπὸ πύγκας παθεῖν ὑπὸ ὧν
τῷ σωθῆναι με Χριστὲ. ὑμῶν σὲ τῷ
σταυρῶν, τὸς ἡλκας, καὶ τῷ σφαγῶν,
εἰς τὸς αἰῶνας ἀπαφτας ~

Αἰμῶν, ἀλογῶν. Ο' Εἰρμός.

Φ Οἱ ἐν φωμαῖς Ἀγγελικαῖς, ἐν Οὐρανοῖς
δοξαζόμενον Θεόν, αἰρέσωμεν ἀπαφτας
οἱ γηγενεῖς, εἰς τὸς αἰῶνας ἀπαφτας ~

Ω, δὴ, Σ'. Ε' ἔξῃ ἐπὶ τέτρ.

Θ Ῥῶν σε ἠπλωμένον ἐπὶ Σταυρῷ, τὰς
ἀκτῖνας συνέφελεν ἡλῖος, πᾶσα δὲ
γῆ, ῥόμῳ ἐκλογεῖτο Παμβασιλεῦ. ἔθελε-
σίως βλέπεσθα, πάχοντα τὸν φύσει σε
ἀπαθῆ. διό σε ἰκετῶν, τὰ πάθη τῆς ψυ-
χῆς με, ὡς ἰαφὸς Χριστὲ θοράπῳσον ~
Ἐπεὶ σωτηριώδεις καταλιπὼν, τὰς εἰς
Ἀδὴν φέρσας διώδῳσας, σκότος βαθύ,
ἔχωρ περικύκλω τὰς ἡδομας, καὶ τῶν
πα-

Χειρῶν, ὡς ριπῆτι ἔξαμαρτύτι, ὕμνον
ἀπαυτῶν·

Εἴτε· ἢ· κτ' Α' λφάβητον. ἢ Χ, δ.
ἢ· δάκρυσιμ ἔξαλειψαι.

ἢ· πωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμῶν.

Α Πας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, ἐτελω-
μῶν ἐκδεδαπαῖνται. ἄρα διωήσομαι
καὶ ἐν γῆρει, μεταχρῶμαι ἀπὸρ ἔξῃ-
μαρτον; Δημιουργε τῶν ἀπαρτῶν, καὶ
ἰατρὲ τῶν μουσῶν. Κύριε πρὶν εἰς τέ-
λος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Εἰκέραξα πρὸς σέ Κύριε, Κύριε,
εἴπα, σὺ εἶ.

Β Ἀρεὶ σινέχομαι ἀμελείας, τῷ βορβόρῳ
ἐγκυλιμδύμενος. βέλει κεντῶμενος τῷ
βελίῳ, Σ μολιών τὸ κατ' εἰκόνα μου.
ἐπιστροφεῦ ἀμελῶντων, καὶ Λυφῶτα
ἐπωταισμῶν. Κύριε πρὶν εἰς τέλος,
ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Πρόχῳ πρὸς τὴν δέσιν μου.

Γ Ἐγὼνα προσκομῶ τῷ ἀνθρώπῳ, γεωρ-
γῆσας ὡς γηγενὲς γενερά. γάμῳ ὁμίλησα
σῇ προσάξει, ἐπαρέβην μιᾶς κοίτῃ
ἐμῇ. ὁ ἀπὸ γῆς πλαστῆρῆσας, τὸ
πλάσμα σὺ μὴ παρίδης. Κύριε πρὶν εἰς
τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων.

Δ Ἡμῖος γέγορα τῇ ψυχῇ μου, τῆς σαρκός
μου πρόνοια ποιησάμενος. δαίμοσι παι-
γριον κατεσάδην, ἡδομαῖς δολάων Σ
ἀτοπήμασι. τῇ ὀππλαγχρίᾳ σὺ φᾶ-
σαι, φυγαδύτα τῶν δαιμόνων. Κύριε
πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν
με·

ἢ· Εἰξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν.

Ε Κῶν ἔξῃμαρτον ὑπὸρ πάσας, διὰ τῆ το
ἐγκαταλέλειμαι. ἔχω ἀντίδικον τῆς
ψυχῆς μου, τῆς σαρκός τὸ φρόνημα καὶ
σκοτίζει με. ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκοτει,
καὶ ὁδνὸς πλαμῶμεν. Κύριε πρὶν
εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Εἰ με ἀπομνήσιν δίκαιοι.

Ζ Ἡσεται ἔλεγε ὁ Προφήτης, ἡ ψυχὴ
μου Κύριε, ἐαίρέσεισε. ζήτησον πρό-
βατον πλαμῶμεν, Σ ἀείθμην σόν με
τῇ ποιήματι. δόσμοι καιρὸν μεταφοῖας,

ἡρα σναζῶν βοῶσοι. Κύριε πρὶν
τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Εἰκ βαδέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.

Η Μαρτον ἡμαρτον ἀθετήσας, τὰ πρ
σάγματά σου Χειρὲ ὁ Θεός. ἡλεως γ
μῶμοι ὡ δ' ὀργέτα, ἡρα βλέψω τοῖς
δοθεν ὀφθαλμοῖς. ἐ ἀποφύγω τῆ σκ
της, ἐ μετὰ φόβῳ βοήσω. Κύριε πρ
εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Γενθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα.

Θ Ἡρεσ με ἄγριοι περιέχον, ἀλλ' ἔξ αὐ
τῶν με ἀπάσσοι Δέσποτα. θέλεις γὰ
ἀπαρτας τῆ σωθῆναι, ἐ εἰς ἐπίγνωσι
ἀληθείας ἐλθεῖν. πάντα ἀνθρώπους αἰ
Κτίσης, ἐ μτ' παρτῶν με σῶσον. Κύρι
πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Εἰ ἀπόμοιᾳ παρατηρήσης.

Ι Ἀμα γίγμ μοι δ' ὀργέτα, Λυφῶτα Σω-
τήρ μου ἐ μὴ ἀπώσῃ με. ἴδε με κείμενον
ἀνέμοις, καὶ ἀνέμῳ σόν με ὡς παμτο-
διώαμος, ἡρα καὶ γὼ ἔξαγγέλω, τὰς
πράξεις μου καὶ βοῶσοι. Κύριε πρὶν εἰς
τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἢ· Εἰ μεκὼν τῆ ὀρόματός σου.

Κ Ρύψας τὸ τάλαρτον τὸ δοθέν μοι, ὡς
ἀγνώμων δῶλος, τῇ γῇ κατέχωσα. Σ
γὰρ ὡς ἄλγος κατεκείθην, Σ ἐ τολ-
μῶ λοιπὸν ἔξαιτῆσαί σοι, ὡς ἀνέξικα
κος οἴκτειρόν με, ἡρα καὶ γὼ ἀνὰ κράζω
Κύριε πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶ
σόν με·

ἢ· Α' πὸ φυλακῆς πρωίας.

Λ Ἰμῶν ἔξῃμαρτας παθῆματῶν, ὡς
μορρόσης ἀφῇ κρασῶν, τὸν
ἄφροισιν ἐγκλημάτων, ὡς
σοι προσδρόμοις. ἡρα καὶ γὼ
μῶν, ἐ ἰασαί μου τὸν
εἰς τέλος, ἀπόλ·

Μητόρα.

ἢ· Ὅτι τὸν τῆς ἡμετέρας.

Μ Ἐλεις γὰρ αὐρά, ὑπὸρ πόρ·
σας λόγος τὸν λιμένα τῶν Γεω
μέλλουσιν, καταπῆσαι ἐ
γέλλῃ. Ἡρ Χαπαί·
τῆς βοῶσοι, Τί·
ξαι τὴν ὁδοῦ·
σῶσον θυγάτην

ἦ. Αἰρέτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.
 Εὖσον τῷ ὄμματι τῷ ὠπλάγχμφ, ἔ-
 γυνῶ μοι ἰλεως μόρε Σωτῆρ. ράματα
 δώρησαι ἰαμάτωρ, τῇ ἀθλίᾳ μου ἐταλαι-
 πώρῳ ψυχῇ. ἀπόσμηξορ ἐκ τῆ ρύπτῃ,
 ἥ ἔργων μου ἵμα μέλῳ. Κύριε πρὶν
 εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἦ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος.

Ἰφθι ἠυρέπισον ὁ βελίαρ, ἐκθρεῦσαι
 ἀνδρῶν τλὴν ταπεινῶν μου ψυχῶν. ξέ-
 ροι ἐποίησέ με Οἰκτίρμον, φωτισμῶ
 τῆς γυνώσεως τῆ προσώπῃ σου. ὁ κρα-
 ταῖος ἐν ἰσχύϊ, τέτε σκλῶρ ἄρπασόν
 με. Κύριε πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι,
 σῶσόν με·

ἦ. Πρὸς σὲ ἦρα τὸς.

Ἄνθρωποι τοῖς πάθεσιρ ἐδελώθην, ἐγκα-
 ταλείψας νόμον ἐθείας γραφᾶς. ὅλοι
 με ἴασαι ὀργέτα, δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γε-
 γονῶς ἀγαθέ. ἐπίσρεψόν με Οἰκτίρ-
 μον, ὁ ἥρῃ πάθῳρ καὶ θαιρέτης. Κύριε
 πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἦ. Ἐλέησον ἡμαῖ, Κύριε ἐλέησον ἡμαῖ.

Ὅρμη τοῖς δάκρυσι καταβρέχει, τὸς ἀ-
 χραῖτες τε ἐτιμίς πόδας σου. πάντα
 προρέπῃς τῆ προσρέχειρ, καὶ λαμ-
 βάειρ λύσιρ ἥ ἐγκλημάτωρ αὐτῶν.
 αὐτῆς τλὴν πίσιν παράχῃ, καὶ μοι Σω-
 τῆρ τῆ βοᾷ σοι. Κύριε πρὶν εἰς τέλος,
 ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

ἦ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι'
 ἡμερῶν ἵσας, ἐμνησιάσας σαρκί. ῥα-
 λόγιον. ἰδοὺ ταπέμψας, τῷ ἁθύνει ἐ-
 τόπον, ὃ ἔστησας. ἀπόπλωσον ἐκ τῆ
 ξύλῃ σωτηρίας γυνῶντα. Κύριε πρὶν
 τῆς παθῶν ἐλῶθῃς. σῶσόν με·

βείαις τῆς Θεοτόκῃς μότα, δόξα σοι.

Δόξα. ἡμῶν, σοι
 Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι, σκέπη
 ἡ γίνομται ἰάματα, τοῖς ἀσθενή-
 σιν ἀμαρτίαις. δι' αὐτῶν σοι προσπίπτει,
 ἐλέησον ἡμαῖ·

Καὶ μου.
 ἡμῶν ἐπάγῃ τὸ ξύλον Χριστὸς τῆς Σ-
 τῆς θεμέλια ἐσαλεύθησας τῆς
 οὐρανίου.

Σωτῆρ ἐν ἐλεήμων Θεέ. ῥόποις Σ' ἔρ-
 γοις ἀπατηλοῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν,
 ἀλλ' ἀπάτησον, ὡς ὀργέτης τὸ πλάσ-
 μα, ἐδιαλλάγηθι ὡς Οἰκτίρμων. Κύριε
 πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰὸς ὁ ἁσώτος ἐγυνόμην, διασκορπίσας
 τὸν πλῆτον, λιμῶν μὲν πίκομαι. ἔσθ-
 τλὴν σκέπῃ σου καταφύγω, ὡς ὁρ
 ἐκείνορ δέξαι με Πάτερ ἀγαθέ, ἐμέτο-
 χον τῆς ῥαπέτης ἀξίωσον τῆ βοᾷ σοι.
 Κύριε πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν
 με. **Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Θόμῳ ὅξέβαλε Παραδείσῃ, τὸν Πρωτό-
 πλαστον ὁ ἀρχέκακος. φάσκων τὸ
 Μνησθῆναι ἐπὶ ξύλῃ, ὁ Ληστής ἀπέλα-
 βε τὸν Παραδεισον. ἐγὼ δὲ πίστιν ἐφύ-
 βω, τὸ Μνησθῆναι μου βοᾷ σοι. Κύριε
 πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, ἐν ἀ-
 γαγῇ τῆ βυθῆ ὁ Θεός. χάρις καὶ ἐλεός
 μοι παράχῃ, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Παμα-
 μῶν Μνησθῆναι, τῆς σὲ τεκνύσης ἀσπύρας,
 ἐν ἥ ἁγίωσας πάντων. Κύριε πρὶν
 εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄλλοις δέξαι με καθ' ἐκάστῳ, ὁ Ἀ-
 μὸς ὁ αἵρων τλὴν ἀμαρτίᾳ μου. ψυχῶν
 ἐσῶμά μου ὁλοκλήρως, εἰς τὰς χεῖρας σου
 παρατίθηναι. ἐν νυκτὶ ἐν ἡμέρᾳ, ῥεο-
 στικῶς ἐκβοᾷ σοι. Κύριε πρὶν εἰς τέλος,
 ἀπόλωμαι, σῶσόν με· **Δόξα.**

Τῆς ἀφάτης σου ὠπλάγχμιας, ὑπερά-
 γαθε ἀνέξικακε Κύριε. ὡς ἀμαρτήτης
 ἐν Οἰκτίρμον, μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ
 τῆ προσώπῃ σου. ὅπως καὶ γὰρ ὠχαί-
 ρως, χαίρων ἐν ψάλλων βοᾷ σοι. Κύριε
 πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει, ὡς τῆς ἐξου-
 τῆς τὸ ὑπόθῃμασόν. ὡς πῶς Παρθέ-
 νος βρέφος σε φέρει, ἐν ἀγκάλαις ταύ-
 τῆς τὸν Ποιητῶν ἐ Θεόν, ὃ ὅξ αὐτῆς σαρ-
 κωθῶναι, καταδεξάμενος ὀργέτα. Κύ-
 ριε πρὶν εἰς τέλος, ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Εἰ-

Εἰσοδος· Φῶς ἱλαρόν.

Ε'σθ'ρας. Προκείμ. Ψαλμ. 47. ἦχος, δ'.

Θεὸς ἐκδικήσων Κύριος.

ἦ. Τ' ἰωθῆτι ὁ κρίμων τῷ.

Γενέσεως τὸ Α'ράγμωσα.

Κεφ. 5. 1. **Ε**γένετο Α'βραμ ἐπὶ ἐμνηστοῦ ἐμμέα, Σ' ὡφθῆ Κύριος τῷ Α'βραμ, καὶ ἐπεν αὐτῷ. ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, ἀνέστη ἐμὰ τίον ἐμὲ, ἐ γίγναι ἀμεμπτος· ἐ θήσω τῷ διαθήκῃ μου ἀμέσορ ἐμὲ, ἐ ἀμέσορ σὺ, Σ' πληθύνω σε σφόδρα σφόδρα. Σ' ἔπεσον Α'βραμ ἐπὶ πρόσωπον, ἐ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων. καὶ ἰδὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σὺ, ἐ ἔσθι Πατὴρ πλήθους ἐθνῶν· ἐ δ' κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Α'βραμ, ἀλλ' ἔσθαι τὸ ὄνομά σου Α'βραάμ. ὅτι Πατόρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, ἐ ἀνέστη σε σφόδρα σφόδρα, ἐ θήσω σε εἰς ἔθνη, ἐ Βασιλεῖς ἐκ σὺ ἔξελείσονται. Σ' θήσω τῷ διαθήκῃ μου ἀμέσορ ἐμὲ, ἐ ἀμέσορ σὺ, ἐ ἀμέσορ τῷ σπέρματός σου μτ' σε, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκῃ αἰώνιον, εἰναί σου Θεός, ἐ τῷ σπέρματός σου μτ' σε. ἐ δώσω σοι, ἐ τῷ σπέρματί σου τῷ γυν, ἡ παροικίαι, πᾶσαν τῷ γυν Χαμαί, εἰς κατέχευον αἰώνιον, ἐ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. ἐ ἐπεν ὁ Θεός πρὸς Α'βραάμ. σὺ δὲ τῷ διαθήκῃ μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν·

Προκείμενον. Ψαλ. 48. ἦχος, π. β'.

Α'σατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καιρόν.

ἦ. Α'σατε τῷ Κυρίῳ, ἀλογήσατε τὸ ὄνομα,

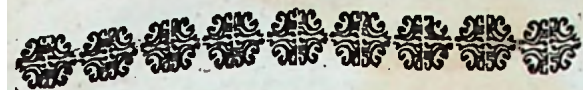
Παροιμιῶν τὸ Α'ράγμωσα.

Κεφ. 21. **Υ**ὸς σοφὸς ἀφραίνει Πατόρα, Τὶς δὲ ἀφρων μυκτηρίζει Μιτόρα αὐτῷ. ἀφὼν καρδία, ἐνδεὲς φρενῶν, ἀφὴρ δὲ φρόνιμος κατάθυϊών πορεύεται. ὑπὸρτίθεται λογισμὸς οἱ μὴ τιμῶντ' αὐτῶν σιῶν, ἐν δὲ καρδίαις βελάδομένων μένει βελή. ὃ μὴ ὑπακῶσθι ὁ κακὸς αὐτῇ, ὃ δὲ μὴ εἶπῃ, καίριόντι ἐ καλὸν τῷ κοιμῷ. ὁδοὶ ζωῆς διαφωμένα σιῶν, ἴμα ἐκκλίμας ἐκ τῷ ἄδ' αὐτῇ. οἶκος ὑβριζῶν καταπατᾷ Κύριος, ἐφ' ἥρισε δὲ ὄριον

χίρας. βδέλυγμα Κυρίῳ, λογισμὸς δικός, ἀγῶν δὲ ῥήσεις σεμναί. ἔξοσι ἐαυτῶν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μὴ δώρων λήψας, σώζεται. ἐλεημοσύνη πίστεσι ἀποκαθαίρονται ἁμαρτῶν δὲ φόβῳ Κυρίῳ, ἐκκλίμα παῖς κακῶν καρδία δικαίῳ μελετῶσι πίστες· ὅμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται καδεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνδρῶν καίῳ, διὰ δὲ αὐτῶν, ἐ οἱ ἐχθροὶ λοι γίγνεται. μακρὰν ἀπέχει ὁ ἀπὸ ἀσεβῶν, ὡχαις δὲ δικαίῳ ἐκεί. θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ, ἀφρα καρδία, φήμη δὲ ἀγαθὴ παίρει ὅς ἐισακῶν ἐλέγχος ζωῆς, ἐ μέσῳ σοφῶν ἀνιῶνεται. ὅς ἀπ' αὐτῆς παιδεμιστῇ ἐαυτῶν. ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχος, ἀπ' αὐτῆς ψυχῇ ἐαυτῶν. φόβος Κυρίῳ παιδισοφία, ἐ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθῆσι αὐτῇ. τῷ ἀνθρώπῳ πρόθεσις καρδία ἐ παρὰ Κυρίῳ ὑπόκρισις γλώσσης· μέγας εἶ, τοσούτον ταπεινὸς σεαυτοῦ ἐναπτι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἀνέστης χάπᾳ τὰ ἐργα τῷ ταπεινῷ φανόρα τῷ Θεῷ, ἐ ἐδράζων Πράματα ριος. κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἐργα ἐδραθῆσονται λογισμοί σου. πάντα γάστα το Κύριος δι' ἐαυτόν. οἱ δὲ ἀσι ἐν ἡμῶν κακῇ ὀλῶνται. ἀκάθαρτος ρὰ Θεῷ παῖς ὑψηλοκαρδίας, χεὶρ δὲ ρας βαλὼν ἀδίκως, ἐκ ἀφωθῆσι ἀρχὴ ὁδὸς ἀγαθῆς τὸ ποιῆν δίκαιον· τὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἡ δὲ ὁ ζήτων τὸν Κύριον, ἀφ' αὐτῶν, τὸ δικαιοσύνης. οἱ δὲ ἐν τῷ, ὅν τὸν, ἀνέστησιν εἰρήνη, Κυρίῳ μετὰ δίκαιον· ἡ δὲ ὑπὸρ φύς δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς Μιτόρα.

ὀλίγη λήξον τῆς ἡμέρας· ἡ δὲ ὑπὸρ φύς αὐτῶν, ὑπὸρ πόρα· ἡ δὲ λογισμὸς τὸν λιμένα τῷ Τεαυ· τὰς δὲ, καταπῆσαι ἐν τῷ, τὰς Κ' ἡ Χαμαί, ἐν τῷ, τὰς με βοῶσοι, Τίς, ἐν τῷ, τὰς Β' τῷ ὁδῶν τῷ, ἐν τῷ, τὰς Λ' θυγάτερον τῷ, ἐν τῷ, τὰς

Γῆ Πέμπτῃ, τῆς Πέμπτῃς, Ε'βδομάδος, ἡμαίρει ὥρα, δ'. τῆς μυκτός. ἐπισυναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, γίμεται Εὐλογητὲς παρὰ τῆς Ἰδρέως, ὡς σωήθως, ἐ λέγομεν τὸν Ε'ξάψαλλον, τὸ Ἀ'λληλῖα ἐ τὰ Τελαδικὰ, ὡς ἱστος τῆς ἡχ. σιχολογῶμεν, Σ' τὸ ἐμμάτακτον ἡα. τῆς Ψαλτηρίας, εἴτα λέγομεν τὰ ἡα. τῆς Ο'κτωνῆς, ἐ ἀναγιγνώσκουμεν τὸν βίον τῆς Ο'σίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, δόσεις δύο. εἴτα ὁ Ν'. ἡα ὡς ἀρχόμεθα τῆ μεγάλῃς Καθόλου ἀργῶς, ἐ μετὰ σωτηριμμένης καρδίας, ἐ φωνῆς, ποιῶντ' εἰς κατ' οὐ Γροτ. μεταμοίᾳς, γ'. Καρὼν ὁ μέγας, Ποίημα τῆς Ἀ'γίης Παρὸς ἡμῶν Ἀ'μδρέας Κρήτης, τῆς Ἰδροσολυμῖτις.

Ω, δὴ, α. ἡχος, π.β'. Ο' Εἰρμός.

Οὐδὸς ἐ σκεπασθῆς ἐγυένετό μοι εἰς σωτηρίαν, ὅς με Θεός, ἐ δοξάσω αὐτόν. Θεός τῆς Παρὸς με, καὶ ὑψώσω αὐτόν. ἐδόξως γὰρ δεδοξάσαι ~ Δίς.

Ὅσον ἄρξωμαι θρῶν, τὰς τῆς ἀθλίας με βίᾳ πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν ἐπιθήσω Χειρὲ, τῇ μὲν θρῶνιδίᾳ; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν ~

ἐφτάλαιρα ψυχὴ, σὺ τῇ σαρκί σου Κἀντὼν Κτίσῃ, ὁμολογῶ, ἐ ἀπό-ἡμερον τῆς πειρᾶς ἀλογίας, Σ' προλόγιον. ἰδέσθ' ἡ μεταμοίᾳ δάκρυα ~ τόπον, ὃ ἔστησαν Ἀ'δάμ, τῇ παραβάξυλῃ σωτηρίας γαιῶν ἐμαυτὸν, γυτίας παθῶν ἐλάνθαιδ' ἰδὶς, Βασιλείας βείας τῆς Θεοτόκῃς μόρας με ~

Δόξα. ὁιῶθης τῇ Σταυρὸς σε Κύριε ἡγίασαι ῥωθῆς γύρομαι ἰάματα, τοῖς ἀδ' αἰσῶν ἁμαρτίας. δι' αὐτῆς σοι προσώπῳ ἐλέησον ἡμᾶς ~

Καὶ μὲν. ἡμῶν ἐπάγῃ τὸ ξύλον Χριστὲ τῆς Σ' τα θεμέλια ἐσαλεύθησαν τῆς ὁρῶδιον.

Ε' Παξίως τῆς Ε'δὲμ, προεξόρριφω ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σε Σωτῆρ, ἐπτολὴν ὁ Ἀ'δάμ. ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀδετῶν διὰ παντὸς τὰ ζωηρά σε λόγια;

Η' τῆς Καίμ ὑπελθῶν, μισθορίαν τῇ προαιρέσει, γέγομα φορὰς, σωεδότι ψυχῆς. ζωώσας τὴν σάρκα, ἐ στραύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πομνηαῖς με πράξεις ~

Η' τῆς Ἀ'βελ Ἰησῦ, ὅχ' ὡμοιώθω δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτὰ, ὃ προσῆξα ποτέ. ὃ πράξεις ἐμθέας, ὃ θυσιάμ καταραὶ, ὃ βίον ἀεπίλητον ~

Σ' ὁ Καίμ καὶ ἡμεῖς, ψυχὴν ἀθλία τῶ πάντων Κτίσῃ, πράξεις ῥυπαρὰς, ἐ θυσιάμ ψεκτὴν, ἐ ἀλγηστον βίον, προσηγάγομεν ὅμῃ, διὸ Σ' κατεκρίθημεν ~

Ο' μ' πηλὸν ὁ κόραμδς, ζωοπλαστήσας ἐρέθηκάς μοι, σάρκα Σ' ὅς ἂ, Σ' προὶν ἐ ζωῇ. ἀλλ' ὡ Ποιητά με, Λυφῶτά με Σ' Κεῖτὰ, μεταμοῦντα δέξαι με ~

Ξαγγέλλω σοι Σωτῆρ, τὰς ἁμαρτίας αἰς εἰργασάμην, ἐ τὰς τῆς ψυχῆς, ἐ τῆ σώματος με. πληγὰς αἰς οἱ ἐνδον, μισθοφοροί λογισμοί, ληστεικῶς μοι ἐπέθηκαν.

Ι' Σ' ἡμαρτον Σωτῆρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλαμῦθρωπος εἶ, πλήττεας συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θόρμῳ. δακρύοντα βλέπεις, καὶ προσρέχας ὡς Πατὴρ, ἀπακαλῶν τὸν Ἀ'σωτον ~

Ρ' ῥιμνύμε Σωτῆρ, πρὸ τῶν πυλῶν σε, καὶ ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψῃς εἰς Ἀ'δ' κενόν. ἀλλὰ πρὸ τῆ τέλες, ὡς φιλαμῦθρωπός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν ~

Θ' Ληστὰς περιπεσὼν, ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς με. ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι μὲν. ἐπλήθην μωλώπων. ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιτάς, Χειρὲ Σωτῆρ ἰάβωσον ~

Ι' Ἐράς με προῖδων, ἀντιπαρῆλθε, ἐ ὁ Λαίτης, βλέπων ἐν δειμοῖς, ὑπ' ἡρέδε γυμνόν. ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀπατείλας Ἰησῦ, σὺ ἐπιτάς με οἰκτεροῦ ~

Ο' Ἀ'μρὸς ὁ τῆς Θεῦ, ὁ αἵρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, ἄρον τὸν κλοῖον ἀπ' ἐμῶν τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, Σ' ὡς

μάτῳ ἀφ᾽ ἑσιν ~
 Ἐταπείας ὁ καιρὸς, προσδύχομαί σοι τῇ
 Πλαστουργᾷ μου. ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπὸ
 ἐμῆς τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, ὅς
 ὡς εὐπυλαγχρὸς μοι δὸς, παραπτωμά-
 τῳ ἀφ᾽ ἑσιν ~

τὸν ἀφ᾽ ἑοῦ ~
 Ἡ βδελύξη με Σωτῆρ, μὴ ἀπορρίψῃς
 τῷ σὺ προσώπῃ. ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμῆ
 τὴν βαρύν, τὸν πῆς ἀμαρτίας, Ὡς
 εὐσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων
 ἀφ᾽ ἑοῦ ~

Ἀ' ἐκύσια Σωτήρ, ἐ τὰ ἀκύσια τοπαί-
ματά μῃ, ἐ τὰ φαιδρά, ἐ κρυπτά Σ
μῃωγά. ἐ ἄμῃωγα παῖτα, συγχωρή-
σας ὡς Θεός, ἰλάσῃῃῃ, ἐ σῷσόμεῃ-

ὁ Κ. μετόπιστος Σωτήρ, τὰς ἐμπροσθεν αἰμελῶν
ἐπαρυσάμην. ὅλως ἐμπροσθεν αἰμελῶν
ῥαθυμῶν, παρήλθον τὸν βίον. διὸ κρᾶζω
σοι Σωτήρ, καὶ ὦ τῷ τέλει σῶσόν με·

Ἦν ὁσίαν τῆς ψυχῆς, καταπαλῶσας
 ταῖς ἀσωτίαις, ἔρμος εἰμι, ἀρετῶν ἀσε-
 βῶν. λιμώττωρ δὲ κράζω. ὁ Πατὴρ τῆς
 οὐκ ἐκτιστομῶν, προφθασάς σύ με οἷ' κτερου.

Οὐ προσηύπητο Ἰησοῦς, ἡμαρτήκασσι,
ἀλλ' αἰνέτι μοι. ἄρου τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμῆς
πλευρῶν, τὸν τῆς ἀμαρτίας. Ἐὼς εὐ-
πυλαγχρὸς μοι δὸς, δάκρυα καταμύξεως.

Ἡ εἰσέλθῃς μετ' ἐμῆ, ἐν κρίσει φθόνων
 καὶ τὰ πρακτέα. λόγους ἐκζητῶν, καὶ
 ἐπιθυμῶν ὄρας. ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου,
 παρορῶν καὶ τὰ δεινὰ, σῶσόν με Πατρι-
 στευόμεν·

Εἴ τορος Καρῶν, τῆς Οὔσιας Μιτρος
 ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ Ἡ' χειρ, ἐ Εἰρμόν. ὃ ἡ ἀντροπῇ.

Σὺ ἡ Οὐσία Μαρία Βοήθει.

Ἡ μοι διδὼ φωταυγῇ, ἐκ θείας ἀΰ-
σεως προμνηθείας, χάρις ἐκφυγῆν, τῷ
πατρὶ σκοτασμοῦ, ἵνα ᾖται προθύμως,
τῷ σὺ βίβ ταῖς τέρπραι, Μαρία κατορ-
θώματα ~

Ποκύνῃσα Χοιρὰ, τοῖς θεοῖς νόμοις,
 τέττα προσήλθω, τὰς ἡδονῶν ἀκα-
 θέκτας ὁρμας, λιπῆσαι πάσαν, ἀρετῇ
 παύσθαι, ὡς μία ἐκατέρωθι σῶσαι·

Ἀνδρέα.

Τῆς Κεσίας σου ἡμαῖς, Ἀῖδρέα ῥῦσαι παῖ
ἀτίμωμ, ἐκ τῆς Βασιλείας γυνὴ Χρ
κοιμωμένης, τὴς πίπτει ἐκ πόθου, ἀνυμ
τάσσε κλειμένη, ἀπάδειξον δεόμεθα ~

Δόξα.

Δοξα.
Υ 'Πόρ'ασις Τειας, ἡ ἐν Μομάδι προσ,
μεμένη, ἄρομ τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμῶ
βαρυν, τὸν τῆς ἁμαρτίας. ἔως εὐ'αλ-
χμός μοι δός, δάκρυα καταμύξεως·

Kaì mǎ.

Εὐτόχε ἡ ἐλπὶς, καὶ προσασία τῶν
ὕμνων, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐ
τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας. καὶ
Δέσποινά Αἴχμη, μεταμοῦντα δέξαι;

Ω, δὲ, β'. Ο' Εἰρμός.

Ρόσσεχε Ούραμὲ ἔ λalήσω. ἔ αῦμ
 σω Χρισὸν, τὸν ἐκ Παρθένου, σα
 ἐπίδημήσαυτα ~

Ῥόσεχε Οὐραμέ, ἐλαλήσῃ. γῆ ὄρε
 ζα φωμῆς, μεταμούσης Θεῶ, καὶ ε
 μύσης αὐτόμ:

Ῥόχαες μοι ὁ Θεὸς ὡς Οἰκτίρμων, ἰ
ὄμματί σου, ἔδεξαι με τῷ θόρμῳ
μολόγησιν ~

Μάρτυκα ὑπὸ πάντας ἀνθρώπ-
 μος ἡμαρτηκά σοι. ἀλλ' οἴκτεροϋ
 Θεός, Σωτὴρ τὸ πονήμας·

Ἀλλ' ἡμε ἱβ̄ κακῶν περιέχει, εὐ-
 χμε Κύριε. ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ καὶ
 τῷ Χεῖρα ἔσται μοι ~

Αὐτὰ κρυστὰ τὰ τῆς πόρνης Οἴκ. Α
καὶ γὰρ προβάλλομαι. ἰλασθῶν, ὅτι
τῆρ, τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σου, τὸν

Ἰμαύρωσα τῆς ψυχῆς σου, ὅτι
τῶν παθῶν ἡδομαις
μὲν, ἄλλοις ἀπετιμωμένης ὑποφύ

Δ Ιέρρηξα μὴ τὴν **Μητόρα.**
 καὶ ὁ ἔξυφθόν τῆς ῥησείας καὶ τῆς
 ἀρχῆς αὐτοῦ, ὑποπόβα.

Ἰσχυροὶ τὸν λιμένα τῆς Γεωργίας
καταπῆσαι, ἀποταῖς
ἡ Χανναίη. ἀποτέτε

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847

αὶ ἔμψυχον, καὶ Σταυρῶσαι ἐχθρὸν
φασίσας, φθαρέσαι καὶ ἡβροτῆς τῷ
σώματι, πάλιν ἀνέκαίψας, διὸ δοξάζει
ἡμεῖς ἀπὸ λαχρίων σου·

Εἰρμός ἄλλος, ἡ' ὧ, α'. Στὸ δέωσον Κύριε.
ῥοτήσατε ἅπαντα ὑμῖν τὰ πόρτα,
καθωρῶντα προσκυνῶμενον τὸ ξύλον, ἐν
ᾧ Χρὶς ὁ ἀπεκρεμάσθην, ἐν δαίβολου
ῥαυματίσθην·

Ῥοτίζεται σήμερον ὁ ζωνφόρος χαρᾶ,
δεῦτε προσκυνησώμεν σὺν φόβῳ, τὸν
τῷ Κυρίου Σταυρὸν, ἵνα λάβωμεν ἁ-
γίου Πνεύματος·

Ῥισάκτιμε Ἡ' λιε ῥισοκλεέστατον φῶς.
Θεὲ Πάτερ Τίε, Σ' ἅγιον Πνεῦμα, ἡ
ἀρχὴ φύσις ἐν δόξῃ, τὴν ὑμῶν τὰς
ῥύσαι κερδίων· **Καὶ μὴ.**

Μῦσίσε τάξεις Ἀγγέλων ἀλογημένη
Θεοτόκε, παύμνητε ἐν Παρθένε, μεθ'
ὧν σε μὴ γένος ἀνθρώπων, ὡς ἀνύμ-
φωτον δοξολογῶμεν·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ῥχόμενος ἀψαθαι σὺ ζωνφόρε Σταυ-
ρὲ, φείτῳ γλῶσσαν ἐν διαφύσῃ, προ-
βλέπων, ὅτι ἐν σοὶ κατεκτανώθην, τῷ
Κυρίῳ μετὰ τὸ θάνατον Αἵμα·

Ο' Εἰρμός.
Τὸ δέωσον Κύριε, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου ὡς
ἐκτίσω τῇ διωάμει τῷ Σταυρῶσαι. ἐν αὐ-
τῷ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθελήσας, Σ'
ἐφώτισας τῷ Οἰκισμένῳ·

Κάθισμα, ἡ' ὧ, π' δ'. Ἰδιόμελον.
Ἡμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται
λόγιον. ἰδὲ γὰρ προσκυνῶμεν, εἰς τὸν
τόπον, ὅθεν ἔστησας οἱ πόδες σου Κύριε. ἐν
ξύλῳ σωτηρίας γλῶσσάμενοι, ἡμεῖς ὅτι ἁμαρ-
τίας παθῶν ἐλάνθην ἐτύχομεν, πρεσ-
βείας τῆς Θεοτόκης μόρε φιλαμῆρυντε.

Δόξα.
Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασαι. ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενέσιν ἐν
ἁμαρτίαις. δι' αὐτὸν σοὶ προσώπιομεν,
ἐλέησον ἡμᾶς·

Καὶ μὴ.
Ἡμερον ἐπάγει τὸ ξύλον Χρὶς ἐν τῷ Σταυ-
τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τῷ θα-
λάσῳ.

μὴ μὴ. ὁ γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ Ἀ-
δὰμ, ἀπέλυσε ῥομῶ. ἔδειξας ἡμῖν τὸ
σωτήριόν σου Ἀγίε, καὶ δοξολογῶμεν
Τίε Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς·

Ω, δὴ, δ'. Ο' καθήμενος ἐν δόξῃ.
Ἰμνητοῦμεν τὸν τύπον, τῷ Σταυροῦ
χαίρας ἔτεινεν, ἐν ἀλλὰ ἐγγόμοις, πάλαι
Ἰωσήφ ὁ αἰδίδιμος, ἐπ' ἀλογῶν ἐν
σημαίῳ τῷ σωτήριον, ἀλογί, πάλαι
ἐν ἡμᾶς διαβαίνομεν·

Γ Τηρημένοι σφραγίδι, τῷ Σταυρῷ Σ'
προκείμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει, πρῶτα
αὐτὸν ἀπαζόμενοι. πρὸς τὰ σωτή-
ρια πάθῃ ἐπειχθέντες, τὰ ὀλέθρια,
πάθῃ σαρκὸς θανατώσαντες·

Ο' σωτήριόν σε ὄπιον, τὸ ἀήτητον ῥέ-
παιον, τὸ χαρὰ σημεῖον, θάνατος δι'
ὃ τε θανάτωται, περιπτυσσόμεθα δόξῃ
κλείζομενοι, τῷ ἐν σοὶ προσώπιοις,
Σταυρὲ παρσεβάσμιε.

Ο' Ρατὸς μοι καθωράθης, ὁ Ἀγγέλοις ἀ-
πρόσιτος, Ἰησοῦ Τίε μου, σὰρκα ὅτι ἐμὸ
δαμνισάμενος. ἐν μὴ ὁρῶσά σε ξύλῳ κα-
θήμενον, ἐποδύρομαι, ἡ τῷ Χριστῷ
Μήτηρ ἔλεγε·

Ω, δὴ, ε'. Εξέστη τὰ σύμπαντα.
Ἐκρὸς ἐχρημάτισας, ὅτι Σταυρῷ ἡλῆμε-
ρος, πάντων ἡ ζωὴ, καὶ σωτηρία. τῷ
τοῦ δὴ δίδω, κεκαθαρμένη ψυχῇ, Σῶ-
τερ περιπτύξασθαι ἐν σὺ, πάθῃ τὰ σω-
τήρια, κατιδεῖν ἀγαλλόμενοι·

Π Αἰσώπται τάξεις σοι, ἡμεῖς Ἀσώματων
ῥέμεσαι, ξύλῳ ζωοδότητον ἐν σοὶ γὰρ,
τίμιον Αἷμα Χρὶς ὁ ὅτι ἔχει, λύτρον
ἀσάγγελλον ἐν ἀγάθῳ, δαίμοσι φερόμενον,
ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ πλάσματος·

Ε' Ομφαία πληγύντα με, τῷ δυσμενέσι ἰά-
ρῳ. Αἵματί σου Λόγε ἐν τῇ λόγῃ,
ἁμαρτιῶν με τάχος διάρρηξον, Σῶτερ τὸ
χειρόγραφον βοῶ, βίβλῳ καταγράφω
με, σωζομένῳ ὡς ἐν ἀπὸ λαχρίων·

Ο' Βόρυσ ὁ πέπυρος, πῶς ἐπὶ ξύλῳ κρέ-
μασαι. Ἡ' λιε τῆς δόξης πῶς ἐπὶ ἡρῆς,
φύγος Ἡλίου, σκοτίζω πάθει σου,
Σῶτερ ἡ τεκνία σε ἁμαρτῶν, πάλαι ἐν-
βόασοι, μνηστικῶς ἀλαλάζουσαι·

Ω, δὴ, γ'. Εβόησε, προτυπώ.

Ε Τρέσεσας, τὸ τῷ Α' δὲ πηγμύμενος οἰ-
κημα, τῆς πῆγος δὲ, ἀδιάσειστον ἔρεισ-
μα γέγονας, Σβεβαία σκέπη, τῷ Κυ-
εῖς Σταυρὲ παρσεβάσμιε·

Κ Ατάκαρποι, ἀρεταῖς γεγομότῳ φυγῇ-
σωμεν, θείας ξύλης, ζωηφόρος καρπούς
ἐς ἐβλάστησεν, ἀπλωθεῖς ἐν τῷ τῷ, Ἰη-
σοῦς ἡ κατάκαρπος ἄμπελος·

Υ Μυῖμενός, Ἰησοῦ τῷ πολλῷ ἀγαθό-
τητα, προσκυῶντες, τὸν Σταυρόν σε
τῷ λόγχῃ τὸν κάλαμον. δι' αὐτῶ γὰρ
εἶλες, τὸ τῆς ἔχθρας Οἰκτίρμον μεσό-
τεχον·

Η Αμάτωρ σε, ποταμὸν ζωηρόν τῳ ἐκύν-
σεν, ἡ Παρθένος, ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν
ἀπαλάσεως, τὸν Σταυρὸν ταῦτά, ἡ
ἐκρυσ, σωτηρίας πηγάσαντά.

Καταβασία.

Ε Βόησε, προτυπῶν τῷ ταφῇ τῷ τειν-
μόρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνας ἐν τῷ κή-
τει δεόμενος, ἐκ φθοράς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
Βασιλεῦ τῷ Διωάμεω·

Κορτάκιον ἰδιόμελον. ἦχος, βαρύς.

Ο Τέτι φλογὶ μὲν βοῦν φαῖα, φυλάττει τῷ
πύλῳ τῆς Ἐδέμ. αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε πα-
ράδοξος δέσις. τὸ ξύλον τῷ Σταυρῷ, θαμά-
τε τὸ κέντρον, ἐξ ἧς τὸ μῆκος ἐλήλαται.
ἐπέσης δὲ Σωτήρ με βοῶν τοῖς ἐν ἧ, ἡ
εἰσαγάγετε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ο' Οἶκος.

Υ Ρεῖς Σταυρὸς ἐπῆξατο, ἐν Γολγοθᾷ ὁ
Πιλάτος, δύο τοῖς ληστὰς, ἐν αὐτῷ τῷ
Ζωοδότῃ. ὃν εἶδεν ὁ ἄδης, ἐξ ἧς τοῖς
κάτω. ὡς λειτουργοί με Σ διωάμεν μου,
τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῇ καρδίᾳ με; ξυλί-
μῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφρων, ἐξ διαρ-
ρήσομαι. τὰ ἔδον μου πομῶ, τῷ κοι-
λίᾳ με ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά με. μα-
μάσσει τὸ πνεῦμά με, ἐξ ἀναγκάζομαι
ἡδονάσθαι τὸν Α' δὲ, ἐξ ἧς Α' δὲ με
ξύλῳ δοθέντας μοι. ξύλον γὰρ τῶν πα-
λιν, εἰσάγει εἰς τὸν Παράδεισον·

Ω, δὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάττωσαμ.

Η Αἰετὶν Ἐλισσαῖος, ὡς ἀνέλατο, ἡ
Ἰορδάνης Χερσὶ, Σταυρὸν ἐδήλω δι' ἧ,

βυθὸς ματαιότητος, ἔθνη ἀνείλκυσα,
ραμέλπορτα. ὁ τῷ Πατρίῳ Κύριῳ.
Ε Τραγάλλοι τῇ γῇ τὰ ἐπυράμια,
προσκυνήσεις, Σταυρὲ καὶ γὰρ διὰ
Α' γγέλων ἀνθρώπων τε, ἐνώσεις γέ-
με, παρτοδιώαμε, ἀναβοώμεν Κ
εμε, ὁ Θεὸς ὠλογντὸς εἶ·

Ω Σκυπάρειστον συμπάθειαν, ὡς κέρ-
τε, πίσιμ ἡδύπμοον, ὡς πάλιν ὠ-
θιμῷ, ἀγάπῃ προσφύοιτες, τὸν
Κυεῖς Σταυρόν, προσκυνήσωμεν, τ
ἐν αὐτῷ δεσάζοιτες, Λυφωτῷ προ-
λωθέντα·

Η Ἡσαλῶσας τὰ ἐράμια ἐν μήτρᾳ. Θε
ἐσκήνωσε, πόλις Θεῷ ἐκλεκτῇ. Στα
ρῷ δὲ κρεμάμενος, Κτίσιμ ἐσαλῶσ
ὃν ἰκέτω, ἐν ἀσαλῶτῳ πέτρα με,
αὐτῷ συμτηρηθῆναι·

Ω, δὴ, η'. Παῖδας ἀγαγὲς ἐν τῇ.

Ε Ἐτεμας χερσὶς ἐξ ἧς, χερσὶς ἀκ-
τῆς λῦων ἀμαρτήμα. λόγχῃ ἐκέντη-
δὲ, ταύτῃ τὸν πολέμιον, κατατιφ-
κων Κύριε, χολῆς ἐγώσω τε, ἐν
μον κακίαν ἡαίρων, ὅς ἐποτίθη
ἡ παύτων ἀφροσύνη·

Η Οἱ καθαρῶς ἐσυρειδότι, λαμπρῶς π
σελθόντες προσκυνήσωμεν. πρόκει-
τὸ τίμιον ξύλον ἐσεβάσμιον, δι' ἧς Χε
τὸς τὸν ἄτιμον ὑπέστη θαμάτον, τιμ
ὑπόρτιθεις ἀνωτάτῳ, τοῖς τῇ παραβ-
σει, δεινῶς ἀτιμασθεῖσι·

Ζ Ἰλῶ ἀμαρτίας ἐμεκρώθῃ, ἐγώσω τε
ἐνδόνῳ, τεθαράτωμαι. ζώωσόν με Κ
εμε, ἐγειρόν με κείμενον, προσκυμν-
ἀνδεξον, τῷ παθνήματῳ με. ἐ μέ-
χομ ἐγώσω τε θείας, ἐ συγκληρομόμο
τῷ σὲ ἡγαπηνότων·

Υ Ὑμένοι βλέπων σε ἐκάλλος, τῷ τ
χειρ ἐκ εἶδος περιεκείμενον, ὃν περ
ματῆμενον, ἐργῶν ὡραιότατον, ὡ
ἡοὺς ἀνθρώπων σε, μορογενῶς Τί ε
παμάχος ἐβόα Παρθένος, δεῖξόν σε
δόξῃ, ἡ παύτων σωτηρία.

Α' ἄλλος. Νόμων παρῶν.

Η Ἐσὺς ἡμῶν σταυρῶν μενέου, μέσο
γῆς βελήσει Κόσμου τὰ πόρτα, ὡ
σω

τοῦ Φάρυγγος τῷ δράκοντος, ὅξεντας
Οἰκτίρμον. διὸ ἐν μέσῃ, θείῳ Εὐδομά-
τι μνησθῶν, προσκυνῶντ' ὁδοῦν
τὸν τίμιον Σταυρόν σου. τὸν Κύριον ὑμ-
νεῖτε βοῶντ' αὖ, ἐν ὑπόδ' ὑστε εἰς.

Ἀραὶ σημεῖον, ὅπλον ἄρρηκτον, τῆς Ἐκ-
κλησίας τείχος, Μαρτύρων καύχημα,
Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιε-
ρέων θύλας. ἐνδιωμάσας τὴν ὁδοῦν
ὑμῶν μου ψυχῇ, προσκυνῶν σε ἀξίω-
σον, Σ' μέλπειν σοὶ βοῶντα. τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπόδ' ὑστε
εἰς ~

Ῥιπῶ ἐκλαίω ἐν ὁδῷ μου, ὅταν εἰς μὲν
με λάβω, τὸ δικαστήριον, τὸ ἀδέκατον
μακρόθυμον, κατάκειτος ὑπάρχων. διό
με φείσαι, ἐν τῷ ἐπικείμενῳ κλοιῷ,
τῆς ψυχῆς με ἐλάφρυνον, ἵνα χαίρων
κραυγάζω, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔρ-
γα, ἐν ὑπόδ' ὑστε εἰς πάντα ~

Τύπῃ βάτος τὸ μνησθῆναι, τῷ ὑπόδ' ὑστε
σε τόκῃ, Κόρη παμάμωμε, ὡς ἐκείνη γὰρ
διέμεναι, ἀφλέκτως πῦρ τεκῶσα Χρι-
στοῦ Σωτῆρα, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν
Σταυρῷ. ὅν δυσώπει ῥυθῆναι με, πυ-
ρὸς τοῦ αἰωρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
βοῶντα, ἐν ὑπόδ' ὑστε ~

Εἰρμός ἄλλος. Ἀυτὴ ἡ κλητί.

Εὔτε τὸν Σταυρὸν προτεθέντα Κυρίως,
μνησθῶν καθαρθέντων, περιωπυζόμεθα
πόθῳ. θησαυρὸς γὰρ ἡμῖν, ἀγίασματος
ἐστί, ἐν διωμάεως. δι' ἃ ἀνυμνεῖμεν αὐ-
τὸν εἰς τὰς αἰῶνας ~

Τὸς ὁ Σταυρὸς ὁ τεμνόμενος ἐν μέγας, μι-
κροφάνης τυχαίῳ, οὐρανομήκης ὑ-
πάρχει τῇ διωμάει αὐτῷ, τὰς ἀνθρώπων
πρὸς Θεὸν, ἀπαφῶναι αἰεὶ. δι' ἃ ὁλογῶ-
μεν Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας ~

Εὐλογεῖμεν Πατέρα, Τίον.

Ἰὰν ἐν ῥησὶ χαρακτῆρσιν, ὅσας ὁδοῦν
οὐ συγχέω, μοροπροσώπως τὰ
τεία, ἃ δὲ τέμνω μορφῇ, τὸν Πατέ-
ρα, ἐν Τίῳ σὺν τῷ Πρώματι. εἰς γὰρ
ὅτι πάντων, Θεὸς ὁ ἐν Τριάδι ~

Καὶ νῦν.

Ἡ ἐν μνησθῶν ἐδείχθη Παρθέρος, Θεό-
Τριῶδιον.

νυμφε Μαρία, ἀλλ' ἀνδρὸς τετοκῆς,
τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τῆς ἀγνείας τῆς
σφραγίδας φυλάξασα. σὲ μακαρίζω,
βροτοὶ εἰς τὰς αἰῶνας ~

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὗτο τὸ παμᾶγιον ξύλον τιμάδω, ὃ ὁ
Προφήτης πάλαι, βληθῆναι ἀνὰ κραυ-
γάζει, εἰς τὸν ἄρτον Χριστὸν, ὑπὸ ἱ-
σραηλιτῶν, ἧς σταυρῶν αὐτόν. ὅν ὑ-
πόδ' ὑστε εἰς πάντα τὰς ~

Ο' Εἰρμός.

Εἶρας τῷ λάκκῳ βληθεὶς ἧς λεόντων
ποτέ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροει-
δῶς ἐκπετάσας, Δαμιῆλ ἀβλαβὴς, ἐκ
τῆς τέτῳ καταβρώσεως σέσωσαι, ὁ-
λογῶν τὸν πάντων Θεὸν εἰς τὰς.

Ω, δὴ, θ'. Α' πος γηγενῆς, σκιρτάτω.

Ὁ γηγενῆς πλάσας, ἐνύχνης ἀφένσεως, ἀ-
μαρτωλῶν μοι πηγάς. ξύλῳ προσηλωθῆς
δὲ, τὴν διὰ ξύλου ἰσθῶν κατάκεισιν,
μέσον τῆς γῆς φιλανθρώπε, ὅπου ἡμεῖς
μεσασμῶν, τῆς μνησθῆς, νῦν περιωπυ-
σόμεθα, ἀνυμνεῖμεν τὴν σὺν ἀγαθό-
τητι ~

Ῥη γλυκασμὸν, βερτοὶ ἀγαλλίασιν πό-
θῳ σταλάξατε. ξύλα τῷ πεδίῳ δὲ, λι-
βαὶν κέδροι περιχορεύσατε, τῇ προσκυ-
νήσει σήμερον, τῷ ζωνφόρῳ Σταυρῷ, οἱ
Προφῆται, Μάρτυρες, Ἀποστόλοι, ἐν
Δικαίῳ σκιρτήσατε πρῶματα ~

Εὔσοι εἰς λαὸν, καὶ κληρόν σου Κύριε,
φόβῳ ὑμνεῖντάς σε. θάνατον ἐκείσιν,
δι' οὗ ὑπέστης μὴ μνησθῆναι σου, τὴν ἀ-
πωλαχρίαν, ἅμερος πληθὺς κακῶν
ἡμῶν, ἀλλὰ σῶσον, πάντα ὑποδ' ὑστε
εἰς, τῷ Σταυρῷ σου ἡμας ὡς φιλαν-
θρώπος ~

Εὔματι τῷ σῶν, κλομεῖς τὸν ὁρώμενον
Κόσμον σταυρῶμενος. μένεις δὲ κρεμάμε-
νος, ἡ Θεοτόκος κλαίεισα ἔλεγε, τὰ ἐμ-
παθῆναι ῥήματα, τῷ Πρωτοπλάστῃ Χρι-
στῷ, ὅξεντ' αὖ, θέλων ἐν ἰάσασθαι, τὴν
αὐτῷ σωτηρίᾳ ἀγαθότητι ~

Εἰρμός ἄλλος. Α' παρὲι πασα γλῶσσα.

Ἐλισσαῖος πάλαι, ποταμῷ τὴν ἀξί-
μῳ ἀνέλκων ξύλῳ, σὲ τὸ ζωοδῶντον,
Triodio.

ΕΤΥΠΣ ΣΤΑΥΡΕ ΞΥΛΟΥ. ΔΙ' ἧς ἐκ ΒΥΘῸ ἀ-
μείλκυσε Χειρὸς τὰ ἔθνη, εἰδωλικῆς
μαφίας, ἐν σοὶ προσηλωθείς. ὅθεν σε προ-
σκυῶντων, τὸ κράτος αὐτῆς δοξάζομεν.
Λίβεσέλας, Σῶτόρ μετεβλήθη εἰς σκό-
τος τῆς σῆς ταυρώσει, φέγγος τε Σελλίης
ἀπεσβέσθη, ἐς φοιχέα ῥόμφη ἠλλοιωθῆναι
παῖτα. διὸ βοῶσοι, ἠλλοιωθέντα σκότει
παθῶν με λογισμὸς, Λόγε σῆς δεξιᾷ, ἠλ-
λοιώσας φωτίσθαι σῶσόν με·

Ω, μώλωπί σῆς ἴασαι, ψυχῆς με τὰ πά-
θη. πλῆρα ὅσων ῥώσῃ παῦσον, ἐπιδύ-
μεις τε τὰς ῥώσεις ἡβ δαιμόνων. ἠλοῖς
σε Χειρὲς ἠλῶσας τὰς ἐμῆδους, ἐς ἐμ-
παθεῖς ὀρέξεις, διδὸς μοι ἀπαθῶς Πάθη
σε, τὰ σεῶτα προσκυῶσαι, καὶ τὴν
Αἰμάσιν·

Ῥαῖον κάλλει τέτοκον ὠραία σε Κόρη, ὅρ
καθορῶσα, κάλλος ἐν τῷ πάθει, ὅδε
εἶδος κεκτημένον, Σῶτόρ θρῶωδούσα
ἔλεγον. ἐκπλήττομαί σε τὴν ὑπὸ ῥῆν
Τιέμου ταπείνωσιν. δι' ἧς σώζεις τα-
πειωθεῖσαν, τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπό-
τητος·

Εἰρμός ἄλλος. Φωτίζε, φωτίζε.

Ροδῶν φαδρινῶν, πας ὁ λαὸς ὁ τοῦ
Θεοῦ. ἐν τῷ ξύλῳ προβλέπων, τῆ Σταυ-
ρῷ προκείμενον, ἅπασαι φόβῳ, ἐν λά-
βε χαρᾷ, τὸν ἐν αὐτῷ, Κύριον τῆς δό-
ξης, ἀπαρτηθέντα δοξάζωμεν αἰεὶ·

Ὁ ὅπλον τὸ θεῖον, σὺ τῆς ζωῆς μου ὁ
Σταυρὸς, ὅτι σὲ ὁ Δεσπότης, ἀνελθὼν
με ἔσωσεν. ἔβλυσεν αἷμα, Σῶτορ μυ-
γεῖς, ἐκ τῆς πλῆρας, ἧς μεταλαμβάμεν,
ἀγαλλιωμαι, δοξάζωμεν αὐτόν· **Δόξα.**

Ριάδα προσώποις, μομάδα φύσει προσκυ-
μῶ, σὲ Θεότης ἀγία, τὸν Πατόρα ἐν τῷ
Τίῳ, σὺ τῷ ἀγίῳ τε Πνύματι· μίαν
Αἰρῶν, μίαν Βασιλείαν, τὴν ἡβ ἀ-
παύτων δεσπόζουσαν·

Καὶ νῦν.

Ὁ ὅρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατώκησε Χει-
ρὸς, σὺ ὑπάρχεις Παρθενέ, ὡς Δαβὶδ
ὁ θεὸς βοᾷ. δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν,
πρὸς Οὐρανόν, ὑποστηθέντων, τῷ Πνύ-
ματι Παμμακάριστον·

Ψ

Ω

Η

Η

Ψ

Η

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ σκῆπτρον τὸ θεῖον, τῆ Βασιλείας
Σταυρὸς, τῆς κρατῆς ἡ ἀνδρεία, ἐν τῇ τ
ποιθήσεις, τῆς πολεμίας ἐκρέποις,
μίκας αἰεὶ, τοῖς σὲ προσκυῶσι, καὶ
βαρβάρων παράχῃ ἡμῶν. **Ὁ Εἰρμός.**
Μῆτορ Παρθενέ, Σ Θεοτόκε ἀφά-
νη τεκῶσα ἀσώρως, Χειρὸν τὸν Θε-
ὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ, ὑψωθέντα σε
καὶ, σὲ οἱ πιστοί, ἀπαύτων ἀξίως, σ
τέτω νῦν μεγαλιόμην·

**Τὸ φωταγωγικὸν τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ πα-
ρθεῖν. Ἐξαποσελάριον. Εἰς Πνύματι τῷ.**

Εσότητι ἡβ Νησιῶν, τὸ παρσέβας
ξύλον, τοὺς παύτας εἰς προσκυῶν-
προσκαλεῖται τῆς ὅσοι, τὰ ἐαυτῶν τ
θήματα, τοῖς Χειρῶν παθήμασιν,
ξίως σιναφικῶσι. δεῦτε παύτων οἱ
στοί, προσκυῶντων τὸ ξύλον, τῆς ἡ-
κτῆς μυσηῖς·

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Ἀνυμφος ἐν πάμνητος, τῆ Θεᾷ Λέ-
μήτηρ, ἐβόα ὀλολύξασα, ἐν κλαυθ-
θρῶωδῶσα. τοιαῦτα μοι ὁ Γαβριήλ,
χαρὰς ἐκόμιζε, τὰ ἀγγελία Τέκνῳ
ἀπὸ τῆς πληρῶσαι, τὴν ἀπόρρητον
λῶν, καὶ θεῶν οἰκονομίαν·

**Εἰς τὸν ἥ. τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας
Δίς. ἡχος, πῆ.**

Ἦς μηθείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντων, τ
ἀγῶσαν ὅτι τὸν Σταυρόν σε τὸν τίμιον
τὴν σὺν ἡμῶν ἰδεῖν, ὡς εἶπεν Ἀ-
βραὰμ καὶ ἐχαρῆν, ὡς ἐκ τάφου τῆς Βυθῆ
ζῶντα λαβὼν τὸν Ἰσαὰκ, ἀδόκῃ σου
ἡμᾶς πίσει ῥυθύντας τῆς ἐχθρῆς,
Δείπνῃς μεταχῆν τῆς μυσηῖς, ἐν
μὴ κρίζοντας. ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ
τῆς ἡμῶν, δόξα σοι. **Μαρτυρικόν.**

Ἀρτυρῶ Χειρὸς οἱ ἀντήτοι, οἱ
σαντῶν τὴν πλάμιν, τῆς δυνάμεως
Σταυρῷ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς
μὴς ζωῆς. τυράμῳν ἀπειλάς ἐκ ἐ-
θῆτε, βασάφοις αἰκισθόμενοι ἀφραῖν
Σ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονε
ματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. πρεσε-
τε, τῆς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Αἰρούμεν, ἀλλογόμεν. Ο' Εἰρμός.

Ὅν μόρον ἀρχοῦ Βασιλέα τῆς δόξης,
μ φείτῃσι Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, Σ
δέμοσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε
δοξαί, λαὸς ὑπὸν ὑστε εἰς πάντας.

Ω, δὴ, Σ. Φωτίζε φωτίζε.

Αἰδρωὺς φωτίζε, ἡ Ἐκκλησία τῆ Θεοῦ,
τῆ Σταυρῶ ταῖς ἀκτίσι, ὅν φέρετε προ-
κείμενον, πάντων πιστῶν εἰς προσκυνή-
την. σὺ δὲ πληθεύς, πᾶσα τῶν δαιμόνων,
ἐκότης πληθεῖσα ἀπόδραδι·

Ράτος ἐγκρατείας, ὁ θεὸς πέφυκε Σταυ-
ρὸς, σωτὴρ ἀνθρώπων, μηδὲ τῶν
ἐμῶν, πολέμους ὑπὸν μάχος.
τῶν πιστῶν, πόθεν σωελθόντων, πε-
ριχαρῶς προσκυνήσωμεν·

Εμέλιοι θεοί, τῆς Ἐκκλησίας τῆ Χει-
ρῶ, ἐδρασμῶν ἀσεβείας, πάντας σωτη-
ρήσατε, καὶ ὅτι πέφικε γένεσθε, τῶν
ἀνθρώπων, τῆ ἐκλεξαμένης ὑμᾶς Ἀπόστο-
λοι ἐνδοξοί·

Αραὺ συλλαβῶσα, τῆ Ἀρχαγγέλου τῆ
Φωρῆς, τῆς ἐμῆς μυῖ καρδίας τῶν λύπῃν
ἀφαίρεσον, τῶν ψυχοφθόρον ἐδίδεξ Ἀ-
γγελοῦ, χαροποιῶν, πᾶντος ὅπως εὖρω,
ἐκεῖ τῶν θεῶν παράκλησι·

Α' Ἰός. Σε τῶν ἀρχαίων.

Τ' τυπόμενος, Μόρῶν τὰ ρέθρα πά-
λαι, γλυκαίρεις παύσεσθαι ξύλον. σύ
μα γλύκαρον καὶ τῶν ἐγκράτειαν, ὁ
Σταυρὸς τῆ Χειρῶ, σήμερον καταπρο-
σκυνήσωμεν·

Ε' τὸν ἀμαχόν, τῆς Βασιλείας ὅπλον,
τῆς κρατοπέδου τοῦ θένος, τῆς Συγκλήτου
τοῦ κραταίωμα, τὸν Σταυρὸν τῆ Χει-
ρῶ, ὑμνοῖς μεγαλιώμεν·

Δόξα.

Ε' τὸν ἀρχοῦ, Πατρός ἐ Δεσπότην,
ἐ τὸν σὺν ἀρχοῦ Λόγον, Σ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ Ἀγιόν, ἀσεβῶς οἱ πιστοί, παύ-
στες μεγαλιώμεν·

Καὶ μυῖ.

Ε' τῶν ἐνδοξῶν, καὶ μόρῃ Θεοτόκῃ,
τῶν τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐ γὰρ
χωρήσασα, Σ τεκῶσα σαρκί, ὑμνοῖς
μεγαλιώμεν·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε' τῶν πύρινον, φθογγῶν τῆς Ἀπο-
στόλης, ὡς καταφλέξας, πᾶσαν ὑ-
λὴν πλάνης, ἐ ἀσέβειαν ἐμφυτεύσας
τῶν Κόσμου, ὑμνοῖς μεγαλιώμεν.

Ο' Εἰρμός.

Ε' τῶν ἀρχαίων Μηνῶν ἐ Παρθένον,
τῶν τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐ γὰρ
χωρήσασα, καὶ τεκῶσα σαρκί, ὑμ-
νοῖς μεγαλιώμεν·

Το Φωταγωγικὸν τῆ ἡχῆς.

**Εἰς τὸν ἡ. τὸ ἰδιόμελον. ἡχος, βα-
ρύς. Δίς.**

Ἠλώσωμεν οἱ πιστοί τῆ Τελώμε τῶν με-
ταίσιαν, ἐ μὴ φαρισαϊκῶς ἐγκωμολο-
μεθα. ἀλλ' ἐκ βάθους καρδίας, συναγ-
μοῦν προσοίσωμεν, τῶν ἀερέτη τῶν ὁ-
λῶν Θεῶν. αὐτὸς γὰρ ἐμετέλατο, λέ-
γων. ὅτι παρ' ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπει-
νωθήσεται. ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑ-
ψωθήσεται. διὸ ὁμοφρόνως βοήσωμεν
αὐτῷ. ὁ Θεὸς ἰλάσῃτι ἡμῖν τοῖς ἁμαρ-
τωλοῖς, ἐ σωσον ἡμᾶς· **Μαρτ.**

Ἡ πρέσβυτες, πρὸς ἐν βλέπομεν οἱ Ἀ-
ποστόλοι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς ἀ-
ράμενοι, τὸν ὑπὸν Χειρῶ θάνατον, ἡ-
λοτυπῶντες ἀλλήλων τῶν τελών. ὡς
τῆ θάνατος. ὡς θῆσαν τὰς βα-
σάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἐ-
λεγον. ὅτι καὶ μὴ μυῖ ἀποθνήσκωμεν,
τεθνήσκοντες πάντως, ἐ τῆ γενέσει τὰ
ὀφειλόμενα λειτουργήσωμεν. ποιήσω-
μεν τῶν ἀνάγκῃ φιλοτιμία. τὸ κοι-
νόν, ἴδιον ἡγνάζεμεν. θανάτῳ, ζωῇ
ὡμνῶμεθα, ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ
Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, ἐ μυῖ, Θεοτοκίον.

ἡχος, ὁ αὐτός.

Ἡρώδου πρεσβείας τῆς Θεοτόκῃ, τῶν
ζωῶν ἡμῶν, τῶν βοῶντων σοι, Ε' λεῖνον
Κύριε δόξα σοι.

**Εἰς τὴν Τετάρτην. Τροπαιῶν τῆς
Προφητείας, ἡχος, π.β'.**

Ὅν Σταυρὸν σου προσκυῶμεν Δέσπο-
τα. καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀγάσιν δο-
ξάζομεν·

Προ-

Кіф.
н. 14.

Κεφ.
10.32

μετὰ τὸν κατακλυσμόν. ἔτι πᾶσα ἡ γῆ
 χεῖλος ἐν, ἔφωρῃ μία πᾶσι. ἔργνε-
 το, ἐν τῷ κρηῖναι αὐτὸς ἀπὸ ἀματολῶν,
 εὐροῦ πεδίου ἐν γῇ Συναρ, ἔκατῶκη-
 σαι ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ἕκαστος τῷ πλησίον
 αὐτοῦ. δεῦτε πλινθίσωμεν πλίνθας, ὅ-
 ὡπῆσωμεν αὐτὰς πυρί. ἔργνετο αὐ-
 τοῖς ἡ πλίνθος, εἰς λίθον. ἔσφαλ-
 τοῦ αὐτοῖς ὁ πηλός. καὶ εἶπον. δεῦ-
 τε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ
 πύργον, ὃ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τῆς Οὐρα-
 νῶν. ἔποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τῆς
 διασωαρίων ἡμᾶς ὅτι προσώπων πάσης
 τῆς γῆς. ὁ κατέβη Κύριος ὁ Θεὸς ἰδεῖν
 τὴν πόλιν, καὶ τὸν πύργον, ὃν ὠκο-
 δόμησαν οἱ υἱοὶ τῷ ἀφ' ὧν ἄνθρωπων. καὶ εἶπε
 Κύριος. ἰδοὺ γινώσκω ἐν, ἔχειλος ἐν παρ-
 τῶν. καὶ τὸ ἥρξατο ποιῆσαι. ἔργω.
 ἔκ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα αὐ-
 ὅτι θῶνται ποιῶν. δεῦτε, ἔκαταβαί-
 τῶν συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεί τὰς γλώσσας
 αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀκούσῃ ἕκαστος τῆς φω-
 ρῆς τῆς πλησίον. ἔσπερσεν αὐτὸς Κύ-
 ριος ἐκεῖθεν ὅτι πρόσωπον πάσης τῆς
 γῆς, καὶ ἐπαύσατο οἰκοδομῆσαι τὴν
 πόλιν, ἔτὸν πύργον. διὰ τῆς ἐκλή-
 θη τὸ ὄνομα αὐτῆς, σύγχυσις. ὅτι ἐ-
 κεῖ σπένδεται Κύριος τὰ χεῖλη πάσης
 τῆς γῆς. καὶ ἐκεῖθεν διέσπερσεν αὐτὸς
 Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης
 τῆς γῆς :—

Προκείμενον. Ψαλμ. 84. ἦχος, βαρύς.
 Φωρὴν μὲ πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

ἦ. Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν
 ἐξεζήτησα.

Παροιμιῶν τὸ Α' ἡρώημα.

Πενθυμία ἀσεβῶν, ἡδυνῶσι ψυχὴν, ἔρ-
 γα δὲ ἀσεβῶν, μακρὰ ἀπὸ γνῶσεως.
 ὁ συμπορεύμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται,
 ὁ δὲ συμπορεύμενος ἄφροσι, γινώσκει-
 ται. ἁμαρτανόμους καταδιώξεται κα-
 τὰ τῆς δικαίας, καταλήφεται ἄγα-
 θός ἀπὸ κληρονομίας ὧν ἡ γῆ,
 ταυρίζεται δὲ δικαίους, πλῆθος ἀσε-
 βῶν. δίκαιοι ποιήσονται ἐν πλάτῃ ἔτη
 λα, ἄδικοι δὲ ἀπολῶνται σὺν τῷ

μῶς. ὃς φεῖδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς
 παιδεύει. δίκαιος ἐδίδωκεν, ἐμπιπλᾷται
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχὰ δὲ ἀσεβῶν
 ἐμδεῖς. σοφαὶ γινώσκον, ὠκοδόμησαν
 οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς
 χορδαῖς αὐτῆς. ὁ πορεύμενος ὁρθῶς,
 φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων
 ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται. ἐκ
 φόματος ἀφρόνων, βακτηρία ἔβρεως,
 χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς. οὐ
 μὴ εἰς βόαν, φάτται κατὰραί. οὐδὲ
 πολλὰ γινώσματα, φανόρα βοὸς ἰσχύς.
 Μάρτυς πιστὸς ὃς ἴσθαι, ἐκκαίει δὲ
 ἴσθαι Μάρτυς ἄδικος. ζητήσης σοφίαν
 παρὰ κακοῖς καὶ ἔχ' ὠρνήσεις, αἰσθήσεις
 δὲ παρὰ φρονίμοις, ὠρνήσεις.

Εἰς τὸν ἦ. τὸ ἰδιόμελον. ἦχος, π. β'. Δίς.

Ἀρὰ Κυρίως τῆς ταπεινώσεως αὐτοῦ,
 μέχει τῆς διὰ Σταυρῶν θαμάτης, διὰ σὲ μα-
 θῶσα ψυχῆ μου, τὴν ἔξ ἐπαρσεως τα-
 πείρωσιν, ἔτι ἐκ ταπεινώσεως ὑψω-
 σιν, ἐπ' ἀρεταῖς μὴ ἐπαίρει, μὴ δὲ σεω-
 τὴν δικαίαν ὑποπλάσασα τὸν πλησίον
 κατάκειμε, ὡς ὁ μέγαλαυχος Φαρι-
 σαῖος. ἀλλ' ἐν φρονίματι καταβεβλη-
 μένῳ, τῷ σὺν ἁμαρτημάτων μνημονό-
 σα μόρον, ὡς ὁ Τελώρης βοήσοι. ὁ Θεὸς
 ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, ἔσώσόν με.

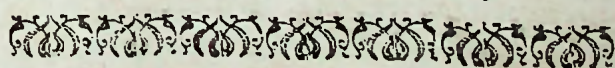
Μαρτυρικόν.

Ο Ἰ' Μάρτυράς σε Κύριε ἔκ ἡρνήσαί το σε,
 ἔκ ἀπέστησάν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἁγίοις ταῖς
 αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς :

Δόξα, ἔργω, τῷ αὐτοῦ. ἦχος ὁ αὐτός.

Τετημόρος ἀφέτης.

Η Παράγωγος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ Σταυρῶν κρε-
 μάμενον, ἀμβόα, τί τὸ ἔσθον ὁ ὀρῶ, μυ-
 ρήνοισιν Τίε μὲ, πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις,
 σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ ;

Τῇ Παρασκηνῇ, τῆς μέσης ἑβδομάδος, εἰς
 τὸν Ὀρθρον, τὰ ρηθρικά τῆς ἡμέρας. **Μετὰ**
 τὴν, α'. ἡλὸ. λέγομεν ἡλὸ. τῷ αὐτῷ τῆς
 Ὀκτωήρας. **Μετὰ δὲ τὴν β'. ἡλὸ. λέγομεν**
 τὸ παρὸν ἡλὸ. τῷ Κυρίῳ Ἰωσήφ. ἦχος, δ'.

Π Ο υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
 Ης ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἀγιάζωμ, ὁ
 παπσεβάσμιος Σταυρὸς καθοράται. ὁμ
 προσκινῶντῶ σήμερον βοήσωμεν. Δέ-
 ωπота φιλαφθρῶπε τῇ αὐτῇ συμμαχία,
 δίδε διελθεῖν ἡμᾶς τὸ λοιπὸν τῆς μηρείας,
 ἐν καταύξει καὶ τὰ ζωνῆα, βλέψαι σου
 Πάδη, δι' ὧν ἐλυτρώθημεν; ~

Π Σταυροθεοτοκίου. ἦχος, ὁ αὐτός.
 Οὐ δὲ ἀφάρχε τῇ Παβρὸς γεννηθέντα, ἡ
 ἐπ' ἐχάτωρ σε Χειρὲ τετοκίᾳ, ὦτι
 Σταυρῷ κρεμάμενον ὁρῶσα, οἱ μοι πο-
 θαμότατε, Γ'νοῦ ἀμβόα, πῶς ὁδοξαζό-
 μεμος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλωμ. ὦπὸ
 ἀφόμεν μὴ βροτῶν Τίε, θέλωμ γαν-
 ρῆσαι; ὑμνῶσε μακρόθυμε ~

Εἰς τὴν ῥίτῳ ἡλῶ. ἦχος, δ'.

Π Ταχὺ προκατάλαβε.
 Οὐ φῶς τῷ ψυχῶν ἡμῶν, μὴ καθορῶν-
 τῶ Χειρὲ, Σταυρὸν σε τὸν ἀλχαπτον,
 ἐ προσκινῶντες χαρᾶ, φαιδρῶς ἐκβοή-
 σωμεν. δόξα σοι ὁ ἐν τῷ, ὑψωθείς
 θελήσας. δόξα σοι ὁ φωτίσας, δι' αὐτῇ
 πᾶσαν Κτίσιν. ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύτως,
 ὑμνοῖς δοξαζόμεν ~

Γ Σταυροθεοτοκίου. Ο'μοιον.
 Γταυρῷ σε ὑψόμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ
 αἴμφορ Μήτηρ σε, Λόγε Θεῷ μητρικῶς,
 θελῶσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καιρὸν καὶ
 ἐξόνον, τῇ το Τίε μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ
 τῷ ὅλῳ ὁμιλεῖς τῷ θαλάτῳ; ζῶσαι τὸς
 τεθνεῶτας θέλωμ ὡς εὐπλάγχθος.

Ο' ρ. ἐ ὁ Καμὼν τῇ τιμῇ Σταυρῷ. τὸ
 γδ Μιχαῖον φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδεί-
 πμοις. ὁ Καμὼν, δ' ἡ ἀκροῖ.

Τὸ προσκινῶντῶ πάντες ὑμνῶμεν Εὐ-
 λον.

Π Ωδὴ, α'. ἦχος, πτῃ. Ἀρματηλάτῳ.
 Οὐ τῇ Κυρίου προσελθόντες σήμερον,
 Σταυρὸν μοι καθαρῷ, ἐ ἀσεβεῖ γνῶμη,
 δεῦτε προσκινῶσμεν. πρόκειται γὰρ
 δωρῆμενος, τοῖς αὐτῶν προσκινῶσι, ἀ-
 γιασμόν τε σωτήριον, ἐλλαμψιν δὲ δό-
 ξαν καὶ ἔλεος ~

Ο Ζωοδότης Σταυρὸς προκείμενος, ἐ
 καθορώμενος, φωτεινὴ αἴγλῳ, ἀπο-

πέμπει χάριτος, προσελθόμεν
 βωμεν, φωτισμὸν ἀφροσύνης, ἐ
 τηρίαν δ' ἄφεσιν, αἴμεσιν Κυρίῳ
 σάγοντες ~

Π Πρόκειται ἐξόνον τοῖς ὁρῶσι θέαμα, Σ
 ρὸς ὁ τίμιος, ἐ ὡς πηγὴ βρύει, ψυ-
 χαρίσματα, ἐ παύει ἀμαρτήματα
 μοσήματα λύει, ἐ τὰ φρονήματα ρῶ-
 σι, τῷ εἰλικρινῶς προσόντων αὐτῶ
 Ἀβδος ἐτύπη, τῇ Σταυρῷ τὸ ῥόπος
 θάλασσαν τέμμεσα, δι' ἧς ἡμεῖς πῖ
 ἀπομρίτως πλέομεν, τῇ βίῃ ὕδα-
 ρατον, ἐ τὰ ῥάματα πάντα, τῇ
 μαρτίας ἐκφάγομεν, καὶ θείας γ
 νης πληρῶμεθα ~

Θεοτοκίου.

Ο Τε σε τέκνον, ἀπορρήτως ἔτεκον,
 μας ἔφυγον, ἐ πῶς μὴ ὄλη, ὁδε
 πεπλήρωμαι; ὁρῶ γὰρ σε κρεμάμε-
 ὡς κακοῦργον τῷ ξύλῳ, τὴν γλῶσ-
 τως κρεμάσαστα. ἔλεγεν ἡ Παῖα
 κλαῖσα ~

Ωδὴ, γ'. Ο' εὐφρώσας.

Γ Ταυρὸς ἀπαρτῶν τῷ καλῶν, παρε-
 κὸς καθοράται. προσκινῶμενος, ἐ
 σα ἡ Κτίσις. ἐορτάζει ἐν χαρᾶ, φ
 ζομένη χάριτι, τῇ ἐν αὐτῷ βελήσει
 μυψωθέντος Θεῷ ἡμῶν ~

Κ Αταυγαζόμενοι φωτὶ, τῷ τῇ Στ
 λαμπηδόνων, μεσασμῶ τῆς ἰδράς
 κρατείας, σκοτασμὸν ἀμαρτιῶν, ἐ
 γωμεν ἐ κράξωμεν. ὁ φωτισμὸς
 λων, εὐπλάγχθε Κύριε δόξα σοι ~

Υ Μυολογῶμεν σε Σταυρὲ, ἐ προα-
 σόμεθα πίσει, ὅξαι μένοιο τῇ σῇ
 ρεία. ὅξελθ ἡμᾶς ἐχθρῷ, παγί-
 κυβόρησον, πᾶσας ἡμᾶς πρὸς δ
 τῆς σωτηρίας τιμῶντας σε ~

Θεοτοκίου.

Π Ερεκρωμένη τὴν ζωὴν, ὦτι Στ
 θεωρῶσα, ἐ μὴ φόβησα τῷ ἀπλάγ-
 τὸν πόρον, ἐδορεῖτο ἡ σεμνὴ, Πα
 ἀνκράζουσα. οἱ μοι Τίε μου τί σο
 μος ἀφόμεν ἀπέδωκεν;

Κάθισμα, ἦχος, πβ'.

Π Ο' μοι ἐπάγῃ τὸ ξύλον Χριστὲ τῇ Σ-

άτε Κύριε. ὃν γὰρ κατέτιπε πόδι οὐ
δης, ἀπέλυσε ῥόμφ. ἔδειξας ἡμῖν τὸ
ωπῆϊόμ σου Ἀγίε, ἐδοξολογῶμέν σε
τῷ Θεῷ, ἐλέησον ἡμᾶς:~

Καὶ μυῖ. Θεοτοκίον.

τοτόκε Παρθένε ἐκέτλε τὸν Τίον σου,
ὃν ἐκασίως προσαγνύτα ἐν Σταυρῷ,
αἱ ἀσφαῖτα ἐκ μεκρῶν Χειρῶν τὸν
θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω, δὴ, δ'. Ε'πὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Δὲ ἀνέστη ὁ Χειρὸς, ταῖς μυροφόροις
γυναιξίν, Ἀγγέλους φησὶ μὴ θρηνεῖτε,
τορῶν ἔσθαι εἴπατε, τοῖς Ἀποστόλοις
χαίρετε. σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ,
τυραννὶς τῆς ἐχθρῆς, θαράτῳ λέλυται.
ζωηφόρος σου Σταυρῷ, τῷ προσκυνη-
σίμου χαρὰν, σήμερον Χειρὲς ὑπαπτῶν-
τες, προπομπῶν ποιῶμεθα, τῆς παραγί-
ντας σου. ὅπου εἰς σωτηρίαν τῆς Κόσμου,
μαρτυροῦμαι Σωτὴρ, ὡς Παπτοδύαμος.
Ἰμερον γίμεται χαρὰ, ἐν Οὐρανῷ ὅτι
ἦς, ὅτι τῆς Σταυρῷ τὸ σημεῖον, Κόσμῳ
μπαρίζεται, Σταυρὸς ὁ ῥισμακάριτος.
τοῦ γὰρ προτεθεὶς ἀναβλύζει, τοῖς προ-
σκυνῶσιν αὐτὸν, χάρις ἀνύρασι~

ἔσοι προσάξωμεν Χειρὲς, ὅτι τὸν τίμιον
Σταυρὸν, δέδωκας ἡμῖν προσκυνησάμεν,
ἐν ᾧ τὸ παπάγιον, κατεκυνώθη Αἵμα-
τις; ᾧ καὶ ἡ σάρξ σου ἡλοῖς ἐπάγνη, ὃν
παταζόμενοι μυῖ, ἀχαλιδῶμενοι~

Δόξα.

αἱ Θεότητος ὑμῶν, ῥαῖς ὑποστάσεις
μόρως, φύσεως ἀπλῆς δογματίζωμεν,
τὸν Πατὸρ ἀρχον. Τίον, ἐν Πνεῦμα
γιον. σὺ θρονον, Κυριότητα μίαν,
μονασίλειον ἐν, κράτος αἰδίου~

Καὶ μυῖ.

ἡμῖν ἐφάνης γυναικῶν, χεῖμα παπ-
αύματον Ἀγνή, πρᾶγμα φοβερὸν,
ὡν γὰρ φύσιν, σὺ ἐκαιροτόμησας, ἀν-
πορὰς κύνισα. μέισα παλιν ὡς
τεῖν Παρθένος. ὁ γυνηθεὶς γὰρ ἐκ σῶ,
θεός ἐστιν ἀληθής~

Καταβάσι.

Πὶ Σταυρῷ σε Διωατὲ, φως ἡρὸς ὁ μέγας
ιατιδῶν, ῥόμφ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας,
Τακίδιον.

” σωζέμεν ἐκρυψέ, πᾶσα δὲ κτίσις ὑ-
” μνησεν, ἐν φόβῳ τῷ σὺ μακροθυμίαρ,
” ἐ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰμέσεως~

Ω, δὴ, ε'. Ο'ρθρίσωμεν, ὁρθρὸν βαθέως.
Νέτειλας ἀπὸ τῆς τάφου, ἄδυτον φάος
τῷ Κόσμῳ, ἀσράπτωμ τῷ ἀφθαρσίαν,
ἐκμειώσας Κύριε, θαράτῳ τῷ κατήφειαν,
ἐκ τῆς πόρῳ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ποτέλθωμεν κεκαθαρμοῖν, τῆς ἐγκρα-
τείας θορμῶς, προσητυασόμενοι ἐν αἰ-
μέσει, ξύλον τὸ παπάγιον, ἐν ᾧ Χρι-
στὸς σταυρούμενος, ἔσωσε Κόσμου ὡς εὐ-
σπλαγχνος~

Χ Ο'ράσιμ ἐν ἀφροσύνῃ, Ἀγγέλων τά-
ξεις σήμερον, Σταυρῷ σου τῇ προσκυνη-
σει, ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας, τὰς τῶν
Δαιμόνων φάλαγγας, σώσας Κύριε
τὸ ἀνθρώπινον~

Π Αράδειςος ἄλλος ἐγνώσθη, ἡ Ἐκκλησία
ὡς πειρ, ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον, τὸν
Σταυρὸν σου Κύριε, ὃς δὲ διὰ προσφύ-
σεως, ἀθανασίας μετέχομεν. **Δόξα.**

Ε Τραράρχα τρία δοξάζω, μίαν θείαν
Θεόν. τὸν Πατὸρ ἄρχον Τίον καὶ Πνεῦμα,
φῶς ἐν φιλαμπέστατον, ὁμοκρατῶν Βα-
σίλειον, ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι~

Καὶ μυῖ.

Ε Κύνισας φύσεως ῥόμφ, ἀλλ' ὑπὸ ῥό-
μῳ σου γὰρ, μόνης ἀποροῦς ἡ λοχεία.
φρικτὸς Σμοχόμενος, ὁ ῥόπος ἐ λεγό-
μενος, τῆς τοκετῆς σου Παπάμωμε~

Καταβάσι.

Ο Ῥθείζομτῳ σε ἀνυμῶμεν, Σωτὴρ τῆς
Κόσμου εἰρήνῳ, ἀράμενοι τῷ Σταυρῷ σου,
” δι' ἧς ἀνέκαίμισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπι-
” μον, φῶς πρὸς ἀνέσπορον ἄγων ἡμᾶς.

Ω, δὴ, ς'. Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτά.
Νέστης τὸν θαράτον θραύσας Χειρὲς,
ὡπὸρ μέγας Βασιλῶς, ἐκ τῶν τῆς ἀν-
ταμείων, ἀνακαλέσας ἡμᾶς, εἰς ἀπό-
λαυσιν, Βασιλείας Οὐρανῶν, εἰς γλῶ-
σσαν ἀθανασίας~

Κ Ροτῆρτες ἐν ἄσμασι θείοις πικροῖς, ἀλα-
λάξωμεν Θεῷ, τὸν Σταυρὸν τῆς Κυρίας,
καταπαζόμενοι, ἀγίοπῃτος, ἀναβλύ-
ζει γὰρ πηγῇ, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ~
Triodio.

Π Ληρῆται ἡ ἀσματογράφος φωνή, προσκυνῶμεν γάρ ἰδὲ, τῶν ἀλχαφῶν ποδῶν σου, τὸ ὑποπόδιον, Πωποδυῶμεν, τὸν Σταυρόν σου τὸν σεωτόν, τὸ ῥηπόθητον ξύλον :-

Θ Εἶδε ξύλον τῷ σὺ ἄρτω βληθὲν, Προφητῶν ὁ θρῶντης. τὸν Σταυρόν σου Οἰκτίρμον, καταπαζόμενοι, ἀνυμνῶμεν σου, τὰ δεσμά καὶ τὴν ταφὴν, λόγῳ χλῶτε καὶ τὰς ἡλως :-

Ε Π' ὧμων ὅρπυρ κατεδέξω Χεῖρ, φέρει ἁγίου Σταυρόν, ἐν τῷ τέτῳ ἀρθῶναι, ἐς σαυρωθῆναι σαρκί, προστυπασόμενοι, κομιζόμεθα ἰσχυρῶς, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων :-

Δόξα.

Μ Ομάδα ῥισὶ χαρακτῆρσιν ὑμῶν, ἐς Τριάδα ἐν μιᾷ, φύσει προσκυνωμένῳ, Θεῷ τὰ τέα ὅμῃ, φῶς ῥισήλιον, τὸν Πατέρα ἐς Τίον, ἐς τὸ ἅγιον Πνεῦμα :-

Θεοτοκίον.

Θ Αὐμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ, ὦ φη ἀπώλε Α'μμας, τὸν γὰρ αἵρουτα Κόσμον, τὴν ἀμαρτίαν ἀμνόν, ἀπεκύνσας, ὅν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ ἧς σὲ ὑμνῶντων.

Καταβασία.

Π Οὐ τύπον τῆς θείας Σταυρῆς Γ'ωμας, ἐν κοιλίᾳ τῆς κήτης, τεταμέναις παλάμαις προδιεχάραξε, καὶ ἀνέθωρε, σεσωσμένος τῆς θήρας, τῇ διωάμεισις Λόγε :-

Κοιτάκιον ἰδιόμελον. ἤχος, βαρύς.

Θ Τ' κέτι φλογίμη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλιν τῆς Ε'δέμ. αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος δέσις. τὸ ξύλον τῆς Σταυρῆς, θαμάς τὸ κέντρον, ἐς ἃ δὲ τὸ μῆκος ἐλήλαται. ἐπέσῃς δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν ἁδῇ, εἰσαγάγετε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον :-

Ο' Οἶκος.

Π Ρεῖς Σταυρὸς ἐπῆξατο, ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς λησάσας, Σ' ἡ τῆς Ζωοδότῃς. ὅν εἶδεν ὁ ἁδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω. ὦ λειτεργοί μου ἐς διωάμεισις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίμῃ με λόγῳ ἐκκύνῃσιν ἄφρων, ἐς διαρρῆσομαι. τὰ ἐνδον μου πομῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου. μαμάσσει τὸ πνεῦμά μου, ἐς ἀγαγκάζο-

μαι ἡσθόρῳξασθαι τὸν Α'δάμ, Α'δάμ ξύλῳ δοθέντας μοι. ξύλῳ τῆς πάλιν, εἰσάγει εἰς τὸν Παράδεισον.

Τὸ Συναξάριον.

ἡ. Τ ὁ Σταυρὸν γῆ σύμπασα τῇ μνησάτω.

Π Δι' ἐπὶ ἔγρωκε σὲ προσκυνῶν Η' αὐτῇ ἡμῶν Κυριακῇ τρίτῃ τῆς εἰσῶν, τὴν προσκυνῶν ἑορτάζομεν, καὶ ζωοποιῶν Σταυρῆς, δι' τοιαύτῳ. ἐπεὶ γὰρ διὰ τῆς τε κοιμηθῆναι μνησῆας, ῥόπον τιμῆς ἡμεῖς σαυρῶμεθα, μεκρῶμενοι ἀπαθῶν, πικρίας τε αἰσθησῶν ἑξ ἀκνηδιῶν, ἐς καταπίπτουσαν, τῇ θείᾳ ὁ τίμιος, Σ' ζωοποιὸς Σταυρῆς ἀπαφύχων, καὶ ὑποσπῶν ἡμᾶς, ἐς ὑπομνησῶν ἡμᾶς, τῇ θείᾳ τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν Γ'ωσ' Χεῖρ. ἐς ραμυθόμενος, εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δι' ἐσαῦρωται, πόσον γῆ ἡμᾶς δι' αὐτῶν πράττειν, καὶ φίζων τε τὰς πόμους ἡμῶν παραθέσει ἡμῶν δεσποτικῶν θλίψεων, ἐς τῇ ὑπομνησῶν, ἐς ἐλπίδι, τῆς διὰ Σταυρῆς δόξης. ὡς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁπὶ τὸν Σταυρὸν ἀνάβας, ἐδοξάσθη τῆς ἀτίμης περὶ αὐτοῦ, ἐς τῇ πικρίας ἔτω δὲ ἐς ἡμᾶς πράττειν, ἵνα Σ' σωξάσῃμεν αὐτῶν, εἰκαί τι τέως πάχον ἀνδῶν. ἐς ἄλλως, καθάπερ οἱ ῥαχὶς ἐς μακρὰν ὁδὸν διαμύοντων, Σ' τῷ κατὰ κεκμηκότων, εἴπερ δυνάμει δυνάμει φυλλοὺς εὖρωσι, μικρὸν καθίσταται πάλιν, ἐς ὡς αὐτῶν μετὰ γυνόμιν τὸ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ διαμύοντων, ἔτω μὴ εἰς τὸν τῆς μνησῆας καιρὸν, ἐς ἐπίπομον ὁδὸν, ἐς τὸν δύναντον, ἐς τὴν μέσον παρὰ ἧς ἀγίων Πατῶν ὁ ζωοφόρος Σταυρὸς, ἀνέσῃ ἐς ἀπαφύχων ἡμῶν χορηγῶν, ὡς αὐτῶν, καὶ φῶς πρὸς τὸν ἐξῆς κάματον, τῆς κοπιακότητος παρασκιάζων. ἡ ὡς ἐστὶν ὁπὶ Βασιλέως παρῆσιν, προρῶνται τὰ ἐκείνους σημεῖα, ἐς σκῆπτρον εἶτα ἐς αὐτὸς παραγίμεται, χαίρων τῇ μίκῃ, ἐς ἀγαλλιώνμενος, σωλῶν

μεται ἅμα ἐ τὸ ὑπὲρ ἡμῶν. ἔγωγε ἐ ὁ Κυ-
 ριός ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μέλλων ὅσον
 ἔγωγε τὸ κατὰ τὴν θανάτῃ ἐρδέξασθαι
 πᾶσι, ἐ μετὰ δόξης προελθεῖν διὰ τῆς
 αἰσθησίας ἡμῶν, προέπεμψε τὸ σκῆ-
 πτρον αὐτῶν, τὴν βασιλικὴν σημαίαν,
 τὴν ζωοποιὸν Σταυρὸν, περιχαρείας,
 ἐ ἀναψυχῆς ἡμᾶς ὅτι πλείστης ἐμπλή-
 σαυτα, ἐ παρασκάζοντα ἡμᾶς ἐτοίμους
 γενέσθαι, ἐ αὐτὴν ὅσον ἔγωγε τὴν Βασι-
 λέα εἰσδέξασθαι, Σαυφηνῆσαι περι-
 φανῶς θριαμβάσομεν. ἐν τῇ μέσῃ δὲ
 τῆς αἰῶνος Τεσσαρακοστῆς ἐβδομάδι, ὅτι
 τῇ Μορῶν πηγῇ ἔοικεν ἡ αἰγία Τεσσαρα-
 κοστῆ, διὰ τὴν συντριβὴν, ἐ τὴν ἐρῶσαν
 ἡμῶν ἀπὸ τῆς μνηστῆρας πικρίας ἐ ἀκη-
 δία. ὡς δὲ ἐν ἐκείνῃ μέσῃ, ὁ Θεὸς
 Μωϋσῆς τὸ ξύλον ἐρέβαλε, Σ ἐγλύκα-
 ρεν αὐτὴν, ἔγωγε ἐ ὁ διαγαγὼν ἡμᾶς Θεὸς
 τῆς μνηστῆρας ὀνύχας, καὶ τῆ Φαραῶν, τὴν
 ζωοποιῶν ξύλῳ τῆ τιμῆς, καὶ ζωοποιῶν
 Σταυρῶν, γλυκαίνει τὴν ἀπὸ τῆς τεσ-
 σαρακοστημῶν διὰ τῆς μνηστῆρας πικρίας.
 καὶ παραμυθιζόμενος ἡμᾶς, ὡς ἐν ὁρῶν
 διάγοντας, ἕως δὲ πρὸς τὴν μνηστῆραν Ἰε-
 ρουσαλὴμ ἐπαγαγάμεν διὰ τῆς ἐαυτοῦ
 αἰσθησίας. ἡ ἐπειδὴ ὁ Σταυρὸς ξύλον
 ζωῆς λέγεται, καὶ ἐστὶν, ἐκείνο δὲ τὸ
 ξύλον ἐν μέσῳ τῆ Παραδείσου τῆς Ε'-
 δὲμ πεφυτμένον ἐτύγχαμεν. ἀρμ-
 οζόντως καὶ οἱ Θεότατοι Πατέρες τὸ
 σωματικὸν ξύλον, ἐν μέσῳ τῆς αἰῶνος
 Τεσσαρακοστῆς αὐτὸ κατεφύτωσαν,
 ὅμῃ μὲν καὶ τῆς τῆς Ἀδὰμ λιχμίας
 ὑπομιμνήσκοντες, ἅμα δὲ καὶ τὴν
 ἐκείνην, διὰ τῆς τῆς ὀνύχας ξύλου αἰσθη-
 σιν διαγράφοντες. τίς γὰρ γινώσκων,
 ἢ μάλλον ἀποθνήσκων, ἀλλὰ ἐ ζω-
 γομένης. Τῇ αὐτῇ δυνάμει Χριστὲ ὁ
 Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς πορνείας διαφύ-
 λαξον ἐπηρεῶν. καὶ τὰ θεῖα πά-
 ρα, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀγάπην προ-
 σκυνῶνται ἀξίως, τὸ τεσσαρακοστή-
 μον ἀμαρῶν διαφύσας γάδιον. Σ
 ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόμος ἀγαθὸς ἐ φι-
 λαμῆρως :-

Τριώδιον.

ραβολικῶς ἐκφύγειν ταύτῃ ἐδίδαξε,
 ἐ μὴ ὑψηλοφροεῖν, παρ' ὃ δὲ φροεῖν,
 πᾶσι ἐπαίδασκεν. ὑπογραμμὸς καὶ
 τύπος, ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι Σταυ-
 ρῶν ἐ θάλατταν, ἐαυτὸν ἐκένωσεν. Ἀχα-
 ριστῶντες ἐν σοὶ τῷ Τελῶνι ἔπαυμεν.
 ὁ πατὴρ ὑπὲρ ἡμῶν, Σ ἄν, τῇ τῆ
 μέγας Θεός, τῶν, τὸν ἐν τῷ πα-
 Σ ὡς τας, ἐν δόξῳ, τὸν μόνον
 ἀλογητὸν ἢ Πατὴρ Θεόν, Σ
 ὑποκύδοξον :-

Δείξας τὸ θνητότητος ὄργανον, ζωῆς
 ὄργανον Κόσμον ἀσπασθὲν, τὸν σὸν
 Σταυρὸν Παροικτίριον, τὸν αὐτὸν προ-
 σκυνῶντας αἰγίαν, ὁ μόμος ἀλογητὸς
 ἢ Πατὴρ Θεός, ἐ ὑποκύδοξος :-

Μόμος Ἐλεῖμων καὶ εὐσπλαγχνος,
 φώτισον, αἰγίαν, μόμος Ἰησοῦ τῆς προ-
 σκυνῶντας πᾶσι τὸν Σταυρὸν, ἐ τὰ
 θεῖα παθήματα, ὁ μόμος ἀλογητὸς ἢ
 Πατὴρ Θεός, ἐ ὑποκύδοξος. Δόξα.

Οὐάδα ἐν ἰσὶν ὑποστάσεων, ὑμῶν
 τὴν Θεότητα. φῶς γὰρ ὁ Πατὴρ, φῶς
 ὁ Υἱός, φῶς τὸ Πνεῦμα, τῆ φωτὸς ἀμε-
 ρῆς διαμνόμενος, ἐνότητι φυσικῇ, καὶ
 ἀκτῖσι ἰσὶ προσώπων λάμπουτος :-

Καὶ μῦ.

Οὐ πατέρων Προφητῶν πολυώρυμον,
 σὺ ὑπάρχεις κήρυγμα. πύλη γὰρ Θεῶν
 γάμος χρυσῇ, γῇ αἰγία ἀνεδείχθης.
 Παρθενέ Θεόμνησε, κηρύσσα ἐν σαρ-
 κί, Ἰησοῦ τὴν Χριστόν, ἢ Πατὴρ Θεόν,
 καὶ ὑποκύδοξον :-

Καταβασία.

Λογώσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα
 προσλαβόμενος, ἤλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ
 Σταυρῶν προσήλωθης, σωτηρίαν ἡμῶν
 ἐδωρήσατο, ὁ μόμος ἀλογητὸς ἢ Πα-
 τὴρ Θεός, καὶ ὑποκύδοξος :-

Ὡς δὲ, ἡ. Αὐτὴ ἡ κλητὴ, ἐ αἰγία ἡμῶν.

Ἦν ἐν χόρσιν, τί κατέχετε ὅλως, τί-
 μα δὲ ἐκζητεῖτε; μῦ ὁ φανερὸς μεαμίας,
 ἐν τῷ τάφῳ βοῶν ἔξαψεν ὁ Χριστός,
 καὶ Θεός ἡμῶν, αἰσθησίας φύσιν βρο-
 τῶν ἄδεν κἀθ' ἑμῶν :-

Triodio.

Q 2

X αἰ.

Π Ληρῆται ἡ ἁσματογράφος φωνῇ, προσκυῶμεν γὰρ ἰδὲ, τῶν ἀλχαῖτων ποδῶν σου, τὸ ὑποπόδιον, Παμτοδιώμε, τὸν Σταυρόν σου τὸν σεπτὸν, τὸ ῥιπόδιον ξύλον ~

Ο Εἶδε ξύλον τῷ σὺ ἄρτω βληθὲν, Προφητῶν ὁ θρῶντης. τὸν Σταυρόν σου, τῆς ἁγίας μύρου, κατασπαζόμενοι, ἀνυμνοῦμε. ὁ Σταυρὸς τῷ Χριστῷ καὶ τῷ ταφῇ, λογισμὸς θεοπνεύματος ὁδοῦς, ἡ μυστήριον, πιστὸς εἰς τὰς αἰῶνας ~

Δ Εὖρο Ἐλισαῖε, Προφήτα εἰπέ ἐμφανῶς, τί τὸ ξύλον ἐκέῖνο, ὃ εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκον; ὁ Σταυρὸς τῷ Χριστῷ. δι' ὃ βάθους τῆς φθοράς ἀφελκύνθημεν, αὐτοῦ προσκυῶμεν, πιστὸς εἰς τὰς αἰῶνας ~

Π Ἀλλοι Γακὼβ, προτυπῶν τὸν Σταυρόν σου Χριστέ, Γωσὴφ προσεκύνει τῆς θείας ῥάβδος τὸ ἄκρον, σκῆπτρον ταύτην φρικτὸν, Βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος. ὃν μὴ προσκυνοῦμεν, πιστὸς εἰς τὰς αἰῶνας ~

Εὐλογεῖτε Πατέρα, Υἱόν.

Π Γὰρ ἐν ῥησὶ, χαρακτῆρσιν ἑσῖαν, δοξάζω ἀσυγχύτως, μομοπροσώπως τὰ ῥήματα. ἔδὲ τέμνω μορφῇ, τὸν Πατέρα ἐν Υἱῷ σου τῷ Πνεύματι. εἰς γὰρ ὅτι πάντων, Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας ~

Καὶ νυν.

Π Ὁ μὴ ἐν μυστήριον, ἐδέχθης Παρθένος, Θεομυμφε Μαρία, ἀπὸ ἀνδρὸς τετοκῆς, τὸν Σωτῆρα Χριστόν, τῆς ἀγνείας τῷ σφραγίδα φυλάξασα, σὲ μακαρίσμεν πιστοὶ εἰς τὰς αἰῶνας ~

Καταβασία.

Χ Εἶρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς ἵψ' λεόντων ποτέ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις, φαινομένης ἐκπετάσας Δαμιῆλ ἀβλαβὴς, ἐκ τῆς τέτρω καταβρώσεως σέσωται, ὁ λόγος Χριστός, τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς αἰῶνας ~

Ω, δὴ, θ'. Φωτίξτε φωτίξτε.

Ε Ἦν τάφῳ κατῆλθες, ὁ ζωοδότης ἐν Θεῷ, Σ' συνέριψας πάντα, κλεῖρα τέ καὶ τῆς μοχλῆς, Σ' τὴν μεκρὴς ἔξαμείψας. δόξα τῇ σῇ, ἐγδοῦσαι βοῶντας, Χριστέ Σωτὴρ παμτοδιώμε ~

Ι Τάφος ζωῆς μοι, Χριστέ ἀνέβλεπός, ὁ κρατῶν τῆς ζωῆς γὰρ, ἐβόησας, τοῖς κατοικοῦσιν ἐν μυστηρίῳ ἐν δεσμοῖς, λύθητε ἐγὼ γὰρ, τὸν μὲν λύτρον ἐλήλυθα ~

Ε Ἦν ὑμῖν σκιρτάτω, πάντα τὰ τῆς δρυμὸς, τὸ ὁμῶνυμον ξύλον Σταυρῷ θεώμενα, κατασπαζόμεν σήμερον ὃ ὁ Χριστός, ὑψώσε τὴν κλῆρον προφητῶν ὁ Θεὸς Δαβίδ ~

Ε Ἦν ξύλῳ τεθνήσκας, ξύλον σε εὐζωῆς, ἀριστοφόρε Σταυρέ μου, φυτὴρ μου ἀρρήκτε, κατὰ δαιμόνων ἰκρταῖα, σὲ προσκυῶν, σήμερον κλάζω, ἀγιάσόν με τῇ δόξῃ σου ~

Ε Γ' φραῖμα ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία τῷ τῷ ῥιπόδιον ξύλον, προσκυῶσα σήμερον, τῷ παραγίῳ Σταυρῷ τῷ Χριστῷ λειτουργοὶ, τάγματα Ἀγγέλων, ἐκ φόβου παρίστανται ~ **Δόξα.**

Π Ρῖαδα προσώποις, μομάδα φύσει προσκυῶ, σὲ Θεότης ἀγία, τὸν Πατέρα ἐν τῷ Υἱῷ, σὺ τῷ ἁγίῳ τε Πνεύματι μίαν ὁχλῶ, μίαν Βασιλείαν, τῷ ἀπαύτῳ δεσπότησιν ~

Καὶ νυν.

Π Ὁ ὅρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατέκρινε Χριστὸς ὑπάρχεις Παρθένε, ὡς Δαβὶδ ὁ θεὸς βοᾷ. δι' ἧς ἡμεῖς, ἀνυψώθημεν πρὸς τὸν οὐρανόν, ὑποστηθόντες, τῷ Πνεύματι Παμμακάριστος ~

Καταβασία.

Ω Μήτηρ Παρθένε, ἐν Θεοτόκε ἀψάτω ἡ τεκῆσα ἀπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα, καὶ σὲ οἱ πιστοὶ, ἀπὸ τῆς ἀξίως, τῷ τῷ νυν μεγαλιώμεν ~

Ε Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἐνδοξὸν αἰῶνος. καὶ τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ε Ταύτην Χριστὸν τὸν τίμιον, σήμερον τιθεῖται, ἰδόμεντες προσκυνοῦμεν, πιστὸς ἀφραμθώμεν, κατασπαζόμεν πόθῳ, τὸν ἐν τῷ τῷ θελήσει, φαινωθῆναι αἰτέμενοι, Κύριον ἀξιάσαι πάντας ἡμᾶς, ἐν τῷ Σταυρῷ τὸν τίμιον προσκυ-

σκηῖναι, ὃ φθάσει τιῇ Ἀ'μάσσει,
πάντας ἀκατακρίτως· ~

Θεοτοχίον. Ὅμοιον.

Ε Ο ξύλον ἐν ᾧ Πάσσεμμε, τὰς ἀγαπᾶτε
 παλάμας, ὑπὸν ἡμῶν ὄξέταιμε, προ-
 παγεῖς ὁ Ἰός σου, μὴ ἄσεβως προσκυ-
 νῶμεν, δὲς ἡμῖν τὴν ἐρμῶν, καὶ τὰ
 κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάσσεωτα πᾶ-
 θη, ἐν τῷ λαμπρᾷ, ἐκ κοσμοχαρμέσου-
 μοι προσκυνησαι, τῷ Πάχα κυριεύου-
 μοι, ἐκ φωσφόρου ἡμῶν: ~

Εἰς τὰς Αἴρας, ἱεῶμεν ἦ. ἡ. S ἑτάλλο-
μεν ἦ. ἀμάρτισμα τῆς Ὁρωήχης, δ'. S
τῆς Τριωδίας προσόμοια, γ'. δὲ τὸ ῥῆμα
τὸ αἶ. ἱεῶ, δ'. Ως γυναικίον.

Ἡ φωναὶς ἀλαλάξωμεν, ἐν ὧδαῖς μεγαλιώωμεν, τὸν Σταυρὸν τοῦ τίμιου, ἀπαζόμενοι, ἐκ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν, Σταυρὲ Παρσεβάσμιε, καθ' αἱ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς ἐκ τὰ σώματα, καὶ δυνάμεις, καὶ παπτοίας ἐκ βλάβης ἐφαπτίωμ, διατήρησον ἀφ' ὧς, τὸς ὡσεβῶς προσκυνῶντας σε ::

Ροσελθούτων ἀρύσατε, μὴ κενόμενα
 μάματα, τῷ Σταυρῷ τῇ χάριτι, προδρ-
 χόμενα, ἰδὲ προκείμενον βλέποντες,
 τὸ ξύλον τὸ ἅγιον, χαρισμάτων τῶν
 πηγῶν, ἀρδομένην τῷ αἵματι, καὶ τῷ
 ὕδατι, τῷ Δεσποτῇ Ἰῶν ὅλῳ, τῷ ἐν τῷ
 τῷ, ἐκασίως ὑψωθέντος, καὶ τὰς βρο-
 χὰς αὐτοῦ ὕψισαυτος : ~

Ἄ. Ἰψότε Κύριον τόν.

Ἐκκλησίας ἐδραΐωμα, Βασιλέων κρα-
ταΐωμα, μοραζόμπτω καύχημα, καὶ
διάσωσμα, σὺ εἰ Σταυρὲ Παρσεβάσμιε.
διὸ προσκυνοῦμαι, καὶ καρδίας καὶ
ψυχᾶς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ
χάριτι, τῇ ἐν σοὶ προπαγάνῃ, καὶ
τὸ κράτος, τῇ δολίᾳ καθελόμενῃ, καὶ
τῇ ἀπὸ ἀφαιρήσαντος :

ἦ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶ-
 νων ἑδωτέρημετες τὸ, ἂ. Εἴτα, λέγομεν
 ἦ. Ἀλλά, ἡθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Καὶ ἄλλομεν τὸ ἰδιόμελον, ἡχ., πψ.
 Ἡ ὑψιλόφρονα γλώσσῃ, ἡβ κακί-
 σωρ Φαρισαίων, ὁ παῖτων Κύριος, πα-
 Τειώδιον.

ραβολικῶς ἐκφάγειν ταύτῃ ἐδίδαξε,
 ἐ μὴ ὑψηλοφροεῖν, παρ' ὃ δὲ φροεῖν,
 πάντα ἐπαίδασκεν. ἡπογραμμὸς καὶ
 τύπος, ὁ αὐτὸς γινόμενος, μέγχι Σταυ-
 ρῷ ἐ θάματα, ἑαυτὸν ἐκλύσκει. ὡχα-
 ρισθῆναι δὲ σὺ τῷ Τελώρῃ εἴπωμεν.
 ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ ἀπαθὴς δια-
 μέμας Θεὸς, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι,
 ὁ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν : ~

Δόξα, πάλιν τὸ αὐτό. Ἐ μὴν, Ἦ ὁρᾷ
λογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Ὅταν δὲ
ψάλλομεν τὴν Δοξολογίαν, ἀλλάσσει
ὁ Ἰερεὺς τὴν εὐχὴν αὐτῆς. Καὶ λαβὼν
Θυματόν, θυμιᾷ τὴν Ἀγίαν φάπε-
ζαν, ἐπὶ τὸν Σταυρόν. Εἰς τὸν λαμβά-
νει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς σὺν τῇ ψήκῃ, ἐξέρχεται ἐκ τῆς
ἀριστερῆς Βήματος, προπορεύομένων αὐ-
τῆς λαμπάδων δύο, ἐξ ὁ θυμιατῆς. Ἐ ἀπέρ-
χεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας. Τελε-
θῆσθαι δὲ τῆς Δοξολογίας, Στὴν Τρισα-
γίαν, λέγει ὁ Ἰερεὺς. Σοφία ὁρθή. Σ
λέγομεν τὸ ὑποπάρσιον. Σῶσον Κύριε τὸν
λαόν σου, ἐκ φρίττε, ἐξ εἰσοδάς οἱ Ἰερῶς,
φθόρων τὸν τίμιον Σταυρόν ἔμπροσθεν
τῆς ἁγίας Θυρῶν. καὶ κἄσε προδύρεπι-
δύτος τετραπόδα, τίθεται ἐπ' αὐτῷ αὐτῆς
ὁ τίμιος Σταυρός. καὶ ὁ δὲ ἀρχόμεθα
ψάλλομεν τὸ ὑποπάρσιον. ἦχος, π.β'.

Οὐ Σταυρόμεθα προσκυνῶμεν Δέσπο-
τα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀΐμασις δο-
ξαζόμεν:~

Καὶ αἰοίξας τὴν θύλην, ἀρχεται προ-
σκυνῶν ὁ Προεσὼς, ἔ ὁ Γ' ἄρως, βάλλε
λορτὸν μεταμοίαν, γ'. κατωῶπιον τῆ
τιμὴς Σταυρῷ. Σ μετὰ τὸ ἀπαύασαι,
πάλιν βάλλουσιν μεταμοίαν, ὁμοίως, ἔ
εἰς τὴς Χορὰς, πρὸς μίαν. Εἰς δ' ὕπνε
ἀρχομεται οἱ Ἀδελφοί, προσκυνῶντες
δύο δύο, κατὰ τὴν τάξιν.

Προκινῶντων δὲ τῷ Ἀδελφῷ, ἡ ἀ-
 λομεν τὰ ἰδιόμ. ταῦτα. ἦχος, β'.

Εὐτε πιστοί, τὸ ζωοποιῶν ξύλον προ-
σκηψάμεν. ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς
τῆς δόξης, ἐκσίσως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψω-
σεν ἡμᾶς, εἰς τιμὴν ἀρχαίαν μακαριότητα.
Triodio. 2 3 8c

ὅς περὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλῆσας,
 ὅξορίσας Θεὸν πεποίηκε. δεῦτε πιστοὶ
 ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' ὃ ἡξιώθημεν,
 ἵνα ἀοράτων ἐχθρῶν σωθῶμεν τὰς κά-
 ρας. δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ ἵνα ἐν ἡμῶν,
 τὸν Σταυρὸν τῆ Κυρίᾳ ὑμῖν τιμῶ-
 μεν. χαίροις Σταυρὲ τῆ πεσόμηνος Ἀδάμ
 ἡ τελέα λύτρωσις. ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι
 Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῆ σῆ δι-
 μάμει Ἰσμηλίτῳ λαὸν κραταιῶς ὑπο-
 τάττοντες. σὲ μὲν μὲν φόβος, ληστῆς αἱ
 ἀπαζόμεθα, τὸν ἐν σοὶ προσαγόντα
 Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες. Κύριε, ὁ ἐν
 αὐτῷ προσαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀ-
 γαθὸς ἐφιλᾷδρωπος ~

Ἦχος, πῆ.

Ε ἡμῶν ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ
 Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προση-
 γνυται, ἐπὶ τῷ πλάτῳ κεντᾶται. χο-
 λῆς ἐξ ὅσων γάλλεται, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκ-
 κλησίας, γέφυρα ὅς ἀκαθῶν περιβάλ-
 λεται, ὁ καλύπτων Οὐρανὸν τοῖς μέφε-
 σι, χλαῖναν ἐνδύεται χλόης, ἐξ ὅσων ἔ-
 ται πληρὴ χεὶρ, ὁ τῇ χεὶρὶ πλάσας
 τὸν ἀνθρώπου. τὸν μῶτον φραγγελλᾷ-
 ται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν με-
 φέλαις. ἐμπτυσμὸς ἐξ μάστιγας δέχεται,
 ὁ μεδισμὸς ἐξ κολαφισμῶν, ἐξ πάντων ὑπο-
 μνή, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρω-
 τὴς μὲν ἐξ Θεός, ἵνα σώσῃ Κόσμον, ἐκ
 πλάτης ὡς εὐσπλαγχνος ~

Δόξα, Ἦχος, πῆ.

Ε ἡμῶν ὁ ἀπρόσιτος τῇ ὁσίᾳ, προσπτό-
 μοι γίρεται. ἐξ πάχει πάθῃ, ἐλᾷδε-
 ρῶν με ἵνα παθῶν. ὁ φῶς παρέχων τυ-
 φλοῖς, ὑπὸ ἀόμων χελέων ἐμπτύε-
 ται, ἐξ δίδωσι τὸν μῶτον, ὑπὸ ἀίχμα-
 λώτων εἰς μάστιγας. τῷτον ἡ Ἀγνή Σ
 Μήτηρ, ἐπὶ Σταυρῷ θεωρῶσα, ὁδω-
 ρῶς ἐφθέγγετο, οἱ μοι τέκνον ἐμὸν, τί
 τῷτο πεποίηκας; ὁ ὥραϊος κάλλει παρὰ
 πάντας βροτῆς, ἄπρως ἄμορφος φαίμη,
 ἐκ ἔχων εἶδος ὑδὲ κάλλος. οἱ μοι τὸ ἐμὸν
 φῶς, ὃ διώμαι ὑπὸ ἄνθρωπα κατὰ ὁρᾶν σε.
 τὰ πλάγχα τιρώσκομαι, ἐξ δεινῆ μοι
 ῥομφαία τῷ καρδίᾳ διόρχεται. ἀνυμνῶ

σε τὰ πάθῃ, προσκυνῶ σε τὸ εὐ-
 χρομ, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι ~

Καὶ μὲν, ὁ αὐτός.

Ε ἡμῶν τὸ προφητικὸν πεπλήρω-
 λόγιον. ἰδὲ γὰρ προσκυνῶμεν, εἰς τὸν
 πορ, ὃ ἐξήσαμ οἱ πόδες σε Κύριε, ἐξ
 σωτηρίας γλῶσσάμενοι, ἵνα ὅς ἀμαρ-
 τῶν ἐλᾷδερίας ἐτύχομεν, π-
 βείας τῆς Θεοτόκου μόμει φιλανθρωπ-
Ἡ σιωπῶν Ἐκτενῇ, ἡ Ἀπὸ μετὰ
ἐωθινῆς ἰδιομέλεις, Σ ἡ, Ἄ. Ω' ρα. Ε'
ἀγαγινώσκειται ἡ Κατήχησις τῆς Στε
τε. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά. Οἱ Μ
καρισμοὶ τῆς ἤχας. ἐξ ἐκ τῆς Καρόμος
Σταυρῶ. Ἀντὶ δὲ τῆς Τρισαγίας, τ
Σταυρὸν σε προσκυνῶμεν. Προκείμεν
τῆς Ἀποστόλου, Ἦχος, π. β'.

Σ ὥσον Κύριε τὸν λαόν σου.

ἦ. Π ρὸς σὲ Κύριε κεκραύξομαι.

Ο' Ἀποστόλος. Πρὸς Ἑβραίους.

Δ ελφοί, ἔχομεν Ἀρχιδρέα μέγα
 διεληλυθότα τῆς Οὐρανῆς, Ἰησοῦν τὸν
 Τίον τῆς Θεῆς, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας
 ὃ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιδρέα, μὴ διωάμενο
 συμπαιθεῖσαι ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν, π-
 πειραμῶν δὲ κτ' πάντα κατ' ὁμοι-
 τητα, χωρὶς ἀμαρτίας. προσδρχώμεθ
 ἕν μτ' παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος
 ἵνα λάβωμεν ἔλεον, ἐξ χάρις εὐρωμεν ἐ-
 εὐκαιρομ βοήθειαν. παρὰ γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐ-
 ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὸ ἀνθρώπων
 πωμ κατὰ ἵσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα
 προσφῶρῃ δῶρά τε ἐξ θυσίας ὑπὸ ἁμα-
 τῶν, μετριοπαθεῖν διωάμενος τοῖς
 γροσὶς ἐπλάτῳμεν, ἐπεὶ ἐξ αὐτὸς τ-
 εἴκεται ἀδυναμία. ἐξ διὰ ταύτῃ ὁ φ-
 λει, κατὰ πειρὶ τῆς λαῶν, ὅπως ἐξ πει-
 αὐτῆς προσφῶρῃ ὑπὸ ἁμαρτιῶν. ἐξ
 ἐαυτῷ τις λαμβανῇ τῷ τιμῷ, ἀλλ' ὁ κ-
 λᾷμενος ὑπὸ τῆς Θεῆς, κατὰ πόρ ἐξ ὁ Ἀ-
 ρῶν. ὅπως ἐξ ὁ Χριστὸς ἐξ ἐαυτὸν ἐδόξ-
 σε γνηθῆναι Ἀρχιδρέα, ἀλλ' ὁ λα-
 σας πρὸς αὐτὸν, Τίος μὲν εἰ σὺ, ἐγὼ σὴ,
 ρομ γεγενῆκα σε. κατὰ ὡς καὶ ἐν ἐτῶ
 λέγει. σὺ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, κτ' τ-
 τάξιμ Μελχισεδέκ ~

Ἀλ-

Α' Ἀηλιῖα, ἦχος, πῆ.

Μηρόντι τῆς σιναγωγῆς σου.

ἦ. Ο' δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοιμωρικόν.

Ε' σημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆ προσώπης

σου Κύριε. προσκυνῶμεν δὲ ἡμῶρας δ'.

τῇ Κυριακῇ, πῆ β'. τῇ δ'. ἔ τῇ Παρασκώῃ.

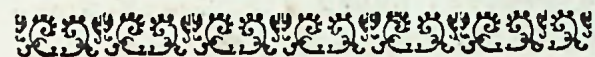
Ψάλλοντες αὐτὶ τῇ, Τὰ διαβήματά μου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶμεν, Σ τῇ

Παρασκώῃ ποιῶμεν Τεσσαύγιον, ἔ προ-

σκυνῶμεν πάλιν. Σ συγγέλλεται ὁ τί-

μιος Σταυρὸς ἐν τῇ θήκῃ.

Τῇ Κυριακῇ, ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε

ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἦ. ἰ. καὶ ψάλλομεν

τὰ, δ'. ἦ. τῆς Ο'κτωνήχου, τὰ καταφυκ-

τικά τῇ ἦχῳ. ἔ τὰ τῇ Τεωδίδει, γ'. προ-

σόμοια τῇ Κυρίῳ Γ'ωσήφ. ἦχος, πῆ.

Κύριε, εἰ ἔ κειθρῶ παρέστης.

Τ'ριε, ὁ ἐπὶ Σταυρῷ ἐκασίως, ὑφα-

πλώσας τὰς παλάμας σου, τῇτον κατα-

ρύξει καρδίας, προσκυνῶ ἡμᾶς ἀξίω-

σον, λελαμπρυσμένους καλῶς, μηδείας

ἔ δεήσῃσι, ἔ ἐγκρατείας, ἔ ὑποπίᾳ, ὡς

ἀγαθὸς ἔ φιλαφθρῶπος. Ο'μοιον.

Τ'ριε, ἦ ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, κα-

τὰ τὸ πλήθος ὀξάλειψον, τῶν σῶν

οἰκτιρῶν Παροικτίρμον, ἔ τὸν Σταυ-

ρόν σου ἀξίωσον ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ, ἔ

βλέπειν, καὶ προσωτύσῃται ἐν τῇ

παράσῃ τῆς ἐγκρατείας ἐβδομάδι, ὡς

φιλαφθρῶπος :

Ε' τόρον ἦ. προπόμοιον, τῇ Κυρίῳ Θεο-

δώρῳ. ἦχος, γ'.

Μέγιστον θαῦμα.

Ε' γίγον ἁπλῶς, τὸ ξύλον ὁράται, ἐν ᾧ

Χρὶς ὁ σαρκὶ ἑσαυρώθη, προσκυνῶ ὁ

Κόσμος, ἔ φωτιζόμενος ἀνακράζει. ὡ τῇ

Σταυρῷ τῇ διωάμει, ἔ θεωρούμενος δαί-

μονας καίει. καὶ ἐκτυπόμενος, τῆς

φλέγῳ δαίμνται. μακαρίζω σε τὸ Α'-

λαμπτον ξύλον, τιμῶ ἔ προσκυνῶ ἐν

φόβῳ, ἔ Θεὸν δοξάζω τὸν διὰ σῶ μοι χα-

ρίζομενον, ζῶν τῷ ἀτελεύτητον :

Τεωδίου.

Καὶ τῇ Μηναίῳ, γ'. Δόξα, ἔ μυῦ, ἦ.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμε. ἦχος, πῆ.

Ε' δώκας κληρονομίαν τοῖς φοβεμένοις

τὸ ὄνομά σου.

ἦ. Α' πὸ ἦ ὑπὸ πλάτων τῆς γῆς πρὸς σέ.

ἦ. Σκεπαθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν.

ἦ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου.

Εἰς τὸν ἦ. τὸ Ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας,

Δίς, ἦχος, πῆ.

Τ'ρίσαι τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανόν, ἔ τολ-

μῶ ὁ τάλας ἐγὼ, ἐκ ἦ ὑπὸ πομηνῶν μου

πράξεων, ἀλλ' ὡς ὁ Τελάμης, ἑσνά-

ξας κραυγάζω σοι, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι

τῷ ἁμαρτωλῷ, ἔ Φαρισαϊκῆς ὑποκρί-

σεως ῥυσαί με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Α' ρυτρες Κυρίῳ, πάντα τόπον ἀγιάζε-

τε, ἔ πᾶσαν μόσον θόρα πᾶτε. Σ μυῦ

πρεσβύσατε, ῥυθίῃ τῶν παγίδων

τῇ ἐχθρῷ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

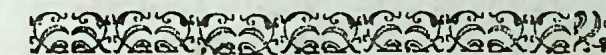
Δόξα, ἔ μυῦ. Θεοτοκίον. ἦχος, ὁ αὐτός.

Α' ῥαβία ὑμῖν σε, Κεχαριτωμένη Μή-

τηρ ἀνύμφῳ, ἔ ἡμεῖς δοξολογῶμεν τῷ

ἀνέξιχμιά σου γύνῃ σου, Θεοτόκε

πρεσβύ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :

Τῇ Δωδύρῳ, τῆς δ'. Ε' βδομάδος, Ε

τὸν Ο'ρθρον, τὰ ριδικὰ τῇ λαχόντι

ἦχῳ. Μετὰ τῷ α'. ἦλθ. λέγομεν ἡ.

Καταφυκτικά τῆς Ο'κτωνήχου. Μετὰ

δὲ τῷ β'. ἦλθ. λέγομεν τὸ παρὸν κα.

τῇ Κυρίῳ Γ'ωσήφ. ἦχος, πῆ.

Α' μέγας εἰς μεσῶν.

Ο' παύσετον πιστοί, προσκυνῶμεν

ξύλον, ἐν ᾧ ὁ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων

ὑψώθη, πρόκειται ἀγιάζον τὰς προσόμ-

τας ψυχῇ καὶ σώματι, ῥύπον ἀποκα-

θαίρον τῆς ἁμαρτίας ἦ ὑπὸ μισθόντων πι-

σῶς, ἔ ἀνυμνῶντων πάντοτε Χρῆστον,

τὸν μόνον ἀδύργετον :

Δόξα, τὸ αὐτό. Σ μυῦ, ἦ. Ο'μοιον.

Λόγος τῇ Πατρὶ, ἐπὶ τῆς γῆς κατῆλθε,

ἔ Α' γγελος φῶτος, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόα,

χαῖρε ἀλογημένη, ἡ τῷ πατρίδα μένη

Triodio. Q 4 φυ.

φυλάξασα, σύλληψιν συλλαβῆσα, τὸν
προαιώριον Θεὸν καὶ Κύριον. ἵνα τῆς
πλάνης σώσῃ ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶ ἀν-
θρώπων·

Ετερον καὶ εἰς τὴν γ'. ἡλθ'. ἡχος, γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Εσοπορήσαυτὼν μὴ τὴν ἐγκράτειαν, ἐ-
κείνους προσκυνῶντες Χειρὲς με φθάσαυτὼν,
τῆς ζωηφόρου Σταυροῦ, προσώπιον-
τες βοῶμεν σοὶ, μέγας εἰ φιλαφθροπε,
ἐμεγάλα τὰ ἔργα σου. ὅτι ἐφαυρόωσας
τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ὃν φόβῳ
προσκυνῶντὸν κραυγάζομεν. δόξα τῇ
ἀκρᾷ ἀσπλάγχνῃ σου·

Δόξα, τὸ αὐτό. **Σ** μὴ, ἦ. Ὁμοιον.

Σ ἀγεώργητος Παρθένε ἀμπελος, τὸν
ὡραιότατον βόρυν ἐβλάστησας, ἀπατη-
γάζομεν ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν σωτηριον,
πάντων τὸν ἀφθαιρόντα τὰς ψυχὰς ἐ-
κ τῶν σώματα. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶ κα-
λῶν μακαρίζομεν, εἰ σὺ τῷ Ἀγγέ-
λῳ βοῶμεν σοὶ, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.
Ψάλλομεν δὲ τὸν Καθόνα τῆς Μιναίης,
Σ τὰ παρόντα Τειχίδια, καὶ στιχολο-
γεῖται ἡ ψ. **Ω**, δὴ, ἡ. ἡχος, πη.

Αρμαπλητὴν Φαραὶ ἐβύθισε.

Φωτοφόρος τῆς Σταυροῦ προσκυνῶντες,
πάντων ἐπέφαιεν, ἡλιακῶ ἀγγλῶν,
σωτηρίας πέμπουσα, ἐκ πάντας κατα-
γάζουσα, τῆς παθῶν ἀμαυρώσει κεκα-
τημένης, σινδράμωμεν, τῆς τοῦ καθαρῶς
κατασπᾶσθαι·

Η, τῆς μηρείας καθαρῶντες χάριτι,
καθαρωτάτῳ μοι, τῷ καθαρῷ μόρῳ,
δεῦτε ἐκβοήσωμεν, φωνῇ ἀχαιρῆ-
ριον, σὺ τὸ Αἵμα σου Λόγε ὑπὲρ ἡμῶν
πάντων δέδωκας, σὺ καὶ τῷ Σταυρῷ
ἀγιάζεις ἡμᾶς·

Τμποδισθεὶς ταῖς προσβολαῖς τῆς ὀφθας,
πῶμα ὀξείον, διαπαπτός κεῖμαι,
Σὼτὸρ ὁ τὴν ἐκπτώσιν, τῶν πρωτο-
πλάστων πάθεισας, τῆς Σταυροῦ ἀπορῶ-
σας, ἀπορῶσιν ἐκ δόνησιν, σὺ πρὸς
Θελημάτων ἐκπλήρωσιν·

Αειθαμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ
ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν ἐμῶν σοὶ φώσεως καθο-

ρῶσα Δέσποτα, τὴν ῥωσκομένην ἔλε-
οῖ μοι τέκνον ὡδίμας, ἀποφυγῶσα
τόκωσας, μὴ ὀδυνηρῶς καταρύχομα-
Εἰρμός ἄλλος, τῆς Κυρίας Θεοδώρας· ἡ ψ.

Αὖτως τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι
Εβδομάς ἀγία, ὁ φωσφόρος αὐτῇ, τῷ
Σταυρῷ τὸν τίμιον, προτιθεμένη Κό-
μω δεῦτε ἀσπασώμεθα, φόβῳ τε ἐκ πόθ-
τας ψυχὰς φωτιζόμενοι, τὸν ἐν αὐτῇ
παυσάτα Κύριον, ἐν ἁμασι δοξάζομεν
Οὐ Σταυρόν σου πάντες προσκυνῶμε-
Χειρὲς, προπομπῇ ποιεῖμεν τῆς ἀφ-
εστέως σου, ὑμῶν τῆς ἡλίας σου, τιμᾶ-
μεν ἐκ τῆς λόγῃ σου, τὰ χεῖλη ἐκ τῆς
ὀμματα, ψυχῆς τε ἐκ τῆς σώματος, εἰ
τῶν ἀγριζόμενοι· **Δ**όξα.

Ριὰς ἡ ἐν μονάδι ὕψους ὑμῶν, Πάτερ
Τίς σὺ Πρύματι τῷ ἀγίῳ, ἀρχε-
αἰδῖε, ἀκτιστε Θεότης, ἡ τῆς φωτὸς πη-
γὴ καὶ ζῶν, σὺ προσκυνῶμεν πάντες
βροτοὶ, τὴν τὸ παῖ ὁσώσασαυ·

Καὶ μὴ.

Μυρμένησε Παρθένε Θεοτόκε Ἀγνή,
χόρταβικόν ὄχημα, ὃς ἡς Θεὸς ἐτέχθη,
σὺ γὰρ μόνη γεγορας, πηγὴ ἀφθαρσίας,
πηγάζουσα πᾶσι ζωῇ, ἀφ' ἧς ἀρρῶμε-
ροι, ἰάματα λαμβάνομεν·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εοσπάρκομεν μηρειῶν καρδίου μέσον
δι' ὑπνώοντες, δεῦτε τῇ διαθέσει, Χειρὲς
συναπίωμεν πρὸς τὸ θεῖον πάθος, ἵνα
συσταυρωθῶντες αὐτῷ, κοιμῶμεν γυνώ-
μεθα τῆς αὐτῆς ἀφαστέως·

Ο Ἐἰρμός.

Σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θα-
ματὰ τόρατα, ἐν ὅντι τῇ θαλάσῃ
" πόρτῳ γὰρ ἐκάλυψε τὸς ὑπνοῦντας
" καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόρῳ
" σωμεν, ὅτι δεδοξασαί·

Ω, δὴ, ἡ. **Ε**ὐσταπλάσιος κάμποι.
Οὐ ἰοβόλοις πάθεισας, ἐκ ψυχῆς ἐκ διαρῶν
τετραυματισμένην κεκτημένην Κύριε
ἐλέησον οἷκτερον, τῷ σῶ Σταυρῷ θω-
κισον, ἐκ τῶν ἐκ πλῶρας σου, κενωθείσα
ράψις, προθύμως ἵνα μέλπω, Ἰδρῆς
λογεῖτε, Λαὸς ὑπόρρυψτε εἰς πάντας
Επί

Πὶ τῷ ὄρει πάλαι σε, Μαιῦσῃς πρῶτεύ-
πωσε, χεῖρας ἀνυψῶν, καὶ Ἀ'μαλήκ
βοπόμενος, Σταυρὲ Παρσεβάσμιε, ὃν
προσκυνῶντες σήμερον, βλέπομεν Δαι-
μόνων, λό' ἀλλόφυλα γίγνη, ἐπίγει
μελωδῶν, Ἰδρεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς
ὑπόρυψτε·

Πὸ παθῶν κλομῶμενον, ὑπ' ἐχθρῶν
σκελιζόμενον, ὑπὸ σωτηρίας πομπῆς
ἐλκόμενον, οἰκτείρησον εὐσπλαγχνε,
τῷ σὺ Σταυρῷ θωράκισον. ὅπως με-
λω' ἐν ἀκλόμητῳ καρδίᾳ, οἱ Παῖδες
ἀ' γέετε, Ἰδρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψ' εἰς πάντας· **Θεοτοκίον.**

Δι' ἡμῶν ἑσπέρῃ, μητρικῶς ὀλολύξ-
σα, ἡμῶν ἐκ τῆς σωτῆρας, σωτοχὴν
μητρικῶς, Σταυρῷ ἐμνηστεύεις, τῷ ἐκ
τῆς σῆς τεχνούτι γαστρός, τέκνον ἐκβοῶ-
σα, τί τὸ ὄραμα τῆτο; πῶς πάχεις ὁ πῆ
φύσει ἀπαθὴς πάντως θέλω, τὸ γένος
τῆς ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλδοθόρῳσαι;

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ὑπ' Ἀ'γγέλων.
Ἡ' Ἐκκλησίᾳ προτεθέντα, τὸν Σταυ-
ρὸν Χρῆσθ' θεώμενοι, φόβῳ καὶ πίστι
ἀδελφοὶ προσελθόντες προσκυνήσω-
μεν, αὐτῷ ἀναβοῶντες, σὺ τὴν ζωὴν
ἔξωθῆσας, τοῖς βροτοῖς φῶτοφόρε·
Ροπαιοφόρον ἐν πολέμοις, Οὐραφός σε
καθυπέδειξε, ζωοποιεῖ ἡμῶν Σταυρὲ,
Βασιλέων ὄπλον ἄμαχον, ἐχθρῶν ὁ
καταρρέτης, Ἐκκλησιῶν τὸ κόρας, Σ
τῆς πίστεως σωτηρία·

Εὐλογεῖς Πατόρα, Τίον.
Ατὸρα ἅγιον δοξάζω, Σ' Τίον ἅγιον ἀέ-
βω, ἐ Πνεῦμα ἅγιον ὑμῶν, ὁμοῦσιον
Τριάδα ἀπλήν, Θεὸν ἕκαστον τέτῳ, φῶ-
τα ἐ φῶς, ὡς ὅτι Ἡ'λὶς ἐνὸς προιόμτα·

Καὶ μὴ.
Αἶρε τίλῃ ἀδιόδωτε, χαῖρε βάτε ἀκα-
τάφλεκτε, χαῖρε ἡ γάμος ἡ χρυσή,
χαῖρε ὄρος ἀλατόμνητον, χαῖρε Θεοτό-
κε ἐλπίς ἀρράγης, ἐ τείχος τῶν ὧν
σοὶ πεποιθότων·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἡ' μνηστῆρα ἐκμεσάσαστες ἀ' θαρσύνω-
μεν τῷ Πρώματι, πρὸς τὸ ἐξῆς μεσι-

κῶς, ἀδρομῶντες σὺν Θεῷ ἀδελφοί.
ὅπως ἐ τὸ Πάχα περιχαρῶς ὀψόμε-
θα τῷ Χρῆσθ' ἀγαθήτος·

Αἰνῶμεν, ἀλογεῖμεν. Ὁ Εἰρμός.
Ὁν ὑπ' Ἀ'γγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις
δοξαζόμενον Θεόν, οἱ Οὐρανοὶ τῆς Οὐ-
ραφῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βενοί, ἐ βυθὸς
καὶ παῖ γένος ἀνθρώπων, ὑμνοῖς αὐ-
τὸν ὡς Κτίστην, καὶ ποιητὴν, ἀλο-
γεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπόρυψτε·

Ω, δὴ, Σ'. Ε'φραξέ πασα.
Γγόντες πάλαι Γακῶβ, ἀλογῶν προ-
διετύπῃ φαιώτατα, Σταυρὸν τὸν τί-
μιον, δι' ὃ Οἰκτίρησον ἡμᾶς ἀλόγησον,
ἀγιασμὸν παρεκτικῶν χάριν παρεχό-
μενος τοῖς προσκυνῶσιν αὐτὸν, ἐ τὸν
πάντων λυφωτῶν σε δοξάζουσι·

Η' Η'ρείας ὑδατι πίσι κατάρθοντες, Σ
ψυχῶν ἐ διαίονα, τὸ ζωοδότητον, Σ
θείον ξύλον περιπτυσσόμεθα, πρόκει-
ται πᾶσιν ἐμφανῶς, βρύον θείαν ἄφε-
σιν, καὶ φῶς οὐραφίον, καὶ ζωὴν, καὶ
ἀληθῆ ἀγαλλίασιν·

Η' Ριτῶσε οἶδα φοβερόν, ἐλδοσόμενοι
ἐν δόξῃ Θεότητος, πάντων τὰ κρύφια
ἐλέγχειν τότε μέλλοντα Κύριε. διό σοι
κράζω ἀγαθὲ, ἡμάρτον συγχώρησον,
μὴ θριαμβώσης με τὰ πολλὰ, ἐ χα-
λεπὰ πλημμελήματα·

Τ' Ὁν ἄρμα πάλαι ἡ Ἀ'μμα, θεωρῶν
πρὸς σφαγὴν κατελκόμενον, καὶ σκο-
τιζόμενον Ἡ'λὶς φέγγος, κλαίονσα ἔλε-
γαν. Ἡ'λὶε δόξης Ἰ'ησοῦ ἔδως θαυμαμέ-
μος, ἀλλὰ ἀπάτελον τῆς ἐγδύσεως τὸ
φῶς τοῖς ποθῶσι σε·

Εἰρμός ἄλλος. Ε'ν σιμαίῳ τῷ ὄρει.
Ἰ'ς τὸν τόπον οἱ πόδες ἔ'στησαν, τῷ
Δεσπότη ἐ Θεῷ, προσκυνήσωμεν ἅπα-
ντες σήμερον, τὸν σεπτότατον Σταυ-
ρὸν, ὡς Δαβὶδ ἀναιρέσει, ὁ θεοφωρό-
τατος. καὶ γὰρ ὁ ἅπαντα περιέχων
δρακί, ἐν τῷ βέβηκον·

Ο' Ἰ' τὴν γλῶσσαν κατοικῶντες προσέλθετε,
τῇ μνηστῆρα κατάρθον, καὶ προκείμενον
βλέποντες σήμερον, τὸν παρσεβάσαν
Σταυρὸν, προσκυνήσατε φόβῳ, ἐ πί-

καὶ ἀφραΐμεθε, ἐ συναγάλλεθε, τὸν
ἁγιασμόν ταῖς ψυχαῖς ἀρνούμενοι.

Δόξα.

Π Ἡ, ὅσα μορὰ ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπὸ
θεοῦ Τελεῖ, ἐν ἐκείνῃ τῇ φύσει μερίζεται,
τοῖς προσώποις ἰδικῶς, μὴ τρωμένῃ
γὰρ τμᾶται, ὡς ἔσα φησὶν ὁ ἄγιος,
Πατὴρ ἐστὶν, ὁ Υἱὸς, καὶ πνεῦμα τὸ
ζῶν, ἡ φρεσὶς τὸ παῦρ.

Καὶ μὴ.

Π Αἰδοτόκον Παρθένον τίς ἤκουσε, ἐ Μι-
τόρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς
τὸ τῶράσιον, ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς.
μὴ ὁρᾶν τὰ βάθρῃ, τῆς Θεοτοκίας μου,
τὸ παμάληθόν, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπι-
νον μὲν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χ Αἰσθητοῦ αἵμον προσάξωμεν, τῷ Θεῷ
πᾶς ὁ λαὸς, ὅτι βλέπομεν μὴ ἀπο-
ζόμεθα τὸν παράγιον Σταυρόν. γνῶ-
τε ἔμ, ὅτι ἤτῳδε, ἐν τῷ οἶ Δαίμο-
ν. ἔστην τὰ βάθρῃ γνῶτε, καὶ ἤ-
τῳδε, δι' ἧς μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Εἰρμός.

Ε Ἰν σιμαίῳ τῷ ὄρει κατέδεδε, ἐν τῇ βά-
τῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ
τῆς Θεότητος, συλλαβῶσαν ἐν γαστρὶ.
Δαμιῆλ δέσε εἶδεν, ὅρος ἀλατόμητον,
ράβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκρα-
γε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τὸ φωταγωγικὸν τῆς ἡχῆς.

Π Εἰς τὸν ἥ. τὸ ἰδιόμελον, Δίς. ἡ. β'.
Ῥίσιλῳ ὁδὸν ὑψώσεως Χερσὲ, τὴν τα-
πεύρωσιν ἔδειξας, σεαυτὸν κενώσας, ἐ
μορφῇ δούλου λαβῶν, τῷ Φαρισαίῳ,
τὴν μεγαλαυχὸν ἀχλὺν, μὴ προσίε-
μενος. τῷ δὲ Τελῶνι τὸν σωτηριε-
μόν συναγμόν, ὡς ἰδρῶν ἄμωμον,
ἐν τοῖς ὑψίστοις προσδεχόμενος. διὸ
καὶ γὰρ βοῶσοι, ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἰλά-
σθητι. Σωτήρ μου ὁ Σωσὸν με.

Μαρτυρικόν.

Κ Γε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου,
πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, Οὐρανοὶ ἀ-
γαλλοῦνται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ
ἡ γῆ ἀφραΐμεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις.

αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέ-
ημάς.

Δόξα, ἐ μὴ, ἡ. ἡχος, ὁ αὐτός.

Π Ῥχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, ἐ
ρβητικὸς θρόνος ἀνεδείχθη οὐκ ἐν
καλαίσσας ἐβάστασας Θεοτόκῃ, τὴν
πίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τετάρτην, Τροπαιοῦ

Προφητείας, ἡχος, βαρὺς.

Κ Γε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς λαὸν ἡμῶν
τηκότα, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδύσῃς ἡμᾶς
ἀγαθὸς ὑπαρχῶν. σὲ γὰρ δοξάζει ἡ
γῆ, ἐ δεόμεθα, φῆσαι ἡμῶν Ἀ.
Προκείμενον. Ψαλμός, ξά. ἡ. ἡ.
Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου.
ἡ. Οὐκ ἔστι τῷ Θεῷ ὑποταγῆς
ψυχῆς.

Προφητείας Ἡσαΐας τὸ Ἀ' ἀγνώσμα.

Π Ἀδὲ λέγει Κύριος Σαββαώθ. ὅρ ῥό-
πον εἶρηκα, ὅπως ἔσται. ἐ ὅρ ῥόπον βε-
βλάδωμαι, ὅπως μὴ τῷ ἀπολέσει τὴν
Ἀσσυρίαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐμῆς, ἐ ἐπὶ τῇ
ὀρέῳ μου, ἐ ἔσονται εἰς καταπάτημα,
ἐ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς
αὐτῶν, ἐ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὤμων
αὐτῶν ἀφαιρεθήσεται. αὐτὴ ἡ βελὴν, ἡ
βεβλάδεται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλῃν Οὐ-
ρανὸν, ἐ αὐτὴ ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ
πάντα τὰ ἔσθλη. ἀ γὰρ ὁ Θεός ὁ ἅγιος
βεβλάδεται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν
χεῖρα αὐτῆς τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποσρέ-
ψει; τῷ ἔσθλῳ, ὃ ἀπέθανεν ὁ Βασιλεὺς
Ἀ' χαζ ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τῷ. μὴ δ
φρασεῖντε ἀλλόφυλοι πάντες. σὺ
τεῖβη γὰρ ὁ ζυγὸς τῷ παύοντος ὑμᾶς.
γὰρ ἀπὸ ῥάματος ὄφειν, ὃ ἐξελύσεται ἐ
γομα ἀπὸ ἰδῶν, ἐ τὰ ἐκγομα αὐτῶν
ἐξελύσονται ὄφεις πετώμενοι. καὶ
σκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτῶν, πτωχοὶ
δὲ ἀνθρώποι, ἐπὶ εἰρήμῃς ἀπαυῶσι
ται. ἀφελῆ δὲ ἐν λιμῷ τὸ ἀπὸ ῥάματος
τὸ κατάλειμμά σου ἀφελῆ. ὁλολύξαι
πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλ-
τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες
ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπρὸς ἔρχεται
καὶ οὐκ ἔστι τῷ εἶμαι. καὶ τί ἀν-
κει-

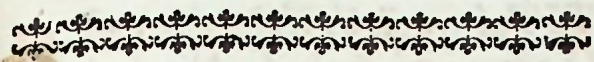

χειθήσονται Βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών, ἐ δὲ αὐτὴ σωθήσονται οἱ ταπείνοι τῆ λαοῦ.

Προκείμενον. Ψαλμός, ξβ'. ἡχ', δ'.

Ο ὕψος ἀλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου.

Ἡ. Ο' Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθίζω.

Τῇ δούλῳ Εὐδοκίᾳ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἡ. προσόμοια, ἡχος, πῃ.

Τί ὑμᾶς καλέσους.

Εἶσιν διηπιδόοντες σήμερον, ἡμῶν τῆς ἐγκρατείας, τῇ δυνάμει τῆ Σταυροῦ, τὸν ἐν τέτρω ὑψώσαντα, μέσον γῆς ὡς κραταῖον, Σωτῆρα καὶ Θεὸν δοξολογῶμεν, βοῶντων θεωρὸς ἡμᾶς ἀνὰ δεξιόν, τῶν παθνημάτων σου Δέσποτα, καὶ τῆς σεπτικῆς Ἀμαρτίας, δωρέμενος, ἰλασμόν ἡμῖν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Αἶθρ ταπεινώσωμεν σώματος, ἥν βρωμάτων ἀποχῇ, Σῆδον ἡδονῶν ἀποσροφῇ. ἐ τὸ ξύλον τῆ Σταυροῦ περιπτωξώμεθα πιστῶς. ὁράται ἐμφανῶς γὰρ προσκυνῶμενος, Σὺ πάντας ἀγιάζει θεία χάριτι, ἐ τῷ Κυρίῳ βοήσωμεν, ἀχαιρῶ μέν σοι εὐπλάγχθη, τῷ σώζομτι, διὰ τῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀχός, ἡχος, ὁ αὐτός. Τὴν Θεοτόκον.

Τὸν Σταυρὸν προσκυνῶντων, πάντες κραυγάζομεν. χαῖρε ξύλον τῆς ζωῆς, χαῖρε σκῆπτρον ἁγίου τῆ Χειρὸς, χαῖρε βροτῶν δόξα Εὐπράμει, χαῖρε Ἀμάκτων τὸ καύχημα, χαῖρε τὸ κράτος τῆς Πίστεως, χαῖρε ὄπλον ἀντήτητον, χαῖρε ἥν ἐχθρῶν φυγαδότηριον, χαῖρε φέγγος λαμπρὸν, σωτήριον τῆ Κόσμου, χαῖρε Μαρτύρων τὸ μέγα κλέος, χαῖρε θύλος Δικαίων, χαῖρε Ἀγγέλων λαμπρότης, χαῖρε πάνσευτε.

Καὶ τῇ Μιναίᾳ, γ'. Δόξα, ἐ μὴ, δ'.

Εὐδοκίᾳ. Προκίμ. Ψαλ. ξγ'. ἡχ', πβ'.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἡ. Α' πὸ φόβου ἐχθρῶν ὄξελθ' τὴν ψυχὴν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Γε' πε Κύριος ὁ Θεός, διαμονεὶς ἔ μὴ προδῆσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γλῶσσαν, διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διαίτεια τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ μεότητος. ἔ προδῆσω ἔ μὴ ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζώσαν, καθὼς ἐποίησα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς. ἀνὴρ μαρμαίρεται, ψυχὴ καὶ καῖμα, θόρος Σῆρ, ἡμέραν ἐ μύκτα ἔ καταπαύσωσι. ἐ ἀλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, ἐ τὴν Τίαν αὐτῆς. Σὺ εἶπεν αὐτοῖς. ἀνέμενε, καὶ πληθύνετε, ἐ πληρώσατε τὴν γλῶσσαν, ἐ κατακυριεύσατε αὐτῆς. ἐ ὁ φόβος ὑμῶν ἐ ὁ φόμος, ἔσ' ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα τῆς Οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐ ἐπὶ πάντα τὰς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, ὡς χεῖρας ὑμῶν δέδωκα. Σὺ παῖ ὄρετο ὁ ὅτι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν. ὡς λάχαρα χόρτα δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. πλὴν κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς ἔ φάγεσθε. καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς τῶν θηρίων ἐκλήθησεν αὐτὸ, Σὺ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφῶν αὐτῶν, ἐκλήθησεν τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου. ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, αὐτὴ τῆ αἵματος αὐτῶν ἐκχυθήσεται. ὅτι ἐν εἰκόμι Θεῷ, ἐποίησα τὸ ἀνθρώπου. ὑμεῖς δὲ ἀνέμενε, ἐ πληθύνετε, καὶ πληρώσατε τὴν γλῶσσαν, Σὺ πληθύνετε ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ψαλμός, ξδ'. ἡχ', πβ'.

Επάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἡ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υπὸς δίκαιος, γινώσκει εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβῆς, εἰς θάνατον. βδέλυγμα Κυρίῳ, διεσπασμέναι ὁδοὶ, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ, πάντων ἁμωμοὶ ἐν ὁδῷ. χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως, ἔκ ἀτιμώρητος ἔσται κακῶν. ὁ δὲ πωρίων δικαιοσύλῳ, λήφεται μισθὸν πεισρόν. ὡς περ ἐνώτιον χρυσῶν ἐν ῥήρι Τίος, ἔτω γυναικὶ κακόφρομι καλῶς. ἐπιθυμία δικαίων, πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπο-

ἀπολείται. εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια ἀπείρο-
των, οἱ πλείονα ποιῶνται, εἰσὶ δὲ καὶ
οἱ σιμώγοντες τὰ ἀλλότρια, οἱ ἐλατ-
τοῦνται. ψυχὴ ἀλογουμένη πᾶσα
ἀπλή, ἀπὴρ δὲ θυμώδης, ἐκ ἀχήμεν.
ὁ σιμώγων σῖτον ὑπολείπειτο αὐτὸν
τοῖς εἴθεσι, ἀλογία δὲ εἰς κεφαλὴν
τῆς μεταδιδόντος. τεκταινόμενος ἀγα-
θὰ, ζητεῖ χάριν ἀγαθῶν, ἐκζητῶντα
δὲ κακὰ καταλήφεται αὐτόν. ὁ πεπρω-
θὼς ὑπὸ τῷ πλάτῳ αὐτῷ, ἔτος πεσεῖ-
ται. ὁ δὲ ἀπὸ τὸν ἀπομένους δικαίω,
ἔτος ἀπατελεῖ. ὁ μὴ συμπεριφρόνους
τῷ ἑαυτῷ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον,
δεδώσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. ἐκ καρπῶ
δικαιοσύνης, φύεται ἐνδρον ζωῆς. ἀμει-
νῶνται δὲ ἄνθρωποι ψυχὰς παραφρόνων. εἰ
ὁ μὴ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς
Σάμαρτωλός, πῶς φαίνεται; ὁ ἀγα-
πῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἰσθητήν, ὁ δὲ
μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων. κρείσσων, ὁ
διέσκων χάριν παρὰ Κυρίου τῷ Θεῷ,
ἀπὴρ δὲ παραφρόνος, παρασιωπηθήσε-
ται. ὁ κατορθώνει ἀνθρώπος ὅς ἐστιν ἀνός,
αἱ δὲ ρίζαι τῶν δικαίων ἐκ ὕδατος ὕδατος
ταῖς. γυνὴ ἀνδρεία, σέφους τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς. ὡς ὅτι ἐν ἐνὶ σκώλῃ, ὅπως
ἀνδρα ἀπολλύσι γυνὴ κακοποιός. λο-
γισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνήται δὲ
ἀσεβεῖς δόλος. λόγοι ἀσεβῶν, δόλιοι
εἰς αἶμα, τόμα δὲ ἀνέμων, ῥύσεται αὐτός.

Εἰς τὸν ἦ. τὸ ἰδιόμελον. ἦχ. πῆ. Δίς.
Εὐχαλοῦντων Φαρισαῖος, ἐβδελύχθη
καυχησάμενος, καὶ Τελώτης ταπεινό-
φρων, διὰ σιγῆς ἐδικαιώθη προσάξά-
μενος. διὸ τῶν ἐκατόν μαθῶσα ψυ-
χὴν τὸ διάφορον, τὴν ταπεινοφρο-
σύνην ἐλθὲν ἐκ καταπαζε. Χειρὸς γὰρ
ταπεινοῦ ἐπὶ πηγέλατο, δίδομαι χά-
ριν ὡς φιλανθρώπος.~

Μαρτυρικόν.

Ἀρτιρὼ Κυρίῳ, ἵκετ' ὅσατε τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν πλῆθος οἰκτιρῶν, ἐν τὸν ἰλασ-
μὸν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεό-
μεθα.~

Ε Δόξα, ἐμὴ, ἦχ. ἦχος, ὁ αὐτός.
Ἰὼ Παρθένε ἀγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ
προσέχων. οἶδα, ὅτι τῷ ξομαι τῆς σω-
ρίας. διῶσαι γὰρ Ἀγνή βοήθειά με

~ ~ ~ ~ ~

Τῇ Τρίτῃ, τῆς δ'. Εβδομάδος, εἰς τὴν
Ὁρθρον, τὰ ριδικά. Μετὰ τὴν
ἡλ. λέγομεν ἦχ. Καταρυστικὰ τῇ
Ὁκτῶν. Μετὰ δὲ τὴν β'. ἡλ. λέ-
γομεν τὸ παρὸν ἦχ. ἦχος, πῆ.

Τὸ ἀσάλωτον εἶρημα.

Ε Γκρατεία λαμπρύναντες τὰς ψυχ-
ῆς ἡμῶν, τὸν Σταυρὸν προσκυνήσωμεν
τὸν σωτήριον, ἐν ᾧ Χειρὸς προσήλθε
ἐν βοήσωμεν αὐτῷ. χαῖρε μηδ' ὀντε
ἡ σφύβη, ἐν βεβαία βοήθεια. χαῖρε ἀν-
ρέτα ἡβ' παθῶν, ἡβ' Δαιμόνων ἀπ-
παλε. χαῖρε ξύλον μακάριον.~

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Π Ὁ ἀσάλωτον εἶρημα τὸ τῆς Πίστεως
ἐν σεβάσμιον δώρημα ἡβ' ψυχῶν ἡμῶν
τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς μεγαλιώμε-
τισοί. χαῖρε ἡ τὴν πέφρα τῆς ζωῆς
ἐν γαστρίσιν χωρίσασα. χαῖρε ἡβ' πε-
ράτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις
χαῖρε Νύμφη ἀνύμφωτε.~

Εἰς τὴν γ'. ἡλ. ἦχ. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Π Σπὸρ ζωῆς τῆς κτίσεως, τὸν σὸν
Σταυρὸν προκείμενον, ἡ Οἰκουμενὴ ἀ-
πάξεται Κύριε, ἐν προσκυνῶσα κράζει σε
τῇ αὐτῇ ἐνδρυγία, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τῇ
ἀνυμνῶντάς σε, τὸς ἀλογῶντάς σε, δὲ
τῆς ἐγκρατείας σωτήρησον Πολυέλεε

Θεοτοκίον. ἦχος, ὁ αὐτός.

Χ Αἶρε ἡ δὲ Ἀγγέλων τὴν χαρὰν τῷ Κόσμῳ
δεξαμένη. χαῖρε ἡ τεκῶσα τὸν Ποιητὴν
σε καὶ Κύριον. χαῖρε ἡ ἀξιώθεῖσα
μεῖσθαι Μήτηρ Θεῷ.~

Ἐ ἄλλομεν δὲ τὸν Καρόνα τῷ Μιναίῳ
καὶ τὰ παρόντα Τριώδια, τῷ Κυ-
ῖωσῃ. καὶ σιχολογῆται, ἡ β'.

Ω, δὲ, β'. ἦχος, πῆ. Ὁ Εἰρμός.
Δ Δετέ, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὁ π-
λαε

λαι τὸν Ἰσραὴλ ἐν ὄρνυθρά· θαλάσῃ
διαγαγὼν, ἐσώσας ἐξ ὀρέφας, καὶ ἐκ
δουλείας πικρᾶς ἐλῶθρόντας Φαραῶ·
ἔσοι τῆς Κτίσεως, ὅν καὶ τυπέμεναι
Σταυρὸν, Μεσσία Λόγε Θεῷ, τῷ τῆς
μνηστῆρας σήμῳ μεσασμῷ, πιστῶς προ-
σκιωθῶμεν. αἰτέμηνιοι κατιδεῖν καὶ τὴν
Αἰμάσαν τὴν οὐμ· ~

Ἀβδὼ διωάμεως προτυπωθεῖσιν τῷ
Μωσῇ, τὴν θαλάσσαν τῆς παθῶν δια-
τεμόντων φθάσωμεν, πρὸς γὰρ ἐπαγ-
γελίας, καὶ μαῖνα τῆς ροῆς ἐμφορηθῶ-
μεν δαψιλῶς· ~

Ἦς μὴ θρηνήσεις, τίς μὴ πένθῃσεις
ψυχὴν, ποθῶν τὰ πορνῆα, ἐκ ἐκζητῶ-
σαν πόθῳ τὰ ἀγαθὰ; δικαίᾳ Κριτῇ δὲ
καταφρονησάν αἶ, μακροθυμῶντος
Ὡπ σοί; **Θεοτοκίον.**

Αἶμα γινώσκοντο, ἀλλοιωτῶς τὸν Χρι-
στὸν, Παρθένε κυοφορεῖς. ὅν ἐκτενῶς
ἐκέλευε, σαρκικῶν παθῶν ἀπαλλάξαι,
τῆς προσκιωθῆναι Σταυρὸν, ὅν καθυ-
πέμενε σαρκί· ~

Εἰρμός ἄλλος. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

"Δετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὁ τῆ
Οἰκισμῆ τὸν Σταυρὸν παραχῶν,
ὅπλον σωτηρίας, εἰς τὸ μὴ προσκιω-
θῆναι αὐτὸν, ὅπως οἱ ἀσπασόμενοι κα-
ταργῶσι, τῆς ἐχθρῆς τὰ μηχανήματα· ~

Εὔχας εἰ Κύριε, ἐ πολυέλεος, ὅτι δέδω-
κας τὸν ζωοποιόν σου, προσκιωθῆναι
μὴ Σταυρὸν, ἔβλασας αἱ χεῖρας, ἐ οἱ
πόδες ἠλώθησαν. ἐν ᾧ τὸ Αἶμα ἐρρύη,
τῆς ἀλυστῆς πλάρας, ζωὴ πηγάζου
ἡμῖν· ~ **Δόξα.**

Πόρτελεσάτη μοι, ὑπὸ θῆε Τριου-
πόσατε, ἀγνῶντε Πάτερ, ἐ Τίε μοι
γινώ, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύον,
δι' Τίε δὲ φανῶν, ὅσια μία Σ φύσις, Κυ-
ριότης Βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς· ~

Καὶ μὴ.

"Ρῆτον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κινήσεως Μη-
τροπαύσας. πῶς γὰρ ἐ λοχάεις, καὶ
ἀγνώεις ἐ ταυτῇ; πῶς παιδοτοκεῖς,
ἐ ἀγνοεῖς πείραν ὅπως ἀνδρός; ὡς εἶδον

ὁ ὑπὸ φύσιν, ὅς ἐμὲ καιροπρεπῶς,
Λόγος Θεὸς γεννηθεῖς· ~

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε Μωσῆς ὁ μέγας προδιετύπωσε, τὸν
Σταυρὸν ἡμῖν χεῖρας ἐκπετάσας, καὶ
πορεύσας Αἰμαλῆς. σὲ ἐκτυπῆνται
ἐν σκιαῖς, Σ αἶμα ἡμεῖς ἐκφέπομεν Σ
μικῶμεν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὑμνο-
λογῆνται Χριστὸν· ~

Ο' Εἰρμός.

Ἰ Δετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πρὸ τῆς αἰῶνος γεννηθεῖς ἐκ τῆς Πατρὸς,
ἐ ἐκ τῆς Πατρὸς ἐπ' ἐχάτω, δίχα
ἀνδρὸς κινθῆς, ἐ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τῆς
Προπάτορος Αἰδᾶς ὡς φιλαμῆρος· ~

Ω, δὴ, ἦ. Ο' στεγάζω ἐν ὕδασι.

Ο Συσείσας θεμέλια πάσης τῆς γῆς, ὡς
Θεὸς ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, ἄσειτον πᾶσιν
ἐδωρήσω πιστοῖς ἔρεσμα Κύριε, τὸ σω-
τήριον ὅπλον τῆς Σταυρῶ σου. ὅν ὑπὸ
προσκιωθῆναι, σὲ ὑπὸ ὑψώμεν εἰς παῖ-
τας τῆς αἰῶνας· ~

Α Πατράπτερν θεώμενοι, ὑπὸ Ἡλίου
αἰγᾶς, τῆς Σταυρῆς τὸ ξύλον, δεῦτε μνη-
στῆρα ἀσπασόμενοι, μὴ ἀσπασώμε-
θα, ἀρνούμενοι χάριν φωτοφόρου,
σκότος ἐκμεῖσας, τῆς ὑπὸ ὑψώμεν
Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας· ~

Υ Δωρ ζωῆς τὸ ἀλλόμενον, εἰς αἰωνίαν
ζωὴν, σὺ ὑπάρχων Λόγε, Αἶμα ἐ ὕδαρ
ἐκ πλάρας, ἐ Σταυρῷ ἐβλυσας Δέσπο-
τα, ἀμαρτίας χειμάρρους ἀσπασῶν.
ὅθεν δυσωπῶσε, ξήρατον παθῶν μου
τὰς πορνῆας ἐκβλύσεις· ~

Θεοτοκίον.

Η Οὐτὸν ὡς ἀγίασμα, τὸν ἐν Αἰγίῳ Θεῷ,
ἀναπεπαυμένον τίκτας Αἰγία, Θεομή-
τορ Αἰγία, πάντα τὰ πόρτα ἀγιάζου-
τα θεῖα προσκινῶν, σήμῳ Πατρὸς
ξύλῳ παμαγίᾳ, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη· ~

Εἰρμός ἄλλος. Αἰγῆλοι ἐ Οὐρανοί.

Α Εὔτε ἴδωμεν λαοὶ, τὸ ζωηφόρον ξύλον,
μὴ προκείμενον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπάγη
ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σ σὺ φόβῳ ὑμῶνται,
τῆτον προσκιωθῆναι εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας· ~

Τὸν

Π Οἱ ῥισιῶθετον Σταυροῦν, ὡς τῆς Τριάδος τύπον ἀνυμνήσωμεν. καὶ προσκυμῆντος φόβῳ ἀπακράξωμεν, ἀλογῶντες ὑμῶν τὰ, καὶ ὑπόρυψεν τὰ Χειρὸν εἰς τὰς αἰῶνας:~

Εὐλογῶμεν Πατέρα, Υἱόν.

Ε Γε Θεὸς εἰς ἡ Τριάς, ὃ τῷ Πατρὶ ἐκ-
στατός εἰς ὑπόστασις, ὃ δὲ Τίς φανερός
εἰς ἐκπόρευσις, ἀλλ' ἰδίᾳ, Σ' ἀμφῶ, ὡς
Θεὸν τὰ τεῖα δοξάζω εἰς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Π Οἱ ἄφθόρως κύεις, μόνη θηλάζεις
βρέφος μὴ λοχύσας, μόνη τὸν Κτί-
σιν τίκτεας, καὶ Δεσποτίωσας, εἰ καὶ
δύστη Σ' Μήτηρ, σὲ Παρθενομήτορ ὑμῶ-
μεν εἰς αἰῶνας:~

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Π Οἱ τυφλὸν ἐκ γενετῆς ὁ ὁμματώσας
λόγῳ, πηρωθίμου, τὸ τῆς καρδίας
ὄμμα, πάλιν ἀφοίξον, ἵνα βλέπω τὸ
φῶς τῶν σῶν προσημάτων, Χειρὲ
εἰς τὰς αἰῶνας:~

Αἰνῶμεν, ἀλογῶμεν. Ὁ Εἰρμός.

Α Γελοι καὶ Οὐρανοί, τὸν Ἐπὶ θρόνῳ
δόξης ἐποχέμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύ-
τως δοξαζόμενον, ἀλογεῖτε, ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπόρυψτε:~

Ὡδὴ, Σ'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ε Τ'λογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ,
ὁ Σταυρῶσας λύσας τὴν ἀρχαίαν ἀρὰν,
καὶ τὸν ἡμῶν δωρησάμενος, κραταίω-
μα καὶ καταφυγὴν, καὶ ἀσφαλὴ κρη-
πίδα. δι' ὃ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν μὴ κε-
τιῶμεν:~

Ο ισεραῖς συσφίγγομαι ἀμερήτων μου
κακῶν, ἐπὶ τὰς τείβεις τὰς σωτηρίας
Χειρὲ, ἐκὼν ἐπιγνώρις ὃ βύλομαι,
τῷ σῶμα ἐπίστροφον Σταυρῷ, τὴν
πώρωσίν μου λύων, δι' ἄφατον ἔλεος
τῆς σῆς ἀσπλάγχνης:~

Π Ἡ Φαρισαῖς ἐπαρση μνησάμενος κα-
κῶς, κατὶνέχθην πτώμα χαλεπὸν
καὶ δαιμόν, Σ' καίμαι ἐχθρῶν κατα-
πάτημα. ἀλλ' οἴκτερον σῶσόν με Χρι-
στὲ, σεαυτὸν δι' οἴκτον, ταπεινώσας
ὑψίστη Βασιλεῦ τῆς δόξης:~

Θεοτοκίον.

Α Γε γενναίᾳ σε ἅπασαι μακαρίζου-
σιν. Ἰησοῦς γὰρ μόμος ὁ τεχθεὶς
σῆς μηδύος, αὐτὸς ὡς ἐπίσταται,
σε Κόρη μετὰ σῶ, Παρθένε μεγαλε-
δυσώπει σῶζεσθαι, ποίμνι ἐλπί-
σιν.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ε Τ'λογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσρα-
Σταυρῶσας λύσας τὴν ἀρχαίαν
ἐπὶ τὸν τιθεὶς ἡμῶν εἰς προσκυῶ-
αὐτὸν ἀσπάζόμενοι πιστῶς, αὐτὸν
ἀνυμῶντες, ὃ τὸ μέγα ἔλεος ὑ-
μῶν ἀπαύτως:~

Π Ἡς Ἐκκλησίας καύχημα, σὺ εἶ
Σταυρὲ, Βασιλείας ὁπλοῦν, ἐπὶ τῷ
μα πατρὸς, εἰρήνης βραβεῖον θεό-
τον. Σταυρὲ, ὁδοδόξων ἡ χαρὰ,
Οἰκουμενὴς φύλαξ, φύλαξον, ἀγία
τὴν σὲ προσκυῶντας:~ **Δόξα.**

Π Ριὰς ἀγία δόξα σοι, ἡ ὁμότημος μο-
δεία φύσις, μία Βασιλεία φεικτῆ.
Πατὴρ, ὁ Υἱὸς σὺν τῷ Πνεύματι,
φῶς τὸ ἀπρόσιτον παντὶ, ἡ ἀφ' ἧς
Θεότης, σῶσον τὰς λαβάνοντας,
τῷ πάντων Κτίσῃ:~

Καὶ μὴ.

Ε Ἡ τῷ Σταυρῷ ὡς ἴστατο, ἡ Ἀ'μαρ-
τῆς, τὸν Ποιμένα, ἐπὶ Δεσποτίᾳ αὐ-
τῷ ὁρῶσα πικρῶς ἐπώδυνετο, ἐπὶ ἀσπλάγχ-
κισσῶν Ἐπὶ σοὶ Χειρὲ ἀνεκαλεῖτο,
τὸ ἐξόνον θάνατον. ἡ ζωὴ πᾶσι θνήσκου-
σιν. **Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Π Οἱ Μαριασὶν ὡς ἔσωσας, μεταγνο-
ὁ Θεὸς, σῶσον καὶ με δάκρυσι μετα-
τα πικρῶς, ἐπὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν
λόγον σου. ὅτι ἐκλίμα γὰρ μου τὴν ψυ-
χὴν ὡς πάλαι Ἰσραὴλ ἐκείνος, πᾶσας
ἡμῶντας, ζῶν ἐν ἀσωτίᾳ:~

Ὁ Εἰρμός.

Ε Τ'λογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσρα-
ὁ ἐγείρας κόρας σωτηρίας ἡμῶν, ἐπὶ
Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτοῦ, ἐπὶ οἷς ἐπέ-
στατο ἡμᾶς, ἀπ' ἀπολήν ὅτι ὑψίστος. ἐ-
πὶ τὰς ψυχὰς ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~
**Τὸ φωταγωγικὸν τῷ Ἰσραὴλ. Εἰς τὸ
τὸ Ἰδιόν. τῆς ἡμῶντας, Δίς, ἡ Χορ, Τὸ**

Οὐ μεγαλῶχε Φαρισαῖς, τὴν ὅτι οἶ-
σεως ἄμροδσα ψυχὴν κατὰ κρείσιν, ὅ-
τε ταπεινός φροнос Τελῶν, τὴν δὲ ὅτι ἀ-
γορῶσεως πταισμάτων, ἐπιγυῖα δι-
κώσιν. ὅτε μὲν ἀποδέσθαι κατεπαί-
γε τὴν ἐπ' ἀρετῆς προπέτεια. ὅτε δὲ
προλαβέσθαι τὴν ἐφ' οἷς ἐπλημμέλῃσας
ἔξομολόγησιν. διεγείρε τὴν ἀταπείρω-
τον σεαυτῇ καρπυμένη, διὰ μετριοπα-
θείας ὑψώσιν, παρὰ Χειρὶ τῷ ἔχον-
τος τὸ μέγα ἔλεος. **Μαρτ.**

Εγάλως ἠγωνήσαδε Μάρτυρες, τὰς
βασάνεις ἧς ἀφ' ὧν ὑπομείναυτες γυν-
ραίως. τὸν Χειρὶ οὐκ ὁμολογῶντες, ἐφαπ-
τίον Βασιλέων. ὅτε πάλιν μετασφύτας
ἐκ τῶ βίῃ, διωάμεν ἐνδργεῖτε ἐν τῷ
Κόσμῳ, καὶ ἀδυνατεῖς θόραπάετε, ἐκ τῶ
παθῶν αὐτῶν Ἀγιοι, πρεσβύσατε.
τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἐ μὴ, ἦ. ἦχος, ὁ αὐτός.
Σκέπησθε Θεοτόκε Παρθένε, ἱαφείον
ὑπάρχει πνύματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ
καταφάγοιτες, ψυχικῶν μωσμάτων
λυθόμεθα. ~

**Εἰς τὴν Τριτέκτιν, Τροπάειον τῆς
Προφητείας, ἦχος, ἦ. β.**

Ὁν Σταυρόσθε προσκυῖνεν Δέσποτα,
ἐ τὴν ἀγίασθε Ἀράσασιν δοξάζομεν. ~

Προκείμενον. Ψαλμ. ξε. ἦ. ἦ. β.
Εὐλογητός ὁ Θεός, ὅς οὐκ ἀπέστησε
τὴν προ.

ἦ. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεόν ἡμῶν.

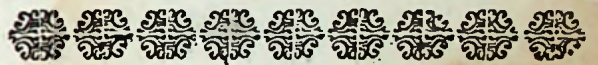
Προφητείας Ἡσαΐα τὸ Ἀράγνισμα.
Τελεε ὁ Θεός μῃ, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ
ἔθνος σου. ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πρᾶγ-
ματα, βελὴν ἀρχαίαν ἀληθινῶν. γέ-
μοις το Κύριε. ὅτι ἔθνηκας πόλεις εἰς
χῶμα, πόλεις ὀχυράς, τῷ πεσῆν αὐ-
τῶν τὰ θεμέλια, ἧς ἀσεβῶν πόλεις εἰς
τὸν αἰῶνα ὃ μὴ οἰκοδομηθῇ. διὰ τῷ το ὁ-
λογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, ἐ πόλεις
ἀνθρώπων ἀδικημένων ἀλογήσασί σε.
ἐγὼ γὰρ πᾶσιν πόλει ταπεινῇ βοηθός,
ἐ τοῖς ἀθυμήσασιν δι' ὧν σκέπη, ἀπὸ
ἀνθρώπων πομηνῶν ῥύσῃ αὐτὴς. σκέπη
διψώτων, ἐ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδι-

κυσμένων. ὡς ἀνθρώποι ὀλιγόψυχοι δι-
ψῶντες ἐν Σιών, ὅτι ῥύσῃ αὐτὴς ἀπὸ
ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας,
καύσων ἐν σκέπῃ μέφους, κληματαῖδα
ἰσχυρῶν ταπεινώσει, ἐ ποιήσει Κύριος
Σαββαὼν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὅτι τὸ
ἔθνος τῷ το πότον λιπασμάτων, πότον
δρυγῶν, πίνονται ἀφ' ὧν ὡν, πίνονται
οἶνον. χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τῷ
παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν. ἡ
γὰρ βελὴν αὐτῇ, ὅτι πᾶντα τὰ ἔθνη.
κατέπειν ὁ θάνατος ἰσχύσε, ἐ πάλιν
ἀφῆλε Κύριος ὁ Θεός παρὶ δάκρυον ἀπὸ
παρτὸς προσώπων, τὸ ὅριδος τῷ λαῷ ἀ-
φῆλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς. τὸ γὰρ ὅμα
Κυρίου ἐλάλησε. ἐ ὁρῶσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ. ἰδὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐφ' ὃ ἡλπίζομεν,
ἐ σώσει ἡμᾶς. ἔτος Κύριος, ὑπεμείνα-
μεν αὐτῷ, ἐ ἀγαλλιώμεθα, ἐ ὡφραμ-
θισόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν. ~

Προκείμενον. Ψαλμός, ξε. ἦ. ἦ. β.

Εὐλογησάτω ἡμᾶς ὁ Θεός ἡμῶν.

ἦ. Οὐκ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

**Τῇ Τρίτῃ, τῆς Μέσης Ἑβδομάδος,
Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶ-
μεν ἦ. γ. καὶ ψάλλομεν, ἦ. προσόμοια,
τῷ Τριωδίᾳ, ἦχος, ἦ. β.**

Ὅλως ἀποδέμενοι.

ἦ. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεόν ἡμῶν.
Εἶπον γῆς ὑπέμεινας, Σταυρὸν ἐ πάθος
Οἰκτίρμον, πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, ἐ τὴν
ἀπολύτρωσιν παρεχόμενος. μεσασμῶ
σήμερον, μνηστῶν ἄπαρτες, διὰ τῷ το εἰς
προσκύνησιν αὐτῶν προτίθεμεν, ἐ πε-
ριχαρῶς ἀπαυξόμεθα. ἰδεῖν σὲ τὰ πα-
θήματα, ἐ τὴν ζωνφόρον Ἀράσασιν,
ἐκλελαμπρυσμένον, ταῖς θείαις ἀρεταῖς
Λόγε Θεῷ, ἀνταδελχθέντων ἄπαρτες,
μόμε Πολύελεε. ~ **Ὅμοιον.**

ἦ. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεόν ἡμῶν.
Εκρὸς ἐλθνήματις, ἐπὶ Σταυρῷ ἡπλω-
μένος, ἐ λόγῃ μυστήτων, ἐ χολῶ
μακρόθυμε ποτιζόμενος. ὁ Μόρρας ὕδα-
τα, ἐ χειρὶ Δέσποτα, Μωϋσέως εἰς
γλυκύτητα, μεταβαλλόμενος, ὅθεν δυ-

σωπῶσε, ὁ δέομαι, τὰ πάθη τὰ πι-
κρότατα, ἐκ τῆς διαβοίας με ἐκτιλλορ,
ἐκ τῆς μεταβοίας, τῷ μέλιτι γλυκαίνας
με τὸν ῥῆν, προσκυνητῶ με ἀνὰ δει-
ξορ, τῷ τιμίῳ πάθους σου ~

Αἴμος ἡχος, α. Ο' παλαι τῷ Μωσῇ.

Ὁ παλαι Μωϋσῆς προτυπώσας, ἐν
ταῖς παλάμαις αὐτῷ, κατεφόπτετο τὸν
Ἀβραάμ, μέγαρ Σταυρὸν, σήμερον ἐπ'
ὕψι ἡμῶν βλέπορ τῶ λαοὶ προτεθέν-
τα, φεικτῶς ψάσωμεν ἐν ἀγρότητι,
ῥῆτε ἐ χειλέωρ. ἐν αὐτῷ γὰρ Χειρὸς
ὕψωθι, ἀπομεκρῶσας τὸν θάνατον,
ἐκ τῆς τοιαύτης χάριτος, ἀπαντας κα-
ταξίσμενοι, ἐν ὧδαῖς θεοπνεύματος, τῷ
παντὸς τὸν Σωτῆρα ὑμολογοῦντων,
προσάξωμεθα προφθάσαι, ὁ αὐτῷ
τῷ σωτήριον Ἀγάσασιν ~

Εἴτερα ἡ. προσόμοια, ἡχος, δ. Εἴδωκας.

Εἴτε προσκυνήσωμεν, τὸ τῆς ζωῆς ἡμῶν
πρόξενον, πεφνηνὸς ξύλον σήμερον, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν Σταυρὸν δι' ὃν
θάνατος ἐργώθη, ἐκ ἡμῶν ἀγάσας ἡμῶν,
τοῖς ἐσπαικόσιμ ἐκαινεργήθη σαφῶς,
τῷ ῥυσαμένῳ κράζορτες, ὁ δι' ἡμᾶς ἐκ-
σίως παθῶν, ἵνα σώσης τὰ σύμπαντα,
ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ~

Ράτος ἀπροσμάχνητον, χριστιανοῖς ἡμῶν
δέδοται, ὁ Σταυρὸς σου Σωτῆρ ἡμῶν. δι'
ὃ τὰ ἀλόφουλα, τῷ ἐθῶν ῥοπήνται,
πλήθην καὶ ἐρμήν, τῆς Ἐκκλησίας σου
Χειρὸς, ἐπισκιάζει ὀρθοδοξίας καλῶς.
ὅρπερ μυῖ ἀσπαζόμενοι, σοὶ θερμῶς
ἀνακράζομεν, τῆς μερίδος ἀξίωσον, ὁ
ἡμᾶς τῶν Ἀγίων σου ~

Ἀκρυσὶ καθάραιτες, τὰ τῆς ψυχῆς
αἰσθητήρια, ἐκ μὲν αἰσθητῶν, δεῖ-
τε προσκυνήσωμεν, τῷ Σταυρῷ τὸ ξύ-
λον, δι' ὃ κατ' ὀργάνται, τὰ ψυχοφθόρα
τῆς σαρκὸς, τῇ ἐγκρατεῖᾳ ἀσκιρτήμα-
τα. τῷ σταυρωθῆτι κραυγάζορτες, τῆς
σου Σωτῆρ καταξίωσον, ῥηνμόρ Εὐδὲ-
σεως, προσκυνῆσαι τῷ ἔλλαμψιν ~

Δόξα, καὶ μυῖ. ἡχος, πη.

Ἡμερον, ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, ὁ
Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προση-

γυρταί, ὁ τῷ πλάσμα κεντᾷ
λῆς ἐξ ὧς γύεται, ὁ γλυκασ
Ἐκκλησίας. ἑφέρορ ὅς ἀκαρ
ριβάλλεται, ὁ καλύπτωρ Οὐρανὸν
ρέφει. χλαῖμαρ ἐρδύεται χλαῖμα
ραπίζεται πληρὴ χειρὶ, ὁ πᾶς
πλάσας τὸν ἀνθρωπον. τὸν
φραγελλᾷται, ὁ περιβάλλωρ τὸν
μὸν ἐν μεφέλῃς. ἐμπτυσμὸς ἐκ
δέχεται, ὀρεδισμὸς, καὶ κολαφί-
παύτας ὑπομένει, δι' ἐμὲ τὸν κατὰ
τοῦ ὁ Ἀνθρωπῆς με καὶ Θεός, ἵνα
Κόσμον, ἐκ πλάτης ὡς εὐσπλαγ
Εἴδωκας. Προκείμε. Ψαλ. ξζ. ἡχος, πη.
Αἴσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι.
ἡ. Ο' δοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐν
δυσμῶν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰπτε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, ἐκ τοῖς
αὐτῷ, λέγωρ. ἰδὲ ἐγὼ ἀφίγημι τῷ
θήκω με ὑμῶν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν
μεθ' ὑμᾶς, ἐκ πάσῃ ψυχῇ ζωῇ μεθ' ὑμᾶς.
ἀπὸ ὀρνέων, ἐκ ἀπὸ κτηνῶν, ἐκ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ὄντι μεθ' ὑμᾶς.
ἀπὸ πάντων τῶν ὄντων ἐκ τῆς Κ
βωτῆς. καὶ ῥήσω τῷ διαθήκω με
ὑμᾶς, ἐκ ἀποθαρῃται πᾶσα σὰρξ ἐκ
ἀπὸ τῆς ὕδατος τῆς κατακλυσμῆς, ὁ
ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς ὕδατος, τῷ
ταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. ἐκ
ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. τὸ το σημεῖον τῆς
διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι, ἀπὸ μέσου
ὑμῶν, ἐκ ἀπὸ μέσου πάσης ψυχῆς
σου, ὅσα ὄντι μεθ' ὑμῶν, εἰς γενεὰς
αἰώνων. τὸ τόξον με τίθημι ἐν τῇ μεφέλῃ
ἐκ εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀπὸ μέσου
ἐμῶν, ἐκ τῆς γῆς. ἐκ εἰς τῷ συνεφεῖν
μεφέλας ἐπὶ τῇ γῇ, ὅφθινεται τὸ
τόξον με ἐν τῇ μεφέλῃ, ὁ μνησθῆσομαι
τῆς διαθήκης με, ἢ ὅτι ἀπὸ μέσου ἐμῶν,
ὑμῶν, ὁ ἀπὸ μέσου πάσης ψυχῆς ζωῆς
ἐν πάσῃ σαρκί. ἐκ εἰς ἔτι ὕδωρ
κατακλυσμὸν, ὡς τε ὅτι ἀπὸ πᾶσα
σάρκα. ἐκ εἰς τὸ τόξον με ἐν τῇ μεφέλῃ
ἐκ ὅτι αὐτὸ, τῷ μνησθῆσαι διαθή-
αἰώνως, ἀπὸ μέσου ἐμῶν, ὁ τῆς γῆς
ἀπὸ

Σταυροθεοτοκίον. Ομοιον.

Αρξάνε Παράμωμε, Μήτηρ Χειρῶ τῶ
Θεῷ, ῥομφαία διήλθες, τὴν παπα-
γίαν ψυχῶν, λυίκα σταυρέμενον, ἔβλε-
πας ἐκκρίως, τὸν Τίον, καὶ Θεόμωσ.
ὑπὸρ ὀλογνημένη δυσωπῶσα μὴ παύ-
σῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, καιρῶ
μηθείας δωρήσασθαι ~

Εἰς τὴν γ. ἁλφ. κα. τῆ Κυρίου Θεοδώρου.
ἦχος, πῆ.

Ἀμένης ἐκ μεκρῶν.

Τὰς ἡμῶν Μαθητῶν, ἀποστέλλεται σήμε-
ρον, τὸν πῶλον ἀγαγεῖν, τῷ Δεσπότη
ἡμῶν ἀπαύτων, ἔρχεται ἐπιβῶναι, ὁ ὀχέ-
μενος Σοφίᾳ πλήθεσιν. ἄρχεται δαι-
ματῆσθαι, ὁ Κοσμοκράτωρ παμφάγος
θαύματος, διὰ Λαζάρου πρῶτον σκυλῶ-
ναι, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ~

Σταυροθεοτοκίον. Ομοιον.

Ὡς πάθει τῆ Τιᾶς, ἡ Ἀγνή ἐφεσῶσα,
θρῶνσα γοδῶς, κατηλάλαζε μέλος,
πῶς σε τὸν ἀσιγήτως, Ἀγγέλων ὕμνοις
δοξολογούμενον, παῖδες Ἑβραίων φεῦ
μοι, Πιλάτῃ κείνῃ Τιᾶς παρέστησας;
ὑμνολογῶν Λόγε, τὴν πολλὴν καὶ
ἄρρητον ὀψιλαυχίαν ~

Ψάλλομεν δὲ τὸν Καμόρα τῆ Μιναίου,
καὶ τὰ Τειφώδια, τῆ Κυρίου Γωσήφ.
καὶ στιχολογεῖται, ἡ ὦ.

Ὡς δι, ε. ἦχος, δ. Ἀντάτολόν μοι Κίριε.
Πὶ Σταυρῷ σὺ Κύριε, ὑπνώσας με-
ταβέβληκας, εἰς ὑπνον Δέσποτα τὸν
θαύματον. Λάζαρος γὰρ ἐβόας, ὁ φίλος
κεκοίμῃται. ἀλλὰ ἀπελάσομαι, ὅτε
πρῆσαι μὴ αὐτόν ~

Ὡς Προφητῶν κηρύγματα, πληρῶν
προφητῶν. προφητοκτόνον πρὸς
τὴν πόλιν Χειρῶ, Οἰκτίρμον παρε-
γνῆς, καταβῶναι θελήματι, τὸν ἀποκ-
ταπνύοντα με διασώζων τῇ φθορᾷ ~

Γ' σῶμα τὸ δυσλῆιον, τῷ λόγῳ ὑποτά-
ξαυτες, δι' ἐγκρατείας ἐδεήσεως, μόνα-
ται ἐμγαδες, Χειρῶ ὑπαμνήσατε, πῶ-
ς ἐπιβαίοντι, ὀρχομένῳ τε παθεῖν ~
νίσιν τῶ ἐλέους, κατάρδασον Παπά-
ντες, τὴν ἐκτακείσούμιν καρδίαν,
Τειφώδιον.

φλογμῶ τῆς ἀμαρτίας. καὶ τὸν ἐσβεσ-
μένον μιν, τῆς καρδίας ἀψαύον, λυ-
χρον πύλιν τῆ φωτός ~

Εἰρμός ἄλλος, τῆ Κυρίου Θεοδώρου.
ἦχος, πῆ.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μιν.

Δ Τὰδα Μαθητῶν, ἐν τῷ μέλλειν σε
φθαίειν εἰς Βηθαφίαν Χειρῶ, γέλλεις
ἀγάγαι σοι πῶλον, ἐφ' ὃν ὕδεις ἀνθρώ-
πων ἐκάθισε. πλὴν γάρ σε, ὕδεις τὰ
ἄλογα ἔθνη, Σωτὴρ καὶ ὑπέταξε ~
Ε Τρῆλθεν Γ' ἡδαιών, ὅς Γ' ὁροσολύμων εἰς
Βηθαφίαν πληθύνει, καὶ ταῖς συγγόμοις
Λαζάρου, σήμερον μὲν συμπάσχει, ἐπαύ-
ρῃ δὲ αὐρίον γῶν, τῶτον ἐκ τῆς πηδῶν-
τα, κινεῖται πρὸς φόρον Χειρῶ ~

Δόξα

Τ Ριὰς ἡ Παπαγία, ὁ Γατὴρ ὁ Τίος, Σ
Πνεῦμα τὸ πατρικόν, ἡ μακαρία Θεό-
της, ἡ ἀρχὴ ὅσα τὸ φιλαμπέτα-
τον φῶς, τὸ παμδύκεστατον κράτος,
τὰς δόξας φυλάττει ~

Καμῶ.

Ε Ταυρῶσε κατὶδὼν ἐμπεπαρμένον τοῖς
ἡλοῖς, Χειρῶ ἡ ἡγήτορας, ἐκ πλά-
ρας ζωηράς, ἐν Αἵμα ἐν ὕδωρ, κα-
τετίφρωσκετο, μηδικῇ συμπαθεία.
Τίον γὰρ σε ἐνωαυτῆς ~

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε Δὲ παρεσκῶν ὁ Χριστὸς, ἐπιγινώ-
σκει τὴν Γ' ἡλῆν, οἱ ἐν τοῖς ὅρεσιν
πάντες, Σ' εἰς ὀρμήναις, σωέλθε-
τε Μορσῶν τῷ Χαρᾷ ὑπαμνήσαι,
σὺ πάση ~ Οὐρανόν ~

Εἰρμός.

Ε Ὁν ζόφον ψυχῆς μιν, διασκεδάσων
φωτοδοτῶν ὁ Θεός. ὁ τὸ ἀρχαίγο-
νον σκῶν, δώξας τῆς ἀβύσσου. Σ' δώ-
ρησαι μὲν ὅπως, ἡμῶν προσηγμάτων σε
Λόγε, ἡμῶν δόξῃ ~

Ὡς ἐπὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ε Ὡς ἐπὶ ζῶν, ἔχουσαι γυναῖκες
πρὸς τὴν ἀποδύρεσθαι πικρῶς; πα-
ραφάσκει τὴν ἡμῶν φίλον,
τῶν, ὁ πάντων ἀδελφῆς ~

Α α

Κ α

Κ Αταγώγια Μορασῶν, ἀθροίσθητε ὡς
ἄρμῳ λογικοῖ, τῷ Ἀρχιποίμενοι Χει-
ρῶ, ὑπαμῆσαι μὴ κλαδηφόροι. προδύ-
χεται θέλων, ὡς ἄρμιον σφαγῆναι ὁ
Κύριος. ὅπως τίμῃ τῇ λύκῃ, ἕξάτη τυ-
ραμνίδα: ~

Εραμπίδα: ~
 Ῥχομένω πρὸς Βηθσαβραῦν, κρότισσε
 ποδῶν ὁ δυσμενὴς, ἦδ' ἔτετο ἄδις ἐ πο-
 δῶν, τῷ Λαζάρῳ ἦτοτετο λέγων. εἰ μέλ-
 λει φωρεῖσσε, ἡ ζωὴ μὴ μελλήσῃς, ἀλλ'
 ἔξελθε. ἔγνων τίς ἐμὲ γὰρ κατὰ λυ-
 σιν ὦ τάχει: ~

Θεοτοκίαν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ.
Εραΐσε ἡ Πρωτοπῶν, κηρύττεισι φω-
μαὶ συμβολικῶς, πύλῳ καὶ ὄρος, καὶ
σκηνῶν τῷ ἁγίῳ, φωτὸς μεθέλλω,
ὅς ἡς τοῖς ἐν σκῇ, καὶ σκιᾷ καθημέ-
μοις ἀπέτελεν. Ἡ ἥλιος Παρθένε, ὁ
μόνος φωτοδότῃ.

Εἰρμός ἄλλος. 4^η γγελοὶ ἐ Οὐρανοί.
Η Δυναὶ τῷ Μαθητῇ, ἀποσπᾶσαι φέ-
 ρει ἀποζύγιον, τὰς ταῖς μεθέλαις,
 ἐπιβαίοντι. ὅν τ' πάντα ὑμῖν, ἐ
 ὑπόρουψον εἰς πρὸς τὰς αἰῶνας.

Επὶ θύραις ὁ Χρῆστος λοιπὸν ἡ Βηθσα-
 ρία μὴ σκυθρῶπαζε· ἔτι γὰρ χαρὰ τὸ
 πένθος, μεταβάλλει, τὸ σὸν θρέμ-
 μα ἐγείρων, Λάζαρι· καὶ τάφου, αὐ-
 τὸν ὑμνολογῆσαι·

Εὐλογῶμεν Πατ. Τίον.

Εἰς Θεὸς ἔν ἡ Τριὰς. Ὁ Πατὴρ ἐκ-
 τὰς αἰώνων εἰς ὑπόστασις, ὁ δὲ υἱὸς ἀπα-
 ραπνώτως εἰς ἐκπόρευσις. ἀλλ' ἰδίᾳ ἐφω, φῶς
 Θεὸν τὰ τέλεια, δεξάτω ἐν ὑμῶν·

Καὶ πῦρ

Η Ο ἄφθορος κύεις, μόνη ἵας βρέ-
φος, μὴ λοχάσῃσα, μόνη τίτλω-
τίκταις, καὶ Δεσποτίωσθ. τίτλω-
τηρ, ὧ δέλη, σὲ Παρθενονίη Μή-
μεν εἰς αἰῶμας: ~

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα

Τ Οἷς φυτοῖς ἡ ἀρετῶν, καὶ ἐν
τοῖς κλάδοις, ὡς διπλοῦν Χρ
ἐτοιμασῶμεν πάντων, ὑποδέξα
ὄχμεν ἐν πώλῳ. ὅν ὑπερυ
εἰς πάντα τὰς αἰῶνας·

Αἰμῶμεν, ἀλογῶμεν. Ὁ Εἰς

Τῆ γὰρ ἐποχῇ ἐκείνῃ, ὡς Θεοῦ
 ἡμεῖς δοξαζόμενοι. ὁλογοῦνται ὑμεῖς
 καὶ ὑπερυψῶνται :

Ω, δὲ, θ'. Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλ

Ἐπεὶ δὲ προαγεφώρεις, ἀναβαίνομεν ἰ
πρὸς Πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ χ⁶
μακρόν τι χρόνον ἄλθῃς . παραδοθήσ⁶
Σταυρῷ, ἀποκταθῆναι σαρκί·

Α μάρτε θέλωρ Λόγε, ὄξαρπάσαι
 λου τὸν σὸν, σαρκὶ θανατωθῆναι
 ἡμᾶς, κατεπέγνῃ τὰς βροτὰς, ἅθ
 τίζωρ τὰς πηγὰς, μόρε ἁθάρυατε:~

Τί ὧν τῆς πίστεως, μοι ἀγαπάτε; Αἰά σωφροσύνης, ἐπεισοίσωμεν τῷ Χρῆστῳ, ὃν πῶλον μεθιάζοντι σαρκί, προσάπωμεν αὐτῷ, ὥστε τὸ πάθος ἐλθὼν, ὀλογητὸς εἴ Σωτήρ:

Θεοτοκίον.

ΦΡΕΠΙΣΣ ἡ ΛΟΧΕΙΑ, Θεοτόκε Μήτηρ
Χειρῶ. δίοσε μακαρίζομεν πατρῶς,
δοξάζομεν σεπτῶς, αἱ γενεαὶ τῆς γε-
μεῶν, εἰς τὰς αἰῶνας ἀμήν.

Αἴτιος. Τὸν προδελωθῆντα.

Ἔπειτα ἀποσέλλων, τὸς Μαθητὰς Χριστὸς
ἔφη, λύσαμτό μοι πῶλον, ἀγάγετε ἐπι-
βῆαι. ἵνα λύσω τῆς ἀλογίας τὰ ἔθνη, &
κατακυποτάξω, ὡς Πίος τῷ Πατρί·

ἔρχεται ὁ Κύριος, ἀφοξόμεθα τὰς πύ-
λας, Βηθσαΐα πρόσδεξαι, ὅτι πίςαι τοῦ
Δεσποτίου, καὶ γὰρ ἦκει ἡ ἡμέρα σου ἐκ
τάφου, Λάζαρου, ὡς μόμος παντοδύ-
ναμος: ~ Δόξα.

Δόξα.

Ραμος:~ Δόξα.
 Ο' ρισοφάδ' Κύριε, τῆς σῆς μομαρ-
 χίας, ἐκφατωρικαῖς λάμψεσι, εἰς
 μῶν ἡμῶν ἀσράπτου, ἀπὸ πλαγῆς
 πολυχεδρῆς ἐπιγρέφει, πρὸς ἁνωτικὴν
 ἡμας ἐνθέωσι:~

Καὶ μὴ.

Χ Αἰροῖς τὸ παλάτιον, τῇ παύτῳ Βασι-
λέως. δι' ἧς τὰ Βασίλεια Οὐραμῶν ἰω' ἐφ' ἔ-
στιν, τοῖς ἑσπέρῃς Θεοτόκε Παρθένε, ἔ-
ἢ μετὰ Ἀγγέλων συγκατοίκησις·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξα σοι ο Θεος ημων, δοξα σοι.
Γεννηταις δ' υμιν, Σ' ορεσι Σ' πανηλαισις,
 ηκατε αθροισιντε, σιν ημιν βασιλοφροσι.
 υπαμ-

Γ'ησὺς πόρᾱν τῇ Γ'ορδαίῳ. πρότερον τὸν
τῇ Γ'αίρῳ παῖδα, καὶ τὸν τῆς χήρας ἐκ
μεκρῶν αἰσῶν ἦτας· ὁ δὲ φίλος αὐτῇ Λά-
ζαρος μόσῳ βαρεῖα κατόργαθεῖς τέθνη-
κεν. Γ'ησὺς ὅν ἐς ἁπὼν, λέγει τοῖς Μά-
θηταῖς. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν, κεκοί-
μηται. ἐ μικρὸν αὐθις διαλιπὼν, Λά-
ζαρος φησὶν ἀπέθανεν. ἔρχεται ὅν εἰς
Βηθαίᾱν· τὸν Γ'ορδαίῳ λιπὼν, ὡς
παρὰ ἡρῶ ἀδελφῶν αὐτῇ διαμιυνθεῖς.
διέχει δὲ τῶν Γ'ορσολύμων ἡ Βηθαίᾱ
ὡσεὶ ἑξάδια πεντεκαίδεκα. ἐ προὔπλι-
πσαν αὐτῷ αἱ ἀδελφαὶ τῇ Λαζάρῳ, λέ-
γυσαι. Κύριε εἰ ἦς ὧδε, ἔκ αὖ ἀπέθα-
μεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός. ἀλλὰ ἐ μὲν εἶσοι
βελήτων, ἐγὼ εἶς αὐτὸν· διώσσαι γάρ.
ὁρῶντα δὲ τὸν ὄχλον ὁ Γ'ησὺς, πᾶ τε-
θνήκατε αὐτὸν; καὶ αὐτίκα, πάντων
προηγὼν ὧν τὸ μῆμα. ἐ τῇ λίθῳ ἀρ-
θῶντος, ἡ Μάρθα λέγει. Κύριε, ἦδη
ὄζει· τεταρταῖος γάρ ὄζει. ἔτα προ-
σάξάμενος ὁ Γ'ησὺς, ὁ δὲ ἀκρυα τῷ καμέ-
μῳ καταγαγὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύ-
γασε. Λάζαρε δεῦρο ἔξω. καὶ αὐτίκα ὁ
τέθνηκὼς ἔζηλθε, ἐ λυθεῖς, ἀνεχώρη-
σεν οἴκαδε. τῷ τὸ ἐξόνον τῷ ἄρτιον, εἰς
φθόμον διεγείρει τὸν ἡρῶ Εἰβραίων λαόν,
ὁ καὶ τῇ Χειρὶ ἐκμαίνεται. ὁ δὲ Γ'ησὺς
πάλιν φυγὰς ὤχετο. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς,
ὁ τὸν Λάζαρον ἀποκτεῖναι διανοήθη-
σαν. διότι πολλοὶ αὐτὸν ὁρῶντες, Χρι-
στῷ προσετίθεντο. ἀλλ' ἐκείνος τὰ σκε-
πτόμενα ἐργακῶς, πρὸς τὴν Κύπρον
μῆσον διαδιδράσκει, καὶ κείσε διατεῖβων,
εὐσφερὸν παρὰ ἡρῶ Ἀποστόλων Ἀρχιε-
ρεῖς τῆς Κυτιαίων ἀπαδείκνυται πό-
λεως. καλῶς δὲ ἐ θεοφιλῶς πολιτῶσά-
μενος, μετὰ ῥιακορταετῇ χρόνον τῆς
αὐτῇ ἀναβιώσεως, θνήσκει πάλιν. κα-
κῆσε δὲ θάπτεται, πολλὰ θαυμάσια
κατεργασάμενος. λέγεται δὲ μετὰ τὴν
ἀναβίωσιν, μηδὲν τιμὸς ἐδίειν χωρεῖς
γλυκάζορτος, ἐ ὅτι τὸ αὐτῇ ὠμοφθόριον,
ἡ Παμάχμος τῇ Θεῷ Μήτηρ οἰκείαις ἐπι-
σκδάσασμένη χερσὶν, αὐτῷ ἐχάριστο.
τῷ τὸ τίμιον, ἐ ἁγίον λείψανον ὁ σο-

φώτατος Βασιλῆς Λέων, ἔκτιρος ὤφε-
ως θεοτόρας ἐκείθεν μετακομισάμενος,
ἐν τῇ καὶ τὴν Κοιραντίμῳ πόλιν παρ
αὐτῇ δομῆσῶντι Ναῶ εἰς ὄρομα τῆς,
σεμνῶς ἐ πολυτελῶς κατατίθηναι, εἰς
δεξιὰ τῇ Νεῷ εἰσίορτι, καὶ τῇ τῇ ἰοῦ
Βήματος ἐμπροδίας τοίχας. καὶ μὲν
εἰσέτι μὲν τὸ τίμιον αὐτῇ λείψανον,
ἀρρήτορτιμα ὠιδίαν ἀποτελεῖ. ἐορ-
ταζεῖται δὲ κατὰ τὴν παρῶσαν ἡμέραν
ἐτάχθη ἡ αὐτῇ Εἰγερσις, ὅτι οἱ ἅγιοι,
ἐ θεοφόροι Πατόρῳ ἡμῶν, μᾶλλον δὲ
οἱ ἅγιοι Ἀποστόλοι, μετὰ τὴν τεοσα-
ρακορθέμερον Νηρείαν, διὰ τὴν καθαρ-
σιν, τὰ ἅγια Πάθη τῇ Κυρίῳ ἡμῶν Γ'η-
σοῦ Χριστῷ μέλλορτες θεῖναι, ἐπειδὴ τῷ
τὸ θαῦμα ἀρχίῳ, καὶ αἰτίαν μάλισα
εὐρον τῆς κατὰ τῇ Χειρὶ μαρίας τῶν
Γ'υδαίων, κατὰ τῷ ἐνταῦθα τὸ ὑπερ-
φυδὲ τῷ τεράσιον ἐθεντο. ὁ δὲ ὁ
Εὐαγγελιστὴς Γ'ωάννης μόνος συγγρα-
φεται, ὡς ἡρῶ ἄλλων Εὐαγγελιστῶν πα-
ραλιπόρτων αὐτό. ἴσως ὅτι ζῶν μὲν ὁ
Λάζαρος ἐ ὁρώμενος. λέγεται μὲν τοι,
ὅτι ἐ δι' αὐτὸ τῷ τῷ, ὁ τὸ λοιπὸν συνε-
γράφατο Εὐαγγέλιον. ἐ ὅτι ἔδῶν περὶ
τῆς ἀνάρχῃς Γ'εννήσεως τῇ Χριστῷ οἱ ἄλ-
λοι διέλαβον. τῷ τῷ ἡμῶν τὸ ζητῶμενον
πιστῶθῆναι, ὅτι Γίος Θεῷ, καὶ Θεός
μὲν ὁ Χειρός. ὁ τὸ ἀέσῃ, ἐ ἀνάσσει
ἔσεται ἡρῶ μεκρῶν. ὁ διὰ τὸν Λάζαρον
μᾶλλον πιστῶεται. ἔδῶν δὲ περὶ ἡρῶ
ἄδῃ, ὁ Λάζαρος εἶπεν. ἡ ὅτι ὁ συνε-
χωρήθη τελείως ἰδεῖν τὰ ἐκείσε. ἡ ἰδὼν,
συνῆσαι ταῦτα διεκελεύθη. ἀπὸ τῆς
πᾶς ἀνθρωπος ἄρτι θαρῶν, Λάζαρος
λέγεται. ὁ τὸ ἐντάφιον ἔνδυμα, πάλιν
λαζάρωμα καλεῖται. αἰμιττομῶς
τῇ λόγῳ, εἰς μρείαν τῇ πρώτῃ Λαζάρῳ
ἐρχεσθαι. εἰ γὰρ ἐκείνος λόγῳ Χειρὶ
ἀέσῃ, καὶ ἀνεβίωσεν αὐθις, ἔπει καὶ
ἔπος, εἰ καὶ ἔθανεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐχάτῃ
σάλπιγγι ἀφῆσας, αἰωρίως ζῆσεται.
Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσ-
βείαις Χειρὲς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμὲν·

Ω, δὴ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

Αἰδῶν Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη-
 σαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, ὅς ἐστι δρόσον
 τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντάς, ἀλογητὸς
 εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας·
 Ἀκρύσας ὡς ἀνθρώπος Οἰκτίρμον, ἤξα-
 μένητας ὡς Θεὸς τὸν ἐν τάφῳ, ἔτι ἄδεις
 λυθῆς, ὁ Λάζαρος ἐβόα, ἀλογητὸς εἰ
 Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας·
 Ἐπῆλθε κειραῖς δεδεμνός, χάρις ἄδεις τε
 ἔτι ζῶντος ἀποδράσας, τῷ Δεσπότη τῷ λό-
 γῳ, ὁ Λάζαρος κραυγάζων, ἀλογητὸς
 εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας·

Α' ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Γυδαίας.

Πῖ φίλῳ δακρύσας, τὸ τῆς Μάρθας
 Οἰκτίρμον, δάκρυον ἔπαυσας, ἔτι πάθει
 ἐκκρίων, ἀφείλῳ ἐκ προσώπου, τῷ λαῷ
 σε παῖ δάκρυον, ὁ ἱὸς Πατρός ἡμῶν,
 Θεὸς ἀλογητὸς εἰ·

Ἦς ζωῆς ὁ ταμέας, τὸν μεκρὸν ὡς
 ὑπὸντα, Σωτὴρ ἐκάλεσας, καὶ λόγῳ
 τῷ τῷ ἄδεις, γαστέρα διαρρήξας, ἤξα-
 μένης φάλλοντα, ὁ ἱὸς Πατρός·
 Ὁ μεκρὸν ὁδωδότης, δεδεμνὸν κειραῖς,
 Δέσποτα ἡγείρας. καὶ με πεπεδημένον,
 σειραῖς ἀμαρτημάτων, διαμάχῃ σου φάλ-
 λοντα, ὁ τῶν Πατρός·

Ο' Εἰρμός.

Γ' ἐκ τῆς Γυδαίας, καταρτίσαντες Παῖ-
 δες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίσει τῆς
 Τριῆδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κα-
 τεπάτησαν φάλλοντες, ὁ ἱὸς Πατρός
 ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἰ·

Ω, δὴ, η'. Ο' Εἰρμός.

Ουσικῶν ὀργάνων συμφωνοῦντων, καὶ
 λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόμι
 τῇ ἐν Δευρᾷ, φῆς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
 τὸν Κύριον ἀνύμνον, ἔτι ἐδοξολόγησαν, εἰς
 πάντα τὰς αἰῶνας·

Σ Ποιμὴν τὸν ἄρμα καὶ χράσας, ὅς
 ἐκ λύκων δειρὸν ὀλετήρος, ἀρπάσας ὁ ὤπι-
 κρατῆς, φθαρνύτα ἐκαιμήγεις, βοῶν-
 τά σοι ὑμνεῖτε, ἔτι ὑπόρυσσεν, εἰς παῖ-
 τας τὰς αἰῶνας·

Σ Βρότος τὸν τάφον, ἐπεζήτης, τὸν
 μεκρὸν ὡς Πλάσιν· ἀμαρτίας, προσάγ-

ματι Δεσποτικῶν. ὅν ἄδεις κατεπα-
 βοῶντά σοι ὑμνεῖτε, ἔτι ὑπόρυσσεν
 πάντα τὰς αἰῶνας·

Α' ἄλλος. Τὸν Βασιλέα ἱὸς Οὐρανῶν
 Πιζητὴς μὴ ὡς ὁρ θνητὸς, ὡς Θεὸς
 ἀνίστας λόγῳ τὸν τεταρταῖον. ὅθεν
 ὑμνεῖμεν, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας·

Οἱ ἀγνωμόνως ὡς ὁφειλῶν, τῷ συγγό-
 ῳ Μαρίᾳ Δέσποτα προσφύγει, μὴ
 ἀνυμνεῖσα, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας·
 Πικαλεῖς μὴ ὡς ὁρ βροτῆς, τὸν Πα-
 τέρ, ὡς Θεὸς δὲ Λάζαρον ἐγείρας. ὅθεν
 σε ὑμνεῖμεν, Χειρὲ εἰς τὰς αἰῶνας·

Αἰνῶμεν, ἀλογεῖμεν. Ο' Εἰρμός.
 Ὁ Βασιλέα ἱὸς Οὐρανῶν, ὅν ὑμνεῖ-
 σιν ἡμεῖς, ἱὸς Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, ἔτι ὑπὸ
 ρυσσεν, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας·

Ἡ Τιμιωτέρα ἡ τριχολογῆται.

Ω, δὴ, θ'. Ο' Εἰρμός.

Ἦν Ἀγγέλις ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ
 Θεοτόκου, τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρί.
 ἀφλέκτως συλλαβῶσα, ὑμνοῖς ἀσιγῆ-
 τοις μεγαλιώμεν·

Γ' λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα, μεκρὸν τε-
 ταρταῖον, ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι,
 ἀνέβωμεν τῷ Λυθῶντι, Θεὸν σε ἐν ὑμνοῖς
 μεγαλιώμεν·

Ροπιστῶν τὴν εὐδοξίαν ἐγόρουν, τὴν σὺν
 ὧ Σωτήρι, μεκρὸν τετραμήδιον, ἐν
 τῷ ἄδεις ἐλδύθροισι, τὸν Λάζαρον. εἰ
 ὑμνοῖς μεγαλιώσε·

Α' ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἰμῶν σε τὸν Πατέρα, ἔτι ἀποδεικνύων
 ὡς ἔκ ἀντίθεος ἦν, προσάχῃ Χει-
 ρὲ, αὐτεξσίως ἐγείρας, τὸν τετρα-
 μήδιον·

Κ τάφῳ τεταρταῖον, Λάζαρον ἐγείρας
 τῆς τριμήρου Χειρὸς σε Ἐγόρσεως, παρὰ
 ληθέςατον πᾶσι, δεικνύων μάρτυρα
 Ἀδίζεις καὶ δακρύεις, φθέρῃ τε Σω-
 τήρι, τὴν ἀνθρώπινον δεικνύσας
 ἐν ὁργῇ, τὴν θεῖκῃ δὲ μὴνῳ
 ἐγείρας Λάζαρον·

Ἦν ἡγείρας ἀφράσως, Δέσποτα Σω-
 τήρι, καὶ ἐκατόν ἱὸς δύο σε φύσει
 αὐτεξσίως θελήσει, τὴν σωτηρίαν

ὑπαυτῆσαι τῷ Βασιλεῖ ἔ Δεσπότη. ἔρ-
χεται γάρ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ο' Εἰρμός.

Οὐ προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ Νομοθέ-
τῃ, ἐν πυρὶ ἔ βάτω τόκον τὸν τῆς Α'ει-
παρθένος, εἰς ἡμῶν τῶν πιγῶν σωτη-
ρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλιώμεν·

Τὸ φωταγωγικὸν τῆ ἡχ.

Εἰς τὸν ἅ. τὸ Ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας.

Δίς. ἡχος, α'.

Ποῖημα Λέοντος τῆ Βασιλέως.

Εὐφρονήσασα ψυχὴν μετ' ἑσθίων χρο-
μῶν, δάλωτος γέγονας, ταῖς μηχαν-
μαῖς τῆ ἐχθρῆ. οἰκεία ῥοπή, παραδοθεῖ-
σα τῇ φθορᾷ. ἔ καρωθεῖσα ὑπὸ ἀμαρ-
τίας πολλῆς, τὸ θεόδωκτον ἄμφοιον ἐρ-
ρύπωσας, ἔ ἀνδρέπισον, τῆ βασιλικῆς
γάμῃ πεποίηκας. ἀλλ' ἴμα μὴ σὺ τῇ
ἀμαρτίᾳ ἐλκευθῆς, Σ ὑποκεκρυμμένη
τῆ παθῶν τῷ ἐνδύματι, ἀπακλιθεῖσα,
τὰς δυνάμεις τῆς εἰσόδου εἰσὶν ραχθῆς, ἔ
τῆ μυμφῶμος ἐκβληθῆς, τῷ Σωτῆρι
κράξον. τὸ φοβδρὸν ὄμμα, ὀλαβῶν ὅπερ
εἰμι, καὶ ὁ ἦς μὴ ἐάσας ἔ πρό Σταυρῶ,
χλαμύδα ἐμπαιγμῆ δι' ἐμέ φορέσας,
τὸν σάκκον μετὰ δάκρυον, ἔ ἀφροσύνην
ἀμφίασον, Σ ἐκ σκοτὸς ὄξωτόρῃ, Σ
κλαυθμῶ αἰωνίῃ ρῦσαί με, καὶ ἐλέησόν
με·

Μαρτ.

Οὐς Α'θλοφόρος τῆ Χειρῶ δεῦτε λαοὶ
ἀπαρτῶ τιμήσωμεν, ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς
πρόματικαῖς, τὴς φωστῆρας τῆ Κόσμου,
ἔ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τῆς
ἀσύντακτο. ὅς ἡς ἀναβλύζει, τοῖς πιγῶν
τὰ ἰάματα. αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χει-
ρὲς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι
τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα, Ἰδιόμελον. ἡχος, πη.

Ἡν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Θεοσάρα-
κοσί, καὶ τὴν ἀγίαν Ἑβδομάδα τῆ
Πάσης, αἰτῶμεν κατιδεῖν φιλαφθω-
πε. τῆ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖα
σου, καὶ τὴν ἀφατόν, δι' ἡμᾶς οἰκορο-
μίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδῶντῶ, Κύ-
ριε δόξα σοι·

Τριώδιον.

**Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ μὴ ἐν δό-
πῃ Α'κολοθία, ὡς συνήθως. ἔτε
Εἰς τὴν Τριτέκτιν, Τροπῶν ἁπλῶς.
Προφητείας, ἡχος, γ'.**

Α

Ἐνυπόστατος Κύριε ἡ ὀργὴ, ἐνέχων τοῖς
ἀμαρτωλοῖς ἀπελθῆσαι. καὶ τοῖς ὁ-
ἄξιοι ἀτρίσαι, καὶ αἰτῆσαι ὁμοῦ. ἔ
ἔλεος. μὴ τῷ θυμῷ σου, μὴ ἡμῶν ἀποδό-
σας ἀπολέσης ἡμᾶς, ὅς ἐκ γῆς ἔτε Λαζάρῳ
οὐκ ἐπλασας·

Προκείμενον. Ψαλμός, ραβ. φίλῃ σου τὸν

Εμεκα τῆ οἴκου Κυρίου τῆ Θεοῦ, ἡτερος ὡς ἀφ-
ἅ. Εὐφρανθήτω ὅτι τοῖς εἰρηκτοῖς ἡμέρος ἀφ-
Προφητείας Ἡσαΐας τὸ Α'ρά πῶσε, παμ-

Ε

Κεφ.
ξς. 10.

Ἐφρανθήντι Ἰσραὴλ, ἔ πα-
σατε ἐν αὐτῇ πάντῳ οἱ ἀγαπῶντες ἔ χορῶν,
τὴν, ἔ οἱ κατοικῶντες αὐτῇ. ἡχος, δ'.

ἅμα αὐτῇ χαρᾷ, πάντῳ ὅσοι ἐπὶ Κύριε,
ἐπ' αὐτῇ. ἴμα θηλάσητε ἔ ἐμπνέετε θρυλῶν
ἀπὸ ματῶν παρακλήσεως αὐτῆς πᾶσιν,
ἐκ θηλάσαντες θρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου ὡς
ξῆς αὐτῆς. ὅτι τάδε λέγει Κύριος. ἰδὲ
ἐγὼ κληρῶ εἰς αὐτὸς ὡς ποταμὸς εἰρή-
νης, ἔ ὡς χειμάρρως ἐπικλύζων δόξαν
ἐν ὑμῶν. τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρ-
θῆσονται, καὶ ἐπὶ γογάτων παρακλη-
θήσονται. ὡς. εἴ τινα Μήτηρ παρακα-
λέσει, ἔγω καὶ γὰρ παρακαλέσω ὑμᾶς,
καὶ ἐν Ἰσραὴλ παρακληθήσεσθε. ἔ
ὁψεθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν,
καὶ τὰ ὅσα ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀπατελεῖ,
Σ γρηγορῆσαι ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φο-
βεμένοις αὐτὸν, ἔ ἀπελθήσει τοῖς ἀπει-
θεῖσιν. ἰδὲ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἦξει, ἔ
ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτῆς, ἀπο-
δῆναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν, Σ ἀποσκο-
ρακισμόν αὐτῆς ἐν φλογὶ πυρός. ἐν γὰρ
τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ,
καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῆς πᾶσα σὰρξ.
πολλοὶ θραυσματῆται ἔσονται ὑπὸ Κυ-
ρίου. οἱ ἀγριζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι
εἰς τὴν κήνην, καὶ ἐν τοῖς προθύροις
ἔδομτες κρέας ὑμῶν, καὶ τὰ βδελύγ-
ματα, καὶ τὸν μῦθον, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνα-
λωθήσονται, εἶπε Κύριος. καὶ γὰρ τὰ
ἔργα αὐτῶν, ἔ τὸν λογισμόν αὐτῶν ἐπί-
Triodio.

Π Αἰδῶν Εὐτα ἔθνη, ἔτι τὰς γλώσσας, καὶ
 σαπ τὴν φωνήν· ὁφθαλμοὶ τὴν δόξαν μου. Σκα-
 τὸ πῦρ, μετὰ τῶν αὐτῶν σημείων, ἔξελπο-
 ῖ Κύριε, αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη,
 Ακρύστας ὡς ἔφθον, Σ Λαῶν, ἔτι Μοσσοῦ,
 μέγιστος βέλ, Σ εἰς τὴν Εὐλαῖαν, ἔτι εἰς
 λυθῆς, ὅτι τὰς πόλεις, οἱ οὐκ ἀκηκόασιν
 Κύριε, ὁ ὄνομα, ὅτε ἐωράκασι μετὰ τὴν δό-
 ξαν σου καὶ μαγγελῶσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ ἑσθῆς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἐκ
 γῆς, ὁ Λαὸς ἔθνη δώρον Κυρίου, μετὰ
 εἰ Κύριε, ὁ ἀρμάτων ἐν λαμπρόταταις ἡμιό-

Αλλοῖς σκιαδίων εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν
 Πι φίλων ἡμῶν. καὶ εἶπε Κύριος. ὡς αὖ
 Οἰκτίρμων ἔσται οἱ Τίτοι Ἰσραὴλ τὰς θυσίας
 ἐκδοῦν, ἀπὸ ἐμοῦ μετὰ ὑποτακτικῆς μετὰ φιλ-
 οσύνης πατρὸς τοῦ οἴκου Κυρίου. καὶ ἀπὸ αὐ-
 τοῦ Θεοῦ ὁ λόγος ἐγένετο· Ἰδοὺ εἰς τὴν πόλιν
 ἡμεῖς ζῶντες ἡμεῖς ἰδοὺ εἰς τὴν πόλιν καὶ οὐρανὸς καιρὸς,
 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καιρὸς, ὃ ἐγὼ ποιῶ, μένει
 ἐνώπιον ἐμῶν, λέγει Κύριος, ὅτι τὸ ὄνομα
 ὑμῶν. καὶ ἔσται μετὰ ἐκ μὴνός, ἔτι σάβ-
 βατον ἐκ σαββάτου, ἡμεῖς πᾶσα σὰρξ τῆ
 προσκυνοῦσα ἐνώπιον ἐμῶν ἐν Ἰερουσα-
 λὴμ, εἶπε Κύριος. Σ ἔξελάσσονται Σ
 ὁφθαλμοὶ τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν
 παραβηκότων ἐν ἐμοί. ὁ γὰρ σκώληξ
 αὐτῶν ὁ τελώθησιν, ἔτι τὸ πῦρ αὐτῶν ὁ
 σβεσθήσεται. Σ ἔσονται εἰς ὄρασιν πά-
 σης σαρκί·

Προκείμενον. Ψαλμ. ρκβ. ἥχος, π.β.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς,
 ὅτι.

ἥ. Πρὸς σὲ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς μου.

~~~~~

**Τῇ Παρασκευῇ Ἐσθῆς, εἰς τὸ Λυ-
 χμικὸν ἢ συνήθως ἥλθ. εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα, ἱσῶμην ἥ. ἰ. καὶ φάλλομεν
 τὸ παρὸν Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, Δίς. καὶ
 τὸ Μαρτυρικὸν, ἔτι τὰ εἰ. Ἰδιόμ. τῆς Οἰσῆς
 ἔτι δικαίως Δαζάρ. ποιῶντὰς αὐτὰ ἐπὶ
 τὸ Ἰδιόμελον. ἥχος, π.β. Δίς.**

Π Ἡ ἡ ψυχὴ φελλῇ, πληρώσαμε τὸ
 σαρακοστήν, ἔτι τὴν ἀγίαν Εὐδο-
 Πάθους. αὐτῶν κατὰ τὴν φιλ-
 πε, τὴν δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλ-
 ἔτι τὴν ἀφ᾽ αὐτῶν δι' ἡμᾶς οἰκονομῶν
 ὁμοφρόνως μελεδῶντὰς, Κύριε

Μαρτ.

Π Ἀρτυρὸν Κυρίε, ἱκετώσατε τὸν
 ἡμῶν, ἔτι αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς
 πληθὺς οἰκτιρῶν, ἔτι τὸν ἰλασμο-
 πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα
**Εἶτα φάλλομεν, τῇ Ἀγίᾳ Λα-
 Ἰδιόμελα, εἰ. Ποίημα τῆς ὁσεβῆ-
 σιλέως Κυρίου Λέοντος τοῦ σοῦ
 ἥχος, π.β. Δίς.**

Κ Ὑριε, Λαζάρου θείων τάφου ἰδε
 μέλλων γράμμι τάφου οἰκῆν, ἔτι
 τὰς τῶν τεθνήκατε αὐτῶν; μαθῶν
 ἐκ ἡμέρας, ἐφώμεν ὅμ ἐπὶ ὁδῶν.
 ζαρὲ δεῦρο ἔξω. καὶ ἐπὶ ἡμεῖς οὐκ ἄπ-
 τῶ προὐ αὐτῶ διδῶντι, σοὶ τῶ Σ-
 ρι τῶ ψυχῶν ἡμῶν·

ἥχος, π.β. Δίς.

Κ Ὑριε, ὅτι τὸν τάφον τῆς τετραμ-
 ὅτι τὸ μνήμα ἦλθον Λαζάρου, ἔτι
 φίλων δάκρυα ῥαίνας, μετὰ τῆς τετρα-
 ρου ἡγείρας, ὁ γὰρ τῆς ζῆς.
 θάνατος ἐδέσθιν φωνῇ, τὰ σπάρ-
 ἐλύθιν χόρσι, τότε χαραὶ ἐπληρῶν
 τὸ γίγος τῶ Μαθητῶν, ἔτι μία τ-
 παύτων, ἐλετηργεῖτο συμφωνία.
 λογημένης, εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμ-
 Ὑριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τῆς ἀδ-
 βασίλειαν, καὶ ὁ λόγος τῆς ζῆς
 ἡγείρας ἐκ τάφου τετραμήνορον, Σ γ-
 μεν ὁ Λαζάρου τῆς παλιγγενεσί-
 προοίμιον σωτήριον. πάντα διω-
 Δέσποτα, τῶ πάντων Βασιλεῖ. δώ-
 τοῖς δούλοις σου, ἰλασμοὺς ἔτι τὸ μέγα ἔ-

ἥχος, π.β.

Κ Ὑριε, πικρῶσαι θέλω τῆς Μαθ-
 σῶν, τὴν ἐκ μετρώμεν ἐγδῶν, ἔτι
 μνήματι Λαζάρου παραγεγομας. ἔτι
 μνήματός σου τῆτον, ὁ ἄδης ἐσκυλ-
 ἔτι ἀπέλυσε τὸν τετραμήνορον, βο-
 σοι, ἀλογημένη, Κύριε δόξα σοι·

ἥχος

Ἦχος, π.β.

Τεῖε, παραλαμβάωμ τῆς Μαθητάς σου, ἐν Βηθαρία παρευσὶς, ἵνα ἐγείρῃς τὸν Λάζαρον. ἔδρακρύσας ἐπ' αὐτὸν, μόμω φύσεως ἀφ' ὧν πύλης, ὡς Θεός, τῆτορ τετραμήνορ ἡγείρας, ἐβόασοι Σωτήρ. ὠλογυμνέ, Κύριε δόξα σοι ~

Δόξα, Ἰδιόμελον. Ἦχος, π.β.

Πίσας τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτήρ ἡμῶν, καὶ φωμήσας τὸν μεκρὸν, ὡς ὅξ ὑπὲρ ἄναμήςσας. ἀπεσείσατο τὴν φθορὰν τῆς ἀφ' ὧν πύλης τῷ πνύματι, καὶ σιωεξήλθε τῷ λόγῳ, δεδεμνός κειρίαις. πάντα δύναισαι, πάντα σοι δαλάει φιλαμθρωπε, πάντα σοι ἄποτέτακται, Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι ~

Καὶ μὴ ἐτόρῳ Ἰδιόμ. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἦν ψαλμὸς φελλῇ πληρώσαντ' ἑοσάρακοσιν, βοήσωμ. χαίροις πόλις Βηθαρία, Πατεῖς ἡ τῆς Λαζάρου. χαίρετε Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τέττε ἀδελφαί. ἄνθου Χειρὸς παραγίρεται, ζωῶσαι ῥήματι, τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν. οὐ φωνῆς ἀκρύσας, ὁ πικρὸς καὶ ἀκόρετος ἄδης, φόβῳ ῥομάξας, ἐμέγα ρενάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, κειρίαις ἐσφυγμένον. ὁ τῷ θαύματι, δῆμος Ἑβραίων ἐκπλαγεῖς, μὲν βαίωμ ἐκλαδῶν, αὐτῷ προσυπαμνήσας, ἐφ' ὧν πύλῃσι Πατόρες. ὠλογυμνός ὁ ὀρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου Βασιλῆος τῆς Ἰσραήλ ~

Εἰσόδος. Ὡς ἰλαρόν. Εἰσόδος.

Προκείμενον, Ψαλμ. ρκγ'. Ἦχος, π.β.

Ἦ βοήθεια ἡμῶν, ἐν ὀνόματι Κυρίου, τῆ ποιήσαντος.

Ἦ. Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἡμεῖς ἐν ἡμῖν.

Γενέσεως τὸ Ἀμαχμωσμα.

Αἱ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσων τοῖς Υἱοῖς αὐτῆς. ἔξαρτας Ἰακώβ τῆς πόδας ὧν τὴν κλίμην, ἔξελιπε. ἐπροσέτεθι πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς. ἐἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ὧν πρόσωπον τῆ Πατρὸς αὐτῆς, ἐκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, ἐἐφίλησεν αὐτόν. ἐπροσέταξεν Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτῆς τοῖς ἐμταφιασῶν, ἐμταφιάσαι Τριώδιον.

τῷ Πατόρι αὐτῆς. Σ' ἐμεταθήμην ἐν δόξαφιασῶν τὸν Ἰσραήλ. ἐἐφίλησεν αὐτῆς τεσπάρακορτα ἡμόδας. ἐἐπύγγοις. ταρὶθμῆται αἱ ἡμόδας τῆς τῆς ἐπύγγοις αὐτῶν Αἰγυπτῶν ἐκλέχων τοῖς τα ἡμόδας. ἐπεὶ δὲ παρήλθοι τοῖς ὅραις τῆς πύγγοις, ἐλάλησεν Ἰωσήφ. ἔφη διδάσας Φαραὼ λέγων. εἰ εὖρς ἐσθ' ὁ ἐμαμτίον ὑμῶν, λαλήσατε εἰς τῆς Λαζάρου Φαραὼ λέγοντ' ὅτι. ὁ Πατήρ. ἐν Βηθαρία με πρὸ τῆς τελευτήσας αὐτὸν ἐφίλησεν τὸν τῷ μνήματι ὁ ὠρῆξας ἐμαυτῷ, ἡτεῖς ὡς ἀμαμ, ἐκεί με θάψας. μὴ ἐμήδος ἀμαμ θάψω τὸν Πατόρα μὲν, ἐἐπύγγοις, παμμαι. ἐπομ ἐν τῷ Φαραὼ κατὰ μὲν ὧν τῆς Ἰωσήφ. καὶ ἐπ' ἐχορῶ, τῷ Ἰωσήφ. ἀνάβηθι, θάψον. Ἦχος, δ. τῶν τῶν, κατὰ τὸν ὠρῆξας. ἐΚύριε, Ἰωσήφ θάψαι τὸν Πατόρα αὐτῶν. ἐμαμτίον σιωαμέβησαμ μετ' αὐτῆς πάντ' ὧν πᾶσιν, δεσ Φαραὼ, ἐοῖ πρὸς τὸν τῶν οἴκῳ ὧν τῆς, Σ' πάντ' ὧν οἱ πρὸς τὸν τῶν οἴκῳ ὧν Αἰγυπτῶν, ἐπᾶσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, ἐοῖ ἀδελφοὶ αὐτῆς, ἐπᾶσα ἡ οἴκῳ ἡ Πατρικὴ αὐτῆς. ἐτὴν συγγένειαν, ἐτὰ πρόβατα, ἐτῆς βόας, ὑπελείπομτο ἐν τῇ γῇ Γεσέμ. ἐσιωαμέβησαμ μετ' αὐτῆς ἀμαμτα, ἐἐπύγγοις. ἐἐγύνετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα, ἐπαρεγύνετο ἐφ' ἁλῶνα Α' τὰδ, ὅδετ' ὧν τῆς Ἰερδαμ. ἐἐκόψαμτο αὐτὸν κοπετὸν μέγαμ, ἐἐγύνετο σφόδρα, καὶ ἐποίησε τὸ πνύθος τῷ Πατρί αὐτῆς, ἐπᾶσα ἡμόδας. Σ' ἐδομ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαμαμ τὸ πνύθος ὧν ἁλῶν Α' τὰδ. ἐἐπομ. πνύθος μέγα τῆς τῶν τοῖς Αἰγυπτίοις. διὰ τῆς τῆς ἐκάλεσαμ τὸ ὄρομα τῆς τῶν ἐκείμ, πνύθος Αἰγυπτῶν, ὅδετ' ὧν τῆς Ἰερδαμ. ἐἐποίησαμ αὐτῷ ὧν οἱ Υἱοὶ αὐτῆς, καθὼς ἐμετείλατο αὐτοῖς. ἐἐμέλαβον αὐτὸν οἱ Υἱοὶ αὐτῆς εἰς γῆν Χαμαμ, ἐἐθαψαμ αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλῆν, ὃ ἐκτίσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐκτίσει μνημεῖον παρὰ Ἑφρώμ τῆς Χετταίης κατὰ τὴν Μαμβρῆ. ἐἐπύγγοις Ἰωσήφ εἰς Αἰγυπτὸν, αὐτὸς, ἐοῖ ἀδελφὸς Triodio. Αα 3

IT

”
Λ

Ε

Ε

Τ

π

καὶ πάντων οἱ σωματοβαπτόντες,

Αἰδῶν Εἰς Πατέρα αὐτῶν. ἰδόντες δὲ οἱ
σαρτὴν φησὶ Γωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ Πα-
τὴρ πῦρ, μὴν εἶπον. μήποτε μνησικακή-
ει Κύριε, Γωσήφ, Σαῖτα πόδομα αὐτα-
Ακρύσας ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐρεδει-
ρέσθησας αὐτῶν. Σ παραγυρόμενοι πρὸς
λυθεῖς, εἶπον. ὁ Πατήρ σου ὥρτισε πρὸ
Κύριε, ὑπῆσαι αὐτὸν, λέγωμ. ὥτως εἶ-
ῆλθε καὶ ἡμεῖς, ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν,
ὅτι ῥόφον ἀπορτίαν αὐτῶν, ὅτι πομνρά σοι
γῶ, ὁ Λάτῳ. ἔμω δέξαι τὴν ἀδικίαν ἡμε-
ει Κύριε, ὡς τῶ Θεῷ τῶ Πατρός σου. καὶ

Αἰδῶν Γωσήφ, λαλῶντων αὐτῶν

Πὶ φίλων. ἔλθόντων πρὸς αὐτὸν εἰ-
Οἰκτίρησε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. καὶ εἶπεν
ἐκασίῳ, ὡς ἡμεῖς. μὴ φοβεῖσθε. τῶ γὰρ Θεῷ
σε παῖς ὢ. ὑμεῖς ἐβλάδυσάτε κατ' ἐμὲ εἰς
Θεὸς ὦν, ὁ δὲ Θεὸς ἐβλάδυσάτο περὶ ἐμὲ
Ἦς ζωῆς, ὅπως ἀν' ὑμῶν ἦ, ὡς σήμερον,
ὑπὲρ ὅλα φραβῆ λαὸς πολὺς. ἔειπεν αὐ-
τοῖς. μὴ φοβεῖσθε. ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς,
Σταὶ οἰκίας ὑμῶν. Σ παρεκάλεσεν αὐ-
τῶν, ἔλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν.
ἔκατῶκεν Γωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ αὐτοῖς,
Σοὶ Ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ πᾶσα ἡ παροι-
κία τῶ Πατρός αὐτῶν. ἔζησεν Γωσήφ,
ἔτη ἑκατὸν δέκα. ἔειδεν Γωσήφ Εἰφραὶμ
παιδίᾳ ἕως τριῆς γενεᾶς. καὶ οἱ Τιοὶ
Μαχείρ, τῶ Τίῳ Μαμασῇ ἐτέχθησαν
ὧν μνηρῶν Γωσήφ. ἔειπεν Γωσήφ τοῖς
Ἀδελφοῖς αὐτῶν, λέγωμ. ἐγὼ ἀποθνή-
σκω. ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς
ὑμᾶς, Σ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης,
εἰς τὴν γῆν, ἣν ὡμοσε τοῖς πατράσιν
ὑμῶν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, ἔ Γακώβ. καὶ
ὥρτισεν Γωσήφ τῶν Τίῶν Ἰσραὴλ λέγωμ.
ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἡ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς
ὑμᾶς, καὶ σωματοίσετε τὰ ὄσ' ἄμ' ἐμ-
τεῦσθαι μετ' ὑμῶν. Σ ἐτελεύτησεν Γω-
σήφ ὡς ἑτῶν ἑκατὸν δέκα, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν τῇ σορῶ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον. Ψαλμός, ρκδ'. ἡ' Χ, δ'.

Οἱ πεποιοῦντες ὧν Κύριον ὡς ὄρος Σιών.
ἦ. Οὐ σαλεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
κατοικῶν Ἰερουσαλὴμ.

Υ

Κεφ.
λα. 8.

Γέ, ἀφ' οὗ σὸν τόμα λόγῳ Θεῷ, ἔ-
με πάντα ὑγιῶς. ἀφ' οὗ σὸν τόμα
κρίμε δικαίως. διάκριμε δὲ πᾶντα
ἀδύσῃ. γυναικα ἀνδρείαν, τίς δὴ
τιμιωτόρα ὅτι λίθῳ πολυτελῶ-
τοιαύτη. θάρσῃ δὲ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρ-
τῶ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ τοιαύτη καλῶν σ-
λων ἔκ ἀπορήσει. ἐμὸν γὰρ τῶ αρ-
ἀγαθὰ, ἔκ κακὰ, πάντα τὸν χρόν-
ῶρα μὲν ἔρα ἔλθον, ἐποίησεν εὐχ-
τα ταῖς χόρσιν αὐτῆς. ἐγένετο ὡ-
μαῖς ἐμπορεύομένη μακρόθεν, σινα-
δὲ αὐτῆς τὸν πλῆτον. καὶ ἀνίσταται
μυκτῶν, ἔδωκε βρώματα τῶ οἴκῳ,
ἔργα ταῖς θεραπαίμαις. θεωρήσασα γε-
γιον, ἐπείατο, ἀπὸ δὲ ἡμερῶν τῶ
χειρῶν αὐτῆς, κατεφύττωσε κτήμα. ἀ-
ζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφυῖ αὐτῆς
ἤρεισε τὰς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.
ἐγένετο, ὅτι καλὸν ὅτι τὸ ὀργάζεσθαι
καὶ ἔκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς
ὕλῳ τὴν μύκτα. τὰς πῆχας αὐτῆς, ἐκ-
τείρει ὅτι τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χε-
ρας αὐτῆς, ὀρέδει εἰς ἄφρακτον. χεῖρ-
δὲ αὐτῆς διλώοιξε πᾶντι, καρπὸν
ἔξέτεμε πτωχῶ. ἔφρορτίζει ἡμε-
κῶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πᾶς χρόνῳ
πάντων γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ, ἐμδεδυμένοι
εἰσὶ. διττὰς χλαῖμας ἐποίησε τῶ ἀφ' ὧν
αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσιν, ἔ πορφύρας ἐαυ-
ἐμδύματα. περίβλεπτος δὲ γίρεται
ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ὡς ἡμεῖς ἀν' καθ' ἡ-
σὴ ἐν συνεδίῳ μετὰ ἡμερῶν πρεσβυτέρων
καὶ κατοίκων τῆς γῆς. σιμόνας ἐποί-
σε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίμιξι, καὶ περ-
ζώματα τοῖς Χαμααίοις. ἰσχυρῶς ἔκ
πρέπειαν ἐμδύσατο, καὶ ἀφραμῆν
ἡμῶν εἰς χάταις. τόμα δὲ αὐτῆς, δι-
μοῖξε προσεχόρτως, ἔ ἐμμόμως, ἔ τὰ ἐ-
ἐσέλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. ἔσται δὲ
φίβαί οἱ κῶν αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ
ἔφαγεν. ἀφ' ἧς τὰ τέκνα αὐτῆς,
ἐπλήθησαν, ἔ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡμερῶν α-
τῶν. πολλὰ θυγατράν, ἐποίησαν δι-
μῖν, πολλὰ ἐκτίσαντο πλῆτον, σὺ
ὑπόρ-

ὑπὸρκεισαι, ὑπὸρῆρας πάσας. ἴδδεις
ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναι-
κὸς ἔκ ἐστὶν ἐν σοί. γυνὴ γὰρ σιωπὴ
ἀλογεῖται. φόβον δὲ Κυρίου αὐτὴ αἰ-
μείτω. δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν, χει-
λέων αὐτῆς, καὶ αἰρείδω ἐν πύλαις
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς·

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προ-
γιασμένων, ὡς συνήθως.

Γ' εὖ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον, οὔτε
Μαρτυρικόν, ὅτε Θεοτοκίον, ὅτε Οὐ-
κὴνχος ψάλλεται, ἀλλὰ τῷ Σαββάτῳ
τῷ Ἀγίῳ Θωμᾷ.

Ἐκ τῆς ἑπομένης ἡμέρας, ὡς συνήθως.

Εἰς τὸ Ἀποδειπνόν ψάλλομεν τὸν
παρόντα Καθόνα, Ποῖημα τῷ Ἀγίῳ
Πατρὶ, Κυρίῳ Ἀβδίου Κρήτης τῷ
Γ' ὁρῶν ὑμῖν.

Ω, δὴ, α. ἦχος, α. Ο' Εἰρμός.
Ἰδοὺ ἐπιρίκιον ἄσωμεν πάντων, Θεῷ
τῷ ποιήσαντι, θαυμάσια τέρατα, βρα-
χίονι ὑψηλῷ, Σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ,
ὅτι δεδοξάσαι·

Ἐκρὸν τετραήμερον ἔξαψασης, Σω-
τήρ μὲν τὸν Λάζαρον, τῆς φθορᾶς ἀπὸ
λαβῆς, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἔδειξας
ὡς σιωπῶν, τῷ ἔξαψασι·

Ωρῆσας τὸν Λάζαρον, ἐκ τῆς μνημείας,
ἀπὸ τῆς ἔξαψασης, ἀλλ' ὁ ἄδης κάτω-
θεν, πικρῶς ὠδύρετο, Σ' εὖ ἔρεμε
Σωτήρ, τῷ ἔξαψασι·

Ἰδοὺ δάκρυας Κύριε ὦν Λαζάρῳ, δεκ-
νύων τῷ σάρκωσι, τῆς οἰκονομίας σου,
καὶ ὅτι φύσει Θεός, ὑπάρχων φύσει
καθ' ἡμᾶς, γέγονας ἀνθρωπός·

Ἦς Μάρθας τὰ δάκρυα Σ' τῆς Μαρίας,
κατέπαυσας Κύριε, ἐκ μετρώων τὸν
Λάζαρον, ἔξαψασης Σωτήρ, ἐδείξας
ἐμπρὸς τὸν μετρώον, τῷ ἔξαψασι·

Ω, νόμος τῆς φύσεως, τῆς ἀνθρωπίνης,
ἠρώτησας Δέσποτα, πᾶς τέθεται Λά-
ζαρος, δεκνύων πᾶσι Σωτήρ, ἀπόθω-
τον τῷ πρὸς ἡμᾶς, οἰκονομίας σου·

Ἀκλῆθρα σιωπῆς, τότε τῷ ἄδῃ,
Τειφδίου.

Φωρῆσας τὸν Λάζαρον, καὶ τὴν ἐν δό-
ξῳσας, τῷ Πολεμήτορος, καὶ τῷ
πρὸ τῷ Σταυρῷ, ἔρεμε σε μόνη ὡς
Εὐμώτῳ τὸν Λάζαρον, ὡς
κρατῆρμον Δέσποτα, ὡς Θεῷ ἔχω
θῶσας, ἐξέλυσας τῷ δεσμῷ. καὶ τοῖς ὁ-
παῖτα διωατέ, ἦκει προσαύμας·

Δόξα.

Ἀτὸρᾶ δοξάσωμεν, Τίον Σ' Ἰῶ Λαζάρῳ
Τεράδα ἀχάριστον, ἐν μορᾷ ἐν Βηθαίᾳ
καὶ σὺ Ἀγγέλοις αὐτῷ, φίλῳ τὸν
τις Θεῷ, δοξολογήσωμεν, ἦτες ὡς ἀν-
τίστοιχοι ἀνὰ

Καὶ μὴ.

Ἰτρέπτως ἐκύνσας, Παρθενώσας, παμ-
κτίσῳ τῆς φύσεως, ἔξ ἁγί-
ος, κατ' ἀδοκίαν Πατρὸς, γ' ἔχορῳ,
ὁπὸρ ἐσμὲν, δίχα ὁπῆς ἐφ' ἑσέως, δ'.

Ω, δὴ, β. Ο' Εἰρμός. Κύριε,
Ρόσεχε, Οὐρανὸν ἐλαλήσω, τῷ
μνήσῳ Χειρῶν, τὸν Σωτήρα πᾶσι,
μὲν, τὸν μόμον φιλανθρωπῶν·
Οἶσας, τῷ Φωρῆσαντι μόμον, Σ' ἐκ
τῆς τάφου, μετρώον τεταρταῖον, τὸν φί-
λον ἐγείραντι Λάζαρον·

Κῆσε, τῆς Φωρῆσας ὁ ἄπνευς, ἐφ' ἑ-
σέως, ἐκ μετρώων ἔξαψασι ἀπὸ τῆς
δοξάζω σε Κύριε·

Ρόσαγμα, ζωνφόρος Φωρῆσας, δεξά-
μενος ὁδωδῶς, ἔξ ἑσέως τῷ τάφῳ, Σω-
τήρ μὲν ὁ Λάζαρος·

Ἰδοὺ δάκρυας, ὦν φίλῳ Σωτήρ μὲν, π-
ρὸς ἡμᾶς, τῷ ἔξαψασι, ὡς ἐφόρεσας φύ-
σιν, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ·

Ἰδοὺ δάκρυας, ὡς κατέδεν ὁ ἄδης, παλιμ-
δρομήντα ἀπὸ τῆς, τὸν δεδεμένοιο κείνης,
Φωρῆς πρὸς τῷ ὡδὲ ζωῆς·

Ἰδοὺ δάκρυας, ὦν ἑβραίων οἱ δῆμοι, ὅτε
Φωρῆσας Σωτήρ, ἔξαψασης λόγῳ,
ὁδωδῶς τὸν Λάζαρον·

Ἰδοὺ δάκρυας, τὰ ταμεῖα τῷ ἄδῳ, ὡς
ἐφ' ἑσέως τὸν ἄδῳ, κάτω Λάζαρος, τότε
τῷ Φωρῇ, τῷ ζώσαντος·

Ω, δὴ, γ. Ο' Εἰρμός.

Ἰδοὺ, ὅν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομή-
τες. ἔτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλῇ γω-
μίας. αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἧς ἐρεώσε
Triodio.

ἀμφότερα θαυματουργήσας, ἐκνώσεν
ἑαυτὸν, ἵνα ἡμῖν σώσῃ·

Ω, δὴ, ε. Ο' Εἰρμός.

Ἡμὶν σὺ εἰρήνῃ δὸς ἡμῖν Τίε τῷ Θεῷ.
ἄλλοι γὰρ ἐκτός σε, Θεὸν ὁ γινώσκων,
τὸ ὁμομάσας ὁμομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώ-
πων, καὶ τῶν μεκρῶν ὑπάρχεις·

Ὡς ὑπάρχωμ Κύριε, ἐφῶς ἀληθινὸν,
Λάζαρον φωνήσας ἀφ᾽ ἑσῆσας. ὡς δυ-
ματοῦ γὰρ πᾶσι ἐδείξας, ὅτι Θεὸς ζώ-
πων, ἐ τῶν μεκρῶν ὑπάρχεις·

Ἡμὶν ἄσπεκτόν σε πρόσαξιμ, μὴ φόβωμ
Γησῶ, ἅδης ὁ πολλὰς, δεξιὰς ἐπτη-
ξε. ἐ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον, σὺ
τῇ φωνῇ ζώρτα, ἐ ὁ μεκρὸν ἐδίδας·

Ὅμ χερσὶν σὺνάψας πρῶματι, ὁ πάλα
τὸν πηλὸν, πρῶματι ψυχώσας, ζωῆς
Λόγε λόγῳ σε. ἐ μὴ δὲ λόγῳ ἔξαφ᾽-
ἑσῆσας, ἐκ τῆς φθορᾶς φίλον, καὶ τῶν
καταχθορίων·

Ὡς μῦματί σε Κύριε, ἀφ᾽ ἑσῆσας ἔδειξας.
ὅτε γὰρ μεκρὸν, ἐφῶς τὸν Λάζαρον,
ἀπὸς ὁ ἄπρως ἔξαφ᾽ ἑσῆσας, ἐ τὰ δεσμά
φόβωμ, ποσὶ περιεπάται·

Ἰδαίωμ ἀποία, ὡς πώρως ἐχθρῶν.
τίς οἶδε μεκρὸν, ἐκ τάφου ἐγέρσας;
Ἡλίας πάλα ἔξαφ᾽ ἑσῆσας, ἀλλ' ἐκ ἐκ
μνήματος, ἀλλ' ἐδὲ τεταρταῖον·

Νείκασε μακρόθυμε, ὁ πάντα δι' ἡμᾶς,
πράττων ὡς Θεός, Σ' πάχων ὡς ἀνθρω-
πος, πάντα μετόχως ἡμᾶς ποιήσας,
τῆς σῆς Βασιλείας, πρεσβείας τῷ Λα-
ζάρῃ·

Δόξα.

Ροσάρχε σὺνάπρξε, ὁμότημε Τετάρτῃ,
Πάτορ Παπτοκράτορ, Τίε Πνεῦμα
ἁγίον, μορὰς ἀγία φισυπόσατε, τὰς
ἑξ Ἀδὰμ σώζε, πρὸς ὡς σε ἀνυμνῶντας.

Θεοτοκίον.

Ἡμὶν Ἀρχαίον γαστράσας, ἡγίασας
Ἀγνὴν, σάρκα ἑξ αὐτῆς, λαβὼν ὁ ὑπὸ
Θεός, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνημένος, ὁ ἐκ
Πατρὸς Λόγος, ἐ σὺ τῶν Πρῶματι Θεός.

Ω, δὴ, ς. Ο' Εἰρμός.

Πέρριψάς με, εἰς βάθην καρδίας θαλάσ-
σης, ἐ ἔσωσάς με Σωτὴρ, δαλείας θαλάσσης.
Σ᾽ ἔλυσας τὸν δεσμὸν, τῶν ἀπομιῶν μου·

Η ῥώτησας πᾶς εἰμὶ, ὁ πάντα γινώσκων ἐν δό-
ξῃ δάκρυσάς με Σωτὴρ, ὡς ἀπὸ θανάτου
σε, καὶ ἡγείρας με μεκρὸν, τῶν ἀπὸ
ματίσε·

Ε ῥώτησάς με, ἔξ ἁδὲ Σωτὴρ ἐχθρῶν τοῖς
τε, βοᾷ Λάζαρος, πρὸς σὲ τὸν ὁμομάσας τοῖς ὁ-
μομάζομεν, καὶ ἡγείρας με μεκρὸν, τῶν ἀπὸ
ματίσε·

Ε ἔδυσάς με Σωτὴρ, τὸ πᾶν Λαζάρου
μα, καὶ ἐπρῶσάς μοι ζωὴν, ἐν Βηθαίᾳ
τὸ φῶς σε, καὶ ἡγείρας με μεκρὸν, τῶν ἀπὸ
ματίσε·

Ε ὑψώσας σὺ, τὴν ἄπρως μεκρὸν ἀνα-
σάρκας με, καὶ σὺ ἐσφίγξας ἡμᾶς, παπ-
δοξέοις καὶ μύροις, ἐ ἡγείρας με μεκρὸν,
τῶν ἀπὸ ματίσε·

Π ἡμὶν παμφάγον διαρρήξας, γαστράσας,
ἅδης, ἔξ ἁδὲ Σωτὴρ, τῇ Κύριε,
μαρτίᾳ, ἐ ἡγείρας με μεκρὸν, τῶν ἀπὸ
ματίσε·

Ε φῶσας με Σωτὴρ, τὸ φῶς ὅλον,
ἐφύλαξας δὲ Ἀγνὴν, τὴν Ἀρχαίον
μνήμον, ἔξ ἁδὲ προηλθὼν σαρκωθεὶς, εἰς
ὡς τῆς Τετάρτης·

Δόξα.

Π ρίαν ἀγία δοξάζω, τὴν σὺν ἀπολα-
χρίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ὑμῶν, τὸν
φισαγίον ὑμῶν, ἐλέησον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, τῶν σὲ ἀνυμνῶντων·

Θεοτοκίον.

Π ἡμὶν Ἀρχαίον σε μνησθῶν, ὑπέδω ὁ Λό-
γος, ἐπῆρσε δὲ αὐτὸς μετὰ γυνήσιν,
ταύτῃ Ἀγνὴν Θεογενῆτορ, θαῦμα
ὄντως παράδοξον·

Ω, δὴ, ζ. Ο' Εἰρμός.

Π οὐς ἐν καμίνῳ Παῖδας σε Σωτὴρ, ἐχ-
θρῶν, ἐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ. τό-
τε οἱ φῆς, ὡς ἔξ ἑνὸς σώματος, ὑμῶν
ἐ ἀλόγων λέγοντων, ἀλογητὸς ὁ Θεός
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ε πὶ μεκρῶν ἐδάκρυσας Σωτὴρ, φιλαπ-
θρῶπε, ἵνα δείξῃς πᾶσι τοῖς λαοῖς.
ὅτι Θεός ὡς, δι' ἡμᾶς ἀπὸ θρῶπος ὡφ-
θῆς, καὶ ἐκὼν ἐδάκρυσας, τύπες ἡμῖν
προτιθεὶς, ἐνδιαθέτης φρονήσε·

Ο τεταρταῖος Λάζαρος Σωτὴρ, ὡς ἡκ-
σε, κατὰ τῆς φωνῆς σου ἀφ᾽ ἑσῆσας, αὐ-
μνη-

Τ Αἰδῶν Εἶ, καὶ γεγενῆσθαι, ὅπως ἐβόα. σὺ
 σαφὲς τὴν φωνήν μου, καὶ προσκυνῶ καὶ
 τὸ πῦρ, μετὰ ἀσάφισα πάντα με ~
Κ Κύριε, ἐπερίκειμαι ὁ Λάζαρος, κάτω
 Ἀκρύτας, ἐν Λυθωτά, ἀλλ' ὑδαμῶς ἐν τῇ
 μέσῃ, ἐν τῇ ἀδῇ, ἐὰν μόνον κράξῃς με,
 λυθεῖς, ἐδεύρο ἔξω. σὺ γάρ μου φῶς ἐξ ὧν.
Κ Κύριε, ἴλῳσε Λάζαρε φησὶν, ἀσάφῃδι,
 ἔσθλαθε καὶ κλείθρων μου ταχὺ, ἀπὸ τῆς
 ἐξ ὀφθαλμοῦ μοι γὰρ σὺ θάψῃς, πι-
 γω, ὁ Λάζαρος, παρὰ πάντα ὅς
 εἰ Κύριε, ἔργον κατέπιον ~

Α Ἰδοὺς Λάζαρε φησὶν, ὁ φίλος
 Πι φίλῳ ἔξω κράζει ἐς ἡμέρας. ἔξελθε
 Οἰκτίρμον, καὶ γὰρ ἀφῆσιν λάβω. ἀφ' οὗ γὰρ
 ἐκασίω, ἐξ ὧν, εἰς ἐμετὸν ἡ βοήθῃ, ἀπτε-
 σθαι παρ' ἐμοί ~

Θ Θεὸς ἀλλ' ἐγὼ Λάζαρε ταχὺ, ἀνέκραζε,
 ἡς ζῶντος ὁ ἄδης θάψῃς, τί δὲ ἀν-
 ὕψους, ὅσα ἀσάφῃς φέρεται ἔξω, ἴμα μὴ
 ἔσθλα ἄλλος μοι, αἰχμαλωτίσῃ Χειρὸς
 ὅσα ἀσάφῃς σε ~

Θ Θαυμασῶν Δέσποτα Χειρὲ, ὅσα αἶσα
 τότε ὄργασάμενος πολλὰ. φῶς γὰρ τυ-
 φλοῖς, κωφῶν δὲ ὦτα, ἰσοῖσας λόγῳ,
 Σὺ τὸν φίλον Λάζαρον, ἐκ τῆς μεκρῶν
 ὡς Θεός, φωνήσας ἡγείρας ~

Δόξα.

Ρ Ραδικῶς ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζομεν,
 ἀρχὸν Πατὴρα ἐν Τίῳ, Πνεῦμα ἀ-
 θῶ. μοναδικῶς μίαν ἔσσαν. ἡ ἰσχύς
 ὑμνήσωμεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ἡ
 Τετάρτη ~ **Θεοτοκίον.**

Σ τῆς Τετάρτης ἡσέ Χειρὲ, δοξάζομεν,
 ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχα βο-
 πῆς, ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠέχῃς, μὴ
 ἐκτὰς τῆς φύσεως, τῆς Παρθένου Ἰησοῦ,
 εἰ καὶ ἡρώδης ἡμῖν ~

Ω, δὴ, ἡ. Ο' Εἰρμός.

Ι Ὁ Ὑρανοὶ ἡ Ὑρανόων, ἐν τῷ ὕδαρ τῷ
 ὑπὸ τῷ ὕδαρ τῷ Ὑρανόων, ἀλογεῖτε ὑμνεῖ-
 τε, καὶ ὑποκυνῆτε, τὸν Κύριον εἰς
 τὰς αἰῶνας ~

Π Πονηρὸς καὶ σιωχῶν τῷ ἀπαύτῳ,
 δι' ἀσπλαγχνίαν, ἐν Βηθαβιά ἐπέστη,
 ἐγείρει τὸν Λάζαρον ~

Τ Τεταρταῖος ὁδῶν, ἐκ κείνης σου
 λημμένος, ἡλῆτο ἐμπρὸς ὁ ἄπρ-
 φωνός σου Κύριε ~

Ω Ὑ Ἰδαίωρ ὁ λαός, ὡς ἑώρα τὸν
 θμεῶτα, τῇ σῇ φωνῇ ἀσάφῃς, ὅς
 εἰ διεπείετο ~

Ι σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, Ἰδαῖοι
 ἀπῆλθε, τῇ τῇ Λαζάρῳ ἐγύρῃ; ὅς
 εἰ τὸ ἐγχεῖν ~

Γ Γαλιλάθῳ ἡ Σιών, καὶ ὑμνεῖτω
 ζωοδότῳ, τὸν ἀσάφῃς λόγῳ, ἐν
 τάφῳ τὸν Λάζαρον ~

Γ ἑρατιαὶ ἡ Ὑρανόων, καὶ τὸ γινώ-
 σκω ὑμνήσωμεν, ὅτε Σωτήρ
 τὸν Λάζαρον ἡγείρας ~

Δόξα.

Τ Ὑ τῷ Πατρί, ἐν Τίῳ, ἐν τῷ Πνεύ-
 ματι, καὶ ὑμῶν ἀσπληνῶς βοῶ
 τριτάτῃ δόξα σοι ~

Θεοτοκίον.

Ε ἀλογῶς προσκυνῶ, τὸν τεχνῶντα
 ἐκ τῆς Παρθένου, μὴ χωριζόμενα τῇ
 θρόνῳ, τῆς ἀγίας δόξης σου ~

Ω, δὴ, ἡ. Ο' Εἰρμός.

Π Ποῖνσε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτῷ. κατέ-
 λε γὰρ διωγῶν ἀπὸ θρόνων, ἐν ὕψους
 ταπεινός, ὁ Θεὸς τῇ Ἰσραήλ, ἐν οἷς ἐπῆ-
 σκέψατο ἡμᾶς, ἀπατολὴν ὅς ὕψους, ἐν
 κατὰ τῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν ἐρμήνης ~

Μ Μρεῖτω τὸ θαῦμα, Βηθαβιά σου ἡμῖν
 ἐν ταύτῃ γὰρ ἐδάκρυσεν ὁ Κτίστης, τὸν
 Λάζαρον ἀφῆσιν, νόμῳ φύσεως σαρκῶς,
 ἐν Μάρθας τὰ δάκρυα λοιπὸν, καὶ
 τὸν κλαυθμὸν Μαρίας, εἰς χαρὰν με-
 ταβαλὼν, τὸν μεκρὸν ἐγείρει ~

Ι Ἰσχυρὸς Λόγε τῷ ἀσάφῃς τῷ σῶ-
 κῇ, ἐκάλεισας τὸν Λάζαρον ἐκ τάφου, ἐν ἡγε-
 ρας ὡς Θεός, ἴμα δείξης τοῖς λαοῖς, Θεός
 τε, ἐν ἀνθρωπῶν ὁμῶς, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα,
 ἐγείραντα μαοῦ, τὸν τῇ σώματός σου ~

Τ Τρέσας πύλας, ἐν μοχλῶς τῆς σῆς
 ῥῆς, ἐφόβησας τὸν ἄδην τῇ φωνῇ σου
 ἐπῆλθε σὺ αὐτῷ, ἐν ὁ θαύματος ἀσάφῃς
 ὡς εἶδον τὸν Λάζαρον Σωτήρ, τὸν τῇ
 αὐτοῖς δεσμώτῳ, ψυχωθέντα τῇ φωνῇ
 σου, καὶ ὅσα ἀσάφῃς ~

Ε Ἰδοὺς Λάζαρε φησὶν, ὁ φίλος
 Πι φίλῳ ἔξω κράζει ἐς ἡμέρας. ἔξελθε
 Οἰκτίρμον, καὶ γὰρ ἀφῆσιν λάβω. ἀφ' οὗ γὰρ
 ἐκασίω, ἐξ ὧν, εἰς ἐμετὸν ἡ βοήθῃ, ἀπτε-
 σθαι παρ' ἐμοί ~

Θ Θεὸς ἀλλ' ἐγὼ Λάζαρε ταχὺ, ἀνέκραζε,
 ἡς ζῶντος ὁ ἄδης θάψῃς, τί δὲ ἀν-
 ὕψους, ὅσα ἀσάφῃς φέρεται ἔξω, ἴμα μὴ
 ἔσθλα ἄλλος μοι, αἰχμαλωτίσῃ Χειρὸς
 ὅσα ἀσάφῃς σε ~

Θ Θαυμασῶν Δέσποτα Χειρὲ, ὅσα αἶσα
 τότε ὄργασάμενος πολλὰ. φῶς γὰρ τυ-
 φλοῖς, κωφῶν δὲ ὦτα, ἰσοῖσας λόγῳ,
 Σὺ τὸν φίλον Λάζαρον, ἐκ τῆς μεκρῶν
 ὡς Θεός, φωνήσας ἡγείρας ~

Δ Δόξα σοι, ὁ Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός,
 ὁ Ἅγιος Πνεῦμα, ὁ Κτίστης, ὁ Σωτήρ,
 ὁ Κρατὴς, ὁ Δόξας, ὁ ἡγείρας, ὁ ἡμῶν
 ὁ Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, ὁ Ἅγιος Πνεῦμα,
 ὁ Κτίστης, ὁ Σωτήρ, ὁ Κρατὴς, ὁ Δόξας,
 ὁ ἡγείρας, ὁ ἡμῶν ~

Ε' ΕΞΕ.

ἔφθνησάν παπτόν, ὡς ἐώρων σε Σωτὴρ,
δακρύοντα τὸν Λάζαρον θαμνῆτα, καὶ
ἔλεγον οἱ δαίμοι· ἴδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ.
Ὁ θὺς δ' ἐφώμνησας αὐτὸν, καὶ ἀψάσας
ὁ ἄπνυς, ἀφῆρξεν τὴν φθοράν, τῷ
προσάγματις·~

Ἦείσθησαν πύλαι, συνετείβησαν μο-
χλοὶ, ἐλύθησαν δεσμά τῆ τεθμεῶτος,
ὁ ἄδης δὲ τῇ φωμῇ τῆς διωάμεως Χει-
ρῆ, πικρῶς ἀψέσναξε, ἐς ἀμβόα οἱμοι,
τίς ἐ πόθεν ἡ φωμῇ, ἡ μεκρὲς ζωῶσα;
Ἦάσα ἐμτεῦθεν, ὑπακύνσας τῆς φω-
μῆς, ὁ φίλος σε γὰρ ἔξω προσφωμῆσε.
ἔτος ἐστὶν, ὁ τὸ πλεῖν ἀψάσας τὴς
μεκρὲς. Ἦλίας μὲν ἤγειρε μεκρὸν, καὶ
Ἐλισσαῖος ἅμα. ἀλλ' αὐτὸς ὡς δὲ αὐτῶν,
καὶ λαλῶν, καὶ πράττων·~

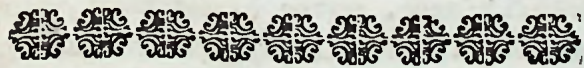
Ἦμῶς σου Λόγε, τὴν ἀψέσνασιν ἰσ-
χυί. ὁ γέοις γὰρ καὶ μύροις τὸν θαμνῆ-
τα, ἤγειρας λόγῳ τῷ σῷ, ὡς τῷ ὅλῳ
πλασθεργός. καὶ τῷτον ἀψέσνασας Σω-
τὴρ, ἐκ τῷ καταχθονίῳ, ὡς τῆς χή-
ρας τὸν Τύον, τὸν ὧπὶ τῆς κλίμης·~

Δόξα.

Ριὰ Παπαγία, Πάτρ' ἀψαρχε Θεέ,
συναψαρχε Τίε, Σ' θεῖε Λόγε, παρὰ-
κλητε ἀγαθέ, Πρεῦμα ἁγίου Θεῶ, τὸ σὺ
ἐ φισήλιον φάος, ἡ συμφυὴς ὕσια, εἰς
Θεὸς ἐ Κύριος, οἵκτειρον τὸν Κόσμον·~

Θεοτοκίον.

Ἦ Πάπτα ποιήσας, ἐμ σοφία Γησῆ, καὶ
ὅλον με φορέσας ἐκ Παρθένου, ἐ ὅλος
μὲν ἁεὶ, ἐμ τοῖς κόλποις τῆ Πατρὸς,
τὸ ἁγίον σε Πρεῦμα Χειρῆ, ὧπὶ τὸ
ποιμνίον σε, καταπέμψας ὡς Θεός,
ἐπισκίασον ἡμᾶς·~

Τῷ Σαββάτῳ τῆ Ἀγίας καὶ δικαίας
Λαζάρου, εἰς τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύ-
ριος, εἰς ἡχον, ἁ. καὶ ψάλλομεν τὸ
τροπάρ. ἐκ τῶν, ἡχος, ἁ.

Ἦν κοινῶ ἀψάσασιν, πρὸ τῆ σῆ Πά-
θους πιστῶς, ἐκ μεκρῶν ἤγειρας τὸν
Λάζαρον Χειρῆ ὁ Θεός. ὅθεν ἐ ἡμεῖς

ὡς οἱ παῖδων, τὰ τῆς μήκης σύμῃ ἐμ δό-
φθοντες, σοὶ τῷ μεκρῇ τῆ θαμνῆ-
μεν, ὧσαμνα ἐμ τοῖς ὑψίστοις, ἀπ' ἡγῶς.
μὲν ὁ δὲ ὁρχόμενος, ἐμ ὁμόματι·~

Εἶτα ἡ ἁγία. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ τῶν

Εἰς τὴν ἁ. ἁγία. ἡχος, ἁ. τῶν ὁ-

Τῶ λίθου σφραγιζόντος.

Κ Α τοικτεῖρας τῆς Μάρθας, καὶ Μάρθα, ἐμ ποσ-
τὰ δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν λίθον Λαζάρου
τῆ τάφου προσέταξας Χειρῆ ἐμ Βηθαμιά
ἀψέσνασας φωμῆσας τὸν μεκρὸ φίλος σε τὸν
Κόσμον ζωοδότα, δι' αὐτῆς τῆς ὡς ἀψ-
άσασιν. δόξα τῇ διωαγείᾳ χημδὸς ἀψ-
δόξα τῇ ὕψιστῃ, δόξα τῷ ὡσε, παμ-
πάπτα συνησάμεν·~

Δόξα, ἐ μὴ, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐ χορῶν,
εἰς τοὺς ὡς τὸν Ἀμωμον. ἡχος, δ.
μεν καὶ τὰ ἀψάσασιν ἀλογητάς, Κύριε,
Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος. καὶ τὰ θρωπῶν
ὡς συνηθῶς ἐμ Κυριακῇ. καὶ μετὰ πάντων,
τέτῳ συμπλήρωσιν, ἡχος, π. α.

Τὸν συναψαρχον Λόγον.

Π Πηγὴ τῆς σοφίας, Σ' τῆς προημώσεως,
τῆς περὶ Μάρθας ἡρώτας, ἐμ Βηθαμιά
παρῶν, πῶ τεθήκατε βοῶν, φίλον
τὸν Λάζαρον; ὅμ δακρύσας συμπαθῶς,
τεθαμνδὸν μεκρὸν, ἀψέσνασας τῇ φωμῇ
σε, Φιλαψθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς
ζωοδότης καὶ Κύριος·~

Δόξα, ἐ μὴ, πάλιν τὸ αὐτό. Ἀμῶ-
σασιν Χειρῆ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν.
Εὐαγγέλιον δὲ ἐ λέγομεν, εἰμὴ εἰς τὸν
Ναὸν τῆ Ἀγίας Λαζάρου. Ἀμῶσας
δὲ ποιῶμεν εἰς τὸ κατὰ Γωάμην, τὰ
περὶ τῆς Ἐορτῆς. λόγον, ἐ γ' καὶ ἐ δ.
Οἱ Καρμόν μετρεῖ, τῆς γ' φθῆς, Ποίη-
μα τῆ Κυρίας Θεοφάνους.

Εἰκῆθεν δὲ ἀρχόμεθα τῷ τεθαμνδῶν.

Γωῶμεν ἡ. ιβ'. Ὁ Καρμόν.

Ἦ δὴ, ἁ. ἡχος, πῃ. Ὁ Εἰρμός.

Σ Σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι
τὸν λαὸν αὐτῆς ἐμ ὁρθρῇ θαλάσῃ,
ᾧδὴ ἐπιρίχιον, ὅτι δεδοξασται·~

Λ Λάζαρον τεθμεῶτα, μύματι τῷ θεῷ
ὕψιστῃ, πλασθεργός ὡς ὑπάρχων,
καὶ ζωῆς ταμειδῆς φιλαψθρωπε·~

Λόγῳ

Π τὸν τεταρταῖον, Λάζαρον ἀνέστη-
Α ἰδοὺ ἡ θανάτου, σκοτεινὸ μορφοῦ ἄδω,
 σαπ τῆς ἰσχυρῆς Βασιλείου ~
 τὸ πῦρ τῆς ὑποφάνειας, γνῶσιμα Θεότητος
 εἰ Κύριε, ἐκ τῆς μεκρῶν ἐγείρας, τε-
 Ακρυσάρον Λάζαρον Δέσποτα ~
 μέγας σου Βηθαρία, προσημακρύνει τὴν
 λυθείσας σου, Χειρὶς τῆς ζωοδοτῆς, τῆς ἐγέρ-
 Κύριε, ζῶντος χορεύσας ~
 ἔβηλε καὶ **καμὼν, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ποίημα**
 ἐξ ὅφθας ἀπὸ **Μομαχῆς**.

Ε γὰρ, ὁ Λά **Ωδὴ, ἀ. ἡχος, πῆ.**
 εἰ Κύριε, **αὐ διωδύσας ὡσεὶ ξηραψ.**

Ε **Α**λλὰ μὴ ὄντων παραγαγῶν, τὴν
 Πι φίλων Κτίσιν, καὶ γινώσκων τῶν
 Οἰκτίρμων, ταμῆα προλέγεις ὡς Δεσπό-
 ἐκκρίων, οὗτος Μαθηταῖς τῆς Λαζάρου τὴν
 σε παῖς σου ~

Π Θεὸς ἀνθρώπων φύσει ὁσιωθεὶς, Χειρὶς
 ἡς ζῶντος, τῆς Λαζάρου σὺ τὴν ταφῇ,
 ὑπὸ τῆς ἐπὶ πρῶτας ὡς ἀνθρώπος, ἐκ
 ἀγνοῶν ὡς Θεὸς ὅπως ἔκειτο ~

Π Ἰσχυρὸς Λόγε τὴν σεαυτῆ, Ἀράσαςιν
 ὄντως, ὡς ἔξ ὑπὸ τὸν προσφιλή, ἀνέ-
 γνησας ἡδὴ ὁδωδῶτα, τὸν τεταρταῖον με-
 κρὸν ἐκ τῆς μηνύματος ~

Θεοτοκίον.

Π Ἀξίως σε Ἀγγέλων Σὺ τῶν βροτῶν, ἀψύμ-
 φώτε Μήτηρ, ἀφῆμῶν ἀνελπεινῶς.
 τὸν Κτίσιν γὰρ τέτων ὡπὸρ βρέφος,
 ἐν ταῖς ἀγκαλῆσιν ἐβάστας ~

Καταβασία. Ο' Εἰρμός.

Υ Γραψὶ διωδύσας ὡσεὶ ξηραψ, ἐ τὴν Αἰ-
 γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν. ὁ Ἰσ-
 ραηλῆτις ἀνέβῳ, τῇ Λυβρωτῇ καὶ Θεῷ
 ἡμῶν ἄσωμεν ~

Ωδὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

Ε ἔ τὸ εὐρέωμα, τῆς προσρεχόμεν
 σοι Κύριε, σὺ εἰ τὸ φῶς, τῆς ἐσχο-
 μένῳ, Σὺ μῆϊσε τὸ πρεῦμά μου ~

Α Τὸ προβαλλόμενος, τὰς ἐνδρυγίας σου
 εἰδείξας, τῆς ὁσιῶν, Σῶτερ τὴν διπλόην.
 Θεὸς γὰρ εἶ, καὶ ἀνθρώπος ~

Α Βυατος ὡν γνώσεως, σὺ ὄντως πᾶ τέ-
 θεται, ὁ τεθνεὺς, μέλλων ἀναστήσειν,
 Ζωοδότα τὸν κείμενον ~

Π Ὅπως ἀμειβόμενος, ὡς γεγενησὶς
 πέφλωας, περιγραπτὸς, ὁ πληρὸς
 πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος ~
Π Ἀζαρον ἔξῃγειρας, τῇ θείκῃ Χ
 ῥήματι, καὶ μετὰ πολλοῖς, πταισμά-
 μεντα, ἔξαμάσῃσιν δέομαι ~

Α' ἄλλος. Οὐραφίας ἀψίδος.

Ε Πιστὰς σὺ τῇ τάφῳ, θαυματουργέ
 ριε, ἐν τῇ Βηθαρία, Λαζάρου τῆς τοῦ
 κρυσας, μόμῳ τῆς φύσεως, πιστοπ-
 σε τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, λῶ
 προσείληφας ~

Π Ἦς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρὰ
 ἔπαυσας, Σῶτὸρ καὶ τῆς Μάρθα
 δεικνύων τὸ αὐτεξέσπον. σὺ γὰρ ἀψί-
 σις, καὶ σὺ ζῶν ὡπὸρ ἔφης, ἀλὴνθε
 πέλεις γὰρ Σ πάντων Κύριος ~

Ε Ἰλημμένων κειρίαις, τὸν προσφιλή Κ
 ριε, ἄδω ἐκ μεκαδῶν, καὶ ζόφῳ τῇ
 ἀφῆρπασας, σὺ ἐν τῇ λόγῳ σου, τ
 παμῶν τῆς θανάτου, διαρρήξας κλε
 θράτε, καὶ τὰ Βασιλεία ~

Ε Νοικῆσας Παρθένῳ σωματικῶς Κύρι-
 ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεῶ
 μαίσει, λῶ ἐ ἀνείδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκῃ
 Σ πιστῶν βοήθειαν, μόμῳ φιλαμῶν τῶν

Ο' Εἰρμός.

Ο Ὑραφίας ἀψίδος, ὁροφουργὲ Κύριε, κα
 τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύμῃ εὐρέ-
 σον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῆς ἐφετ-
 ῆς ἀκρότης, τῆς πιστῶν τὸ εὐαγγέλιον, μ
 με φιλαμῶν τῶν ~

Ωδὴ, δ'. Κατεπλάγην Ἰωσήφ.

Ε Ὑπαρέστησας Χειρῶν, αἱ τῆς Λαζάρου
 ἀδελφαί, ἐ δακρύσσαι πικρῶς, ἐ ὁλ-
 λύξσαι αὐτῶν, ἔφησας Κύριε, τέθῃ
 κε Λάζαρος. αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς, ὁ
 ἀγνοῶν τὴν ταφῇ, ἡρώτα πρὸς αὐτῶν
 πᾶς τεθῆκατε; καὶ προσελθὼν τῇ τ
 φῶ προσεφώρει, τὸν τετραήμερον Λ
 ζαρον. ἀνὴρ ἀνέστη ἐ προσεκυῖει, τ
 αὐτὸν ἀναστήσαντα ~

Π Ἔτερον, ἡ **Χ, πῆ. Τὴν σοφίαν ἐ λόγῳ**
 Ρογινώσκων τὰ πάντα ὡς Ποιητῆς,
 Βηθαρία προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς
 φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται

μορον. Ἐεἰδὼς ἡρώτας, λέγων πῶς τε-
θνήκατε; Ἐ τῷ Πατρὶ προσήνξω δακρύ-
σας ὡς ἀνθρώπος. Ὁς ἔστιν ὁ Φωμήσας,
ὃν ἐφίλεις ὅς ἄδῃ, ἀνέστησας Κύριε,
τετραμήρομ Λάζαρον· διὰ τοῦτο βοῶμέν-
σοι. πρόσδεξαι Χειρὲς ὁ Θεός, ἡνὶ πολ-
μώρτων προσφῶρεν τιλὴ αἵματιν, καὶ
καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου·

Ω, δὴ, δ'. Ο' Εἰρμός.

Γ' σακήκω Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τιλὴ Θεότητα·

Τ' συμμαχῶς δεόμενος, ἀλλ' οἰκονομίαν
τελῶν ἀπορρήτων, προσάχόμενος ἀνέ-
στησας, μεκρὸν τετραμήρομ Παρτοδύ-
ραμε·

Πατρὶ σωμαΐδιος, Λόγος καὶ Θεός,
τὸ πρὶν καθορώμενος, νυνὶ ὡς ἀνθρώ-
πος προσάχεται, προσάχας ὁ παμ-
των προσδεχόμενος·

Φωμήσας κατέλυσε, Σῶτῃρ τῆ θανά-
του, πᾶσαν τιλὴν διώαμιν, τὰ θεμέλια
τῆ ἄδῃ δέ, θεϊκῇ δυνάμει διεκλόμνησε·

Θεοτοκίον.

Ἡν Παρθένον ὑμνήσωμεν, ὡς μετὰ
τὸν τόκον Παρθένον μέρασας, Ἐκνή-
σασας Χειρὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐκ πλά-
της Κόσμον λυβρώσάμενον·

Εἰρμός ἄλλος. Σύ μιν Χειρὲς, Κύριος.

Τ' ὡς Ποιμὴν, ἡρπασας Σῶτῃρ τὸν ἀν-
θρώπον, τὸν φθαρνύτα, ἥδη τετραμέ-
ρομ Δημιουργέ, λύκῃ ἐκ δεξιῶν, ἔρτως ὁ
παμφάγῃς, ὡς διωατὸς τε Ἐ Κύριος, ἐν
τάτῳ προδεικνύων, τιλὴν παγκόσμιον
δόξαν, τῆς σῆς νυνὶ ῥημόν ἐγόρσεως·
Ε' τιλὴ ζωῇ, βλέπῃσαι αἱ περὶ Μάρ-
θα Χειρὲς, ἀνέβῳμ, εἰ ἥς ὥδε Κύ-
ριε, ὁ φωτισμὸς, πάντων ἐξ ὧν, ὅλως
ὁ τεθνήκει, μεκρὸς ἔκ ὧφθῃ ὁ Λάζα-
ρος. ζῶν δέ ἡνὶ θανάτων, σὺ φιλαν-
θρώπῃ πελώμ, εἰς χαρὰν μεταρέπεις
τὸ πένθος αὐτῶν·

Ε' τιλὴ πηγῇ, φεῖται Κύριε ἄβυσ-
σοι, σοὶ δαλῶει, ἡ ὑλὴ ἡ σύμπασα,
σὲ πυλωροὶ, ῥέμῃσι Χειρὲς. ἄδῃ δέ τὰ
κλέθρα, τῷ κράτει σου διαλύονται. Λα-

ζὰρ ἀνταμύτος, ἐκ μεκρῶν τῇ φωνῇ ἐν δό-
Παρτοδύραμε Σῶτῃρ φιλανθρώπῃ·

Θεοτοκίον.

Ἰππυγός.

Τ' ἡνὶ πηγῇ, καύχημα πέλεις
φώτε, σὺ προσάτις, σὺ ἔκ καταξέχωμ τοῖς
χρησίων τῆς χάριτος ἐλπίδι. ἥρως, τοῖς ὁ-
τιόμ σου, ἐντάξας φῶρας Παράμορυνται
Ἐ σῶζεις ἐκ κινδύνων, τῆς ἐν πίστει ποσὸ-
πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγγέλω σε γινώσκῃ Λαζάρῳ

Ο' Εἰρμός.

ἐν Βηθαφία

Τ' μιν ἰσχύς, Κύριε σύ μιν ἔδ φιλῶς τὸν
Θεός μιν, σύ μιν ἀγαλλίαμα, ζήτεις ὡς ἀν-
κόλπεις μὴ λιπὼμ, καὶ τιναμήρομ ἀν-
πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. ἴωση, παμ-
Προφήτῃ, Ἀββακὺμ σοι κραν·

δυνάμει σου δόξα φιλανθρώπῃ· **Ἐ χορῶ,**

Ω, δὴ, ε'. Ο' Εἰρμός.

Ἰματί με ἀπώσω.

Πιπῶν τῷ Λαζάρῳ, μνήματι φθαρνύων
πε, τῆτον ἐκάλεσας, Ἐ ζωῇ παπᾶσιν,
ὡς ζῶν χρηματίζων ἀθάνατος. ἡνὶ βρο-
τῶν ἀπαμύτων, οἷα Θεὸς τιλὴ ἐσομένην,
προθεσπίζων προδήλως ἀντάσσειν·

Εδεμνός τῆς πόδας, Λάζαρος ἐβάδιζε,
θαύμα ἐν θαύμασι. Ἐ γὰρ μέζων ὧφθῃ,
τῆ κωλύομτος ὁ ἐμὶ χύων Χειρὸς. ὁ τῷ
λόγῳ πάντα, δαλοπρεπῶς ὑπηρετῆ-
σιν, ὡς Θεῷ Ἐ Δεσπότη δαλῶντα·

Νεκρὸν ὁδωδότη, Λάζαρον ἐγείρας Χρι-
στὸν τετραμήρομ, ἔξαπάσσομ με, με-
κρωδύνα μιν ἀμαρτήμασι. Ἐ θανά-
τά κω, Ἐ σκοτεινῇ σκιᾷ θανάτου. ἀλλὰ
ῥῦσαι, Ἐ σῶσον ὡς εὐπυλαυχμος·

Ο' αὐτός.

Ω, Πατρὶ νέμων δόξαν, ὡσπῶρ ἔκ
ἀντίθεος, ἥδῃ ἀχόμενος, τὸν περιε-
γῶτα, σὺ πιστῆμένος ὄχλον μακρό-
δυμε. τιλὴν ἀχαιρίαν, τῷ σῶ Πα-
τρὶ προσαμαφῶρων, τῇ κελῶσει ἐγεί-
ρων τὸν Λάζαρον·

Φωμῆς θεοφθόγγῃς, θείας τε δυνάμεως,
Σῶτῃρ τῆ κράτους, δι' ἥς ἄδῃ πύλας-
τῆ παμφάγῃς θανάτου σινέριψας. ἀλλ'
ἔξαπασσομ με, ὡσπῶρ τὸν πρὶν ἐκ ἡνὶ
παθῶν μιν, τετραμήρομ φίλον σου Λά-
ζαρον·

Γ' κε-

Η Αἰδῶν, ὅς ἀξιώσῃ, θεαταὶ γενέσθαι,
 σαρπίντων ὅς τῷ Πάθουσιν Κύριε, ἐκ τῆς
 τοῦ πυρὸς φόβου ἡμῶν καὶ βασιλίδος,
 εἰ Κύριε χρεὶς τῆς σῆς φιλαδελφίας·
 Ακρύστα· **Θεοτοκίον.**

Δ μέγιστον παρρησίαν, τὴν πρὸς τὴν Τίον
 λυθὲς μετῃ Πάσχα, συγγενὲς προ-
 Κύριε, τῆς ἡμῶν μὴ παρρησίας δέομεθα. ὅτι
 ἔβηλε καὶ, χριστιανοὶ πρὸς τὴν Δεσπό-
 τιν ὅπως ἀποσπῶν ἡμῶν προβαλλόμεθα·
 γὰρ, ὁ Λά· **Ο' Εἰρμός.**

Ε εἰ Κύριε, ἐκπῶσω, ἀπὸ τῆς προσώπιας,
 ἂν ὁ ἄδουτος; Σέκαλυψέ με, τὸ
 Πῖ φίλον, σκότος τῶν δαίμων; ἂν ἐπί-
 Οἰκτίρῃς με, ἐκ τῆς τοῦ φῶς ἡμῶν ἐντολῶν
 ἐκπῶσω, ὅπως με κατὰ θυμὸν δέομαι·
 σαρπίντων ἡμῶν ἀρχοῦνται τὰ Τετραώδια.

Φ Θεὸς ὡς ζῶν, τῷ ἡμῶν Κοσμῷ.
 ἡμῶν τῷ ἡμῶν Κοσμῷ.
Ω, δὴ, γ', ἡχος, πη. Ο' Εἰρμός.

Η Ὅρ Γωρὰ ἐν τῷ κήτει Κύριε, μορῶτα-
 τον κατὰ κήτει, ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημέ-
 νον, ἐν ἀγκυλῇ τῇ ἐχθρῇ, ὡς φθορὰς
 ἐκείνου διασωσῃ·

Δ Γάπησε εἰς Βηθαρίαν Κύριε, ἀπήγα-
 γε πρὸς Λάζαρον, καὶ τῷ τῷ ἡδὴ ὁδω-
 δότα, ἀφῆκεν ὡς Θεὸς, ἐκ δεσμῶν
 τῶν ἡμῶν δέσωσας·

Η Μάρθα μὲν, ἀπεγύμνασε Λάζαρον, ὡς
 ἡδὴ τετραήμερον. Χειρὸς δὲ τὸν διαφ-
 θαρσέντα, ἀφῆκεν ὡς Θεὸς, καὶ εἰς
 ζωὴν μετήγαγε ῥήματι·

Εἰρμός ἄλλος, Γωάρου Μοραχού,
ἡχος, ὁ αὐτός.

Γ' Λαζάρτι μοι Σωτήρ.

Φ Εὐὸς ὡς ἀληθινός, Λάζαρος ἔγνων τὴν
 κοίμησιν, καὶ ταύτῃ τοῖς Μαθηταῖς,
 τοῖς σοῖς προηγούμενος, πισθύνοντος Δέ-
 σποτα, τῆς Θεότητός σου, τὴν ἀόριστον
 ἐνδύσας·

Φ Ἡ σαρκεὶ περιγραπτός, ὑπάρχων ὁ
 ἀπερίγραπτος, εἰς Βηθαρίαν ἐλθὼν,
 ὡς ἀνθρώπος Δέσποτα, δακρύεις τὸν
 Λάζαρον, ὡς Θεὸς δὲ θείων, ἀφῆκεν
 τὸν τετραήμερον·

Ι Λαζάρτι μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἰ-
 μίαι με, ἐκ βυθῶν τῶν κακῶν, ἀφῆ-
 γε δέομαι. πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, ἐκ τῆς
 κακότητός μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

Η Κοιτάκιον, ἡχος, β'. Τὰ ἁγία ἡμῶν,
 Παύτων χαρὰ, Χειρὸς ἡ ἀληθεία,
 φῶς ἡ ζωὴ, τῆς Κρίσεως ἡ ἀπάσασιν,
 ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτῇ ἀγαθότη-
 τι, καὶ γέγομε τύπος τῆς ἀφῆκεν ἡμῶν
 τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἀφῆκεν·

Φ Οἷς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων
 προηγούμενος λέγων· ἀδελφοὶ καὶ γί-
 γνησθε, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται. τῷ
 προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πᾶσι
 γινώσκεις ὡς Κτίστης πᾶσι. ἂν
 μὲν ἐν πορρωτάτῳ, καὶ ἰδωμὲν ἐν
 ταφῇ, ἐν θλίψει τὸν τῆς Μαρίας,
 τὸν τάφον Λάζαρος ὁφείμεθα. ἐκὰρ
 μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν π
 Σταυρὸς τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι πα-
 ρέχων θείαν ἀφῆκεν·

Τὸ Συναξάριον

Φ Ὁ ρηθεὶς Ἰησοῦς, τῷ τοῦ θνήσκοντος ὁσίου.
 Ζωὸς φίλος σου, τῷ τοῦ θείας ἰσχύος.
 Ἡ αὐτῇ ἡμῶν, τὴν ἐγδοσὶν εὐορτά-
 μιν τῇ ἀγίᾳ ἐδικαίᾳ φίλῳ Χριστῷ, Λα-
 ζάρ τῷ τετραήμερον. ὁστος, Ἐβραῖος μὲν
 καὶ τὸ γένος, Φαρισαῖος δὲ τὴν αἵρεσιν.
 Στίος, ὡς πρὸς εὐρηται, τῷ Φαρισαίᾳ
 Σίμωνος, ἀπὸ Βηθαρίας τῆς κώμης ὁ
 μώμενος. τῷ δὲ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ τα-
 κατὰ γὰρ ποιημένης διαβίβας ἐπὶ σωτη-
 ρία τῷ γένει ἡμῶν, ἐκ τῶν εἰς φιλίαν
 αὐτῷ ἐνέται. πρὸς γὰρ τὸν Σίμωνα τ
 Χειρὸς συνεχῶς διαλεγόμενος, ἅτε
 αὐτῷ τὴν ἐκ μεκρῶν ἀπάσασιν μάλ-
 πρεσβύουτος, ἐκ τῆς οἰκίας τῆς προ-
 βάλλουτος συνεχέστερον, ὁ Λάζαρος
 γρηγόρηται ἐνδύσας. ἐκ αὐτῶν δὲ
 μος, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο τῆς ἀδελφαί,
 Μάρθα δηλοῦσι ἐκ τῆς Μαρίας. ἡδὴ δὲ
 σωτηρίας πάσης ἐγγίζουτος, ἐπεὶ ἐκ
 τὸ τῆς ἀπάσσεως μετῃ ἡμῶν ἀκρίβει-
 ρον πιστωθῶναι. καὶ μὲν διατείνω,
 Ι'

Ο' Εἰρμός.

Τρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ
σὲ σωσμενοὶ Παρθένε Ἀγνή, σὺ αὐ-
σωμάτων Χορείαις, σὲ μεγαλύνομετες·

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτίτε.

Ἑξαποσειλάριον. Ἰδιόμελ. ἐκ δώτορος.

Εὐφραν Λόγε τῷ Θεῷ, Λάζαρος μὴ
ῥαλλεται, πρὸς βίον παλιμδρομήσας,
καὶ μετὰ Κλάδωι οἱ λαοὶ, σὲ Κραταίῃ
γυφαίρῃσιν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν
ἄδινω θαμάτως: ~

Ἐτόρου, Ὀμοίου, ἄπαξ.

Α Ἰὰ Λαζάρσε Χεῖρες, ἥδη σκυλάει
θαύατε, καὶ πῶς ἄδη τὸ μήκος; τῆς
Βηθαφίας ὁ κλαυθμὸς μυῖ, ὥσπ' σέ με-
ρίζεται. πάντῳ κλάδῳ τῆς μήκης,
αὐτῷ ἐπισηῶμεν: ~

Εἰς τὰς Αἴρας, ἰσῶμεν ᾠ. ἡ. Καὶ ψάλλομεν ᾠ. Ἰδιόμελ. τὰς δ'. α'. τὰς δύο δ'. Καὶ τὰς δύο πᾶν. ᾠχος, α'.

Δέξα αὐτὴ ἔσαι.

† Νάσασις Σ ζωνή τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπαφ-
χωρὶ χειρὸς, ἐν τῷ μηνίματι Λαζάρου
ἐπέστης, πικρῆς νόσου ἡμῶν, τὰς δύο ὕσας
σὺ μακρόθυμε. ὅτι Θεὸς Σ ἀνθρώπος,
ὃς Ἀγγέλος Παρθένου παραγέγονας, ὡς
μὲν γὰρ βροτὸς, ἐπὶ βρώτας πᾶ τέτα-
πται; ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας, ζωνήσας
μηνίματι, τὸν τετραμήνου :

Αἰμῆτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.
ἦχος, α΄.

Αΐζαρον τεθρεῶτα, τετραμήδρον ἀμέ-
 γησας ὅς ᾽δ' αὖ Χειρὲ, πρὸ τῆς σῆς θαλάττης
 διασείσας, τῆς θαλάττης τὸ κράτος. Ἐδὲ
 εὐρὺς προσφιλεῖς τῶν πάντων ἀνθρώπων
 προμηνύων, ἐκ φθοραῖς ἐλευθερίαν.
 διὸ προσκυνοῦντάς σε, τῶν παντοδυσ-
 μοι ὄξυσίαν βοῶμεν, ἀλογημένους εἰ
 Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς ~

Αἰρεῖτε αὐτὸν, ὥτι ταῖς δυναστείαις.
ἦχος, α.

Ε Ἄρα καὶ Μαρία, τῷ Σωτῆρι ἔλεγον,
εἰς ἧς ὥδε Κύριε, ἔκ ἀπ' ἐξομῆς Λάζα-
ρος. Χειρὸς δὲ ἡ ἀπάσασιν τῶν κεκοιμη-
μένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν
ἀνέστη. δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τῷ
Τειφίῳ.

προσκησώμεν, τὸν β'χόμενον ἐν δό-
ξει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Αἰμεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.
ἤχος, αἰ.

Π Ἦς Θεότητος σε Χειρὲ, παρέχωμ τοῖς
 Μαθηταῖς σε τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὁ-
 χλοῖς ἐταπείνω σε αὐτὸν, ἀποκρύψαι
 ταύτῃ βυθόμνος. διὸ τοῖς Ἀποστό-
 λοις, ὡς προγγώσης ἐ Θεὸς τῷ Λαζάρῳ
 τὸν θάνατον προηγόρευας. ἐν Βηθαθα
 δὲ παρῶν, τοῖς λαοῖς, τῷ φίλῳ τὸν
 τάφον ἀνοῶν, μαθεῖν ἐζητεῖς ὡς ἀν-
 θρωπος. ἀλλ' ὁ διὰ σὺ τετραμήριος ἀνά-
 στας, τὸ θεῖόν σε κράτος ἐδήλωσε, παμ-
 τοδυνάμει Κύριε δόξα σοι: ~

Αἰρεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ ἔχοντι,
αἰρεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς ἡχος δ΄.

Τ αἰμεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς· **Κ** Ψαλμὸς δ' ὁ
 Εἰσαρταῖον ἤγειρας τὸν φίλον σου Κύριε,
 ἐκ τῶν τῆς Μαρθας καὶ Μαρίας θρῆνον
 ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πάνσιν,
 ὅτι αὐτὸς εἶ, ὃ τὰ πάντα πληρῶν θεί-
 κῃ διωσασεία, αὐτεξούσιον θελήματι. ᾧ
 τὰ Χόρραβιμ βοᾷ ἀπαύτως. Ὡσαύτῃ
 ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀλόγητός ἐστι ὁ ὢν
 πάντων Θεὸς δόξα σοι· ~

ΘΕ Αἰρεῖτε αὐτὸν ὡς κυμβαλοῖς. ἤχος, δ'.
 Ἀρθὰ τῆ Μαρίᾳ ἐβόα, ὁ Διδάσκαλος
 παρέστι, ὁ φωταῖσε, πρόσελθε. ἡ δὲ
 δρομαία ἐλθῆσα, ὅπως ἰὼ ἕως ὁ Κύριος,
 ἰδῆσα ἀπεβόησε, πεσῆσα προσεκυῖωσε.
 τὰς ἀλγαιὰς πόδας σου, καταφιλήσου
 ἔλεγε. Κύριε, εἰ ἡς ὧδε, ἔκ ἀπ' ἀπέ-
 ϑαυον ἡμῶν ὁ ἀδελφός: ~

Αἰτῶσιν δὲ Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώσῃς τὴν
ἡ χεῖρ σου. ἦχος, πψ.

Π Ἀΐαρον τεθμεῶτα, ἐν Βηθαφιά ἤγει-
ρας τετραμήδιον. μόμον γὰρ ὡς ἐπέτης
τῷ μνήματι, ἡ φωνή, ζῶν τῷ τεθμεῶ-
τι γέγομε, καὶ γενάξας ὁ ἄδης, ἀπέ-
λυσε φόβῳ. μέγα τὸ θαῦμα Πολυέ-
λεε, Κύριε δόξα σοι·

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου. ἦχος, πᾶν.

Κ Αθως εἶπας Κύριε πῇ Μάρθα, ἐγὼ εἰμ
ἢ ἀπάσασις, ἔργω τοῦ λόγου ἐπλήρω
σας, ὅς ἄρα καλέσας τοῦ Λάζαρου
Triodio. κα-

καὶ με φιλαφθρωπε, μεκρόν τοῖς πάθε-
σιν, ὡς συμπαθῆς ὕψι ἀγάσῃ σου δέομαι ~

Δόξα. ἦχος, β'.

Η Εἶγα ἐ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται
σήμερον, ὅτι μεκρόν τεταρταῖον, ἐκ τὰ-
φου Χριστοῦ φωτισάς ἡγειρε, καὶ φίλον
ἐκάλεσε. δοξολογῆσωμεν αὐτὸν, ὡς ὑπε-
ρένδοξον. ὃς ταῖς πρεσβείαις, τῷ δικαίῳ
Λαζάρῳ, σώσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

Καὶ μὴ. Τ' πρὸ δόλοῦ ἡμῶν ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, Σ Α' πόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, ἐ τὰς ε'.

Ωδὰς ἡ Τεσσαφώων. Α' μὲν δὲ τῷ
Τεσσαγίῳ.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, ἦχος, γ'.

Κύριος φωτισμός μου ἐ Σωτήρ μου.

ἦ. Κύριος ὑπὸ ἀσπίδος τῆς ζωῆς μου.

Ο' Α' πόστος. Πρὸς Εὐραϊκῶν.

Δελφοί, Βασιλείαν ἀσάλατον παρα-
λαμβαίνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς
λαβδῶμεν ἀνάρεως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰ-
δῶς καὶ ἀλαθείας. Σ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

κερ. πῦρ καταφαλίσκοι. ἡ φιλαδελφία με-
γ. 1. μέτω. τῆς φιλοξενίας, μὴ ἐπιλασθῆ-
μεθε. διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τιμὴν ξε-
μίσαντες Ἀγγέλους. μιμησάμενοι τῶν

δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι. ἡ κακῶ-
χρησίων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώ-
ματι. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ
κοίτη ἀμίαντος. πόρνος δὲ Σ μοιχῆς,
κερ. κερ. αὐτὸς ὁ Θεός. ἀφιλάργυρος ὁ ῥόπος.
ἀρχόμενοι τοῖς παρῶσιν. αὐτὸς γὰρ ἔ-
ρηκεν, ὃ μήσε αὐτῶν, ὃ δ' ὃ μήσε ἐγκα-
ταλίπω. ὡς εὖ θαρροῦντας ἡμᾶς λέ-
γειν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ ὃ φοβη-
θήσομαι, τί ποιήσει μοι ἀφθρῶπος. μνη-
μοῦνέτε ἡ ἡγεμονίαν ὑμῶν, οἵτι-
μὴν ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τῷ Θεῷ.
ὡν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀνα-
στροφῆς, μιμῶμεν τὴν πίσιν. Ἰησοῦς
Χριστὸς χθὲν ἐ σήμερον, ὃ αὐτὸς ἐ εἰς
τὸς αἰῶνας ~

Ἀλληλουῖαι, ἦχος, π. α'.

Ο' Κύριος ἐβασιλεύσει, ἀπρίπειαν.

ἦ. Καὶ γὰρ ἐξ ὁρέων τὴν Οἰκουμένην.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ κα-
ρῷ ἐκείνῳ, ὡς τις ἀδελφῶν Λάζαρος
Κοιμητικόν. Ἐκ σώματος μηπίων, ὁ
Θηλαζόμενος, κατηρτίσω αἶμα.

Ἀλληλουῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἡ Βαίω Εὐαγγέλιον
ἐν τῷ μικρῷ Εὐαγγελίῳ, ἡ ἡμεῖς ἦ. δ'
ἐ φάλλομεν τὰ παρόντα ἡ προσόμοια
ἦχος, π. β'. Τετάρτος.

Ηπίων ὅς ἀκάκων Χριστῶν, τῷ πῶλῳ
καθεζόμενος, κατεδέξω ἐπιμίκιον φθῶν,
ὁρχόμενος πρὸς Πάθος, ὁ τεισαγίῳ
ὑμῶν, Ἀγγέλων ἀνυμνέμενος ~

Δὲ ὁ Βασιλεύς Σιών, πρᾶν, Σώ-
ζων ἔρχεται, ἐπὶ πῶλῳ, τὸς ἐχθρῶς
ἐπιζητῶν, πατάξει ἐν ἰσχύϊ, χαίρει Σ
κατατόρπῃ, μετὰ Βαίω ἐορτάζοντα ~
Ροπήσωμεν συμφῶνως πικροί, τὸς κλά-
δος ἀρετῶν ἐ ἡμεῖς, ὡς οἱ Παῖδες, μὴ
προσφθόρον τῷ Χριστῷ, Σ τῷ τῷ τῷ
ἔργῳ, ἀπλώσωμεν τὸς πέπλους, καὶ
μυστικῶς τῷ τῷ δεξώμεθα ~

Αἶα ἀρετῶν ἀδελφοί, προσάξωμεν Χρ-
στῷ τῷ Θεῷ, ὁρχομένῳ, δι' ἡμᾶς ἀνθρω-
πικῶς, παθεῖν ἐθελούσιως, Θεόπτες
ἰσχύϊ, πᾶσιν ἀπάθειαν δωρήσασθαι ~

Δόξα, Σ μὴ. Ο' μοιου.

Ὁ Νώτοις Χόρβιμ ὡς Θεός, ὁρχόμενος
καθέζεται, ἐπὶ πῶλῳ, δι' ἡμᾶς ἐπὶ
σφαγῇ, ὁρχόμενος θελήσει. δευτέρως
προθύμως τῷ τῷ, μετὰ Βαίω ἀνυμνέ-
σωμεν ~

Εἰς τὸν ἦ. ἦ. προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τῷ Εὐφραδῇ.

Αμπρῶν ἡ Σιών, ἡ μέγα ἐ Βαίω, ἀν-
μει μετὰ παίδων, ἰδὲ ὁ Βασιλεύς Σ
σώζων πρὸς Πάθος ἔρχεται ~

ἦ. Ἐκ σώματος μηπίων.

Γάλλεθε Ἀδάμ, καὶ Εὐα σὺ Προφ-
ταῖς, ἰδὲ ἀνακαλέσαι, ἡμᾶς διὰ τῷ Π.
θῶς, ὁ Κύριος ἐπείγεται ~

ἦ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸς
Ὁ Ἀρῶ σὺ Πατὴρ, ἐ Πρώματι Ἀγγ-
λῶν,

Ἦχος, πᾶ.

Θάσσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος
Χειρὶ τῆ Θεῆς, τὴν ἄφατον αὐτῆς μα-
κροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτῆς
ἀπλαγχνίᾳ, σινευεῖρήνῃ καὶ ἡμᾶς με-
κρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς Σ'
φιλαμῆρωπος· ~

Δόξα, ἐ ρυῖ, Ἦχος πᾶ.

Τεῖε, ὁρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τὰς
ιδίους σφειζῶν Μαθητὰς ἔλεγες, κατ'
ιδίαν παραλαβὼν αὐτούς· πῶς ἴψ' ῥημά-
των μὴ ἀμνημονεῖτε, ὡς πάλαι εἶπον
ὑμῖν, ὅτι Προφήτῳ πάντα ὃ γέγρα-
πται, εἰ μὴ ἐν Ἰδρυσσάλλῃ ἀποκταμ-
θῶμαι; ρυῖ ἔμ, καιρὸς ἐφῆσθην, ὃν
εἶπον ὑμῖν, ἰδὲ γὰρ παραδίδομαι, ἁ-
μαρτωλῶν χόρσῃ ἐμπαιχθῶμαι, οἱ, ἐ
Σταυρῶ με προσώψαμτόν, ταφῇ πα-
ραδόμτόν, ἐβδελυγμένον λογιῶνται ὡς
μεκρόν, ὅμως θαρσύνετε, τεινέμδος γὰρ
ἐγείρομαι, εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ
ζωῇ τῇ αἰώνιῳ· ~

Α' ποδ. ἦ. Ἰδιόμ. Ἦχος, πᾶ.

Τεῖε, πρὸς τὸ μυσῆριον τὸ ἀποῤῥήτομον
τῆς σῆς οἰκονομίας, ἐκ ἕξαρχῆς ἡ τῶν
ἐκ Ζεβεδαίου Μήτηρ, ἡτέτο προσκαίρου
Βασιλείας τιμῶν, τοῖς ἐαυτῆς δωρήσα-
σθαι τέκνοις. ἀλλ' αὐτὶ ταύτης ποτή-
ριον θαμάτῃ ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φί-
λοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τέτων πιεῖν ὃ
αὐτὸς ἔλεγον, ἁμαρτημάτων καθαρῆ-
ριον. διόσοι βοῶμεν, ἡ σωτηρία ἴψ' ψυ-
χῶν ἡμῶν, δόξα σοι· ~

Ἦχος, πᾶ. ἦ. λέγομεν τὰς σινυῖδας.

Τεῖε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τὰς οἰ-
κείας παιδάων Μαθητὰς, μὴ ὁμοιοῦσθαι
τοῖς ἔθρεσιν. λέγων, εἰς τὸ καταρχειν
ἴψ' ἐλαχίστων ὄρων. ἐκ ὧν γὰρ ἔσται ὑ-
μῖν, τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτω-
χός, θέλω ὑπάρχω. ὁ πρῶτος ἔμ ὑ-
μῶν, ἔστω πάντων διάκομος, ὁ δὲ ἀρ-
χωρ, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκρινθεὶς δὲ
ὡς ὁ ἔχοντας. Σ' γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς, τῷ
πτωχάσασθαι Ἀδὰμ διακομῆσαι, ἐ λυ-
θρον δεῖναι αὐτὶ πολλῶν, τὴν ψυχῇ
τῶν βρώμετων μοι δόξα σοι· ~

Τριώδιον.

Ἦχος, πᾶ.

Ψ

Ἦς ἐξηραμθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν,
τὸ ἐπιτίμιον, φοβηθέντων ἀδελφοί,
καρπὸς ἀξίως τῆς μεταφοῖας, προσάξω-
μεν Χειρῶν, τῷ παρέχομτι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος· ~

Λ

Δόξα, ἐ ρυῖ. Ἦχος, πᾶ.

Ευδώρα Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν, ὡς
ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔστω δε κολα-
κείας, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ. ἀλλ'
αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυ-
γε τὴν ἁμαρτίαν, καὶ γυμνὸς ἐκ ἡχύ-
μετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς πα-
ρακοῆς. αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χειρῆς, ἐ-
λέησον ἡμᾶς· ~

Γ' σέον δὲ, ὅτι ἡ πρώτη Ὠ'ρα, ἐ ἡ ἐμνάτι
ἐ στιχολογείται, ἐν τῇ μεγάλῃ Ἑβδομά-
δι. Ἀλλὰ μόρον φάλλεται τριψαλμος.
Ἦ δὲ Τριτέκτι στιχολογείται.

Ἀ μαγινώσεται δὲ Σ' τὸ Τετραδιαγγέ-
λιον. Τη. Β'. τῇ Γ. ἐ τῇ Δ'. ἐ πληρῆται.
Εἰς τὴν Τριτέκτι τῇ ἀγία καὶ μεγά-
λῃ Β'. Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦ-
χος, ἦβ'.

Ε

Ν ψυχῇ σωτῆτε μιν, ἡ προσηύπτο-
μενοι, ἐ δεόμεθα σε Σωτὴρ τῆ Κόσμου,
σύ γ' εἰ Θεὸς τῶν μετανοούντων· ~

Προκείμ. Ψαλμ. ρκῆ. Ἦχος, δ'.

Ε' μ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμα-
λωσίαν.

ἦ. Τ ὅτε ἐπλήσθη χαρὰς τὸ σόμα ἡμῶν.

Ε

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀ' μᾶρμα.

Κεφ. α'.

Γ' σέτο ἐν τῷ τριακοσῷ Ε' τει, ἐν τῷ τε-
τάρτῳ Μλωῖ, πέμπτῃ τῆ Μλωδς, καὶ
ἐγὼ ἡμῶν ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐ-
πὶ τῆ ποταμῆ τῆ Χοβαρ, Σ' λυοίχθη-
σαν οἱ Οὐρανοί, καὶ εἶδον ὄρασιν Θεῶν.
πέμπτῃ τῆ Μλωδς, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ
πέμπτο τῆς αἰχμαλωσίας τῆ Βασι-
λέως Ἰωακείμ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
εἰς πρὸς Ἰεζεκιὴλ, υἱὸν Βυζεῖ, τὸν Ἰε-
ρέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ὅτι τῆ ποταμῆ
τῆ Χοβαρ. ἐ ἐγένετο ἐξ' ὧν σεβεται Κυ-
εἰς. καὶ εἶδον, ὅτι ἔξας αὐτοῦ τὰ
ἔξας τῆς οἰκίας αὐτῆς,
γάλην ἐν αὐτῷ, ἐ ὧν ὄντων αὐτῆς καὶ.
Triodio.

γῆ αὐτός. Ἀρέσῃ δὲ Βασιλῶς ἔτορος
ἐπ' Αἰγυπτου, ὅς ἔκ ἤδει τὸν Γ'ωσήφ.
εἶπε δὲ τῷ ἔθρει αὐτῷ. ἰδὲ τὸ ἔθρος τῷ
ὑῶν Ἰσραὴλ, μέγα πλῆθος, ἐ ἰχυεῖ
ὑπὸ ἡμᾶς. Δεῦτε ἔμ κατασοφισώμε-
θα αὐτὸς, μήποτε πληθυσθῇ, ἐ λυί-
κα ἀπ' ἡμῶν συμβῇ πόλεμος, προσεδέσου-
ται ἐ ἔ τοι πρὸς τὰς ὑπεναρτίς, ἐ ἐκ-
πολεμήσαμτες ἡμᾶς, ὅξελάσουται ἐκ
τῆς γῆς. ἐ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας
τῶν ὀργῶν, ἵνα κακώσωσιν αὐτὸς ἐν
τοῖς ὀργοῖς. ἐ ὠκοδόμησαν πόλεις ὀχυ-
ρας τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πειθῶ, ἐ Ρ' αμεσ-
σῇ, ἐ τὴν Ὠ' μ, ἡ ἔστιν Ἡλίουπολις. κα-
θότι δὲ αὐτὸς ἐταπείνω, τοσούτω πλεί-
ους ἐγίγνωτο, ἐ ἰχυνον σφόδρα σφόδρα.
ἐ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν
ὑῶν Ἰσραὴλ, ἐ κατεδωάσαντο οἱ Αἰ-
γύπτιοι τὰς γῆς Ἰσραὴλ βίαν, ἐ κατωδύ-
μων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ὀργοῖς τοῖς
σκληροῖς τῷ πληθὲ ἐ τῇ πλημθείᾳ, καὶ
πᾶσι τοῖς ὀργοῖς τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις,
κατὰ πάντα τὰ ὀργὰ ὧν κατεδεδλῆτο
αὐτὸς μετὰ βίας. καὶ εἶπεν ὁ Βασιλῶς
τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ε'-
βραίων. τῇ μιᾷ αὐτῶν ἡ ὄνομα Σεπφό-
ρα, ἐ τὸ ὄνομα τῇ δούτῳ Φαά. ἐ εἶ-
πεν αὐταῖς, ὅταν μαῖωδε τὰς Ε' βραί-
ας, ἐ εἰσὶ πρὸς τὸ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρ-
σεν ἡ, ἀποκτεῖναι αὐτό. ἐὰν δὲ θῆ-
λυ, περιποιέσθαι αὐτό. ἐφοβήθησαν δὲ
αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, ἐ ἔκ ἐποίησαν κα-
θότι σωμέταξεν αὐταῖς ὁ Βασιλῶς Αἰ-
γύπτου, ἐ ἐξωγοῶναι τὰ ἄρσενα. ἐκάλεσε
δὲ ὁ Βασιλῶς Αἰγύπτου τὰς μαίας, ἐ εἶ-
πεν αὐταῖς. τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγ-
μα τῷτο, ἐ ἐξωγοῦναι τὰ ἄρσενα; εἶ-
παν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ. οὐχ ὡς γυ-
μαῖκας Αἰγύπτου αἱ Ε' βραῖαι. τίκτεσι
γὰρ περιη ἐσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς
μαίας. ἐ ἔτικτον. εὖ δὲ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
ταῖς μαίαις, ἐ ἐπληθύνεν ὁ λαὸς, ὃ
ἰχυσεν σφόδρα.

Προκείμεν. Ψαλμ. ρκθ. ἡχος, πλ.

Εὐλογηκᾶμεν ὑμᾶς, ἐμ ὀνόματι Κυρίου.

β. Πλεονάκεις ἐπολέμησάμε ἐκ μεότητος.
Τριώδιον.

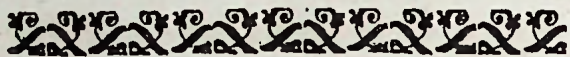
Γ'ὼβ τὸ Ἀράχνημα.

Κ

Κερ.
α. ι.

Ἦθρωπός τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ Α'υσίτιδι,
ὃ ὄνομα Γ'ὼβ. ὃ ἦν ἄθρωπος ἐκεί-
νος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεο-
σεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πορνῆ-
ρᾶ πράγματος. ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ
ἑπτὰ, ὃ θυγατὸρ ἦν ἑῷς. καὶ ἦν τὰ
κτλὴν αὐτῷ, πρόβατα ἑπτὰκιχίλια,
κάμηλοι τριχίλια, ζάγην βοῶν πεν-
τακόσια, ἐ θήλειαι ὄνοι μομάδων πεν-
τακόσιαι, ἐ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα,
ἐ ὀργὰ μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς.
ἐ ἦν ὁ ἄθρωπος ἐκείνος ἀγενής τῶν
ἀφ' ἡλίου ἀπ' ἀπολῶν. Συμπορεύοντες
δὲ οἱ υἱοὶ αὐτῷ πρὸς ἀλλήλους, ἐποίουν
πότον καθ' ἐκάστῳ ἡμέρᾳ, συμπα-
ραλαμβαίνοντες ἅμα ἐ τὰς ῥεῖς ἀδελ-
φὰς αὐτῶν, ἐδίεον ἐ πίρουν μετ' αὐ-
τῶν. ἐ ὡς ἀπ' συνετελέσθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τῆς πότης, ἀπέστειλεν Γ'ὼβ, ἐ ἐκα-
θάρει αὐτὸς ἀφισαμένους τὸ πρῶτον. ἐ
προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόχον ἔνα
περὶ ἁμαρτίας ὑπὸ τῶν ψυχῶν αὐ-
τῶν. ἔλεγε γὰρ Γ'ὼβ. μήποτε οἱ υἱοὶ μὲν
ἐν τῇ διαφοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐμνήσαντο
πρὸς τὸν Θεόν; ἔπως ἐποίησεν Γ'ὼβ πά-
σας τὰς ἡμέρας. ὃ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη, ἐ ἰδὲ ἦλθον οἱ Ἀγγελοὶ τῷ Θεῷ
παρασῶναι ἑναπτι τῷ Κυρίου, καὶ ὁ
διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν. καὶ εἶπεν
ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ. πόθεν παρα-
γέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος
τῷ Κυρίῳ, εἶπε. πόριελθὼν τὴν γῆν,
ἐ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' ἐραβὸν, πά-
ρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος. προ-
σέχων τῇ διαφοίᾳ σε κατὰ τῆς θοράπο-
τός με Γ'ὼβ; ὅτι ἔκ ἔστιν αὐτῷ ὁμοιος
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄθρωπος ἄμεμπτος,
δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχό-
μενος ἀπὸ παντὸς πορνῆρᾶ πράγματος.
ἀπεκρίθη ὁ διάβολος, ἐ εἶπεν ὡμῆτιον
Κυρίῳ. μὴ δωρεὰν Γ'ὼβ σέβεται τὸν
Θεόν; ἔχι σὺ περιέφραξας αὐτοῦ τὰ
ἔξω αὐτῷ, ὃ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτῷ,
ἐ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὀντων αὐτῷ κί-
Triodio. Cc 2 κλω;

Εἶτα τὸ Κατὰ Θωμάς, ἐκ μὲν τῆς τοῦ
Εὐαγγελίου, καὶ Ματθαίου. Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, καθήμενός τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἡ λοιπὴ
Ἀπολογία τῶν Προηγιασμένων, ὡς συ-
νήθως. Οὕτως ὁφείλει γίνεσθαι, ὅτι
τῇ μεγάλῃ, Γ'. ἐκ τῇ μεγάλῃ, Δ'.
Ἐπίοδος δὲ ἐκ ξηροφαιῶν ἐκ τῇ ἀπαρχῇ
ἄρχεται τῆς Πέμπτης.

Ω, δὲ, β'. ἡχος, πύ.

Τοίμαζε, σεαυτὼν ὡψυχὴ με ἐπὶ τῷ
ἐξοδοι, ἡ παρυσία ἐγγίζει, τῷ ἀδεκά-
ς κειτῷ :- Θεοτοκίου.

Θεοτοκίον.

Εἰρμός ἄλλος. ἦχος, ὁ αὐτός.

Γ "ΔΕΤΕ ἴΔΕΤΕ, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, ὁ πλεῖν
γενέσθαι τὸ παῦ, Ὡς πρὸ τῆς γλυαῖ γλυῖ
Ὡς τὸν Οὐρανὸν, γινώσκων τὰ πάντα,
ὡς ὅλος ὡς ἐν Πατρὶ, Ὡς ὅλον φέρων
ἐν ἐμοί.

Ο' Εἰρμός .

” γαγῶν, ἐ σωσας S θρέψας, S ἐκ

Ἰς χόρου ἐθετο, τίς ὁ αἰῶνας σω-
ρῶν; τίς ὁ τὸ παῖ ὀρίζων (ἐ συγκιμῶ
εἰμὴ ὁ ἀμάρχως σωτὴρ αἰ τῷ Πατε-
ῶσθ' ἀκτίς ἐν τῷ φωτί ~

ἡμεῖς δὲ ἀκτίς ἐν τῷ φωτὶ ~
Π Ἡς ἀμέρεσσ, φιλαμθρωπίας Γκο
 ἐγνώρισας γὰρ ἡμῖν, τῆς σωτελείας
 μωθεν τὸν καιρὸν, καλύψας τὴν ὥραν
 ῥαψώσας δὲ τηλαυγῶς, τὰ ὑποδείγμα
 τα αὐτῆς ~

Π τα αὐτῆς ~
Π Ἄρτα ἐπίγασαι, πάντα γινώσκεις Ἰ
 σθ. ὡς ἔχωμ ὅλομ ἔμ σοι, τὸ Παφικὸ
 ἀξίωμα θεϊκῶς, Σ ὅλομ τὸ Πνεῦμα
 ἐμφύτως φέρωμ ἐν σοι, τὸ σωμαϊδ.
Π Πατερί: ~

Εἴπωτα Κίε, ὁ ἦν αἰῶνων Ποιη-
 ἀξίωσον Σῆμας, τῆς ἰδράς ἐκαίρης
 τε φωρῆς, ἀκῆσαι καλῆσης, τῆς
 λεκτῆς τῆ Παρὸς, εἰς Βασιλείαν Ο-
 ραυῶν :- Δόξα.

Δόξα.

Ἡ ΝΑΡΧΗ ἄκτισε, Τριὰς ἀμέρισε μοῖρα
ἡ τριὰς ὅσα ἐς νῦν, Πατὴρ Υἱὸς ἐ Πνεῦμα,
ἔς ὃς ὁ Θεὸς, προσδέχεται τὸν ὕμνον
ἐκ τῶν πηλίκων γλωσσῶν, ὡς ἐκ τῶν
μάγων φλογόρων ~

Θεοτεκνίον.

Γ Κλώμα ἄγιον, ὡφθης Παρθένε
Θεῶ, ἐμ σοὶ γὰρ, τῶν Οὐρανῶν ὁ Βα-
λῶς, οἰκήσας σωματικῶς, προῆλ-
ῶραῖος, τὸν ἀφ' ἧρωπον ἐν αὐτῷ α-
μορφώσας θεϊκῶς:-

κα. ἦχος, β'. Εὐαγγελίου.

κα. ηχος, β. Ευωλαυχριας.
Γ’ ωλαυχμία κιμῶντος Χειρῆ, ε
 σίως προέρχη τῷ παθεῖν Εὐεργέτα,
 λωρ τῶν παθῶν ἡμας λυβῶσαθα
 τῆς ἐν τῷ ἄδῃ κατακρίσεως. διόσι
 τίμια ἀνυμῶντο Παθήματα, ἔδ
 ζομω

ζομῶ Σωτὴρ, τὴν ἀκρασσοῦ παύσαν
συγκατάβασιν·

Ω, δὴ, ἦ. Ὁ Εἰρμός.

Γελοὶ ἐ Οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνον δόξης
ἐποχόμενον, ἐ ὡς Θεοῦ ἀπαύτως δο-
ξαζόμενον. ἀλογεῖτε ὑμρεῖτε, ἐ ὑπε-
ρυψθε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας·

Αὐτως ἤκυσας ψυχὴν, πῶς ὁ Χειρὸς
τοῖς θεοῖς Μαθηταῖς αὐτῆς, προαμφώ-
ρει λέγων, τὴν σωτέλειαν. ἡρῶσα δέ
σε τὸ τέλος, ἐτοιμάζεις λοιπὸν, καιρὸς
ἔξοδος ἡκεῖ·

Γρως ἄγομε ψυχὴν, τῆ ποιητῆ οἰκέτι
τὸ ὑπόδειγμα. φοβῶ καὶ μὴ ἀμέλει τῆ
χαρίσματος. ἐ ἐδέξω ἔχ' ἵμα, κατα-
κρύψης εἰς γλῶ, ἀλλ' ἵμα ἐμπορεύσῃ·

Αιδρωέσθω ἡ λαμπρά, ὑπὸρκεχέσθω
ταύτης καὶ τὸ ἔλαιον, ὡς ταῖς παρθέ-
νοισι τότε ἡ συμπάθεια, ἵμα εὐρὴς ψυ-
χήν, τὸν ρυμφῶμα τότε, Χειρὸς
ἀμφωγμένον·

Ν Σαββάτῳ τὴν φυγί, καὶ ἐν χει-
μῶνι λέγων ὁ Διδάσκαλος, τὴν τῆς ἐβ-
δόμης ζάλιν προαιρίττεται, τῆ πα-
ρόντος αἰῶνος, ἐν ᾧ ἐπαίεσι, ὡσπερ
χειμῶν τὸ τέλος·

Σπὸρ τάχος ἀσραπῆς, διόρκομένης ἔ-
τω, τότε εἰσεδε, τὴν φοβόρην ἐκείνῳ
τῆ Δεσπότης σου, παρσίαν ψυχὴν μου.
ἤκουσας ἐτοίμην, λοιπὸν γενέσθαι σω-
τηρ·

Ταῦ ἔλθῃ ὁ Κεῖτης, ἐν χιλιάσι τότε,
μυριάσιτε Ἀγγελικῶν ταγματῶν, ὁ
Δυναμειῶν, ποῖος φόβος ψυχὴν μου,
ποῖος φόμος οἶμοι, γυμνῶν ἐσώτῳ
πάντων·

Δόξα.

Γς Θεὸς ἐν ἡ Τελας, ἐ τῆ Παρὸς ἐκ-
ράπτος εἰς ὑπότητα, ἐ δὲ Τίς ῥαπύ-
τος, εἰς ἐκπόρῳσιν, ἀλλ' ἰδία ὁ ἄμ-
φω, φῶς Θεοῦ τὰ τεῖα, δοξαζῶ εἰς
αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Αἰς πρεσβείας ὁ Θεὸς, τῆς Θεοτόκου δέ-
χῃ τὴν ἀχλὺν ἡμῶν, ἀντικατάπεμ-
ψον δὲ τὰ ἐλένην, ἐπὶ πάντα πλε-
σίως, καὶ τὴν οἰκὴν παράχῃ, εἰρῶν
τῇ λαῶσιν·

Τελεῖον.

Ω, δὴ, ἦ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ προδὴλωθέντα, ἐν ὅρῳ τῇ Νομοθέ-
τῃ, ἐν πυρὶ ἐ βάτῳ τόκῳ, τῇ τῆς Ἀεί-
παρθενης, εἰς ἡμῶν τῶν πεισῶν σωτη-
ρίαν, ὑμνοῖς ἀσχητοῖς μεγαλιόμην·

Κυσας ψυχὴν, τῆ Κεῖτης προαμφω-
ρουῖτος, ὁ διδάσκαλος σε, τῆς σω-
τελείας τὸν λόγον, ἐτοίμαζε τὰ πρὸς
τὴν ἔξοδον ὄργα, μήπως ὡς ἀδόκιμος,
Θεὸν ἐκείφῃς·

Πὸ τῆς συκῆς ὡ ψυχὴν, διδάσκει τὸ τέ-
λος. ὅταν ἀπαλώσῃ τὰ φύλλα, καὶ
ἐκφύῃ τὰς κλάδους, θόρῃς ὡρα λοιπὸν,
ἐ σὺ ὅταν ταῦτα ἴδῃς, γνῶθι ὅταν ἐ-
πὶ θύραις ἐσίμ·

Γς ἐκτός σου ἄλλος, τὸν σὸν γινώσκει
Πατὴρ; ἢ τίς πλιύσῃ οἶδε, τὴν ὡ-
ραν ἢ τὴν ἡμέραν; παρὰ σοὶ γὰρ οἱ θη-
σαυροὶ τῆς σοφίας, πάντα ἐνυπαρχ-
σι Χειρὶ ὁ Θεός·

Γβλοι ἀφοιγήσονται, τῶν τε θρόνων
τεθέντων, πράξεις δὲ ἐλέγχονται,
γυμνῶν ἐσώτῳ πάντων. τετραχηλι-
σμένα γὰρ τὰ πάντα Θεῷ·

Ρχεται ὁ πάντων Κεῖτης, ἀχθῶν
εἰς κρίσιν, ὁ ἐπὶ τῇ θρόνῳ, τῶν Χε-
ρσβίμ ἐφεδράων, ὡς ὑπάρχωνος παρα-
στῆναι Πιλάτῳ, πάντα τε παθεῖν,
ἵμα σωθῇ ὁ Ἀδάμ·

Γυκε τὸ Πάχα ἡμῶν, τὸ μέγα καὶ
θεῖον, μετὰ δύο γὰρ, ὁ Χειρὸς προδι-
δάσκει ἡμέρας, τὴν τῆς Παθους προδια-
γράφῳ ἡμέραν, ἐν ᾗ τῇ Πατὴρ θυ-
μα προσάγεται·

Αρὰ τῷ Σταυρῷ σε, Σωτὴρ ἐσώσα ἡ
Μήτηρ, ἐ τὴν ἀδικόρῃ σφαγί, κα-
θάρωσα ἐβόα. οἶμοι τέκνον ἐμὸν, τὸ
ἄδυτον φέγγος, λάμψον πᾶσιν ἡλί-
της Δόξης τὸ φῶς·

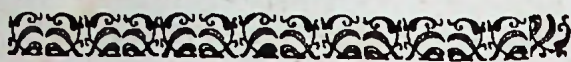
Δόξα.

Μορὰς ἀγία, Τελας ἡ μία Θεότης,
ἐ Τελας μορὰς ὁ Θεός, τρισυπόστατε
φύσις, ἡ ὁμότιμος ἐ ἀμέριστος, δόξα,
ῥῦσαι τῶν κινδυνῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Εχῃ τὴν Μητῆρα, τὴν οἰκὴν Χειρὶ εἰς
πρεσβείαν, ἵμα ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς, εἰρη-
Triodio.

μύσης τὸν Κόσμον, καὶ κρατιώης τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα, Ὡς τὰς Ἐκκλησίας σὺ σιωάψῃς εἰς εὐ·

Τῇ ἀγίᾳ ἐν μεγάλῃ Γ'. εἰς τὸν Ὁρθρον, τὸ Ἀλληλεῖα εἰς ἡχοῦ, πῆ. ἐν τῷ Τροπάριον ἐκ γ'. Ἰδὲ ὁ Νυμφίος ὀρχεται. Ἡ σιωήσῃς ἡλὸ. Εἰς τὴν πρώτην ἡλὸ. καὶ ἡχος, δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Ὁ Νυμφίος ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἀντρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμπομεν, καὶ πίσει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθενοί, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺ αὐτῶν εἰς τὴν γάμῃς, ὁ γὰρ Νυμφίος δώροισι ὡς Θεὸς, πᾶσι παρέχει, τὸν ἄφθαρτον ἑξέφαρον·

Δόξα, ἐν μῦ. πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν, β'. ἡλὸ. καὶ ἡχος, δ'.

Κατεπλάγῃ Γ' ὡσὶφ.

Ὁ ὑψωθεῖς Σωτήρ, παρανομίας καὶ σὺ, Ἰδὲ ὁ Γραμματεὺς, φθόρον ἀφροσύνας δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίμησεν τὸν Γούδα. ὅθεν ἀπαιδῶς ζήτορ ῥάετο, ἐλάλει κατὰ σὺ τοῖς παρανόμοις λαοῖς, τίμοι φησὶ παρέχετε, καὶ γὰρ ὑμῖν, αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; τῆς κατακρίσεως τῆς ρύσαι Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα, ἐν μῦ, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν, γ'. ἡλὸ. καὶ ἡχος, πῆ.

Τὴν σοφίαν ἐν Λόγῳ.

Ἰδὲ τῇ γνώμῃ φυλαργυρεῖ, κατὰ τὴν διδασκάλῃ ὁδυσμένης, κινεῖται βελλέται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν. τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον. ὅθεν ὁ ἀγχόρῳ, ἀμοιβὴν ὡς ἑδρα, ἀνίσκει ὁ ἄθλος, καὶ ἐπώδιον θάνατον. τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χειρὸς ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄλγος Πάθος σου·

Δόξα, καὶ μῦ, τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Πεντηκὼς Συναγωγὴ μικρὰ, καὶ τὸ Κοιτάκιον ἡχος, β'. Τὰ ἀνωζήτων.

¶

Ἡ ὥρα ψυχὴ τῆς τέλῃς ἐμνοήσασα, τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλατον, φιλοπόμως ἐργασαι ταλαίπωρε, γρηγορήσας ἐκράζσας, μὴ μείρωμεν ἔξω τῆς ρυμφῶμος Χειρὸς·

Ὁ οἶκος.

¶

Ἰὺ ῥαθυμείας ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζει ἀκαίρως μερίμνας ἀφελείας; τί χολαῖς πρὸς τὰ ρέοντα; ἐχάτη ὥρα τὴν ἀπαρτί, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν ἀνταῦθα. ἕως καιρὸν κεκτημένη ἀσάμνητον κράζουσα, ἡμάρτηκά σοι Στήριμα, μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς ὁρτὴν ἐκαρπὸν συκῆς, ἀλλ' ὡς ὡσπλαγχνῆ Χειρὸς, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσα. Μὴ μείρωμεν ἔξω τῆς ρυμφῶμος Χειρὸς·

Τὸ Συναξάριον.

Ἡ Τρίτη μεγίστη παρθενὸς δέκα φέρει Νικίαν φθόρσας ἀδεκάγης Δεσπότης.

¶

Ἡ ἀγία ἐν μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῆς κα παρθενῶν Παραβολῆς μρείαν ποιεῖ μεθ' αὐτῆς, διότι τὰς τοιαύτας Παραβολὰς ἀναβαίμων εἰς τὰ Ἰεροσόλυμα ὁ Κεῖνος, ἐν τῷ τῷ Πάθος ὀρχόμενος, τὸ ἴδιον Μαθηταῖς ἐλεγεν. εἰσὶ δὲ αὐτὸς πρὸς Ἰουδαίους ἀπέτειρε. τὴν γεμὴν δέκα παρθενῶν Παραβολὴν, εἰς ἐλμοσύνῃν προρέπων εἶρηκεν, ὅμῃ δὲ σκωμ ἐπὶ τῇ τέλῃς, ἀπαρτας ἐτοίμους εἶναι. ἐπεὶ δὲ γὰρ περὶ παρθενίας, τὴν λαὸν διεξήκει αὐτοῖς, καὶ περὶ ἀνδραπολιῶν δὲ ὁ τὴν δόξαν ἡ παρθενίας χειρὸς. μέγα γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. ἡ μὴ τις τῆς τῷ ὀργῳ κατορθῶν, ἀλλ' ἡ τῶν ἄλλων, ἐν μάστιγι τῆς ἐλεησιμῆς, δι' ἧς ἡ λαμπὰς τῆς παρθενίας φαεινύεται, εἰσάγει τοὺς ὀρθοὺς Εὐαγγέλιον τὴν Παραβολὴν ταύτην. Ὡς μὲν πάντες φρονίμως, ἀναγοράει, μὲν τῆς παρθενίας, Ὡς πολὺ καὶ δαλές τὸ τῆς ἐλεημοσιμῆς ἔλαιον προβ

λομέ

λομνάς. τὰς δὲ πύλεις μωραὶς, ὡς καὶ αὐτὰς παρθενίαν μὴ ἔχουσας, ὃ μὲν ἐν τῇ ἐλεημοσιῳῶν ἀνάλογον. διὰ τῆς τοῦ μωραί, ὅτι μέγιστον κατορθώσασαι, τῷ ἐλάττωτος ἡμελήσαμεν. ἔτι δὲ τῶν πορνῶν διέφθορον, ὅτι ἐκείναι μὲν, σωματίων, αὐταὶ δὲ χρημάτων ἡττηθήσασιν. τῆς δὲ νυκτὸς τῷ παρόντος βίβλια διαβέχουσας, ἐνύστασαν πᾶσαι αἱ παρθένοι, τῆς τῆς ἀπέθανον. ὕπνος γὰρ ὁ θάνατος λέγεται, ὅς καθάδυσαν αὐτῶν, κραυγὴ περὶ μέσης νυκτὸς ἐγέμετο. Σαί μὲν δαφιλῶς τὸ ἔλαιον προβαλλόμεναι, ἥ τῶν θυρῶν ἀναπετασθῶν, σιωπῇ ληθῶν τῷ Νυμφίῳ, αἱ δὲ μωραὶ μὴ ἀρκεῖν τὸ ἔλαιον ἔχουσας, μὲν τὸν ὕπνον ἐζητήσαν αὐτό. ἀλλ' αἱ φρόνιμοι, βεβλόμεναι μὲν δεῖναι, μὴ διωγόμεναι δὲ, πρὶν εἰσελθεῖν, ἀπεκρίναντο λέγεσθαι. μήποτε ἔκ ἀρκείῃ ἡμῖν, ἐν ὕμῳ, πορεύεσθαι πρὸς τὰς πωλῆντας, τῆς τῆς πύλεις, καὶ ἀγοράσασθαι. ἀλλ' ἔκ εὐκολοῦ. μὲν γὰρ τὸν θάνατον, τῆς τῆς διωκτοῦ, ὃ δὲ ἐπὶ τῷ πλησίῳ, ἐν τῷ Λαζάρῳ δείκνυσιν ὁ Ἀβραάμ, λέγων. ἀλλ' αἱ μωραὶ προσῆσαι ἀφώτιστοι, ὅπως βοῶσι, τὰς πύλεις ἀνάσσειν. Κύριε, Κύριε ἀποῖξον ἡμῖν. αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος, δι' αὐτῆς τῇ φεικτῇ ἐκείνῳ ἀπόφασιν δίδωσιν, ἀπέλθετε εἰπὼν, ἔκ οἶδα ὑμᾶς. πῶς γὰρ ἀπ' ἴδντε τὸν Νυμφίον, μὴ προῖκα ἔχουσαι τὴν ἐλεημοσύνην αὐτῇ; διὰ τῆς τοῦ ὕπνου τὸν φρόνον, ἡ Παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων ἐνταῦθα κεῖσθαι τοῖς θεοφόροις Παράσιν ἐτάχθη, παιδάσας ἡμᾶς, αἱ εἰς ἐρηγορέναι, ἐν ἐτοιμίᾳ εἶναι πρὸς τὴν ὑπαπάντησιν τῷ ἀληθινῷ Νυμφίῳ διὰ τῶν ἀγαθῶν πράξεων, ἐν μᾶλλον τῆς ἐλεημοσύνης, ὅτι ἀδελφός ἡ ἡμέρα, ἐν ὥρᾳ τῆς τέλους. ὡς δὲ διὰ τῆς Ἰωσήφ, σωφροσύνης ἀντιποιεῖσθαι, ἐν τῇ τῆς Σουχῆς, καρπὸν πρᾶγματικὸν προβάλλεσθαι. ὃ γὰρ ὅργον ἐν ἐν μέγιστον ἴσως ἀπ' ὀργαζόμενος, ἥ δὲ ἄλλων καταφροῶν, ὅς μᾶλλον τῆς ἐλεημοσύνης, ἔκ εἰσδύχεται Τριῳδίου.

ταὶ σὺν Χριστῷ εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν, ἀλλ' ὡς ὁ ρέφει κατηχημέρος. ἔτι δὲ τῶν ἀμάρτωρων, ἐν αἰχύνης ἀπάπλεων παρθενίας ἡττωμένης χρημάτων. Ἀλλ' ὁ Νυμφίος Χριστὸς, μετὰ τῶν φρονιμῶν ἡμᾶς σωμαρίθμησον παρθένων, ἐν τῇ ἐκλεκτῇ σὺν ταῖς ποιήματι, ἐν ἐλέει ἡμᾶς. Ἀμὴν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Διῶδ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη.

Ω, δὴ, ἡ. ἡχος, β. Ο' Εἰρμός.

Τῷ Κυρίῳ Κοσμά.

Ω, δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσοι
ρεῖς Παῖδες μὴ παιδίσκῃς, ἐν τῇ κα-
μίῳ βληθέντων, Θεὸν ὡμολόγησαν ψαλ-
λουμένων, ἀλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Αθυμίας ἀποθνήσκον ἡμῶν, βαλλόμεθα
ὅς φαιδραῖς ταῖς λαμπραῖς, τῷ ἀθα-
μάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις σωμα-
τήσωμεν. ἀλογεῖτε βοῶντων τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ κοινωρικόν, ψυχῆς ἡ-
μῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπά-
θλων μὴ θνήσκῃ καιρὸν, ἐμπορίας
ψαλμῶν. ἀλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ο τάλαντον ὅσοι πρὸς Θεῷ, ἐδέξατο
ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικρατεῖ τῷ δόμ-
τος Χριστῷ, ἀνέστητε ψάλλοντες, ἀλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἴχατον πάλιν οἱ δύο Χοροὶ τὸν

Εἰρμόν. Καταβασία.

Ω, δὴ, γ. Ο' Εἰρμός.

Τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χω-
ρήσασα, ἐν χαρὰ τῷ Κόσμῳ κυήσασα,
σὲ ὑμῶν Παπαγία Παρθένε.

Οἱς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθὸς, γρηγορεῖτε
ἐφῆσας. ἡ γὰρ ὥρα ἦεν ὁ Κύριος, ἀ-
γχοῖτε, ἀποδιδῆναι ἐκάστω.

Ν τῇ δωτέρᾳ σου φεικτῇ, Παρθένε
Δέσποτα, δεξιῶς προβάτοισι με σῶτα-
ξον, ἥ τῶν πταισμάτων, παιδῶν μετὰ
πλήθει.

**Τὸ Ἐξαποστειλόμενον, ἐκ τρίτης προ-
Οὐ νυμφῶνα σε βλέπω, Σωτήρ τοῦ
Triodio.**

κοσμησάντων, ἔ' ἔρδυμα ἔκ' ἔχω, ἵνα εἰ-
σέλθω ἐν αὐτῷ. λάμπρυνόν με τὴν γο-
λὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα ἔσῳσόν με·

**Εἰς τὰς Αἴρας ἐξῶμεν ἥ. δ'. ἔ' ψάλλομεν
ἥ. Γ' ιδίόμελ. δύο, τὸν, α'. ἔ' τὸν, β'.**

Δευτερεῦντες αὐτά. ἥχος, α'.

Ε' Ὡς λαμπρότησι ἡ' Α' γίνωσκ, πῶς
εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμή-
σω σιωπῇ εἰσελθεῖν εἰς τὸν μυμφῶνα, ὁ
χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι ἔκ' ἐστὶ τῷ γάμῳ,
καὶ δέσμιος ἐκβάλλομαι ὑπὸ ἡ' Α' γέ-
λων. καθαρίσον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς
ψυχῆς μου, ἔσῳσόν με ὡς φιλαφθρῶπος·

ἥχος, β'.

Ο' Τῆς ψυχῆς ῥαθυμία μυσάξας, ἔ' κέ-
κτῃμαι Νύμφιε Χριστέ, καιομένην λαμ-
πάδα τὴν ἔξ' ἀρετῶν, ἔ' μεσίστην ὁμοιώ-
θῃ μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ὀργασίας
ῥεμβόμενος. τὰ πλάγχθη ἡ' οἰκτιρ-
μῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δεσπότη. ἄλλ'
ἐκτινάξας μου τὸν ζοφὸν ὑπ-
νον, ἔξαρμάσῃς. καὶ ταῖς φροσίμοις
σιωπῇ παρθένοις, εἰς μυμφῶ-
να τὸν σὸν, ὅπως ἥχος καθαρὸς ἐόρτα-
ζόντων, Σ' βοῶντων ἀπαύτως, Κύ-
ριε δόξα σοι·

Δόξα, ἐν μὺ. ἥχος, δ'.

Ρ' Οὐ κρύψατος τὸ τάλατον, τὴν κα-
τάκεισιν ἀκῆσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτει
λόγον Θεοῦ. κατάγγελλε τὰ θαυμάσια
αὐτῆς. ἵνα πλεομάζουσα τὸ χάρισμα,
εἰσελθῇ εἰς τὴν χαρὰν τῆς Κυρίας·

**Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν ἥ. Γ' ιδίόμε-
ταῦτα. Λέγομεν δὲ ἐκ τῆς συνήθους ῥί-**

χης, ἥχος, ἥ. β'.

Δ' Εὐτε πιστοί, ἐπὶ ὀργασώμεθα προθύ-
μως τῷ Δεσπότη. μέμει γὰρ τοῖς δού-
λοις τὸν πλῆτον, καὶ ἀνάλογως ἑκα-
τος, πολυπλασιάζωμεν τὸ τῆς χάρι-
τος τάλατον. ὁ μὲν σοφίαν κομιέτω,
δὲ ἔργων ἀγαθῶν. ὁ δὲ λειτουργίᾳ λαμ-
πρότης ἐπιτελείτω. κοιμωρεῖται δὲ
τῷ λόγῳ, πιστὸς τῷ ἀμυνέτω. ἔ' σκορ-
πύτω τὸν πλῆτον πᾶν ἄλλος. ἔ'
Πά. τὸ δάριον, πολυπλασιάζωμεν.
οἱ κομόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος,

δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιοθῶμεν. αὐτῇ
ἡμᾶς καταξίωσον Χειρὲ ὁ Θεὸς ὡς φε-
λαφθρῶπος·

ἥχος, ὁ αὐτός.

Ο' Ταπ' ἐλθῇς ἐν δόξῃ, μετ' ἀγγελικῶν
Δυναμῶν, ἔ' καθίσθης ἐν θρόνῳ, Ἰ' ἡ
σὴ διακρίσεως. μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὴ δια-
χωρίσῃς. ὁδὸς δεξιάς γὰρ οἶδας, δι-
εγραμμένοι δὲ εἰσὶν αἱ ἀώρυντοι. μὴ ἔ'
ερίφοις με, τὸν ῥαχὺν τῆς ἀμαρτίας συ-
μαπολέσῃς, ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συ-
μαρτημένας προβάτοισι, σῶσόν με ὡς
φιλαφθρῶπος·

ἥχος, ὁ αὐτός.

Ο' Νυμφίος, ὁ κάλλει ὥραιος παρὰ παμ-
τας ἀφθρόπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς
πρὸς ἐξίασιν Πρώματικὴν τῆς μυμφῶ-
νος σου, τὴν δυσειδαίμονά μου μορφὴν
ἡ' πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ με-
δέξῃ τῶν παθημάτων σου. καὶ γολλὴν
δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος,
δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀπάδειξον, τῆς βα-
σιλείας σου ὡς εὐπλάγχθος·

Δόξα, ἐν μὺ, ἥχος βαρύς.

Ι' Δύσοι τὸ τάλατον, ὁ Δεσπότης ἐμπ-
εῖς ψυχὴν μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα.
δάψαισι τῷ δεδωκότι, διάδος πτω-
χοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον.
ἵνα ῥῆς ἐκ δεξιῶν αὐτῆς, ὅταν ἐλθῇ ἐν
δόξῃ, Σ' ἀκῆς μακαρίας φωνῆς. ἔ'
σελθε δὲ δὲ, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Κυρίας
σου. αὐτῆς ἀξιώσόν με, Σωτὴρ τὸν πλα-
μῆσάντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος·

**Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως.
Αἱ ὥραι μτ' τῆς συνήθους ἡλῶ. ἐκ τῆς ἀρε-
μώσεως τῆς τετραἀγγελίης. Εἰς τὴν
τετάρτην Τροπᾶριον τῆς Προφητείας
ἥχος, α'.**

Ρ' Οἱς ἀμέτρως πταίεσι, πλεσίως συ-
χώρησον Σωτὴρ. ἀξίωσον ἡμᾶς, ἀκα-
κίους προσκυνησάμεν τὴν ἀγίαν ἀφ-
εσῆν, πρεσβείας τῆς ἀγαπῆς σου Μ.
φρὸς μόρε Πολυέλεε·

Προκείμε. Ψαλ. ρκθ'. ἥχος, ἥ. β'.

Ο' τι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος.

ἥ. Ε' κ' βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.

Προ.

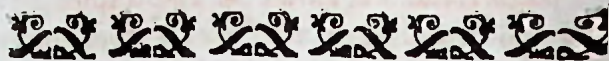
2. I.

Δό-

χό

χόμεναι αὐτῶν, ἐλθόντων οἱ αἰχμαλώτων αὐτῶν, ἡχμαλώτους αὐτας, ἐπὶ τὰς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν φόβῳ μαχαίρας. σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόμος, ἦλθον πρὸς ἀπαγγελαῖσιν. ἔτι τότε λαλῶντος, ἦλθεν ἑτοῖος Ἀγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπε· πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ ὕψους ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, ἐπὶ τὰς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως, καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόμος ἦλθον πρὸς ἀπαγγελαῖσιν, ἦλθεν ἔτι τότε λαλῶντος, ἑτοῖος Ἀγγελος πρὸς Ἰώβ, ἐπὶ λέγει αὐτῷ. οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς ῥέας, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλας, καὶ ἡχμαλώτους αὐτας, ὅς τινες παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόμος, καὶ ἦλθον πρὸς ἀπαγγελαῖσιν. ἔτι τότε λαλῶντος, ἄλλος Ἀγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰώβ, λέγων. ἦν ἡ ἡμέρα σου, καὶ ἦν ἡ θυσιαστήριος σου ἐδοξίμωται, ἐπὶ τὸν πυρὸς παρὰ τῷ ὑψίστῳ, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ὁ Ζαφνὴς πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ῥῆμης, καὶ ἠΐατο ἦν τῶν γενομένων τῆς οἰκίας, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὰ παῖδά σου, ἐπὶ ἐτελεύτησας. ἐπὶ ἐσώθην ἐγὼ μόμος, καὶ ἦλθον πρὸς ἀπαγγελαῖσιν. ὥτως ἀκούσας Ἰώβ, ἀψάσας διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς, ὅς ἐκέρατο τῇ κόμῳ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἐπὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνῃς τῷ Κυρίῳ, ἐπὶ εἶπεν. αὐτὸς γυμνὸς ὤκνηλθον ἐκ κοιλίας μηρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελάσομαι ἐκ ἐξ. ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο. ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, ὅπως ἐπὶ ἐγένετο. ἦν τὸ ὄνομα Κυρίου ὀλογημένου εἰς τὰς αἰῶνας. ἐπὶ τῶν πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, ὅς ἡμαρτεν Ἰώβ ἐναντὶ Κυρίου, ὅς ἐν τοῖς χάλεσιν αὐτῆς, ὅς ἐδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Καὶ ὁ Θεὸς πρὸς Κατὰ Διάνοιαν, τὸ Εὐαγγέλιον. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ἦν Προφητικῶν.

Τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ ῥίτῃ, εἰς τὸ Ἀπόδεικτρον, ἡ ἀλλομεν τὸ Τριῶδιον τῷ Κυρίῳ Ἀνδρῶν.

Ὡς δὲ, γ'. ἡχος, β'.

Στερωθέντα με. Ὁ Εἰρμός.

Τερωθέντα με τὸν μεν, καρποφόρον ὁ Θεὸς, ἀφ' αἰετοῦ με, γεωργεῖ τῷ καλῶν, φυτουργεῖ τῷ ἀγαθῶν, τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σου.

Τρυφείας ὁ καιρὸς, ἐπὶ τῇ ῥίτῃ τοῦ καλῶν, Χειρὸς διδάσκει. ἦν γὰρ ἐν ῥίτῃ, ἦν ἐν ῥίτῃ, καὶ τὸν Κόσμον αὐτῶν.

Ὁ ἀνδρῶν τῆς αὐτῆς, παρὰ τῆς Χειρὸς, δηλῶν εἰρήκει, τῇ τῇ Νῶε ποτὲ, ἀπὸ τῆς Κόσμου φθορᾶς, ἐπὶ τῇ γῇ.

Νεφελῶν ὁ ρυμφῶν, ἀφ' ἐπὶ τῇ σὺν αὐτῷ, ὁ Θεὸς γὰρ. ὁ Νυμφίος ἐγγύς, προσκαλεσμένος ἡμᾶς, ἐτοιμασμένον λοιπὸν.

Τὸ Σίμωνος σκλῆν, τὸν ἀχώρητον παπτή, ἐχώρησέ σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, ἐπὶ τῇ γῇ ἀμαρτωλὸς, μύροσε ἡλκίσαν.

Τῷ δὲ μυστικῇ, πληρῶν ἡ γῇ, τῆς πρὸς ἐρῆνῃ, δυσωδίας Σωτῆρ, ἦν πολλῶν ἀμαρτιῶν. μύροσε γὰρ βρύει ζωῆς.

Περὶ τῆς ῥοφῆς, τῶν περὶ τῶν ζων, αὐτὸς ὑπαρχῶν, ἐξ ἰατρῆς Χειρὸς, τοῖς ἀνθρώποις προδαικνύς, τῷ συγκατάβασι.

Ἀγνώμων μαθητῆς, ἀφ' ἐπὶ τῆς Χειρὸς, τῷ πᾶσι ὅλῳ, τῶν ἀφ' ὅλων λαῶν, συνεκίρει κατὰ σὺν, εἰς προδοσίαν ῥαπείας.

Δόξα.

Τῷ Πατρί σου τὸν Τίον, ὅς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τῷ μίᾳ φύσει, προσκυνῶν ἐν ἡμῶν, τοῖς προσώποις διαιρῶν, ἐπὶ τῇ ῥίτῃ σου.

Καὶ μὴ.

Τεκνία σε Ἀμνῶν, τὸν ποιμένα ὅς ἀμνόν, ἀφ' ἐπὶ τῆς ῥίτῃ, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὑπὸ πάντων γνησίων, ἦν πρὸς ἀνθρώπων εἰς σέ.

^{κα.} ἦχος, α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Δὲ τὸ πομῆρὸν, βηλδύθειον ὄντως, σωῆται δυσμενῶς, ὡς κριτὸν κατακεῖται. τὸν αἶψα καθεζόμενον, ὡς Κριτὴν πάντων Κύριον, μὴ ἀθροίζεται, σὺν τῷ Πιλάτῳ Ἡρώδῃ. Ἀἴμας ἅμα τε, καὶ Καϊάφας ἐτάσαι, τὸν μόρον μακρόθυμον·

Ω, δὴ, ἡ. Ο' Εἰρμός.

Οὐκ ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαστα ποτὲ, ὑμεῖτε ἀλογεῖτε, ἐν ὑπερυψύετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας·

Τὸν ἀγροῶν τὸν καιρὸν, τῆς ἡμῶν σωτελείας, ὁ κρατῶν τὰς αἰῶνας, τὴν ἡμῶν ἀγροεῖν, προέφησεν ἐκείνῳ, ἀλλ' ὅπως πᾶσι τιθεῖς, πρὸς μετεοφροσυνῶν·

Τὰν καθήκης Κριτὴς, ἀφορίζων ὡς εἶπας, ὁ Ποιμὴν ἡμῶν προβάτων, τὰ εἰρήνια Σωτὴρ, τῆς εὐσεβείας ἐκείνης, μὴ ὑφ' ὁρήσης ἡμᾶς τῆς θείας δεξιᾶς·

Τὸ εἰ τὸ Πάχος ἡμῶν, ὁ τυθεὶς ὑπὸ πάντων, ὡς ἀμρὸς ἐν θυσίᾳ, ἐν πταισμάτων ἱλασμός, ἐν σὺν τὰ θεία Πάθη, ὑπορυψόμενος, Χειρὲς, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας·

Τῶν ἰσοκρίτων, ἐν ἀγρῷ Σοικίᾳ, παῖς ὁ βίος ψυχῆς, διὸ κτῆσαι εἰς Θεόν, ἐν τοῖς μὲν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴδὲν τῇ φθορᾷ, τῆς σαρκὸς καταλίπῃ·

Τὸν Φαρισαίους Σωτὴρ, ὃ τῷ Σίμωνι μόρφωκατῆξίωσας ἅμα, εἰς ἐξίστην ἐλθέμεν, ἀλλ' ἤδη ἐν τελώματι, ὅμως ἐν πόρῳ τὴν σὺν, ἀντὶ τῶν ἀπολαυγχιῶν·

Ἰλαρυεῖας ὁρῶν, ὁ προδότης Ἰσίδας, κενωθέντος τῆς μύρας, ἐμελέτησε λοιπὸν, τὴν πρᾶσιν τῆς Δεσποτῆς, ἐν πρὸς ἀφόμεν ἐλθῶν, τὴν τιμὴν συνεφώρει·

Μακαρίων χειρῶν, ὡς ῥιχῶν Σ' χαλέων, τῶν τῆς σώφρονος πόρῃς, αἷς ἐπέχεε Σωτὴρ, τὸ μύρον πρὸς τὰς πόδας, ἐκμασσομένη αὐτὴς, πυκνῶς καταφιλοῦσα·

Νακειμένη γυνὴ, ἐπιστάσῃ σοι Λόγε, πρὸς τὰς πόδας θρῶσῃ, τὸ ἀλάβαστρον

Σωτὴρ, τῆς μύρου κατεκλίνῃ, ἐπὶ τὴν σὺν κεφαλῇ, τῆς ἀθαμάτης μύρας·

Δόξα.

Τὸν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν, ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ, δοξάζοντες βοῶντες, Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος, εἰς αἰῶνας·

Καὶ μὴ.

Αἷς ἰκεσίαις Σωτὴρ, τῆς ἀλαφρίας Μηρός, ἐν ἡμῶν Ἀποστόλων, τὰ ἐλέησεν ἡμῖν, κατὰ πεμψοῦ πλησίως, ἐν τὴν εἰρήνῃ τὴν σὺν, παράχρησται λαῶν·

Ω, δὴ, Σ'. Ο' Εἰρμός.

Ἡ ὑπόρφυος σαρκί, συλλαβῶν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, τὴν μόρῃ Θεοτόκῳ, μεγαλυνόμενος πιστῶς·

Ῥασιᾶς ὁ καιρὸς, σωτηρίας ὁ σκοπὸς, τὸ τάλαστον λαβῶσα, τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα, ψυχῆς ἐμπορεύσας, τὴν αἰώνιον ζωὴν·

Σ' λαμπάδας φωτεινὰς, κοσμηθῶντες τὰς ψυχὰς, τῷ Νυμφίῳ χοροῦντι, πρὸς τὸν ἁφθαρτὸν γάμον, πρὸ τῆς τὴν θύρας κλείσει, σωεισέλθωμεν αὐτῷ·

Εἴξαι θέλω Ἰησοῦ, τὸ ὑπόρφυος τῆς σῆς, ταπεινώσεως πᾶσιν, εἰς ἰσθμὸν ἐν οἴκῳ, τῆς Σίμωνος δειπνήσας, τῶν πενμύρων ἡ ῥοφή·

Ῥτος ὡς ζωοποιὸς, εἰς ἰσθμὸν Ἰησοῦ, Σίμωνι Φαρισαίῳ, ἵνα πόρῃν κερδήσῃ, τὴν ἁπλότην σου χάριν, τῆς μύρας τῆς κενώσεως·

Εἶρες ἐμοὶ ῥυπαρὰι, χεῖρ πόρῃς ἐν ἐμοὶ, ἀπαγγέλλῃς ὁ βίος, ἐφθαρμένα τὰ μέλη. ἀλλ' ἄφες μοι ἐν ἁφῇ, βοᾷ πόρῃν τῷ Χειρῶν·

Πιστῶσα ἡ γυνὴ, πρὸς τὰς πόδας σου Σωτὴρ, ἐπέχεε τὸ μύρον, δωδίας πληρῶσα, Σ' μύρας πληρῶσάν, τῆς τῶν ἔργων ἱλασμοῦ·

Ῥωμάτων ἀπορῶν, ἀρετῶν δὲ ἀπορῶν, ἃ ἔχω σοὶ προσάγω, δὸς αὐτὴς ἀπορῶν χεῖρας, Σ' ἄφες μοι ἐν ἁφῇ, βοᾷ πόρῃν τῷ Χειρῶν·

Τὸν παρ' ἐμοὶ φθαρτὸν, μύρον παρὰ σοὶ ζῶν. μύρον γὰρ ὁμομά σοι, κενωθέντος τοῦ

ΤΗ' ΑΓΙΑ', ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, Δ'.

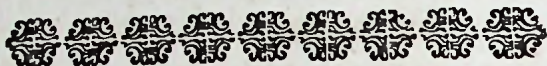
412

τοῖς ἀξίοις. ἀλλ' ἄφες μοι ἐ ἀφες, βοᾷ
πόρνη τῷ Χειρῶν.

Δόξα.

Α "Ναρχος εἶ ὁ Πατήρ, ἄκτιστος εἶ ὁ Τίος,
σωτήρομ ἐ τὸ Πνεῦμα, ἐν τὰ φία τῆ
φίσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἰς
Θεὸς ἀληθινός. **Θεοτοκίον.**

Θ Εοτέκε ἠέλπισ, τῶν τιμώντων σε αἰ,
μὴ παύσῃ δυσωπῶσα, τὸν ἐκ σὲ γεννη-
θέντα, ῥυθιῶαί με κινδυνῶν, καὶ
παπτοῖωμ περασμῶν.

Τ ἡ ἀγία ἐ μεγάλη Δ'. εἰς τὸν Ὁρθρον,
ἐν τῇ πρώτῃ ἡλῶ. τῷ Ἐξαφάμῃ, τὸ
Ἀλληλῖα, καὶ τὸ Ἰδὲ ὁ Νυμφίος ἐκ γ'.
Ἡ σωήθως ἡλῶ. ἐν τῷ α' κα. ἡχος, γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Π Ὁρμη προσήλθέσοι, μύρα σὺ δάκρυσι,
κατακυνθῶσά σε, ποσὶ φιλαφθρωπε, ἐ
δυσωδίας τῶν κακῶν, λυθῆται τῇ κε-
λῶσει σε. πρῶν δὲ τῷ χάρι σε, μα-
θητὴς ὁ ἀχάριος, ταύτῳ ἀποβάλ-
λεται, ἐ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαρ-
γυεῖα ἀπεμπωλῶ σε, δόξα Χειρῇ τῇ
ἀσπλαγχνίᾳ σε.

Δόξα, ἐ μυῦ. πάλιν τὸ αὐτό.

Εν τῇ δατόῃ ἡλῶ. κα. ἡχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ι Οὐδας ὁ δόλιος, φιλαργυεῖας ὄρων,
προδῶμαί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς
ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. ὅθεν ἐ πα-
ρημένος, ῥέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει
τοῖς παραμόμοις, τί μοι θέλετε δῶμαι,
καὶ γὰρ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ τανυῶ-
σαι αὐτῶν.

Δόξα, ἐ μυῦ, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν, γ'. ἡλῶ. κα. ἡχος, α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Η Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀβεβόα Οἰκτίρμον,
ἐκμάσθησα θερμῶς, τῆς ἀχραψῆς σε πό-
δας, θειξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἐ ἐκ βά-
θους ἐσνάξου. μὴ ἀπώσῃ με, μὴ δὲ ἐδε-
λύξῃ Θεέ μου. ἀλλὰ δέξαι με, μετανοῶσα
ἄνθρωπον, ὡς μόμος φιλαφθρωπος.

Δόξα, καὶ μυῦ, πάλιν τὸ αὐτό.
Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. ἐ τὸ Τρῶν
διον, δ' ἡ ἀκροστιχίς. Τεράδι φιλῶ.

Ω, δὴ, γ'. ἡχος, β'. Ο' Εἰρμός.

Π Ἦς πίστεως ἐν πέφα με ἑδρεῶσας,
πλάτυνας τὸ ἑόμα με ἐπ' ἐχθρῆς μοι
ᾧ φραμῆν γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ φά-
λεμ. ἔκτισιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκ ἑστὶ δίκαιος πλῶσθ Κύριε.

Ε Νεκροῖς τὸ σωῆδελον τῶν ἀφόνων,
γνώμη σιναθροῖζεται κακορόπῳ, καὶ
τάκριτον τὸν ῥύθῳ σε ἀποφιλῶναι, Χειρῇ
τῇ φάλλομεν. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐ ἐ-
στὶν ἅγιος πλῶσθ Κύριε.

Π Ὁ δειμὸν βελάθῃον τῶν ἀφόνων, σκα-
πτεται θεομάχῃ ψυχῆς ὑπάρχον, ἐ
δύακρητον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι.
Χειρῇ τῇ φάλλομεν. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐ ἐκ ἑστὶν ἅγιος πλῶσθ Κύριε.

Κουτάκιον. ἡχος, δ'.

Ο' ὑψωθεῖς.

Υ Πόρ τῇ πόρῳ ἀγαθῇ ἀφόνῃσας, ἐ
κρύων ὁμβρῆς ἑδαμῶς σοι προσῆξα. ἀ-
λά σιγῇ δεόμενος προσώπτωσοι. πόρ.
ἀσπασόμενος, τῆς ἀχραψῆς σε πόδα
ὅπως μοι συγχώρησιν, ὡς Δεσπότης πα-
ρέξις, τῇ ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ.
ἐκ τῆ βορβόρης τῇ ὀργῳν με ῥῦσαί με.

Ο' Οἶκος.

Ο' μετὰ τρίτον Οὐρανόμ.

Η Πρώτῳ ἄσῳτος γυνή, ῥεῖσθῃς σε
φρῶν ὠφθῇ, μισήσασα τὰ ὄργα, τῇ
αἰχραῖ ἀμαρτίας, ἐ ἡδομας τῆ σώμ-
τος, διενθυμῆσθῃ τῇ αἰχμῇ τῇ
πολλῇ, ἐ κρίσιν τῆς κολάσεως,
ᾧ πρῶτον πόρνοι καὶ ἄσῳτοι. ὡρπ
πρῶτος πέλω, ἐ ποτῶμαι, ἀλλ' ἐ
μὲν τῇ φαύλῃ σιωνθείᾳ ὁ ἀφρῶν.
πόρνη δὲ γυνή, ἐ ποτῶθείσα, ἐ αἰ-
δάσασα ταχὺ, ἡλθε βοῶσα πρὸς
λυθῶτῃν. φιλαφθρωπε ἐ οἰκτίρμῃ.
Εκ τῆ βορβόρης τῇ ὀργῳν με ῥῦσαί με.

Τὸ Συναξάριον.

Κ. Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χειρῶν
ρομ.

Τὴν Νικοδήμῃ πρῆλαβε σμυρμαλόμ

Τ

Ἡ ἀγία ἔμεγάλη Τεβάρδι, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ γυναικὸς Πόρρης, μείαν ποιῆσθαι οἱ θεότατοι Πατέρες ἐθέωπισαν, ὅτι πρὸ τῆ σωτηρίας πάθης, μικρὸν τῆτο γέγομεν. ἀμβαίρομος γὰρ εἰς Ἰόρσοόλυμα, ἔς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆ λεπρῆ γνωμένῃ Σίμωνος, ἡ γυνὴ αὐτῷ προσῆλθε, ἔκ κατέχευεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τὸ πολύτιμον ἐκείνο μύρον. τέτακται ὅρ δια τῆτο ἐμταῦθα, ἵνα κατὰ τὸν τῆ Σωτῆρος λόγον, ἀπαπταχῇ ἔς ἐν πᾶσι τὸ ἐκείνης θόρμότατον ἔργον ἀπακηρύττηται. πόθον δὲ κληθεῖσα ἦλθε; διότι τὸ συμπάθης τῆ Χειρῆς ἑώρα, καὶ τὸ πρὸς πάντας κοινωρικόμ. καὶ μὴ μάλισα, ὅτε ἔς πρὸς οἰκίᾳ αὐτὸν λεπρῆ εἶσαχθῶντα εἶδεν, ὃν ἀκάθαρτον, ἔς ἀπηγορεύμενον εἰς κοινωρίαν, ὁ μόμος διεκέλλετο. ἀμελογίσατο τοίμω ἡ γυνὴ, ὡς ἐκείνη τὴν λέπραν, ὅτω καὶ ταύτῃ τὴν τῆς ψυχῆς ἀφέξεται μόσον. καὶ δὴ ἀπακέμεν ἐπὶ τῆ δείπρῃ, καὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς χέει τὸ μύρον, ὡσεὶ τιμῆς ὅμ, φιακοσίωμ δλωαρίωμ, ἡτοι ἐξήκομτα ἀσφαρίωμ, ρομισμάτωμ δέκα, ἀργυρίωμ τειῶμ. καὶ οἱ Μαθηταὶ ἐπετίμησαν, ἔς μᾶλλον Ἰῦδας. ἀλλ' ὁ Χριστὸς αὐτῆς ἀμτελάβετο, ἵνα μὴ τὸν καλὸν αὐτῆς σκοποῖν ἀπακόψωσιν. εἶτα, ἔς τῆ σὺταφιασμῆ αὐτῆς μνημονώει τὸν Ἰῦδα ἀποφρέπων τῆς προδοσίας, καὶ τὴν γυναικα τιμῆς ἀξίωμ, τῷ τῆς Οἰκμενῆς ἀπαπταχῇ, τὸ ταύτης ληροῦ ἔργον ἀπακηρύττεσθαι. Ἰῦδον δὲ, ὡς ἡ γυνὴ αὐτῇ, μία μὲν δοκεῖ τισὶν εἶναι παρὰ τοῖς Εὐαγγελισαῖς ἀπασιν. ὅκ ἐστὶ δέ. ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς τεισίμ, ὡς φησιν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, μία ἔς ἡ αὐτῇ ὄσιν, ἡ ἔς Πόρρη ὅπως ὠνόμασαι. παρὰ δὲ τῷ Ἰωάννῃ, ὅκέτι, ἀλλ' ἑτέρα τίς θαυμασῇ, καὶ βίου ἔχουσα σεμνόν, Μαρία ἡ ἀδελφὴ τῆ Λαζάρου. ἡ ὅκ ἀπὸ Πόρρη οὖσα, Χειρῆς ἡγαπάτο. τῆτωμ δὲ, ἡ μὲν Μαρία, πρὸ ἐξ ἡμῶν τῆ Πάχα, ἐν τῇ κατὰ τὴν Βη-

θαρίαν οἰκίᾳ αὐτῆς ἐπὶ δείπρου ἀπακέμεν, τὴν τῆ μύρῃ χρίσιν ἐνήργησε, κατὰ τῶν ἐκείνης ὠραίων ποδῶν τοῦτο ἐκχέουσα, καὶ ταῖς τῆς κεφαλῆς θριξί, τοῖς τῆς ἐκμάσσεσθαι, ὑπόβολῃ τιμῆς πρὸς αὐτὸν ληωμένῃ, ἔς οἷα Θεῶ τὸ μύρον προσφέρουσα. ἡπίστατο γὰρ ἀκρίβως, ὅτι ἔς ἐν ταῖς θυσίαις, προσήγετο ἔλαιον τῷ Θεῷ. Σ οἱ Ἰῦδαι μύρῳ ἐχρίοντο. καὶ ὁ Ἰακώβ πάλαι ἐνήλῳ ἡλῆψε τῷ Θεῷ. προσήγαγε δὲ τῆτω, χαλίζομένη δὴ τῷ διδασκάλῳ, οἷα Θεῷ, τῆς τῆ ἀδελφῆ παλιμζωίας ἐνεκα, διότι ὅρ ἔς ἐδὲ μισθὸς αὐτῇ ἐπαγγέλλεται. ὅτε δὴ καὶ μόμος ὁ Ἰούδας γογγύζει, ὡς φιλοληήματος. ἡ δὲ ἑτέρα, ἡ Πόρρη δηλαδὴ, πρὸ δύο ἡμῶν τοῦ Πάχα, ἐν τῇ αὐτῇ Βηθαρίᾳ ἔτι ὅρτι Χειρῆς, καὶ τῇ οἰκίᾳ τῆ λεπρῆ γνωμένῃ Σίμωνος, ἐπὶ δείπρου καὶ τότε ἀπακέμεν, τὸ πολύτιμον ἐκείνο μύρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καταχέει, ὡς ὁ ἱερὸς Ματθαῖος καὶ ὁ Μάρκος ἱσθόρησαν. ἐπὶ ταύτῃ δὲ τῇ Πόρρῃ, ἔς οἱ Μαθηταὶ ἀγαπακτοῦσι, τὸ πρὸς ἐλεημοσιῶν Χειρῆς κατεσπασμένον ἀκρίβως διεδώτῳ. ταύτῃ δὴ καὶ μισθὸς ἐδόθη τὸ τῆς Οἰκμενῆς ἀπαπταχοῦ, τὸ καλὸν ἔργον αὐτῆς περιάδεσθαι. οἱ μὲν οὖν, μίαμ. ὁ δὲ τὴν γλωτταμ ληουοῦς, οὕτω δὴ δύο τὰς γυναικας φησίμ. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τρεῖς αὐτὰς εἶναι λέγουσι. δύο μὲν τὰς προερημενῆς, τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου ἐπὶ θύραις ἐγγίζομτος. φρίτω δὲ ἄλλῳ πρὸ τῆτωμ, μᾶλλον δὲ πρώτῳ, περίπου τὰ μέσαπου τῆ ἀναγγελικοῦ κηρύγματος, τῆτο πεποικηῶμ. ἡ, ἔς Πόρρη καὶ ἀμαρτωλὸς καὶ. ὅδον δὲ τῆς οἰκίας, οὐ τῆ λεπρῆ, ἀλλὰ τῆ Φαρισαῖς Σίμωνος, κατὰ τῶν τῆ Χειρῆς ποδῶν αὐτῆς μόμον ἔς αὐτῇ τὸ μύρον ἐγχεουσα. ὅτε ἔς μόμος ὁ Φαρισαῖος ἐσκαυδαλίζετο. ἡ τιμὴ ἔς μισθὸν ἡ τῆ τῆς, τὴν ἀφῆσιν ἀμαρτημάτων δού, τῆς

περὶ δὲ ταύτης μόνης, ὁ θεὸς Λαζαῖ ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ, περὶ τὰ μέσα ὡς εἶρηται ἰστορεῖ. Ἐγὰρ μετὰ τὴν τῆς Πόρνης ταύτης διήγησιν, ὁ θεὸς ἐπάγει ἅπασιν λέγων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, ἔαυτὸς διώδδεν κατὰ Πόλιν ἔκ Κώμῳ, εὐαγγελιζόμενος ἔκ κηρύσσει τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ἔξ ὧν δείκνυται, μὴ ἐν τῷ τῆς Πάθης τῷ γεγενῆσθαι καιρῷ. δοκεῖ ὅτι ἔκ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, ἔκ ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τῷ τῷ, ἔκ ἀπὸ τοῦ τόπου, ἔκ προσώπων, ἔκ οἰκιῶν, ἔτι δὲ ἀπὸ τοῦ ῥόπου τῆς τοῦ μύρου χειρέως, ῥεῖς εἶναι τὰς γυναικας ταύτας, δύο μὲν Πόρνας, τὴν δὲ τρίτην Λαζάρην εἶναι τὴν ἀδελφὴν Μαρίας, βίῳ περιλαμβομένην σεμνῶ. καὶ ἄλλῳ μὲν οἰκίᾳ εἶναι, τὴν τῆς Φαρισαίου Σίμωνος, ἐτόρᾳ δὲ τὴν τῆς λεπτοῦ Σίμωνος ἐν τῇ Βηθαίᾳ. ἔκ ἄλλῳ πάλιν οἰκίᾳ, Μαρίας ἔκ Μάρθας τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου, ἐν τῇ αὐτῇ Βηθαίᾳ. ὥς τε ἐκ τῶν σιωπῶντες εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἔκ δύο δεῖπνων ἐγένοντο τῷ Χριστῷ, ὁ ἅμφοτερον ἐν Βηθαίᾳ. τὸ μὲν ἐν, πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάχα, ἐν τῇ τῆς Λαζάρου οἰκίᾳ, ὅτε σιωπῶντες αὐτῶν ἔκ ὁ Λαζάρου, ὥς ὁ τῆς βρομῆς τοῦ ἱεροῦ ἰστορεῖ, φάσκων ἔγω. Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθαίαν, ὅπου ὁ Λαζάρου ὁ τεθνήκως, ὃν ἠγείρειν ἐκ νεκρῶν. ἐποίησαν ὅτι αὐτῶν δεῖπνον ἐκεῖ, ἔκ ἡ Μάρθα διηκόμεναι. ὁ δὲ Λαζάρου, εἰς τὴν τῶν σιωμακούμενων αὐτῶν. ἡ δὲ Μαρία, λαβῶσα λίθον μάρμαρ πικτικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἔκ ῥέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς, τὰς πόδας αὐτῆς. τὸ δὲ ἕτερον δεῖπνον ἐγεγοῦν αὐτῶν πρὸ δύο ἡμερῶν τοῦ Πάχα, ἔτι ὅρτι ἐν Βηθαίᾳ Χριστῷ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπτοῦ, ὅτε ἔκ ἡ Πόρνη προσήλθεν αὐτῷ, τὸ πολυτίμον μύρον ἐκχέουσα, ὡς ὁ ἱερός Ματθαῖος διέξεισι λέγων, ὡς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰς Μαθητάς. Οἴδατε, λέγει ἡ δύο ἡμέρας, τὸ Πάχα γίγνεται, ἰετ' ὀλίγα, αὐτὴς ἐπιφέρει. Τῷ

δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθαίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπτοῦ, προσήλθεν αὐτῷ γυνή, ἀλάβατρον μύρον ἔχουσα βαρυτίμη, ἔκ κατέχευεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀφαικόμενος. ὃ σιωπῶντες ἔκ ὁ Μάρκος φησὶν. ὡς δὲ τὸ Πάχα, ὁ τὰς ἀζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ὁ ὅρτος αὐτῶν ἐν Βηθαίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπτοῦ κατακειμένος, ἦλθεν γυνή. ἔκ ὅσος ἑξῆς. Οἱ μὲν τοὶ διατειρόμενοι ἔκ λέγουσιν, μία καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι παρὰ τοῖς τέσσαρσιν Εὐαγγελισαῖς γυναικας τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρῳ, εἶναι ἔκ τὸν αὐτὸν οἶονται εἶναι Σίμωνος τὸν τε Φαρισαῖον, ὁ τὸν λεπτόν. ὅτι ἔκ πατόρα τῶν τε Λαζάρου ὁ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς Μαρίας ἔκ Μάρθας, εἶναι τινὲς ἐκδεδώκασι. ὁ ὅτι δεῖπνον καὶ τὸν αὐτόν, ἔκ τὴν αὐτὴν, ἔκ μία οἰκίᾳ αὐτῆς, τὴν ἐν Βηθαίᾳ. παρὰ ὃ ἔκ τὸ ἀφάγειν τὸ ἐρωμένον ἡτοίμασαι. ἔκ τὸν μυστικὸν γεγενῆσθαι δεῖπνον, ἔκ καλῶς οἶονται. τὰ μὲν γὰρ δύο ταῦτα δεῖπνα, ἐκτὸς τῶν ἱεροσολύμων, ἐκ Βηθαίᾳ ἐγένοντο τῷ Χριστῷ, πρὸ ἑξ, ἔκ πρὸ δύο ὡς εἶρηται ἡμέρῳ τῆς ρομικῆς Πάχα. ὅταν ὁ αἱ γυναικας, τὰ μύρα διαφόρως Χριστῷ προσήγαγον. ὁ δὲ μυστικὸς Δεῖπνος, ἔκ τὸ ἐρωμένον ἀφάγειν, ὁ ὅτι τῆς πόλεως ἱερουσαλὴμ ἀφελῆσθαι, πρὸ μίας τῆς ρομικῆς Πάχα, ἔκ τῆς παθεῖν τὸν Χριστὸν ἡμέρας οἱ μὲν, ἐν οἰκίᾳ ἀγνώστου ἀνθρώπου οἱ δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν, ὡς φασί, τὸ ἐπισηνῆς ἔκ μαθητῶν Ἰωάννης, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος, ὁ ὅτι καὶ οἱ Μαθηταὶ διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἦσαν κρυπτοί. καὶ ἡ τῆς Θωμᾶ ἐγεγοῦν ἡμεροφῆσις, μετὰ τὴν Ἀράσασιν, ὁ ὅτι τῆς ἀγίου Πνεύματος ἐπιφοίτησις, μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν. καὶ ἄλλα τινὰ ἡ ἀπορρήτων καὶ μυστικῶν ἐτελέσθη. διὰ τοῦ τῶν ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ, ἔκ τῆς ἀληθείας τὸ τῆς Χρυσορρήμονος μάλλον ἀκριβέστερον εἶναι. ὥς τε δύο μὲν τὰς γυναικας ταύτας λογίζεσθαι. μία μὲν ἐν

ῥηται παρὰ τοῖς ῥισὶν Εὐαγγελισαῖς, πόρρω οὖσαν ὧς ἀμαρτωλὸν, τὴν κατὰ κεφαλὴν Χειρὶ τὸ μύρον ἐκχέασαν. ἄλλω δὲ τὴν παρὰ τῷ Γωάρμῃ, Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν Λαζάρου, μόροις τοῖς θεοῖς ποσὶ Χειρὶ τὸ προσάγαγσαν, ἐπεχέασαν. ἑτέρα μὲν τὰ ἐν Βηθαθαῖα δειπνῶν, ἐτόρον δὲ εἶναι τὸν μυρικόμ. καὶ δὴλον ὅτι ὅτι μετὰ τὴν τῆς Πόρνης ταύτης δίνουσι, τὴν Μαθητὰς ὁ Σωτὴρ πρὸς τὴν Πόλιν πέμπει, ἐτοιμάσοντας τὸ Πάχα. Ἰπτάγετε λέγων εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δαίμονα, καὶ εἶπατε. ὁ Διδάσκαλος λέγει, πρὸς αὐτὸν ποιῶ τὸ Πάχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου. ἐὰν οὖν. ἐὰν ἀπαρτίσει ὑμῶν ἀφ' ὧν ποσὶ, κἀνὰ μίον ὕδατος βαράζων. Ὁ αὐτὸς δείξει ὑμῶν ἀμάρτωρον μέγα ἐσρωμένον. ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῶν. οἱ δὲ ἀπελθόντες φησὶν, ὅσον καθὼς ἐμετέλατο αὐτοῖς, ἐν ἡτοίμασαν τὸ Πάχα. τὸ μομικὸν δηλαδὴ, ἐπὶ θύραις ὅν. ὁ, ὅς ἐλθὼν ἐτέλεσε μετὰ τῶν Μαθητῶν, ὡς ὁ θεὸς λέγει Χρυσόστομος. ἔπειτα ὁ δειπνῶν γινόμενος, τὴν μυρικήν δηλαδὴ, καὶ τὴν θεῖαν μυρικήν ἐν τῷ μεταξὺ ἐμὸν γινόμενος, αὐτὸς ἀπαρτίων, ἐπὶ τὸ ἡμέτερον παραδίδωσι Πάχα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ῥαπέζης, ὡς ὁ τὴν γλῶτταν χρυσὸς Γωάρμης διέξεισι. ἐπὶ ταῦτα μὲν ὅτι. ὁ δὲ θεωπέσιος Γωάρμης, πρὸς δὲ ἐπὶ ὁ Μάρκος οἱ θεοὶ Εὐαγγελισαῖ, ἐπὶ τὸ τὴν μύρον εἶδος προσέθηκα, Πιστικὸν τὸ κατὰ μομάσας, ἐπὶ πολύτιμον. εἰκόσας ἐπὶ Πιστικὸν καλεῖν, τὸ ἀδολόγητε καὶ κρατορ, καὶ καταπεπιγμένον εἰς ἀσφαρότητα. ἴσως δὲ καὶ προσηγορία εἰς τὴν τὸ, τὴν αἰετὸς ὅς πρῶτον μύρον. προσίθης δὲ ὁ Μάρκος, ὅτι ἐπὶ τὸ ἀγῶνος σωτέριον ἐπὶ τῆς σωτῆρος ἡ γυναικί, οἱ ἀπὸρ γινόμενον. ὁ, ὅς Ἀλάττω ὁμομάζει. ἔστι δὲ τὸ ἀγγεῖον ἡμῶν, ὡς φησὶν ὁ ἰδὼς Ἐπιφάνιος, λαβὴς πεπονημένου τιμὸς. ὁ δὲ ἡμῶν ἡμῶν λέγεται. ὡς δὲ τὸ μύρον

ἐκείνο συυτεθειμένον, ὅς ἐλθὼν μὲν ἐπὶ ἄλλων πολλῶν, μάλιστ' ἐκ τῶν. σμύρνης ἀφ' ὧν, κίμα μὲν δῶδες, ἴρεως, καλὰ μου ἀρωματικῶν, καὶ ἐλαίου. Ἀλλ' ὁ τῷ μομικῷ μύρῳ χρυσὸς Χειρὶ ὁ θεός, ἡμῶν ἐπὶ ῥύτων παθῶν ἐλθὼν ἐσρωμένον, ὅς ἐλέησον ἡμῶν, ὡς μόνος ἄγιος ἐπὶ φιλαφθρῶπος. Ἀμὴν.

Ω, δὴ, ἡ. Ο' Εἰρμός.

Εἴμα τυράννης, ἐπὶ ὑπερίχυσεν, ἐσπλασσίως κάμιμος, ὅς ἐκαύθη ποτέ. ἐπὶ ἡ Παῖδων ἐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντων δόγμα. ἄλλ' ἐβόων, πάντα τὰ ὄργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐπὶ ὑπόρυσθε.

ΔΠοικνῶσα γυνή, μύρον ἔντιμον, Δεσποτικῇ καὶ θεῖα, φεικτῇ Κορυφῇ, Χειρὶ, ἡμῶν ἰχρῶν σε ἐπελάβετο, ἡμῶν ἀχρῶν, κεχραμέναις παλάμαις. ἐπὶ ἐβόα, πάντα τὰ ὄργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐπὶ ὑπόρυσθε εἰς.

ΛἈκρυσὶ πλῶνι, τοὺς πόδας ὑπάρθουμος, ἀμαρτίας τῆς πλάσαντος, ὅς ἐκμάσσει θεοῖ. διὸ ἡμῶν ἐν βίῳ ὅς διήμαρτε πεπραγμένων, τῆς ἀπολυτρώσεως. ἄλλ' ἐβόα, πάντα τὰ ὄργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπόρυσθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΙἘργεῖται, τὸ λύφον ἀγνώμονι, ἐκ σωτηρίων ἀπλάγχμων τε, ἐπὶ δακρύων πηγῆς. ἐπὶ ἡμῶν διὰ τῆς ὀξαγοράσεως, ἐκπλυθεῖσα ὅς κατηχωῖτο. ἄλλ' ἐβόα, πάντα τὰ ὄργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐπὶ ὑπόρυσθε εἰς.

Ω, δὴ, ὁ. Ο' Εἰρμός.

ΨΓχαῖς καθαρῶν, ὅς ἀρρύπτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλιώμεν τὴν ἀκηνλιδωτον, ἐπὶ ὑπόραχμον Μητόρα τῆς Ἐμμαρκῆλ, διὰ αὐτῆς τῷ ὅς αὐτῆς, προσφθόροντ' ἀπρεσβείαν τεχθόντι. φέσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χειρὶ ὁ θεός, ἐπὶ σωσον ἡμῶν.

ΔΓνώμων φαφίς, ὅς πομνρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ. διὸ ὅς φειλέσιον ἐλύθη ἀμαρτημάτων, πηλῶν ὁ δεινός, Ἰσθας τὴν

θεοῦ χάριν. φέσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν
Χεῖρ ἐὶς ὁ Θεός, ἐ σωσον ἡμᾶς·

Π Εἵ γὰρ πορώδεις τοῖς παρανόμοις ἀρχοῖς,
τί μοι δεῖναι θέλετε, καὶ γὰρ Χεῖρ ὁ ὑ-
μῖν, τὸν ζητήσωμεν, τοῖς θέλῃσι πα-
ραδώσω; οἰκειότητα Χεῖρ, Ἰῆδας ἀν-
τιπάλῃος χρυσῶ. φέσαι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν Χεῖρ ἐὶς ὁ Θεός, ἐ σωσον ἡμᾶς·

Ω Πιρωτικῆς φιλαργυρίας ἄσπορδε, λή-
θης ὅθεν ἔτυχον, ὅτι ψυχῆς, ἔδ' ὅς, ἰ-
σος ἄσιος ὁ Κόσμος ὡς ἐδιδάχθης. ἀπο-
κρίνεται γὰρ σαυτὸν, ἐβρόχισας ἀνάψας
προδότα. φέσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χρι-
στὸς ὁ Θεός, ἐ σωσον ἡμᾶς·

Τὸ Ἐξαποσελάειον, ἐκ τρίτου, ὡς
συνήθως.

Ω Ὅν ὑμῶν σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, ἐ σῶμα οὐκ ἔχω, ἵ-
να εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. λάμπρυνόν μου
τὴν γολλὴ τῆς ψυχῆς, φωτοδότα καὶ
σώσον με·

Εἰς τὰς Αἴρας, ἰσῶμην ἡ. δ'. ἐ ψάλλο-
μεν ταῦτα τὰ Ἰδιόμελα. ἡχος, α'.

Ε τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, Πόρην ἐπι-
κρίσας Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσω-
πῆσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα, διά-
λυσον τὸ χρέος, ὡς καὶ γὰρ τὰς πλοκά-
μας. ἀγάπησον φιλήσας, τὴν δικαίως
μιοῦμένῃ, ἐ πλησίον τελωνῶν σε κη-
ρύξω, ἀδούγητα φιλαμῶν πε·

ἡχος, ὁ αὐτός.

Ω πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρην ἔμιξε
μετὰ δακρύων, καὶ ὄξέχεν εἰς τὰς ἀ-
χρῆτας πόδας σου, καταφιλήσας. ἐκεί-
νῃ ἀδύς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώ-
ρησον δώρησαι, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐ
σωσον ἡμᾶς·

Ὁ αὐτὸς ἡχος.

Ω Τε ἡ ἀμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον,
τότε ὁ μαθητὴς, συνεφώρει τοῖς πα-
ράνομαις. ἡ μὲν ἔχαιρε, κενῶσα τὸ πο-
λύτιμον. ὁ δὲ ἔσπιδε, πωλῆσαι τὸν
ἀτίμητον. αὐτὴ, τὸν Δεσπότην ἐπε-
λυσεν ἱμνωσεν. ἕτος τῆς Δεσπότης ἐχωρί-
σσο, αὐτὴ ἠλάθροτο, ἐ ὁ Ἰῆδας δὲ-
όμεν τῆ ἐχθρῶ. δεινὸν ἡ ῥαθυ-

μία, μεγάλη ἡ μετανοία. ὡ μοι δὲ
σαι Σωτήρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν,
σωσον ἡμᾶς·

ἡχος, ὁ αὐτός.

Ω Τῆς Ἰῆδας ἀθλιότητος. ἐθεώρει τ
Πόρην φιλήσας τὰ ἴχνη, καὶ ἐσ-
πτετο δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλην
ἐκείνην, τὰς πλοκάμας διέλυσε, ἐ δ'
τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο. φόβῳ ἀπὸ τῆς
τῆς δυσώδη κακίας. φόβος γὰρ ἔκ-
δε, προτιμᾷ τὸ συμφέρον. ὡ τῆς Ἰ-
δα ἀθλιότητος, ἀφ' ἧς ῥῖσαι ὁ Θεός τ
ψυχᾶς ἡμῶν·

Δόξα, ἡχος, β'.

Π Αἵμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον
πείσασθαι πολυτίμητον μύρον, τῆ
εἶσαι τὸν ἀδούγητον, καὶ τῷ μυρε-
εἶβόα. δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλεί-
καὶ γὰρ, τὸν ὀξυαλείψατά μου πᾶς
τὰς ἀμαρτίας·

Καὶ μὲν, ἡχος, π. β'.

Π Βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ, ἄρεσε λ
μὲν τῆς σωτηρίας, ἴδε ἐ μύρα σὺ δ'
κρυσι κενῶσά σοι εἶβόα. ἴδε ὁ τῶν ἀμαρ-
μύρων τὴν μετανοίαν μόνων. ἀλλὰ Δ
αποτα διάσωσόν με, ἐκ τῆς κλύδωνος τ
ἀμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος·

Α' ποῖ. τὰ ἡ. Ἰδιόμε. ταῦτα, Λέγον
τὰς συνήθως ἡ. ἡχος, π. β'.

Ε Ἡμῶν ὁ Χεῖρ, παραγίμεται ἐ
οἰκία τῆς Φαισαίας, ἐ γυνὴ ἀμαρτω-
προσελθῶσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδρ-
βοῶσα. ἴδε, τὴν βεβυθισμένην τῇ ἀ-
τία, τὴν ἀπελπισμένην διὰ τὰς τ
ξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρα-
σῆς ἀγαθότητος. ἐ δός μοι Κύριε,
ἄφες μὲν τῶν κακῶν ἐ σωσόν με·

ἡχος, ὁ αὐτός.

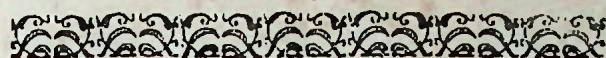
Π Πλῶσεν ἡ Πόρην, τὰς ῥίχας σα
Δεσπότη, ἡ πλῶσεν Ἰῆδας, τὰς
ρας τοῖς παρανόμοις. ἡ μὲν, λ
ἄφες μὲν. ὁ δὲ, λαβεῖν ἀν-
βοῶμεν, τῷ πραθέντι
τι ἡμᾶς, Κύριε δός·

ἡχος

Π Προῆλθε γυνή

θρῶπος ὁμοίος αὐτῷ ἄκακος, ἀληθινός, ἀμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας. σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διακνήσας ἀπολέσαι. ὡσελαβὼν δὲ ὁ διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ. δόρυμα ὑπὸρ δόρυματος. ἐκ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὸρ τῆς ψυχῆς αὐτῷ ἐκτίσει. Οὐ μὲν δὲ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἅψαι ἴψ ὁσῶν αὐτῷ, ἐκ τῆς σαρκῶν αὐτῷ. ἢ μὲν εἰς πρόσωπόν σου ἀλογήσας. εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ. ἰδὲ παραδίδωμί σοι αὐτόν. μόρον τὴν ψυχὴν αὐτῷ διαφύλαξον. ἐξ ἧλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ προσώπου τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἔλκει πορνῶν ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. ἐκ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄσρακον, ἵμα τὸν ἰχῶρα ξύη. ἐκ αὐτὸς ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἐξω τῆς πόλεως. ῥῥομ δὲ πολλῶ προβεβηκός, εἶπεν αὐτῷ ἢ γυνὴ αὐτῷ. μέχρι τίμος καρτὸρήσεις λέγων. ἰδὲ ἀφ' αὐτῶν ῥῥομον ἔτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδὲ γὰρ ἠφάνισαί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, Ἰσὶοι ἐκ θυγατρός ἐμῆς κοιλίας ὠδίμες, ἐκ πόμοι, ὅς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθῳ. σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπείᾳ σκωλήκων κάθηναι, διαφυκτὸρδῶν αἴθριος. καὶ γὰρ πλαγῆς τις, ἐκ λάρης, τόπον ἐκ τόπου περιόρχομένη, ἐκ οἰκίᾳ ῥῥο οἰκίας, προσδεχομένη τὸν Ἡλίου πότε δύσει, ἵμα ἀπαύσωμαι ἴψ πόρων ἐκ μόχθῳ, ἐκ τῆς περιεχσῶν με ὀδυῶν, αἶμα μὲν σινέχουσιν. ἀλλ' εἶπον τί ῥῥημα πρὸς Κύριον, ἐκ τελεύτα. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῷ εἶπεν. ἵμα τί ὥσπερ μία ἴψ ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας ὅπως; εἰ τὰ κακὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ ἔχ' ἀποίσωμεν; ἐν τέτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσι αὐτῷ, ἔχ' ἡμαρτεν Ἰὼβ ἔδεν ἐν τοῖς χείλεσι αὐτῷ. καὶ ἐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ. ~

Εἶτα τὸ Κατάθυσθῆτω. Τὸ Εὐαγγέλιον. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Τριώδιον.

Τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ, Δ'. εἰς τὸ Ἀποδειπνον, τὸ Τριώδιον, τῷ Κυρίῳ Ἀμδρέν. Ω, δὴ, δ'. ἡχος, π. β'.

Ἀκρίκος ὁ Προφήτης.

Α

Ἰνώγειον ἐσρωμένον, ἐδέξατό σε τὸν Κτίστην, ἐκ τῆς συμμύσεως, ἐκ αὐτῷ τὸ Πάχα ἐπετέλεσας, ἐκ αὐτῷ ἐργάσω τὰ μυστήρια. αὐτῷ γὰρ ἴψ δύο σταλάντων, μὲν Μαθητῶν σου, τὸ Πάχα ἡτοιμάσθητο. Πάγετε πρὸς τὸν δῆμα, ὁ πάντα εἰδὼς προλέγει, τοῖς Ἀποστόλοις, Σ μακάριος ἐστὶν ὃς διώσεται, πῖς ὡς ἀποδέξασθαι τὸν Κύριον. ἀφ' ἡμεῶν μὲν τὴν καρδίαν προετοιμάσας, ἐκ δειπνον τὴν ἀσέβειαν. ~

Β

Γ

Ἰνώμνη φιλαργυρίας, ὁ ῥόπος σου ἀποροίας ἀφρον Ἰῥδα. πῖς ὠθεῖς γὰρ μόμος τὸ γλωσσόκομον, ὅπως ἐκ ἐκάμφθης πρὸς συμπάθειαν. ἀλλ' ἐκλείσας τὰ τῆς σκληραῖς σου καρδίας ἀπλάγχμα, προδὲς τὸν μόρον εὐπλάγχμον. ~

Δ

Ἰνώμνη ἴψ θεοκτόμων, τῇ πράξει τῇ φιλαργύρῃ, σιωαρμοθεῖσα. ἢ μὲν πρὸς αἰρέσειν ὠπλίζετο, ἢ δὲ τὰ ἀργύρια ἐφείλκετο. ἀγχόρῳ γὰρ μεταμελείας, τότε προκρίμας, κακῶς τῷ ζῆν ἐσθῆται. ~

Ε

Ὁ φίλημα γέμει δόλῳ, τὸ χαῖρέ σου ἐν μαχαίρᾳ, πλαγὲ Ἰῥδα, τῇ γὰρ γλώσσει φθέγγῃ τὰ πρὸς σῶσιν, τῇ δὲ γλώμῃ, μύεις πρὸς διάσασιν. προδῶμαι γὰρ τοῖς παρὰ νόμοις, τὸν ἀδύργετῳ, δολίως ἐμελέτησας. ~

Ϝ

Ἰλαῖς ἐκ πωλείς Ἰῥδα, ἀπαύζει καὶ ἐκ ὀκλάζει δόλῳ προσρέχων. τίς μισῶν ἀπαύζεται ῥισάθλιε; τίς φιλῶν, ῥῥομῆται τιμήματι; τὸ φίλημα τῆς ἀφαιδῆς σου, κακοβουλίας, ἐλέγχει τὴν προαίρεσιν. ~

Α

Μέριον τῇ ῥσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς ὠποῖς, θεολογῶσε. τὴν ῥισαδικὴν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ ῥισαδικὴν. βοῶσι τὸ αἶμα τὸ μέγα ῥισαδικὴν, ῥισαδικὴν, ῥισαδικὴν. ~

Triodio.

Θεοτοκίον.

Η Σύλληψις ὑπὸ λόγον, ὁ τόκος σου ὑπὸ φύσιν, Θεογενῆτορ. ἡ μὲν γὰρ ἐκ Πράματος ἢ ὠδύματος, ἡ δὲ μόμης φύσεως λαμβάνεσθαι, ὡς ἄφθορος καὶ ὑπὸ φύσιν, πάσης λοχείας. Θεὸς γὰρ τὸ τικτόμενον·

ἱερά. ἡχος, δ'. Επεφάνης σήμερον.

Ε Τρεδίων Δέσποτα τοῖς Μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τίς σὺ ἀγίου τελευτῶν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεωπάσθαι τιμῶντάς παθήματα·

Ω, δὴ, ἡ. Οὐ γράτια Οὐρανῶν.

Η μ' ρομικῶν ἐκπληρώσας πρόταξιν, ὁ πλάκας τὰς ρομικὰς, γράψας ἐν Σιμῶν. ἔφαγε μὲν τὸ Πάχα, τὸ πάλαι καὶ σκιῶδόν, γέγομε δὲ Πάχα, καὶ μυστικὴ ζωοδυσία·

Η μ' ἀπ' αἰῶνος κεκαλυμμένῳ Χριστὲ, σοφίᾳ μυσαγωγῶν, ἔδειξόν ὁμῶς πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις, Σωτὴρ ἐπὶ τῇ δείπνῃ. ὡς ταῖς Ἐκκλησίαις, παρέδωκαμ οἱ Θεοφόροι·

Ε Γε' ὅξ ὑμῶν δόλῳ παραδώσει με, Ἐβραίοις ἀπεμπωλῶν, ταύτῃ τῇ μυκτί. τῷ το Χριστὸς βοήσας, σινέχῃ τὴν φίλιν. τότε εἰς πρὸς σὺν, διαπορῶν προσεκιεῖτο·

Α πειρωθεὶς δι' ἡμᾶς ὁ πλάσιος, τῇ δείπνῃ ὄξασας, λύντιον λαβὼν, τῷ το περιεζώσω, καὶ κλίμας τὸν αὐχένα. σὺν τὰς τὴν πόδας, τῷ Μαθητῶν Σ τῷ προδότῃ·

Η γὰρ ὑπὸ μὲν ἐ ἀφράστῃ γνώσεως, τὸ ὕψος σου Ἰησοῦ, τίς μὴ ἐκπλαυῇ; ὅτι πηλῶ παρέστης, ὁ Κτίστης τῷ ἀπαύτων. μίπτωρ μὲν τὴν πόδας, ἐκμάσσω δὲ καὶ τῷ λεντίῳ·

Μαθητὴς ὅρ ἡγάπα Κύριος, τῷ γή-
θαι ἀπαγεσὼν, ἔφη πρὸς αὐτόν. τίς
σραδιδήσῃ; Χριστὸς δὲ πρὸς ἐκείνον.
ὁ ἐμβάψας, ἐν ρυβλίῳ μὲν τῷ
ατ·

λυεῖ ἡμᾶς τὸν φωτὸν δεξάμενος, καὶ
ἡμᾶς μελετῶν. φέχει
ὁμῇ τῷ ἐλπίς παραμόμοις.

τί παραχρητέ μοι, καὶ γὰρ αὐτὸν ὑμῖν
προδῶσω;

Δόξα.

Ε "Να Θεὸν κατ' ὕψος σεβόμαι, ρῆς ὡς
τάσεις ὑμῶν, διοριστικῶς. ἄλλας ἄλλ
ἐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν ᾧ
τὸ κράτος, καὶ γὰρ Πατὴρ Υἱὸς, καὶ
Πνεῦμα·

Θεοτοκίον.

Ε "Τσαι ἡμᾶς Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν
πλάτῃ καὶ πειρασμῷ, καὶ τῇ πορνῇ.
δέχῃ τῷ Θεοτόκῳ, πρεσβύσας
ἀπαύτως. Μήτηρ γὰρ ὑπάρχει, καὶ
διῶνται σε δυσωπῆσαι·

Ω, δὴ, δ'. Ἀπόρρη συλλήψεως.

Ο μέγα μυστήριον, τῆς σῆς ἐμψυρωπῆ-
σεως, ἐπὶ τῇ Δείπνῃ, σινασιακαμένῃ
σου, τοῖς μύσταις φιλαψυρωπῇ, ἀνακα-
λύψας ἔφης. φάγετε Ἀρτόν τὸν ζω-
τικόν, πίστει πίετε τὸ Αἶμα, κονω-
θῶν τῆς Θεοπλάτῃς σφαγῆς·

Ε Κληνὴ Ἐπεραμῖος, ἔδειχθῇ τὸ ἀμώγεον,
σὺν τὰ το Πάχα, Χριστὸς ἐπετέλεσε, τὸ
δεῖπνον ἀγαίμακτον, ἐ λογικὴ λαβεία.
ἡ ῥάπεζα δὲ τῷ ἐκεί, τελεσθέντων μυ-
στηρίων, ροντόν θυσιαστήριον·

Ο Πάχα Χριστὸς ὅστι, τὸ μέγα καὶ σε-
βάσιμον, βρωθεὶς ὡς ἄρτος. τυθεὶς δὲ
ὡς πρόβατον, αὐτὸς γὰρ ἀνιύεσθαι,
ὑπὸ ἡμῶν θυσία. αὐτῷ τὸ Σῶμα δι-
σεβῶς, καὶ αὐτῷ τὸ Αἶμα παύτῳ, μυ-
στικῶς μεταλαμβανόμεν·

Ο μ' ἄρτον ἀλόγησας, ὁ Ἀρτος ὁ οὐρά-
μιος, ἀχαλειγῆσας, Πατὴρ τῷ Γεννη-
τορι, λαβὼν καὶ ποτήριον, τοῖς Μα-
θηταῖς ἐδίδας, λάβετε φάγετε βοῶν,
τῷτόμῃ ὅστι τὸ Σῶμα, καὶ τὸ Αἶμα
τῆς ἀφθάρτου ζωῆς·

Μὲν λέγων ἔφησε, τοῖς κλήμασιν ἡ
ἄμπελος, τοῖς Ἀποστόλοις, Χριστὸς,
ἡ ἀλήθεια, ἀπ' ἁρτί ἢ μὴ πῖω, ἐκ τῆς
ἀμπέλους πόμα. ἕως αὖ πῖω αὐτὸ καί-
νον, ἐν τῇ δόξῃ τῇ Πατρὸς μου, μεθ' ὑμῶν
τῷ κληρομόμῳ μου·

Π Ἰπράσκεις φιάκομτα, ἀργυροῖς τὸν Κύ-
ριον, καὶ ἢ λογίζῃ, Ἰῦδα παραμόμοι,
τῇ δείπνῃ τῷ μύνησιν, ἢ τὸν σεωπῇ
μι-

ριπτήρα. ὡς πῶς εἰς τέλος τῷ φωτός,
ὀλισθήσας πτώμα ἡλθες, τὴν ἀγχο-
ρίῳ ἀπασάμενος:~

ΡΑς χεῖρας ὀξέτημας, ἐν αἷς τὸν ἄρ-
τον ἔλαβες, τῆς ἀφθαρσίας, λαβεῖν
τὰ ἀργύρια, τὸ εἶμα πρὸς φίλημα,
προσαγαγὼν δολίως. ἐν ᾧ τὸ Σῶμα τῷ
Χριστῷ καὶ τὸ Αἷμα ὑπεδέξω, ἀλλ' ἔαί
σοι ὡς φησὶν ὁ Χριστός:~

ΚΡΙΣΤΟΣ εἰσίασατο, τὸν Κόσμον ὁ οὐρά-
μιος, ἐξ ἑαυτοῦ ἄρτος. δεῦτε ἔνι φιλό-
χριστοι, πυλίοις ἐν εἶμασι, ἀγναῖς
δὲ ταῖς καρδίαις, ὑποδεξάμεθα πι-
σῶς, τὸν θυόμενον τὸ Πάχα, ἐν ἡμῖν
ἰδρυόμενον:~ **Δόξα.**

ΤΑΥΤΑ ΔΟΞΑΣΩΜΕΝ, ΤΙΘΕΝΤΕΣ ὑποφύω-
μεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυ-
νήσωμεν, Τεινάζοντες ἀχώριστον, μοιράδα
κατ' ὅσιν, ὡς φῶς καὶ φῶτα ἐξ ὧν,
καὶ ζωὴς ζωοποιῶν, καὶ φωτίζοντες
πάντα:~

Θεοτοκίον.

ΤΑΣ ΕΠΕΡΑΙΟΥΣ, καὶ Νύμφη Α'ε-
παύσας, μόνη ἐδείχθης. Θεὸν μὲν
βασιλεύσαντα, τεκῶσα δὲ ἀρέπτως, ἐκ
σὺν παρκαμένον. διόσε πάσαι αἱ γε-
μεαὶ τὸν θεοτόκον Μνηστῆρα, ὁρδοδό-
ξως μεγαλιώμεν:~

Τῇ ἀγίᾳ ἐκ μεγάλῃ, Ε' εἰς τὸν Ὁρθρον.
Μετὰ τὸν Ε' ἑξάψαλμον, τὸ Ἀ' Ἀληθιᾶ-
ειον, ἡχος, πῆ. Καὶ τὸ Τροπάειον,
ἐκ τρίτου. ἡχος, πῆ.

ΤΕ Οἱ ἑμδοχοὶ Μαθῆναι, ἐν τῷ ριπτήρι
τῷ Δείπνῳ ἐφωτίζοντο, τότε Γ' ἔδρας ὁ
δυοσεβής, φιλαργυρίαν ροσῆσας ἐσκοτί-
ζετο, ἐξ ἀνόμοις Κεῖταις, σὲ τὸν δίκαιον
Κριτὴν παραδίδωσι. βλέπε χρημάτων
ὄρατα, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχορίῳ ἡρσά-
μενον. φεῦγε ἀκόρετον ψυχὴν, τὴν
Διδασκάλῳ τοιαῦτα πολήσασαν. ὁ πε-
ρὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι:~

Εἴτα, τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. ἐκ ἀρχόμεθα
τῷ Καθόμῳ, Ποίημα τῷ Κυρίῳ Κοσμά.
Τριώδιον.

τὸς Εἰρμύς, ἀπὸ β'. Τὰ δὲ τροπάρια,
ἀπὸ δ'. ἢ ἀπὸ γ'. κατὰ τὴν ποσότητα.
Ο' Καθὼν, ἢ ἡ ἀκροστιχίς. Τῇ μακρᾷ
Πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἔξαδον.

Ω, δὴ, α'. ἡχος, πῆ. β'. Ο' Εἰρμός.

ΜΗΘΕΙΣ ΤΜΑΤΑΙ, πόρτος ὄνυθρος, κυ-
ματορόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐ-
τός ὁμῶς ἀόπλοις γεγορῶς, βατός, Σ
παροπλίσταται τάφος. ἀδὴ δὲ θεοτόρ-
πῆς ἀφαιέλετο, ἐνδόξως δεδοξασαι
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν:~

ΠΑΝΤΑΙΤΙΑ, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ
ἀπειρος σοφία τῷ Θεῷ, ἀκοδόμησε τὸν
οἶκον ἑαυτῆς, Ἀ' γῆς ἔξ Α' πειραμδρῶ
Μνηρός. μαὸν γὰρ σωματικῶς περιθέ-
μενος, ἐνδόξως δεδοξασαι, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν:~

ΤΡΑΓΩΓΩΣΑ, φίλκς ἑαυτῆς, τὴν ψυ-
χορόφον ἐτοιμάζει ῥάπεζαν, ἀμβρο-
σίας δὲ ἡ ὄρτως, σοφία τῷ Θεῷ, κίρμα
κρατῆρα, πιστοῖς. προσέλθωμεν, ἀ-
σεβῶς καὶ βοήσωμεν, ἐνδόξως δεδοξα-
σαι, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν:~

ΚΕΤΙΩΩΜΕΝ, πάντες οἱ πιστοί, συγ-
καλεσμένης ὑψηλῆς κηρύγματι, τῆς ἀκ-
τίστῃ καὶ ἐμφύτῃ, σοφίας τῷ Θεῷ. βοᾷ
γὰρ γάσσατε καὶ γρόμτες, ὅτι Χριστὸς
ἐγώ. κράξατε ἐνδόξως δεδοξασαι, Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν:~

Ε' ἔχοντες πάλιν λέγομεν οἱ δύο Χοροὶ
ὁμῶς Καταβασία, τὸς Εἰρμύς.

Ω, δὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

ΤΡΙΟΣ ὡν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός,
τὸν κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχάσας ἑαυ-
τῷ ὤωσε. καὶ τὸ Πάχα, οἷς ἔμελλε
θαρεῖν, αὐτὸς ὡν, ἑαυτὸν προετίθη,
φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστε
ἐδρεωθήσεσθε:~

ΤΙΣΙΝ ΠΑΡΤΟΣ, τῷ βροτείῳ γένει, τὸ ἐ-
κείον ἀγαθὸν, τὸς σὺς Μαθητὰς ἐξέ-
λας, ἀφροσύνης ποτήριον πλῆσθης. οὐκ
τὸς γὰρ σεαυτὸν ἰδρυέμεν, πῆν **γεγυῖται**
τὸ Αἷμά μου, ἐξ πίστες ἐδρεωθῆ **αὐτῶν τα**
Φρὼν ἀπὸν, ὅς ἐν ὑμῖν **ἡλπίδα, πρὸς**
οἱ κείους Μαθηταῖς **αὐτῶν τα**
κος. ἢ μὴ γ' **εἰς** **αὐ**

ἀσυνέτος ὢν, ὃ μὴ συνίσκει. ὅμως ἐν ἐμοὶ
μέμνητε, ὅτι πίστευσα ὅτι ἔσονται·

ΚΑ· ἦχος, α· Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰλίμνας Σπηγὰς, ἐξ ὁδοῦ σου ποιή-
σας, ταπεινώσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδύωμεν
ἀείψω, λεντίω ζωμυρῶμεν, Μαθη-
τῶν πόδας σὺν φε, ταπεινῶμεν, ὑπερ-
βολῇ ὡς λαγχρίας, καὶ ὑψώμεν ἡμᾶς,
ἀπὸ βραθύρων κακίας, ὁ μόμος φιλαφ-
θρῶπος·

Εἴτερον, ἦχος, γ· Θεῆς πίστεως.

Απεινῶμεν, δι' ὡς λαγχρίαν, πό-
δας σὺν φε, Ἰλίμνας Μαθητῶν σου. καὶ πρὸς
δρόμον θεόν, τέτρεσ κατὰ θῶμας, ἀπα-
μαινόμενος Πέτρος δὲ μίπτειται, αὐθις
τῷ θεῷ ὑπέκειν προσηύματι, ἐκμιτῶ-
μενος, ἐς ὃ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσα-
νται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

Εἴτερον, ἦχος, δ· Εἴτε φωνὴ σήμερον.

Τρεσθίω Δεσπότη, τοῖς Μαθηταῖς σου,
μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παραγίαν σου
σφαιρῶν, δι' ἧς φθορὰς ἐλυτρώθημεν, οἱ
τὰ σεπτὰ σου, τιμῶμεν τὰ παθήματα·

Ω, δὴ, δ· Ο' Εἴρμος.

Ροκατίδων ὁ Προφήτης, τῷ μυστικῶς
τὸ ἀπορρήτον, Χειρὲς προαμφώρηνται,
ἔθες κραταιὰ, ἀγάπην σου ἰσχύος, Πάτερ
Οἰκτίρμων. τὸν μογογενῆ Τῶν γὰρ ἀγα-
θῶν, ἰλασμόν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.
Πι τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ὅς Αὐτὸν
πηγάσαι ἀπάθειαν, Χειρὲς μολῶν τοῖς
φίλοις σου, εἴπας μεθ' ὑμῶν, τῷ Πάτρι
μεταχέειν, τέτρεσ ἐπεθύμησα. τὸν μογο-
γενῆ ἐπέειπε ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν
Κόσμον ἀπέστειλεν·

Εἰ λαμβάνω κρατῆρος, τοῖς Μαθηταῖς
ἐξουσίαν ἀδελφάτε, γυνήματος ἀμπέλαι
ἐξουσίαν, πίομαι λοιπὸν, ἐκείνι μεθ' ὑμῶν βιω-
νῶν, τὸν μογογενῆ ἐπέειπε ἰλασμόν,
τῷ τῷ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλεν·
ἀρεαίον ὑπὲρ λόγον, ἐγὼ φημι
ὅτι σπείραμα, Χειρὲς τοῖς φίλοις
ἀτ· ὡς τὰ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν συ-
λῶν ἡμῶν. τὸν μογογενῆ ἐξουσίαν γὰρ με-
τὰ τοῖς ἁγίοις εἰς τὸν Κόσμον ἀ-
πομ· τῷ εἰς τὸν Κόσμον ἀ-
πομ· τῷ εἰς τὸν Κόσμον ἀ-

Ω, δὴ, ε· Ο' Εἴρμος.

Ω, συνδέσμων τῆς ἀγάπης, συνδέομενοι
οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπότη σου τῷ ὅλῳ,
ἐαυτῶν Χειρὲς ἀφ' ἀδελφῶν, ὡραῖος πό-
δας ὅς ἐστιν ἰσχύος, ἀγαγγελίζομενοι πᾶ-
σιν ἐρίων·

Τὸ ἄχρετον κρατῆρα, καὶ ὑπὲρ ὅσον ἐ-
αἰθέρι ὕδωρ. ἡ ἀβύστος χαλιμῶσα, ἐ-
ξουσίαν ἀφ' ἀδελφῶν, Θεὸς σοφία,
ὕδωρ μιπτῆται βάλλει, πόδας ἀποπλύ-
νει δὲ, δάλων Δεσπότης·

Αθῆταις ὑποδεικνύει ταπεινώσεως ὁ
Δεσπότης τύπος. ὁ μεφέλαις δὲ τὸν
πόλον, περιβάλλων, ζώμνεται λυ-
τιον, καὶ κάμπτει γόμυ, δάλων ἐκ-
πλῦται πόδας. ὅς ἐν τῇ χειρὶ προῆ,
παύτων τῷ ὅρῳ·

Ω, δὴ, ς· Ο' Εἴρμος.

Βυστος ἐχάτη ἀμαρτημάτων ἐκκύλω-
σέ με, ὅτι τὸν κλύδωνα μηκέτι φόβω,
ὡς Ἰωανῆς, τῷ Δεσπότη βωῶσι, ἐκ
φθορὰς με ἀπάγαγε·

Τεῖον φωνεῖτε ὡς Μαθηταί, καὶ διδά-
σκαλόν με. καὶ γὰρ πέφυκα Σωτήρ
ἐβόας. διὸ μιμνήσθε τὸν τύπον, ὃν ὅ-
πον ἐν ἐμοὶ ἐδεάσατε·

Ἰπὸν τίς, μὴ ἔχω ἀπορρήτων εἶναι,
ὃ δέεται πόδας. καθαροὶ ὡς Μαθηταί
ὑμεῖς δὲ ἀλλ' ἐχὶ πάντων. ῥοπή γὰρ ἀ-
τάκτως, ὅς ὑμῶν εὐὸς μαίμεται·

Κορτάκιον, ἦχος, β· Τὰ ἁγία ζῶντων.

Ὁ Ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδέ-
της, κρυφίως αὐτὰς ἐκτείνει, ἐξουσίαν
μαίμεται, τὴν τιμὴν τῷ πλάσσαντος, ταῖς οἰ-
κείαις χόρσι τὸν ἀφθρῶπον, ὅς ἀδιόρθω-
τος ἐμείνεν, Ἰὺδας ὁ δόλος ἐξουσίαν·

Ο' Οἶκος.

Ἡ μυστικὴ ἐν φόβῳ φησὶν, προσευ-
γίσαντες πάντες, καθαρίαι ταῖς ψυ-
χαῖς τὸν Ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμ-
παρεμώμεν τῷ Δεσπότη. ἵνα ἴδω-
μεν τὰς πόδας πῶς ἀπορίπτει τῷ Μα-
θητῶν, καὶ ποιήσωμεν ὡς ὁ κατίδω-
μεν, ἀλλήλοις ὑποταγόντες, ἐξουσίαν
τὰς πόδας ἐκπλῦνόντες. Χειρὲς
γὰρ ὅπως ἐκέλευσε τοῖς αὐτῷ Μαθηταῖς
προε-

προέφησεν, ἀλλ' ἔκ ἡκαστου Ἰῆδας ὁ δὲ-
λος καὶ δόλιος:~

Τὸ Συναξάριον.

Κ. Εἰς τὸν ἰθὺν Νιπτήρα.

Νίπτει Μαθητῶν ἑσθόρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἡ εἰς Ε' δέμ δαίλης
πάλαι.

Εἰς τὸν μυσικὸν Δεῖπρον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπρος, Πάχα γὰρ μόμῃ
φύρει,

Καὶ Πάχα καιρὸν, Αἶμα, Σῶμα Δε-
σπώτε.

Εἰς τὴν ὑπόφωτον Προσόχῃ.

Προσόχῃ, καὶ φέβηται θρόμβοι αἵ-
μάτων.

Χεῖρ ἐπὶ προσώπῳ παραιτῆμενος δῆθ' ἐν,
Θάφατον ἐχθρὸν, φαιμακίζων ἐν τῇ-
τοισ.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τὶ δέμα χαίρων τί ξύλων λαοπλαστοί,
Πρὸς τὸν θαφεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμον
λύθον;

Η ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτῃ, οἱ τὰ
πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεοὶ Πα-
τὴρ, ἀλληλοδιαδόχως, ἔκτε τῶν θείων
Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἰδίων καὶ θείων
Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσ-
σαρα τιμὰ ἑορτάζειν. τὸν ἱερὸν Νιπτή-
ρα, τὸν μυσικὸν Δεῖπρον, τὴν παράδο-
σιν δηλαδὴ τῶν κατ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυσ-
τηρίων, τὴν ὑπερφύαν Προσόχῃ, καὶ
τὴν Προδοσίαν αὐτῇ. ἐπειδὴ γὰρ τὸ Ε'-
βραϊκὸν Πάχα κατὰ τὴν Παρασκῶν
ἔμελλε θύεσθαι, ἡ δὲ ἀρὰ προσήκου τῇ
τύπῳ ἐπακολούθησεν ὅτι τὴν ἀλήθειαν,
ἐν αὐτῇ δηλαδὴ ἐπὶ τὸ κατ' ἡμᾶς Πάχα
τυθῆναι Χειρὸν, προλαβὼν ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὡς οἱ θεοὶ Πατέ-
ρες φάσκουσιν, ἐφύγει αὐτὸ μετὰ τῶν
Μαθητῶν τῇ ἑσθόρᾳ τῆς Πέμπτης. αὐ-
τῇ γὰρ ἡ ἑσθόρα ἐπὶ τὴν Παρασκῶν ὅλην, μία
ἡμῶν παρ' Εβραίοις λογίζεται. ἔγω γὰρ
ἐκείνοι μετῴσιν τὸ μυχθήμερον λέγοντες.
ἐμήρυσεν ἡμῶν αὐτὸ, ὅτι τότε ὡς τιμὴ εἶ-
πον μετὰ τῶν Μαθητῶν καὶ τὸν μόμῃ
ἡμῶν εἰς ὅτι ἐπὶ ὁ θεὸς Χρυσόφομος. π

Τριώδιον.

τερον ὁρθοτάδην, ἐξ ὧσιν οἱ, τὰ ἑσθό-
ρήματα περιεμένοι, βακτηρίαις ἐπε-
ρειδόμενοι, ἐπὶ τὰ ἄλλα ὅσα ὁ μόμος διακε-
λεύεται, ἵνα μὴ παραμόμος δόξῃ. ταῦτα
γὰρ ὁ Ζεβεδαῖος ἡτοίμασεν. ἔτος γὰρ ὁ τὸ
κοράμιον βασιλῶν τῆς ὑδατος, ὡς ὁ μέ-
γας φησὶν Ἀθανάσιος, καὶ ἄλλοι ἄλ-
λως περὶ τούτων εἰρήκασιν. μετέπειτα δὲ
τὰ τελεώτερα δεικνύς τοῖς Μαθηταῖς,
ὅτι κατ' ἡμᾶς Πάχα τὸ μυστήριον πα-
ραδίδωσιν ἐν τῇ ἀφωγῇ, ἥδη ἐπιλαβύ-
σθαι μυκτός. δεῖπρον γὰρ φησὶν γενομένης;
ἀπεκρίθη μετὰ τῶν δώδεκα. ὅρα δὲ, ὅτι
ἐπὶ τὸ ἡμῶν τὸ μομικὸν Πάχα. δεῖπρος
γὰρ ἐκ κλίσης, ἐκ ἀφῶν, ὅτι ἡμῶν.
ἐκεί δὲ πάντα ὅπτα πυρὶ, ὅτι ἄζυμα. πρὸ δὲ
τῆς ἄρξας δειπνῆν. ἔγω γὰρ ὁ θεὸς
λέγει Χρυσόφομος, ἐκ τῆς δεῖπρος ἐγεί-
ρεται, ἐπὶ τῇ χαμαὶ τὰ ἡμάτια, καὶ
ὑδαρ τῇ ριπτῇ βάλλει, αὐτὸς αὐτῶν
γὰρ πάντα. ἅμα μὲν τὸν Ἰῆδα ἐν ῥέ-
πῳ, ὅμῃ δὲ ἐπὶ τῆς ἄλλης Μαθητῶν ὑπο-
μιμνήσκων, μὴ τὸ πρωτεῖον ἐπιζητῆν.
καθὼς ἐπὶ μετὰ τὸν ριπτῇ παραινεῖ,
λέγων. ὁ θεὸς εἶμαι πρῶτος, ἔγω
πάντων ἕχματος, ἑαυτὸν τιθεὶς εἰς ὑπό-
δειγμα. φαίνεται δὲ ὡς πρῶτον πάν-
των τὸν Ἰῆδα ἐν τῇ ὁ Χεῖρ, ἵτα-
μώτῳ προκαθίσαντα, ὑπεροχὴν δὲ ἐπὶ
τὸν Πέτρον ἔρχεται. ὁ δὲ θρόνός τοις
τῶν ἄλλων ὑπαρχων, τὸν διδάσκαλον
ἀνακόπτει, ἐκ συγχωρεῖ πάλιν σφοδρό-
τόρον. μίψας τοῖς αὐτῶν τῶν πόδας,
ὅτι ὑψωσιν παραδόξῳ διὰ ταπεινώσεως
ὑποδείξας, λαβὼν τὰ ἡμάτια πάλιν
ὅτι ἀπαπείων, παραινεῖ αὐτὸς ἀγαπᾶν
ἀλλήλους, ἐπὶ τὸ πρωτεῖον ἐπιζητῆν.
ἐπιόρτων δὲ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ περὶ τῆς προ-
δοσίας εἰσάγει κεφάλαιον. θορυβημέ-
των δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῶν Μαθητῶν, λέγει
τῷ Ἰωάννῃ μόμῃ ἡρέμα ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ
ἐγὼ βάψας τὸ πόμῳ ἐπιδώσω γεγενη-
μός τοις ὁ παραδίδέ με. εἰ γὰρ αὐτῶν
ἡδε τὸν λόγον, ὅτι ὡν, αὐτῶν
θρόνός τοις, τὸν Ἰῆδα ἐπὶ τῇ
αὐ. καὶ πάλιν. ὅτι αὐτῶν

Τριώδιον.

καλῶς τὸν νόμον ἤκουε, ἔδιδασκεν. ἐν-
 ῥέπει δὲ τὸν Πέτρον ὁ Χριστός, μὴ κα-
 λὸν εἶναι ἀκούσασθαι τὴν πρῶματικὸν
 ἀνδρα μαχαίρα χεῖσθαι. ὁ δὲ τῆ Μάλ-
 χος τὸ ὠτίον ἰᾶται. συλλαβόμετες δὲ τὸν
 Ἰησοῦν, δέσμιοι ἄγουσι αὐτὸν εἰς τὴν αὐλὴν τῆ
 Ἀρχιερέως Ἀννᾶ, ὃς ἰὺ πεισθὲς τῆ
 Καϊάφας. ἐκεῖ γὰρ ἦσαν ἅπαντες σιωνη-
 μένοι, οἱ κατὰ Χριστὸν φρονησάντες Φαρι-
 σαῖοι, ἔγραμματαίς. ἐπευθὼν τὰ κτ
 τὸν Πέτρον ἐκ τῆς παιδίσκης ἡ αὐτῆς ἀρρη-
 σις γίγνεται. ἐκ τῆς μυκτὸς ἐν τῷ μεταξὺ
 διαπαρηδείσης, ὁ ἀλέκτωρ ἐφώρνησεν ἐκ
 τείτης, ὁ δὲ μνηθεὶς ἐκλαυσε πικρῶς.
 ἐκ τῆς καιρῶς ἦδη πρὸς ὄρθρου ἐληλακότος
 ἀπὸ τῆς Ἀννᾶ, πρὸς τὸν Ἀρχιερέα
 Καϊάφας τὸν Χριστὸν ἄγουσιν, ὅπως
 ἐμπτυσμὸς ἔλαβε, ἐκ ψάδομαρτυρες ἐκ-
 λήθοντες. Σιδωνογὰς ἡμέρας, πρὸς
 τὸν Πλάτον αὐτὸν ἀποστέλλει ὁ Καϊά-
 φας. οἱ δὲ ἀγαγόμενοι αὐτὸν φησὶν ἔκ
 εἰσῆλθαι εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μισ-
 θώσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάχα. συ-
 μάζεται δὲ ὡς παραμόμοι ἴσως οἱ Ἀρ-
 χιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τότε ἐπραξάν,
 μεταθέμενοι τὸ Πάχα, ὡς φησὶν ὁ Θεὸς
 Χρυσόστομος. κτ' τὴν ρύκτα γὰρ ἐκείνῳ,
 ἔδει αὐτὸς αὐτὸ φαγεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸν
 τῆς Χριστοῦ φόρον, ὑπερέδεντο. ὅτι δὲ
 τότε ἐχρῆν αὐτὸ φαγεῖν, ἐδήλωσεν ὁ
 Χριστός, πρὸ τῆς δειπνῆς μυκτὸς φαγῶν,
 εἶτα μύσας τὰ τελεώτερα. ἐκ γὰρ τῷ ρο-
 μικῷ τύπῳ ἔδει ὡς εἴρηται ἐπιγινώσθαι
 ἐκ τῆς ἀλήθειας. ὁ γὰρ Ἰωάννης, πρὸ
 τῆς ἐορτῆς φησὶ τῆς Πάχας, ταῦτα παύ-
 τα γεγομῶτα κατὰ τὴν πέμπτην καὶ
 τὴν ρύκτα αὐτῆς. διὰ τούτο ἐκ ἡμεῖς ἐορ-
 τάζομεν, μείζων ἢ φοβερῶν, ἐκ ἀρρή-
 των ἔργων ἐκείνων, ἐκ πράξεων μετὰ
 δέος ποιούμενοι. Τῇ ἀφάτῳ σου Εὐ-
 σπλαγχνία Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν. ~

Ω, δὴ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

Ο' παῖδες ἐν Βαβυλῶνι καμίν
 ἔκ' ἐπληξάν, ἀλλ' ἐν μέσῳ ᾤκησάν ἡμῖν, αὐ-
 βληθέντες, δροσιζόμενοι ἐκείνης φωτὶ, Κων.

„ λουντὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν Πατὴρ
 ἡμῶν. ~

Εὐφράζωμ κάρην Ἰούδας, κακὰ προβ-
 πωμ ἐκίμησεν, ἀκαίριον ζήτων παρ-
 δῆραι, τὸν Κεῖνῳ εἰς κατάκριτον,
 πάντων ὅτι Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Πα-
 τερ ἡμῶν. ~

Μὴν ὁ Χριστός τοῖς φίλοις ἐβόα, ~
 παραδώσει με, ἀφροσύνης λαβόμενός
 ἀγωνία ἐκ φόβου σιναίχομετο. τίς ἔτε
 φράσον λέγομετες, ὁ Θεὸς ἡμῶν Πατὴρ
 ἡμῶν. ~

Εὐ' ὅς τις ἐμὲ τὴν χεῖρα, βυβλίῳ βάλ-
 λει θρασυτήτι, τῷ τῷ πλὴν καλὸν ἰὺ
 πύλας βίης πόρᾶσαι μηδέποτε. τῷ τῷ
 ἰὺ ἐδήλῃ δὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν Πατὴρ ἡμῶν

Ω, δὴ, ἡ. Ο' Εἰρμός.

Οἱ μὲν παρὰ τῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βα-
 βυλῶνι μέοι προκινδυνάομετες, βασι-
 λείῳ κατέπληξάν, προσάγῃς ἀλα-
 γίαν. καὶ σιωνιμένοι, ὅς ἔκ' ἐχωρῶν
 ἦσαν πυρὶ, τῷ κρατῆρος ἐπάξιον ἀν-
 μελπομ τὸν ὕμνον, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
 τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπόρρηθε εἰς παύ-
 τας τῆς αἰῶνας. ~

Ο' δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών
 τῷ λόγῳ προσκαρτερήσαντες. οἱ Ἀπό-
 στολοι παρέπομετο, τῷ Ποιμένι ὡς ἄρμε-
 ἐκ σιωνιμένοι, ὅς ἔκ' ἐχωρῶν ἦσαν Χρ-
 ῖστῳ, Θεῷ λόγῳ φερόμενοι, ἀκαίριον
 ἐβόων. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
 ὑπερῶν εἰς πάντα τῆς αἰῶνας. ~

Οἱ μὲν φιλίας ὁ δυσώρυμος, Ἰσκαριώτ-
 ης ἡμῶν ἐπιλαθόμενος, ὅς ἐπὶ τὸν ἡμῶν
 πίσε πρὸς προδοσίαν πόδας. ἐκ σὺ ἐδίδ-
 ᾶτον, σῶμα Θεῶν, ἐπῆρε πτερυσμόν
 ἐπὶ σὲ Χριστέ, καὶ βοᾶν ἔκ' σιωνῆκε. τὸν
 Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐκ ὑπερῶν
 εἰς πάντα τῆς αἰῶνας. ~

Δεξιότο τὸ λυτήριον, τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν
 μα, ὁ ἀσωκείνητος. ἐκ τὸ αἶμα ἡμῶν
 μόνον, ὑπὸ Κόσμου τὸ Θεῶν. δοτὶ
 ἡδῆτο πίμω, ὁ ἐπὶ πρᾶσκει γεγε-
 νασία προσώχθισε, ἐκ βοᾶν αὐτῶν
 τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐκ
 ὑπερῶν εἰς πάντα τῆς αἰῶνας. ~

Ω, δὲ, γ'. Ο' Εἰρμός.

Ζ Ερίας Δεσποτικῆς, Σ' ἁθανάτῃ βραπέ-
 ζης, ἐν ὑπόρφῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς
 φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐ-
 παμβαβεθηκότα Λόγον, ἐκ τῆς λόγῳ μα-
 θούμεν, ὃν μεγαλιώμεν·

Πῖτε τοῖς Μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη τὸ Πάχα, ἐν ὑποθώπῳ τόπῳ, ᾧ μὲς ἐμῖ-
δρυται, οἷς μυσαγωγῶς σκιάσατε, ἀ-
ξύμῳ ἀλθείας λόγῳ, τὸ σὺν ἑαυτῷ δὲ τῆς
χάριτος μεγαλιεύατε:~

Α Ἡμετεργὸν ὁ Πατὴρ, πρὸ τῆς αἰώρων σο-
φίας, γενναῖ ἀρχῶν ὁδῶν με, εἰς ἔργα
ἐκτίσει, τὰ μὲν μυστικῶς τελέμενα. Λό-
γος μὲν ἄκτιστος ὡν φύσει, τὰς φωρὰς
οἰκεῖται ὁ μὲν προσείληφα·

Σ αἰθρωνος ὑπάρχων, ὅσα ὃ φα-
 τασία, ἔτω Θεὸς τῷ ῥάπῳ τῆς αἰτιδό-
 σεως, ἡ φύσις ἡ ἐνώπιός μοι. Χειρὸν
 ἐνᾶ, διό με γῆντε, τὰ ὅς ὦρ ἐν οἷς,
 ἅπῳ πέφυκα σώζοντα ~

Εξαποσειλαΐον, ἐκ τριῖν.

Ϡ Οὐ μνησθῶνάς με βλέπω, Σωτήρ μου
 κεκοσμημένον, ἐν ἄνδρα ὃν ἔχω, ἵνα
 εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. λάμπρινόν με τῷ
 πολλῷ τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, Σω-
 σόμε : ~

Εἰς τὰς αἵρας, ἰζώμεν ἧ. δ'.

Καὶ φάλλομεν ἦ. ἰδιόμελα, τὲς δ'.

δάτορες. ἦχος, β'.

Εὐμρέχει λοιπὸν, τὸ σωῦνθεοι ἡμετέροι
δαίμων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, ἐκτίσιν
ἡμᾶς ἀπαύτων, Πλάτῃ παραδώσῃ. ὥ
ἡμᾶς αὖτε, ὡς ἡμᾶς ἀπίστους. ὅτι τὸν
ἐρχόμενον, κείναι ζωήτας Σ μετὰ,
εἰς κρίσιν ἀρετῆς. τὸν ἴωμενον τα
πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε
τοῦτον, μέγα σοὺ τὸ ἔλεος δόξα σοι.

Ἦχος, ὁ αὐτός.

ὅς ἐστι ὁ παραφύομος Κύριε, ὁ βάψας
 ὡσεὶ πρωτὴν χεῖρα, ἐν τῷ ρυβλίῳ
 ὁ ῥέτειμεν ἀφ' ὧν τὰς χεῖρας,
 ἀτ' ἀργύρεα. ἔο' τῆς μύρης λογι-
 λυε. ἴμε' ἡμ', σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ.
 ἴσο' ἡμ' τῆς πόδας ὑψύ-
 ῃται τῆς ἐξ' αὐτοῦ. Δεσπότη το-

κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδῆμα
τοῖς ἀνόμοις. χορῶ δὲ Ἀ' ποσὸλων ῥί-
φαις, ἐ τὰ φιάκομτα ῥίψας ἀγγύεια,
σὺ τιμὴν φρήμόρου ἀψάσασιν ἐκ εἶδε. δι-
ὅς ἐλέησον ἡμᾶς·

Ἡ'χος, ὁ αὐτός.

Ι 'Ούδας ὁ προδότης δόλιος ὦν, δολίῳ φι-
λήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον.
τὸν Δεσπότην ἡμῶν ἀπαύτων, ὡς δέλοιν
πέπρακε τοῖς Ἰουδαίοις. ὡς πρόβατον
ὧπὶ σφαγῇ, ὅπως ἠκολούθει, ὁ Ἀΐμνος
ὁ τῷ Θεῷ, ὁ Υἱὸς ὁ τῷ Πατρὶ, ὁ μό-
νος Πολυέλεος: ~

Ἡΐχος, ὁ αὐτός.

Ι 'Οὐδας ὁ δόλος ἐ δόλιος, ὁ μαθητὴς ὁ
ἐπίβελος, ὁ φίλος ἐ διάβολος, ἐκ τῆς
ἔργων ἀπεφάνθη. ἠκολούθει γὰρ τῷ δι-
δασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε
τὴν προδοσίαν. ἔλεγεν ἑμ ἑαυτῷ, πα-
ραδώσω τὸν υἱόν μου, καὶ ὁρδήσω τὰ σωματι-
σθέντα χρήματα. ἐπεζήτει δὲ ἐν τῷ μύ-
θῳ πρᾶξαι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλον
κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἅπανσμον, πα-
ρέδωκε τὸν Χρυσόν. καὶ ὡς πρόβατον
ὄψιν σφαγῆναι, ὥτως ἠκολούθει, ὁ μόνος
εὐπλάγχθος καὶ φιλάμθρωνος·

Δόξα, καὶ μὴν. ἦχος, ὁ αὐτός.

“Ὁ ἐκέρυξεν ἀμρὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται
 ὧπ' σφαυλὴ ἐκείσιν, καὶ τὸν μῶτον
 δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σαγύρας εἰς
 ῥαπίσματα. τὸ δὲ πρόσωπον, ἐκ ἀ-
 περᾶφθ' ἀπὸ αἰχμῶνς ἐμπτυσμάτων.
 θαυμάτω δὲ ἀχρήμοι καταδικάζεται.
 πάντα ὁ ἀμαρτήτης, ἐκείως κατα-
 δέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσεται τὴν ἐκ
 μετρώρ' ἀφ' ἑαυτοῦ·”

Εἰς τὸν ἥ. ἥ. Ἰδιόμ. τὰς πᾶν.

Λέγουται ἐ τὰς ᾤ. αὐτῶν. ἦχος, πῃ.

Εἰς τὴν πόλιν ἔλθοντες, ἡμεῖς οὖν ἐκείνην ἡμέραν ἐξελθόντες ἐκ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ὦμεν ἐν τῇ πόλει, ἡμεῖς οὖν ἐκείνην ἡμέραν ἐξελθόντες ἐκ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ὦμεν ἐν τῇ πόλει, ἡμεῖς οὖν ἐκείνην ἡμέραν ἐξελθόντες ἐκ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ὦμεν ἐν τῇ πόλει.

τῆ λαὸς οὐα ἀπολέσθαι. ἤλθε γὰρ ὑπὸρ
ᾧ ἀμαρτιῶν ἡμῶν τῆ παθεῖν, ἵνα ἡμας
ἐλῶθῶμεν, ἐκ τῆς δουλείας τῆ ἐχθρῆ,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος·

Ἡ. Ο' ἐδίωκ' ἀνέμεν. ἥχος, ὁ αὐτός.

Ἡ δόρυ ὁ Γ' ἔδωκε τὸ τῆς φιλοπονηρίας
κρύπτει προσωπείον, ἐκ τῆς πλεονεξίας,
ἀνακαλύπτει τὴν μορφὴν. ἔκετι τῶν
πενήτων φροντίζει. ἔκετι τὸ μύρον πι-
πράσκει, τὸ τῆς ἀμαρτωλῆ, ἀλλὰ τὸ
ὑψίστον μύρον, ὃ ἔξ αὐτῆς μυσφίζεται
τὰ ἀργύρια. ῥέχει πρὸς Γ' ἑαίρας, λέγει
τοῖς παρανόμοις, τί μοι θέλετε δῆναι,
καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; ὡς φιλαρ-
γυρίας προδότῃ, εὖωρον ποιῆται τὴν
πράσιν, πρὸς τὴν γῆν τῆς ἀγοραζό-
μεν, τῆ πωλημένης τὴν πραγματείαν
ποιῆται. ἔκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν
τιμὴν, ἀλλ' ὡς δὲ φονὴν φυγάδα ἀπεμπω-
λεῖ. ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτεισι, ῥίπτειν τὰ
τίμια. μὴ ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ
μαθητής. ἢ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας,
καὶ τῆ ἰδίας Δεσποτικῆς, μαίμεσθαι ἐποίησεν
αὐτόν. ἢς τὴν πείραν φύγωμεν, κράζον-
τες. μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι·

**Ἡ. Ε' ἐπορεύετο ἔξω, ἐλάλει ὧπ
τὸ αὐτό. ἥχος, ὁ αὐτός.**

Ἡ Τρόπος σε δολιότητος γέμει, παρανομε
Γ' ἔδωκε. μυστῶν γὰρ φιλαργυρίας, ἐκέρ-
δισας μισανθρώπιαν. εἰ γὰρ πλῆθος
ἡγάπας, τί περὶ πτωχείαν διδάσκου-
τι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί
ἐπώλεις τὴν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς
μιαφορίαν; φείξου Ἡλίου, ἑσνάξου ἡ
γῆ. καὶ κλομεμένη βοήσῃ, ἀμείψακε
Κύριε δόξα σοι·

**Ἡ. Λόγον παρανόμου κατέθεντο κατ'
ἐμῶν. ἥχος, ὁ αὐτός.**

Ἡδεῖς ὡς πῶς οἱ τῆ Δεσποτικῆς δειπνῶν ἀ-
μήτος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Γ' ἔδωκε, δο-
λῶς προσίτω τῇ βραπέτῃ. ἐκείνος γὰρ
τὸν ψωμὸν δεῖν τῇ ἐσθίειν τὰ ἄρτια
ἐχώρησε, ὡς **Πολυέλεον, ἥχος, ἡσυχία δ'.**
πράγματι **Πολυέλεον, ἥχος, ἡσυχία δ'.**
Ἡ δὲ λαὸς μνήμη σε, ἐπιφανῆσα ἡμῖν, αὐ-

Ἡ. Ἡ. οἱ πᾶσι τέρατα, θεογνωσίας φωτίζων.

λει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἔξαγοράσαν-
τα ἡμας τῆς καταράς, τὸν Θεόν ἐ σω-
τήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Δόξα. ἥχος, πῶς.

Ο' ῥόπος σε δολιότητος γέμει.

ῥήτει ἀνέμεν.

Καὶ μὴ, ἥχος, π. α.

Τραγωγῶν σε Κύριε τῆς Μαθητῆς, ἐδί-
δασκῶν λέγων. ὡ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς
ὑμᾶς χωρεῖται φόβος. εἰ γὰρ πάχω,
ἀλλ' ὑπὸρ τῆ Κόσμου. μὴ ἔμ σκαυδαλίζε-
τε ἐμῶν. ἢ γὰρ ἡλθον διακορμηθῆναι,
ἀλλὰ διακορῆσαι, ἐβαῖναι τὴν ψυχὴν,
λύτρον ὑπὸρ τῆ Κόσμου. εἰ ἔμ ὑμεῖς φί-
λοι με ἐστέ, ἐμὲ μιμῆσθε. ὁ θέλων πρῶτος
εἶναι, ἔστω ἔχρατος. ὁ Δεσπότης, ὡς ὁ
διάκομος. μέμνατε ἐμῶν, ἵνα βόρυν
φύρῃτε. ἐγὼ γὰρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

Α' γὰρ τὸ ἔξομολογεῖσθαι.

Συνάπομνεν ὅ τινι πρώτῳ ὥρα.

Ε' μὴ λέγομεν καὶ τὸ Τροπᾶριον τῆς

Προφητείας. ἥχος, γ'.

ῥ' ἀπιδεῖς ὑπὸρ γένος ἀνθρώπων. ὅ
μὴ ὀργισθεῖς, ἐλῶθῶμεν ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, ἐ σωσον ἡμας·

Προκείμενον, ἥχος, α'.

Γ' μῶπως ἐθνή, ὅτι ὁμομά σοι Κύριος.

Ἡ. Ο' Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Α' μάγνησμα.

Ἱερεμίου, γῆνισόν μοι, ὅ γῆνισομαι. τότε
εἶδον τὰ ἐπιτηδύματα αὐτῶν. ἐγὼ δὲ
ὡς ἀντίον ἀκακοῦ ἀγόμενον τῆ θύεσθαι,
ἐκ ἔργων. ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν
πονηρὸν, λέγοντες· δεῦτε ἐ ἐμβάλωμεν
ξύλον εἰς τὸν ἄντρον αὐτῆς, ἐ ἐκτρέψω-
μεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώοντων. ἐ τὸ ὁμο-
μα αὐτῆς, ἢ μὴ μνησθῇ ἐτι. Κύριε τῶν
δυναμέων, κείρων δίκαια, δοκιμάζων
μεφρὰς ἐ καρδίας, ἵδοιμι τὴν πρὸς τὸν
ἐκδίκησιν ἐμῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἐπὶ τὴν
λύψαν τὸ δικαίωμα μῶν. διὰ τῆς
γὰρ Κύριος ὧπ τῆς αἵδρας **Ἡ. οἱ πᾶσι τέρατα, θεογνωσίας φωτίζων.**
τῆς ζητῆντας τὴν ψυχὴν **Ἡ. οἱ πᾶσι τέρατα, θεογνωσίας φωτίζων.**
Ἡ, ἢ μὴ προφητείας **Ἡ. οἱ πᾶσι τέρατα, θεογνωσίας φωτίζων.**
Ἡ, εἶδε μὴ ὡς ἐμὴν ἐλπίδα, πρὸς
ἡμῶν **Ἡ. οἱ πᾶσι τέρατα, θεογνωσίας φωτίζων.**

ἤρ' διωάμεσθαι, ἰδὲ ἐγὼ ἐπισκέψομαι
ἐπ' αὐτὰς. οἱ μεσιτικοὶ αὐτῶν ἐν μα-
χαίρᾳ ἀποθανῶνται, καὶ οἱ Τῆσι αὐ-
τῶν, Σαί θυγατὶδὲν αὐτῶν, τελώθη-
σασιν ἐν λίμνῃ. ἔγκατάλειμμα ἔκ-
ει αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ, ὥστε τὰς

κατοικήσας ἐν Ἀραβίᾳ, ἐν ἐνταῦθα
ἐπισκέψεως αὐτῶν. δίκαιος εἰ Κύριε,
καὶ ἀπολογησώμαι πρὸς σέ. πλὴν κεί-
ματα λαλήσω πρὸς σέ. τί ὅτι ὁδὸς ἀσε-
βῶν ἀνοδῶνται, ἀνελήσασθαι πάντων οἱ ἀ-
θετῶν τὰ ἀθετήματα; ἐφύτῳσας αὐ-
τὰς Σέρριζώθησαν, ἔτεκμοποίησαν το ἔ-
ποίησαν καρπὸν. ἐγγὺς εἰ σὺ τῷ σό-
ματος αὐτῶν, ἔπῳρῳ ἀπὸ ἡρ' μεφρῶν
αὐτῶν. Σὺ Κύριε γινώσκεις με, δεδο-
κίμακας τῷ καρδίᾳ μου ἐναιτίον σου.
ἄθροισον αὐτὰς ὡς ὄν πρόβατα εἰς σφα-
γῆν. ἄχρισον αὐτὰς εἰς ἡμόρᾳ σφαγῆς
αὐτῶν. ἕως πότε πονθήσει ἡ γῆ, καὶ
πᾶς ὁ χόρτος τῷ ἄρῃ ξηραθήσεται
ἀπὸ κακίας ἡρ' κατοικῶντων ἐν αὐτῇ;
ἠφαιρίθησαν κτλὴν καὶ πετεινά. ὅτι
εἶπα, ἔκ' ὅφεται ὁ Θεὸς ὁδὸς ἡμῶν.
σὺ οἱ πόδῳν ῥέχῃς, Σὲ κλύσῃς. συ-
μαγάγετε πάντα τὰ θηρία τῷ ἄρῃ, ἔ-
ελθέτωσαν τῷ φαγεῖν αὐτῷ. ποιμέ-
νῳ πολλοὶ, διέφθειραν τὸν ἀμπελῶ-
νά μου, ἐμόλυναν τῷ μερίδα μου, ἔδω-
κάν τῷ μερίδα τῷ ἐπιθυμητῷ μου, εἰς
ἐρημον ἄβατον. ἐτέθην εἰς ἀφαιρισμὸν
ἀπωλείας. ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ
παίτων ἡρ' γειτόνων τῶν πορνῶν, τῶν
ἀποπονήων τῆς κληρονομίας μου, ἥς ἐμέ-
ρισαν τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ. ἰδὲ ἐγὼ
ἀποπαῶ αὐτὰς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν,
τὸν Ἰὺδα ἐκβαλῶ ἐκ μέσων αὐτῶν.
τὸ μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτὰς, ἐπι-
τε ἔλεῖσθαι αὐτὰς, ἔκατοικίω αὐ-
τὰς. ἔχουσιν εἰς τῷ κληρονομίᾳ αὐτῇ,
ὡς εἰς τῷ γῆν αὐτῇ.

Ἰσοκείμενον, ἡχος, πῃ.

ἀτ. ἀργ. ἀποδοτε Κύριον τῷ Θεῷ
λυ. ἰμε. ἡ. ὁ Θεός, ἡγά-
γμαι τῷ ἐλῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἐν τῷ Ναφθνῇ λ-
τὴ χολάζει, ἕως τῇ Κυριακῇ τῇ αὐτ-
πάχα. Αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ψάλλοι-
ται, τείφαλμοι λιτῶς.

Τῇ ἀγίᾳ ἔμεγάλῃ πέμπτῃ Εἰσόδου
εἰς τὸ λυχνικόν, σημαίνει ὥρα ἡ. Κα-
ὐλογησάμενος τῷ Ἀρχιερέως, ἡ τῇ Γε-
ρέως, ἀρχόμεθα τῷ λυχνικῷ. Μετὰ
δὲ τὸν προοιμακὸν ψαλμὸν, γίμετα
συναπτή.

Τὸ Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἡχορ, β'. ἰσῶ.
μῶν ἡ. ἰ. καὶ ψάλλομεν ἡ. ἰδιόμ. ἀπὸ
ἐπομῶν τῷ πρῶτῳ, ε. Διτὸρῶντες αὐτὰ,
ἡχος, β'. Σωφρέχει λοιπὸν. Ἰὺδας εἰ
παράφομος Κύριε. Ἰὺδας ὁ προδότης
δόλιος ὢν. Ἰὺδας ὁ δόλιος καὶ δόλιος.
Ὁ ἐκέρυξεν ἀμρόν Ἡσαίας.

Δόξα, καὶ μῦ. ἡχ', π.β'.

Ερμηνεῖα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰὺδας, φα-
γόντων τὸ μᾶμα ἐν τῇ ὁρήμῳ, ἔγογγυ-
ζόντων κατὰ τῷ ῥοφέως. ἔτι γὰρ τῆς
βρόσεως ἔσθῃς ἐν τῷ σόματι αὐτῶν, κα-
τελάλῃ τῷ Θεῷ οἱ ἀχάριστοι. ἔσθῃς
δυσσεβῆς, τὸν ἔρασιον ἄνθρωπον ἐν τῷ σό-
ματι βασάζων, κατὰ τῷ Σωτῆρος τῷ
προδοσίᾳ εἰργάσατο. ὡ γῆρας ἀκορέ-
τος, ἔτλῃς ἀπαμθρώπῃς. τὸν ῥέφορ-
τα ἐπώλε, ἔδῃ ἐφίλει Δεσπότην, παρ-
δίδῃ εἰς θάνατον. ὁρῶς ἐκέρυξεν, Τίος
παράφομος. ἔσω αὐτοῖς, τῷ ἀπώλειαν
ἐκλήρωσατο. ἀλλὰ φέσαι Κύριε τοιαυ-
τῆς ἀπαμθροπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν,
μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκατος.

Εἰσόδος μτ. τῷ Εὐαγγελίῳ. Φῶς ἰλαρό.

Εἰσόδου. Προκείμενον. ἡχος, α'.

Εξελθὲ Κύριε ἔξ ἀμθρώπῃς πορνῆς
ἡ. Οἱ τῶν ἐλογίσαντο ἀδικίαν.

Τῆς Εἰσόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰπε Κύριος Σωμ. ἡ. κατὰ β-
τῶν αὐτῶν, Ἰὺδας, ἔσθῃς
τῷ Ἀρχ. Σφδρῶνται κατ' αὐτὸν ἔπλυν-
λατᾶς, θείας σήμῳρου ἡ. ἔσθῃς
γὰρ τομὸν τῶν φέσαι λέγων.

γὰρ ἡμῶν τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος
 ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐμάρτιον παντὸς
 τοῦ λαοῦ. Ὁ ἀφορεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ,
 λέγων· προσέχετε ὑμῖν ἑαυτοῖς, τὸ
 ἀπαβλῦναι εἰς τὸ ὄρος, ἵνα διγῇ τί αὐτῷ.
 πᾶς ὁ ἀφάμενος τὸ ὄρος, θανάτῳ τε-
 λωθήσεται. ἔχ' ἄφεται αὐτῷ χεῖρ. ἐν γὰρ
 ῥήσοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κα-
 ταποξείνησεται. ἐαυτε κτιῶς, ἐαυτε
 ἀνθρώπος, ἐξήσεται. ὅταν δὲ αἰφωραὶ,
 ἡ αἰσάλπιγγος, ὡς ἡ μεφελὴ ἀπέλθῃ
 ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀπαβήσονται ἐπὶ
 τὸ ὄρος. Ὁ κατέβη Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους
 πρὸς τὸν λαόν, ἡ ἡγίασεν αὐτὸς, καὶ
 ἐπλυσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Ὁ εἶπε τῷ
 λαῷ· γίνεσθε ἕτοιμοι, ῥεῖς ἡμῶν, μὴ
 προσέλθῃτε γυναικί. ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ τῇ τρίτῃ γεννηθέντος πρὸς ὄρθρον,
 ἐγένοντο φωναὶ ἡ ἀστραπαὶ, ἡ μεφελὴ
 γμοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ, φωνὴ τῆς σάλ-
 πιγγος, ἡχεῖ μέγα. ἡ ἐπτοήθη πᾶς ὁ
 λαός, ὅς ἐστι ἐν τῇ παρεμβολῇ. ἡ ἐξήγαγε
 Μωϋσῆς τὸν λαόν, εἰς συναμίτησιν τῷ
 Θεῷ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, ἡ παρέστησαν
 ἔμπροσθεν τοῦ ὄρους. τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπρί-
 ζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν
 Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί. ἀνέβαιμε δὲ ὁ
 καπνός, ὥστε ἀτμὶς καμίμῃ, ὡς ἐξέστη
 πᾶς ὁ λαός σφόδρα. ἐγίνοντο δὲ αἰφω-
 ραὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνεσαι ἰχυ-
 ρότῳ σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ
 Θεὸς ἀπεκρίματο αὐτῷ φωνῇ·

Προκείμενον, ἡχος, βαρύς.

Εξελάβε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Ἡ. Ρῦσαί με ἐκ τῶν ὀργαζομένων τῷ
 ἀνομίᾳ.

Γὼβ τὸ Ἀράχλωμα.

Εἶπε Κύριος τῷ Γὼβ, διὰ λαίλαπος ὡς
 μεφῶν. τίς ὁ κρύπτωρ με βελῶν;
 σινέχων δὲ ῥήματα ἐν καλῷ μου δέ-
 οῖται κρύπτειν; ζῶσαι θεόφρονι.

ὁσφύωσθαι ὁρῶν τῇ δι' ὀρτῆς.

ποκρίθῃτι. **Πολυέλεον, ἡχος, ἡχ. δ.**
 τῷ γλῶσσο; καὶ προκαταλαβέ.

ἡσασαί σιμῶς μνήμησθαι, ἐπιφανῆσαι ἡμῖν, αὐ-
Εγὰρ οἱ πύραυλοι, θεογνωσίας φωτὶ, Κων.

τίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ τίμος οἱ κρίκοι αὐ-
 τῆς πεπνήγασθαι; τίς δὲ ὅστις ὁ βαλὼν λί-
 θον γυναικίον ἐπ' αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν
 ἀστραπαὶ μετὰ φωνῇ παντὸς Ἀγγε-
 λοῖ μου ἐφ' ἧς δὲ θάλασσας πύλαις,
 ὅτε ἐμαυτὸ ἐκ κοιλίας Μητρὸς αὐτῆς ἐκ-
 πορεύομην, ἐδέμην δὲ αὐτῇ, μέφος ἀμ-
 φίστην, ὁμίχλη αὐτῇ ἐσπαργάμωσα.
 ἐδέμην δὲ αὐτῇ ὅρα, περὶ αἰὶς κλέπτει
 καὶ πύλας. εἶπον δὲ αὐτῇ, μέγιστος τέως
 ἐλάση, ἡ ἐχ' ὑπὸ βῆσιν, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ
 σωφρονισθῇται σὺ τὰ κύματα. ἡ ἐπὶ σὺ
 σωτέταχα φέγγος πρῶτον; ἐωσφό-
 ρος δὲ εἶδε τῷ ἑαυτῷ τάξι, ὡς λαβέ-
 θαι τῷ ὀφύγῳ γῆς, ἐκτιμᾶσαι ἀσεβῆς
 ὅς αὐτῆς; ἡ σὺ λαβὼν πηλόν, ἐπ' ἐλα-
 σας ζῶν, ἡ λαλήτορ αὐτὸν ἔθῃ ἐπὶ τῆς
 γῆς; ἀφείλθαι δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς,
 βραχίονα δὲ ὑπὸ ῥηφάων σινέριτας;
 ἡλθὼν δὲ ἐπὶ πηγῇ θαλάσσης, ἐν δὲ
 ἡ χροῖα ἀβύσσος περὶ ἐπάτησας; ἀποί-
 γονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυ-
 λωροὶ δὲ ἄλλοι ἰδούμενοι σε ἐπ' ἡμέραν;
 θέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν;
 ἀπάγγελον δέ μοι πόση τίς ὅστις; ποῖα
 δὲ γῆ ἀνλίζεται τὸ φῶς; σκότος δὲ ποῖος
 ὁ τύπος; εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρα αὐτῶν,
 εἰ ὡς ἐπίσταται τῶν αὐτῶν; οἶδα ἅπαντα
 ὅτι τότε γεγενῆσθαι, ἀνδρῶν δὲ ἐτῶν
 σε, πολὺς. ἡ ὡς λαβὼν δὲ Γὼβ, τῷ
 Κυρίῳ λέγει. οἶδα ὅτι πάντα διώσασθαι,
 ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδὲν. τίς γὰρ ὅστις ὁ
 κρύπτωρ σε βελῶν; φερόμενος δὲ ῥημά-
 τω, καὶ σὲ οἶται κρύπτειν; τίς δὲ
 ἀπάγγελός μοι, ὅς ἐκ ἡμεῶν; μεγάλα καὶ
 θαυμαστά ὅς ἐκ ἐπιτάμῳ; ἀκροῦ δὲ
 μου Κύριε, ἡ ῥα καὶ γλῶσσά μου λαλήσω.
 ὁρῶν δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον. ἀκούσασθαι
 ὡς, ἡ κρόνον τὸ πρότερον. μὴ σιγήσῃς
 ὁ φθαλμός μου ἐώρακέ σε.

Ἀράχλωμα, γ.

Εροφητείας Ἡσαΐας τὸ Ἀράχλωμα
 σ' εἰς δίδωσί μοι γλῶσσας τῆς γεγενῆσθαι
 νηῶν; καὶ εἰς αὐτῇ τῇ
 ἡλῶν, πρῶτον ἡμεῶν ἐλπίδα, τῶν
 ῥημάτων.

Διὰ τὸτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου
ἐλαϊον ἀγαλλιάσεως παρὰ τὴς μετόχους σου.

Π Οὐδὲ καὶ ἀγάπη τῷ Χριστῷ, καπεταγομένη
ἢ μήτηρ, τῷ γλυκυτάτῃ βλαστῷ, ἀνέ-
δυσσα κατέλαβεν, ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, ἡς τὸν τό-
πον τὸν Ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσαυρώθη, θείων ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. οὐδὲ, τὸν Σταυρὸν
ἀραμεύη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· δόξα, τῷ δωρη-
σάμενός μοι ὃν ἡλιτίζον. **Δόξα, ἡχος πη.**

Ελας φανότατον, κομήτης ἐσπερώτατος,
ὃς ἀπιστίας ἡς Πίσιν Θεότητος παροχάν-
θης, ἡχθῆς ἀγιάσαι λαὸν καὶ Πόλιν· καὶ τύπον
Σταυρῶ ἐν Οὐρανῷ κατοπτράσας, ἡκυσας ἐκ-
θεν· ἐν τῇ νύκτι τὴς ἐχθρῆς σου. ὁθεν δε-
ξάμενος τὴν γνῶσιν τῷ Πνύματι, ἱερὰς
χορηματιδῆς, καὶ Βασιλῆς, ἐλαίῳ ἐσήλθας
τῷ Ἐκκλησίᾳ τῷ Θεῷ, ὁρθοδόξων Βασιλείων
Πατὴρ, ὃ καὶ ἡ λαίρναξ ἰάσεως βρύει, Κωνσταν-
τίνῃ Ἰσαπόστολε· πρεσβῆς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος πη.

Οὐ Σταυρῷ σου τὸν τύπον ἐν ὕμνῳ θεα-
σάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν ἐκ δε-
ξιῶν ἡμῶν δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστο-
λός σου Κύριε, βασιλεύσας Πόλιν τῇ χει-
ρὶ παρέδωκε· ὡς περισώζει διαπαντὸς ἐν ἀρή-
νῃ, πρεσβῆς τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλαλήθῳ.

Εἰς τὸν Ὁρθεῖον, μετὰ τὴν αἶ. ἡχος γ.

Θῆας Πίσεως.

Εὖς γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, χείρας
αὐῷθεν ἡσθεδεγμένος, τῆς Βασιλείας τῇ
κορυφῇ σου τῷ ἐλαίῳ, διὰ τῷ Πνύματι ἔχρισεν
ὁδοῦ, ὁ ὑπερύστος Λόγος καὶ Κύριος. ὁθεν ἐλα-
βες, καὶ σκηπτρον σοφῆς βασιλείας, αἰτάμενος
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β. ἡχος γ.

Ἀγγελικῇ δυνάμει.

Ελπίσας ἐπὶ Σταυρῷ, ὁ Ποιητὴς τῷ Ἡ-
λίῳ καὶ Κτίσεως, σὲ ὡς ἀγέρα φανόν, ὃς
ὁ Οὐρανὸς θεόφρον ἐφελκῆσατο. ὃ καὶ κράτος
πρώτῳ τῷ Βασίλειον ἐπέθηκε. διό σε ἀνάφη-
μεν, Κωνσταντίνε Βασιλεῦ Ἀσεβείας, τῇ
τῷ Ἐλῶνι Μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἡχος δ.

Ταχὺ προκαταλαβε.

Εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανῆσα ἡμῖν, αὐ-
γάστα καὶ τέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κων-

σταντίνε Θεόπνευστε. σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν,
Ἀσεβείας ἀνεδάχθης, νόμος ἑταρῶν Βασι-
λείως τηρήσας. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ρύ-
σαι ἡμᾶς παρασμῶν. **Καὶ τῆς ἑορτῆς.**

**Οἱ Ἀναβαθμοὶ, π. αἶ. Ἀντίφωνον τῷ τε-
τάρτῳ ἡχο.** Προκείμενον, ἡχος δ.

Τὴν πάντα ἐκλεκτὸν ἐκ τῷ Λαῷ σου.

Διὰ τὸτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ζήτη τῇ γ.
τῷ Νοεμβρίῳ, ἡς τῷ Λατρινίῳ, ὁ Ν.
Δόξα. Τῶν τῶν Θεοσέπων πρεσβῆς.

Καὶ νῦν. Τῶν τῆς Θεοτόκου.

Εἰτα. ἡ. Εὐλήσόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἱδιόμελον, ἡχος β.

Τὸ Ἀσεβὲς Κωνσταντίνε ἡ μνήμη. Ζήτη
ἡς τῷ Λατρινίῳ, καὶ οἱ Κανόνες. Εἰ τύχη
ἐν τῇ Ἀναλήψῃ, ἡ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, οἱ
Κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν ἡς ἰ.
καὶ τῶν Ἀγίων ἡς δ. ἡ δὲ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τύ-
χη, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν ἡς ἡ. καὶ
τῶν Ἀγίων ἡς γ. ἐν τῇ δ. ὡς δὲ σιχολο-
γῆται ἡ Τιμιωτέρα. Εἰ δὲ ἔξω τῆς Πεντηκο-
στῆς τύχη, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωβρίας ἡς γ.
καὶ τῶν Ἀγίων ἡς ἡ. καὶ σιχολογῆται ἡ
Τιμιωτέρα. Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ αἶ. ἡχος πη. Τῶν διοδάσας.

Π ὅνε ἑταρῶν Βασιλεῦ, τῆς βασιλείας
σου, ἀμαρτίας νῦν ἐτ' ἐμοί, τῶν
σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τῷ πατανῶν με
ψυχῇ ἐλάτρεύσον.

Π ἡς ἀνὸς γενομένος ἐρασιῆς, μάκαρ Κων-
σταντίνε, Βασιλέας τῷ Βασιλεῖ, τάν-
των καὶ Δεσπότη διανοίᾳ, καθαρῶτατι τι-
σάσας ἐλάτρεύσας.

Φ ὅτι ἐλλαμψῆσα θεαρχικῶ, σκό-
τος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀλ-
θέφρον Ἐλεῶν καὶ γνησίως, τῷ
τῶν αἰώνων ἐδύλασας. **Θεοτο. οὐ. οἱ**

Πύλη τῆς θῆας Ἀνατολῆς, νοῦ θῆ-
τύλας, μετανοίας καὶ ἐκ τυλῶν ῥῥῥαί με
νατηφόρος ἀμαρτίας, τῇ μεσιτῇς ἀψίδος.
Δέσποινα. **Ὡδὴ γ. ὡς δὲ ἐσώσας.**

Π Μειβῶν ὕμνῳν, θεόφρον ἐπηκολύθη-
σας· καὶ σκότος ἐλπίδατι θῆς γεγενῆσθαι.
νῦν, καὶ φωστὴρ κολληθῆσα, καὶ ἐπ' αὐτῇ παύσε-
ται. **Ὡδὴ γ. ὡς δὲ ἐσώσας.**

Π ὡς δὲ ἐσώσας, καὶ ἐπ' αὐτῇ παύσε-
ται. **Ὡδὴ γ. ὡς δὲ ἐσώσας.**

αὐτῷ, τότες κατέλαβες· ἐν οἷς τὰ ἄχθιστα
Πάθη, σαρκωθῆς ὑπέμνηεν ὁ Ὑπεράγαθος.
ΠΟ' σωτήριον Ὀπλον, τὸ ἀρράγεις τρώ-
παιον· ἧν Χερσιανῶν τιμὴ ἱλτίδα,
Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον,
σὺ ἐφανέρωσας θῆψ, φλεγομένη ἔρωτι Θεο-
μακάρισε. **Θεοτοκίον.**

ΕΡᾶς πολιτίας, ἀποκτεσὼν Ἀχθωντε, τα-
ρασσωβλήθην τοῖς κτίνεσι, καὶ κατὰ κρι-
τος, ὅλος γεγνήσθαι· ἡ τὸν Κεῖνιόν τετοκῆα,
τάσης κατακρίσεως ῥύσαι καὶ σῶσόν με.

ΚΑ. ἡχος πη. Τιμὴ Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΠΑ'ς αἰοδήσας ἐκτάνας πρὸς Οὐρανόν, καὶ
ἧν ἄσρων μανθάνων τιμὴ καλλονῇ,
ἐκ τῶν μυσμένων, τὸν ἧν ἀπαύτων Κύ-
ριον. τῷ Σταυρῷ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ
ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τῷ, νικᾶν καὶ
κρατυέσθαι. ὅθεν τῆς ψυχῆς σε, ἐτανοί-
ξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ
τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντίνε παν-
σίβασε, πρὸςβάλε Χερσὶν τῷ Θεῷ.

Καὶ τῆς Εὐοχῆς. Ω. δὴ δ'. Εἰσακήκοα.

ΟΥ'ρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνάει
Χερσὶς ὁ Κύριος, Κωνσταντίνε ἐκδιδά-
σκων σε, Βασιλέα τῶτον μόνον σίβεισθαι.

ΥΠερλάμπρῳ σημάῳ σε, Μάκαρ δι' αἰσέρων
Χερσὶς ὁ Ἡΐλιος, καταυγάξα καὶ φωστῆ-
ρά σε ἧν ἐσκοτισμένων ἀναδάκνυσι.

ΚΑὶ τοῖς τρόποις φιλέσθεις, καὶ ταῖς θάσας
πράξεσιν ἀξιάγας, Μακαρία ἐχρη-
μάτισας· διὰ τὸ το πῖνα σε δοξάζομεν.

ΒΑ'νερῶς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ
πλήθους νυκτῶν θῆον τρώπαιον, τῷ Σταυ-
ρῷ δὲ ὁ τεσῶσμεθα, καὶ δαμόνων πλά-
νῃς ὑπέρωθημεν. **Θεοτοκίον.**

ΠΣυχῶ με καταύγασον, τὴν ἐσκοτισ-
μένην μεν τοῖς πλημμελήμασιν, ἡ τὸν Ἡΐλιον
φῶσα τῆς δικαιοσύνης Ἀπεάρθετε.

ΟΡΘΕΙ. **Ο**ρθεύζοντες βοῶμεύσοι.
Δεωρότιπός τὸν ἄδυτον Ἡΐλιον, καὶ
ἀνάπλεως γέγθασίλευ θρόνοφ, φωτὸς
Γάπην καὶ τ.

ΑΠορφύρην, φορέῃ συμπαύσθαι, ὡς
ἡς τὰ ἄνω Βασίλεια. κατὰ κησας, νυκτῶν

ΥΠηφθῆς Ἀσώματων Ἐλευ...οροσασίας,
Θεὸν θεραπείατα, ταῖς ἐ...οίσεις σε
πράξεσι.

Θεοτοκίον.

ΠΑρθεύε τιμὴ ψυχῶ με καταύγασον
λυουθῆσαν, ἡδοναῖς τῷ σώματι, τῇ ἐπὶ
ρῆα τῷ ὄφειος. **Ω. δὴ δ'. Τιμὴ δέησιν ἐκχεῖν**

ΕΥνηθροισας Θεοφόρων Πατέρων, τὸν με-
κάριον χορὸν παραδόξως· καὶ δι' αὐτῶν
Κωνσταντίνε τὸς πάντων, κυμαιομένης κατὰ
δίας ἐξηλῆξας, ὁμότμον δοξολογᾶν, τῷ Τε-
κόντι τὸν Λόγον καὶ σωτήριον.

ΠΙσάσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τῷ
ἥναι παρεχόμενον τᾶσι, ἧν βδελυκ-
τῶν, καὶ ματαίων Εἰδώλων, νεκροποιᾶ ἀπε-
βάλε θρησκείματα· καὶ ἁληφας περιχα-
ρῶς, Βασιλέαν Ἐλκήν ἐράνιον.

ΠΑλάμησε κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνα-
σίας τὸ βαδύτατον σκότος, καὶ τῆς θα-
νῆς, ἀθείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σὲ βασιλεύον-
τες ἔλιπον· καὶ ἡχθῆσαν πρὸς γαλιωδῆς, ἀ-
σεβῆας λιμεύας γηθόμενοι. **Θεοτοκίον.**

ΤΑ'τράσον ἀνιάτως νοσῆσαι, καὶ τῷ δῆγ-
ματι δανῶς πληγωθῆσαι, τῷ τῶν τοιῶν
τιμὴ καρδία με Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θε-
ραπείας ἀξίωσον· καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ
σοὶ, πεποιθότα πρὸςβάσεις σε Ἀχθωντε.

Κοντάκιον, ἡχος γ'. Η' Παρθένου.

ΚΩνσταντίνος σήμερον, σὺ τῇ Μητρὶ τῇ
Ἐλεῖν, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνεσι, τὸ τῶν σε-
βάσμιον ξύλον, πάντων μετ' ἧν Ἰουδαίων αἰ-
χμῶν ὄντα, ὄπλον δὲ κατ' ἐναντίων, πιστῶν
Ἀνάντων· δι' ἡμᾶς γ' ἀνεδέχθη, σημάων μέ-
γα, καὶ ἐν πολέμοις φεικτόν. **Ο' Οἶκος.**

ΚΩνσταντίνον τισοί, σὺ τῇ Μητρὶ τιμή-
σωμεν. τῷ Δαβὶδ γὰρ αὐτοὶ λόγος
ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ, καὶ τᾶκη, καὶ κυ-
ταρόσῳ τὸν τετισυῶντα Σταυρὸν κατενέ-
σαν, δι' ὃ τὸ σωτήριον Πάθος ὀξυκολλήθησε,
καὶ ταῦτας παρέστησαν τὸς Ἰουδαίους παρασκάλι-
ζεσθαι, καὶ δᾶξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα,
τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκα-
νίαν τιμὴ αὐτῶν, καὶ τῷ τῷ ἄρόντες, ἀνεδέχθη
αὐτοί. Διὰ τὸ τοῖς τᾶσι νικηφόροι ἀνεδέχθη-
θησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον. Ση-
μῶν μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φεικτόν.

Μὴνι πᾶσι καὶ Μνήμη ἧν Ἀγίων ἐν
δόξων Θεοσέπων, καὶ Ἰσαποστόλων Μεγα-
λων Βασιλέων, Κωνσταντίνε, καὶ Ἐλεῖν.
ᾠ. Ως κοινὸν ἔχον γῆς Βασιλεῖς τὸ σέφος·
Ε'χουσι κοινὸν καὶ τὸ τῷ Πόλε σέφ.
Σωτήριαν ἀκάδι πρώτῃ Μητρὶ Κωνσταντίνος.

Οὐ.

Ο γ'τος ὁ μακάριος ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνος, γίος γέγονε Κωνσταντος τῷ Χλωροῦ, καὶ Ἐλεῶνς τῆς τιμίας. Ὁδηγηθεὶς δὲ Θεόδοσιν πρὸς τῷ ἐτίγνωσιν τῷ Χρυσῷ, ἐν Οὐρανῷ ἐμφανισθέντος αὐτῷ τῷ τύτῃ τῷ Σαυροῦ, μεσότης ἡμέρας, διάπυρος ζηλωτὴς τῆς Ἀσσεβείας ἐχρηματίσσε. Καὶ πρῶτος Βασιλεὺς Χρυσιανῶν ἀναδαχθεὶς, κτίζεμεν τῷ ἐπὶ νουμον αὐτῷ Βασιλίδῃ ἔργῳ Πόλεων. Συνηθροισε δὲ καὶ τῷ ἐν Νικαίᾳ πρώτῳ Συμῳδον, δι' ἧς οἱ περὶ τὸν ἀθιεύτατον Ἀρμον, τῆς Ἐκκλησίας ἀπηλάθισαν, καὶ ἀνεθεματίσθησαν. ἡ δὲ ὁρθόδοξος Πίσις ἀνεκηρύχθη, καὶ πῶ Πατρὶ ὁμοούσιος ὁ γίος ἐγνωρίσθη. Ζήλω δὲ θάω κινήθης, ἀπέσχελε τῷ ἑαυτῷ μητέρα, τῷ μακαρίῳ Ἐλσίῳ ἡς Ἱεροσόλυμα, ἡς ἀναζήτησιν τῷ ζωτοῖς Σταυροῦ. Ὁν καὶ Ἀρσῆσα, ἀνέκαμψεν ἡς τῷ Βασιλίδῃ ἔργῳ Πόλεων, οὗτα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ὁ δὲ Μέγας Κωνσταντίνος, πολλοῖς ἀγωνίσμασιν ὑπὲρ τῆς Ἀσσεβείας, καὶ τῷ Χρυσιανῷ φύλῳ ἐνδιαπρέψας, καὶ ἐκτρατέας καὶ Περσῶν ἀψάμω, καὶ γυνόμω ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς Κύριον ὀξεδήμησεν.

Ω, δὴ ζ'. Παῖδες Ἐβραίων.

Εοὐ τὰ προσάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθησθε τῷ νόμῳ Κωνσταντίνου. ἀνομήντων διὸ καθῆλε παρατάξας, ἀναβοῶν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀλογητὴς ἦ.

ΖΥλὸν τὸ πᾶντας ἀελέκυσαν, Ἀξιάγαγε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτας, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους ἡς αἰῶνας.

ΠΡάξεις θήεις ἰδομήσω, τῷ καρδίᾳ σου Ναὸν Θεῷ Ἐλσίῳ. καὶ Ναὸς ἱερὸς αὐτῷ ἀνθοδόμας, οὗτα σαρκὶ τὰ ἄχρωτα, δι' ἡμᾶς ὑτίση Πάθη. **Θεοτοκίον.**

Ενώμη οἰκία ἀμαρτανῶν, καὶ δαλόμενῳ ἀτόποις συνηθῆεις, τῇ συνηθῇ σου νυῖ, προσρέχω συμπαθῆς. ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ω, δὴ ἡ. Επταπλασίως κάμινον.

Ως πορφυρίδα ἔνδοξε, σολιόθης τὴν συμπαθῆσαν, καὶ ὡπερ χλαμύδα, τῷ καλῷ πρᾶξι, σεφάνῳ κεκόσμησαι, ἔργῳ ἀρετῇ τελέῳ νοῖ. καὶ μετατεθείς ἀπὸ τῆς γῆς ἡς τὰ ἄνω, Βασίλεια κραυγάζεις. Ἱερῆς Ἀλογητε, λαὸς ὑπερυψῶτε Χρυσὸν ἡς τῆς αἰῶνας.

ΕΥφραινομένῳ βλέποντες, σωὺ γίωσθε Θεόφρονι, εὐδοξε Ἐλεῶν, ἡς Θεῷ Βασίλεια, Χρυσὸν μεγαλιώμεν, τὴν τῷ ὑμῶν σεπτῷ Ἐορτῷ, δάξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτίνας Ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγῶσαν, τῆς τισῶς μελωδῶντας. λαὸς ὑπερυψῶτε, Χρυσὸν ἡς τῆς αἰῶνας.

Ως θαυμαστὸς ὁ πόθος, καὶ ὁ τρόπος ὁ εὐθεῖς, οὐδοξε Ἐλσίῳ, γυναικῶν τὸ καύχημα. τῆς πότης γὰρ φθασασα, τῆς τὰ σεπτὰ Παθήματα, ὑποδεξαμένης, τῷ Δεσπότη ἔργῳ ὅλων, ναοῖς τερικαλλέσι, κατεκόσμησας βοῶσα. λαὸς ὑπερυψῶτε, Χρυσὸν ἡς τῆς αἰῶνας. **Στ.**

Α τῆς ψυχῆς με ὁμματα, ταῖς πολυλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωσάντα, Θεοτόκε φώτισον. τὴν νῦν με ἡλιώσον, καὶ τῷ καρδίᾳ δέομαι, ἐκτραπτομένῳ, ἡδοναῖς πολυτρόποις. καὶ σῶσόν με βοῶντα, Ἱερῆς Ἀλογητε, λαὸς ὑπερυψῶτε.

Ω, δὴ θ'. Εξίστη ἐπὶ τέτῳ.

Ο γ'ταφῶ οὗτα κῆται τὸ ἱερόν, Κωνσταντίνε καὶ τίμιον σῶμασσα, μαρμαρυγὰς, θῆων ἱαμάτων ἡλικρινῶς, τοῖς προσιῶσι πάντοτε, βλύζῃ ἱαμάτων παντοδατῶν. τὸ σκότος ἀτελώνων, καὶ φέγγα ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τῆς ἀφηνιάντας.

Α γίως σου τελείασα τῷ ζωῷ, σωὺ Ἀγίοις νυῖ κατεσκληνώσας, ἀγιασμεῖ, πλήρης γνωμομένη καὶ φωτισμῷ. ἔργῳ ἱαμάτων πάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τῆς ποταμῆς, καὶ πάθη καπακλύζεις, Ἐλσίῳ μακαρία, καὶ καταρδάεις πᾶς ψυχῆς ἡμῶν.

ΠΡοάναρχε, ἀθανάπε Βασιλεῦ, Βασιλεὺς τῆς ἄνω ἡξίωσας, ἡς Ἀσσεβῶς, πάλ' ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τῷ βασιλείᾳ Κύριε, ἡγατηκότας ἡλικρινῶς, Ἐλεῶν τῷ ἀγίῳ τὸν Μέγαν Κωνσταντίνον. ὦν ταῖς πρεξτάνας οἰκταρον. **Θεοτοκίον.**

Α ὦν πάντων Βασιλείᾳ καὶ Ποικίλῃ λαβῶσα Παρθένε ἐκύησας, μερίδῳ οἰάτερ Βασίλισσα δεξιᾷ. ἡς, μερίδῳ σαι. ὅθεν δυσωπῶσιν ἀταδίκης, καὶ δελύτρωσαί με, ἐν ἄξον.

Εξοῖς προβάτοις. **Τ**οῖς Μαθηταῖς.

Εξάτος, ἡρώτων ἡληφε, τὸ βασίλειον.

Ο γ'κ ἔργῳ, ἀλλ' ἐκ τῆς θῆας χάριτος, Κωνσταντίνε.

σαντίν^Θ ὁ Μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ ὑπανό-
θεν. ὁξασράττων δὲ βλέτα, Σταυρῷ τῷ
Θῆον τρόπαιον. ὅς ἐν τέτρω ὀλέσας τὴν δυσ-
μοῖαν, καὶ Εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην. ἐν
Κόσμῳ δὲ ἐκράττει, τὴν ὁρθόδοξον Πίσιν.

Καὶ τῆς Εὐορτῆς.

Εἰς τὴν Αἴνους, ᾗ. προσόμοια, ἡχος πῆ.

Ω τῷ Παραδόξῳ Θαύματι.

Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε, Ὁρθοδο-
ξίας τηγῇ, ἡ ποτίσασα πάντοτε, τοῖς
γλυκίστιναις νάμασι, τὴν Ὑψήλιον ἀπασαν.
χαίροις ἡ ρίζα, ὅξ ἡς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ
τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χρυσῇ. χαίροις τῷ
καύχημα, τῷ περάτων εὐδοξίᾳ Χρυσιανῶν,
Βασιλείων πρώτισε. χαῖρε χαρὰ τῷ τρισῶν.

Ο Βασιλῆων τῆς Κτίσεως, τὸ ἀπαθὲς
προορῶν, τῆς καρδίας σου πάνσοφε, λο-
γικῶς θηράσας, ἀλογίᾳ κρατέμενον. καὶ
καταυγάσας τὴν σὺν δianoian, τῆς ἀσε-
βείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, Κόσμῳ ἀνέδαξε,
φωταυγῇ ὡς Ἡλίον, μαρμαρυγῇ, θείων
ἀποτέμνοντα, πράξεων εὐδοξίᾳ.

ΡΑ τῷ Κυρίῳ διδάγματα, καθάτερ-
γῇ ἐκλεκτῇ, δεξαμένη πάντῃ, ἐναρέτων
πράξεων, ἀκαρτίαν ἐβλάστησας, τῆς
διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέψασαν, τῇ ἐκμι-
μῇ, Ἐλεῶν πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου.
ὁθεν ἱορτάζομεν περὶ χαρῶς, σήμερον τὴν
μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

ΓΛαιον ἀγαλλιᾶσθαι, τὴν σὴν μετόχως
Χρυσῇ, Κωνσταντίνον Ἐλεῶν, πα-
ραδόξως ἐχέρας, τὴν ἀπάτην μισήσαν-
τας, καὶ σὴν τὸ κάλλος, ἐπιποθήσαντας, καὶ
Βασιλείας, τῆς ὑπανίστασθαι, τέτρω ἡξίωσας,
τεβῶς τὸ πρότερον ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε
ἀφίσαντας, τῇ ἐπινάσσει.

Ο ἡχος πῆ **Μεθόδιος Πατριάρχης.**
νόθῳ, ἡμῶν Ἀναξ καὶ Θεός, ὁ πλοσσίαις
μας τῷ Σταυρῷ τῶν αἰοδιμον, διὰ ση-
εὐ τέτρω φήσας νῆα Κωνσταντίνε ἐξώρησεν.
τήσας σὺν Μητρὶ θείᾳ ὑπὸ σου ὄν ἀναζη-
θῆς, τέτρω καὶ κράτος εἰ, καὶ ἀφῶν ὡς ἐπὶ
ὄν ἐκτάει, ὑπὲρ ὁρθοδόξων ἡμῶν. σὺν αὐτῇ
φιλοχρίστῳ σταυρῷ, καὶ πάντων ἡμῶν, καὶ τῷ
μῶν σου τελόντων τρισῶς, τὸν μόνον μνή-
μῳ, λυτρωθῶναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, τῆς Εὐορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

**Εἰς τὴν Ἀνταργίαν Τυπικῇ, καὶ ἐκ τῷ Κανό-
νος. ᾠδὴ γ'. καὶ δ'.** Προκίρι. ἡχος πῆ.

Εἰς τὰσαν τὴν γλῶσσαν ὁξήλθεν.

ᾗ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται.

Πράξεων τῷ Ἀποστόλῳ τοῦ Ἀναγνώστη.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγγέλους
Βασιλῆς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπι-
τρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε
Παῦλ^Θ ἀπελογᾶτο, ἐκτάνας τὴν χάριν.
Ἐν οἷς καὶ πορεύομεν^Θ ἄς τὴν Δαμασκὸν
μετ' ὁξείας, καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῷ
Ἀρχιερέων, ἡμέρας μείσης, καὶ τὴν ὁδὸν
ἄδον, Βασιλεῦ, ὑπανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμ-
πρότητα τῷ Ἡλίῳ, περιλάμψαν με φῶς,
καὶ τὴν σὺν ἐμοὶ πορεύομεν^Θ. Πάντων δι
καταπεσόντων ἡμῶν ἄς τὴν γλῶσσαν, ἡκιστα
φωνῶν λαλῶσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν τῇ
Εβραϊδὶ διαλέκτῳ. Σαβλ Σαβλ, τί με διώ-
κεις; σκληρόν σοι πρὸς κούτρα λακτίζαν.
Εγὼ δὲ ἄτον· τίς ἂν Κύριε; Ὁ δὲ ἄτον
Εγὼ ἡμῖν Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνα-
στηθι, καὶ στήθι ἐπὶ τὴν πόδα σου· ἄς τὴν τοῦ
ὁφθίω σοι, προχαρίσασθαι σε ὑπὲρ τῶν
μάρτυρα, ὧν τε ἄδες, ὧν τε ὁφθίω σοι
ὁξαιρέμενός σε ἐκ τῷ λαῷ, καὶ τῷ ἔθνει,
καὶ νῦν σε ἀποσέλλω, ἀνοίξαι ὁφθαλμοὺς σου
τῶν, τῷ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτὸς ἄς φῶς,
τῆς ὁξείας τῷ Σατανᾷ, ἐπὶ τὸν Θεόν. τ
λαβὴν αὐτὸς ἀφῆκεν ἀμαρτιῶν, καὶ κληρὸν
τοῖς ἡγιασμένοις, τίς τῇ ἄς ἐμέ. Ὁ δὲ
Βασιλεῦ Ἀγγέλτα, ἐκ ἐγενόμην ἀπαθ
τῇ ὑπανίῳ ὁπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκ
πρώτον, καὶ Ἱεροσολύμοις, ἄς τὰσαν τε
χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπὸ
γελον μετανοῶν, καὶ ἐπιστρέψαν ἐπὶ τὸν Θεόν
ἀξία τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

**Τὸ δὲ Εὐαγγέλιον, ζήτη τῇ γ'. τῷ Νοε-
βρίῳ, ἄς τὸν Ὁρθρον τῷ Χρυσόστομῳ.
Κοινωνικόν. Εἰς τὰσαν τὴν γλῶσσαν.**

**Εἰς τὰς καβ'. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρι Βασίλ-
σκῳ. Ζήτη τὴν Ἀκολουθίαν ἄς Μάρτυρα
Εἰς τὰς καγ'. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν καὶ
Ὁμολογητῷ Μιχαὴλ, Ἐπισκόπῳ Σουλ-
δων. Ζήτη τὴν Ἀκολουθίαν ἄς Ἱεράρχῳ**

Εἰ.

Εἰς τὰς κδ. Τῷ Οσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τῷ ἐν τῷ θαυμασῷ ὄρα . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Οὔσιον .

Εἰς τὰς κε. Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τῷ Ἀγίῳ ἐνδόξῳ Προφῆτῃ Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ . τῷ Ἀκολοθίαν ἔασαν τῷ Ἐσπερανῷ, τῷ Οὔθρῳ, καὶ τῆς Λατοργίας, ζήτη Φάρσαρῶ κδ.

Εἰς τὰς κς. Τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῃ Κάρτῳ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἀπόστολον .

Εἰς τὰς κζ. Τῷ Ἀγίῳ ἐνδόξῳ Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱερομάρτυρα .

Εἰς τὰς κη. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Εὐτυχῆς, τῷ ἐν Μελιτινῇ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Μάρτυρα .

Εἰς τὰς κθ. Τῆς Ἀγίας Οὔσιομάρτυρος Θεοδοσίας . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἀγίαν Οὔσιομάρτυρα Γνωαῖκα .

Εἰς τὰς λ. Τῷ Οσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰσααίου . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Οὔσιον .

Εἰς τὰς λα. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρῳ Ἐρμῆ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Μάρτυρα .

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχα ὥρας ιε'. καὶ ἡ νύξ ὥρας θ'.

Εἰς τῷ α. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρῳ Ἰεσίου, καὶ τῷ σὺν αὐτῷ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Μάρτυρα .

Εἰς τὰς β. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ομολογητῇ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱεράρχῳ .

Εἰς τὰς γ. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρῳ Λακίλ-Λιανῷ . ζήτη ἢ Μάρτυρα .

Εἰς τὰς δ. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνῃ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱεράρχῳ .

Εἰς τὰς ε. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυρος Δωροθέῳ Ἐπισκόπῳ Τύρῃ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱερομάρτυρα .

Εἰς τὰς ς. Τῷ Οσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος, τῷ νέῳ Ἠγεμῶν τῷ Δαλμάτῳ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Οὔσιον .

Εἰς τὰς ζ. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυρος Θεοδότῃ Ἀγκύρας . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱερομάρτυρα .

Εἰς τὰς η. Τῷ Ἀγίῳ Μεγαλομάρτυρῳ Θεόδωρῳ τῷ Στρατηλάτῃ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν Φάρσαρῶ ἢ .

Εἰς τὰς θ. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Κυρίλλῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱεράρχῳ .

Εἰς τὰς ι. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀντωνίνης . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Μάρτυρα .

Εἰς τὰς ια. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρσολομαίου, καὶ Βαρνάβα . τῷ Ἀκολοθίαν ζήτη ἢ Ἀποστόλους .

Εἰς τὰς ιβ. Τῷ Οσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Οὐνοφει . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Οὔσιον .

Εἰς τὰς ιγ. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἀγίαν Γνωαῖκα Μάρτυρα .

Εἰς τὰς ιδ. Τῷ Ἀγίῳ Προφῆτῃ Ἐλισσαίῳ, καὶ τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθόδιῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ομολογητῇ . ζήτη τῷ Ἀκολουθίαν ἢ Προφήτῳ, καὶ ἢ Ἱεράρχῳ .

Εἰς τὰς ιε. Τῷ Ἀγίῳ Προφῆτῃ Ἀμώς . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Προφήτῳ .

Εἰς τὰς ις. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργῷ Τύχῳ Ἀμαθάντων . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱεράρχῳ .

Εἰς τὰς ιζ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μανηλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Μάρτυρα .

Εἰς τὰς ιη. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρῳ Λεοντίῳ . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Μάρτυρα .

Εἰς τὰς ιθ. Τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῃ Ἰέδῳ . τῷ Ἀκολοθίαν ζήτη ἢ Ἀπόστολον .

Εἰς τὰς κ. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυρος Μεθόδιῳ Ἐπισκόπῳ Πατάρων . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱερομάρτυρα .

Εἰς τὰς κα. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρῳ Ἰελαϊανῷ τῷ Ταρσεῖς . ζήτη ἢ Μάρτυρα .

Εἰς τὰς κβ. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυρῳ Εὐσεβίου Ἐπισκόπῳ Σαμωσατών . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἱερομάρτυρα .

Εἰς τὰς κγ. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀργιππίνης . ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν ἢ Ἀγίαν Γνωαῖκα Μάρτυρα .

Μωὶ τῷ αὐτῷ Κ Δ'.

Τὸ Γενέσιον τῇ τιμῇ εὐδόξῃ Προφῆτη

Προδρόμου καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ.

Εσπείρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ ἡμελοῦμεν
τῷ Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς
δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾠ. ἡ. καὶ ψάλλομεν ᾠ. ἰδιόμ. ἤχος δ. Ἰωάννης Μοναχῶ.

Πῦα τῇ Ζαχαρίᾳ τῷ σιωπῷ, γεννηθεὶς
ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ εἰς ἐπετε τὸν Πατέρα
σιωπῶν, προελθούσης τῆς φωνῆς. ἀλλ' ὡς περ
ἀτίσηθῆσαν πῶλιν τὴν γλώτταν ἔδῃσαν, ὅτω
φανερωθῆσαν, δοῦναι τῷ Πατρὶ τῷ ἑλᾶθε-
ρίαν. ᾧ καὶ ἀγγεγίδια, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ
τῷ Λόγῳ, καὶ φωτὸς Πρόδρομος· πρεσβάων
ὑπὲρ πάντων ψυχῶν ἡμῶν. **Ο' αὐτός. Δίς.**

Εἡμερον ἡ φωνὴ τῷ Λόγῳ, τῷ φωνῷ δι'
ἀτίσιαν κρατεμύνω, λύα τῷ Πατρὶ-
κῷ· καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνω τῷ ἄτεκ-
νῳ, δεσμὰ τῆς σαρώσεως λύων τὰ μητερικά.
ὁ λύχνος τῷ φωτὶ προέρχεται· ἡ αὐγὴ τῷ
Ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης, μινύα τῷ ἑλᾶσιν,
ἐς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν πάντων ψυ-
χῶν ἡμῶν. **Ἀνατολὴς, ὁ αὐτός.**

Θεὸς Λόγος μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτε-
σθαι, Ἀγγελὸς ἐκ σαρωτικῶν ὠδίνων
προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν, καὶ Προφῆτης περυσότερος. ἔδα γὰρ
θάων τραγμάτων, παραδόξως ἔναι τὰς ἀρ-
χάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γότιμον· καὶ ἀνὰ
σποράς σύλληψις· ὁ ποιὼν θαυμάσια, ἐς
σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρὶς Κρήτης. Ο' αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἔξ
ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελ-
θῶν· ὁ μᾶζων πάντων πάντων Προφητῶν Προφη-
της, καὶ ἕτερος ἐκ ἐσιν, εἰς ἐγγήγερται. ὅτι τῷ
Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολοῦσα τὸ ὑπέρ-
λαμπρον· καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ Νυμ-
φῶν ὁ Νυμφίος· κατασκαδαῖζων Κυρίῳ
λαὸν περιέσιον· καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ
Πνεῦμα διὰ τῷ ὕδατος. τῇ Ζαχαρίᾳ ὁ βλα-
τός, καὶ τῆς ἐρήμῃ τὸ κάλλισον θρέμμα. τῆς
μετανοίας ὁ κήρυξ, ἡ κάθαρσις πάντων ἀμπελα-
ημαίων, ὁ ποῖς ἐν ᾧ ἀγγεγλιζόμενοι, ὡς
ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβάων ὑπὲρ
πάντων ψυχῶν ἡμῶν. **Ο' αὐτός.**

Προφῆτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀ-
δάχθης τῇ Χειρὶ Ἰωάννη, σκιρτῶν
ἀγαλλόμενος ἐν τῇ νηδύϊ τῆς Μητρός· ὁρ-
τῶν Βασιλίδαν ἑλθούσαν πρὸς τῷ δέλι-
φύσσον τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορος
πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς σάρκας καὶ τῇ πρεσβυτέρῃ, καὶ
ἐπαγγελίαν ἀνατάλαντα. αὐτὸν ἰκέταί
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Ο' αὐτός.**

Ωτὸ παραδόξον θαύματος· ὁ τῷ λόγῳ
τῇ Ἀγγέλῳ μὴ παύσας, λείγοντος ὁ
σύλληψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ πέξα Τίον· ὁ λ-
γων, πῶς αὕτη πέζεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβλεψεν
καὶ κήνης τὰ μέλη νεκρώσεται· ὁ καταδικασθῶν
σιωπῶν διὰ τῷ ἀπίσιαν, σήμερον ὁρᾷ τι κτε-
μενον τὸ ἐπαγγελθῆναι· καὶ σιωπῆς λυθῆς, ἄ-
φροσύνην ἐσοικίζω· ἀλογητὸς, βοῶν, Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ
ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων
τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. **Ο' αὐτός.**

Ιωάννη πανάφῃμε, καὶ οἰκουμενικῇ Ἀπό-
στολῇ, τῷ τῷ Γαβριὴλ ἀγγελίον, καὶ τῆς
σάρκας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμῃ τὸ κάλλισον
θρέμμα, καὶ γνήσιον φίλε τῷ Νυμφίῳ Χειρὶ, αὐτὸν
ἰκέταί, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δόξα, ἡχος π. β. Βυζαντίς.

Εἡμερον τῷ φωτὶ ὁ λύχνος, προσδοτοῖται
τῷ ἑλᾶσιν Θεῷ τῷ Λόγῳ, ὡς ἀσὴρ
φανός. σήμερον Ζαχαρίας γλώτταν ἐτρά-
νωσε, σιωπῇ ἔξασκήσας, Ἀγγέλῳ προσά-
ξαντος. ἔπρετε γὰρ ὅτω τὸν πατέρα τῆς φωνῆς,
μὴ σιωπῇ φυλάτταν, προελθούσης ἐκ γασ-
τρὸς σαρωτικῆς· καὶ παντὸς τῷ Κόσμῳ τῷ
λύτρωσιν, ἀγγεγλιζομένης ἐν παρρησίᾳ
πολλῇ. **Και νῦν. Ο' αὐτός.**

Πῦα Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον
τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον
τῆς δόξης· ἡσπᾶσαντο ἀλλήλαις αἱ μητέρες, καὶ
τὸ βρέφος ἐσκιρτήσεν. ὁδοῦν γὰρ ὁ δέλιος
ἦν τὸν Δεσπότην. θαυμάσασα ἡ Μητὴρ τῇ
Προδρόμῳ, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τῷ τῷ, ἵνα
Μήτηρ τῷ Κυρίῳ με ἑλθῇ πρὸς με; ἵνα σῶσθαι
λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.
Εἰσοδὸς. τὸ Προκαίμενον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ
Ἀναγνώστῃ. Γενέσιως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἴτε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρρα ἡ
γυνὴ σου, ἐκλήθησεται τὸ ὄνομα αὐτῆς
Σάρρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτῆς.
Εὐλογήσω δὲ αὐτῇ, καὶ δώσω σοι ἕξ αὐτῆς
τέκνον.

πέκνον· καὶ ἀλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσαι ἕως ἔθνη, καὶ Βασιλεὺς ἐθνῶν ὅς αὐτὸ ὄξελάσσονται. Καὶ ἔτεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, καὶ ἐγένετο, καὶ ἔπειν ἐν τῇ διαθείᾳ αὐτῷ· Εἰ τῷ ἱκα-
πονταιτῇ γεννησεται Υἱός; καὶ ἂ Σάρρα ἐννοή-
χοντα ἐπὶν ἔστα πέζεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἀ-
βραάμ· ναὶ· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου πέζεται σοι
Υἱόν, καὶ καλέσας τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰσαάκ· καὶ
ζήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν, ἡς διαθήκην
αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι
προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγένετο δὲ Σάρρα ἐν
ἐαυτῇ λέγουσα· Οὐτως μοι γέγονεν ἕως τῆς
νωῦ, ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ ἔπειν
Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· τί ὅτι ἐγένετο
Σάρρα ἐν ἐαυτῇ λέγουσα· Ἀρά γε ἀληθῶς
πέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσῃ
ταρά πρὸς Θεῷ πάν ῥήμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέ-
ψατο τὴν Σάρραν, καὶ ἰδοὺ ἐλάλησε· Καὶ
συλλαβῶσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ Υἱόν ἡς τὸ
γῆρας, ἡς τὸν καιρὸν καὶ ἰδοὺ ἐλάλησεν αὐτῷ
Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγ-
δόῃ, καὶ ἰδοὺ ἐνετάλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.
Καὶ Ἀβραάμ ἡ ἐπὶν ἱκατόν, ἡνίκα ἐγένετο
αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ Υἱός αὐτῷ. Εἶπε δὲ Σάρρα· γέ-
λωπά μοι ἐποίησε Κύριος, ὅς γὰρ ἂν ἀκῆση,
συγχαρῆταί μοι. Καὶ ἔπειν· τίς ἀναγγελεῖ
πρὸς Ἀβραάμ, ὅτι θηλάξῃ παιδίον Σάρρα,
ὅτι ἔτεκεν Υἱόν ἐν τῷ γήρατι; Καὶ ἡνυμῶθη
τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη. καὶ ἐποίησεν
Ἀβραάμ δοχλὸν μεγάλον, ἡ ἡμέρα ἀπεγα-
λακτίσθη Ἰσαάκ ὁ Υἱός αὐτῷ.

Κεφῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ
τῆς φυλῆς τῆς Δαὶν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μα-
νωὲ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ὦρα, καὶ ἔκ ἐτιπτε. Καὶ
ᾤφθη Ἀγγέλῳ Κυρίου πρὸς τὴν γυναικα,
καὶ ἔπειν πρὸς αὐτῇ· ἰδοὺ σὺ ὦρα, καὶ ἐν γαστρὶ
ἔχεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. Καὶ νυνὺ φύλαξαι, μὴ πῆς
οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον·
Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. καὶ
σῖδηρος ἐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τῷ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσαι τὸ παιδάριον
ἐκ τῆς γαστρὸς. καὶ ἡλθον ἡ γυνὴ, καὶ ἔπειν τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ὅτι ἀνδρωπῶ τῷ Θεῷ
ἡλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς ὡς ὄρασις
Ἀγγέλου τῷ Θεῷ, ἐπιφανὴς σφόδρα. Καὶ
ἔπειν· ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. καὶ
νυνὺ μὴ πῆς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν

ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεῷ ἔσαι τὸ παι-
δάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐ-
τῷ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔπειν·
ἐν ἐμοὶ Κύριε ὁ ἀνδρωπῶ τῷ Θεῷ ὃν ἀτίσῃ-
λας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω
ἡμᾶς, τί ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτο-
μῶ. Ἡλθε δὲ ὁ Ἀγγέλῳ πρὸς Μανωὲ,
καὶ ἔπειν· Ἀπὸ πάντων ὧν ἔπειν πρὸς τὴν γυ-
ναῖκά σου, φυλαξάσθω· Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκτο-
ράζεται ὅς ἀμτέλῃ, ὃ φάγεται. καὶ οἶνον καὶ
σίκερα μὴ τίετω. Καὶ ἔπειν Μανωὲ πρὸς τὸν
Ἀγγελον Κυρίου· Τί ὀνομάσοι, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου δοξάσωμεν σε; Καὶ ἔπειν
αὐτῷ ὁ Ἀγγελος Κυρίου· Ἰνα τί ἐρωτᾷς; τὸ
ὀνομάμῃ, καὶ αὐτὸ ἐστὶ θωμαζόν. Καὶ ὃ προ-
σέθηκεν ἔτι ὁ Ἀγγελος Κυρίου ὁφθῆναι πρὸς
Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναικα αὐτῇ.

Προφητείας Ἠσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΠΑΡΕΛΕΓΑ Κύριος· Παρακαλᾶτε, παρα-
καλᾶτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ
Γεράς λαλήσατε ἡς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ.
Παρακαλέσατε αὐτῇ, ὅτι ἐπλήσθη ἡ πατή-
νωσις αὐτῆς. Λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία·
ὅτι ἐδέξατο ἐκ χάριτος Κυρίου διπλὰ τὰ αἵμαρ-
τήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἐποιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, ἀλθέας ποιᾶτε
τὰς τρίβους αὐτῆς. Ἐπ' ὅρας ὑψηλῆς ἀνάβηθι ὁ
ἀναγγελιζόμενος Σιών. Ὑψώσῃ τὴν ἰχθυί-
ν τὴν φωνήν σου ὁ ἀναγγελιζόμενος Ἱερουσα-
λήμ. Ὑψώσατε, μὴ φοβῆσθε. Ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεός. Ἐγὼ ἐπακέσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ
ἐκ ἐγκαταλήψω αὐτῆς. ἀλλὰ ἀνοιξὼ ἐκ τῶν
ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων τηγᾷς.
Ποιήσω τὴν ἐρημον ἕως ἔλθῃ, καὶ τὴν διψῶσαν
γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς
αὐθιγεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάψωσαν δικαιοσύ-
νῃν. Ἀνατρελάτω ἡ γῆ, καὶ βλασησάτω ἔλεος
καὶ δικαιοσύνην ἀναγγελαίτω ἅμα. Φωνὴν δὲ
προσωπῆς ἀναγγελάτε. ἀκῆσόν γενέσθω τὸ
πᾶν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσα-
ται Κύριος τὸν δόλον αὐτῷ Ἰακώβ. καὶ ἐνὶ διψ-
σωσι δὲ ἐρήμῃ, ἄξῃ αὐτῆς ὕδωρ ἐκ τέτρας.
Εὐφρανθήτω ἡ γῆ καὶ ὃ τίκεται, ῥῆξον, καὶ βό-
σον ἡ ἐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐ-
ρήμῃς, ἡ τῆς ἐχέσεως τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτῴν, ἡ. ἰδιόμ. ἡχ. α.

ΕΤΑΛΑΞΑΤΕ τὰ ὄρη γλυκασμῶν, καὶ οἱ βῆ-
λῳς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐπέχθη ἐκ

φητεν

Φητῶν ἡ κρητὶς· ὁθι τῷ Χερσῷ, ἐδάχθη
Πρόδρομῷ, καὶ Μάρτυς ἀψάδης τῆς παρ-
σίας αὐτῷ. πνύματικοῖς ἐν ἄσματοςι, συμ-
φώνως τῷ Βαπτισῇ ἐβοήσωμεν· Προφῆτα
κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, τρέσβαλε τῷ σφιδωταί
ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Οἱμοιον.

ΚΑΠΕΛΑΪΓΗ ΓΩΤΗΦ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν ἕς νῦν, τὸν ἐπὶ τόκον ὑε-
τὸν, ἐν τῇ ἀποόρῳ συλλήψασθαι Θεοτόκε. βάτων
ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀάρων, τῷ
βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁμνήσωρσες, καὶ
φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκράνγαζε· Παρθεύος
τίκτα, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μετὰ Παρθεύος.

Μετὰ τῷ β'. ἔλκ. ἡχ. πῃ.

Τῷ Σοφίῳ καὶ Λόγον.

Πῆς Χερσῷ παρσίας ἡ ἀπαρχή, παραδό-
ξως ἐπέχθη ὡς ἀληθῶς, Γωάννη πανά-
φῃμε, Προφητῶν τὸ κεφάλαιον· καὶ ὡς φωνῇ
τῷ Λόγῳ, ὑπάρχων ἐκράνγαζε· μετανοᾷτε ἡγ-
γικεν, ἔρχων τὸ Βασίλειον· ὁθι ἐτοιμάσας,
τῷ ὁδὸν τῷ Κυρίῳ, τῆς χάριτος Πρόδρομος,
ἀνεδάχθη τοῖς τέρατι, Βαπτιστῇ καὶ Ἀπόστο-
λε. τρέσβαλε Χερσῷ τῷ Θεῷ, ἡ πταισμά-
των ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τῷ ἀγίῳ μνήμῳ σου.

Στ. Οἱμοιον.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΑΡΘΕΝΕ ΜΗΤΗΡ ΘΕῶ, τῆς ψυ-
χῆς μετὰ πάθῃ τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέο-
μαι, καὶ συγγνώμῳ παράχρημοι, ἡμῶν
πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα, μολύνων ὁ ἀθλιος. οἱμοι τί ποιήσω,
ἐν ἐκάνῃ τῇ ὥρᾳ, ὡς ἴκα οἱ Ἀγγελοι, τῷ ψυ-
χῷ με χωρίζουσιν, ἐκ τῷ ἀθλίῳ με σώματος;
τότε Δέσποινα βοήθαί μοι γυνεῖ, καὶ προσάτης
θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δὲ δὸς σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον ἔλκ. ἡχ. πῃ.

Τὸ προσαχθεῖν μουσικῶς.

ΓΑΛΛΙΑΘΩ ὁ Πατὴρ, Μήτηρ ἀφραίνε,
ὅτι Προφῆτῳ ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον,
τὸν θεοκλήτων Πρόδρομον ἕξ ἐπαγγελίας· ἡ
σῆρα βρέφος δηλάξα τὸν Βαπτιστῇ. καὶ χαί-
ρα ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· γλώσσα
με λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, λύχνη τῷ
μεγάλῳ Φωτὶ. ὅπως θαῦμα παράδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οἱμοιον.

ΠΩΝ Ἀσωμαίων σου Χερσῇ, καὶ τῷ Προδρό-
μῳ, ἡμῶν Μαθητῶν καὶ Προφητῶν, καὶ ἡμῶν
Μαρτύρων, ἡμῶν ἀγίων ἀπαύτων καὶ τῆς Θεοτό-
κου, πρεσβείας τῆς ἀπαράδρου καὶ ἀγαθῆς, μη-

τρός σου ἐκδυσωπόμεν· δίδε ἡμῖν, τῷ φωτὶ
σου πορεύεσθαι. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, τυχεῖν
τῆς Βασιλείας σου, διὰ πλάγχθα ἐλπίς σου.

**Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῷ τε-
τάρτῳ ἡχῷ. Προκάμεσον, ἡχος δ'.**

Καὶ σὺ Παιδίον Προφῆτης Ὑψίστος.

Ἡ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῷ κτ. Λυκαῖν.

ΠΩ, ἡμεῖς ἐκάνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ
γυνὴ Ζαχαρίας, καὶ περιέκρυβεν ἐαυτῷ
μυῖας πεύτε, λέγουσα. Ὅτι ἔπωμοι τετοίη-
κεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, ὡς ἐπᾶδεν ἀφελᾶν τὸ
ὄναδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ
ἐτλήθη ὁ χρόνος τῷ τεκῆν αὐτῷ, καὶ ἐγέννη-
σεν Υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περὶ οἱ καὶ οἱ συγ-
γενῆς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτῇ μετὰ αὐτῆς, καὶ συνέχαρον αὐτῇ. Καὶ
ἐγενέτο ἐν τῇ ἐγδόῃ ἡμέρᾳ, ἡλθον περιτεμαῖν
τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλεον αὐτῷ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τῷ Πατρὸς αὐτῷ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖ-
σα ἡ Μήτηρ αὐτῷ, ἔειπεν ἄχι, ἀλλὰ κληθή-
σεται Γεωάννης. Καὶ ἔειπεν πρὸς αὐτῷ· ὅτι
ἐδᾶς ἐσιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅς καλεῖται τῷ
ὀνόματι τέτω. Ἐνεύθον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτῷ,
τὸ, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰ-
τήσας τινακίδιον, ἔγραψε λέγων. Γεωάννης
ἔστι τὸ ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες.
Ἀνεώχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτῷ παραχρημα, καὶ
ἡ γλῶσσα αὐτῷ, καὶ ἐλάλα, ἀλογῶν τὸν
Θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας θρόβος τῆς τε-
ρμολοκῆντας αὐτῆς. καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὁρᾷ τῆς ἱε-
ραίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ
ἔθετο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τέτω ἔστι;
καὶ ἡ Ζαχαρίας μετὰ αὐτῷ. Καὶ Ζαχαρίας
ὁ Πατὴρ αὐτῷ ἐτλήθη Πνύματῷ Ἁγίῳ.
καὶ προσφῆτάσας λέγων. Εὐλογητὸς Κύριος
ὁ Θεός τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ
ἐποίησε λύτρωσιν τῷ Λαῷ αὐτῷ. καὶ σὺ πα-
δίον, Προφῆτης Ὑψίστος κληθήσῃ· προπορεύ-
σῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδὸν
αὐτῷ. Τὸ δὲ παιδίον ἡύξανει, καὶ ἐκραταῖ
Πνύματι· καὶ μετὰ ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέ-
ρας ἀναδείξῃ αὐτῷ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Ο' Ν'. Δόξα. Τῷ τῷ σὺ Προδρόμῳ.

Καὶ νῦν. Τῷ τῷ Θεοτόκῳ πρεσβείας.

Ἡ. Ἐλίσσον με. Καὶ τὸ ἰδίον. ἡχος Α'.

Ἡ Ἐλισάβετ. Ζήτη ἐς τὸν Ἐσπερινόν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου. **π.** **Κ**ύριε ἐλέησον, **ιβ.** οἱ Κανόνες, ὁ παρὼν τῷ Κυρίῳ Ἰωάννῃ **μετ' ἡμῶν** Εἰρμῶν ἄς ἡ. καὶ ὁ ἕτερος, ἄς ζ'.

Ω, δὴ αἱ. ἡχος δ'. **Ο' Εἰρμός.**

Πριβάτας κραταῖς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθεύς, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσῃ τῷ σώματι, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Ως ὁρθρῶ ἀπρεπής, τῇ Ἡλίῳ προτρέχων, σαλευσθεὶς ὁ βλασὸς, κηρύττα ἐμφανῶς τῆς Παρθένου τὸ κύημα. πάση νυκτὶ τῇ Οἰκουμενῇ, ἀναλάμπων τοῖς τέρασιν, φωτισμὸν ἀσεβείας καὶ χαιρέτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τῇ Ὑψίστῃ κληθῆσθ. προπορεύσῃ γὰρ Χειρῶ, βοᾷ σοι τῷ Υἱῷ, Ἰωάννη πανάφθιμε, Πανάματι ὁ Ζαχαρίας, Παναγίῳ φερόμενος, τιμὴν ὁδὸν ἐπιμάσαι τῷ Κτίσαντι.

Πημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεικῆς, ἐδάχθη ἀπαθείας, καὶ σιγῇ κατακρίνεται. λυέται δὲ ἄφρων ταύτης. ἡ φωνὴ γὰρ γεγένηται, Ἰωάννης τῷ Λόγῳ ὁ Πρόδρομος. **Θεοτοκίον.**

Η πόλις τῇ Θεῷ, τῇ τῇ Παμβασίλειῳ, Θεοδόχον ἀγαγὲς, καμῆλιον σέπτον, Θεοτόκε Πανάμωμε. φέρησον σίτῃ κληροχίαν, τιμὴν γὰρ ἀφθιμότητι, καὶ γεραίρυσαν τίς τὸν τόκον σου.

Ετέρῳ Κανὼν, ἡχος ὁ αὐτός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμηταὶ τὴν χάριν νυκτὶ, ἡ Ἐκκλησία τῇ Πανάματι. καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ἑρατίζεται, τιμὴν γενέθλιον, ἡμέραν τῷ Προδρόμῳ, ἀφροσυνῶς ἄγασσα, καὶ ἀναμίλτεσσα.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑσφόρος φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἡλίον μελῶς σήμερον, καὶ τιμὴν ἑλλαμψίν, αὐτῇ νυκτὶ προκηρύττα, ἐν ταῖσι τοῖς τέρασιν, ἀνγάζαν μέλλουσαν.

Η γὰρ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ Γεννήσῃ σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς τέρασιν, ἀκτίνες ἐφαπλύνται. σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον μελῶς Ἡλίον. **Στ.**

Ενώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δακρύα ἡ κύησις, τῆς γένεσος πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μελῶς σου, τὸν ἀσπορόν σου τόκον. καρπὸν δὲ ἀκάρτε γὰρ, νηδύος ὑψέγχε.

Καταβασία. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Ω, δὴ γ'. **Ο' Εἰρμός.**

Ο γὰρ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ τλῶπι καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῇ Πατρὶ, ἐνυποστάτω σοφία Θεῷ. ὃ γὰρ ἐστὶν Ἀγίος, πλῶς φιλάνθρωπε.

Λεωτοκίῃ μεν, ἐκ Παρθένου τελεῖται. ἡ γέννησις. ἀλλ' οἰκίετ' προσφιλῆς, ἐκ γηραλίας καὶ γένεσος μητρός. ἀκόπως προτρέχα γὰρ, θαύμα τῷ θαύματι.

Ποτὴ καὶ γένεσος, τιμὴν Παρθένου Μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγενῆσαν ἀψάδως, τῇ ταύτης τέκῳ ὡς λείλυται, δεσμὰ τῆς σαρώσεως, Θεῷ βολήματι. **Θεοτοκίον.**

Παρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, ἡ τῇ ταύτῃ ταῖς προσβολαῖς, κλονέμενόν με γένεσος. ὃ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλῶς βοήθησα.

Αλλοῦ. Τὸς σὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ηχος τῆς ἐκ γένεσος προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρίκης, φωνῆς κηρύττα Ἐνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ εὐνοίαν, Χειρῶ συγκαταβάσεως, τὰ θῆα νυκτὶ προμηνύματα.

Γένεσος δὲ ἀκάρτε ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς ἀκαρτίας μελῶς, τῆς ἐν Χειρῶ δέτεμε, τιμὴν ἄγονον καὶ ἀκαρτεον, ἀξίνη τῷ κηρύγματι, ἀγνωμοσύνῃ Ἰσδαίων λαῶ.

Χαίρες τῆς νέας αἱ ἀκτίνες, δέξεται μὴν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ Γεννήσῃ Πρόδρομε. καὶ παλαιὰ ἀνίγματα, καὶ οἱ σκιῶδες γράμματος, μεταχωρῶν τύποι ἀτήρησαντο. **Στ.**

Ελυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ κατὰ δίκης ἡμῶν βροτῶν, καὶ ἐαυτῷ συωδέσεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπάλογῃσας ἅπαντας, τῆς Θεοτοκόν σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τὸς σὺς ὑμνολόγους.

ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως περ Ἡλίου φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, δέξανέταλεν ἡμῖν, τῇ Ζαχαρίῳ ὁ Υἱός. καὶ τῇ Πατρὶ διαλύει τὴν ἀφωγίαν. καὶ ταῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀδυνατε βοᾷ, τὸς τῇ Κυρίῳ ὁδός. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλδέσεται, καὶ σῶσα τὸς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας. ὃν προκηρύξας, ὡς Ἰωάννη, ἰκέταί τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Στ.**

Δόξα, πάλιν, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Στ.

Ω, δὴ δ'. **Ο' καθεύδωνος ἐν δόξῃ.**

Περὶ τῶν ἀπορρήτων, προοδία Μυσήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς Θεομοθεσίας

τῆς φύσεως, τῆς ἀρρώστιας ἢ λύσις προμηνύσασα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χρυσὲ καὶ τὴν θείωσιν.

Η Σαῖας μεν πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσεν, σαρκωθησομένῳ, Ἀγγελον βροτὸν τὸν ἰσάγγελον. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα· δόξα Χρυσὲ τῇ δυνάμει σου.

Υ Πηρετῆσαι ὡς δούλος, τῷ Δεσπότῃ γεγενημαί. ἃς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τότε καταγγέλλαι τῷ ἔλθῃ. ὡς τῆς Παρθένου τὸν τόκον, προτιςώπεται, παραδόξως, γαρύσσει ἡρώς ἐκβλαστήσασα. **Θεοτόκιον.**

Η Ἀγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ἠυδόκησεν, ὡς ἀλώδη οἶκον, Λόγος τῷ Πατρὶ οὐ πέρθεος, ἐ διεφθάρη τὴν μήτραν, ἐκ ὠδίνησε. καὶ γὰρ πέπεκεν, Ἐμμανὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Α' ΜΘ. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ρ Εἰθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προάτρεπτιζα, τὸν Δεσπότην τὸν αὐτῷ, ἀγιασμὸν τικόμενον, σήμερον ἐκ γάρας θείων.

Α Ἰ τῆς ἀγαθότητος τῷ Ποιητῇ, δωρεὰν προκύπτει ἀνωθεν, τῷ ἑωσφόρῳ, διανέχοντος ἐν γῇ· καὶ τῷ αὐτῷ ἐτέλλαμψιν, καὶ ἐπιδημία κηρύττονται.

Γ Ἀλπιγὲ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον ἐκ γάρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ μινύα τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὃς ἀγνῆς ἀφράδως τιτῶμενον. **Στ.**

Ω Ἐστω ἐκπλήρωμα ἔνθα ἐν σκιά, τύπων καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προφῆται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνύσας ἅπασιν, τὰ σὰ μεγαλὰ καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ω, δὴ εἰ. Ο' Εἰρμός.

Η Ὡς ἀναστήσομαι, προφητικῶς, ἔφη ὁ Θεός. νυνὶ ὑψωθήσομαι, νυνὶ δοξασιθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Ε Ἡ ὄξυνέτατε παναληθῇ, κήρυκα φωνῶν πάντων κηρύττεσθαι, γλώσῃ τῷ Πνέματι, τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, διημοσιεύω, ἑρμηνεύω ἐφ' ἡμᾶς, διακλύπτειν ὅλην σῶματός.

Ε Θεο Κύριος παναληθῇ, λύχνον σε Χρυσῇ, πᾶσι φωτίζοντα, μόνος ἐνδύοντα, τῆς ἁγιοποιήσεως αὐτῶν, ὡς διπλοῖδα, τὴν αἰχμήν.

νυν ἀψάδως, Θεῷ Λόγον Υἱόν κηρύττοντα.

Ε Ἡ θεται ἅπασα Κτίσις τῷ σῶ, τῷ θείῳ. σὺ γὰρ ἐτίγῃς Ἀγγελος Πρόδρομος, καὶ ἑρμηνεύς βροτῶν, ἀνεδήχθης, τὸν ἑρμηνεύον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκόμενον. **Στ.**

Γ Οὐ ἀποτίκτεται ἐκ τῷ Πατρὶ, ὡς σὺ τοῖς ἀν, Λόγος αἰδώς, καὶ ἀδιάστατος, ὡς Υἱὸς μονογενὴς· καὶ ἐπ' ἐχάτων, τῆς Παρθένου ὁ αὐτὸς, ὃς Ἀγίος σαρκῶται Πνέματος.

Α' ΜΘ. Ἐξέση τὰ σύμπταντα.

Ρ Ὡς νυνὶ ἢ πρότερον, φύσις ὁξυνήσασα, πρὸς τὴν ἑρμηνεύον καλὴν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκαρπείας μήτρας τεχνιότητος, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζῶν, ἐν τῇ ἀποτίεσθαι, παναοίδιμε Πρόδρομος.

Ο Λύχνος ὁ ἁσβεστός, ἐκ γάρας προερχόμενος, μινύα τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ὁξυνάπλωντα, πάντας τῆς ἀνθρώπου τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, κατακαυγάζοντα χάριτι.

Α Ἐσμένται πολυφθογγοί, γλώσσαι τῆς αἰθερίας, καὶ χάρις πλατυνόνται ἃς δόξαν, καὶ ὑμνωδία τῷ ἑρμηνεύον Θεῷ, τῷ Προδρόμῳ ταύτῃ τοῖς ἐν γῇ, σήμερον μινύοντος, καὶ τραπὼς προκηρύττοντος. **Στ.**

Ρ Ἡμασιν τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἀχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογῆσα, τὰ μεγαλὰ τῷ Θεῷ Τόκῳ σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τραπὼς· σὺ ὑπάρχῃς πάντων γὰρ, ἀφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία. Ἐξέση τὰ σύμπταντα.

Ω, δὴ εἰ. Ο' Εἰρμός.

Η Ἀθὼν ἃς τὰ βάσις τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγίς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν ὡς φιλεῖς ἑρμηνεύον.

Θ Ἐν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μητρὶ νηδυῖ· καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττῃ, θεολογῆς, σκοτανῶς θείων, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Α Σιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τῷ Κόσμῳ, Βαπτιστὰ ἱκετάων μετάνοιαν, τὴν ψυχικὴν, διαλύσαι γάρως τῶν ὑμνούντων σε τὴν Γέννησιν. **Στ.**

Α Στέκεται Θεότητος χωρεῖον, ἡ καὶ νηδύς σου, ἀπαδέδακται, ὡς Θεοτόκος ἡ αἰεὶς, Οὐρανῶν τὰ τέγματα, ἀπὸ τῆς δεδιώμεται.

Α' ΜΘ. Τὴν θάων ταύτῃ.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίξομον, τὴν Γούνησιν τὴν σὺν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο. σὺ γὰρ τὴν τέττα ἀνάγειν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώσιν ἀνεκέρυξας.

Θῆος πλῆτος διέκυψεν, ἔξ ὕψους θείῃ καὶ ἅς τὰ σύμπαντα, τῆς ἡμῶν βροτῶν ἐμφανῶς, Υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τῇ ταύτης τιττεμένης σήμερον κήρυξ.

ΜΕ Γ' ρα ἀώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύξαι νοητῶς τὰ μινύματα, ἐν τῇ Γουήσασσ, τῇ ἐκ τῆς γῆρας Πανόφημε, τῇ ἀκενώτῃ μύρῃ ἀσδεχομένη Χειρῶ. **Θεοτοκίον.**

Ενωρίσας μόνω σε Δέσποινα, Μητέρα τῇ Θεῷ προετίκτεσεν, ὁ θῆος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρίᾳ νηδυῖ Ἀγνή, καὶ τὰ σὰ μεγαλὰ προανεκήρυξε.

Καταβασία. Τὴν θάων ταύτῃ.

Κοντάκιον, ἡχος γ'. Η' Παρθένος σήμερον.

Η' Περὶ γῆρας σήμερον, Χειρῶ τὸν Πρόδρομον τίκτα, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας. ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τῶν ἐν Ἰορδάνῃ χαροθετήσας. ἀνεδέχθη Θεὸς Λόγος, Προφήτης, κήρυξ ἐμὲ καὶ Πρόδρομος.

Ο' Οἶκος.

Ετ' ἡμῶν νυνὶ τὸν τῇ Κυρίᾳ Πρόδρομον, ὅνπερ πῶ Ἰερῇ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν ἐκ μήτρας ἀκάρτε, ἀλλ' ἐχὶ ἀσπόρου. Χειρὸς γὰρ μόνος χώρῳ διώδασεν ἀδιόδωτον, ἀσπορον, τὸν Ἰωάννην γῆρας ἐγέννησεν, ἀνὰ δὲ ἀνδρὸς τῶν ἐκ ἔτεκε. τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκίασα Πατὴρ, καὶ Πνέματος ἁγίου, Παρθένος ἔτεκεν Ἀγνή. ἀλλὰ τῇ ἔξ ἀσπόρου ἀνεδέχθη ὁ ἐκ γῆρας, Προφήτης, κήρυξ ἐμὲ καὶ Πρόδρομος.

Μὴνὶ τῇ αὐτῇ κδ'. Τὸ Γενέσιον τῇ τιμῇ ἐνδόξῃ Προφῆτη Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ.

Ζαχαρία χόρῃ σὺν τῇ συζύγῳ,

Οὐ πολλὰ μὲν τίκοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτῃ ἡμέρᾳ γένετο Μήτηρ.

Υπὸ τῇ Χειρῇ ὑπὲρ πάντας, καὶ Προφῆτης τελειότατος. Ὁ προσκίρτης ἀπὸ γάρου, καὶ τοῖς ἐν γῇ τὴν τῇ Σωτῆρος κήρυξας παρυσίαν, καὶ προδραμὸν ἐν πῶ Ἀδῇ, τὴν ἀνάσασιν ἀγγεγέλισται. Οὕτως γέγονεν ἱὸς Ζαχαρίας Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς

γῆρας, τεχθῆς δὲ ἐπαγγελίας. Ὅς τὴν Πατὴρ σὺν τῇ, ἐν πῶ γενναῖα ἐπιλυσε μένος, πάντα τὸν Κόσμον χαρᾷ ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἀγγελοι, σὺν τοῖς ἀνθρώποις σήμερον ἀγάλλονται, καὶ πᾶσα Κτίσις χαρᾷ ἐπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῇ σὺν αἰσὶ ἐν τῇ ἀγίῳ πατρὶ αὐτῇ ἀκτινῇ, τῇ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίς.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρεσβύταις, ἐλεῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, διὰ τὴν αὐτῇ ἀγαθότητα.

Ωδὴ ζ'. Ο' Εἰρμός.

Η' Εἰ τῆς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραννικόν, ἡς φλυῖαφον θίμενοι, ἐν μέσῳ τυρὸς ἀνέβωον. Ἀλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν.

Υπῆρχε τὸ πρὶν ἐσποτισμένη, ἅπασα τῇ γηγενῶν, ἡ φύσις ὡς Πρόδρομος. ἀλλ' ὁρθρὸς βεῶν ἀνεφάνης. Ἀλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν.

Η' Οσῶσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ ἀκλεῖς, ἐκ γῆρας σὺ Γούνησις, διδάξασα Πρόδρομος μέλταν. Ἀλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν.

Εγεγύνατο Πρόδρομος ἐκ γῆρας. ἡλθε γὰρ παναληθῶς, τῇ νόμῳ γαρδόντος, ἡ χάρις Χειρῇ μελεδῶσα. Ἀλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν.

Α' ΜΘ. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῇ Κτίσι.

Ο' Ποιῶν πάντα, πῶ Πνέματι ὡς Κύριος, καὶ ποιητὴς τῇ ταντὸς, ἐκ γαρδύσεως καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμινύοντα, καρποφορῶν τὴν ἀκαρπὸν, τῇ βροτῶν φύσιν τὰ θῆα.

Η' Εκρωθῆσαν, τὴν μητρίαν ὡς ἐξώσε, μήτραν πῶ τέκωσεν, ὁ ζωοδότης Χειρὸς, διὰ τῇ κηρύγματος τῇ σὺ ἀνέστησε. καὶ ἀνέρρωσε, νεκρωμένης Πρόδρομος, τῇ βροτῶν τὴν προσδοκίας.

Υπὲρ Ἡλίου, ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θῆον Πανόφημε, ἀσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σὺ φαιδρύνεται καὶ ὠραίζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὕμνολογῇ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν ἡς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εδῶν Ἀχρῶντε, τὴν δόξαν σε οἱ δίκαιοι, τὰ λαὶ ἐξήτησαν. ἰὼ καθορῶμεν ἡμῖς, καὶ τισὶς γενομένης σε καὶ κραυγάζομεν, ὑπερέδοξε, ἀλογημένος Δέσποινα, ὁ Καρπὸς τῆς σῆς Κιλίας.

Κα.

ταβασία. Οὐκ ἐλάτρωσαν.

Ωδὴ η'. Ο' Εἰρμός.

Εἰς τὴν τὴν πάντων παντοδύναμι, τὴν ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκατα-ιδρόσισας, καὶ ἐδιδάξας μέλπαν· πάντα ἔργα, ἀλογᾶτε τὸν Κύριον.

Εὐμοθέτης ἱκέτης ὑπῆρξε Μωσῆς, Ἰη-σὺς δὲ Θεὸς διαθήκης κλητῆς. νῦν ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδᾷ ὡς με-τῆς· πάντα τὰ ἔργα.

Ἐ ἐρήμῳ γαστρὸς τρυγῶν πάρεσιν, ὡς θεόφυτον νῦν, ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκ-κλησίᾳ Πρόδρομος, τῷ Χριστῷ καὶ ἑτάδῃ, πάντα τὰ ἔργα, ἀλογᾶτε τὸν Κύριον.

Εὐφὸρ λαὸς ἱδὺν ἅγιον, τῷ τρυ-γῶνα Χριστῷ ἐκμιμήσατο· καὶ μελιρ-ῖπως ἄσατε, σωφροσυνῇ συζῶντες. πάν-τα τὰ ἔργα ἀλογᾶτε.

Ἄλλος. Παῖδας ἀγαθὴς ἐν τῇ καμίνῳ.

Εἰς τὸν καὶ Ἀπόστολόν τῷ Κτίστῃ, καὶ Κη-ρυξ, καὶ Βαπτιστῇ καὶ Θεῷ Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, μεσίτης, καὶ Ἀγ-γελος, καὶ λατρεγὸς πανάφημι, καὶ πρεσβύ-της ἡμῶν, ὑπάρχων, ἐκ τῆς γέρας προήλθες, πάντα προμυῦν ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Εἰς τὸν νοικταί παῖδας ἑξὺ χαρίτων, τῆς νέας τε διαθήκης Χριστῷ Πρόδρομος. καὶ θυσιῶν θυμῷ, ἐν τῇ ἀποτίεσθαι, ἑξὺ παλαιῶν ἐκλά-θησαν, καὶ ἀπεπαύθησαν. ὁ νέος δὲ λαὸς ἀνα-έλπη, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν ἅς τὴν αἰῶνας.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον τερπνὰ τῷ Θεῷ Λόγῳ, συμπλέ-ξαντες ἐγκωμίοις σοὶ τὸν γέφανον, σή-μερον προσάγομεν, Πρόδρομος πανάφημι, ἀχαρίζως κραιζομεν τῷ γεφοδότῃ Χριστῷ. τὸν Κύριον, ὑμᾶτε πάντα ἔργα.

Πρώτῳ δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κηρύσει· καὶ χάλη υἱοί-ησαν ἅς ἄνθρωπον τῷ Τόκῳ, ἡμῶν ἑξὺ ἀ-ημάντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· τὸν Κύ-ριον ὑμᾶτε πάντα ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε.

Καταβασία. Παῖδας ἀγαθὴς.

Ωδὴ θ'. Ο' Εἰρμός.

Εἰς τὸν τῷ Θεῷ Ἀχρῶντε, ἐν σοὶ τελεῖται, ἑμφανὲς Μυστήριον, Παρθένε πάνσεμνε. ὁ Θεός, ἐκ σὲ σεσωμάτωται δι' ἀσπλαγ-γνίαν. διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Δὲ φωνὴ Πρόδρομος, ταῖς σεβάσεσιν, καὶ ἐρήμοις πάρεσι, καρδίας μέλπεσα. ὁδὸν

Χριστῷ νῦν ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχε-ται· ὃ παθαρχῶντες μεγαλιώμεν.

Εἰς τὴν τῷ Πνέματι τῷ παναγίῳ, ἐμ-φανῶς ἐκήρυξας, τὸν Υἱὸν Πρόδρομος, ἄμνον Θεῷ, τῷ Κόσμῳ. τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρ-τίαν, τῇ ποιμνήσῃ ἑξὺ πταισμάτων λύσιν αἰτῆσαι. Ἄλλος. Ἄτας γηγενής.

Εἰς τὴν τῷ φωτὶ, τῷ Θεῷ ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἀρχονται· καὶ ἐνατοκλᾶ-σθαι, ταμῆα σκότους προκαταγγέλλεται. ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος, Χριστῷ ἅς φῶς προελθὼν, τὸ τῷ βίῳ, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρώα φωνὴ ἐβεβαίωσεν.

Ὁ Μβρος νοητὸς, ἀνίκητος νεφέλης δὲ, ῥί-ζης ὁ Πρόδρομος, ῥῆθρον τὸ εὐράνιον, τῇ τῆς ἡρώους πάντων ἐκήρυξε, ποταμῷ πα-ραγίνεσθαι ἅς ἀναγκάσιν, ἑξὺ ἀνθρώπων φύσεως ἐν Πνέματι, τὴν καρπὸς πλη-θύνεσθαι τῆς χάριτος.

Εἰς τὸν Οὐρανὸς, ἄστροις καταυγάζεται καὶ ὠραΐζεται, τῷ Προδρόμῳ σήμε-ρον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θάλας χάρισι, καὶ ἀφημῇ τῷ γέννησιν αὐτῷ δοξάζουσα· καὶ αἰνῶσα τὸν ἑξὺ ὅλων Κύριον, δωρεῶν ἑξὺ κρατῶντων ὡς πρόξενον. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν τῆς ζωῆς, ἐκ σὲ Θεοτόκῳ, βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπληρωῇ ἡγίασεν, ἡμᾶς τὴν τίς αἰσδέξαμεν αὐτῷ. καὶ κληρονόμος ἔδωκε τῆς βασιλείας αὐτῇ, ἀνυμνῶντας τῷ αὐτῷ χρη-στότητι, καὶ σὲ πότῳ θερμῶς μεγαλιώοντας.

Καταβασία. Ἄτας γηγενής.

Ἐξαποσάλ. Γνωαῖκες ἀκτινίσθητε.

Εἰς τὸν Προδρόμῳ σήμερον, χαροποιὸν Γε-νέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τῷ Πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκνύσης γάρωσιν. μίμωσα δὲ τῷ παρῆσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλ-λίασιν. διὸ καὶ τῷ ἡ Κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει. Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Εἰς τὸν Προφήτῃ προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδα-ξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς κατωμολόγησαν, Θεῷ ὅλων Πάναγνε. μεθ' ὧν σε μεγαλιώ-διὰ σὲ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς.

Εἰς τὴν Αἰνὴς, ἰσώμεν ἡ. Ὁμοίον ἡ. προσόμοια, ἡχος, ἐκ-μεν ἡ. Ὁ τῷ Παραδόξῳ προα-

Εἰς τὸν Παραδόξῳ λαίαις Μητ

Ἰωάννης σήμερον, προελθὼν κατετάγεται. τὴν δεσμολύθειαν γλῶσσαν τρανώματα, διὰ τῆς τέχης εὐλαλον δάκνυσιν. ὡς τῆς ἀφάτης, προμηθείας Δέσποτα, δι' ἧς Χεῖρ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνον εὐπαιδαγωγόν.

W Τὴν παραδόξον θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς γάρσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὃ ἐν Πνάματι καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλὶς, ὁδὸν Κυρίως ἐποιμαζόμενον. ὡς τῆς ἀφάτης, ἀπαιδαγωγίας Δέσποτα, δι' ἧς Χεῖρ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνον εὐπαιδαγωγόν.

W Τὴν παραδόξον θαύματος, ὃ προκηρύξας Χεῖρ, πρὸς ἀνδρώπας τὴν κέωσιν, ὑπεράνω δάκνυται, πάντων αὐτῇ τῇ φωνῇ. καὶ τῇ τεχνῇ, λύει τὴν γάρσιν, δυνάμει θάξας, καὶ Ζαχαρίου φωνῇ. ὡς ἔξω μεγάλων σε, θαυμασιῶν Δέσποτα, δι' ὧν Χεῖρ, σῶσον τὰς τιμῶντας σε, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

W Τὴν παραδόξον θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὃ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δάκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερον, καὶ παρουσίας Χεῖρ προάγγελον, ὃ προσκίρτισας ἐν τῇ νηδύϊ Μητρός. ὡς ἔξω μεγάλων σε, δωρεῶν φιλόανθρωπε, δι' ὧν Χεῖρ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμον.

Δόξα, ἡχ. ἡ β'. Ἀναπλις.

Α Στὴν ἀξίαν Πρόδρομον, γαρωτικῆς ἐκ νηδύος ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ Θεοτόκος. καὶ Χεῖρ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀναπλιῶν τὴν ἄψιν, ἃς ἔλθουσιν τισὶς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Στ. Θεοτοκε σὺ ἢ ἡ ἀμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ψαλλομένων ἔξω ἰδιομέλων τῷ Ἀγίῳ.

Εἰς τὴν Λατρυγίαν Τυτικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῷ Ἀγίῳ, Ωδὴ γ'. καὶ δ'.

Προκίμ. τῷ Ἀποστόλῳ, ἡχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκην ἐν Κυρίῳ.

Ἡ. Εἰσάκουσον. ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Α Δεῖται, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστάμεθα. ἢ νῦν προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα ἢ τὰ ἔργα τῶν σκότους, καὶ ἐνδυσάμεθα τὰ ὅπλα τῆς φωτὸς, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀχρημόνως περπατήσωμεν. μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις,

μὴ ἐρεδὶ καὶ ζήλῳ. ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς παρόνοτοι ᾄδι ἃς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀνέναντον προσλαμβάνετε, μὴ ἃς διακρίσεις λογισμῶν. Ὅς μὲν τις ἔσται φαῖνται πάντες ἀνέναντον λάχαια ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ ἐν ἑαυτοῖς μὴ ἐν ἑαυτοῖς μὴ ἔξωθεν ἡμῶν. Ὁ Θεὸς γὰρ προσελάβετο. Σὺ τίς ἢ ὁ κρινὼν ἄλλοτε κέτι; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ γένηται, ἢ τίς τῆς θήσεται δὲ. διωκτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτόν.

Ἀλληλουῖα, ἡχ. γ'.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ. Ἡ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης ὑψίστης.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶν.

Ε Παθὴτε πολλοὶ ἐπεχέρησαν ἀναπαύσασθαι διήγησιν περὶ τῶν τετληροφορητῶν ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδωκε ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρετῶν νόμους τῷ Λόγῳ. ἔδοξε καί μοι παρηκολούθησιν ἅπασιν ἀκριβῶς, καθ' ἑξῆς γράψαι, κράτις Θεοφίλει. ἵνα ἐπιγνῶς ἐν ὧν κατηχήθη λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἰερὸς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἔξ ἑφημερίας Ἀβιά. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀράων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τορδόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιοσύνη τῷ Κυρίῳ ἀμεμπτοί. Καὶ ἔκ τῶν αὐτῶν τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἠὲ γῆρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἱερᾷ τάξει αὐτῶν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτῶν ἐν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ ἐν τῇ ἱερατικῇ ἐλάχῃ τῷ θυμιάσαι, ἃς ἐλθὼν ἃς τὸν Νόμον τῷ Κυρίῳ. Καὶ πάντες τὸ πληροῦς τῷ λαῷ προσεχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τῷ θυμιάματι. Ὡς δὲ αὐτῷ Ἀγγέλῳ Κυρίου, ἐξ ὧς δεξιῶν τῷ θυμιάματι τῷ θυμιάματος. Καὶ ἐπαράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος. μὴ φοβῆς Ζαχαρία. διότι ἡσκησάντων σου καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ ἔσαι χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἐσθαι γὰρ ἡ γὰρ ἐνώπιον τῷ Κυρίῳ, καὶ οἶνον καὶ σίκερα ἔ

καὶ Πνέματος Ἁγίου πληθύνεται ἐπι-
 λίας μητρός αὐτῆς. καὶ πολλὰς ἔβη Ἰωάν-
 νηλ ἐπιστρέψαι ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐ-
 τῆς. Καὶ αὐτὸς προελάσεται ἐνώπιον αὐτῆς ἐν
 ἵματι καὶ δυναμὶς Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρ-
 Πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπαθῆς ἐν φρο-
 νη δίκαιων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατε-
 λασμερόν. Καὶ ἦτε Ζαχαρίας πρὸς τὸν
 ἄγγελον· καὶ τί γνώσομαι τῆτο; ἐγὼ γὰρ
 πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβηκηῖα ἐν
 ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος
 ἔειπεν αὐτῷ· Εἰ γὰρ ἐμὶ Γαβριὴλ ὁ παρε-
 κλῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλμεν λαλῆ-
 ῖν πρὸς σέ, καὶ ἀγγεγελίσασθαί σοι ταῦτα.
 καὶ ἴδω ἔσθ' σιωπῶν, καὶ μὴ δυναμένος λαλῆ-
 ῖν, ἄλλοις ἡς ἡμέρας γενηταὶ ταῦτα, ἀνδρῶν
 ἐτίσας τοῖς λόγοις μου· οἵτινες πληρω-
 θήσονται ἄς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ὡς ὁ λαὸς
 προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν
 ἡσυχίᾳ αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ
 ἐκ τῆς ἡδύατο λαλῆσαι αὐτῆς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι
 ἐτεσίαν ἐώρακεν ἐν τῷ Ναῷ. καὶ αὐτὸς ὡς
 ἰσχυρῶν αὐτῆς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένε-
 το ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λατρυγίας
 αὐτῆς, ἀπῆλθεν ἄς τὸν οἶκον αὐτῆς. Μετὰ δὲ
 αὐτῆς τῆς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ
 ἡμιανὴ αὐτῆς, καὶ περιέκρυβεν ἐαυτῇ μὲν
 οὔτε, λέγουσα· Ὅτι ἔγω μοι πεποίηκεν ὁ
 Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπῆδον ἀφελῆν τὸ ὄνη-
 σμα ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐ-
 κλήθη ὁ χρόνος τῆς τεκνῆς αὐτῇ· καὶ ἐγενέ-
 σεν Ἰωάν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ
 συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ
 ἔργον αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ σιωπῶν αὐτῇ.
 αὐτῇ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἡλθον τετρα-
 ῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλεν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 τοῦ Πατρὸς αὐτῆς, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀπο-
 κρινθεὶς ἡ Μήτηρ αὐτῆς, ἔειπεν· Οὐχί, ἀλλ'
 ἐκλήθησεται Ἰωάννης. Καὶ ἔπειτα πρὸς αὐ-
 τὴν· Ὅτι ἐδῆς ἐσιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅς
 κληταὶ τῷ ὀνόματι τῆτο. Ἐνεόλυν δὲ τῷ
 ἰατρῇ αὐτῆς, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐ-
 τὸν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων·
 Ἰωάννης ἐστὶν τὸ ὄνομα αὐτῆς. καὶ ἐθαύμασαν
 αὐτῆς. Ἀνεώχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτῆς παρα-
 ῖν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆς, καὶ ἐλάλη ἀλο-
 γῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος
 ὅς περιεποιεῖν αὐτῆς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρανῇ

τῆς Ἰουδαίας διελαλήθη πάντα τὰ ῥήματα ταῦ-
 τα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ Παιδίον
 τῆτο ἐστὶν; καὶ ἡρ' Κυρίου ὡς μετ' αὐτῆς. Καὶ
 Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτῆς ἐπλήσθη Πνέμα-
 τος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσεν λέγων· Εὐλογη-
 τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψα-
 το, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῆς. Καὶ σὺ
 Παιδίον, Προφήτης ὤψῃς κληθήσῃ· προ-
 πορεύῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι
 ὁδὸς αὐτῆς. Τὸ δὲ Παιδίον ἠύξαν, καὶ ἐκρα-
 ταιετο Πνέματι. καὶ ὡς ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως
 ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτῆς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυμον αἰώνιον.

Μὴνι τῷ αὐτῷ καὶ.

Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φάρωνίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾠ. 5. καὶ
ψάλλομεν ᾠ. ἰδιόμ. τῷ Προδρόμῳ γ'. Λύει
τῷ Ζαχαρίῳ τῷ σιωπῶν. Καὶ τῆς Ἁγίας,
ζήτη ἄς Ἁγίαν Γαλινα Μάρτυρα.

Εἰς τῆς κα'. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν Δα-
βίδ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ. ζήτη τῷ Ἀκολο-
θίαν ἄς Ὁσίον.

Εἰς τῆς κα'. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν Σαμ-
ψῶν τῷ Ἐκκοδόχῳ. ζήτη τῷ Ἀκολοθίαν
ἄς Ὁσίον.

Εἰς τῆς κα'. Ἡ ἀνακομιδὴ τῷ Λαψάνων
τῷ Ἁγίῳ καὶ ἱαματικῷ Ἀναργύρῳ Κύ-
ρῳ, καὶ Ἰωάννῃ. ζήτη πᾶσαν τῷ Ἀκο-
λοθίαν αὐτῶν Μὴνι Νοεμβ. α'.

ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν

Τῷ αὐτῷ Μὴνι ΚΘ'.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανδφήμων Ἀποστό-
 λων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρος, καὶ Παῦλος.

Ἐσπείρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, σιχο-
λογῶμεν τὸ α'. Ἀντίφ. τὸ, Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν
ᾠ. 1. καὶ ψάλλομεν ᾠ. προσόμοια, ἡχ. β'.

Αὐτόμελον. Ἀνδρεῖς Πυρῶ.

Π Οἷσις ἀφ' ἡμῶν γέμματα, ἀναδήσωμεν
 Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς διηρημένης πῆς
 σώμασι, καὶ ὡς ὡς τῷ πνέματι, τῆς
 Θεοκηνύκων Πρωτοστάτας· τὸν μὲν ὡς τῷ Ἀ-
 ποστόλῳ προεξάρχοντα· τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τῆς
 ἄλλης κοπιᾶσαντα. τῆς γὰρ ὅπως ἀξίως,
 ἀθανάτου δόξης, διαθήμασι σεφανοῖ, Χριστὸς
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΟίοις ὑμνωδίων κάλλεσιν, ἀνυμνήσω-
μεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεο-
γνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ
τέρατα, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψώσας.
τὰς χάρας, Εὐαγγελίᾳ τῇ τῆς χάριτος,
τὰς πόδας, τῆς ἀληθείας τῇ κηρύγματος,
τὰς ποταμὸς τῆς σοφίας, τῇ Σταυρῷ τὰ
κίρατα, οἱ ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χειρὸς κα-
ταβίβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΟίοις πνέματικοῖς ἁσμασιν, ἐπανέσω-
μεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα
σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυόμενα σόματα, τῆς
φρικτῆς τῇ Πλάματος μαχαίρας. τὴν Ῥώμης
περιφωτῇ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ πάσης τῆς Οἰ-
κουμένης ἐντροφήματα, τὰς τῇ κακῆς διαθήκης,
Θεογράφος πλάκας, νοσμεύας ἅς ἐν Σιών,
Χειρὸς ἔξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δέξα, ἡχ. δ. Ἰωάννης Μοναχῷ.

ΠΩ, τριτῇ τῆς ἐρωτήσεως, πῶ Πέτρε
φιλάς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως ὁ
Χειρὸς διωρθώσατο. διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυ-
φιογνώστῳ ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώ-
σκας, τὰ πάντα ἐτίσασαι· σὺ οἶδας ὅτι φι-
λῶ σε. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· ποίμαινε
τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου,
ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῇ ἰδίῳ Αἵμα-
τι περμετοισάμην ἅς σωτηρίαν. αὐτὸν ἰκέ-
τάς Θεομακάρισε Ἀπόστολε, δωρηθῶναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. **Καὶ νῦν.**

Οὐδὲν σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβίδ.

Εἰσὶ δὲ· τὸ φῶς ἰλαρὸν. τὸ Προκείμενον
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΠἈδελφοί, ἀλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ καὶ τὸ
πολὺ ἔλεος αὐτοῦ ἀναγκυνήσας ἡμᾶς ἅς ἐλπί-
δα ζώσαν, δι' Ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νε-
κρῶν, ἅς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαν-
τον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημενῶν ἐν Οὐρα-
νοῖς ἅς ἡμᾶς, τῆς ἐν δυάμα Θεῷ φρεσμεύουσας
διὰ πίστεως, ἅς σωτηρίαν ἐπιμίμην ἀποκαλυ-
φθῆναι ἐν καιρῷ ἐχάτω. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε,
ὀλίγοι ἄρτι (ἢ δέον ἐστὶ) λυπηθεύτες ἐν τοι-
κίλοις ταπεινοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς
πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσὸς τῷ ἀπολλυμέ-
νῳ, διὰ πυρὸς διδοκιμαζόμενος, ἄρεθῇ ἅς
ἐταίον, καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν, ἐν ἀποκαλύ-

ψῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἐκ ἐδότες ἀγ-
αθῶν ὅν ἄρτι μὴ ὀρώντες, τις δέοντες
γαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δέ-
μεν· κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς
ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου

Πατήτοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὁσφι-
δανόιας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως
σατε ἐπὶ τῷ φερομένῳ ὑμῖν χάριν ἐν
καλύψῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπο-
μὴ συζηματιζόμενοι ταῖς πρότερον
ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ καὶ τὸν
σατα ὑμᾶς Ἀγίον, καὶ αὐτοὶ Ἀγιοὶ ἐν
σῇ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπ-
ται· Ἀγιοὶ γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἀγίός εἰμι. Κα-
τέπαρτα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολή-
κρινοντα καὶ τὸ ἐκάστῳ ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν
παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνασπάσθητε. Εἰδ-
ὅτι ἐφθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυ-
πησθε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν πατροπαρά-
δοξας ἀναστροφῆς· ἀλλὰ τιμῶν Αἵματι, ὡς ἀ-
μίμους καὶ ἀσπίλους Χριστοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πατήτοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ὡς παροί-
κα καὶ παρεκιδήμους, ἀτέχεσθαι τῇ σα-
κῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες γρατῶνται καὶ
ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἱ-
στοῖς ἔχοντες καλῶν. ἵνα ἐν ᾧ καταλαβῶ
ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῇ καλῶν ἐργ-
εποτάσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡ-
μαίτισκοις. Ὑποτάγητε ἐν τῇ ἀν-
τινῇ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· ἥτε Βασιλ-
εὺς ὑπερέχοντι· ἥτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐ-
τεμτομείοις, ἅς ἐκδίκησιν μετὰ κακοποι-
εταίον δι' ἀγαθοποιῶν. Ὅτι ὅπως ἐστὶ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φειδῶν
τῇ ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίᾳ. Ὡς ἐλ-
θεροί, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες
κακίας τὴν ἐλπίδα, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ
πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀ-
πᾶτες· τὸν Θεὸν φοβᾶσθε· τὸν Βασιλέα
μαῖτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν τα-
φόβῳ τοῖς δεσπόταις, ὅς μόνον τοῖς ἀγαθ-
οῖς ἐπιακρίσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τὸ γ-
χάρις, ἢ διὰ συνήθησιν Θεῷ ὑποφείραται
πας, τάχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ πλῆθος
ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενᾶ-

Σὺ Ὅσιοι, τῷ Δεσπότη τῷ ὅλων, πρὸς ὁρ-
ατὴν ἑστίατε ζωῆς· καὶ ἡμῖν σωτηρίας, λιμοῦς
δείξῃτε.

Θεοτοκίον.

Φεῖται μὲν Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ
μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου
ἐλέγξῃς με· δυσώπει σε Παρθεύς· ἢ σὲ κυφορήσα-
σα Χρυσὴ, τῷ Ὁσίῳ ὁ δῆμος, καὶ τῷ Μαρτύρῳ
τάγματι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηε Ἀποστολόαγγελον, καὶ
Κοινωνικόν, εἰς τὰς ιζ. τῷ Γαυναρείῳ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Ἐνα Ὁσιομάρτυρα.

Στιχηρά προσόμοια, ἦχος κλ.β.

Τελήμερ· αἰέτης.

Αὐτῶνας τῷ σοφῷ Ἀσκητῇ, τὴν πόνους τῷ ὀπλίτῃ
Χρυσῷ, ἀφημύνεις, καταχρῆς οἱ πιστοί, βοή-
σωμεν Κυρίῳ· αὐτῷ ταῖς ἱεσάις, πάσης ἀνάγκης
ἤλθῃ ἡμῖς.

Εὐδοῖται πολλὴ ἐν Θεῷ, εἰρῶν γενναϊότητα,
καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῷ δεινῷ, ὁσιώτατε
Πάτερ, γυνάε σφαιρίωτα, καὶ περὶ σβάτῃ τῷ ἀ-
φημύνοντι σε.

Εὐφρανέσθαι ἐννόμως σοφῇ, καὶ γέγονας πανσόφως
Θεῷ, ὡς περ ἄλλοι, οἷον σὺ τῷ Παντεργῇ,
ἐδείχθης Θεοφόρε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Μάρτυς
Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄξιον, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὴν Ὁρθρὴν, ὁ Κανὼν.

Ὡς δὲ ἦχος κλ.β. Ὡς δὲ ἡπεῖρω πεζύσσας.

Εὐκ τῷ σκανδάλῳ τῷ βίῳ, καὶ τῷ παθῶν, τῷ
παρενοχλήντων μοι, εἰρηνάσας με τὸν νῦν· Ἀ-
σκητὰ πανόσιε τῷ σῶν, ἀφημῆσαι γαλλωῶς μνή-
μῳ ἀζώϊτον.

Ασκητικὰς τὰς σεφάνας ὡς Ἀσκητῆς, εἰληφῶς
πανόσιε, μετετίθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρηνίῳ
ἀμφοῖν καὶ φῶς, καὶ ζωῷ ἀληθινῷ Θεομνηστῇ.

Ρεῖθροις αἰμάτων τῷ φλόγα τῷ διωκτῶν, κα-
τασβάσας ἡρδῶσας, διανοίας τῷ πιστῶν, καὶ
ἐνθάλπεις ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίῳ ἀσεβῶς Μάρτυς πα-
νόσιε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρί, χωρη-
θεύτα τέξασα, Θεοχώρητε σκηνῇ, τῆς σενο-
χωρήσας με δεινῆς, τελευτίας τῷ κακῷ Ἀγνῇ ἀπάλ-
λαξον.

Ὡς δὲ γ. Οὐκ ἔστιν Ἀγνῖος ὡς σὺ.

Νευρῶσαι δεύει θεῖκῃ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶ-
νας, θαρσαλέως παμμακάρε, ὑπομένων αἰκισ-
μῶς, καὶ σρέβλας τῷ διωκτῶν, ἀθλοφόρε Ὅσιε Πα-
τὴρ ἡμῶν.

Ισχυῖσαι δίδωσι Χρυσὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας,
διολίσσαι τῷ πλάτῳ· κατήχωνας τὸν ἐχθρὸν,
καυχώμενον αὐαδῶς, καὶ ἀκείρως μάτην φρουατόμενον.

Θεοτοκίον.

Η "Ν εἶδε πάλαι Γαβὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμεῖν,
πρὸς ὑραῖον ὕψος, θεῖαν κλίμακα σαφῶς,
Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τῷ Δεσπότη μέλψωμεν παλάτιον.

Καθίσματα, ἦχος δ. Κατεπλάγη Γωστήφ.

Εβαπτίσθης νῦν τελοῦσας, τὸ τρίτον Βάπτισμα
πιστῶς, τὸ δι' ὕδατος πυρὸς, καὶ Θεὸς Πνέματος
τὸ πᾶν· καὶ τῷ δακρύῳ τὸ δάκρυον ἐν ἀσκήσει
πολλῇ· ἀσκήσας ἐν καλῶς, καὶ διαύσας σεργῶς, ὡς

Ἀγγεῖλος ἐν γῇ, βίον Μακάριε· καὶ ὡς κηλὸς ἐπίση-
μος τὸ τρίτον, ἐσφαγιάσθης Χρυσῷ τῷ Θεῷ· αὐτὸν
ἀπαύσας, ἐν ἐκδυτῶν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνῇ, αἱ τῷ Ἀγγέλῳ σφα-
τιαί, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φε-
κτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα σωείων νάμῃτι μόνῳ, ἀγ-
κάλας ὡς Βροτὸς, ταῖς σαῖς σωείεται, καὶ δέχεται
ἀρχῇ ὁ Προσώνιος, καὶ γαλαχέται σύμπασαν, ὁ
τρέφων πνολὴ ἀφάτῳ χριστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως,
Θεῷ Μητέρα ἀφημύντες δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η Παρθεός καὶ Ἀμνάς, σεαταμεῖν ἐν Σταυ-
ρῷ, τὸν ἀσπύρως ἦξ αὐτῆς, Ἀμνὸν τεχθεύτα
ὑπὲρ νῦν, αὐαρθεύτα καὶ λόγῃ διατρωθεύτα,
λύπης τετρωμεῖν τοῖς βέλεσιν, ἐβόα γοειῶς ὁλολύ-
ζασα· τί τὸ καινὸν Μυστήριον; πῶς θνήσκεις ὁ τῆς
ζωῆς ἡμῶν Κύριος; διὸ αἰάσα, τὸν πεπτωκότα συ-
νεγείρας Προπάτορα.

Ὡς δὲ δ. Χρυσὸς με διώμας.

Νομίμως ἤσκητας, νομίμως ἤθλητας, καὶ νομί-
μως ἐσέφθης τῷ τῷ Θεῷ, λόγῳ κρατυόμενος,
καὶ ἀπαράτρωτον σωτὸν, σωτηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ σέργων Ὅσιε, τῷ πλάτῳ νήχειομαι, τῇ
Θεογενεσίᾳ ὡς ννεχῆς, χαίρων προτεχώρησας,
φῶς νοερὸν αὐαλαβῶν, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας μετ' ἐμὴν κύησιν, ὡς περ ἦς πρὸ
τῶ τῶν· ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπεκύνθης, τὸν λυ-
τρωτάμενον ἡμῖς, μεσιτεῖσθαι Πανάμωμε.

Ὡς δὲ ε. Τῷ θεῷ φέγγειν Ἀγαθῇ.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς
καρτερᾶς τῷ γενναίῳ φρονος Μάρτυρ· καὶ ταῖς
τῆς πτέρνας καθυποτέτακται, καὶ γέλωτος καθοράται
κατακλινωμένῳ.

Στῷ κακίῳ τῷ διωκτῶν, ἄκακος, ἀκέραιος
ὁφθεῖς, Μάρτυς ἀπώσω πανόλβιε· καὶ τῇ τε-
λειώσεισθαι τῇ δι' αἵματος, σεφάνοις ἀφθαρσίας κατε-
σεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῷ Προφητῶν Θεο-
λαμπῆς χορὸς, Παρθένε Θεόνυμφε, τῷ θεῖν
τοκετῆσαι βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σε πορο-
διεχάραξεν.

Ὡς δὲ ς. Τῷ βίῳ τῷ θάλασσῳ.

Επέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωρχικῇ
Πατὴρ ἡμῶν· διετῶθης δὲ πῶσις τῶν διωκτῶν,
βυθίσας σεβάσμιτα, Προσάχῃ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μηροῖς αὐτῶν ἡμῶν, τὰ μεγάλα ἐμῶν, τοῖς
αἰκισμοῖς ἡξέδωκας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ τὸν
πτερινίστῳ, τῆς Εὐας ἐν Πνέματι, ἐθανάτωσας ὅφιν
ἐμφανέσας.

Θεοτοκίον.

Ιδὲ νῦν σετάρκωται, ἡ αἰσῶν σὴ ἀγνῶν, Παρ-
θενομῆτορ Κύριος· καὶ τοῖς βροτοῖς εὐδα δι-
χα τροπῆς, δι' ἀφάτον ἔλεος, τῷ ἡμῶν σωτηρίῳ
ἐργαζόμενος.

Ὡς δὲ ζ. Δροσοβόλον μὲν τῷ κάμινον.

Στυμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διχάζεσθαι, τὸν
νῦν Μακαριώτατε· φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καύο-
μενος σοφῇ, τῷ Παίδῳ ἐβόας τῷ ὧδῳ· ἀλογητὸς
εἰ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν.

Απελάνονται ἐκ μόνης σε προσκλήσεως, τῆς πο-
νηρίας πνέματι, ἐγνωκότασε Ἀσκητῶν καὶ

Μάρτυρα Χριστῷ, καὶ ὅσων μέλπονται θερμῶς· ἄλλο-
γῆτος εἰ ὁ Θεός. **Θεοτοκίον.**

ΡΑθυμία με κρατῶμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν
Ἀρχαίτε, θείων παρὰ ξείνων, ἐπιχρυσάμε κατ'
ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐκαστοῖς λα-
γισμοῖς δελεαζόμενον.

Ωδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Οὐσίαις.

ΤΟῖς ἀτκήτως πόνοις κατατηκόμενοι, καὶ μασι-
γων τῷ κλέει καλωπιζόμενοι, τῷ νικοποῖω
ἐμφωδῆς Παύλῳ, νίκης τὰ βραβεῖα, παρὰ τῶν
δεδεγμένων.

ΥΨωθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τῷ Παντοκράτορι, ἐπηρεύων
δαμόνων ὄφρ' ἵνα κατέβηαι· Πνύμματος δὲ τῷ χά-
ρι Μικαελώτα, ἔχεις ἐνοικῆσαι, ἐν σοὶ εἰς τὰς αἰῶνας.

ΣΤριπαθεία με θείας Μάρτυς ἀξίωτον, πειρατ-
μῶν καὶ κινδύνων Θεομακάρισε, ὅστις τὸν τι-
μῶντα ἀπολυτρώμενος, καὶ ὑπὸ τῷ σκέπῳ, τῷ
σῶν καταφυγόντα. **Θεοτοκίον.**

ΧΑῖρε ἅγιον ὄν, καὶ Θεοβάνδισον, ἀπορρήτων
παρὰ ξείνων χαῖρε φανερώταις· ἀνίστασθαι φημι τὸν,
δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῷ πετόντων, ἀνέκλειστο
Παρθεύῃ.

Ωδὴ θ΄. Θεὸν αὐθρότοις ἰδεῖν ἀδιώκων.

ΣΤ' τὸ ἔχαστον καὶ ἀκρότατον, τῷ ἐρετῶν κατελ-
φας Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν. καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρη-
μάτισας, ψάλλον σὺν Ἀσωμάτοις· Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος Τριῶν ἡ παντογῶς, καὶ παντοδυνάμει.

ΡΤυθεὶς παγίδων τῷ θηρόντων σε, παρὰ χορὸν
ἐραῖον κατεπαυσας ὅσπερ καὶ Μαρτύρων σωτη-
φθῆς στρατάρχῃ, καὶ τῶν Ἀσωμάτων καὶ νυνὶ ἰνέ-
ταει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὅπως σε μακαρίζωμεν.

ΙΣχυρὸν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸν χαλεπὸν
δαμόνων διεπέρασας τέραχον· καὶ πρὸς πᾶσι αἰῶ-
νιμοῦς κατ' ὡπλήτας, ὅλος ἀνείκελος, ὅλος τῷ Πνύ-
ματος, ταῖς φωτοχυταῖς δαψιλῶς τετραχέμενος.

Θεοτοκίον.

ΝΟῦν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τῷ Τοικεῖτε σε
Παρθενομήτηρ μὴ θεύοντες· σιωπῇ δὲ μᾶλλον
ἰστοδοξάζομεν, καὶ σε δοξολογῶμεν τῷ παμμακάρι-
στον, μὲν καὶ καλῶν ἐν γυνυξὶ καὶ παναμώμητον.

Εἰς τὴν Δειπνήσαν, ζῆται Ἀποστολολάτρεον, καὶ
Κοινωνικόν, εἰς τὰς ιζ΄. τῷ Ἰωαννᾷ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Δύο, καὶ πολλὰς Οὐσιμάρτυρας.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἔχον α΄.

Παύλῳ φημι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Αΐκηται τὸ πρότερον σοφοί, τὰ πάθη νικῆσαντες,
Θεοειδῆς ἐγνωρίστη· νυνὶ δὲ ἀθλήσαντες, καὶ
πλειωθεῖς, συμπολῖται ὦφθη, τῶν αἰώνιων μακαρίων
Δωσάμενοι· μεθ' ὧν παρὰ βλάστατε, δωρηθῶναι τοῖς
ψυχῶν ἡμῶν, τῷ εἰρῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΥργοὶ ἀκαταίρετοι ἐχθρῶν, παρὰ βλάστατε ἰδεῖ-
χθῆτε, τῶν ἀτιμῶν τε κραταίωμα, καὶ τῶν
ἀρρήτων, καὶ βεβία σπέκη, ὡς Οὐσιμάρτυρες. Ἐπεὶ
δὲ μακαρίζετε πάντες, Χριστῷ παρὰ βλάστον, δω-
ρηθῶναι τοῖς ψυχῶν ἡμῶν, τῷ εἰρῶν, καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

ΑΒρόχως ἐπλάσασθαι σοφοί, εἰς τὸ κλυδώνιον, τῇ
συμμερίᾳ τῷ Πνύματος, οἱ ἀνιζόμενοι· καὶ πρὸς
ὄραμα θείας, χαίρειν ἐφθάσατε, φῶς τῷ ἀκλήρῳ

τοῖς λάμψεσι, καταυγαζόμενοι, καὶ φωτίζ-
μείποντας, ἐν αἰνέσει ὑμῶν τὸ μνημόσυνον.

Δοξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐμοῖον.

ΠΑρθεύῃ πανύμνητε Μωτῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυστήρ,
προφητικοῖς εἶδεν ὁμμασι, βάτον μεν κοῖος
ἀλλὰ μὴ φλεχθῶν. πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τῷ μήτ-
σε ἀγνὴ κατέφλεξε. διὸ αἰτῶμεν σε ὡς Μητέρα
Θεῶ ἡμῶν, τῷ εἰρῶν, τῷ Κόσμῳ δωρηθῶναι.

Σταυροειδοτοκίον. Οὐμοῖον.

ΣΦαλῶν τῷ ἁδίκῳ Χριστῷ, ἡ Παρθεύς ε-
πασα, ὀδυρομένη ἐβόασαι· Τέκνον γλυκύτα-
πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ Ξύλῳ κρέμῃται, ὅτι
σαν γλῶ κρεμίστας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπης μόνῳ
ἀεργέτα Πολυέλει, τῷ Μητέρα, καὶ δάλλῃ σε δέμα.

Εἰς τὸν Ὁρῶν, ὁ Κανὼν.

Ωδὴ α΄. ἤχος δ΄. Ἀσομαίτοι Κύριε.

ΩΦθῇ ἡ παύορτος ὑμῶν μνήμη, ἡλικαῖς με-
μαρτυραῖς, τὸν Κόσμον φωτίζουσα, σεπτοὶ Ὁ-
μάρτυρες, Ἀγγέλων ἰσοστάτοι.

ΔΑκρύων τὸ παρότερον ἐπομβραῖας, τῷ ψυχικῇ
ὑμῶν παθῶν, τὸν ῥυπον ἐκπλύναντες, διτλῇ
καὶ τῆς ἀθλήσεως τὸν σέφανον ἐδέξαο.

Θεοτοκίον.

ΝΕκρῶσον τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου, ἡ τῆ
ζωῆ ἡμῶν Χριστὸν, ἀρρήτως κηρύσσας, Παρ-
θεύε ἀπειρόγαμε, ἐλπίς τῷ προσερχόντων σοι.

Ωδὴ γ΄. Ὅτι σείρα ἔτεκε.

ΚΟσμὸν ἀνηγάμενοι, τῷ δὲ ἡμῶν ἐν τῷ Κόσμῳ
σαρκὶ Θεῷ ἐλθόντι, ἡκολοθήσατε Χριστῷ· ἐ-
τῷ ὑπερκόσμῳ, Παύλῳ δόξαν ἐκκληρώσατε.

ΕΤτεβείας θάρακι, καδοπλιδεύετε καθεῖλον
τὰς παρατάξεις πάσας, οἱ Ἀθληταὶ τῷ δυσμε-
νῶς; καὶ νικηταὶ γυμνάζομενοι κραιναῖς· Ἀγί-
οι Κύριε.

Θεοτοκίον.

ΠΤλῇ ἡ σωτήριος, τῆς μετανοίας μοι πύλας, ἡ
ἀγαθὴ πρὸς ἅπασιν, διανοῖξον καὶ ἐν πυλῶν, τῷ
ἀμνηστίας ῥυτῶν, φηρήματα θεία δωσάμεναι.

Κάθισμα, ἤχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αΐκηται τὸ πρότερον, πάθη νεκρώσαντες· ἀθ-
σει τὸ δεύτερον ἐχθρὸν καθεῖλετε, τὸν τῶν
πολέμιον, Μάρτυρες Ἀθλοφόροι, τῷ Ἀγγέλων τι-
λῆται. ὅθεν κληρονομεῖτε τῷ αἰδῶν δόξαν· διὸ τὰ
ἱερώς ὑμῶν σφύρατε πάντας ἡμῶς.

Θεοτοκίον. Οὐμοῖον.

ΔΑκρύων μοι δώρηται πηγὰς Θεόνηψε, δι' ὧν τῷ
καρδίᾳ μου τὸς ἐμπαθεῖς λογισμῶς, ἐκπλῶ-
πανώμεναι· καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀτόπῃ τῷ φλόγῳ
τελείως ἐκαποσβέτω, συμμοχλῆται μόνῃ· ἐλπίς
καὶ σῆμα, Μητὴρ Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Σταυροειδοτοκίον. Οὐμοῖον.

ΗἈνυμῶν Μητρίτῃ ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ
ὑψάμενον ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθίγγ-
το· τί τὸ κινὸν καὶ ξέον, καὶ παραδόξον θαῦμα.
πῶς σε ὁμοῖος δῆμι τῷ Σταυρῷ παρὰ σπινθύνει; τῷ
πάντων σε ζῶν, Φῶς με γλυκύτατον.

Ωδὴ δ΄. Ἀἰ ἀγάπῃσιν Οἰκτίρμον.

ΤἩ ἀγάπη πυρακνόμενοι τῷ Δεσπότη, τὰς τῶν
ρακνῶν αἰμα, τῷ ὀδυρῶν ἀνδρείως, Μάρ-
τες ὡς γινεσθε, Χριστῶν μεγαλυνόντες.

ΕΦαπλῶν ὀργάνων κολαστηρίων, καὶ ἀπει-
παντοίων ἀπλῶς πεμπομένων, οἱ Οὐσιμάρ-
αὐδρείως ἡγείσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σ Ως γὰρ ἐκ λαγόνων σε Θεὸς Λόγος, Θεοκυήτορ Κόρη· καὶ ὁράτω ὡς βρέφος, πᾶσιν ἀναγεύουσαν φιλότητι παρεχόμενος.

Ω, ἡ εἰς. Σὺ Κύριε μὲν Φῶς.

Ψύχοντα σφοδρῶς, τῇ βαταύων τὰ κύματα, ἐν ἰσχυρῇ τῇ Μαρτύρων, τὰς ὁκαῖδας βυθίσαι, κυβερνωμένης Πνύμῃ.

Εἰ Θεὸς κραταῖον, πρὸς ἐχθρὸν τὸν ἀόρατον, οἱ Μάρτυρες κερταμένοι, τῷ αὐτοχρῶν τέτι, ἰσχυρῇ Χρῆς ἐκατίβαλον.

Θεοτοκίον.

Ενόμιμος ἐν σὲ, ὁ παντέλειος Ἀνθρώπος, ἐθέωσεν τῷ φθαρείται, τῇ αὐθρόπων ἔσιαν, Παρθεύει ἀπειρόγαμε.

Ω, ἡ εἰς. Εἰ βόησε, κορυπτῶν.

Ἰσότημοι, καὶ τῷ ἀτηκῆσιν ὡς καὶ τῷ ἀθλήσιν, γεγονότες, τῇ ἐπάθλων ἐπίσης ἐτύχητε. Ἀθλοφόροι ὅθεν, τοῖς Ἀγγέλοις αἰεὶ σιωπαλλόμενοι.

Ἰπτόμενοι, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι βαλλόμενοι, τῇ ἀγάπῃ, τῇ Χρῆς ἀταπεινῶν ὡφθῆτε. τὰς ἡμῶν ὁδῶν, διὰ τὸ Σοφοὶ Θεραπεύετε.

Τὸ πρὸς αἶμα, καὶ πρὸς σάρκα τῷ πάλιν λυέγκαντο, οἱ γενναῖοι, ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροπύντο καὶ δαίμονας, ἀοράτω Θεῷ, τῇ Τίθ τῇ Θεῷ κρατωμένοι.

Θεοτοκίον.

Οὐ χαίρετε, ἀσπῆγτος βοῶμεν πανάχαυτε. τῇ ἀπαύτων, τῷ χαρᾷ τὸν Χρῆς ἀπικύητας, καὶ τῷ λύτῳ πᾶσαν, τῇς προμήτορος Εὐας ἀπήλασας.

Ω, ἡ εἰς. Ἀβραμῖοι ποτέ.

Ταχότι λόγων ὑμῶν, καὶ ἱερῶν αἱμάτων, πυρᾷ κακίας κατεσβέσται, βοῶντες πανάφῃμοι. ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἰ τῇς Τελαδὸς σεπτοί, καὶ θαυμάσιοι ὀπλῖται, Θεολογῶντες ταύτῳ ἀτμητον, ἀσύγχυτον ἄτρεπτον, τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἐπέλεσαν νομίμως.

Οκίον.

Περ ἡμῶν τὸν ἐκ σὲ, ἀποτεχθεύτα Λόγον, Ἀγνή, δυσώπει τῇ τιμώντων σε, ὅπως ἡμᾶς ὁύσῃται, τῇς αἰωνίᾳ Κόρῃ, καὶ χαλεπῇ γεύῃ.

Ω, ἡ εἰς. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένοι, ἀπενεκρώσεται ἐχθρὸν, βοῶντες Ἀθλοφόροι. Πᾶδες ὑπερυψῶτε Χρῆς, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εγγεῖ νοητῷ πεπυρσάμενοι, τῇς ἀθείας τῷ ἀχλὺ, ἐλύσεται βοῶντες. Πᾶδες ὑπερυψῶτε Χρῆς, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς Θεὸν ὁμολογῶντες, καὶ κατεβράχαστε ἐχθρὸς, ἐνθέως μελωδῶντες. Πᾶδες ὑπερυψῶτε Χρῆς, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φθῆς Οὐρανῶν ὑψηλότερα, τὸν αὐψώσαντα ἡμᾶς, τεκῆσα Θεοτόκε. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοή, ὡς Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω, ἡ εἰς. Εὐα μὲν τῷ τῇ παρακοῇ.

Δεῖν ἡξιώθητε Θεὸν, θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσιλῆχθητε. ὡς περ χρυσὸν ἐν καμίνῳ πυρὶ δοκιμασθέντες ἀθλήτης, καὶ κόσμος τῇς Ἐκκλησίας γενομένοι, τῇ πρωτοτόκῳ Ἀξιάγασοι.

Σ ὄντες φως ἡρῆς νοητοί, φωτίζετε Ἀθλοφόροι, τῷ Τῷφίλιον, φέγγει θαυμάτων παραδοξῶν, καὶ σκότος νοσημάτων διώκετε, καὶ νέφῃ πειρασμῶν ἀπελαύνετε. ὅθεν ἐν πίστει μακαρίζετε.

Σ Τηφῆθητε τάξεις Σοφοί, γηθόμενοι τῇ Ἀγγέλων, τὸν ἰσάγγελον, βίον ἐν γῇ πολιτάς.

τες, Μαρτύρων ὁμηγύρει ἀφραίνετε. καὶ νῦν τῇ πρωτοτόκῳ φαιδρύνετε, τῷ Ἐκκλησίαν ἀξιάγασοι.

Θεοτοκίον.

Φ Ως τὸ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε τῷ ψυχλῷ φωταγωγῆτον, κείμενον βοθρῷ ἀπωλείας αἰάστητον, ἐχθρὸς καταράσαστα, τὸς θλίβοντας αἰεὶ τῷ καρδίᾳ μὲν, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθῶντάς με.

Εἰς τῷ Δεσποτῇ, ζῆτε Ἀποστολοαγγέλιον, καὶ Κοινωνίαν, εἰς τὰς ἑξ. τῇ Ἰασηαίς.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Γνωστικὰ Μάρτυρά.

Στιχηρὰ πρὸς τοῖς, ἡ καὶ δ.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τ Αἰς βαφῆς τῆς ἡ αἵματος, σωτηρίας ἱμάτιον, σεσωτῇ Πανόφῃ ἐπιχρῶσαστα, καὶ λαμπρωθεῖτα τῷ Πνύμῃ, Κυρῶ μεμνήσαστα, ἀθανάτω Βασιλεῖ, σωτηρῶντί τε ἁμῶν, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, ἑρᾶνις ὡς Παρθεῖον, περικαλλῇ καὶ ἀκήρατον.

Α Ἰκτισμοῖς ὁμιλήτατα, καὶ πυρὶ κορσπελάτατα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήτατα, καὶ τῇ λεβήτων τὰ βράτμῃτα, γενναῖως ἐνέγκαστα, ἐκ ἡττήτης λογισμοῖς, καὶ ξοῶνις ἐπέδυσας. ἀλλὰ κλίναστα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχλῶν τῇ τῇ ξίφῃς, τιμωρῇ σερηφόρος, εἰς Οὐρανὸς ἀνελήλυθας.

Π Αρθενίας λαμπρότησι, λαμπρωθεῖτα Πανόφῃ, μαρτυρίας ἡσραψας ἀγωνίσμῃσι. μὴ προσηκῶσαι Εἰδωλοῖς γὰρ, πεοθεῖτα τῷ ἀδίκῳ, καυτεμένης σφαγῇ. φοινηθεῖτα τοῖς αἵματι. καὶ παρέστηκας, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη σερηφόρῃ, τὰς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοῖον.

Μ Ακαρξῶσε Πανάγνε, τῷ βροτὸς ἀφερπάσσαν, ἐν βυθῷ κακίας καὶ ἀπογνώσεως. ὑμνολογῶτε Θεόνυμφε, τῷ αἰετῇ καλῶν, καὶ δοξάζωσιν σεμνῇ, τῷ ἀπόρρητον κῆσιν. ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτήρα τῷ Κόσμῳ καὶ κατάρκας, ἡλᾷθέρωτας Παρθεῖς, προγονικῇ τὸ αὐθρόπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοῖον.

Ω Ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθεῖ καὶ Μήτηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἡεπλήττετο. καὶ ἀτενίζοντα ἔλεγε. τί σοι αὐταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνῳ ἐάσης ἐν τῷ Κόσμῳ. ἀλλὰ πρεῦσον αἰάσηναι, σιωπῶν τὸς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ω, ἡ εἰς. ἡ καὶ δ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθρῶν.

Τ Αἰς θείας τῇ Ἀσωμάτῳ τάξει, νῦν συγχωρήσαστα, περὶ τὸν πᾶντων αἴτιον Χρῆς. καὶ τρανῶς ἀπολαύσαστα, Θεαρχικῇ ἐλάμψεως, τὸς σὲ ὑμνῶντας καταφαιδρῶν.

Τ Ὁ θῆλυ ἀρρενωθεὺ τῇ χάριτι, τῷ ἐπὶ ἡμῶν ὄφρῳ, καὶ καυχωμένῳ ἁμετρᾷ τὸ πρὶν, ἡελαίφῃ τῷ θαλάσῳ, δι' ἀδελφείας σώματῃ θείᾳ δυνάμει καταβέβληκε.

Σ Ταυρῶσε αὐαρηθεύτα Δέσποτα, κατανοήσαστα ἡ ἀκλήσῃ Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερῇ ἐπίπονον, δυναμῆμένη Θεῷ σε, τῷ τῷ ἡμῶν φύσιν ἡρώσαντος.

Θιοτοκίον.

ΑΨόρως τῷ τῷ Πατρός βελήμετι, ἐκ Θεῶν
Πνέμετος, τὸν τῷ Θεῷ σωθείησας Τίον· καὶ
σαρκὶ ἀπεκύντας, τὸν ἐν Πατρός ἀμήτορα, καὶ δι
ἡμῶν ἐκ σὺ ἀπάτορα.

Ωδὴ γ. Εὐφρονέμεται ἐπὶ σοί.

ΑΨάφας τῷ τῷ ψυχῷ, ἔριος ὁ Θεῷ τῆς σαρ-
κὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῷ αἰ-
κισμῶν διαπέτβετον.

ΙΣχυρὴ πατωργικῇ, τῷ κεφαλῷ τῷ δυσμενὲς
ἔδλατας, τῆς κεφαλῆς φέρας, Μάρτυς καρτε-
ρῶς τῷ ἀφάρειν.

Αΐψυτον σε οἱ κρηνοί, τῆς ἀθείας τῷ πυρῷ
ἔσβεσαν· τὸς δὲ πιστὸς ἠρόδωσαν, τῆς Θεοσε-
βεῖας τοῖς νύμφαι.

Θιοτοκίον.

ΣΤ' μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῷ ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν
πορόξευος, Μήτηρ Θεῷ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ
χαῖρε προτάγομεν.

Καθίστα, ἦχος πλ.α. Τὸν σωτήραρχον Λόγον.

ΤἈς βαταῦς γενναίως ἢ Ἀδελφός σε, ὑπομεί-
νασα πάσας τὰς τῷ Τυραννῶν Χρυσέ, κατε-
πάτηεν ἔχθρον τὸν πολυμήχανον· καὶ ἀνεδείχθη ἀλη-
θῶς, τροπαιοφόρος κατ' αὐτὸν· καὶ σέφους εἰληψε δόξης,
ἐκ σὺ τῷ ἀγωνοδότη· καὶ νῦν πρεσβύει εἰς τὸ σῶσθαι
ἡμῶν.

Θιοτοκίον. Οὐμῖον.

ΤἮν ταχεῖα σκέπῳ καὶ τῷ βοήθειαν, καὶ τὸ
ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δολόν σε, καὶ τὰ κύματα
Ἀγνὴ καταπρέωνον, τῷ ματαῖον λογισμῶν, καὶ τῷ
πεπτασμένῳ ψυχῷ, ἀνάστητον Θεοτόκε. οἶδα ὅτι οἶδα
Παρθεύε, ὅτι ἰχθύεις ὅσα καὶ βάλιο.

Σταυροθιοτοκίον. Οὐμῖον.

Υψώθευτα τῷ ξύλῳ ὡς ἰδεάτα, ἢ Τεικῶσα τε
Σῶτερ ὠδίνων ἀνδρῶν, ὠλυφύρετο κλυδωνῷ,
καὶ ἀνερπύλαζεν· οἱμοὶ γλυκυτάτε Τίε, τιτρώσκου
τῷ ψυχῷ, σὲ ἐν Σταυρῷ καθορώσα, ἐν μέτῳ
δύο κακῶν, δίκῳ κακῶν προσηλόμενον.

Ωδὴ δ. Εὐπαρθεύετε ἰδῶτα.

ΣΕ τῷ ἀπῆλιν Ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμε-
νεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἁμῶν,
ὀλόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσαν, Θεῶν ἱερέων καὶ σφάγιον.

Τὸν περνίσαντα ἀπάτη τῷ τρώτῳ Εὐαν,
μυρτυρικῶς εἰσάγει, τρέψατα καθέλης,
δαξάτα ἀνέχου, Χρυσῷ ἀναμέλυντα· δόξα τῇ
δυναμεί σου Κύριε.

ΗΚαρδίαν τῷ ἔρωτι τῷ Νυμφίῳ, πυρπολαμέ-
νη αὐθρῆας, πλάνης Γενναίφρον, λυθρῶ
ἐκαπέτβετον, αἰμῶν, καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθείας
ἐξήραμεν,

Θιοτοκίον.

ΑΨειρογάμους ἐκύντας ὡς Παρθεύε, καὶ μὲν τὸ
κον ἄφθης, παρθευδύστα πάλιν· ὅθεν ἀτι-
μήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρε σοὶ Δέσποινα, πῖσαι ἀδισά-
τω κρυγάζομεν.

Ωδὴ ε. Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

ΜΤρον ἐκκευθεῖν, τὸν Χρυσὸν ἀγαπήτατα,
Νεαῖς ἢ γενναίφρων, ἠκολούθητε τέτῳ, ἐν
μυρτι δόξαξας.

Ωκάλει τῷ ψυχῷ, τετρωμένη παρέδρα-
μεν, ὡς Δέσποινα ἢ Παρθεύε, τὰ ὀρώμενα
λη, ἀδλήσει ὑπερλάμπυσα.

Λόκληρον σουτῷ, τῷ Θεῷ προσηλῶσας, ἐρύ-
θμῳ Παρθευίας, ταῖς βαφῆς τῷ αἰμῶν,
πρότερον τελέστατα.

Θιοτοκίον.

ΣΕ ὅπλον ἀρχαῖς, κατ' ἐχθρῶν παροβαλλόμεθα
σε ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεῷ
νυμφε πενήτημα.

Ωδὴ ς. Θύτω σοι, μὲν φωνῆς.

ΑΨδρεῖον, ἐν γυναικίῳ σώματι φρόνημα, ἀνὰ
λαβῶσα πρὸς πάλιν, ἐπεξήλθες Μάρτυς τῇ
τυραννέντων· καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτὸς ἐθανάτωσας.

ΕΓέτι, σαζομένη τῷ αἵματι Πάυτεμνε, τῷ σὺ
Νυμφίῳ παρίσης, καλλοναῖς παντοῖαις ὠραϊσμέ-
νη· καὶ τῇ πύτι, εἰς αἰεὶ εὐτυχεῖς ὠραϊσμένη.

ΕΨῶτι, τετρωμένη τῷ Θεῷ ἐκρυγάζεις· Χρυσὸν
ἐπεύχομαι φθάσαι, τὸν ὠρῶν κάλει· ὅθεν βα-
σαῖς, ὑπομείνω, ἀκλήνῃ γηθόμενῃ φρονήματι.

Θιοτοκίον.

ΩΘῶμα, τῷ ἀπαύτων θαυμάτων καινότερον,
ὅτι Παρθεύε ἐν μήτρᾳ, τὸν τῷ σύμπα-
τα περιέποντα, ἀπειρανδρῶς, συλλαβῶσα ἐκ ἐσ-
νοχώρησε.

Ωδὴ ζ. Ἐν τῇ παμίνῳ Ἀβραμιῶσι.

ΜΕτά Παρθεύων, λαμπροφύροισι εἰς ἑσπέρην,
πέλεις, τῷ πυρὸς λαμπρότης καρτερικῶς, ἐν
τῷ ψάλλειν ὑπομείνεται· ἀλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῷ,
τῆς δόξης σου Κύριε.

ΣΤ' τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ πορτοῖα ποροτήγαγες,
δήμον, καὶ λαὸν πιστέυσαντα εἰς Χρυσόν, τῷ τῆς
πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβολοῖς σου, θαυμάτερ-
γίαις διαπορεύετα.

ΟΤ' δειλῶτα, ἀνδρεοφρόνως μάλλον δὲ παύτεμνε,
Μάρτυς τῇ πυρᾷ, προτέρῃ ἀνὰ ψυχῷ οὐδ-
μένη καὶ κρυγάζετα· ἀλογημένη εἰ ἐν τῷ Ναῷ,
τῆς δόξης σου Κύριε.

Θιοτοκίον.

Τὸ τῷ Γ' ψίχῳ, ἠγιασμένον Θεῷ σκλήρωμα,
χαῖρε· διὰ σὺ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοῦ
τοῖς κρυγάζουσιν· ἀλογημένη σὺ ἐν γυναικίῳ, ὑπέρ-
χεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ η. Χρῆρας ἐκπετάτας Δαμιῆλ.

ΩΡαῖα ἐν κάλει τῷ σὺν, σιγμῶν γέγονας.
καὶ ὡς κατύγασα, Παρθεύε ἀφθόρος μέ-
σα, τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Πάυτεμνε, τῷ ἐν Παρθεῷ
δι' ἡμῶν, σεσπαρτωμένη Θεῷ, ὡς βοῶμεν· πάντα τὰ
ἔργα ὑνεῖτε τὸν Κύριον.

ΛΤεῖτα δεσμῶν τῷ τῆς σαρκὸς, Παρθευομέ-
της σιμῇ, ἀνέπτει χαίρετα, πρὸς φωτει-
μορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορήγασα· καὶ μαρ-
τυρεῖ φωνικῇ, αἵματι δάξασα καὶ βοῶσα· πάντα τὰ
ἔργα.

ΟΓαῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθεύων τάγ-
μασι, δήμοις Μαρτύρων τε, τιμωρτάξασα πρὸς
σωπον, ἀτελιζάσα πρὸς πορώτητον· καὶ θεωρῶσα καὶ
λαμπαρῶς, δόξης μετέχασα, καὶ βοῶσα· πάντα τὰ
ἔργα.

Θιοτοκίον.

ΣΤ' μόνη ἐν πάσις γενναῖς, Παρθεύε Ἀρχα-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῷ· σὺ τῆς Θεότητος γε-
γονας, ἐνδιώκτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ
πυρὶ τῷ ἀπρόσιτῳ φωτὶ· ὅθεν πάντες, σὲ ἀλογη-
μεν Μαρία Θεοόνυμφε.

Ωδὴ θ. Αἰὶδος ἀχειρότμητος ὄρας.

ΩΣ περικαλῆς καὶ ὠραία, καὶ περιδεδείχθης Παρθε-
νος· ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ τῇ Δεσπο-
τῇ Νύμφῃ πανάμωμος, χρυσοειδέα πτέρυγι, πρὸς τὰ
ἑσπέρην κατέπτασας.

Σὲ τῷ νοητῷ χελιδόνα, καὶ ἀδιάφορον τρυγό-
να, καὶ περὶ πτερύγας· καὶ πρὸς Θεὸν πετάσσεται, καὶ
καταπαύσεται γεραίρομεν.

Εἰς τὴν ἀφ' ἧς πασαῖς, κατασπλύνεται
Θεόφρον, τοῖς ἐκτετακτοῖς ἀσπασίαις, τῇ σὺ
Νυμφίᾳ φαιδρωμένη αἰεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέταί, τῇ
στεβῶς ἀνδραγαθῶν.

Πάσε δοξάζω Παρθεύε, τῷ ἀληθῶς δεδοξασ-
μένῳ, πάσης ἀδοξίας με ρῦσαι, καὶ ἀμνηστίας, καὶ
οὐκ ἔστι μέτοχον, ἐπερανίη ποιήσον, τὸν ποροφυγόντα
ᾧ ἐλείπῃ.

**Εἰς τὴν Λευτερίαν, ζῆτε Ἀποστολόαγγελον, καὶ
Κοινωνικόν, εἰς τὰς κ. τ. Νοεμβρίαν.**

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας.

Στιχηρὰ ὁμοεπίμοια, ἦχος α'.

Πανδύημοι Μάρτυρες,
Παρθεοὶ νεαῖδες Χρυσῇ, σοὶ ἐρρώς ἀθλήσασαι.
τῷ Βασιλεῖ ὑπὸ πᾶσι βασιλεύουσιν, ἀγαλλιάμεναι, δι-
προσώπῃς πλήρεις, χαρμονῆς ἀνάμεσοι· καὶ ζύλῳ τῆς
ῥαυτῆς σοὶ προσήγγισαν, κατ' ἰκεταίαν, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθεοὶ νεαῖδες τῇ σὺν, μύρων ὁσφρανόμεναι,
σοὶς ἡκολούθησαν ἵχνος, τὸ σὸν μιμνήμεναι,
ὡς φῶρον Πάθος, τὸ ψυχροπύρον· καὶ πρὸς τῷ ἐν
κρῶν ἔξανασαν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, Εὐεργέτα κα-
ταστήσῃς, τῇ σὺ κάλλος, σαφῶς ἀπολαύσῃς.

Παρθεοὶ νεαῖδες σαφῶς, Εὐας τῆς προμήτορος,
ἐπιτηδεύεις κομίζεσθαι, πόθῳ θείῳ, ἀνεδό-
ναι, πρὸς Θεὸν θείμηναι, καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ
ταυρόμεναι· καὶ νῦν προσβάλλετε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοίον.
Ὡς ἐνδιαιτῶν Ἀγνῇ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῇ
ἐν Πατρὶ ἀναιδέατος· ὅθεν κραυγάζω σοι·
τῷ ἐκκοιτισμένῳ, ψυχῇ με τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῇ
ρετῇ καταφύγων· καὶ ἐν σκηνώματι, φωτεινῶς
κατασπλύνῃς, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς Κρίσεως ἀρχάντες.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.
Φαγῶσιν τῷ ἀδικῶν Χρυσῇ, ἡ Παρθεὺς βλέ-
ψα, ὁδουμένη ἐβόασοι· Τέκνον γλυκύτα-
τον, πῶς ἀδίκως ἐνήσεις; πῶς τῷ ζύλῳ κρέμῃται,
πᾶσαν γλῶσσαν κρέμῃται τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μό-
λωμε, ἑρπύγῃ Πολυέλεε, τῷ Μητέρᾳ, καὶ δάλλῳ
δίομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.
Ὁδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Ριὰδα τῷ ἀκτιστῶν, τῷ ἀσεβῶς ἐκινύσῃ,
τῷ ἰλεώσῃ Μάρτυρες εὐδοχοί, νῦν γεραί-
σῃ, ὑμῶν τὸς θείους ἀθλῶς, καὶ τὰ κατορθώματα,
θεομακάριστοι.

**Ἡμεῖς τῶν ἡλόντων, τῇ δυσμενῶς αἱ Νιαῖδες,
τῷ θείῳ φραττόμεναι ὅπλῳ τῆς Πίστεως· καὶ ὑπέ-
στησαν, βασιλῶν τελευτίας, καὶ θάλαττον ἀδικῶν,
καὶ τῷ πάντων ζῶν.**

Σχυρὴ ρωννύμεναι, παντοδυναμῶ τῇ Κτίσαντι,
ἀνδρείαν ἀνέλαβον γνώμῃ αἱ Παύσεσθαι· καὶ τὸν
ράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, ποσὶ σιωπῇ
καταδάψαν.

Θεοτοκίον.

Ὁς ἐμφυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφορον σκηνώ-
μα, ὡς πύλιν Οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν,
ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τῇ Δεσποτῇ, Μαρίαν τῷ
ἄρχοντι, ὑμνοῖς τιμῶμεν.

Ὁδὴ γ'. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ.

Νευρωμένους, λογισμῶ ὁ παρανομος Τύραννος,
τῷ ζῶν ἡμῶν Χρυσῶν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ὡς
καὶ, Κόραι παναοίδιμοι, κατακλιζόμενοι.

Αμνηστῶν, προκειμένων ὁργάνων ἡλόγησε, τῇ
Μαρτύρῳ ὁ χορὸς, πρὸς σὲ τὸν μόνον διωά-
μενον, σῶξεν Παντοδυναμῇ, ἐναυτιζῶν πιστῶς.

Διὰ βασιλῶν, αἱ τελεόβιοι Ἄγιοι Μάρτυρες,
Θηταυρὸν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζεσθαι εὐκλειαν,
ἤρατο τρανώτερον, Θεῷ ἐγγίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Επιφανείᾳ, τῆς ψυχῆς με τὸ σκότος ἀπέλατον·
ἀμνηστίας τὰς σειρὰς, Ἀγνῇ Παρθεύῃ διάρρη-
ξον, σῶσόν με κηρύττοντα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Καθίστα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τελεόβιοι καρτερῶς ἐναθλήσασθαι, τὸν πο-
λυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσατε, ἀδελφικῶς
σωθῆναι τὰ πνέοντα ὑμῶν· ὅθεν ἐσφοκίσητε,
σὺν ταῖς πρώτοις Παρθεύοις, πρὸς τὸν ἐπερανίον,
Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβα-
σιλεῖ, ἐν ἀφροσύνῃ ἀπαύτως παρίστατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑψώθεις ποτὲ Θεοτόκε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Ηπαναμώμητο Ἀμνάς καὶ Παρθεύῃ, ὃν ἀτε-
κνήσεν Τὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυρῷ ὡς ἐβλε-
ψεν, ὁδῶν τῷ ψυχῷ, καὶ ἐκείνῃ κατεπλήττετο,
καὶ ἐβόα σωτῶντος· πᾶσι Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν
καὶ θαυμάτων, μνήμῃ ὃν ἀπῆλθεν, ὁ ἀχάριστος
ἄνθρωπος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γεῖτο τῇ βροτῶν, ταῦτα
νῦν πάχῃς· ὑμῶν τὸ εὐσπλαγχνον.

Ὁδὴ δ'. Ὁ κατήμενος ἐν δόξῃ.

Αμνηστῶν τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλή-
σεως, φαίνεται λυχνία, Κόραι τῇ Χρυσῇ αὐ-
δείχῃ· φαινοτάτως ἀκτίσι καταυγάζεσθαι, τοῖς
κραυγάζοντα· δόξα Χρυσῇ τῇ διωάμεσθαι.

Ὁραῖντε Παρθεοὶ, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε,
τὸν δεδοξατῆμον, Λόγον ὀλίκῃς ἀγαπήσασθαι·
ἐτερωμέναι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων,
τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Τὸν ποικίλων πειρασμῶν με, καὶ κινδύνων τῷ
ἐφοδῶν, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν
Χρυσῶν διακρύψατε, τῇ ἐκτελεσθέντι ποροθύμῳ τῷ
πανέορτον, καὶ ταυτέρῳ μνήμῃ ἡμῶν Ἀξιάγασοι.

Θεοτοκίον.

Νευρωθέντα με κακίᾳ, τῇ δολίᾳ Παναμώμῃ,
τῷ ζῶν τελευτῶν, ζώοντα πρὸς σὲ καταφά-
γοντα, καὶ ἐπαρθέντα εἰς βάθῃ παραπτώσεων, ἐπα-
νάγαγε, ὡς συμπαθῆς Παναμώμητε.

Ὁδὴ ε'. Σὺ Κύριε με Φῶς.

Γνώμῃ καρτερικῇ, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ
Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης
σεφάνους ἀνέπλεξαντο.

Αἱ Μάρτυρες ἐν γῇ, τοῖς ἀγῶνι ἀθλήσασθαι
Οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σὲ Ζωοδότα
τῷ αὐτίδῳ ἐχέσῃ.

Πολύφωτο λαμπρῶς, πολυφύρον οἶκημα,
σκηνώμα τῆς Τελεόδοξας, ἀφαιρέσθαι ὑμνοῖς
Παρθεοὶ αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

ΣΕ' μόνῳ ἐκλεκτῷ, καὶ καλῷ καὶ ἀμώμητον, δ-
ράμενος σωματῆται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐν σὺ
Θεοχαρίτω.

Ω, δὴ σ'. Θ ὕψιστοι, καὶ φωνῆς.

ΙΔεῖν σε, ἐφίμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμέ-
ναι τῷ πόθῳ, σὺ τῷ γλυκυτάτῳ αὐχρῇ Λόγε,
τῇ βασιλείᾳ, τῷ πικρῷ γενναίως ὑπώλεγκαν.

ΩΣ κρινά, Ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἔχληθησαν,
αἱ παναοίδιμοι Κόραι, καὶ τῷ Ἐκκλησίαν
πνοῆς βασιλείᾳ, τῇ ποικίλῳ, ἀωδίασαν Πνέμα-
τος χάριτι.

ΝΤμφίον, τὸν ἀθανάτων μόνον ποθήσασαι, τῇ
ὀρωμένῃ θανάτῳ, ἀοράτῳ θεῷ νδρήμεναι,
ἀρεθῶς, ἐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεαίδες.

Θεοτοκίον.

Α"Γιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σε Κύριος, ἀγιο-
τέραν δρών σε, καὶ καθαρωτέραν Κτίσεως πά-
σης, Θεομήτορ, κυλιώμεναι Ἀχραυτε Δέσποινα.

Ω, δὴ ζ'. Α βραμιάοι ποτε.

ΛΕλαμφορτυμέαν τὸν νῦν, θεαρχικῶς ἀκτίσιν,
ἀχλὺ Εἰδώλων ἡμαυρώσατε, πανάφημοι ψάλ-
λαται· ὁ τῇ Πτερίων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

ΘΤεῖν Εἰδώλοις κωφοῖς, τῇ δυοσεβῆς Τυρανῶν,
κολακδομεῖν κατεπτύτατε, βοῶσαι νεαίδες·
ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

ΟΤ' ἐκτομαί τῇ μελῶν, εἰ διωγμὸς, εἰ θλί-
ψις, Χρῆσθ χωρίσαι ὅπως ἴχυσαν, βοῶσας
τὰς Μάρτυρας· ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀλογη-
τὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

ΥΠερφυῶς τὸν Κτίσιν, ἐν τῇ γαστρίᾳ Κόρη,
κυσφορῆσαι κατιζιώσαι, βοῶσας ἀναπλάττοντα,
τὰς μελωδῶντας πισῶς· ὁ Θεὸς ὁ τῇ Πατέρων ἀ-
λογητὸς εἶ.

Ω, δὴ η'. Αντρωτὰ τῇ παντός.

ΣΤομωθεῖσαι ἀγάπῃ τῇ Κτίσαντ', ἀπημβλωί-
ατε κέρτρα τῇ ὁφεί, ἐν γυναικίῳ σώματι ἀν-
δρακῶς διαυῦσαι, τὰς ἀγῶνας, καὶ σεφαίροις ἐνθεοῖς
κοσμημέναι.

ΣΤμπλακῆσαι ἐν μέσῳ τῇ σκάμματος, ἀοράτοις
ἐχθροῖς καὶ σώματος, τὰς ἀτωμάτους ἔτρεψαν
αἱ Θεόφορον Κόραι, ἀναβοῶσαι· ἀλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

ΒΑσιλείας τῆς αἰῶν ἐτύχετε, σὺν Χρῆστῳ Γητῇ
βασιλεύσατε, πεποικιλμένα σίγμῳ καὶ βασά-
νων τῷ κάλλει, διλωτισμένα, ἀξιάγαστοι Κόραι
νεαίδες.

Θεοτοκίον.

ΩΣ Θεῷ ἀκηλίδωτον ἔσοπτον, ὑπεδέξω αὐτὸν
σωματῆμενον, καὶ ἐν δυὶ ταῖς φύσει γνωρίζο-
μενον Κόρη, ὃ μελωδῶμεν· ἀλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Ω, δὴ θ'. Α ἰσθ' ἀχειρότμητ' ὄρες.

ΙΔεῖν ἐφίμεναι κάλλ', τὸ τῇ Νυμφίᾳ ὀλοτρό-
πως, νάττει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανάσιαν ἐμε-
τήτατε, ἐν τῷ θνητῷ τῷ σώματι· ὅθεν ἀξίως
καυλίζετε.

ΦΘητε Τυρανῶν ἐν μέσῳ, οἷά περ λύνων ὤμο-
τάτων, ἀσπίλοι ἀμνάδες τῷ τῶν, θηλω-
ν καταπαλίσσαι, καὶ τῷ Χρῆστῳ ἀπρόσδεκτα, ὡς
εἶα προταγόμενα.

Τέφ' ἀνέπλεξασθε ἄμφω, μὴ παλαιόμενον παρ-
θεῖον, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ Βασιλείαν

ὄντως ἀσάλατον, παραλαβεῖν ὡς Μάρτυρες, μ-
Μαρτύρων ἡξιώθητε.

ΗΣ κατηξιώθητε δόξης, ἥς ἐπετύχετε χορεία
τὸς ἐπιτελῶντας ἐκ πόθῳ, ὡμῶν τῷ μνήμ-
τυχῇν πρεσβύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς
Δεσπότην Σεμνοπάρθενον.

Θεοτοκίον.

ΦΕἰσαίμε Χρῆσθ ὅταν ἔλθῃς, κῆραι τὸν Κόσμ-
καὶ δόξης· λῦτον τῷ ἀχλὺ τῇ κακῶν με-
ταῖς ἱεσείας τῆς Κινητάτης, καὶ τῇ σεπτῶν Μα-
τύρων σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τῷ Δεσπορίᾳ, ζήτει Ἀποστολοδύναμον, καὶ
Κοινωνικόν, εἰς ταῖς καὶ τῷ Νοεμβρίῳ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Ὀσίαν Γυναῖκα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἡχ' θ' δ'.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΠΑρθερίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἔχασκῆτατα
ἐνυμφάθῃς χαίρεσαι τῷ ποιήσαντι· ἀρηταμ-
νῇ τῷ ὑπόστατον, ἀπόλαυσιν εὐδοξίᾳ, καὶ ἀκνή-
σα σεργίῳ, καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, κατηξιώται
Οὐρανῷ πασάδος δυσωπῆσαι, τοῖς τιμῶσιν Ὀσί-
α χάριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

ΕΤκρητῆα τὸ σώμα, μεκαρία νεκρώτατα
τῷ ψυχῇ ἐκόσμητας καὶ ἡτοίματας· καὶ οἰκτι-
ριον Πνέματι, σωτῇ ἀπετέλετας, καὶ συνήφθι-
μυτικῶς, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίσει· ὃν ἰκέτῃ, ἐ-
φθορᾷ καὶ κινδύνῳ λυτρωθῆναι.

Τὸ ὥραον τῷ σώματι, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα
μεκαρία εὐδοξίᾳ μετερρύθμισας· Κόσμον λιτῇ
σα τὸν ὑπόστατον, ἀρετῶν φαιδρότησι, κατεκάλλυσ-
σωτῇ, καὶ τῇ Κτίσει ἐνδεδεῖσαι, καταγώγιον, κα-
τερπνὴ θυμηδία τῷ Κυρίῳ· ἀνυμνῶμεν σε Ὀσία
πνέματικῶς μελωδήμασι.

Δόξα, καὶ τῷ. Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ω, δὴ α'. ἡχος πλδ'. Α' ρυστηλάτῳ Φαραῷ.

Τῆς ἀκήρατης λαβομένη Παύλα, καὶ με-
ταῖς ζωῆς, τῷ τῷ Χρῆστῳ Θρόνῳ σὺν Ἀγγ-
λων τάγματι, παρεσταμένη πάντοτε, φωτισμόν με-
παράχῃ, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, τῷ παιδὶ καὶ
πολιτείᾳ σου.

ΑΨοσυγῆτα τὰ τῷ Κόσμῳ Παύτεμεν, παύ-
τη χάπῃτας, ἀκητικῶς ὑπάρξιν· ὑπῶν τῇ
ἐγκράτειᾳ, εἰς ἔσω τῷ πραότητι, καὶ τῷ σκληρ-
γῶγιᾳ, τὰς προτάχας καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τῷ τῷ
Θεῷ εἰσὶν πάννυχον.

ΤΑς περιφλέκτους ἡδονὰς τῷ σώματι, δρόσῳ καὶ
τέσβετας, ἀκητικῶν πόνων· ὅθεν τοῖς αἰ-
τελε, τῆς ἀπαθείας ἡ' λ' ὅ, καὶ ἰάσεων φέρεται,
χαρισμῶν τῷ Πνέματι, αὐτὸς αὐγὴ Ἀ-

Θεοτοκίον.

ΔΕδοξασμένα περὶ σὺ λελάλῃται, ἐν γενεᾷ
γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί χωρ-
σασα, Ἀγνὴ δὲ διαμεινῶσα, Θεοτόκε Μαρία· δι-
σε πάντες γεραίρομεν, τῷ καὶ Θεὸν προσάσαι ἡμῶν

Ω, δὴ γ'. Ο σερεώσας κατ' ἀρχάς.

ΕΝατοκίζεσαι πισῶς, τοῖς τῷ Κυρίῳ Ὀσίᾳ, τ-
ναοίδιμο Θεοφῶν ἀκτίσι, τῆς ἐφέτως τυχεῖς
ἰκέτῃς σὺν δάκρυσι· διὸ καὶ τῆς ἐλπίδος, μετ' ἐ-
φροσύνης ἐπέτυχες.

Τῷ

Τὴν σκοτιοθεῖται μὲν ψυχῇ, ταῖς πονηραῖς καὶ
βελήλοις, ἐνδυμήτετι φιλαύθρῳπε Λογε, τῆς
Ὁσίας σου δ' ἁγῶς, καταύγατον καὶ σιότης με, τὸ ἁ-
γῶδες ἐν ὧρα, τῆς Κρίσεως ἐλάττωτον.

Νηφαλιότητι νοός, τῇ ἑραίων τὰ κάλλι, φου-
ταθεῖσα ταῖς φροντίσιν ἐδ' ὅλως, ἐπεάρης
ἐλπίσιν, περὶς κηφίζοιμὲν δὲ, ἀκτινοποιῶν Μῆτερ,
ἡ μετάρσιος γέγονας.

Τὸν Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ, εἰδείχθης ὑψηλοτέρᾳ,
Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον
Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμύλωτε. διὸ πισοίσε πάντες,
ἡμῖν Ἀγνή μακαρίζομεν.

Κάτισμα, ἵχος δ'. Ταχὺ ῥοκατάλαβε.
Ἐκίηται ἐλάμπρως, τῷ ἱεραύτῃ σολῷ, καὶ
δῶρον προστίωξαι, τῷ σαρκωθεύτῃ Θεῷ, Ὁσία
θεόπνδσε. χάριν δὲ ἱαμῶν, δεξαμένη ποικίλων,
καὶ ἀρρώσῃσι, τῷ ἀλλῷ μακαρία· πρεσβύ-
τα σωθῶμαι ἡμῖς τὴν ἀφροσύνην σε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.
Ταχὺ δέξαι Δέσποινι, ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, καὶ
ταύτας προτάγαγε, τῷ σῷ Τίῳ καὶ Θεῷ, Κυρία
πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῇ εἰς σὲ ῥο-
καχόντων· πρᾶνον μηχανάσπε, καὶ κατέβαλε θράσος,
τῇ ὀπλιζομένων ἀθέως, Πανάγνε καὶ τῇ δαλῶν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.
Ταχὺ ῥοκατάλαβε πρὶν δαλῶθαι ἡμῖς, ἐχ-
θροῖς βλασφημῶσι, καὶ ἀπειλῶσιν ἡμῖν, Χρῆ-
ς ὁ Θεὸς ἡμῶν· αἶελε τῷ Σταυρῷ σε τὴν ἡμῖς πο-
λεμῶντας. γνώτωσαν πῶς ἰχθῶν, ὀρθοδόξων ἡ Πίσις·
πρεσβείας τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλαύθρῳπε.

Ωδὴ δ. Σύμῃ ἰχθῶν, Κύριε.
Στὴν τῷ γενῶν, τρεῖς Ὁσία διώδαστας, σὺ νη-
σεῖα, σάρκα κατεμάραντας, ὑπερφῶς, ὅθεν
δυσμενῶν, σίφῃ κατεπλάγη τῷ ἀκλινῇ καρτερίᾳ
σε, Ἀγγέλων αἱ χορεῖαι, ἐπεκρότησαν δόξαν, τῷ
τῷ ὅλῳ Θεῷ ἀναπέμποντας.

Τὸν ἀγαθόν, καὶ συμπαθέσαντον Κύριον, ὃν δι-
ψῶτα Μῆτερ ἔξεζήτησας, καὶ δακρύων καὶ σε-
ναγμῶν, καὶ σωτετελεμένης, καρδίας Ὁσία πάντε-
μιν, δυσώπει οἰκτειρῆσαι, τῷ ἀθλίῳ ψυχῷ με,
τῷ εἰς βάθῃ κακῶν ὀλιωθῆναι.

Τὰς τῆς ψυχῆς, αἰλακας τῆς σῆς ἀρδίαστα, τῇ
δακρύων, ρεῖθροις ἐγκατέσπερας, τῇ ἀρετῶν
ἀπορόν ἀληθῶς· ὃν καλλιεργῶν, ἀσκητικοῖς πόνοις ἔν-
δοξε, ἐδρέψω τῇ δραγματῶν, τὴν καρπὸς ἀποθήκας,
ταῖς ἀσύλοις συγκλείσασα Πάστεμιν.

Στὴν τῇ πῖσιν, καύχημα πέλεις Ἀνυμφάτε, σὺ
ῥοσάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τει-
χος καὶ λιμῶν. πρὸς τὸν Τίον σε, ἐν δόξῃ φέρεις
πανάμωμε, καὶ σώσεις ἐκ κινδύνων, τὴν ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, Θεοτοκὸν Ἀγνῶσε γινώσκοντας.

Ωδὴ ε. Ἰνα τίμε ἀπώσω.
Ποία ῥωσάτα βροτεία, σὺ τῷ ὑπερταύμασον
Ὁσία εὐδοξε, βιωτῷ ἔξείποι, καὶ τῷ αὐλῶν
καὶ μακαρία ζωῇ; ὡς περ παραδόξως, πόθῳ τρω-
θεῖσα τῷ Σωτῆρος, καρτερῶς καὶ γενναίως διώκοντας.

Τὸν χειμάρρῳ πῖστα, τῆς τρυφῆς πανεύδοξε
Ὁσία γέγονας, πηγῆς θεῖον ὕδωρ, ὑπερβλύ-
σα τῆς καταυξῶς· ἔξ ὧς οἱ πῖοντες, ἐν ἀφροσύνῃ
ἀφροσύνῃ, τὴν ἀγῶνας τῶν πόνων σε παύσεμιν.

Βρυτάτῳ φορτίῳ, τῇ ἀνομιῶν με δεινῶς πιεζό-
μεν, τῷ σῷ ἀσπλαγχνίᾳ, ἱκετάῳ ἐλά-

φρῶν Κύριε, τὴν μεγίστην πόνον, δυσωπηθεῖς τῆς
σῆς Ὁσίας, καὶ τῷ ἀσκησῶν τῷ ὑπεράπειρον.

Θεοτοκίον.
Μητρικῶς παρρησίᾳ, τῷ πρὸς τὸν Τίον σε κε-
κταμένη Πανάγνε, συγγενῆς ῥονοίας, τῆς
ἡμῶν μὴ παρὶς δέομεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνῳ, Χριστιανοὶ
πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν δέμεν προβαλλόμεθα.

Ωδὴ ς. Ἀβυθῶν ἀμύλων.
Αῖμα τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ διωκεί
τῷ Λόγῳ, πάσας τὰς τῶν δαιμόνων, ἔξελαι-
σας φάλαγγας, ἐν νηστείᾳ καὶ δόξῃ, καὶ ἐν τοῖς δά-
κρυσι τὸν Νυμφίον, τὸν σὸν ἀπαύτως μεγαλύνοντας.

Ασκήσιν ὑπερφῶν, ἐν νηστείᾳ καὶ δειλίᾳ ὄντως,
σερβῶς ὑπερυγῶν, καὶ παθῶν κυριότατα,
ἀπαθείας τῷ σολῷ, κατακλεισθήσονται τῷ Σωτῆρι,
Νύμφῃ ὡραία χρησιγίτις.

Πρόχειμα τῇ προσδοκίᾳ, καὶ εἰσάκτιστον ψυχῆς κατω-
δῶν. ἰδὲ τὸν ἡ ζωῆς, ἐν τῷ Ἀδῇ ἔξελαιπε. καὶ
παράχῃ μοι Χρῆς, ἀφῆσιν δέομαι τῶν πταυμάτων, τῆς
σῆς Ὁσίας παρακληθεῖς.

Θεοτοκίον.
Νεκρωτόν με τῆς σαρκὸς, τὰ κινήματα ζωῆς ἡ
τεκῶν, καὶ τῶν παθῶν τὸν σάλον, εἰς γαλή-
νῳ μετέβαλε· καὶ γενῶ μοι βοηθός, ἔξελαιπὲν με
τῶν κινδύνων, τῶν ἐν τῷ βίῳ Παναμώμῃ.

Ωδὴ ζ. Πόδες ἑβραίων.
Γνώμῃ φιλοθεῶν ἐκτάσῃ, καὶ σώματος Ἀγγέ-
λος ἐμιμήσῃ, ἀρετῶν σε θεμῶς, καὶ ψάλλοντας
προθύμως· ἀλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Τῆς σε σώμα ἐγκρατεῖα, παναοίδιμε καὶ πάτη
κακουργία, ἀνέβας θεμῶς, Ὁσία ῥοσὶ τὸν
Κτίσιον· ἀλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Οὗτος ὁ πόθος σου Ὁσία, ἀνατίτταται ῥοσὶ μόνον
τὸν Δεσπότην, ὀλοτρόπως αὐτὸν ὑμνῶντας καὶ
βοῶντας· ἀλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.
Λῶν τῆς Εὐας τῷ κατάραν, τῷ πανάμωμον
κατάρκτας Παρθεῶν, ἀλογίας πηγῆς, βλυ-
σῶν τοῖς βοῶσιν· ἀλογημεν Πανάγνε ὁ Καρπὸς
τῆς σῆς κοιλίας.

Ωδὴ η. Ἐπταπλατίως κάμινον.
Δὲ ἐκκατεῖς ἔνδοξε, σεαυτῷ ἐκκατάρκτας,
τὰς μαρμαρυγὰς, ἐδέξω τὰς τῆς Πνάμωμῃ,
Θεῶν σε δοξάζαντες, ἐν γῇ καὶ μεγαλύναντες, τῷ
ῥοσδεξαμένῳ τὴν σεπτῶς σε καμάτης· ῥοσὶ ὃν καὶ
ἀνέβας· ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε.

Τὴν ψυχικῶς λαμπράδα σε, ἐν ἐλαίῳ φαυρῶν-
σα, σεῖας ἀπαθείας, εἰς νυμφῶν ἐφθασας,
ἑραῖον ἔνδοξε· καὶ τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Χρῆσῳ, ἀμ-
ταῖς φρονίμοις, σωαγάλλῃ Παρθεῶν· βοῶντας μα-
καρία· ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Ασκητικῶς πανεύδοξε, τὸν Θεὸν θεραπείας
πάντων τῶν παθῶν, τὴν κυριότατον αὐθρακας
τελείως ἀπέτβετας, τοῖς ρεῖθροις τῶν δακρύων σε· ὅθεν
δυσωπῶσε, τῶν παθῶν με τῷ φλόγῳ, μακάριον τὸ
δῶν σε· ἵνα πίσει καὶ πόθῳ, δοξάζω σε Ὁσία, τῇ
μνήμῃ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.
Θεογενήτορ Πανάγνε, τῆς ψυχῆς με τῇ τραύ-
μα, καὶ τῆς ἀμύλωις, τὰς ἐλάς ἔξελαιψ
Θεόν ἡ κηρύττας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἀγνή· ὅς
Θεοτόκον, οἱ πισοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντας
ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε.

Θεοτοκίον.
Θεογενήτορ Πανάγνε, τῆς ψυχῆς με τῇ τραύ-
μα, καὶ τῆς ἀμύλωις, τὰς ἐλάς ἔξελαιψ
Θεόν ἡ κηρύττας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἀγνή· ὅς
Θεοτόκον, οἱ πισοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντας
ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε.

Ωδὴ 9. Ε' φεῖξε πᾶσα ἀκρόη.

Ιδέσθαι κάλλει νοητὸν, τὸ Νυμφίον καθαρῶς ἐπεποθήσας· καὶ πῶ κοιτάξεις αὐτῷ; πῶ δὲ ποιμενεῖς Σεμνὴ ἐκρωγάξεις; ἐπαναπαύομαι ἐν σοὶ, καὶ σὺ τῆς χρηστότητος, κατατρυφήσομαι, μεγαλυνῶντάς τινι σὺν ἀγαθότητι.

ΣΥνεπιν ἔχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινῶσιν καὶ θείαν παρότητα, Πίσιν ἀνιδάλτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάτῳ εὐθεῖον· ἐν ὁλονύκτοις προσδύχαις, Θεῷ προσεδράκυσται, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν αὐγαῖς, Μακαρία λαμπομενὴ φαιδρόστιν.

Η "Δησοὶ πύλη Οὐρανῶ, ὠφείλῃ Μακαρία πανεύδοξε, καὶ εἰσελήλυδας, Ἀγγέλων θείων δορυφορέντων σε· καὶ κατεσπλήνωσας φαιδρῶς, εὐθα τὸ πολίτευμα, Ἀγίων ὑπάρχει σεμνὴ, καὶ πάντων τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

ΦΕἰσαίμεν Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκταύσας ἀφθορον, καὶ τὴν κύνειν, ὅταν καθίστης κλῖμα τὰ ἔργα μου· τὰς αὐομίας παρρηῶν, καὶ τὰς ἀμυστίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, Ἐλεῆμον ἀγαθὴ καὶ φιλανθρώπε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτην Ἀποστολοῦ Ἀγγέλων, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τὰς κς. τὴν Ἰαλίαν.

ἈΚΟΛΟΥΘΕΙΑ εἰς Ὀσίας Γυναικας.

Στιχηρὰ τροπαιοῖα, ἥχη α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

ΟΕκφραγεῖς ὡς βολίδες ἔξ ὑψους φάνησαι, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταγαγέτω Κόσμον· καὶ σκοπὸς ἐκμεῖσται τῇ πονηρῇ, τῇ δαμόνων ἀθροίσματος· τὴν φωτοφύρον καὶ θείαν ὅθεν πιστῶς, ἐορταζόμεν ὑμῶν ἑορτῇ.

ΤΟὐ Παρδείστου τὰ κάλλι καποπτεγμένα, καὶ δαφιλῶς τρυφῶσαι, ἀκηράτης λειμῶνας, ὠφείλῃ σάτε τῷ Κόσμῳ, γνῶσιν Θεῶ· ἥς μετέχοντες σήμερον, τῇ διαδέσει Ὀσίαν τὴν ψυχικῇ, παγκαρπίαν γεωργῶμεν σεμνῇ.

ΜΟναδικὴ πολιτεία καπελαμπρωῖα, τῇ Ἀσκητῶν τὰ πλήθη, ἀνατελάσαι πᾶσιν, ὡπείρ τινες φωστῆρες· διὸ σὺν αὐτοῖς, σπυδοξάζεσθε Πάστεμνοι· ἐπετρυφῶσαι τῇ δόξῃ τῇ θείῃ, καὶ πρεσβύσται σφθλῶσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΕΚ τῆς Ἀγίας Εἰκόνος τῆς σῆς Παναχραυτε, ἰάταις ἱαμάτων, χορηγῶνται ἀφθόνως, τοῖς πίστει πορευομένοις· ὅπως καὶ, ταῖς ἀδελφείας ἐπίσκεψαι. καὶ τὴν υἱὴν ἐλέησον ἀγαθὴ, καὶ τὸ σῶμά μου θεραπεύσων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΣΕ τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμενῆ ἐπὶ τῇ ζύλῃ Σωτῆρ, ἡ σὲ ἀγνῶς Τεκῆσα, ὡς ἑώρα Θεέμην, θρῶντα αὐτά· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τῇ Κόσμῳ γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ λαὸν ὁρῶσε τῇ σωτηρίᾳ, ὡς κακῆργον ἀναρτῶμενον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ωδὴ 6. ἥχος πλ. δ'. Τ' τραυ διόδοις.

Αρκὸς ἀδελφείας τὸν διωκτὸν, ἐχθρὸν καθελεῖσαι, ὡκείωσθε τῷ Θεῷ. Ὀσίαν Γυναικας δυσώπει, διώκῃν πᾶσι δοθῶσαι σωτήριον.

Αρανάσαι πόνοις ἀσκητικοῖς, σωματῶν τὰ κάλλη, ὡραῖωσθε τὰς ψυχὰς· καὶ Χρυσῷ Νυμφίῳ θαλάμῳ, ὡραστοῦσας σπυροῦσθε.

Θεοτοκίον.

ΝΤρυφῶν ἀνείχεσθαι φωτεινῆς, ἡ μήτρα σου Κόρη, τὴν δι' οἶκτον σωμῆτικῶς, ἐν σὺ σαρκωθεῖσας καὶ τὰ πάντα, θεογονίας ἀκτίσι φωτίσαντος.

Ωδὴ 7. Ὁ Ὑραίας ἀψιδῇ.

ΤΠερίδετε κάλλος σωμῆτικῆς Πάστεμνοι, καὶ τὴν παρὰρρέσταν δόξαν, ὅναρ ἡγήσασθε· ἐν ταπεινώσει δὲ, καὶ ἀχρυνίαις, καὶ πόνοις, τὸν Χρυσὸν ζητῆσται, τὸν ἀρήκατε.

ΑΠηρνήσασθε Κόσμον, καὶ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι' ἐγκρατείας, καὶ πόνων Χρυσὸν ἐπτήσασθε, Νυμφίον ἀχραντῶν, ἐκρανίαν πασάδος, θείαν παρεχόμενον, ὑμῖν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

ΙΕρῶν Προφητῶν σε, αἱ ἱερὰ σάλπιγγες, πάλαι πορομῶνσαν πύλῳ, φῶς γενήσεται· καὶ τὸν ἐμφυχον, ἐν ᾧ χειρὸς αὐτῆς Λόγος, ὑπὲρ λόγον Ἀχραντε, Κόρη γραφήσεται.

Κάθισμα, ἥχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΕΠὶ τῇ ὥμῳ τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβῶσαι τὴν Χρυσῇ, ἡκολαθήσασθαι αὐτῷ, διὰ τῇ ἔργων ἀτεβῶς, τῇ τῆς ἀσκήσεως Αἰδίμοι καὶ Ὀσίαν· καὶ τῆς γυναιξίν, ἐκαστημέας σεμνῶς, ἐφάνητε κακῶν, καὶ τύπος εὐδοξοῖ· ἀλλὰ τοῖς θείοις σπᾶμμάσι, τὴν αὐτὴν ἀπολαβῶσαι Βασιλείαν· μὴ διακλίπῃτε, ἵκετάς, τὴν σφίξασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΜΗ εἰσελθῆς μετ' ἐμῶν, ὡς ὁ Προφήτης σοὶ ἔειπεν, εἰς κρητῆρον Χρυσῇ· ἐγὼ δὲ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγορέντάς με πταίσματα, καὶ σοὶ κρωγάξω· ἐλέησον ἀχρῶς, τῆς Τεκνῆσε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀσκήσιον, ὡς τὸν λησῶν καὶ πόρῳν καὶ τὸν ἄσῳτον, καὶ τὴν πλῶνῳ φιλανθρώπε· ἐγὼ δὲ δικαίως, ἤλθεις τὴν σφῆται, ἀλλὰ μάλλον τὰς πταίσαντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΜΕλὸν τὰς ἐπτομάς, κατανοῶσαι τῇ σαρκῶν σπυρομένην Τίε, καὶ σπυρομένην σοὶ λοιπῶν, τὰ νῦν καὶ μελὸν κατατέμνωμα τὸ σαρκίον, ἐκαστῶν σοὶ μέλος ἄγιον, βλέπῃς πικρῶς τιμωρῶμενον· ἐγὼ δὲ διέτλης μέλος εὐοράθῳ, τῇ σὼν σαρκῶν ἀτιμῆται, ὡς αὐτὸ τὸ πάθος, ὁλομελείας βροτῶν θεραπεύσας.

Ωδὴ 8. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ι"Να κάλλει τὸ ἀχραντῶν, τὴν πεποθημένον Νυμφίον ἰδῶσι, κατεμάρανται αἱ Ὀσίαν, τῆς σαρκὸς τὰ κάλλι δι' ἀσκήσεως.

ΝΤσαγμὸν ἀπώσασθαι, ψυχικῶν βλεφάρων καὶ τεκομήσασθαι, τὰς κινήσεις τὰς τῇ σωμῆτικῇ ἱερῇ Γυναικας δι' ἀσκήσεως.

ΗΦαιδρὰ ἐορτὴ ὑμῶν, φέγγει Θεῶν Πνύματι ἀπασράπτεται, καταγαγέτω τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῇ πιστῶν τιμώντων ὑμᾶς Ὀσίαν.

Θηῖον.

ΣΑρκωθεῖσασθε Κύριε, ἔξ ἀπειρογάμῳ Κόρης θήσασθαι, εἰς ὁσμὴν μύρου σφθλῶσαι ἑδραμον, αἱ σφθλῶσαι θείῳ ἔρωτι.

Ωδὴ 6. Ἰνα τί με ἀπώτω.

ΔΡότον βρύσσαι πάντα, θείῳ Θεῶν Πνύματι ἀποδιδώκετε, νοσημάτων ζόφον, ἀσραπαῖς ἐκδοξῶν θαυμάτων ὑμῶν, καὶ πρὸς μέγα φέγγος, ἑρᾶν Βασιλείας, τὰς πιστὰς ὁδηγεῖτε Αἰδίμοι.

ΝΕκρωθεῖσται τῷ Κόσμῳ, ἐκληρονομήσασθαι καὶ αὐτῶν· καὶ νυμφῶνος θείῳ, ἡξιώσασθαι μακάρις, τὰς ὑμῶν λαμπάδας, τῇ τῆς ἀσκήσεως, ἀκοιμήτης τηρήσασθαι πᾶστεμνοι.

Θεοτοκίον.

Θ Θεός Λόγος, μήτραν ἀπειρόγαμον τῷ σῶ κατώκησε· καὶ βροτὸς ὠράθη, ὁ Παρθεύων ῥήταςσε Ἀρχαντε· ὃν ποθέσαι Κόρη, ἀκητιτικῶς τε ὀπίσω, ἠκολούθησαν βίᾳ λαμπρότητι.

Ωδὴ ε΄. Τῷ δέσπιν ἐκχεῶ.

Ε Γκράτειαυ ταπεινώσει καρδίας, ἀγρυπνίαν δὲ συμπαθήτον γνώμῳ, Πίσιν ὀρθῷ, καὶ τελείαν γάπῳ, τὰ ἱερά ἔχρησάντα Γωμά, ἐγεύοντο ἕκκα Θεῷ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπαύητοι.

Ενωστάται ἑαυτὰς τῷ τῷ βίᾳ, ἡδονῶν δι' ἐπιδόσεως πόνων, ἀκητικῶν, τὸν εἰς γλῶ καταβαίνον, καὶ ἑκκασία βελή ξενιτάσαντα, ἐκτίσασθε ἐν ὑπερανοῖς, ξυλαγῶντα ὑμᾶς Ἀξιάγασοι. **Θεοτοκίον.**

Ανάτῃ καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσπευ, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς τῷ θαυμάτῳ, τῷ τῇ φθορᾷ, καὶ θαυμάτῳ μῆσιν, καταχευθεῖσαν Παρθεύε δυσωπήτον, τὸν Κύρον καὶ Τίον, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύτασθαι.

Ωδὴ ζ΄. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Οξαν ἀγῆρω τῆς ῥέστης, ἀπὴλῆξαντο αἱ Ὅσαι ποροθύμως· ἥς τρυφῶσαι Χερσῶ, γηθόμεναι ῥωσιν· Ἀλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Αστρα πολὺφωτα ὀφθεῖται, ταῖς λαμπρότησι τῷ πόνων δαδωχεῖτε, ταῖς ψυχὰς τῶν πιστῶν διδάσκουσαι τῷ μέλπειν· Ἀλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Εἴσαι δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀθλίαν με ψυχῇ Θεογεννήτορ, καὶ ἀγάπῃ Θεῷ ὑπόζαζον τεύει· ἵνα πιστῶς δοξάζωσιν, καὶ ὑμνῶσιν εἰς αἰῶνας.

Τέλος τῷ Ἀνωνύμων Ἀκολουθιῶν.

Ωδὴ ἡ. Νικηταὶ Τυραννῶν.

Λ Ουγιτῶ Παρθεύοι, πάθῃ ὑπετόξατε τῆς ἀλογίας· καὶ Νομφίῳ Λόγῳ, νοητῶς σωτήφθῃτε ἀναβώται· Ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Σταυρωθεῖται Κόσμῳ, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι κατατρωθεῖται, γάλλει ἐνδόνῳ, τὸν τῷ Εὐαν τρώσαντα τῆς ἐγκρατείας, ἱεραὶ Παρθεύοι, βέλεσιν ἐτρώτατε, ἀνυμνολογῆσαι, Χερσὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκῆτα, ἔχ ἄγνων αἱμάτων σε σαρκαμεύον, τὰς Παρθεύς πάσας, ἐπεσπᾶσω Ἀρχαντε Παρθενομήτορ, σῶ αὐτὰς βοῶσα· Ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ω ῥαῖαι τῷ Δεσπότη, εὐλαοὶ τρυγόνες, καὶ χελιδόνες φανεῖται Φιλόστεμνοι, πρὸς καλίας Οὐρανίους μετεβιβάσθητε.

Στῆφθῃτε ταῖς αἰῶ, νῦν χοροσάσις, καὶ ἐκλεκτῶν πανηγυρεῖ ἀφραίνεθε· ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῆσαι τὸν φιλοκτιρμόνα.

Η Μνήμη ἡ φωτφόρος, νῦν ἡ ὑμετέρα, καθάπερ ἡ ἡλιος ἔτις ἀνέτειλε, τὰς τῷ πιστῶν διανοίας καταφωδρυνῆσαι. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς ἔτα δοχεῖον, φωτιστὸν Παρθεύε, τῷ σκοτιοθεῖσαν ψυχῇ με τοῖς πάθεσι, καὶ ἔξωτέρῳ με σκότης, ῥῦσαι πρετβείας σε.

Εἰς τῷ Λειτουργίᾳ, ζῆται Ἀποστολοδάγγελλον, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τὰς κς. Γαλίᾳ.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὅταν τύχη Ἀλληλεῖα, μετ' τῷ Σιχηρῶν τῷ τῷ ἡμέραν λαχόντος Ἀγίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, σιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἡχος α΄.

Πανδύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τχῆς με σὺ εἰ ἡ χαρμονή, καὶ τὸ ἀγαλλίαμα, σὺ τῶν παθῶν με τὸ ἴαμα, Κόρη Θεόνυμφε, τῶν ἀρρώσθημάτων, τῆς ψυχῆς με Πανάγνε, ταχεῖα θεραπεία καὶ λύτρωσις, τῶν σωμαχόντων με, περατμῶν καὶ καταφύγιον, ἐν ἀνάγκῃς· διὸ μεγαλιώσε.

Ελέος ἡ ἀβυσσὸς ἐμὲ, τὸν βυθὸν γεγόμενον, ἀκαθαρτίας ἐλέησον, καὶ λύσον πάντα με, τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, δάκρυσι καθάίρουσα, καὶ θεία καταλύσει λαμπρύνουσα· διὸ ἡμεῖς δώρηται, ταπεινὸν τῷ ὄντι ὀρίνημα, καὶ καρδίας σωτηριᾶν σωτήρεον.

Φωτὸς ἐνδιδιώτημα Ἀγνῇ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῇ ἐν Πατρὸς ἀνατείλαντος· ὅθεν κρυφαῖζω σοι· τῷ ἐσκοτισμένῳ, ψυχῇ με τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφωδρυσον· καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς με κατασκηνώσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως Ἀρχαντε.

Εἰσα τῷ Ἀγίᾳ.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἡχος α΄.

Τὸν ἑρᾶνιον ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, Ἀρχαντε Παρθεύε, σῶσον ἡμᾶς, τὰς εἰς σὲ καταφύγοντας.

ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετ' Θεὸν, Θεοτόκε ἀνέθεμεθα.

Τῆς ἀσπλαγχνίας ἡ Πύλη, τῷ ταπεινῷ με ψυχῇ, μὴ ὑπελίδης πίσει, ἱκετάσῃ Κόρη· οἴκτερον ἐν τάχει, καὶ σῶσον αὐτῷ, τῷ βυθῷ τῶν πταισμάτων με, καὶ ἐγκαινίσασα χάριν σῶ ἐπ' ἐμοὶ, καταγαλῖσον Παρθεύε Ἀγνῇ.

Χριστιανῶν προστασία ἡ ἀκατάκλιτος, ἡ σωτήρις πάντων, ἡ ἐλπίς τῶν περάτων, βοηθῆτον σοῖς δούλοις· διώσται γὰρ, ὅσα θέλεις πανάρχαντε· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετ' Θεὸν, Θεοτόκε ἀνέθεμεθα.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἡχος β΄.

Οτε ἐκ τῷ ξύλῳ σε νεκρὸν.

Στ' εἰ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἰ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέποιον πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφύγοντες, ἐν πίσει βοῶμεν, ὅπως τοῖς πρετβείας σε ἐκ τῶν βελῶν τῷ ἐχθρῷ, λύτης ψυχοφθόρα καὶ πείνης, θλίψεως ῥυοθεῖμεν πάντες, οἱ ἀνδρῆμαν σε Θεόνυμφε.

Μὴ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀσπασαμένης, ἀνθρώπων γεγόμενον, ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶσόν τῶν παρενοχλόντων με παθῶν ἔξάρπασον· ὅπως

σευλὼ δ' εὐδρόμῳ, τρέβον διανύσας πρὸς πλάτῃ,
φθάσω τῆς ἐκεῖ μεγαλειότητος.

ΔΕἶξον εἰς ἡμᾶς τὰς ταπεινὰς, Μήτηρ τῷ Θεῷ τῷ
ὕψιστῃ, τῷ ἀπαραγχεῖν. δέξαι Παναμώ-
μητε, καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν, εἰς λαὸν ἀμαρτάντων,
καὶ ἀπεγνωσμένων· ὅπως λυτρωθῆμεν ἐκ πάσης
θλίψεως. σὲ γὰρ πάντα Κτίσις δοξάζει, καὶ ἀνακη-
ρύττει σε ὄντως, μέγα ἱλαστήριον καὶ καύχημα.

Στιχηρά προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος γ.

Μεγάλη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε.

ΠΑΘῶμε τελευτήσαντες Δέσποινα χερμαῖζοντες, καὶ
κλύδωνε παραίττει, θυτὴ τῆς ἀμαρτίας· δὸς
μοι χεῖρα βοηθεῖς καὶ διάσπασόν με. καὶ τὸ δεινὸν ἀπέ-
λαστον, καὶ ἴδιον πρὸς λιμεῖα γαλήνης.

Τῶν Θεῶν Προφητῶν Ἀγνή χαῖρε τὸ καύχημα.
χαῖρε πᾶσας Κυρία. χαῖρε νεφέλῃ κέφῃ. χαῖρε
ἀρχαῖν Μήτηρ ἀλογημένη. χαῖρε Κόσμῳ χαρὰ καὶ
αὐτίληψις. χαῖρε νίκος ὁρθοδόξων Ἀνάκτων.

Τῶν Θεῶν Ἀποστόλων χαῖρε τὸ κραταίωμα.
χαῖρε χευτῇ λυχνίᾳ, καὶ μανναδόχῃ σάμνῃ.
χαῖρε αὐτὸς τὸ τῆς Πίστεως Παρθεύ. χαῖρε ἡ τὸ Φῶς
ἀρρήτως κηρύττει. χαῖρε Θρόνῳ πύρινῃ τῷ ὕψιστῃ.

Στιχηρά προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον εἰς Μάρτυριν.

ΕΠΟΜΒΕΙΣ τῇ Πνύμνῃ, τῇ Ἀγίᾳ Πανάμωμε,
τῷ ἐμῷ διασώσει, καταδρόσιον· ἡ τῷ σαχό-
νῃ κηρύττει, Χρυσὸν τῷ ἀμέτρητον, αἰομῶν τῇ
βροτῶν, εὐκτιμοῦς ἀποστήκεσαν. ἀποξήρανον, τῷ
πηγῷ τῇ παθῶν καὶ χερμαῖζον, καταξίωτον τρυ-
φῆς με, τῆς ἀείζωνς πρεσβείας σου.

ΕΝ ΘΑΛΑΣΣῃ με πλέοντα, εἰς ὁδὸν με βαδίζοντα,
εἰς νυκτὶ καθήμενον περιφρήτον. ἐπαχρυστῶν-
τα χαρίτωτον, τὸν νῦν με Πανάμωμε, καὶ ἀξίωτον
ποιεῖν, τῷ Κυρίῳ τὸ θέλημα· ὅπως εὐροίμι, εἰς ἡμέ-
ραν τῆς δίκης τῇ εἰς βίῳ, πεπραγμένων μοι τῷ λύ-
σιν, ὁ προσφυγὼν εἰς τὴν σκέπη σου.

ΜΕΛΑΝΙΣ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΕ, ὑπεχώμῳ μετανοίας,
τῇ ἐμῶν ποιήσασθαι, παραπτώσεων. ἀλλ' ἐκ
ἐξέ με ἡ φωνή μου, τῇ κακῶν σωθήσεται. διὰ τὸ τότοι
βῶ, καὶ προσπίπτω καὶ δέχομαι· σὺ με Δέσποινα, ἔξε-
λθὲ τῆς τοιαύτης τυραννίδος, ὀδηγῶσα πρὸς τὰ κρείτ-
τω, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Στιχηρά προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος δαυτὸς.

Εἰδωκας σημειώσιν.

ΣΕ τὸ καθαρώτατον, τῷ Βασιλέως παλάτιον, δυ-
σωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νῦν με καθάριον, τὸν
ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ κατηγόριον τερ-
πνόν, τῆς ὑπερθεῖς Τελαδῆ ποιήσον· ὅπως τῷ δυ-
νασείῃ σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνῃ σωζό-
μενος, ὁ ἀχρεῖς οἰκίτης σου.

Τὸν ῥύπον ἀπότμησον, τῆς τυλαπώρῃ καρδίας
με, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τρώμε-
να, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἔξ ἀμαρτίας, ἐναποκά-
θαρσον Ἀγνή, καὶ τῷ νοῶν σου σῆσον τὸ ἄσπετον· ὅπως
τῷ δυναστείᾳ σου, καὶ τῷ μεγάλῳ αὐτίληψιν, με-
γαλύνῃ σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖς οἰκίτης σου.

ΖΟΦΟΣ φοβερώτατος, ὁ τῷ θανάτῳ Θεόνυμφε, τῷ
ψυχῷ κατατρυχεῖς· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἔξει-
σαν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῇ δαιμόνων, παρασκιάζει
ἀγαθῇ· ἔξ ὧν με ῥύσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθεύ
ἀπειρόγαμε· καὶ πρὸς λιμεῖα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς
τὸ αἰάσπερον, τῇ Ἀγίῳ κατάταξον.

Στιχηρά προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος δαυτὸς.

Ὁ ἔξ ὕψους κληθεῖς.

ΧΑῖρε φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον. χαῖρε σῶ-
πύριν, τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ, εὐδὸν εἰς θείαν
πάπασιν, εἰσαγομένη· χαῖρε νεφέλῃ τὸν μέγαν Ἰ-
λιον, Κόσμῳ διαυγάτα· καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, αἰ-
τὸς εἰ σκότει καθάδοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταρ-
θμήτατα παναμώμητε. χαῖρε Παρθεύ, χαῖρε πα-
σιμεν. χαῖρε Μήτηρ Χρυσῇ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὃν ἐκέ-
σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΧΑῖρε φαιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρία. χαῖρε θρόνῳ πύ-
ρινῃ. χαῖρε λυχνίᾳ χευτῇ. χαῖρε κογχύλῃ
βάφατα, ἐκ σῶν αἰμάτων, τῷ Βασιλεῖ πορφύρῳ θεί-
τακτον. χαῖρε Πόλιν ἐμφυχε, τίμιε σέφανε, καὶ
κραταῖον περιτείχισμα, βασιλδόντων, εἰς ἀντεβί-
χαῖρε ἀνίκητον, στρατομεύων θάρσος παύαντε. χαῖ-
ρε πύλῃ Κυρία πανύμνητε. ὃν ἐκέλευε σῶσαι, καὶ φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΦΥΣΕΩΣ ἔσος καὶ νόμος ὑπερβάστα, τὸν Κτίστω τῷ
φύτει, ἀδιαφθόρως ἀγνή, εἰς τὴν γαστέρα
σωτήλας, μὴ γνῶσα πείραν, ὅπως αὐτὸς Παρθεύ
ἀμόλυντε· καὶ τὸν ἐκύησας, εἰς σωτηρίαν βροτῶν·
καὶ τὸν τόκον διέμενας, ὡς πρὸ τῷ τέκῃ, τῆς παρθε-
νίας σῶσα τὰ σήμαντρα, διατηρῶσα. ὄντως μέγιστον,
σὲ τὸ θαῦμα καὶ ξέρον καὶ ἀφραστον, καταπλήττει
Ἀγγέλους, καὶ βροτῶν πάντων διανοῖαν.

Στιχηρά προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος πλ. α.

Χαίροις ἀκηνητικῶν ἀληθῶς.

ΧΑίροις ἀνατολῇ νοητῇ, ἡ ἐκ λαγόνων τὸν Χρυσὸν
ἀναιτέλατα, πληρῆντα τῷ Οἰκουμενῷ, φωτὶ
ἀρρήτῳ Ἀγνή, τὸ τῇ Ἀσωματῶν ἀγαλλίαμα. Ἀ-
μὲν Θεῷ ἄρῶντα, ἀμαρτίας ἡ τέξαστα, πάντες τῇ
Κόσμῳ, τὸν τροφέα Πανάμωμε, ἡ θηλάτατα, καὶ
ἀγνάλως κατέχαστα· μόνῃ ἡ ἀδιαφθόρῃ, Ἀγνή
ἀμόλυντος· χαῖρε Ἀγία Ἀγίων, τὸν υπεράγιον Κε-
ρον, Ἀγνή δυτωπῶσα, καταπέμψαι τοῖς σοῖς ἐκ-
λοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

ΧΑίροις τῇ γηγενῶν ἡ ἐλπίς, γῇ ἐκλεκτῇ καὶ κα-
θαρᾷ καὶ ἀμόλυντῃ· πηγῇ ἐσφραγισμένη,
τῷ Παρακλητῇ τεμνῇ, σὺ ὑπάρχεις μόνῃ Ἀντιπαρθε-
νε· ἔξ ἧς οἱ τεθόμενοι, σωτηρίαν ἀρεσκομεν. γί-
νως βροτεῖς, ἡ ἀνίκητος Ἀχρῶντε. γῇ κατὰ καρτε-
ῇ τὸν σάχῳ βλαστήτατα. γέφυρα ἡ μετὰ γῆντα, γα-
λῶν πρὸς εὐδον, ἡ κυβερνήτις ἡ θεία, χερμαζομέ-
νων ἡ ἀγκυρα, λιμῶν ὁ εἰς ζάλη, τῇ ἐκ πόδας
ζητῶντων ὁ ἀδιδώτατος.

ΧΑίροις βῆτε πυρφόρῃ σεμνῇ, Βασιλικῇ φυλῇ
φωεῖτα Βασιλίσσα· Παρθεύ, τὸν Βασιλέα, καὶ
Ποιητῇ τῇ Παντὸς, ὡς τεκῶσα Κόρη Μητροπάρθε-
νε, βωμὸς ἀφανίστατα, τῇ δαιμόνων εἰς χάριτι
χαίροις τὸν βότρω, τῆς ζωῆς ἡ βλαστήτατα, τὸν ἐκ
βλύζοντα, ἀφθαρσίας τῷ ἄβυσσον. χαίροις ἡ ἀσπύ-
στατα, βλαστήματα ἅπαντα, τῆς ἀμαρτίας καὶ Κόλ-
μῳ, πηγῷ ἀείζων βλύστατα, βροτοῖς σωτηρίαν, τῇ
ἀφθάρτῳ τοκετῷ σου, μόνῃ Θεόνυμφε.

Στιχηρά προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος πλ. β.

Ὁ ἄλλῳ ἀποθέμενοι.

ΔΩΡΟΝ Θεόνυμφε, θείας μοι γνώσεως δίδου,
τὸν νῦν με φωτίσον, καὶ τῷ γλῶτταν τραύ-
σον, τῷ δοξάζειν σε, καὶ ὑμνεῖν ἄτμῳ, τῷ μεγίσ-
τῳ χαίρειν, καὶ τῷ θείῳ προσάσασθαι. ὡς ὃ φιλάγι-
ος προνοητικὴ τῆς φύσεως, ἡμῶν Θεοχαρίτατι

δέλεις τὴν ἐκείνου ὠφέλειαν , καὶ τὴν σωτηρίαν . ὡς
ἀνάβατον καὶ τοὺς ἐκ ψυχῆς , καὶ ἐκ καρδίας πορο-
ῦντες , τῇ σκέπῃ σου Ἀΐχραυτε .

Εκεῖ πᾶς ὁ Κόσμος σε , πρὸς τὸν Θεόν , ὃν ἀρ-
ρήτως , καὶ φρενῶς ἐκνήτας , σάρκα προσλαβό-
μενον ἐξ αἱμάτων σου , ἀγαθὴ Δέσποινα , ἀσφαλῆ
ἐφύραν , καὶ προσάτιν ἀκαταίχλιτον , πρέσβιν δὴ-
κτον , συμπαθεῖ μεσίτιν καὶ σωτήριον . διόπερ καὶ ὡς
ἄνθρωποι , φύσις ἀδελφὴς ἀμαρτανώντες , ἔδε ποτε τῶ-
ν , ἀπέστημεν τῆς δόξης ἐπὶ σοὶ , τῆς σωτηρίας Πα-
τρὸς ἡμῶν .

Χαῖρε ρίζα εὐδοξίας , χαῖρε ἡ χάρις σου ἡ Θεῖα , Ἀ-
γίων βλαστήματα , αὐτὸς τὸ ἀμύραντον καὶ αἰεζών .
Ἰσχυρὴ Παράδεισε , τῆς ζωῆς τὸ ξύλον , Ἰεσοὶ ἐκ
ἐκείνης ἄχραυτε , ἔξανατείλατα , Κόρη καὶ βροτὲς δια-
ρέφοντες , τῷ ἄρτῳ τῷ τῆς γνώσεως . χαῖρε ἡ πορφύρα
παντίμοις , τῷ Παμβασιλέως , Θεόνυμφε διάδημα φαι-
ρόν , Ἀρχιερέων ἀπρέπεια , χαῖρε μόνῃ Ἀΐχραυτε .

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΘΕΟΤΟΚΙΑ , ἡχος ὁ αὐτός .

Τελήμερθε αἰέτως Χερσέ .
Τὸ ὅμμα τῆς καρδίας μου , ἐκτείνω πρὸς σέ Δέ-
σποινα . μὴ παρήδης , τὸν μικρόν μου σευαγμόν ,
ὅταν κείνη , ὁ σὸς Τίος τὸν Κόσμον , γενοῖ
οὐ σκέπη καὶ βοήθεια .

Πατρὸς παναμώμητε , ἐκείνῃ ὃν ἔτεκες , οἰκ-
τηρῆσαι , τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν . καὶ τῇ με-

ρίδι τάξαι , τῇ ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ , τῆς δίκης ἄκρα
ἀγαθότητι .

Εγὼ Πατρὸς Ἀΐχραυτε , τῇ σκέπῃ σου κατέφυ-
γον . οἰκτιρόν με , μιμημένη σὸν Τίον , Θεόν σου
καὶ Δεσπότην . καὶ τῷ βορβόρῃ ῥύται , καὶ τῆς ἰλύ-
θῃς πταισμάτων μου .

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΘΕΟΤΟΚΙΑ , ἡχος πλ. δ΄ .

Ωτὴ παραδόξῃ θαύματι , πῶς τὸν τῇ ὅλῳ
Θεόν , ἐν γαστέρι ἐχώρητας ; πῶς Βρέφῃ
ἐβάστατας , τὸν Ποιητὴν τῷ Παντί ; ὅντως ἐκπλήτ-
τει νῦν καὶ διαύοισιν , ἡ ὑπὲρ λόγον κυοφορέεισθαι . ὡ
Παμμακάριστε , Θεοτόκε Ἀΐχραυτε . διὸ αὐτὸν , πάντο-
τε ἐκείνῃ , τῷ ἐλεῆσαι ἡμᾶς .

Χαῖρε φωτὸς Θεῖον ὄχημα , φαινοτάτη λαμπρὰ ,
καὶ σκηνὴ ἀγιασμάτων , φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ,
ἐξ ἀχράντου νηδύος σου , καταφωτίζον Κόσμον τὰ πέρα-
τα , καὶ ἀγιάζον τῇ σῇ χρηστότητι . χαῖρε κεφάλαιον
σωτηρίας ἄχραυτε . χαῖρε φρενὸν , ἄκυσμα καὶ λάλη-
μα , τῇ πεποιθότων εἰς σέ .

Χαῖρε Πατρὸς παναμώμῃ . χαῖρε ζωῆς θησαυρὸς .
χαῖρε ὅρθε κατάσκιον . χαῖρε σὺλε πύργον , καὶ
νεφέλη ὑπέρφυτε . πάντος ῥυπώδης , χαῖρε καθάρσιον .
πάντος θρήνωδης , χαῖρε καθάρσιος . χαῖρε ἀνύμφη .
χαῖρε Μήτηρ Ἀΐχραυτε , χαῖρε φλογμόν , σβέστα-
σα τῷ τόκῳ σου . χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς .

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ .

ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ .

Εἰς τὸν σίχον στιχηρὰ Κατανυκτικά . ἡχος α΄ .

Τὴν πύλιν σου πολὺ , τῇ παραπτωμάτων
μου Σωτὴρ , καὶ δεινῶς βεβύθισμαί τοις
πλημμελείαις μου . δός μοι χεῖρα σῶτόν με ,
ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός , καὶ ἐλεήτόν με .

Στίχ . Πρὸς σέ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς μου .

Τὴν ἐννοίαν σου πονηραῖς , καὶ ἔργοις καταδεδίκατ-
μαι Σωτὴρ , λογισμὸν μοι δώρησαι , ἐπιστροφῆς
Θεός . ἵνα κρᾶζω . σῶτόν με , διεργέτα ἀγαθῇ , καὶ
ἐλεήτόν με .

Στίχ . Ἐλεήσον ἡμᾶς Κύριε .

Τὴν παρρησίαν Κύριε , πάντων τῇ Ἀγίῳ , καὶ
τῆς Θεοτόκῃ , τὴν σὴν εἰρήλην δὸς ἡμῖν . καὶ
ἐλεήσον ἡμᾶς , ὡς μόνῃ Οἰκτιρῶν .

Δόξα , καὶ νῦν . Θεοτοκίον . Αὐτόμελον .

Τὴν Οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα , τῇ
ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων , κραταῖα προσάσια . Ἀ-
ΐχραυτε Πατρὸς , σῶσον ἡμᾶς , τὸς εἰς σέ καταφά-
σκοντες , ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μῆν . Θεόν , Θεοτόκε
ἐλεήσον .

**Τὴν Δεξιάν σου εἰς τὸν Ὄρθρον , μῆν τὴν σωτήριαν
σιχολογίαν Καθίσματα , ἡχος α΄ .**

Εν αὐτοῖς συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος , καὶ πολὺ
ἀπεισῆς εἰς τὸ ὕψος τῇ Οὐρανῷ . ἀλλὰ θαρρῶν
τὴν φιλανθρωπίαν σου , κρᾶζω . ὁ Θεός ἰλασθῆτι
μοι , καὶ σῶτόν με .

Εγὼ δὲ δικαίῃ μόλις σῶζεται , ἐγὼ πῶς φανῶμαι ο
ἀμάρτυρος ; τὸ βάρος καὶ τὸν καύτην τῆς ἡμέ-
ρας ἐν ἐβάστατα . τοῖς περὶ τὴν εὐδελιάτῃ ὥρᾳ ,
σωσελθῆναι ὁ Θεός , καὶ σῶτόν με .

Δόξα , καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Αΐχραυτε Θεοτόκε , ἡ ἐν Οὐρανοῖς ἀλογημένη ,
καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογημένη . χαῖρε Νύμφη ἀ-
νύμφη .

Μετὰ τὴν β΄ σιχολογ. Καθίσμ. Κατανυκτικά .

ἡνθ΄ α΄ .

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ .

Αγάλας πατρικῆς , διανοῖξά μοι σπύρον . ἀσώ-
τως τὸν ἐμὸν , κατὼλάωτα βίον . εἰς πλῆτον
ἀδαπάνητον , ἀφορῶν τῇ οἰκτιρῶν σου Σωτὴρ , νῦν
πτωχάδυσαν , μὴ ὑπερίδης καρδίαν . σοὶ γὰρ Κύριε ,
ἐν κατανοῖς κρυφαῖα . ἡμάρτον Πάτερ εἰς τὸν Οὐ-
ρανόν καὶ ἐνώπιόν σου .

Τὸ βῆμα σου φρενὸν , καὶ ἡ Κρίσις δικαία . τὰ
ἔργα μου δεινὰ . ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμων , προφθά-
σας με , διάσωτον , καὶ κολάσεως λύτρωσαι . ῥύται Δέ-
σποτα , τῆς τῇ ἐρίφῳ μελῆδος , καὶ ἀξίωτον , ἐκ δε-
ξιῶν σου με σῶσαι , Κρατὰ δικαιοσύνης .

Δόξα , καὶ νῦν . Θεοτοκίον . Ο'μοιον .

Κτῆρην σου Ἀγνή , τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου . καὶ
οἰκτιρον αὐτὴν , ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων , βυ-
θῷ ὀλιθίσανσαν , ἀπολείας παναμώμῃ . καὶ ἐν ὥρᾳ
με , τῇ φοβερᾷ τῇ θανάτῃ , ἐλθέμενον , κατηγορέ-
ων δαιμόνων , φρενῆς ἀποφάσεως .

Τῇ β'. Κανὼν Καταστυκτικός.

Ποίημα τῷ Κυρίῳ Γωτῇ. ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν πταισμάτων μὴ τὸν ῥυπον πλυνὼν Λόγε.

Γωτῇ. Ὡδὴ α'. ἤχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σοὺ ἡ τροπαὶς δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δε-
δόξασαι. αὐτῇ ᾧ Ἀθάνατε, ὡς πανοῦχρης ὑπε-
ραντίς ἔδραυτε, τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθῶ κα-
νεργήσατα.

Τροπάειον.

Τῶν ἀμαρτιῶν μὴ τῷ πληθύνῃ, καὶ τὸ πλήθος
Χριστὲ τῷ ἐλέεσσι, δέομαι ἱεράκλειον, καὶ λο-
γισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι· ὅπως σε δοξάζω τῷ
ὑπὲρ πάντων ἀγαθότητι.

Ωφθης διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν, ἐπὶ τῆς γῆς
σωματίζεσθαι Ἀνθρώπου. ὅθεν ὑπὲρ Ἀνθρώπου,
Λόγε Θεὸς ἡμαρτηκὸτα δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ,
τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νεκρωσιν μιμημένοι Χριστῷ, τῷ ἐκσῶντος παθόν-
τος καὶ θανάτου, πάθῃ ὑπεμείνατε, πολυειδῆ
καὶ θάνατον Ἀοιδίμοι· ὅθεν ἀθανάτου ζωῆς ἐτύχετε
Μάρτυρες.

Πῶς εὐδὸν ἀγάπης θεϊκῆς, περιφανῶς περιφέρον-
τες Μάρτυρες, πῦρ ἐκ ἐπιούσῃ· ἀλλὰ θερ-
μῶς ἢ πόνων ἐπιδόσεις, τῆς πολυθείας τῷ ὕλῳ
πάσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοκίον.

Τᾶς Αἰῶν Αἰώνων σωὲν ἡμῖν, σὲ αὐμνῶσι Παρ-
θεύε Πανύμνητε. τὸν ᾧ ἀπερίληπτον, ἐν σῇ
γατρὶ σωματοθεύτα τέτοκας, μέναισα Παρθεύθ',
ὡς πρὸ τῶ τόκου Θεόνυμφε.

Ἔτερος Κανὼν ἢ Αἰώνων. ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοφανὺς ὁ παῖς Αἰώνων ὕμνῃ.

Σὺ ἡ τροπαὶς δεξιὰ.

Θρόνῳ περιεστέμενοι φανερῶς, τῷ τῷ Δεσπότη πα-
νάγιοι Ἀγγελοι, τὸν Πατὲρ σωσάναρχον, καὶ
τῆς αὐτῇ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελον, λόγον μοι ἐμπνεύ-
σαι, ὑμᾶς ὕμνῳντι πρεσβύτατε.

Εσοπτρα Φωτὸς Θεαρχικῆς, καὶ Τετραγώνου λαμπρά-
δος τῷ ἔλαμψιν, πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς
ἐφικτὸν τὰ ἢ Ἀγγέλων τάγματα, πατρὸς ἐνοή-
σας, ὁ Νῆς ὁ Θεὸς ὑπέστηεν.

Θεοτοκίον.

Ο Διακοσμήσας ὡς Θεὸς, ταξιαρχίας ἢ αὐτῷ
Δωάμεων, μήτραν ἀπερύγαμον, ἢ Σεραφίμ
ὑψηλοτέραν ὤκησε, τῷ σωτῇ Θεοτόκῃ, καὶ σὰρξ ἀτρέ-
πτως ἐγένετο.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο Μόνῃ εἰδὼς τῆς ἢ βροτῶν, ἐτίας τῷ ἀορί-
στῳ, καὶ συμπαθῶς αὐτῷ μορφωσάμενος, πε-
ρίζωτόν με ἔξ ὑψους διώαμιν, τῷ βοᾶν σοι· Ἀγιῶ, ὁ
Ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀχραντοῦς δόξης Φιλαυδραπέ.

Τροπάειον.

Αναΐψον δεῦρο ὦ ψυχῇ, καὶ βόητον τῷ Κτίσῃ
σε, τῷ τὰ κρυπτά σου πάντα γινώσκοντι· καὶ
ετανοίας καρπὸς ἐπίδειξαι· ὅπως ἐλεήσῃ σε ὁ οἰκτιρ-
ὼν Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίᾳ λυτρώσῃται.

Ἀάσθητι μόνε Ἀγαθὲ, ἰλάσθητι καὶ σωσόν με, ὡς
ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι· ἐσμὸν πταισμά-
ν ἐπισυρόμενος, καὶ κατακαμπτόμενος, βάρε παρα-
ώσεων, καὶ ἀσχυρῶς ἀμέτρη πληρέμεν.

Μαρτυρικά.

Σοφία καὶ γνώσει ἀληθείᾳ, οἱ Μάρτυρες πληρέμε-
νοι, ἐλλωικλῶ σοφίαν ἐμύραναν, τὸν σοφιστῶ
κακίας ὤλεσαν, καὶ σερρῶς ἀδλήσαντες, ἐπαξίως
βιβον, τὰς τῆς νίκης σεφανῶς γηθόμενοι.

Μονάδα μεν φύτει Ἀθληταί, Τετράδα τ
προσώποις, ὁμολογῶντες πλάττω πολυθε-
τῇ θεῖα πίσει ἔξηρνίσατε· καὶ φως ἡρὲς ὠφθητι
πάντων καταγαίοντες, τὰς καρδίας ἀντίστοιχῃς χα-
ριτῇ.

Θεοτοκίον.

ΑΓία Θεόνυμφε Ἀγνή, ἀγίως ἀπεκύνσας,
ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, Τίον καὶ Λόγον Πα-
τὲρ σωσάναρχον, τὸν καθαρῶς ἁγιάζοντα, ἐν Ἀγίῳ Πνε-
ματι, τὰς αὐτὸν ἀτεβῶς ἁγιάζοντας.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Φωτὶ θεουργῶ τὰ Σεραφίμ, ἀμείσως πλησιάζοντα
καὶ πολλαχῶς αὐτῷ ἐμπιπλάμενα, ταῖς παρωτο-
τοῖς σαφῶς ἐλάμψαι, πρωτεργῶς λαμπρύνονται,
ὡς φῶτα δάιτερα, χηματίζουσι θεῖται θεόμενα.

ΑΓγέλων λαμπρότητας ὕμνῳ, παροξύνουσι ἐφίμῳ
μενοί, τῷ δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορ-
γαμεῖν πιστοὶ αἰτήσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ πα-
νάγιοις εὐχαρίσιν· καὶ τὰς ἐξέμετα τῶν τῷ ἐλάμψῃ.

Θεοτοκίον.

Νοῦ τὸν ὑπερῶν ἰδεῖν, ὡς θεῖς ἀξιόμιστοι,
ὁ Γαβριὴλ Παρθεύε πανάμωμε, περὶ χαρῆς
φωτὶ ἐκόμισε, τῷ τῷ Λόγῳ σύλληψιν, ἐμφανῶς
μηνύσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττισαν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

ΟΡοσε τῇ χάριτι τῇ θεῖα κατὰ σκίον, προβλε-
πτικοῖς ὁ Ἀβραάμ, κατανοήσας ὁφθαλμοῖς,
ἐκ σῆ ἱεράδου, τῷ Ἰσραὴλ παροανεφώνῃ τῷ
Ἀγίῳ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάειον.

Τῖνι σε ψυχῇ ὁμοίῳ ταλαίπωρε, ἐργαζομέ-
νῳ τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιῶν τὰ καλὰ; ἐτί-
σρεψον βόησον, τῷ διὰ σὲ ἐθελούως πτωχότατι·
Καρδιογνώστα οἰκτιρήσον σῶτόν με.

ΩΡισας μετανοίαν Σωτὴρ ἐπιστρέφον· ὡμοί
ράχῃ ἀγαθῇ, πρὸ τῆς τῷ βίῃ τελείᾳ, διδ-
μοί καταύξιν, καὶ σεσαγμὸν, ὡς τῇ Πόρῃ τῇ
πρότερον, καταφιλήσῃ τὰ ἱχνησὶ Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

ΝΑμάτων τῷ Πνεύματος πληθεύτες οἱ Μάρτυρες,
ὑδατος ζῶντος ποταμοί, ὠφθησαν νάσαι θε-
οῦ, καὶ πλάης ἔξηραν, τὰς θολερὰς Χριστὲ χειμᾶ-
ρας ἐν Πνεύματι· καὶ ἢ πιστῶν διανοίας καθήρδωσαν.

Μεγάλως οἱ θεοὶ ἡγωνίσαντο Μάρτυρες· τῷ
ᾧ καὶ ξίφος καὶ δεινὸν, πᾶσαν ὑπώλεξαν τῇ
νύκτι. αὐτῶν παρακλήσεις, Λόγε Θεὸς, μεγίστης ῥύ-
τις νολάσεως, καὶ αἰωνίᾳ τὰς πίσει ὕμνῳντάς τε.

Θεοτοκίον.

ΟΠάλαι Πατὴρ ἔξ ἀγεννήτου Τίος γεννηθεὶς
γεννήσιν ἔχει χρονικῶς, ἐκ σῆ Παρθεύε γενη-
θεὶς· τὸν χρονίον πόλεμον, ἢ γηγενῶν ἑξάρται θε-
ὸς εὐσπλαγχνος, ὁ ἡμερῶν καὶ χρονίων ἐπέκεινα.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

ΟΙ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληρῶντες διάκοσμον,
Χερσὶν καὶ Σεραφίμ, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγῇ
ἀμέτῳ ἐλάμποντα, θεουργικῶς ἱεραρχίας δεχόμε-
νοι, νῦν μελωδῶσι· δόξα τῇ διωάμει σου Κύριε.

ΤΜῦθοι τετραγώνου Μονάδα Θεότητος, τετα-
κοῖς ἀγιασμοῖς, ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς, τῇ
νύκτι τὸ ἀχραντῶν, τῷ Σεραφίμ Θεολογίας Μυσ-
τεριῶν, καὶ τῷ ὁρθόδοξον Πίσιν διδάσκοντα.

Σοφίας τῷ χύσῃ, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως
τῆς εὐνοίας καὶ ἀπλῆς, αὐτοσοφίας ἀλαβῶς

Χερσὶν δεχόμενα, τοῖς ἐφ' ἐξῆς Θεομιμήτως παρέ-
χουσι, διαπορθεύοντα τούτοις τῷ ἔλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ο Πάσης ἐπέκεινα νοόμενῃ Κτίσεως, τῆς ὑπὲρ
νῦν ζωαρχικῆς, ζωοπλαστείας ἀληθῶς ἐκτελῶν
τεράσια, παρθευτικῆς ἡγλαίσμείῳ φαιδρότησι, τῷ
σῷ γασέρι, κατῴκησεν Ἀρχαυτε.

Ωδὴ ε'. Ο' Εἰρμός.

Ο Φωτίσας τῇ ἐλάμψει τῆς σῆς παρυσίας Χρ-
σέ, καὶ φαιδριῶν τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Κόσμῳ
τὰ πέριξ· τὰς καρδίας φωτίσεν φωτὶ, τῆς σῆς
Θεογνωσίας, τῷ ὁρθοδόξῳ ὑμνήντων σε.

Τροπάριον.

Τ Πέπετα τῇ παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ ποθυμῶν τὸ
δικαίον, δικαστήριον δίκαιε Κύριε. διὸ ἱκετεύω σε,
εἰς ἡμᾶς τῷ ποιῆται, πράξεις καλὰς δικαιοσύνας.

Τ Ἀδελφὰ καὶ τὰ κρυφὰ σου τῆς καρδίας μου, ἐπί-
σταται ὁ Θεός μου, καὶ Πλάσης καὶ Κυρίου. μὴ
ἐν κατακρήνῃ σου ἐν ὥρᾳ κρείττους, ὡς ἐκρήνῃ τῷ
κρίνῃ τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Ο Ἄγιοι ὁμιλῶντες περὶ τὸ διάπυρον, ἐδείκνυνον
τῆς ἐνθεῖς αὐτῶν ἀγαπῆσεως· ὅθεν δροσιζό-
μενοι, τῇ ποσδοκίᾳ τῇ μελλόντων, οἱ Θεοφόροι
ἐμφρόνως ἡγάλλοντο.

Ν Ευρύμενοι ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες,
ὑπέφερον σπαρχμὸς τῇ μελῶν καρτερώτατα,
καὶ τὸν πολυμήχανον, νύκτας τῆς τῶν ἀνενδοῦν,
ὑπομονῆς ἐκπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ρ Ἡτορεῖον εἰς διήνηται σόμα τῷ πόνεσσι, τὸ ἄρρη-
τον διηγήσασθαι, θαῶμα Θεοῦ μου. τὸν ἡ ἀνερ-
μιλῶν τίκτει, καὶ φέρει ἐν ἀγκάλαις, χεὶρ κρα-
τῶντα τὰ σύμπαντα.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Π Ὁθὼ θείῳ πυρπολάμεσθαι αἱ Κυριότητες, Ἐξου-
σίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δόξαί, ἀσι-
γήτοις σόμασι, θαρραλινῶς ὑμνολογῶσι, μίαν εὐσίαν καὶ
διάμιν.

Ρ Τμήζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνύματι,
καὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρα-
τάμασι, μίαν Τελευτόσαντον, φωτιστικῶν Οὐσίαν σέ-
βειν, περὶφανῶς διδασκόμενα.

Θεοτοκίον.

Ω Ραυθῆς ὑπὲρ πάντων Ἀγγέλων ἀπείπειαν· τὸν
ἡ τῶν Ποιητῶν συλλαβὰ καὶ Κύριον, Θεο-
μήτορ Ἀρχαυτε, σωματωθεύτα ἀπορήτως, ἐκ σῶν
ἀμύμων ἐκύθησας.

Ωδὴ ς'. Ο' Εἰρμός.

Ε Κύκλωσεν ἡμεῖς ἐχάτη ἀδυσσος, ἐν ἔσιν ὁ ῥυό-
μενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. σῶτον
τὸν λαόν σου ὁ Θεός ἡμῶν. σὺ ἡ ἰχὺς τῇ ἀδυσσῶν-
των καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάριον.

Τ Πάρχων Γατρός Χρυσὲ ἰατράδων, τὰ πάθη
τῆς καρδίας μου· καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολυτ-
μῇ, ρείθροις Ἱησῆ μου κατανύξεως· ἵνα ὑμῶν καὶ με-
γαλιῶν τῷ δαυλαγγυῖαν σου.

Π Λανθόμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βόθροις
παραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπιστρέφον Χρ-
σέ· καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε, σὲ τῇ σε-
πτῶν δικαιοσύμων ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ο Γλίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις
συγχωννόμενοι, ἐν ἡγήσαντο τῷ πέτρῳ τῆς
ζωῆς, καὶ τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέθυσαν, οἱ ἀ-
κλειεῖς, καὶ σφεηφόροι Κυρία Μάρτυρες.

Ν Εὐσταντες ψυχὰς ἀρότρῳ Πίστεως, τὸν ἄσπυχον
οἱ Μάρτυρες, τῆς ἀθλήσεως ἐν Πνύματι
Θεῷ, τὸν ἐκατοστόντα ἐξῴθησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς
μακαρίας κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Π Τρίνων Λειτουργῶν τὸ πῦρ κηρύτταται, ἐφάνης πα-
ναμώμητος· καὶ τῆς Κτίσεως ἀπάτης πορωτε-
ρός, Πρώτῳ Παρθεύε ὑπερέχοντα, ἐν γυναιξὶν
ἀλογημένη Θεοχαρίτω.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Τ Ἀ τύγματα τῇ Ἀστωμάτῳ Κύριε, τῷ Θρόνῳ
παραδόμενα, τῷ τῆς δόξης σου φωνῆς Ἀγγε-
λικῆς, ταῖς ἀκαταπαύστοις σε γεραίρουσι. σὺ ἡ ἰχὺς,
τῶν ὑπάρχουσιν Χρυσὲ καὶ ὑμνοῖς.

Ο Ἰ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Ἀγγελοι, τὸ κάλ-
λος τὸ ἀμήχανον, τῷ ὑπέρθεον ἀπείπειαν τῆς
σῆς, θείας ἀγαθίας ἐκλαμπρύνονται. σὺ ἡ ἰχὺς,
τῶν ὑπάρχουσιν, καὶ ἀγαλλίασι.

Θεοτοκίον.

Σ Εστάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄταρκτος, ὁ Λόγος
ἐν σὲ Πρώτῳ, ὁ τὰ σύμπαντα βολήματι
ποιῶν· ὁ τῇ Ἀστωμάτῳ τὰ στρατεύματα, παραγα-
γὼν ἐν τῇ μὴ ὄντος, ὡς Παντοδύναμος.

Ωδὴ ζ'. Ο' Εἰρμός.

Σ Ε' νοητῶ Θεοτόκε κείμενον, κατανοῶμεν οἱ πι-
στοί· ὡς ἡ Πῦδας ἔσπεσε τρεῖς ὁ ὑπερυψώμε-
νος, ὅλον με τὸν αὐθροπὸν ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλα-
σεν· ὁ αἰνετὸς τῇ Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερεῖδος.

Λ Ἐόντας πρὶν Δανιὴλ ἐφίμωτε, τῶν οὐκ ἔχον
ἀρετῶν· τῶν ζήλων ὡς ψυχῇ, καὶ τὸν ὠρύ-
μενον πάντοτε ὡς λεόντι, καὶ συλλαβεῖν σε βολόμενον,
τῇ πρὸς Θεὸν ἀνάνδῃ αἰεὶ ἀπράκτον ποιῆτον.

Τ Περβολῇ ἀσπείρους Κύριε, ψυχῶν ἐρύπτωτα δε-
νῶς· ὑπερβάλλουσαν οὐκ ἔχον ἀγαθότη-
τα, δέξαι ὡς τὸν Ἀσπὸν, καὶ μελωδῶντα με οἰκτερον
ὁ αἰνετὸς τῇ Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερεῖδος.

Μαρτυρικά.

Ν Οἷον Χρυσὲ ἀδυσσῶν ῥωννύμενοι, τῇ αὐτομάτῃ
ταῖς βελῆς, ἐξηφάνισαν ἀνδραγῶς οἱ ἀκαταγώ-
νιστοι, Μάρτυρες νομίμως, τελειωθεύτες ἀνέμελ-
πον· ὁ αἰνετὸς τῇ Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερεῖδος.

Ο Ἰ Θεωγεῖς τῇ Κυρία Μαρτυρες, πεπυρρῶμενοι
τῷ φωτὶ, τῆς Τελεῆς περὶφανῶς· σκότος τῇ
κολάσεων, πλάνης τῷ ὁμίχλωτε, διεληλύθατε
μέλποντες· ὁ αἰνετὸς τῇ Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερεῖ-
δος.

Θεοτοκίον.

Ν Ὅμοι ἐν σοὶ φύτεις καννίζονται· τὸν νομοδόταν
ἡ Χρυσὸν, δίχα νόμων τῇ σαρκινῶν, τίκτεις
Παναμώμητε, πάντων ἀπολύτρωσιν νομοθετῶντα τοῖς
μέλπονσιν· ὁ αἰνετὸς τῇ Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερεῖδος.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Α Νάρχων φῶς σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φῶς ἐν
λάμπει ἐν Πατρός· τῇ Ἀγγέλων ταῖς στρα-
τιάς φῶτα κατεσκεύασας, ἔσπετρα δεχόμενα, τῷ
ἀσπυχῶν τῷ ἄδυστον· ὁ αἰνετὸς τῇ Πατέρων
Θεός καὶ ὑπερεῖδος.

Γ Ἐνός βροτῶν ὁ τῇ ὅλων Κύριος, ἐπιστάσις ἐν
φανῶς περὶ τῶν Ἀγγελικῶν· τῶν ἡ ἐπέ-
σας πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ ὁρθοδόξως ὑμνήσῃ σε
αἰνετὸν τῇ Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερεῖδος.

Γ Λῶστα καὶ νῦν, ἐν ἰχὺς Δέσποτα, τῇ σ-
ταυμάτων ἐξεπείν, καὶ τῇ ἔργων τὸ ἀπορρεπ-
σὺ γὰρ κατηγαλίστας, πᾶσαν δικαιοσύμην, τῇ ε-

νίων Δυναμέων · ὁ αἰνετὸς τῆς Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερεῖδοξ·.

Θεοτοκίον.

Εἰς σὺ Σεμνὴ, ὁ Υἱὸς σεταρκῶται, ὁ πρὶν Ἀμήτωρ ἐν Πατρὶ, καὶ Ἀπάτωρ τὸ κατ' ἡμᾶς, δι' ἡμῶν γερόμενος · ὃ καὶ νῦν λατρεύοις, τῇ Ἀσωμάτῳ αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετὸν τῇ Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερεῖδοξον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εἰς καμίνω Πόδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνόπρῳ, τῷ κάλλει τῆς Ἀτεβείας, καθαρώτερον χρυσῷ, ἀπέσιλδον λέγοντες · Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Τροπάριον.

Αἰτρωτάμην εὐπλάγχυνε Χριστέ, τῆς νῦν με κατηχῆς, ὁμίχλης ἀμφοτέρων, καὶ παυτοῖων περπατῶν, λύτρωσαι κραυγάζοντα · Ἀλογεῖτε, ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε.

Οἱ τὰ μέλη ἐρχοῦμαι Χριστέ, ἐν δόξῃ κλῆσαι Κόσμον, τῇ σάτει τῇ ἐκλεκτῶν σου, σωαζέμενον καμὲν, βοῶντα καὶ λέγοντα · Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Μαρτυρικά.

Γῆς Ἀγίας Μάρτυρες σοφοὶ ἐπέβητε · ἐν γῇ γὰρ, μεγάλως ἀγωνισάμενοι, ἐράδιον ζωὴν εἰλήφατε μέλποντες · Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εἰς Κλυθεὶς σῶμα τὸ φθαρτὸν, σολῶ ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι, ἐπεοδύτασε Χριστῷ, ἔξ ὕψους κραυγάζοντες · Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ιεραῖς πόρρωθεν φωνᾷ, γενήτοισι Μητέρα, τῷ πάντα τετηχημένον, προκητύγγειλαν Θεῷ · ὃ μέλπομεν Ἀρχαί · Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Αμφοτέρως καὶ πλησθεῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτῖς τῆς τριτηλίας, ὥραότητος πιστοῖ, μιμνήμενοι μέλπομεν · Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ως τηγόα παύτων τῇ καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη, πρᾶγμα θεῖα δυνάμει, φῶτι δάτερα τὸ φῶς, τὸ φῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα · πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὺς ὁ πρῶτος καὶ Δημιουργός, ὑπερκοσμίως Νόος, Ἀγγέλων ὑπερσώως, ὑπέστησεν αὐτῷ, σφῶς κλησιάζοντας καὶ βοῶντας · πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν λόγον τὸν ἐν τῷ Πατρὶ, τεχθεῖσα πρὸ αἰῶνων, ἀφράτως σεταρκωμένον, ἀπεγενήσας ἡμῖν, Παρθεύε Πανάμωμε, ὃ βοῶμεν · πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν τῆς Ἀγνῆς λοχείας, πυρπολημένη βάρη, εἰδείξεν ἀφλεκτός · καὶ νῦν κατ' ἡμῶν τῇ πειρασμῶν ἀγρυπνῶν, κατασβέσται αὐτῶν τῷ κάμινον · ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύσως μεγαλιώμεν.

Τροπάριον.

Ως περ Χαναναία κρᾶζοντο · ἐλέησόν με Λόγε · ψυχῷ ᾧ κέντημα, τοῖς δομονικοῖς ἐπιφοροῖς κινδυνώσταν, καὶ ἀφρόνως τῷ ἄθεσμῳ πράττεται · καὶ μὴ οἰδομανομένη, τῷ θεῖν φόβῳ Μακρόθυμε.

Στῆτον ἐπὶ πέτρῳ Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις, τῇ προσημαίνοντα · καὶ τὸν αἰαδῶς ὑπο-

σκελίζεμεν θελόντα, ὑποσκέλιτον ὄφιν καὶ ῥῦσα τῆς τῆς κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Μαρτυρικά.

Ηἰς παρελθόντες Μάρτυρες, τῇ πειρασμῶν ὕδωρ, τὸ αὐτοπόσπον, καὶ τῇ αἰκιτμῶν τῇ λεπτῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμεῖα σαφῶς κατῶντε, τῆς αὐῶ Βασιλείας, θεῖας γαλιῶν ἀπολαύοντε.

Φεγγας ἀεσπέρων Μάρτυρες, φωτεινὰς γερόμην ἡξιώθητε · καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀφῆσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, μετ' αὐτῶν Ζωοδότῳ, ὑπὲρ ἡμῶν κατεκτείνεσθε.

Θεοτοκίον.

Φερεῖς τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλοχεῖς πᾶσι, τροφῇ παρέχοντα · μέγα καὶ φρικτὸν ὑπὲρ νῦν Μυστήριον, Κιβωτὲ τῷ σεπτῷ ἀγιάσας, Παρθεύε Θεοτόκε · ὅθεν σε πίσει μακαρίζομαι.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Μῦσας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τῆς Ἀσωμάτου Νόας Σῶτερ ὑπέστησας · καὶ νῦν δι' αὐτῶν, τὸν Λαὸν διαφύλαξον, τὸν σοὶ πίσει καὶ πόθῳ πεφάγοντα · ἵνα σε τὸν Δεσπότην, ἀκαταπαύσως μεγαλιώμεν.

Νεμεῖς τῆς εἰρήνης Ἀγγελοῦ, περιφρῶντα Πτοκράτορ τῷ ποιμνίῳ σου · τῆς εἰρήνης γὰρ καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος, καὶ τῷ ἔμφορῳ Πίστιν ἐλάττοντα · καὶ πάσας τὰς αἰρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Οἱ γλυκατμὸς ὑμνόμενος, τῇ ὑρανίῳ ἐν γλυκαίᾳ φουδρότητι, καταφύδατον ἐν Ἐκκλησίᾳ σου Δέσποτα · καὶ τῷ εὐτακτῶν διδῶ κατὰς αὐτῶν ἵνα σε τὸν Σωτῆρα, ἀκαταπαύσως μεγαλιώμεν.

Θεοτοκίον.

Στίφη τῇ Ἀγγέλων Παύαγγε, νῦν ἀσκήτως σὸν Τόκον γεραίρῃσι · τοῖς ᾧ τῇ τῇ ἐπιστάσει θεώμενοι, τῆς αὐτῶν θυμῆς ἐμπίπλονται · καὶ τῷ Θεοτόκῳ, ἀκαταπαύσως μεγαλιώσιν.

Εἰς τὸν σίχον τῇ Αἰῶν, σιχηρὰ Κατακυντικῇ ἡχῇ.

Αλλος σε Κόσμος ψυχῇ ἀαμείνῃ, καὶ Κεῖς σα μέλων δημοσίᾳ κρυπταῖ καὶ δεινὰ · μὴ ἐμμένῃς τοῖς ὡδε, ἀλλὰ πρόφθατον βοῶσα τῷ Κτῇ · ὁ Θεὸς ἰλασθῆναι καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτῆρ μου, τῇ ῥαθυ τῆς ἀμφοτέρων συνεχόμενον · διέγειρόν με λογιζόμενον πρὸς μετανοίαν, καὶ τῷ σῇ ἀμπελῶν γάτῳ δόκιμον ἀνὰ δειχόν με · δωρέμένος μοι τῆς ἐκείνης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικά.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τῷ Χριστῷ, δεῦπ λαοὶ ἅτα τιμῶμεν, ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς · Φωστῆρας τῷ Κόσμῳ, καὶ Κήρυκας τῆς Πίστεως · πηγῇ τῷ αἰνῶνι, ἔξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς ἰαύματα · αὐτῶν τοῖς ἱεσπας Χριστῷ ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ εἰρῶν δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν · Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Αἰτωτέρα Ἀγίων πατρῶν Δυναμέων, τιμῶν πάσης, Κτίσεως Θεοτόκε · Δέσποινα τῇ ἡμῶν, σῶσον ἡμῶν, τὸν Σωτῆρα κηρύσσοντα, ἀπὸ πρῶτων μυρίων ὡς Ἀγαθὴ, καὶ κινδυνῶν τῶν βείας σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν σίχον, σιχηρά Καταυκτικά. ἤχος β΄.

Μαρτον εἰς σέ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἀ΄σωτος Υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοῶντα, καὶ ἐλέητόν με ὁ Θεός.

Ράζω σοι Χρυσέ Σωτήρ, τῷ Τελώνῃ τῷ φωνῷ· ἰλαόσθητί μοι ὡς περ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέητόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Ὡν Ἀγίων Μαρτύρων πρεσβδόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χρυσὸν ὑμνάντων, πᾶσα πλυνὴ πέπαι· καὶ τῷ αὐθρώπῳ τὸ γεῦος πίσει διασφάζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲν, εἰς σέ ἀνὰ τίμημι, Μήτηρ τῷ Θεῷ, φύλαξόν με ὑπὸ τῷ σκέπῳ σου.

Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρδρον, μετὰ τῷ α΄ σιχολογ.

Καθίσμ. Καταυκτικά. ἤχος β΄.

Ἐνοῶσα ψυχὴ μὲν τῆς φρενὸς ἡμέρας τῷ ἔτασιν, τρώμεζον τῷ αὐταπόδοσιν τῆς αἰωνίᾳ κοάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόητον δακρύοντα· ὁ Θεός υἱόν μου ἐλέητόν με.

Ἐρῶν ὡς τὸ σωεῖδος τὸ κατάκλιτον, δειλιῶσα τὸ φοβερόν δικαστήριον Κύριε, ὅτι ἐκ ἐς μοι ἔξω γων σωτηρία· ἀλλ’ ὡς ἔχων τὸν πλεῖστον τῆς ἀσπλαγγίας, οἰκτιρήσόν με Χρυσέ ὁ Θεός, καὶ σφῶτόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε βοῶντες· χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἔξ ἧς ἀσπύριος Θεός βλαστήσας, αὐτίλιν ἐξύλω τὸν θάνατον.

Μετὰ τῷ β΄ σιχολογίᾳ Καθίσμῳ.

Καταυκτικά.

Ἐλέητόν με εἶπεν ὁ Δαβὶδ· κἀγώ σοι κῆρζω ἡμερτον Σωτήρ. τὰς ἐμὰς ἀμωρτίας διὰ τῆς μετανοίας, ἔξαλειψας ἐλέητόν με.

Ἐλέητόν με ὁ Θεός, ἐλέητόν με, ἐπὶ δυσὶν ἀμωρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρῶν· ἐπὶ μυελοῖς ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι. ἐκείνος τῷ σρωμνῷ τοῖς δάκρυσιν βρεχέω· ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν εἰ κέντημα. ἀπέγνωσται, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα σου ἐλεῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με, δέομενον αὐτίλῃφως τῆς παρὰ σὲ. ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, ἐλέητόν με.

Τῇ γ΄. Κανὼν Καταυκτικός.

Ὁδὴ α΄. ἤχ. β΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Τὴν Μωσέως ὠδῶν, ἀνὰ λαβῆσα βόητον ψυχῇ· βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγχετό μοι εἰς σωτηρίαν, ὁ τὸς με Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Αὐτὸς Ἀδελφοί, πρὸ τῆς Ἰσοδὸς κλαύτωμεν πικρῶς· ὅπως δάκρυσι καλοῖς, φύγωμεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα ἕδω τότε ὀφειλῶ.

Μετὰ τῷ β΄ σιχολογίᾳ, ἐπηγγελάμην τῷ μετανοεῖν· καὶ αἰώδιον ψυχῶν, ἔχων τοῖς σφάλμασι περὶ πτω. οἰκτιρον Σωτήρ τῷ ἀσφεινῶν μου.

Μαρτυρικόν.

Ὁ βαταίων πυρῶν, ὑπερυκνόντες θείῳ δροσιμῷ, Ἀθλοφόροι τῷ Χρυσῷ, πυρὸς γεύνης λυτρώσασθε με, πάθῃ χαλεπῇ περικείμενον.

Ἐχυροὶ κατ’ ἐχθρῶν, ἀνὰ δειχθεότες θείῳ θείῳ, τῷ αὐίχυρον αὐτῶν, κατεπαλαίσατε διωκτοῖς, Μάρτυρες Χρυσῷ ἀξιάγασοι.

Θεοτοκίον.

Φιλοσοφὸρε λαβὶς, ὡς Ἡσταίας ἐβλεψε ποτὲ, τὰ ὕλαδῃ τῆς ἐμῆς, καρδίας πάθῃ Θεογενήτορ, φλέζον, καὶ εἰς τέλος ἀφανίσον.

Ἐτερος Κανὼν τῷ Προδρόμῳ. Ὁδὴ α΄ ἀμωρτικός. Βαπτιστῶν τῷ δὲ τῷ δέσπον προσδέχῃ. Ἰωσήφ.

Ἐν βυθῷ κατέσρωτε ποτὲ.

Βαπτιστῶν καὶ Προδρόμοι Χρυσῷ, καταβαπτίζόμενον, διωκτοῖς τῶν ἡδονῶν τῷ σώματι, τὸν νῦν μου κυβέρνητον, καὶ τὰ κύματα τῷ παθῶν καταπράυνον· ὅπως ἐν γαλῶν, θείᾳ γεγονῶς ὑμνολογῆσθε.

Ἀπορρήτω λήμψας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς πολὺφωτον, τῆς νοητῆς ἀνατολῆς προέδραμῃ· ὅς ἡς καταπαλάξῃ, τῷ καρδίᾳ μου, Βαπτιστῶν καθικέτω, τὴν ἐσποτισμένην, πάσας τῷ δαμόνων ἐπιθέσει.

Ποταμῷ τῷ Ἀβυσσῶν ποτὲ, Πάυστος κατέδυσας, κατακλυτμὸν ἐργαζομένην χεῖρι, πάσης παραβάσεως· ἀλλὰ δέομαι τῆς χειρὸς ἡμετέρας μετάνοιαν, καὶ ἐμῶν πταισμάτων, ξήρανον ἐν θείῳ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τῆς Ἀγνῆς Παρθενῆς συγγενῆς, μέγαρο ἐρημιτίας, τῆς τὸν Θεὸν σωματοποιήσας Προδρόμου· μετ’ ἧς τε γεραίρομεν, καὶ δέομεθα, οἱ τῷ θείῳ τεμεύεσθαι, νῦν περὶ πολλῶν, οἷκας ἡμεῖς ποιήσῃ τῷ Πνύματι.

Ὁδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Στερωθεῖς τὰς τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνὰ δειξόν με, Γεωργε τῷ καλῶν, φυτὸς γέ τῷ ἀγαθῶν, τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπαικόν.

Ρῆσιν Ἀθυμίας νύστασιν, ἐξαρῶν τῷ τῷ ψυχῇ, διέγειρόν με, πρὸς ἐρήγορσιν Χρυσῷ, μετανοίας τῷ ποιεῖν, τὰ σὰ προσέχουσα.

Μῆ με δειξῇς Ἰησοῦ, ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ, κατεγνωσμένον· ἀλλὰ πρὸ τῆς τελειότητος, ἐπιστρέψας χαλεπῆς, ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικόν.

Ὁ τὰ Πάθῃ τῷ Χρυσῷ, μιμητάμενοι καλῶς, ἐν θείῳ τρόποις, Ἀθλοφόροι Χρυσῷ, τῆς ψυχῆς τὰ δεινὰ, πάθῃ ἰάτασθε.

Ἰὼν τῷ ἐν Οὐρανοῖς, αἰδίων ἀγαθῶν ἀξιοθῆτε, πᾶσαν τῆσαν δεινῶν, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς, σερρῶς λῶεγατε.

Θεοτοκίον.

Γαλαχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφία τῷ παντός, καὶ φέρεις τῶν, ἐν ἀγκάλαις Ἀγνῆς, τὸν τὰ σύμπαντα χεῖρ, φέροντα πάντοτε.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἐν πέτρᾳ τῆς Πίσεως σερειώσας.

Ἰὼν τῷ τῷ τραύματι τῆς ψυχῆς μου, τὸν νῦν μου σκοτιζόμενον ἀμείλια, καταύγατον ἐν θείῳ σου μεσιτεία, Κυρίᾳ Προδρόμῳ· καὶ πάσης ῥυσταί με, ἑλπίας δέομαι περιστάσεως.

Στερῶσεως ἀπένεστας τῷ τεκῆσαν, τεχθεῖς Θεῷ προνοία σοφῇ Προφῆτα· σερδῆσαν ἐν ἐργατα καρποφόρον, νῦν τῷ καρδίᾳ μου, Κυρίᾳ Προδρόμῳ, ἀρετῶν ἐκφέρουσαν τὰ βλαστήματα.

Τὸν πόθῳ σοι δειμάμενον θείον Οἶκον, τῆς αὐῆς κληροχίας τυχεῖν δυσώπει, τῆς πίσει τῷ Τεμεύεσθαι λειτργῶντας, Νὰς τῷ Πνύματος, τῷ Θεῷ ποιήσῃ, Βαπτιστῶν καὶ Προδρόμο μεσιτείας σου.

Θεοτοκίον.

Ἀτάλλεται ὁ Προδρόμος ἐν νηδί, φερόμενος ἐν μητρὶ καὶ τροστενίᾳ, τὸν Κύριον φερόμενος ἐν νηδί, Θεοχαρίτω· ὃν καθικέτω, ἀπὸ πάντων θλίψεως λυτρωθῶναι με.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκέρυττε βοῶν· τὴν ἀκολούσῃ ἀκήνοα καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ θαυμαῶν, καὶ ἔξ ὅρου ἁγίου, κατασχίς, ἐπεδήμητας Χερσέ.

Τροπάριον.

Σεσυλημένον με πᾶντοθεν, καὶ πτωχίσαντα Λόγε, καθορῶν ὁ δυσμενὴς, τῇ ἀπώλειά μου τέρεται ὁ δολιοφρῶν. Κύριε τῆς δόξης, πλατιστα τῶν ἀπόρων, τῆς αὐτῆς, κακουργίας ἔχελθ.

Χεῖρας καὶ ὀμμοῦ κατακύριε, κατερρύπτωτα πρᾶττων, ἃ ἐν ἔξῃ ποιεῖν, καὶ εἰς ὀργὴν σπεικνῶντας τὰς οἰκτιρμήσας, καταδαπανήσας τὴν σὴν μεγαροθυμίαν. ἐπιβλέψας, οἰκτιρῶν με ἀγαθέ.

Μαρτυρικὰ.

Ως θαυμαστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὦ Ἁγίοις ὑπάρχεις, περὶ ἀρχήσας αὐτῶν, καὶ κατελῆστι τὰ ἔσοα τῆς ἀπώλειας, καὶ κληρωταμένοισι Παραδείτῃ τὸ πλάτος· ἔπερ πάλαι, ἔχελθῃ ὁ Ἀδάμ.

Ρεῖθροι αἱμάτων Μακάριοι, ἀνεσείλατε βεῖθρον, φωταγόμενον ποτὲ, δάμοσι πᾶσιν ὀλεθρῶν, ἐπ' ἀπώλειαν πρωταγόντων ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο, μακαρίζετε αἶ.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένος ὦ Πνύμῃ, Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περιδοξὸς χορὸς, τὸ ὑπὲρ νῦν στα Μυστήριον, ποικιλοτρόπως τοῦτο ποροχαράττει, ἱεροῖς ὦ συμβόλοις· ὦν τὸ πέρας, καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Ἄλλος. Εὐαγγελιστὰς, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κλινάτω, Οὐρανὸς, καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντος, τὴν Κέραν ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ στα Πανόλβιε. ἡμε περὶ φέρητον, ὦ ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Ηρῆμος, σὲ πολίτῃ ἢ ἄβατος ἔχθηκε, μακάριε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι τὴν ἔρημον, πάσης θείας πορξέως, γεγεννημένῃ ψυχῇ μου περιποίητον.

Νόμον θεῖον, ἐδικῶν παρανομῶς ἀνῆρηται· διὸ ἱκετάω σε, παρανομῶντά με πᾶντοτε, καὶ δεικνύμενον, ταῖς τῶν δαιμόνων ἀπάταις ἐκαστόφωτον.

Δειμάμενθ', σεαυτὸν τῇ Δεσπότη αὐχίτορον, πρὸς θεῖα σκηνώματα, νῦν μεταβέβηκας Πρόδρομε· ὦν τυχεῖν ἱκέτε, τὸν σοὶ πανάγιον Οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψον, ἐπ' ἐμὲ τὸν νοσῶντα Πανάμωμε· καὶ λυτὸν τὰ πάθημα, τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα· ὅπως μεγαλιώω σε, τὴν μεγαλιώσαντα ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀχλὺ τῆς ψυχῆς μου, Σωτήριον διασκέδασας, τῷ φωτὶ τῶν ἐπιτολῶν σου καταύγατόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τροπάριον.

Αμαρτίας σωάπτω, ἀφρόνως ταῖς ἀμαρτίαις· καὶ ἀναύδισις ἐν ἔσιν ὦ τῷ θανάτῳ μου· οἶμοι πῶς ὀφθήσομαι Χερσῷ;

Ναυαγῆτας ὡς πλοῖον, ἀπώλεσά με τὸν φόρτον, ὅν μοι δέδωκας Οἰκτίρμον· καὶ νῦν περὶ μενέμενθ'· μὴ παρῆλθες με Χερσέ.

Μαρτυρικὰ.

Ως τὴν δόξαν παρεδόντες, τὴν κατὰ καὶ πατεμένῃ, ἔρανις Ἀθλοφόροι, κατηξιώθητε δόξης, σπουδάρχοντες Χερσῷ.

Στρυπαθείας τῆς πρὸς σάρκα, τὸν νῦν χωρήσαντες πίσει, ταῖς βασάναις οἰκειδοῦτε, ἐρωτικῶς Ἀθλοφόροι, οἰκειόμενοι Χερσῷ.

Θεοτοκίον.

Δανήλ σε ὅρος μέγα, ὦ Πνύμῃ, ἐθεώρει τόκε· ἔξ ὧν λίθῳ, ἀποτμήθεῖς ἐκλεπτῶν τῶν δαιμόνων τὰ γλυπτὰ.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Ταῖς ποροχαῖς, Ἰορδάνῃ τοῖς βεῖθροις, τῆς θαλάσσης, Πρόδρομε Βαπτίστας, Χερσὸν δὲ περὶ, ταῖς ἀναβλύσεσιν, τῶν παθῶν μου ξηραῖναι· χειμάρρην τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν Δικαιοτέρων ἀγαλλίασιν.

Ηδη θνήσκω, καὶ συσέλλομαι φόβῳ καὶ ἀπορῇ πᾶντοτε σωείχομαι ἐννοῶν με, τὰ πεπραγμένα καὶ τὴν μέλλουσαν δίκην, καὶ φερκῶδῃ εὐσπλαγγῇ· ἐλθέ· φηταί με τὸ σὲ Βαπτιστὴ παρακληῖσθαι.

Νομοθετῶν, τοῖς λαοῖς σωτηρίαν ὦ μετὰ σε, Πρόδρομε πταισμάτων γενησομένην, τὸν τῷ Νόμῳ καὶ τῆς χάριτος ἔσσης· διὰ τοῦτο ἐλθέ· πῆμίν σε, τρόποις μετανοίας ἡμᾶς καταφαιδρῶν.

Δόντα, ὅλον δαπανήσαντα Εὐεργέτα· ἔχων τὸ, δυσωπνῶντά σε Λόγε, Ἰωάννῃ τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας παγκόσμιον Κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψας, καὶ ἐθεώρας τὴν πλάνην ἐθανάτωθῃ Δεσποῖνα Πανάμωμε ζώωτόν με, ἡ τετοκῆ καὶ τῶν ἀπαύτων, Θεοτόκε τὴν ἐνυπόστατον· ἵνα ὑμῶν, ἀσεβῶς τὴν Πανάμωμον.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων, σωείχομαι Σωτήρ, καὶ πελάγει τῆ βίης χειμαζόμεν· ἀλλ' ὥσπερ τὸν ναῦ ἐν τῇ θηρῷ, καὶ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, διασωτόν με.

Τροπάριον.

Ως πάλαι Χαναναῖα, κραυγάζω σοι Σωτήρ· Θεὸς ἐλεήσας με οἰκτερον· ψυχῇ ᾧ πάχυν· ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἐαυτῷ εἰς αἰσθησιν, βαλὼν νῦν ἐλθεῖν.

Ταράσσει με ἀμέτρων, κλυδωνίων παθῶν· ὡς θαλάσῃ ποτὲ ἐπετίμησας, καὶ ἔσφωτας Ἀγίους Μαθητὰς, καὶ τῇ Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διασωτόν με.

Μαρτυρικὰ.

Εξέστησαν Ἀγγέλων, ἀτώματοι χοροὶ, τὴν τερίαν ὑμῶν τὴν ἐν σώματι· καὶ ἦνσαν παρέχοντα ὑμῖν, σεπτοῖς Ἀθληταῖς, καὶ δυνάμειν καμάτων ἀμοιβῇ.

Ραῖνόμενοι αἱμάτων, οἰκεῖν τοῖς ῥοαῖς, καὶ ὁφθαλμοῖς ἐκκεντῶμενοι Μάρτυρες, πηγνύμενοι κρύας χαλεπῇ, πρὸς θάλαψιν ζωῆς μετέβητε, αὐατες τὸν Χερσόν.

Θεοτοκίον.

Ως τράπεζα τὸν Ἄρτον, χωρεῖς τὸν μυστήριον· ἔξ ὧν φαγόντες, ἐν ἔτι λιμώττομεν, Πάτερ, οἱ εἰδότες σε Χερσῷ, τὴν πάντων Θεῶν Γεννήτριά καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Εἰρμός ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ηρῶν ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων τῶν νῶν προσδεξαμένη αἴτηται, ἀμαρτιῶν συγχαριστίαν, δωρηθῆναι τοῖς πίσει ὑμνοῖσιν.

Συνταβῶ τῆς ψυχῆς μου θανάτῳ, τῶν τῶν το φορτίον διάλυσον· καὶ παρ' ἐλπίδων σόν με, ταῖς ἀχλὺσιν μακάριε Πρόδρομε.

Ιησοῦν ὃν χειρὶς ἐβάπτισας, Πρόδρομε ἐκ χειρὸς μου ῥύσασθαι, τῆς ἀμαρτίας αἶροντα, τὸν τῷ ψίσον χεῖρας ἐκαστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ν Τσαγμῷ ἀμελείς σωζόμενοι, ὕπνος ἀμαρτίας βαρεὶ τῷ καρδίᾳ μου, τῇ σῇ ἀγρυπνῷ Παύλῳ, μετῃτα ἡξέγειρον τῶτόν με.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τ Α' Χερσβίμ μιμημένοι, Πῦδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρδον βοῶντες· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρείττει ἐτήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητ·, καὶ δεδοξατμεν·, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ν Οἶμος τὸς τὸς ἡδέτητα, ὑπὲρ ἡλῶτε τοῖς ἀλόγοις, ἐπιθυμίας πράττων, τὰ μὴ αὐήκοντα Χριστῇ· ὅτι ἐμπαινώδῃ ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὡς περ ἄλλος ἄδεις ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς. μὴ ἔν ἐάτης με Σῶτερ, ἀπωλίσθαι, διὰ φιλανθρωπίας.

Ε Ν αὐοίαις ἰητῇ, ἰδὲ ἐγὼ σωτηρῶμαι· ὡς ὁ Δαβὶδ κραυγάζω, καὶ ὡς ἡ Πόρνη δακρύω. ἐπεὶ ὡς παρὰ πικρῶν δαλ· παρεπικράνα, σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν. μὴ ἔν ἐάτης με Σῶτερ, ἀπωλίσθαι, διὰ φιλανθρωπίας.

Μαρτυρικά.

Μ Αρτυρικῶς ἡγώνισται, δῆμος τῷ Ἀθλοφόρῳ· μαρτυρικῶς ἐσέφη, τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἡγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποινηκότα λόγῳ. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, χαίρων ἀπολαύει, τῆς θείας κληρονομίας.

Ο Φθαλμὸς ἐκκεντρώμενος, καὶ ἀφαιρούμενος χεῖρας, καὶ πόδας ἀδυσδρόμως, πρὸς Οὐρανὸν οἱ ἀκλήεις, ἐσέλλοντο πορείαις· καθυποστειλίζοντες, τὰς πορείαις τῷ μόνῳ πολεμήτορος. οὕτων τὰς προσδ' αἰς, σῶσον πάντας Λόγε, τὸς σὲ δοξολογούντας.

Θεοτοκίον.

Τ Α' Χερσβίμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφίμ αὐμνῶσι, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Κυρλότητες αἰεὶ, τὸν νῦν σὺ Τόπον, Μαρία Παύμνητε· ὅτι μόνῃ Θεὸν κυφορεῖς σαρκί· ὃν αἴτῃται Ἀγνή, πάντας ἡμῶς σφθῶναι, τὸς πρῶτον τιμῶντας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πορὸς αὐμνῶσι.

Π Ρορρίξας ἀξίνῃ σὺ τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τὸς σκώλοπας, τῆς ἐμπαθῆς καρδίας μου, ἐμφύδα· τὸν Πρόδρομε, θείᾳ ἀπαθείᾳ, φόβοντε ἀγνότατον Θεῷ, πάσης κακίας ἀλλοτριυντά με.

Ρ Οἷς ὡς ἐβάπτισας τῷ Ἰορδάνῃ, σεγάζοντα ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Κύριον, αὐτὸν καθικέτα, ὕδαρ ὠρήσασθαι, θείας κατανοήσεως αἰεὶ, τοῖς ὀφθαλμοῖς μου εὐδοξέ Πρόδρομε.

Ο Κόσμος τὸν αἰρὸντα τῷ ἀμαρτίᾳ, Ἀμνὸν Θεῷ Πρόδρομε, κηρύξας τὸν αἴτῃται, ἐλφῶν τῆς οἰκίας με δεῖξαι ἀλλοτρίον· καὶ τοῖς δεξιοῖς αὐτῷ, καὶ σωμαρμῆται ποροβάτοις εὐδοξέ.

Θεοτοκίον.

Σ Τειρῶσα φέρει σε νηδὺς Παρθεύε, ἐγγάστειον φέρσα, τὸν Λόγον σωμειόμενον· ὃν θείοις πῆμῃσιν ὁ μέγας Πρόδρομος, σεῖρας ὁ πανάγι·, ἐπέγνω χαίρων καὶ προσευκώησεν.

Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ε Ν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθεύς τὸ θαῦμα, ἐν Σινάῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτὲ, ὡς ἡμεῖς, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ε Ν ἡμῶς, ἐσαρκώθης δι' οἶκτον. καὶ σωῆσαι ἡμῶς, δαλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς. τῇ σῇ ἀγαθῇ, ὡς ἡμῶς, ἡ πάντων σωτηρία.

Σ Τ' ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖται εἰς ὄρη, παραβάσεως Λόγε, τῷ ἀθλίῳ μου ψυχῷ, ἐπίσρεψον καὶ σῶσον· μή με τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάττει καταπίη.

Μαρτυρικά.

Σ Τῶμεν ἀνδρείως ὁμῶς, ἀνέβωμεν ἀλλήλοις, οἱ τέρπνοι Ἀθλοφόροι, αἰκίζόμενοι δεινῶς. Χριστὸς ἰδὲ προτείνει, τῆς νίκης τὸς σεφῶνας, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ι Σχυροτάτοις νάρκας, τῷ σερρῶν ὑμῶν πόνων, ἀπεπνίξατε ὄφιν, τὸν βυλόμενον ὑμῶς, δελεᾶται κακέρως· καὶ Παρθεύειν τρυφῆς, ὡφθῇτε κληρονομοί.

Θεοτοκίον.

Ι Να θείῳτῃ ἡμῶς, ὁ Θεὸς ἐσαρκώθῃ, ἡξ ἀγνῶν σα σιμάτων, καὶ ἐγερέτο Βροτὸς, Παρθεύε Θεοτόκε, ὃν ἐκδυτῶπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῷ σὲ τιμώντων.

Εἰρμός ἄλλος. Καμίν· ποτέ.

Δ Ἰδὲ δεξιᾷ, ἐμοὶ χαμῶ κεμεῖω, ὁ δεξιᾷ ἐκτείνας Πρόδρομε, καὶ λῆσας τοῖς ὕδατι, τὸν ἀμώλῳτον καὶ ῥυτάι με, τὸ μολυσμὸν τὸ σῶματ·, ὅλον ἀποκαθαίρων, τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶτόν με.

Ε Χρῆσα ψυχῇ, καὶ τὸν μεταγνώσθαι, τῆς ἀμελείας τὸν βαθυτάτον, ὕπνον ἀποτίναξον· καὶ σπασαίως ἐπαχρῶνῃτον, βοῶτα τῷ Δεσπότη σὺ· Εὐσπλαγγχε οἰκτερόν με, τὸ Βαπτιστὴ παρηλήτῃσι.

Χ Εἰς ἁγροὶ παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου ἐπειρήσθῃται, Μακάριε Πρόδρομε· σπῶτον τῇ· ἡξελῶσαι με, ὁ ποταμὸς τοῖς ῥέμασι, λῆσας τὸς ἀπαθείας, τὸ γαλλιώτατον πέλαγ·.

Ο Ἰμῶι τῷ πολλῷ, κακῷ πεποινηκότη· οἶμοι τῷ μόνῳ παροργίσαντι, Θεὸν τὸν Πανάγαθον· Βαπτιστὰ Χριστῇ βοήθει μοι, καὶ βράβατον πταισμάτων μου, λύσον καὶ τῷ χερῶν μου, ἀποκοπῶ μεσπεταίσεσθαι.

Θεοτοκίον.

Τ Ψῖσον Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκῆσα, ἀπὸ κοπρίας με αἰσῆστον, παθῶν τῷ θλιβόντων με· καὶ δεινῶς ὅλον πτωχίσαντα, ταῖς θείαις καταπλέτιστον, Πάναγχε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμνῶτε σὺζόμεν·.

Ωδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τ Ὡς γηγενῶν τίς ἦντε τοῖσιν; ἢ τίς ἐώρακε ποτὲ, ὅτι Παρθεύος ἀρείθῃ ἐν γαστρὶ ἔχαστα, καὶ αὐθιγῶς τὸ Βρέφ· ἀποτεκῆσα; τοῖσιν σὺ τὸ θαῦμα, καὶ σὲ Ἀγνή, Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Τροπάριον.

Ω Πῶς φρενὸν ὑπάρχεις τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κελθῶμαι προσδοκῶ, καὶ ἐκ αἰδοῦμαι ὅλως, τῆς τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον· ἐπίσρεψόν με μόνε Δημιουργε, ὁ Μαναστῶ ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

Σ Τῆτον Χριστῇ τὸ ῥέματ βοῶσοι, τῷ ἀμετρήτῳ μου κακῶν· ὁμῶς διδάσμοι δακρύων, ἐναποπλύνοντας τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέρτω ἡξ ἀφροσύνης καὶ σῶτόν με ὁ σῶτας, τῷ ἐν ψυχῆς μετανοήσαντα Πόρῳ τῷ ἐλέει σὺ.

Μαρτυρικά.

Η Φωταγωγῆς τῷ Θεῷ Ἀθλοφόρῳ, μνήμη ὡς ἡμεῖς, τῶν περάσι φωταγωγῆ· καὶ σκότ· ἀποδιώκει τῇ Εἰδωλομανίας, καὶ τῷ παθῶν τῷ ψυχοφθόρον, τὸ ζόφον Θεῷ Πνάμῃσι.

Φ Ἀλαγῆ σεπτή, στρατὸς τροπαιοφόρ·, καὶ ἐκλεκτὸς παρεμβολῇ, δῆμ· Ἀγίων Μαρτύρων, χορομακάριος, χοροσάσις σωηθῇ τῷ Ἀσωμάτων· αὐτῶν Χριστῇ πρεσβείας, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς Βασιλείας, μετόχας ποιήσον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς αὐγαῖς τῇ ἐν Γαστροῖς σα, ἔξαπατείλαν-
τες ἡμῖν, καὶ ἀδείας τῷ νύκτα ἔξαφνίσαντος,
Παρθενομήτηρ Μαρίας, φωτίσον πάντας τὰς πίσει
σε τιμώντας, καὶ ἀφεγγὺς λύτρωσαι σκότους, ἐν ᾧ ἡμεῖς
κατακρίτεως.

Ἄγγελος. Ἀρχὴ Γεονήτορος.

Ιλύοις με λύτρωσαι, τῆς ἀμαρτίας Κύριε, ἀμάρ-
τητε μόνε καὶ πολυέλεε, τοῖς τῷ Βαπτισμῷ ἱεσίσαις,
τῷ σὲ παντὶ, κηρύξαντες Κόσμῳ, Ἀμὸν Θεὸν ἄρον-
τα, καὶ αὐθρόπων ἀμαρτήματα.

Ως ῥόδον ἡδύπνοον, ὡς εὖοιμον κυπάριστον, ὡς
ἀμύραντον κέρον, ὡς μύρον τίμιον, ἔχων σε
Κυρία Προφῆτα, τῆς τῷ ἐμῶν, ἔργων δυσωδίας, δι-
χαῖς σε ῥυοθήσομαι, ὁ προσρέχων ἐν τῇ σκέπη σου.

Στερνάειν ἀκάρπων με, Παμμήκαρ ἔργων ποιή-
σον, ἀρετῶν δὲ τεκνία ἀεὶ προσφέροντα, τέκνον
με Κυρία ποιῶν τε, καὶ κοινῶν δέας Βασιλείας, καὶ
τῆς ὁμηγύρεως, καὶ Ἀγίων ὁμοδίατον.

Ημῖν τοῖς πόθοις, καὶ πόθῳ σε γεραίρῃσι, καὶ
τῷ δαίῳ Ναῶν περιχορεύσῃ, διὰ ἑραυόθεν
τῷ λύπῃ, τῷ δυσχερῶν, Προδρόμε Κυρία, καὶ βίαι
διόρθωσον, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσον. **Θεῖον.**

Φερόμενον ἅπαντα, τὸν φέροντα τῷ κλέμῃ, ἐν
γαστρὶ προστακτικῆς τῆς Θεομήτορος. μετ' ἧς ἐκδυ-
σώπει Προφῆτα, τῷ ταπεινῷ, σφάζεσθαι ψυχῇ με,
πολλοῖς περιπίπτειν, κατ' ἡμέραν πλημμελῆμεν.

Εἰς τὸν σῖχον τῷ Αἰῶνι, σιχηρὰ Κατανοητικὰ.
ἦχος β'.

Πάντας ὑπεβάλλω τῇ ἀμαρτίᾳ, τίνι μεθιδέ-
σω τῇ μετανοίᾳ; ἐὰν γενέσθω ὡς ὁ Τελώνης,
νομίζω βρεῖν τῆς Οὐρανός. ἐὰν δακρύτω καθὼς ἡ
Πόρνη, μιλῶ τῆς δακρυσίμῃ τῷ γλῶ. ἀλλὰ δός μοι
τῷ ἄφειν τῷ ἀμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλεήτόν με.

Τὰς ἀνομιὰς με πάρεδε Κύριε, ὁ ἐν Παρθένῳ
τεχθεὶς. καὶ τῷ καρδίᾳ με καθάρασον, Ναὸν
αὐτῷ ποιῶν τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι. μή με ἔξωδεώ-
σης ἀπὸ τῆς σὲ προπάει, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέ-
γα ἔλεος. **Μαρτυρικόν.**

Τὸν Σταυρὸν τῷ Χριστῷ λαβόντες οἱ Ἄγιοι Μάρ-
τυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τῇ διαβό-
λῃ τῷ ἰσχυρῷ κατήργησαν. καὶ λαβόντες σῖφος ἐραῖον,
τείχος ἡμῖν γεγονόσιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβύντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Ναὸς ὁ ἀκατάλυτος,
μᾶλλον δὲ ὁ Ἄγιος, καθὼς βλάσῃ ὁ Προφῆτης.
Ἄγιος ὁ Ναός σου, θαυμάσιος ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῇ ΤΡΙΤῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν σῖχον, σιχηρὰ Σταυρώματα. ἦχος δ'.

Ούκ ἔστιν ἡμεῖς, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέ-
δωκας. καὶ ἐν τῷ νύκτωρ νικῶμεν, τοῖς προσβο-
λὰς τῷ ἄλλοτε.

Πάντοτε ἔχοντες Χεῖρ, τὸν Σταυρὸν σου εἰς βοή-
θειαν, τοῖς παγίδας τῷ ἐχθρῷ, ἀχερῶς κα-
ταπαύμεν. **Μαρτυρικόν.**

Εχόντες παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἄγιοι,
πρεσβύτατε ἀπαύσις, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀμαρτω-
λῶν. ἄφειν πταισμάτων αὐτῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γεννῶν ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμεύσας, ἐπὶ Ξύλῃ ὡς ἐβ-
ψεν, ἡ Ἀμὸς ἡ τέσσαρα ἐπώδουρετο, καὶ
τρικῶς σοι ἐφθέργετο. Τίε ποθεινότε, ταῦτα
ὁ ἀπειθεὶς, δὴ μὲν αὐταποδίδωσιν, ὁ θαυμάσιος
ἀπολαύτας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ
δείᾳ, συγκатаβάσει φιλαύθρῳπε.

Τῇ Τετάρτῃ ὥρῃ, καὶ τῷ α'. σιχολογία.

Καθίσμ. Σταυρώματα. ἦχος δ'.

Εξηγόραστας ἡμῶν, ἐν τῇ κατάρκῃ τῷ Νόμῳ,
τιμῶντα Ἀμὸν. τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς,
τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τῷ ἀθανάσιον ἐπὶ ἡμέρας
δράκοις. Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Οὐ ψεύδεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκείνῳ, τῇ ἐπὶ
σου καὶ πολιτεία, τῆς οἰκτιρῆσαι σου δώρη-
μας ὁ Θεός. εὐφρανὸν ἐν τῇ διωκείῃ σου, τῆς
σου Βασιλείας ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, καὶ
πολεμίων. τῷ συμμοχίᾳ ἔχοιεν τῷ σὺ, ὅτι
ἐρήμης, ἀήτητον τρόπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγῃ Γωτῇ.

Παρεσῶτα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμὸν.
τῷ Ἀμὸν καὶ λυτρωτῇ, δακρύοις ἐκπίπτει
νοῖς. καὶ ἀτενίζοντα ἔλεγεν ἐκπληττομένη. τί
τὸ καινὸν καὶ ξέρον δέας; γλυκύτατε Τίε, πῶς
ρεῖς ταῦτα ἔκον; πῶς ὑπομένεις Σταυρώσιν ἐκείνῃ
καὶ τὸν ἐπώδουρον θαύματον; δοξολογῶν, τῷ
λόγον, Πλασθερὲ συγκатаβάειν.

Μετὰ τῷ β'. σιχολογία. Καθίσμ. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δακρύωσιν ἡμῶν,
δρακοῖς βλαστημῆσαι, καὶ ἀπειλῶν ἡμῖν, καὶ
ὁ Θεὸς ἡμῶν. αὐτῇ τῷ Σταυρῷ σου, τῆς ἡμῶν
μνησας. γνώτωσαν πῶς ἰσχυεῖ, ἐρδοδόξων ἡ Πίστις
πρεσβείας τῆς Θεοτόκου μόνε φιλαύθρῳπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῶτε ποροθήλωται οἱ Γεδοῖοι Σωτῆρ,
ἐν τῷ ἔθῳ ἡμῶν, ἀνεκαλέσω ποτὲ, Χεῖρ
Θεὸς ἡμῶν. ἡπλώσας τὰς παλάμους, ἐν αὐτῷ τῷ
λήπῃ. λόγχῃ δὲ τῷ πλάραυσιν, κατεδέξω νυχ-
τῷ πληθεῖ τῷ οἰκτιρῶν σου μόνε φιλαύθρῳπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η ὑψόμενον, ἐδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφ-
γετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξέρον, καὶ παρὰ δόξον θα-
πῶς σε αἶμος δὴ μὲν, τῷ Σταυρῷ ποροσηγνύει
μόνον σε ζωοδότῳ, φῶς με γλυκύτατον.

Τῇ Τετάρτῃ Κανὼν Σταυρώματος. Οὐ ἡ ἀκρο-
ὸ Σταυρὸς ἐστὶν ὅπλον εἰς σωτηρίαν. **Γωτῇ.**

Ὡς δὲ α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Αλάστοις τὸ ἐνδραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
σιν, ὁ πικρὸς πεζύσσας Ἰσραὴλ. σταυ-
ρωτῶς χερσὶ, τῷ Ἀμαλὴν τῷ διώκῃν,
ἐρήμῳ ἐτροπώτατο. **Τροπάειον.**

Ο Τείνας τὸν Οὐρανὸν ἔξτεινας, ἐπὶ
Ἰησῷ, τὰς σὰς παλάμους ἔθνη τὰ μα-
κρὰ σὲ ζηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλα-
χερὸς ἀγαλλίζομεν.

Σταυρῶμε τῷ σὺ Χεῖρ με τείχισον, ὅτι
γενέσθαι, θήραμα λύκος Λόγε τῷ ἐμῷ,
τῆς ἀπώλειαν. καὶ κατ' ἐκείνῳ λόχῃ μοι,
ἐνέδρας ἐτοιμάζον.

Μαρτυρικά .

Τοῖς πόνοις πόνῃ παντός τὸν πόρον, κατηδα-
φίσατε· καὶ νῦν κληροῦδε ἄπονον ζωὴν, πάντε
όνον καφίζοντες, ἐν τῇ ψυχῶν Μακάριοι, καὶ τῇ
ωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Αὐτοῖς δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδέστατε, τὸν πολυμήχα-
νον, διὰ Χρυσὸν δεσμύμενοι Σοφοί, τὸν δε-
σμοῦτα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλαύω λύσαντα. ὁ δὲ
ζῶν μακαρίζοιτε.

Σταυροειστοκίον .

Αρθεύθ· μὲν τὸν τόπον ἀφθόρθ, διαμεμεύη-
κας, τὸν ὑψωθεύτα Ἀρχαντε Σταυρῷ, ὑπὲρ
όγον κησάσα. ὁ δὲ πισοίσε ἅπαντες, μεγαλοφώ-
ως μακαρίζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἑτέρος Κανὼν τῆς **Τ**εραγίας
Θεοτόκῃ. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

ἡ δὲ τετάρτη τῇ Θεοτόκῃ Κόρῃ.

Ωδὴ α. ἦνος δ. Ο αλαόσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στα καθαρωτέρα Παύαγγε, πάσης τῆς Κτί-
σεως, τῷ ἀκαθάρτοις πάθει δεινῶς, μολυ-
ῆσαι καρδίαν καὶ τῇ καθαρᾷ πρεσβεΐᾳ, Θεο-
μήτορ ἀποκάθαρσον.

Ακρῶν καὶ σεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων
μοι, ἐν τῇ μελλοσῇ δίκῃ τῇ φεακτῇ, ἀπρὸς
ἐκτοῖς πρεσβεΐαις, Παρθενομήτορ Ἀρχαντε, ταῖς
πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Η Μόνη τῇ ὑπὲρ νῦν κησέσαι, ἐλδερῶσατα,
ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γεύθ· τῇ βροτῶν, σαρκικοῖς
τοπήμασι, δέδωλμεν Παύαγγε, σῶς ἱκεσίας ἐλδ-
έρωτον.

Ωδὴ γ. Ο Εἰρμός.

Τφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία καὶ Χρυσὴ κρά-
ζα· σύμῃ ἰχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ σε-
νωμα.

Τροπείον .

Υψόμεθ· ἐν Σταυρῷ, τὴν καταχρυσάσαι εἰς
φθορὰν ὑψώσας· καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐπτώσας, Δέ-
στοτα Χρυσὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ομφῶν τῇ δυσμενῆς, σὲ λογαλθεύτος τῷ
πλάρῳ ἡμβλυται· καὶ ἡ Ἐδὲμ λῶοικται, Λόγε
Πατὴρ συνπύσατε.

Μαρτυρικά .

Ι πύργοι ποταμοὶ, τὴν τῆς ἀπάτης ποταμῆς
ἐπαυσαν· καὶ τῷ πυρὶ ἐσβησαν, τῆς πολυ-
εἰας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρέμενοι καὶ εἰς γλῶ, τυμπανίζομενοι Χρυσὴ
Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτε-
ίας ἐσφάξατε.

Σταυροειστοκίον .

Η Ἀμωμόςσε Ἀμνάς, ἀναρτηθεύτα ἐν Σταυρῷ
βλέψασα, ὀδυνηρῶς Δέστοτα, ἐκλειν ὑμνήσας
κράτ· σῃ.

Εἰρμός ἄλλος. Τῆς Θεοτόκῃ. Ο ὅτι ἐν σοφία.

Ην αὐωτέρα, Χερσβίμ ἱκετάδωσε Δέστοτα,
συμπτωθεύτα με τὸν νῦν, ταῖς ἐπηρεΐαις τῇ
φρεως, παθῶν τῇ τῇ σώματι, δεῖξον αὐωτερον.

Ν τῇ ἐτάσει, τῇ φεακτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύριος,
κατακλίνειν τὸν πολλὰ, ἡμερτηκότα Παναμώμε,
ῶν ῥυομεύωσε, τῆς καταδίκης με.

Οῖς οἰκτιρμοῖς, τὴν ἀσπλάγχυνος τρόπος
μετάβαλε, συμπαθείσας Χρυσὴ, ἀσυμπαθῇ
ἐπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεις, τῆς Κυνησάσης σε.

Ωδὴ δ. Ο Εἰρμός.

Ε Παρθεύτασε ἰδῶσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυ-
ρῷ τὸν Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, ἐστὶ ἐν τῇ τά-
ει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Τροπείον .

Ε Παρθεύτασε ἐν Ζύλῳ ἐλθούσῳ, κατανοῶν ὁ
Ἡλίου, Ἡλίου τῆς δόξης, σκότος ἐκδύστατο, καὶ
πέτρα ἐρρήγνυτο, καὶ τὸ τῷ Ναὶ καταπέτασμα.

Σταυρέμενος καὶ λόγῳ ἐκκεντημένος, ἡ σρεφο-
μένη Κύριε ῥομφαία ἐδίδα, νῶτα τῇ κελάρεισας,
Ληστῇ τῷ ἀγνώμονι, ἀνυμνολογῶντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά .

Τ Εἰχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τῷ Σταυρῷ σου, οἱ Ἀθλο-
φόροι Κύριε, ἀτρωτοὶ τῷ βέλῃ, τῆς κακίας ὠφθη-
σαν· καὶ τείχῃ κατέσρεψαν, εἰδωλομανίας αἰδρυτα.

Ι Ἐρεῖα ὡς περ ἁμῶν καὶ θυσία, καὶ ποροφορὰ
ολόκληροι τῷ δι' ἀσπλάγχυναν, Μάρτυρες πτω-
χάραντι, Κυρίῳ προσήχησθε, πόνων ἀμοιβὰς κο-
μιζόμενοι.

Σταυροειστοκίον .

Η Τὸν ἄχρονον ἐν χροῖ ἀποπνεῖστα, καὶ Παρθεύσαν
ἁμῶν μόνη κεντημένη, Ζύλῳ ἀναρτῶμενον, ὡς
ἐγὼς τὸν Κύριον, πόνοις τῷ ψυχῷ κατεμέγαλξες.

Εἰρμός, ὁ αὐτός. Τῆς Θεοτόκῃ.

Α Γιάσματος ὑπάρχοντα Θεὸς Οἶκος, τῇ κενωθεύ-
τος Ἀρχαντε ἐπ' ἀεργεσία, τῇ ἰδίᾳ πλάσματος·
ψυχῷ με ἀγίατον, καὶ τὸν λογισμόν φωταγωγῆτον.

Ρ Τπιζόμενον τῇ λαίλαπι τῆς κακίας, τὸν λογισ-
μόν με Δέστοτα καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθίζο-
μενον, πρεσβεΐαις σῆμαξον, καὶ τῇ συμπτωμάτων
ἐξάρπατον.

Τ ὁ παλάτιον Παρθεύε τῇ Βασιλείᾳ, τὸν Οὐρα-
νὸν τὸν ἐμψυχον νῦν ἐκδυσωπῶσε, οἶκον τῆς
Τελαδ· με, ἀχῶσαι ἀνὰ δεῖξον, σπῆλαιον ληστῶν
ρηματίσαντα.

Ωδὴ ε. Ο Εἰρμός.

Σ Τ' Κυρίε με Φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας·
φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τὴν
πίστιν ἀνυμνῶντάς σε.

Τροπείον .

Ν Τγείσης πλάρᾳς, ἀφθαρσίας ποροχέαις μοι,
ὡ Δέστοτα Θεᾷ ρείθρα, τῷ πλάρᾳς παραι-
νέσει, εἰς φθορὰν ὀλιόθησται.

Ο Τίμιος Σταυρὸς, κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον· ὃν
δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς
πίστιν ἀνυμνῶντί σε.

Μαρτυρικά .

Π Τρίνοις οἱ Θνητοὶ, λειτρηγαῖς νῦν σωθήθη-
σαν· πῦρ εὐύλον διελθόντες, τῇ μεγίστῳ
βασάνῳ, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Λ Τόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τῷ
ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίστην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίς,
τῇ Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροειστοκίον .

Ο Μόνθ· ἀγαθός, ὑποδὺς Μήτραν ἀφθόρον,
σαρκύμενος καθωράθη, καὶ σταυρέμενος ὅπως,
φθορᾶς ἡμῶς λυτρώσεται.

Ἀμός. Α σεβῆς ἐν ὄφοντα.

Η Ἀμνάς ἡ τέσσας Ἀμνὸν τὸν τῷ Θεῷ, τῷ
ἐμῷ ζώοντι ψυχῷ, φαρμακδεῖσαν δὴγμα-
τι τῷ τῷ ὀφειῶς· καὶ εἰς ὅρη Δέστοτα, πλανωμεύω
παραβάσεως.

Τ Η, θερμῇ πρεσβεΐᾳ σου, τῷ κρύει τῇ δεινῶν,
πηνυμεύω με τῷ ψυχῷ, εἰς θερμῷ τῷ
Κτίσαντ· θεῖαν ἀγάπην, ἀσεβῶς συγκίνησον.
Θεοτόκε Παναμώμητε.

Η Καλὴ καὶ ἁμῶμος Ἀγνή ἐν γυναιξί, τῷ τα-
λαίπωρόν με ψυχῷ, ἐμπαθῶν ὀρίξεων, νῦν
ἐλδέρωσον· καὶ ἀγνῶς βιωτάμε, μεσιτείας σου
δωσον.

Ωδὴ ς. Ο Εἰρμός.

Θ Τῶ σοι, μετ' ὧν ἀνέσσεως Κύριε, ἡ Ἐκ-
κλησία βοᾷ σοι· ἐν δαιμόνων λυθρῶ κενάσας.

μεν, τῷ δὲ οἴκῳ, ἐκ τῆς πλῆθους τε βλέσαντι Αἰ-
ματι.

Προπάροιν.

Ο Πάσης αὐωτάτης τιμῆς ὧν ἐπέκεινα, ἀτιμω-
θῶμα ἡμεῖς, ὅπως με κακίως ἀτιμωθῶμεν,
καὶ τιμῆς, καὶ Σταυρῷ διασώσῃς Φιλαύθρῳπε.

Ν Εὐκός μεν, χρηματίζας ἐν Εὐλῷ ὑψόμενθ,
τὸν νεκρωτῶν δὲ εἰργάτω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης
πεπληρωμένον, νῦν αἰχμῶν, Ποιητῆς ὑμῶν σὺ τῷ
δυναμῶν.

Μάρτυριμα.

Ε Τρώθῃ, τῷ τιτρώθῃ ὑμῶν ὁ παμπόνηρος, ταῖς
ἀντικείσοις βατανοῖς, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβλη-
ται· καὶ ὁρᾷται, ὑπὸ πᾶντων γελωμένος Μάρτυρες.

Ι Ἀσεί, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα, κόνις
κειμένη ἐν τῷ ὄφῳ, ὥστε κόνιν Δαίμονας διαλύει,
καὶ ποικίλα, Σεραπείας σωμάτων νοσήματα.

Σταυροειστοκίον.

Η "Λοισε, ὁ παρανόμος δῆμος προσήλωσε· καὶ λυ-
πῆς νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τῷ ἐμῷ καρδίαν σπα-
ράττομαι, Ποιητῆς, ἡ Παρθεύς ἐβόα δακρύοντα.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ο Ἀνάτῃ, αὐαρέτης ὁ Τόκθος γεγενεῖ, ὡς τῆς
θανόντων Παρθεύς, καὶ ζωὴ καὶ λυτρώσις· διὰ
τοῦ, δυσωπῶσε, τῷ ψυχλῶν θανάτου ἀνάστητον.

Ε "Κτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα Φιλαύθρῳπε, ἐν τῷ
πελάγει τῆς βίης, κλυδωνιζομένῳ ταῖς ἱεσίαις,
τῆς Μητρός σου, καὶ τῆς αὐῶ ἀπειρῶν Δυναμῶν.

Η "Χώρα, ἡ τὸν Θεῖον βλαστήσασα ἄσχυρ, τῷ
ἐκτακῆσαν ψυχλῶν, καὶ λιμῶ τῆς Θεῖας ἐκτακο-
μεῖν, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ θρέψον τῇ Τίθει σου ἐν Θεοῖς
χαρίσμασιν.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ε "Ν τῇ καμίνῳ Ἀβραμῶσι Παῖδες τῇ Περτικῇ,
πόθῳ ἄστεβείας μάλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολέ-
μασι ἐκρωγάζον· ἀλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς
δόξης σου Κύριε.

Προπάροιν.

Σ Ταυρῶσαι θέλων, ἐπὶ Σταυρῷ γυμνὸς Ἀθανάτε,
μόνε ὁ ἐνδύων νέφεσιν Οὐρανόν· καὶ τὸν πάλαι
τὸς Προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, ἐπεδύεις αἰχμῶν
αἰώνιον.

Σ Ταυρῷ ὑψώθῃς, καὶ ὁ πετῶν Ἀδάμ ἐγήγερται·
λόγῳ ἐκευτῆς Δέσποτα τῷ πλάρῳ, καὶ
πληγῇ κυρίου ἔλαβεν, ὁ πολυμήχανθ· ἀλογητὸν
τὸ κράτος σου Κύριε.

Μάρτυριμα.

Ω Ρωσάτως, τῷ ὠραίῳ Λόγῳ εὐμένεοι, Κότμῳ
παντελῶς, παιδὶμοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε
δεσμέμενοι, καὶ σωτηριζόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν αἰεὶ
συμποδίζοντες.

Τ Εἶχῃ τῆς πλάνης, αὐαμοχλάσει θεία καπίαξαν,
θεῖων παθημάτων, ὅντως οἱ Ἀθληταί, καὶ πιστοῖς
τεῖχος εἰδείσθῃσαν, καὶ φυλακτῆριον, τοῖς ἀσεβῶς αὐ-
τὸς μακαρίζουσι.

Σταυροειστοκίον.

Τ Ὀν ἐν καμίνῳ, δρότον ὀφθεύτα Χριστὸν τὸν Θεόν,
Κόρη, μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τῷ νηδίῳ, τῷ σὺ
βλέπῃς κρεμάμενον, ξύλῳ ἐδόξαζες, τῷ ὑπὲρ νῦν αὐ-
τὸς συγκατάβασιν.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Τ Ὁ Θεῖον ὅρος, ἔξ ὃ ὁ λίθος ἐκτίθεται, Κόρη
ὁ σωτηρίας σῆλας δαμονικαῖς, τῆς ψυχῆς με-
τὰ ἰνδαλματι, καὶ τῆς καρδίας με, τῷ λιθῶδι ἀπέ-
σαστον πόρρωσιν.

Ο Τὴν ἰσαλάθῃς, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ σου
Κόρη, τὸν προβλέπει γλῶσσι καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε
βλέπῃ σαλδόντα. διό με σήρεξον, ταῖς προσβολαῖς
Χρῶ σαλδόμενον.

Κ Ἀταβαλῆτα, τὰ σαρκικά μου φρονήματα, ὅλ-
θεοτόκε δείξον πνευματικόν, ἀρεταῖς κατακο-
μῶτά με· ὃν ὁ παμπόνηρθ, ἡδονῶν ἀκοσμία ἡμα-
ρτωσε.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Χ Εἶρας ἐκπετάσας Δαυὶλ, λεόντων χάσματα
λαίῳ ἐφράξε· πυρὸς δὲ δυνάμειν ἐσβέταν
ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ ἄστεβείας ἐρασαί, Παῖ-
κρωγάζοντες· ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
Κύριον.

Προπάροιν.

Η "Πλωτας παλάμας ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἀμάρ-
τια, ἀκρατῶς Δέσποτα θέλων ἰάσασθαι· ἡλ-
δὲ προσήλωθῃς ἅπαν νόημα, τῷ Πρωτοπλάστῃ ἔξ-
λων, ἐμπαθεῖ Κύριε, μελωδῶντος· πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρ Ἦγγυται· χειρόγραφον τῆς σῆς νυγείσης, θεί-
α Πλάρῃς, τῷ Πρωτοπλάστῃ Ἀδάμ· ῥαῖσιν Ἀ-
ματος Δέσποτα, ἀγιάζεται τὰ σύμπαντα, ἀχρε-
τείς ἐν φωναῖς αἰεὶ κρωγάζοντα· ἀλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μάρτυριμα.

Ι "Σταντο ἐν μέτῳ τε πυρὸς, ὡς δροσιζόμενοι,
φλογιζόμενοι, οἱ παναοιδίμοι Μάρτυρες, καὶ τῇ
Παίδων ἀναμείποντες, ἐν συμφωνίᾳ μουσικῇ, τῇ
θείᾳ ὄντως ὀδῇ· ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Α "Δίσαντον φέρντες πυρὸν, τῆς προσερέσεως
σκότει κολάσεων, ἐπαρετράπητε Μάρτυρες
ἀλλ' ἐνθεῶς διωαυόμενοι, ἐπανεδράμετε, πρὸς ἐ-
βοῶντες ἄδυτον· ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Θεοποιεῖν.

Ν Εκρῆμενον βλέπῃς Χριστὸν, καὶ τὸν νεκρωτῶν
βροτῆς, νεκρῶντα ἐχθρὸν, ἡ πολυμήντης Δ-
σποινα, ὡς Δεσπότην ὑμνεῖ κλάισα, καὶ τὸ μακροθ-
μον αὐτῷ, ἀποθαυμάζοντα αἰετῶ· πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ω "Εἰμον ἐκνήτας καρπὸν, ἔξ ὃ ὁ θάνατος φαγὼν
πώλετο· διὸ κρωγάζω σοι Δέσποινα, τῷ καρ-
τῆς ἀμαρτίας με, θανατωθῆντα δολερῶς, ζωῶν με-
ποντα· ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κ Οἰμήσον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς διανοίας μου
ἀκοιμήτως, πρεσβεῖα Πανάγνε Δέσποινα
καὶ αἰάσησον ἔξ ὑπνῳ, τῆς ῥαθυμίας μελωδ-
ἐρηγορήσει ψυχῇ· ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Ο Τ'χ' ἐξείς ταλαίπωρε ψυχῇ, ἐκεί σωτήγορον, καὶ
τηγορήσῃς, τῆς φαύλης πωράξεως αἰμετρά· ἐ-
τῷ μετανοήσον, καὶ σωτηριζὸν πρὸς τὸ καλόν, τῷ μόνῳ
Ἀρχαντον προσλαμβάνῃ· μόνῃ γ' πέλει βροτῶν κατ-
φυγιον.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Α Ἰθος ἀχειρόμνητος ὄρος, ἔξ ἀλαξάτης σου Πα-
θεύς, ἀκρογωνιῶθ' ἐτμήθη, Χριστὸς σω-
φας, ταῖς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι,
θεοτόκε μεγαλυνώμενοι.

Ι "Δὲ ἡ ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ Σταυρῷ πᾶσιν αἰ-
θῇ· ἡ "λιθῷ δὲ τῷ φέρων, ἀκτίνας παύει
καὶ γῇ σαλδύεται, καὶ λογισμοὶ σιγάζονται, ἐπ' ἀ-
βεία καὶ σεμνότητι.

Ω "Πῶς σε ὁ αἰώμος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατ-
κρίνει, Εὐλῷ Ἰησοῦ με τεθναῖ, ζωὴ τῆς ὅλ-
ῶντα καὶ Κύριον· καὶ διὰ Πάθους ἅπασιν, βροτοῖς πᾶ-
χόντα ἀπάθειαν.

Μάρτυριμα.

Σ Τόμασιν ὑμῶν Θεολόγοις, ἀνεκρυῖσθε παν-
φως, Σάρκωσιν τῷ Λόγῳ ἐν μέσῳ, παρανομα-

ἐχθρῶν Πανδύημοι· καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νί-
σι· σφαιραῖς κατεσφῆθητε.

Μεροφαεῖς ὡς ἀσέρες, πᾶσαι τῷ Κτίσιν φρυ-
κτωρεῖτε, ἀθλῶν ἱερῶν ἀναλάμψαι, καὶ ἰαμύ-
θειας λαμπρότησι· καὶ τῇ παθῶν σκεδάζετε, νύ-
τα βαθεῖαν Θεοὶ Μάρτυρες. **Θεοτοκίον.**

Ὅτις τὸν Ἀγνὴ τῷ ψυχλῷ, τῇ ἀμνηστία σκοτι-
θεῖσαν, λύσον τῇ κακῶν τὰ νέφη, φωτὸς νεφέ-
ῃ σκοτιζόμενον, Ἡλίου πάλαι βλέψατα, ἐν τῷ
αὐρῶν τὸν Ἀθανάτον. **Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.**

Ἡ ἔξον τὰ δεσμῶ· τῇ κακῶν, τῇ θείᾳ λόγῃ
τῇ Τίῃσιν. λύσον τῷ ἀθλίῳ ψυχλῷ, πε-
δῆμεύω καὶ κινδυνεύω, καὶ τῇ ἀγάπῃ παρῶν
ον, Παρθενομήτηρ τῇ Θεῷ ἡμῶν.

Τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα, τῷ σευθεῖσά
μυ καρδίαν, πάτη προσβολῇ ἐναντία, πρὸς
παθείας πλάτος ἔξαγαγε, διὰ σευθῆς οὐδέναι με,
ἠδωκαμῶσα τείβη πάντοτε.

Να δοξάζω σε Παρθεύε, τῷ ἀληθῶς δεδοξα-
μεύω, πάσης ἀδοξίας με ῥύσαι, τῆς ἀμνηστίας,
δόξης μέτοχον, ἐπερανίς ποιήσον, τὸν προσφυόν-
α τῷ ἐλέει σου.

Εἰς τὸν σῖχον τῇ Αἰῶν, σιχηρὰ Σταυρώσιμῃ.
ἡχ. δ.

Εἷχος ἡμῖν γεόιοι ὁ Σταυρὸς σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ
ἡμῶν. ἄλλω ᾧ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ ἐκ ἔχομεν,
μήσε τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ παροσθηθεῖν, καὶ παρ-
οντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δωκας σημείωσιν, τοῖς φοβημένοις σε Κύριε, τὸν
Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθαμβάσας, τὰς
ρχαῖς τῆ σκότης, καὶ τὰς ἑξοσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμῶς
εἰς τῷ ἀρχαίᾳ μακαριότητι. Διό σου τῷ φιλαῤῥω-
νον, οἰκονομίᾳ δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδυνάμει, ὁ
σωτὴρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν. **Μαρτυρικόν.**

Ὡς ὑμῶν ἐθαυμάσωμεν, τὰς ἀγῶνας Ἀγιοὶ
Μάρτυρες· ὅτι σώμα· θνητὸν περιεχόμενοι, τὰς
σωματικὰς ἐχθρὰς ἐτροπώτατε. ἐκ ἐφοβήσαν ὑμῶς τῇ
Υπαγῶν αἱ ἀπειλαί. ἐκατέπηξαν ὑμῶς τῇ βαταῶν
προσβολαί. ὅπως ἀξίως παρὰ Χριστὸν ἐδοξάσθητε,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Ὡς γενοῖτο ἐν Μάρτυρι.

Ἐν Σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλοῖς πηγνύμε-
νον, καὶ πλῆρᾳ τῇ λόγῃ σε τιτρωσκόμενον,
ατανοῶσα ἡ Μήτηρ σου, θρῆνῶσα ἐκραύγαζεν· οἱμοὶ
Γέκνον ποθονόν, πῶς σε δῆμος ὁ αἰομένη, ἐθανάτω-
ε, τῷ ζωῷ τοῖς ἐν Ἀδῇ χορηγῶντα; ἀλλ' αἰάσθη-
τι σωτῆρος, χαροποιῶν ἡς ἡγάπητας.

ΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν σῖχον, σιχηρὰ Ἀποστολικὰ. ἡχος πλ. α.

Μαθηταὶ τῷ Σωτῆρος, Μυσηλῶν αὐτοπταὶ γενο-
μενοὶ, τὸν μὴ θεωρήμενον, καὶ ἀρχῇ μὴ ἔχον-
τα, ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. ἐκ
ἐκτίσθητε πρὸ τῇ Ἀγγελίᾳ, ἐκ ἐμῶν παρὰ αὐ-
θρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς αἰώθεν σοφίας. διὰ παρρησίαν
ἔχοντες, πρεσβύτατε ὑπὲρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Οὓς Ἀποστόλους Κυρίᾳ, μελωδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀν-
φημήσωμεν. ἐνδυτάμενοι ᾧ τῷ τῷ Σταυρῷ
πανοπλίᾳ, τῷ τῇ Εἰδώλῳ πλάλῳ κατήργησαν,

καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν σεφαιῖται. ὧν ταῖς παρο-
βείαις ὁ Θεὸς ἐλήτην ἡμῶς. **Μαρτυρικόν.**

ἈΚορῶν διαδέσει ψυχῆς, Χριστὸν ἐκ ἀρνησάμε-
νοι Ἀγιοὶ Μάρτυρες, οἵτινες τὰς δεινὰς καὶ
διαφόρας αἰκιμῆς, παθημάτων ὑπεμείνατε. τῇ Τυ-
ραίνῳ τὰ θράτη κατηδαφίστατε, ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον
τῷ πίσει φυλάξαντες, εἰς Οὐρανὸς μετέστητε. ὅθεν
καὶ παρρησίᾳς τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσατε δωρη-
θῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε Κεχαλωμένη Μήτηρ Χριστοῦ τῇ Θεῷ, ὅτι
ἐπέφανέ σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπισκίατέ
σοι τὸ Πανάγιον Πνεῦμα· ὡς παρρησίαν ἔχουσα,
πρεσβύει τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ πρωτῇ, μετὰ τῷ α. σιχολογίᾳ
Καθίσμ. Ἀποστολικὰ. ἡχος πλ. α.

Τὸν σωματάρχον Λόγον.

Ὡς αὐτοπταὶ τῷ Λόγῳ, καὶ ὑπέρτατος Χριστοῦ, τὰς
σοφῆς Ἀποστόλους ἀνὰ φημήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς
πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἅπαντες πιστοί. τὸν Χριστὸν
γὰρ ἐκτενῶς, καδικελεύσιν αὐτοῖς, ὑπὲρ ἡμῶν τῇ
ὑμνῶντων, τῷ ἱερῷ αὐτῶν μνήμῳ, καὶ προσκυνῶντων
τὰ λείψανα.

ΤΟΥΣ Ἀποστόλους συμφώνως ἀνὰ φημήσωμεν, ὡς
κηρύξαντας πᾶσι πιστοῖς τῷ ἀφάδῳ, καὶ ὁ-
δοῶν τῇ Κυρίᾳ διδασκῶν, καὶ ἐκδιώξαντας, τῷ τῇ
αἰρέσεων ἀχλὺ, καὶ φωτισμὸν πνευματικόν, ἐκλάμ-
ψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τῷ χάριτι τῇ τῇ δογμα-
των, καὶ δυσωπῶντας τῇ σωθῆναι ἡμῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

ἈΠερόγαμε Νύμφη καὶ Αἰπαρθεύε, σὺ τῷ τοῖς
θείοις αὐτοπταῖς ἀνὰ φημῶμεν. ὅτι ἐν σοὶ
ὁ Δυνατός, μεγαλεῖα ἐποίησεν, ὁ Τίος σου καὶ Θεός,
καὶ πρὸ αἰῶνων ἐν Πατρὶ, τῇ μητρί σου ἐνοική-
σας, ἀδόκητε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλαγῆς σώσῃ τὸ
γεῖν ἡμῶν.

Μετὰ τῷ β. σιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικὰ.
ἡχ. πλ. α.

Τὸν σωματάρχον Λόγον.

ΤΟΥΣ Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνὰ φημήσωμεν, ὡς
αὐτοπταὶ τῷ Λόγῳ, καὶ Θείᾳ Κήρυκας, καὶ τῶν
ἐθνῶν πνευματικὰς, σαλῶντας ὡς ἀληθῶς, ὅτι
παροσθήγαγον ἡμῶς, εἰς τῷ ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, ῥυτά-
μενοι ἐκ τῆς πλαγῆς, τὸ γεῖν τὸ τῶν αὐθρώπων,
καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

ΜΑΘΗΤΑΙ τῷ Σωτῆρος Θεοὶ Ἀπόστολοι, οἱ σωτή-
ριον λόγον ἐγκαταπαίρωντες, εἰς τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ κατασπαράξαντες, τὰς ἐν σκότει καὶ σκιά,
καθημένους τῷ ἐμῷ, φωτίσαστε σκοτιοφῆται, ψυχλῷ
παθῶν ἀμαυρώσει, ταῖς ἰκισίας ἡμῶν πάντοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΤΩΝ ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας Παρθεύε ἄχραντε, ἐκ ψυ-
χῆς κεντημένων σκῆπη ὑπάρχοντα· καὶ ἡμῶς ἐκ
πειρασμῶν καὶ πειρασίων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἐλ-
θέρωτον Ἀγνὴ, παροσβάσας τῷ Τίῳ σου, σὺ τῷ τοῖ
αὐτῷ Ἀποστόλοις· καὶ σώσον πάντας τὰς ὑμνῶντάς σε.

Τῇ Πέμπτῃ Κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.
Ὁδὴ α. ἡχος πλ. α. Ὁ Εἰρμὸς.

ἸΠπον καὶ ἀναβάτῳ εἰς θάλασσαν ἐρυθραῶν,
σωτῆρῶν πολέμας, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χρ-
στὸς ἔξενταξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσφρα, ἐπινίκιον ὕμ-
νοντα.

Τραπεζέον.

Εἰλαμψιν φωτοδότης τῷ φωτοδότηδ᾽ αὖ, τῷ σαρκί ὁμιλῆσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πληθήσαντες εὐδοχοί, τῆς ψυχῆς μὲν λυταίτε, πάντα ζόφον ὅθι Αἰπόσοι.

Τεῖας καθάπερ βέλη τὸ θεῖον τόξον ὑμᾶς, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, ἀπέστειλεν Αἰπόσοι, τὰ βέλη σωτρίζοντα, τῷ βελίᾳ ἅπαντα, καὶ ἰωμέων πιστῶν τὰ τραύματα.

Εχόντες τῷ Σοφίᾳ αὐτῷ Διδάτκαλον, ἐσοφίσαστε πάντα, Αἰπόσοι τὸ πέρατα. δίομε φωτίσαστε, τῷ δυσμενὲς ἅπαντα, κακουργίαν ἀποκρούμεροι.

Θεοτοκίον.

Μὲν ἄλογημεν Θεοχαρίτω, ἀλογίας αὐθρότων, τὸ γένος χαριτώτατα, Χριστὸν καθικέτω, σὺ τοῖς Θεοῖς Ἀχσαντε, Αἰπόσοις ἐλεθῶμαι ἡμᾶς.

Ἔτερος Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Νικολάῳ. Οὗ ἡ ἐκφρασις.

Πέμπτον προσάξω σοι Νικόλαε μέλος. Ἰωσήφ.

Ω δὴ ἄ. ἡχος πλ. α. Ἰππον καὶ ἀναβέτω.

Πῖσαι καὶ πόθῳ Πάτερ, οἰκειωθεὶς τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια τέτε ἐπλήρωσας θελήματα. διὼν ἐχημάτισας, καὶ πάντα Ἀγίῳ, Θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Εχόντες σε προσάγῃ πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, περὶ σῶσται Μάνηρ, καὶ ἐλπίσει κλονέμενοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν· δίδου χεῖρα σῶζαντα, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς σελώσεως.

Μῦθον Ἀρχιερέα Χριστός τε ἔχειεν, ἁγιάσας θανάτων, ἡμᾶς ἁγιάζοντα. ὅθεν δυσωπώμεν, δυσωδίας λυτρωταί, ἀμνηστίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῷ Προφητῶν τε χορὸς ἐκάλεσεν, ὅθεν Θεῖον Παρθενέ, καὶ Πύλλῳ ἀδιόδοτον. ὅθεν δυσωπώμεν, μετανοίας πύλας, Παρθενομήτορ ἡμῶν ὑπαύοισον.

Ω δὴ γ. Ὁ Εἰρμὸς.

Οὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Τραπεζέον.

Οὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Επλήγῃ τῷ ἰοβόλῳ ὀφεινὴ δῆγματι, καὶ τραυματισθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι. ὅθεν σοι βοῶ τῷ δι' ἐμὲ, Χριστὲ τραυματισθεῖς, τῷ Ἀποστόλῳ σου δέησιν, ἴασαι καὶ σφῶνόμε δέομαι.

Σαυτῷ τῷ πρεσβυτέρῳ ὑμῶν Παμμεγάρμοι, ἐν βουθῇ κακίας τῷ πολεμήτορος, καὶ ἐν τελευτίας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀναγαγόντες με προστάξατε, τῷ Θεῷ τῷ ὅλῳ σωζόμενον.

Θηκὴ.

Τὸν ὄμβρον ἡ δεξαμενὴ τὸν ἐπηράϊον, σὺ τοῖς Ἀποστόλοις τῶν ἱερέων, σῶσάι με τὸς ὄμβρους τῷ παθῶν, τὸ πέλαγος ξηραῖα τῆς ἀμνηστίας μὲν, καὶ σφῶσάι με, τὸν εὐλογεῖν σε δοξάζοντα.

Τῷ Ἀγίῳ, ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τῷ πονηρῷ ἀπὸ βλάβης Ὅσιε, ταῖς αὐτιτυπίας τῷ θεῷ πόνωνται· ἀλλὰ ταῖς πρεσβεύειν σοφῇ, τῆς τε κακουργίας καὶ ἐπηρείας διατήρητον, μέγιστε ἀτρώτης Νικόλαε.

Οὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Νόσμεν τὰς ἀμνηστίας πάσας ἀπέλατον, τὰς σελασφόροις ἀχάις Νικόλαε, κόπασον· σάλον τῷ παθῶν, κυβερνήτορ με Πάτερ, πρὸς ἀπὸ θεῖας ὁρμὸν δέομαι· ὅπως ἐν ἀνέτει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Παρέστη ἐν δεξιῶν Χριστῷ ὡς Βασιλίσσα, κρατῶν τοῖς χερσίν Θεοχαρίτω, περιβεβλημένη ἀληθῶς, ἡμῖν τῷ Βασιλείᾳ τῷ Οὐρανῶν, τῇ μετείσῃ, Κόρῃ προξενῶσα τοῖς δούλοισιν.

Ω δὴ δ. Τῷ θεῷ ἐννοήσας σου κένωσον.

Ηὕρα Ἰησῆς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυπαυοίξας τῷ αὐτῷ, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τῷ ἔδωκεν θύραν, διώκοι τοῖς τῶν διδασκάλων.

Υἱὸς Θεὸς τῷ μετέξῃ, τῷ ἑρῶνσιν Πατρί, τῷ Ἀποστόλῳ ἀνέδειξας, ταῖς παρακλητήσιν τῶν, τῷ φωτὸς ἡμᾶς πάντα ποιήσας.

Οὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Θεοτοκίον.

Τὸν θεῖον Κιβωτὸν ἁγιάσματος, ἁγιάσας τῷ ψυχῷ, τὸν λογισμὸν φωταγωγῶντον, διαποτὸς δυσωπῶντα, Χριστὸν σὺν Ἀποστόλοις σφῶνόμεν.

Τῷ Ἀγίῳ, ὁ αὐτός.

Ρεόντων ἀντήλαξεν τὰ μέλλοντα, ὡς κληρονομία καὶ ἡμᾶς, ἀχάις ἁγιάσας ποιήσας, περὶ τῶν παντοίων, λυτρώμενος τῷ βίᾳ Νικόλαε.

Οὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Συντέλεις τῷ ἐχθρῷ μηχανήματα, τὸς ὅρας ἡμῶν ἐχθρὸς, καὶ ἀοράτης Νικόλαε, διώκει πολέμους, τελείᾳ ἀφανίᾳ παράπεμψον.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε βοηθεῖ μοι, ταῖς ἡδοναῖς διώκειν· βυθίζομεν τῷ σώματι, καὶ ῥαθυμίας κλίνῃ, αἰὲν κατακαίμεν καὶ σφῶντον.

Ω δὴ ε. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Οὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Βελην ἐκλεκτὰ ὑμᾶς, Χριστὸς ἀπέστειλε, σὺ ἐλθόντας βέλη τῆς πονηρίας. δίομε ἰάσασθαι τετραυματισμένον, τῷ δυσμενὲς τοῖς βέλεσιν.

Οὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Θεοτοκίον.

Μὲν καταδικάζεις με, μὴ ἀπορρίψης με, τῷ πρῶτον, ἐκδυσωπῶν σε, ἡ ἀγνῶς Τεκνίσας καὶ τῷ Ἀποστόλῳ ὁ δῆμος Πολυέλεε.

Τῷ Ἀγίῳ, ὁ αὐτός.

Ξόανα κατέλας, εὐδῶν Ἀγίε, βελῶν ἀσπιδος, αἰρετίζοντων, εἰδείας Νικόλαε, καὶ ἀπασμῶν, πρὸς θάνατον ἔξερπας.

Ωὕτως ἐπ' ἔδωκεν τῷ γλῶσσῳ τῇ προσάξει, καὶ μετεωρήτας ἀχέτως βελύσαν, ἐπὶ τῷ ἀτάλατον Χριστῷ, πέτρῳ τῷ ἐκπολῶνσιν, τῷ Ἐκκλησίᾳ σου σερῶντον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλαυθρῶπε.

Σὲ καθικετόμεν, Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐν μέσῳ πάντων, γενεῇ τῇ καλῇ τῶν σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν, δίδες ἡμῖν αἰτήματα. **Θεοτοκίον.**

Ο Ἀπερνόητος, Θεοχαρίτωτε, περισχύλῃ σε σωματοφόρῳ, γενόμενῳ ἔχῃκε, βροτὲς ἀπαλλάττων, περιεχῆσθαι θλίψεως.

Ωδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένῳ κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χρυσέ, τῇ παθῶν τῷ θάλασσαν κατάναστον, ἐν φθορᾷ, ἀνάγαγέ με ὡς Εὐπλάγχυν.

Τροπάειον.

Νεομενίῳ ἔσθλας, τῆς κακίας σῆψιν τῇ Ἐθνῶν, τὰς ψυχὰς Φιλαύθρῳ πε τῷ ἁλάτι, τῇ διδασκῶν, τῇ ἱερῶν Ἀποστόλων σε.

Τὸν βυθὸν ἐπίσασαι, τῇ κακῶν με Δέσποτα Χρυσέ, δός μοι χεῖρα σῶτόν με φιλαύθρῳ πε, ταῖς προτάχαις, τῇ ἱερῶν Ἀποστόλων σε.

Κρίτα δικαιοῦται, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβερᾷς, τῆς φεακτῆς με ῥῦσαι κατακρίτῃς, τῇ ἀκλεῶν, Ἀποστόλων σε δεήσῃ. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ἀπὸ πλήθους τῇ αὐομιῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξίωστον, τῇ Μαθητῶν, καὶ τῆς Μητρός σε δεήσῃ. **Τὴ Ἀγία, ὁ αὐτός.**

Τὸν ἀπέρχεται, τὸν Δεσποτῶν σε σαῖς ποροτάχαις, πᾶσι τοῖς τιμῶσι σε Νικόλαε ὅπως ἡμῖν ὡς πτωχῶν δωρήσῃ.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῇ βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νικόλαε, τὸν πρεσβύτῳ, σὲ κεκτημένον πρὸς Κύριον.

Τὸν ἄτρονον ἀριστον, ὁ Δεσποτῶν σε ἔδειξε Χρυσός. διὸ τὰ νοσήματα θεραπεύσας, τῇ ἀτεβῶς, Νικόλαε προσόντων σοι. **Θεοτοκίον.**

Κτοφόρος αὐάνδρος, Θεομῆτορ πέφυκας Ἀγνή· διὰ τὸ πῖσαι ἱκετάῳ σε, ψυχῆς ἐμῆς, τῷ ῥάθυμῳ ἀπέλαστον. **Ωδὴ 5. Ὁ ὑπερυψόμενος.**

Ο ὑπερυψόμενῳ, τῇ Πατέρων Κύριῳ, ὡς ὑπερύψωτε, καὶ πᾶσαν κατέρραξεν, ἐχθρὴ τὴν ὡιασεῖαν, Μαθηταὶ Χρυσέ Θεόπτῃ.

Ρῥῆτον τῆς κακίας με, ῥείθροις κατανοήσεως, ὡς ὡν παρακλητήσιν, Ἀπόστολοι πλώατε, διδάσκοντες ῥαυγάζειν ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Πτὴν θείαν Πνύμην, ὡς κατεφλέξατε, πάσης μεταιότητος. διὸ φλογίζεσθαι με, λυτρώσασθε ἐμῆς, Μαθηταὶ Θεὸς τῷ Λόγῳ. **Θεῖον.**

Η τῆς καταπτώσεως, τῷ Ἀδάμ ἀνθρώποις, ἔγειρον πεσόντα με, κακίας πρὸς βίαν, ποροτάχαις Παρθεῖ, καὶ τῇ θείῳ Ἀποστόλων.

Τὴ Ἀγία, ὁ αὐτός.

Ο ἄνακείμενῳ, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον με διάσῃ, τῷ βίᾳ τοῖς πάθεσιν, ἀθλίως κατὰ κᾶσιν, περιπίπτοντα Θεόφρον.

Αμπτὴρ διαυγέσασθε, τὸν νῦν με καταύγατον, παθῶν ἀμαυρότητι, αἰετὸς σκοτιζόμενον, καὶ δίδω ὡς ὡν, παροδῶν ἐν τῷ βίῳ.

Απαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμὴ Νικόλαε, ἀχῶς με ἀπόφραξον, ὡς πονηρότατον ὡς ὡς ὡν, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων. **Θεοτοκίον.**

Εὐ σὲ ἡμῖν ἔλαμψεν, ἀνέσπερος Ἡλῖος, νεφέλῃ ὁλόφωπε, Χρυσός ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τὸν ἐν σκότει, τῆς ἀγνοίας Θεοτόκε. **Ωδὴ 6. Ὁ Εἰρμός.**

Σοὶ τῷ Πανουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παιδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· πάντα

τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στὸν πῶς νοητῶν, τῇ Ἀποστόλων Ἀγία, νεφέλῃς ἔκπλωσας, ἐπὶ ῥέεσας ἡμῖν, ὡς πᾶν πανσόφῳ, καὶ θείῳ διδασκῶν, καὶ καταρδύσας, ἡμῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἱερὰ καλλεῖς, τῆς Ἐκκλησίας σῦλοι, οἱ ταύτῃ βασάζοντες, Πίστεως δόγμασι, σεσθρῶμεν, ψυχῆς με τῷ οἰκίῳ, θείᾳ τεχνουργίᾳ σὲ ῥίξατε Θεόπτῃ.

Στεύατον ψυχῇ, καὶ ὅπως δακρύων, ὡς ὅλης προτάχαι, καρδίας κρᾶστα· μόνε Οἰκτίρμον, σῶτον ἰλαόμητοι, ταῖς τῇ Μαθητῶν σε, ποροτάχαις ἀποδοτέοις. **Θεοτοκίον.**

Στὸν ἐκλεκτῇ, τῷ Βασιλέῳ Πόλιν, τῆς αὐῶ πολίτῃ με, ποιήσας Πόλιν, καὶ τῇ θείῳ Μαθητῶν δυτωπῆσα, Ἀχρῶντε Παρθεῖ, τὸν ἄχρονον Τίον σε.

Τὴ Ἀγία, ὁ αὐτός.

Μτῶν γεγονῶς, Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς με Νικόλαε, ἀνδρῶν με μύητον ὅπως ἐκφύγω, παθῶν τῷ δυτωπῆσαι, καὶ τῷ Παρκλητῇ, εἰς δέξωμαι τῷ χάριν.

Εστῆτας σοφῇ, τῆς σῆς ἀγίας γλώσσης, τοῖς ῥάμμασι ῥάμμασι, Ἀρεῖς δύστημα. ὅθεν βοῶ σοι· τῷ ῥύτιν τῇ παθῶν με, ξήρανον ἀχῶς σε, Νικόλαε Παμμήτορ.

Ατῶν γεγονῶς, ἀμαρτιῶν ἀχῶς σε, δαιμόνων κακώτεως, Ἐθνῶν αἰσώτεως, πάντων ἀνθρώπων, πονηροτάτης βλάβης· ἵνα σε ὡς ῥύσω, ἡμῶν ἀνδρῶν με.

Τεραδικόν.

Ο ἱερὰ τεραδικῶς, τῷ Μοναρχίᾳ πίσει, ἀπαύσαι δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν· Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Στὸν ἀρετῇ ἡμῶν, ἐν σὲ Θεὸς ποροτάχαι, Ἀγνῶ τε πανάμωμον, παντὸς τῷ γενεῶν ἡμῶν, θείαν Παρθεῖ δεικνύει ποροτάχαι. ὅθεν σὲ ὑμνῶμεν, πιστοὶ μεγαλοφῶντες. **Ωδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.**

Η σὰν χόρδῃ, ἡ Παρθεῖς ἔχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔπνευ Τίον τὸν Ἐμμανὴλ, Θεόν τε καὶ Ἀνθρώπον. ἀνάπολιν ὄνομα αὐτῷ. ὃν μεγαλιῶντες, τῷ Παρθεῖον μακαρίζομεν. **Τροπάειον.**

Ο τῶν κατὰ σε, ἀγαθῶν θείων ἀρετῶν, ἔδειξθαι νοητῶς, μέτον τὸν Χρυσόν, ὡς Ἡλῖον ἔχοντες· καὶ τὸ τῆς γῆς, πλήρωμα. Σοφοί, κατενώσασθε. διὰ τὸ μακαρίζετε.

Τὸν Χρυσὸν τὰ σίγματα, ἐν τῷ θείῳ σώματι ὡς ὡν, ὡς κόσμον πανάμωμον, φέροντες Σοφοί, τῷ κατατακῆταί με, δαιμονικοῖς, βέλῃσι ψυχῇ, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, μεσιτεῖας θεραπεύετε.

Ακῶν κατὰ τῶν με, ἀμαρτίας κείμενον Χρυσέ, καὶ ῥάθυμῳ δεινῇ, ὡς τῷ ψυχῇ, ἐπιβαρυνόμενον, διὰ τῇ σῶν, Λόγε Μαθητῶν, ὡς τὸν Λάζαρον, ὡς ἔχεις σῶτον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ψυχῆς με εὐθῶν, τὰς πορείας Λόγε τῷ Θεῷ, πρὸς τῶν τῇ ἐν πολὺν, σὲ τῇ ἀπλῶν, ἔχων τῷ Τεκῶν σε, δυτωπῆσαν Ἀχρῶντε Ἀγνῶ, καὶ τὸς παντοφῶς σε, Ἀποστόλους πολυέλεε.

Τὴ Ἀγία, ὁ αὐτός.

Ιεράρχης εὐθεῖος, καὶ κατὰ τῶν πᾶν τῷ Χρυσῷ ἐφύλαξας ἐν πολὺν. ὅθεν τῇ πιστῶν, φύλα

Θεὸς γέγονας, ἀπὸ πάσης τῆς σωτηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπιρρείας καὶ κακώτεως.

Ως ποτὲ διέθρεψας, ἀπορῆσαν ἄρτι ἐν λιμῷ, τῷ Πόλιν σου ὡς καλὸς, Ὅσιε Ποιμὴν, ὡσαύτως διέθρεψον, τῷ ψυχλῷ μου, ἄρτι νοητῷ, Πάτερ Νικόλαε, σὲ προσάτλω ὁμοιότητασιν.

Σὲ τὸν μέγα Ἡλίου, τὸν ἐν ὕψει κείμενον αἰεὶ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῷ, Ὅσιε Ποιμὴν, πιστῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμψῃσι φωτὸς, σκοτῶ ἀπέλατον, ἀμαρτίας τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

ΗΓυκεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφανὴς, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἄγονε ψυχὴ. ἀπόθε το ῥάθυμον, καὶ παροξύνω βόητον Χριστῷ. Κύριε σῶτόν με, Νικόλαε παρακλητήσι. **Θεοτοκίον.**

Φαινώ λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἀγνὴν, λαμπάδιον νοητὸν, φέρεται Χριστόν. δι' ἧς ἐφωτισμένη, οἱ ἐν σκοτὶ κείμενοι κακῶν, σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Εἰς τὴν σίχον τῆς Αἰῶν, σιχηρὰ Ἀποστολικά.
ἦχος πλ. α.

Μαθηταὶ τῷ Σωτῆρος, Μυστηρίων αὐτοῦτοι γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. ἐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῆς Ἀγγέλων. ἐκ ἐμείθετε παρὰ αὐθρόπων, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐθροῦ Σοφίας. διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρεσβύσατε ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρία, μελωδικῶς ἐν ᾧδῃ αὐδῶ φημίσωμεν. ἐνδοξάμενοι ᾧ τῷ τῷ Σταυρῷ πανοπλίαν, τῷ τῆς Εἰδώλων πλαιῖον κατήργησαν, καὶ νικηφόροι αἰδεύθησαν σεφανίται. ὦν ταῖς παρσβεύσας, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. **Μαρτυρικά.**

Εν ταῖς βεταίοις ὄντες οἱ Ἄγιοι, ἀγαλλόμενοι αἰεθῶν. συναλλάγματα ἡμῖν ἐσι, ταῦτα παρὸς τὴν Δεσποτίαν. αὐτὶ ᾧ τῆς ἐπανισταμένων μολώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν εὐδωμο. ἐν τῇ Ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν. αὐτὶ δεσποτικῶν ὁ Παραδεισος. καὶ αὐτὶ τῆς μὲν τῆς κακῶν καταδίκης, ἡ μὲν Ἀγγέλων διαγωγή. Διχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶτον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Η Προεκελεγμένη εἰσάκτιστον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρηται τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχῇς ἡμῶν. λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῆς ὁδῶν, διὰ τῆς Ἀποστόλων, πάντα διωκμένη ὡς Μητὴρ Θεῷ.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν σίχον σιχηρὰ Σταυρώσιμῃ, ἦχος πλ. β.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ Λαῷ σου. καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σωθῆντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνῶμεν. ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, Παραδεισαν ὡοῖζε τῷ γένει τῶν αὐθρόπων. καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σωθῆντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνῶμεν. ἐλέησον ἡμᾶς. **Μαρτυρικά.**

Ο Ἰ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐκ ἡρνήσαντό σε, ἐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. τοῖς αὐτῶν πρεσβεύσας ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τετάρτῃ αἰσῆς Χριστέ.

Παύσατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, παρὰ τῷ τῆς Σταυρώσεως, ἡ Παρθεὸς, σὺ Παρθεῖν Μαθη-

τῇ, καὶ κλαῖνσα ἐβόα. οἱμοὶ πῶς πάχεις παύ-
Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

Τῇ Παρασκηνῇ πρωί, μὲν τῷ α. σιχολ. Καθ.
Σταυρώσιμῃ. ἦχος πλ. β.

Σήμερον τὸ κοροφθικὸν πεπλήρωται λόγιον. ᾧ προσηνυμένον εἰς τὸν τόπον, ὃ ἔστησαν οἱ δεσπῆ Κύριε. καὶ ξύλῳ σωτηρίας γαστάμενοι, τῇ ἀμαρτίας παθῶν ἐλθευρίας ἐτύχομεν, παρὰ τῆς Θεοτόκης, μόνε φιλανθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τῷ Σταυρῷ. τὰ θεμέλια ἐταλῆθησαν τῷ θανάτῳ Κυρίου. ὃν ᾧ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἀδὴς, ἀπέλυσε τρομῇ. ἔξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἀγίε, καὶ δοξολογῶμεν. Τίε Θεῷ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ε' λπίς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Η Μόνῃ ἁμωμῇ Ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθε-
τὸν ᾧ ἀμαρτῶν σου ἀγνῶν, σαρκωθεὶς ἐ-
σα, κρεμάμενον ἐφελκυσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκράυ-
Κόρη, ἐν δακρυτῇ πικροῖς. Τίε μὴ ἀνέξικακε, ὅ-
σα τῷ φρενὶ πάντων οἰκονομία.

Μετὰ τῷ β. σιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμῃ.
ἦχος πλ. β.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασαι. ἐν αὐτῷ ᾧ γίνον-
τάματα, τοῖς ἀθεύουσιν ἐν ἀμαρτίας. δι-
τῶ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κτῆρ κατέκτανά σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τῷ ζῶ-
τῶν ἀπάντων. οἱ τῷ ἐρυθρῷ ῥάβδῳ πεζύ-
τες, Σταυρῷ τε παροτήλωσαν. καὶ οἱ ἐν πέτρᾳ με-
θλάσαντες, χολῶ σοι προστώγκαν. ἀλλ' ἐκὼν ὕ-
μεις, ἵνα ἡμᾶς ἐλθευρώσης τῆς δουλείας τῷ ἐχθρῷ.
Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ε' λπίς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Παύσαμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ Παρθεῖν καὶ Μ-
τηρ, τῷ αὐτῷ παθῶς ᾧ αὐτῆς, ὑπὲρ ὧν Σα-
κωθεύτος, ἐκράυγαζε δακρυρροῦσα μητρικῶς. ἡ ἐ-
σε νεκρὸν κρεμάμενον ὁρᾶν, πνολὴ τὸν παρεχόμενον
τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὡς Τίε καὶ Θεέ μου.

Τῇ Παρασκηνῇ, Καθὼς Σταυρώσιμῃ.

Ωδὴ α. ἦχος πλ. β. Ο' Εἰρμός.

Κτῆματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, δι-
κτῷ Τύραννον, ὑπὸ γλῶττι ἐκρυψαν, τῇ σετῶ-
μένων οἱ Παιδες. ἀλλ' ἡμεῖς ὡς οἱ νεαῖδες, τῷ Κ-
εῖν ἄτωμεν. ἐνδόξως ᾧ δεδοξάσαι.

Τροπαιόν.

ΠΑθῆσαι τιμῶν, τῷ ἀτιμασθεῖσαν, φύσιν ἐ-
μῆτας, τῆς αὐθροπότητος. διὸ τιμῶντές σε ε-
βω, μεγαλυνώμεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζ-
μεν. ἐνδόξως ᾧ δεδοξάσαι.

Αἱματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων, χύσιν αἰε-
τας, καὶ ἀπεκαθήρας, ῥύπον κακίας τῷ φύσι
τῶν αὐθρόπων Παντοδύαμε. διὸ σε δοξάζομεν, σ-
ζόμενοι τῷ κράτει σου. **Μαρτυρικά.**

Θῆρας αἰμοβόρος, ἐνίκησεν ὄντως, ἡ ἀξίει-
νος, Μαρτύρων εὐστασις. πυρὸς ὑπέταξε φύσι
δρυσισμῷ ἐνδεὲς χάριτος. καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, τ-
λυθείας ἐπασσεν.

Ο Μβροῖς τῆς αἱμάτων, ὁμβρήματα πλάνης, ἀ-
ξηράντες, ὁμβροῖς ἰάσεων, ἐποχετάτετε Κά-
μῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀθείας Μάρτυρε
ἐντεῦθεν μακαρίζετε.

Σταυ-

Σταυροειστοκίον.

Κ Αἴμα ἐν τῷ πάθει, ὡραῖον ἐν κάλλει, ἐκ εἰδῶ ἔχοντα, ἡ Ἀπειρόγαμος, κατανοῶσά σε Κόρη, τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλά-
αζε, καὶ πόθῳ σε εἰδόξαζε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κ ατὰ Ἀλωάβητον. Ἡ γὰρ καὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.
Ἐκραυγὰ Παρθένε, Κεχαρτωμένη, Μαρία εὐ-
δοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τὰς ὑμνητάς σε ἐν-
είως, θείας χάρισι χαρίτωσον· ὅπως χαρῆς ἔμενον,
ἰδῶ σοι ἀναπέμφωμεν.

Β αβαί Θεοτόκε, τῶν σῶν Μυστηρίων. τῶν ποιη-
μάτων γὰρ, εἰδείχθης Δέσποινα. ὃν ἔ' πολὺ μᾶ-
λίστα, τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν ἀγ-
άλλας φέρουσα. διό σε μακαρίζομεν.

Γ ἑνὸς βροτῶν ἅπαν, φθορὰ τῷ θανάτῳ, καταδε-
δίκασαι, τῇ τῆς Προμήτορος, τῇ ἀπογόνῳ τῷ
ὕλῳ. διὰ σὺ δὲ ἀνακένηται, ὡς ζῶν τεκνέσῃ σε,
ἄγνη τὴν ἀδιάφορον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σ Ε' τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γλῶ-
σσά σου, ἡ Κτίσις κατιδῶσα, ἐν τῷ Κρανίῳ
κρεμάμενον, θαμβητικῶς σωεῖχeto. ἐκ ἐστὶν Ἄγιος,
ἀλλὰ σε Κύριε κραυγάζουσα.

Σ Ε' τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γλῶ-
σσά σου, ἐν ξύλῳ ὑψωθεῖσα, καὶ τὴν πλάρην
αὐτόχρονον, κατανοῶν ὁ Ἡ' λ' ιθ', σωεσχοτίζετο,
αὐτῶν φωτισμὸν γινώσκων σε.

Γ ἔρωτάς σε τοῖς ἡλοῖς, Μακρόθυμε, ὁ Παρα-
δείσῳ πάσαι, τρώσας Ἀδάμ κακῆργον. καὶ
ἀληγοῦσας αὐαίτρου, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· πιστοὶ
ἐ' εὐρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων ἱασιν.

Μαρτυρικά.

Ο ἡ γὰρ χορὸς Ἀγγέλων, ἑώρακε Μαρτύρων τὰς
ἀγγέλους, ὑπὲρ Ἀμνὸς τυθεύσας, συγκοπτιμέ-
ας ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς αἱ εὐλοῖ, αὐτὰς ἔτρε-
πον, νίκης εἴφος κομιζόμενοι.

Σ Θεὸς ἐλθιδυμένος, οἱ Ἄγιοι τῷ ἐν ἰχθυὶ μόνῳ,
τὰ πάντα διωκόμενους, τῷ δυσμενεῖ σωεπλέ-
οντο, καὶ τὴν αὐτὴν αὐτοῦ ἰχθυον, ἐπάτην διώκιν, εἴφος
καὶ Θεὸς δεχόμενοι.

Σταυροειστοκίον.

Σ Τ' τὸν ἐκ σὺ τεχθεῖσα, ὡς ἐβλεψας τιτρωσκό-
μενον λόγῳ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπερα-
γία πανάμωμε, καὶ θαμβημένη ἔλεγε· τί σοι ἀπέ-
ωκε, τέκνον δῆμος ὁ παρανομή;

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Δ ὡς με δελεάσας, θείας ἐχθρὸς τῷ πόθῳ
πάσαι, ἐν ἑδῇ Θεομήτορ, εἰς γλῶσσαν ἐρπύσας
ἐνέταλψεν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἰκτεῖρας με, ἐκ τῆς νη-
ύσεως, σάρκα προσλαβὼν ἀνέπλασεν.

Ε ἄνθρωπος τῆς κατάρτας, τῆς ἐκπαλαῆς ἡ δίκη Θεομή-
τορ, ἐν τῇ σῇ μεστειᾷ. ἐπιφανεῖς γάρ σοι Κύ-
ριε, πᾶσαν ἀφθόνως ἐβλάσεν, ὡς ὑπεράγαθον,
ἐστὶν ἀλογίαν Παύλανε.

Ζ ὡς ὡράθης Πύλη, Προφήτῃ πρὶν Γεζεκιήλ
Κόρη, ὡς ὁ Κύριος μόνος, σεσαρκωμένος διώ-
δάσει, καὶ κεκλητισμένη Παύλανε, ἡ πύλη ἔμεινας· σὺ
ἐ' γηγενῶν καλλώπισμα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Γ ἡν ἐν Σταυρῷ σε θείαν κεύωσιν, ποροορῶν
Ἀββακὺμ, ἔξεσηκῶς ἐβόα· σὺ Δυναστῶν διέ-

νοφας, κράτ' Ἀγαθὴ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἀ' δ' ἡ, ὡς
Παντοδύναμον.

Τροπαιον.

Ε 'Κτεταμένης χειρὸς Κύριε, ἀκρατεῖς αὐαυρῶν,
πρὸς τὴν τῇ ξύλῳ γεύσιν, νεκρὸς ἐν ξύλῳ Δέ-
σποτα, σῶσαι βεληθεῖς, ἐκ πλάρας ἀποσάξεις, δε-
σμώτας ἀφῆσιν.

Π Αθεῖν ὡς ἐχθρὸς Ὑπεράγαθε, ὅπως λύσης ἡμᾶς,
παθῶν τῆς ἀλογίας. χολῆς ἐγδύσω βρυών μοι,
θεῖον γλυκασμὸν. ἐνεκρῶθης ζωῶ μοι, παρέχων
δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τ ὁ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως, ἐν ψυχῇ λογι-
κῇ, ποροσφέροντες ἐμφρόνως, παρανομήντων
ἐσβεταν, καὶ φωτιστικαί, οἱ Χριστὲ Ἀ' θεοφόροι,
λαμπάδες ὡφθησαν.

Ο ἱ θῆοι φίλοι τῷ Πανταύκτῳ, σαρκικῆς ἐαυ-
τῆς, χωρίταντες φιλίας, πορὸς ἁπάταν ἐχώ-
ρησαν, βάσανον σερίως· καὶ νικήσαντες, ὅντως ἐσεφα-
νώθησαν.

Σταυροειστοκίον.

Ε 'Κτός σε πάθος ἀπεκύντα, καὶ πῶς βλέπω σε νῦν,
Πάθει προσομιλῶντα; πῶς φέρεις τὸ ἐκράζον,
αὐαρχὴ Τίε, ἡ Παρθένος; δοξάζω σε τὸ μακρόθυ-
μον.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Η 'Εκλεκτὴ καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γενεῶν, ἀνα-
φανεῖσα μόνῃ, ἡ ἀρετῶς ἐκλάμψασα, Ἀ' κραυγὰ
σεμνῇ, τὰς σὲ ὑμνολογῶντας, ἀγγέλω λαμπρῶν.

Θ εὐὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἔξ ἀγνῶν σε σεμνῇ,
αἰμῶν Θεομήτορ, Σωτῆρα τὸν λυτρώμενον, πά-
τας ἐκ δεσμῶν, ἀνυμνήσαντες σε Κόρη Θεοχαρίτω.

Ι ἔρωγὲ τῷ θείῳ τόκῳ σε, Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ τῷ
αὐτῶν φύσις· καὶ τῷ βροτῶν τὸ σύστημα, πόθῳ
σε ὑμνεῖ. ἀλλὰ σὺ τῇ ἐκλάμψει, ἡμῶς καταύγασον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Π ρὸς σὲ ὀρθεῖζω, τὸν δι' ἀσπλαγχνίαν, σεαυ-
τὸν τῷ πετόντι κεύσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέ-
χερ Παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύναντα Λόγε Θεῷ, τὴν
εἰρλίαν παράχρημοι φιλαύθρως.

Τροπαιον.

Ν ἐκρὸς ὀράσαι, ἐπὶ τῷ Κρανίῳ, ὁ νεκρῶτας τὸν
Ἀ' δῶν, τῷ Πάθει τῆς σαρκὸς σε· καὶ εἰδῶ
Χριστὲ, εἰδὲ καὶ αἴμα σου ἔχεις κρεμάμενος, καλλωπί-
σαι με θείων ὡς φιλαύθρως.

Α δάμ τῷ πορώτῳ, ἔξηλῶσαι θείων, ἐμπαθεῖς
διαθέσεις, τοῖς ἡλοῖς προσηλῶσαι· καὶ λόγῳ
τρωθεῖς, τὴν φλογίνῳ ῥομφαίαν, κωλύεις Χριστὲ μὴ
κωλύειν τὴν εἴσοδον τοῖς δέλοισιν.

Μαρτυρικά.

Ι 'Χρηλατῶντες, Πάθῃ τῷ Δεσπότῳ, οἱ χοροὶ τῶν
Μαρτύρων, ἐν ξύλῳ ποροσηλῶνται, καὶ χεῖρας
ὁμῶ ἀφαιρῶνται, καὶ πόδας πρὸς τρέβον σεπτῶ, μερ-
τυρεῖν ἐν θείῳ ἀδυναμέσοι.

Ν οἱ πελείω, νῦν τὸν ἀλαζόνα, ἐπαυρόμενον θρά-
σος, καθεῖλετε πελείως, ταπεινωθεῖσες ἐν μι-
μήτει, τῷ πάντας ὑψώσαντ' ὁ, ταπεινώσει καρδίας
Χριστομάρτυρες.

Σταυροειστοκίον.

Ε 'Κ ρίζης Κόρη, Γεωταῖ βλασάεις, καὶ ὡς αὐτοῦ
ποροσφέρεις, τὸν φυτῶν τῷ Κόσμῳ, παραφυά-
δας ξηραίναντα, θείῳ φυτῷ τῷ Σταυρῷ, ὃν σαρκὶ
κατεδέξατο ὡς εὐσπλαγχνός.

Εἰρμός ἄλλος. Θεοφανείας σε Χριστέ.

Κ ἰμῶξ φανεῖσα τυπικῶς, τῷ Γαβὼβ πρὸς ὑψ-
ἐπῆρμεν, τῷ σὺ Θεοσύμφατε μεμύηται, τοῦ
τῷ ὅντως ἔξαισιον. διὰ σὺ γὰρ ὅντως Θεός, ἡμ-

ὠμίλησε, τῇ συγκαταβάσει τῇ θεῖα, καὶ τῷ ζωῷ παρέχευε βροτοῖς.

Λεωτρωμένοι διὰ σὲ, τῆς Μητρικῆς λύπης Θεοκνήτορ, θυμῷ διὰς ἐμπλεῖοι γεγόναμεν, ἀφροσύνῃ πᾶσι κηῖσασα, καὶ παγκόσμιον χαριστωῖν. διὸ Παύμνητε, τὴς σῆς ὑμολόγους, κινδυνῶν τῶν σῶνς πρεσβεύεις διαφύλαξον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ γὰρ τὸν τῶν σῶν, Θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς Εἰκόνα, ὡροεὶρα βῆτον ἀκατάφλεκτον, τῷ πυρὶ Παρθεύει πανάμωμε. Ἐν σοὶ ᾧ ὁ Πλαστουργὸς οἰκῶν ἔκ ἐφλεξε, σὲ τῷ αὐωτέρῳ, ἀπαύτων τῶν ποιημάτων Θεοσύμφατε.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Συνεχέσθῃ, ἀλλ' ἔκ κ' ἀποχέσθῃ, σένοις κητύοις Ἰωγᾶς. σὲ ᾧ τὸν τύπον φέρων, τῇ Παθόντῃ καὶ ταφῇ δοθεύτος, ὡς ἐκ θαλάμῃς τῇ θηρὸς ἀνέσθωρε. προσεφώνει δὲ τῇ κησῶδι· οἱ φυλακισμένοι κητῶν καὶ ψάδῃ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπατε.

Τροπάριον.

Εναλλάττων, χεῖρας προετύπη, πάλαι τὸν Σταυρὸν ὁ Γακῶβ, ἐπάλογων τὴς παιδᾶς. ὅθεν ἔψισε Ἐν τῷ φανῶν, ἀρᾶς τῆς πάλαι λύειν τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγάζεις νῦν τῷ ἀλογίῳ, τοῖς ἀλογεῖσι τε, μόγε Εὐλογητὲ, καὶ Δημιουργὲ καὶ Ἱεράρχαδε.

Σοὺ τὸ Πάθος, προτυπῶν ὁ μέγας, Ἀόγε Μωϋσῆς αὐτοῖς, χαλκῶν τὸν ὄφιν πάλαι, Ἰεραρέμενος τὴς κηθορῶντας, τῇ ἰσβολῇ δῆγμος τῶν ὄφειν. καὶ ᾧ Δέσποτα σὲ σαυρωθεύτος, βλάβης τῇ ὄφειν, ἀπαυτες οἱ πισοί, τῇ Θεοσυγῆς ἀπελευτρώσθμεν.

Μαρτυρικόν.

Ως περ ἄλλῃ, πάχοντες οἱ θεῖοι, πάλαι καὶ σεπτοὶ Ἀθληταί, δέκοντο ἀθλῶντες, προρῶμενοι τὰς ἀντιδόσεις, τὰς αἰωνίους καὶ τῷ ἀγαλλιάσιν. τοῖς δ' ἄλλοις αὐτῶν Χεῖρὲς Οἰκτίριμον, τὴς αὐμνῶντας τε, λῦτρωται περατμῶν, καὶ ἀμνηστῶν καὶ κηρῶν.

Τοὺς χερσῶν, ἔπαυται τῆς πλῆνῃς, ῥείθροις αὐγῶν οἱ σεπτοί, καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ πισοῖς Θεογνωσίας, βλύζονται ὕδωρ, ὅπως ἀνεδείχθησαν. τὰς δ' ἄλλοις αὐτῶν Σωτὴρ τῇ Κόσμῃ, ὁμβελτον ἀφειν, ἅπασιν καὶ ζωῷ, καὶ τὸν ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμεῖνα, πάντων καὶ Δεσπότην, ἔνθα ὁρῶσα ἡ Ἀμνάς, ἐκπαρωρημένον, θρηνῶντα μελεῖν ἐβόα· τί τῷ τῶν τέκνων τὸ κηνὸν Μυστήριον; πῶς θανάτος τὸ κατ' ἐσῖαν ὑπάρχων, θάνατον δέδεξαι; ἢ βροτῆς θέλων, ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νομικοῖσε, τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προρρήσεις σαφῶς, τῶν Προφητῶν ἐδήλυν, τεξομεύων τὸν τῷ ὁσμῇ ῥύσιν, καὶ ἀεργέτιν τῆς ἀπάτης Κτίσεως. τὸν λυμερῶς, καὶ πολυτρόπως, ἀεργετίσαντα, τὴς πίσει καὶ σορῇ, Δέσποινα Ἀγνή δοξολογῶντάς σε.

Ενωθεύτας, πάλαι ἐξ ἀπάτης, τῇ ἀνθρώποκτον ἐχθρῇ, Θεῷ τὴς Πρωτοπλάστῃς, τῆς τρυφῆς τῇ ἀραδείσῃ μόνῃ, Θεογενήτορ αὐτῆς ἐπανήγαγες, ἡ Παράδεισον, ἀποτικῆστα Σωτῆρα Κύριον, Σταύον καὶ Ταφῶν, θεῖα ἔξῃς ὑπομείναντα.

Βελήσει, θεῖα καὶ δυνάμει, δημιουργικῇ τῇ Πατρός, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων, συστήσας. ἡνὶ προήλθεν, ἐκ σῆς νηύους, Λόγος Ἐνυπόστατος.

καὶ τὴς Ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας, τὸ πλὴν ὑπάρχων, λάμψει θεϊκῶς, Δέσποινα Ἀγνή, φαιδρῶς τῆς φαν.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Αφρασον θαῦμα, ὃ Ἐν καμίνῳ ῥυτάμενος, ὁσῖος Παῖδας ἐκ φλογός, Ἐν τάφῳ νεκρός, ἀκατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδῶντων. Ἀπρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Οτε Σταυρῶ σε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θέρστα ἐφείξεν ἡ Γῆ, ἡ λῆς τὸ φῶς τὸ ἰδὲ ἔπαυτε, καὶ οἱ Ἐν σκότει, φῶς εἶδον μελωδῶντες. Ἀπρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Τὸν ὑπέστης, καλῶν Σῶτερ τυπτόμενος· καὶ ἀκαύσας, οἷα Βασιλῆς, βελήσει Χεῖρ, ὃ Θεὸς σφοδρόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδῶντων. Ἀπρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικόν.

Δεσμοῖσε πᾶσαν, τῇ διαβόλῃ Πανδύφημοι, τῇ ἀπάτῃ λύνοντες σαφῶς· φέρετε ποινὰς, καὶ θάνατον ἄδικον, ζωῷ ποθῶντες τῷ αἰῶνι καὶ βωῶντες. Ἀπρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Εστῆτε μέτον, φλογός· καὶ ἀνδύφημοι Μάρτυρες, τῇ ἀπάτῃ φλέγοντες σαφῶς. καὶ τῷ δροσισμῷ τῇ Ἐσθῇ χάριτος, μὴ φλογισθεύτες βοᾶτε μελωδῶντες. Ἀπρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶσαι θέλων, ἡ Θεοτόκος ἐκράυαζε· καὶ ὅρῃσα αὐαρχε Γίε, λύπη τῷ ψυχῷ, νῦν καταβαπτίζομαι. θήσκεις παρέχων, ζωῷ τοῖς μελωδῶνσι. Ἀπρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Πεποικίμενῳ, σὲ κητημεῖν διάχρυσον, Θεὸς μῆτορ κόσμον ἀπρεπῇ, ἐσερξεν ὁ σὸς, Τίς τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βωῶντων. ὁ Καρπὸς τῆς Ἀγνῆς ἀλογημεῖ.

Ρόδον Ἐν μέσῳ, τῇ ἀκαυθῶν ἁρῶν Ἀρχαυτε, ὁ Δεσπότης ἐπλητεν ἡμῶς, ὁσμάσθη τερπνῶς, χαρίτων τῇ Πνύμῃ, τὴς καθαρᾶ καρδία μελωδῶντας. Ἀπρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Συμβολα πάντες, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, τῇ σὲ θεῖα Τόκῃ ἀκλεῶς, ἐβῶν Ἀγνή, Παρθεύει Παύμνητε. ὁ Θεὸς ὁ πάντων Κτίσης ἐλάττεται ἐν σὲ, Ἀπρωτῇ καὶ Σωτῆρ τῶν σὲ ὑμνῶντων.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εκζηθὶ φρίτων Οὐρανὲ, καὶ σαλᾶθῆτωσαν τὰ θεῖα μέλια τῆς γῆς. ἰδὲ ᾧ Ἐν νεκροῖς λογιζέται, Ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· διὸ Παῖδες ἀλογεῖσιν, ἱερεῖς αὐμνῶσι, λαοὶ ὑπερυψῆστι εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Πίνεις Ποτήριον Χεῖρ, ὃ ἐπεθύμησας, διὰ Πάθους τῇ Σταυρῇ, πηγαῖς μοι προχέων ἀφέσεως, ἐκ ζωηφόρῃ Πλῆρᾳ, τῇ διὰ πλῆρᾳ θανατωθεῖσι. ὑμνῶν σε ἀνὰ μέλπω· ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆστε, εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Οτε σε αὐόμος λαὸς, μέτον κατέκρινε, σαυρωθῆναι Ἰησῆ, αὐόμων ζωοδότα Κύριε, διεδονῆθαι ἡ γῆ, καὶ πάντες ἀνὰ μέλπω Ἐν φόβῳ· οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἱερεῖς αὐμνῆτε, λαὸς ὑπερυψῆστε εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Μαρτυρικόν.

Τῆς εὐανθῆς Θεῆς, ὑμῶν ὁ θάνατος, ἀπεφάνθη Ἀθληταί. πολλοῖς ᾧ ὁμιλῶντες πάθεσι, Πάθους σεπτῇ κοινωνοί, βωῶντες ἐδείχθητε ἐμφρόνως οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἱερεῖς αὐμνῆτε, λαὸς ὑπερυψῆστε εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Ὅπως ἔσονται ὑμῶν, τὰ ὅπλα Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπίς δὲ πίσις καὶ ἀλήθεια. δι' ὧν τυχόντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συλαβηθεὶς, βοῶντες τῷ Δεσπότη· Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Σταυροεισοδικίον.

Ψιγε ἀναρχὲ Τίε, φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ ὀνείδη καὶ Σταυρὸν, καλὰ μὲν παικτικῶς τυπτόμεθα, ἢ Θεοτόκῃ ἐβόα· δοξάζω τῷ σὺ μικροθυμῶν. ὡς Παιδες ἀλογεῖσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψῆσιν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ὡς Θεολήπτω Δανιὴλ, νῦν προτεθέσθαι, ἀλατόμητον ὅρος. ἐκ σὺ ἢ Κέρη λίθος τέτμηται, Χρυσὸς ὁ μόνος Θεός, Παρθεύει αὐτὰ χειρὸς ἀνθρώπου. ὃν παῖδες ἀλογεῖσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψῆσιν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Μνοῖς τὸν Τόκον σου Ἀγνή, αἶψά δοξάζουσιν, αἱ τῇ αὐτῇ Στρατιαί. καὶ σὲ δὲ Κόρη Αἰπαρθεύει, χαρμονικῶς σὺ ἡμῖν, ὡς Θεομήτορα ἀνυμνεῖσιν. ὡς παῖδες ἀλογεῖσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψῆσιν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἐγγυσσε ταῖς μερμερυγαῖς, τὰς σὲ φρονῶντας, νῦν Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία φωταυγὲς ἀπέρχεται, φωτογεννήτορα Ἀγνή. φωτὸς γὰρ σὺ σκλῆν ὄφθης Παρθεύει, τοῖς πίσει σοι βοῶσι· χαῖρε ἀλοήμενη, καὶ δεδοξασμένη, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡς δὲ ὁ ὁ Σειρμός.

Ἡ ἐποδύμενος Μήτηρ, καθορώστα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν Γαστρὶ αὐτὰς ἀπορᾶς σπείλαβες τίον. ὡς ἀκούσθαι καὶ δοξασιόσθαι, καὶ ὑψώσθαι ἐν δόξῃ, ἀπαύτως ὡς Θεός, τὰς ἐν πίσει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπικόν.

Να τὸν βρώσει φθαρῶτα, ἐνδόνῳ τῇ ξύλῳ, μόνη Σωτὴρ ὡς ἀγαθός, λυτρώσθαι τῆς φθορᾶς, σταυρωθῶν σαρκί, θανατωθῶν αἵματι, κατεδέξω ὑμνεῖται, ἀπαύτως Ἰησοῦ, τῷ πολλῷ ἀσπασγχνίῳ καὶ διωκτικῶν σου.

Πῶς ὑπέστης ὀδυῖας, ἐν Σταυρῷ ἠπλωμένος, τῇ ὀδυῶν τῇ χαλεπῶν, ἔξαιρων με Σωτὴρ; πῶς ἀκούσθαι σφραῖς, πάσας αὐσπασσας τῇ παθῶν πῶς ἀκούσθαι; πῶς ὅξος ποτιθεῖς, ἀφροσύνης κρατῆρα ἡμῖν ἐκράσας.

Μαρτυρικόν.

Τενοχωρήμενοι πάντες, καὶ εἰρηκαῖς ὁμιλῶντες, καὶ μέληδον οἱ Ἀθληταὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ τροχοῖς ἀπεινῶς κατατεινόμενοι, καὶ βορὰ τοῖς θηρίοις διδόμενοι Χρυσόν, τὸν ἀπαύτων Δεσπότην, ἐν ἔξαιρῳ ἡγήσασθε.

Σταυροεισοδικίον.

Ἀδικῶν λαμπηδόνων, πλειοτέρως ἐκλάμπει, τῇ Ἀθλητῶν ἢ παμφαῆς, καὶ εὐσημος στήμη, καὶ ψυχᾶς ἀσειβῶν φωτίζει πάντοτε, καὶ δίδωκε τὸ σκότος, παθῶν καὶ πειρατῶν, καὶ δαιμόνων σκεδάσει, ζόφον βαδύτατον.

Ἐρεῖς τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς Βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ρυσάμενον ἡμᾶς, πολεμῖν ἐχθρῶν, Ἀχραντὲ Δέσποινα· καὶ ὁρᾶς ἐπὶ ξύλῳ, ὑψώμενον Σταυρῷ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας, ἡμᾶς ρυσάμενον.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἀρᾶς ἡμῖν αἰώνις, καὶ ζωῆς ἀνεδείχθης, ὑπερφῶς Θεογεννήτορα πρόξενος Ἀγνή, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν κρυφώσασα, τῇ ἐν πίσει ἀπαύτως, ὑμνῶντων σε φέει, καὶ τιμῶντων τῷ ἄχραντον νῦν Εἰκόνασθαι.

Ἄλλων Δαβὶδ σὸς Προπάτωρ, κιβωτόν σε πορεύῃ, συμβολικῶς τῇ θείᾳ Μαρίᾳ, ἀγιασμένη Ἀγνή. Θεὸν Λόγον μόνῃ καὶ ἢ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλποις Πατρίοις ὀχήμενον αἶψά, Θεοτόκε ἡμῶν δοξάζομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα, πάσης Κτίσεως ἐφ' ἧς τὸν γὰρ Θεὸν τῇ ποιημάτων τέτοκας Ἀγνή. διόσε πορῶσιν ἐχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχ' ὄχυρον. Ὁρδοδόξων τὸ κέρας, κατ' ἐχθρῶν ὑψώσον.

Εἰς τὸν σῖχον τῇ Αἰῶν, σιχηρὰ Σταυρώσιμα. ἦχος κλ.β.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ ἐλπίδα κέντημα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ καυχώμεν' βοῶ· φιλαύθρως Κυε, τῷ ἀλαζονείᾳ κατάβαλε, τῇ μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ Ἀνθρώπον.

Ὅτι τῷ Σταυρῷ τεχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιπαροσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτὰς μεθοδείας καὶ ἐνέδρας. ὡς ἢ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπτάτῃται, τῇ διωκτικῇ τῇ ἐν ἑὺλῳ πορῶσιν Χρυσῇ.

Μαρτυρικόν.

Τέμε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ Ἀγίων σου, πάντα ἢ Κτίσις ἰορτάζει. οἱ Οὐρανοὶ ἀγαλλοῦνται σὺ τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἢ γῆ ἀφραίνεται σὺ τοῖς ἀνθρώποις. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροεισοδικίον.

Ἐπάλῳ μεν ὡς ἀνθρώπῳ, ἐν ἑὺλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετίθω ὡς θνήσκων· ἀλλ' ὡς Θεός ἐν δόξῃ, Μήτηρ Ἀγνή Παρθεύει, πάλιν αὐτίσθαι τελέμεθα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ἘΣΠΕΡΑΣ.

Σιχηρὰ Μαρτυρικόν. ἦχος πλ.δ.

Μάρτυρες Κυε, ἱκετάσσετε τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πληθῶν οἱ κτιριῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν τῇ πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Ὅτι Μάρτυρές σου Κυε, ἐπιλαθόμενοι τῇ ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῇ βασιλείᾳ, διὰ τῷ μέλυσαν ζωῇ, ταύτης κληρονόμοι ἀνδείχθησαν. ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις σωμαγαλλοῦνται, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρηται τῷ λαῷ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαύνη, ὁρᾶται τοῖς Ἀγίοις. ξίφεσι γὰρ ἐκλιναν τὰς αὐχέας, διὰ σὲ τὸν κλινάντα Οὐρανὸς καὶ καταβαῖντα. ἔξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφῇ δόξης λαβόντα. ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τῷ πτωχείᾳ σου μιμήμενοι. ὃν ταῖς ἀχλαῖς κατὰ τὸ πληθῶν τῇ οἰκτιρῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοποικόν.

Τὸ πρῶτον τῇ ἡγῇ.

Τῇ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τῷ ἁ. σιχηρὰ Καθίσμα. Μαρτυρικόν. ἦχος πλ.δ.

Ὡς ἡμεῖς νοεροὶ, ἀνδείχθητε Ἀγίοι Μάρτυρες τῷ ἢ ἀχλὺ τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τὴν Πίσεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης σωμασθήσετε, εἰς τὸν ἔργον νυμφῶνα. καὶ νῦν ἱκετάσσετε, σφθλιῶν δεόμεναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον. Τὸ προσαχθεὺς μουσικῶς.

Δὲ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς περιφλέκτους, ἀπο-
τεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τῷ Χριστῷ
καὶ ἡμέτεροι ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νότας ἀποδιώ-
σωμεν πῦν αἰσθητῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα
πῦν ὄντως θαύμα παρὰδοξον, ὅτι ὅς ἐστι γυμνά,
ἐκβλύσαν ἰάματα. δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθεύου, καὶ Σταύρω-
σιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ Θανάτῳ τὸν θάνατον
σκυλίσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρὶδῇς
ἡμᾶς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου. δείξον τῷ φιλανθρωπίᾳ
σου Ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκνίσασε Θεοτόκον, περισ-
βάλλουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶτον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπειγνωσμένον.

Ἔτερα Καθίσματα. ἱ.χ.θ. πλ.δ.

Τὸ προσαχθεὺς μουσικῶς.

Προφῆται Μάρτυρες Χριστῷ καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀτεβοφρόνως, καὶ νομίμως
τελείσαντες, καὶ ἀπειληφότες, σεφάνως ἀμειψαντίνης
παρὰ Θεοῦ, ἀπαύτως ἐκδυσιπτεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ
αὐτῷ ἀγαθότητι· ὅπως δωρήσεται ἡμῖν, πταυσμάτων
τῷ συγχώρησιν, ὡς Θεὸς ἀδιδάχλακτος.

Νεκρώσιμον Ὁμοιον.

Τοὺς μεταστάντας ἀτεβῶς ἐκ τῶν πορτοκαίων,
ἐν ταῖς σκληραῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δικαίων,
σωσεῖσθαι Δέσποτα τέτρε ἀναπύων, ἐν τοποῖς
ἐορταζόντων, καὶ ἐν τρυφῇ, ἀλήκτω τῷ Παραδείστῳ ὡς
ἀγαθός, τὰ ἐκτίσι πταύματα, καὶ τὰ ἀκῆσι αὐ-
τῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλανθρωπε.

Νεκρώσιμον.

Οὐ βάζει σοφίας φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν,
καὶ τὸ συμφέρον πάντων ἀπονέμων, μόνε Δημιου-
ργε, ἀνάπαυτον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δέλων σου. ἐν
σοὶ ᾧ τῷ ἐλπίδα ἀνέδρευτο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ,
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τῇ μετὰ τῇ ἡμεῖς ἔχομεν, καὶ περισβιν δι-
πρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμ-
φωτε, ᾧ πιστῶν ἡ σωτηρία.

Λέγε τῶντων τὸν Κανὸνα τῷ Ἀγίῳ τῆς Μονῆς.
εἶτα τὸν παρόντα.

Τῷ Σαββάτῳ, Κανὼν εἰς πάντας τὰς Ἀγίας.

Οὐ ἡ ἀκροσιν.

Τῆς Ὀκτωήχης τῆς νέας Θεῶν τέλῃ.

Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α. ἡχος πλ.δ. Ὁ Εἰρμός.

Αὐτῷ τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτῷ, ἐν ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ, ὠδῶν ἐπινίκιον,
ὅτι δεδοξασαι.

Τροπάειον.

Τῆς ἡμέρας μετὰ τῇ, ὡφθῇ τὸν εἶφανον φαιδρῶ-
ντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι
Χριστῷ γενναῖοι.

Ηστράψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν Θεῶν
λαμπρότητα, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν
τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις
θαυμαζόμενον, ἱκετεύομεν Λόγε, τὰς αὐτῶν
ἡμᾶς σῶτον δέησιν.

Οὐ τῶν κρείσιν δικαίων, ἔλθῃς τῷ ποιῆσαι δικαιο-
τατε, ἀκατάκλατον Λόγε, τότε δείξον ἡμῖν
τὸν ἀνέξιν.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκῆσαν, Γυναικῶν χορὸς σὲ ἐπισάμε-
σθ' ὅπισθω Παρθεύῃ, ἐναθλήσας αὐτῷ ἀν-
νεκταί.

Ὡδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ στερεώσας λόγῳ τὸς Οὐρανὸς, καὶ τῷ
ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, σερέωτόν με
ἡμῶν, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Τροπάειον.

Τὰς μουσαρεῖς θυσίας οἱ Ἀθληταί, σερέω-
τῶν ἀποστατάμενοι, θυσία κατὰρωταί.
Λόγῳ τῷ τυθεύῃ γεγονόσιν.

Αὐτανέντες λόγοις ἱερουργοῖς, τὸς παλαιωθεῖ-
παντοίοις παθήμασι, τῷ ἀναπλάσαντ' ἑ-
μῶν, Θεοὶ Μαθηταί ἀπεφάνθητε.

Η τοῖς Προφήταις πορτόρον, προφανῶς δεδο-
μῶν, τῷ Παναγίῳ Πνύμῳ, τὸς Ἀσκη-
τῶν ἐχάτων, Θεῶν χαρισματῶν ἐπέπλητῃ.

Χοροῖς ἀγίοις σωτάξον ὡς Θεός, τὸς πιστῶς
βίᾳ μετὰχωρήσαντες, καὶ Παραδείστῳ πολίτας
ποίησον δι' ἄφρον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Οὐ μῆδαμ' χωρῶμεν ἱγῆς, ἀνενοχωρή-
τῳ τῷ κατὰκῆτε, ἡγιατμεύῃ γαστρί.
Ἀρχαντε Παρθεύῃ Πανάμωμε.

Ὡδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσκήνοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυσ-
τήριον, κατενόητα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξαται
τῷ Θεότητι.

Τροπάειον.

Υπελθόντες τὸ σάδιον, τὸ τῆς μετὰ τῆς ζήτη-
πνύμῳ, Ἀθληταί Θεομεγαλῆσοι, τῷ ὑ-
πὲρ πλάτῃ κατεφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους Κύριε, καὶ τὸς Ἱεράρχας λαμπρῶς
ἐδόξατας· τῶν Θεῶν παρακλητήσι, κοινῇ
με δόξης τῆς σῆς ποιήσον.

Η τῷ Θεῷ ἐπίπνοια, Πνύμῳ, Προφῆταις καὶ
ταλαμπριώτα, Γυναικῶν ἰσχυρῶν δεδωρηται,
ἐχθρῶν ὀλέσαι τὰ φρυγῆματα.

Συγχωρεῖν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ἔσ-
μετῆστας, ὑπεράγαθε οἰκέτας σου, ἐν σκλη-
ραῖς δυσωπύμεν.

Θεοτοκίον.

Νομῶν Θεῶν τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων αἰ-
θερῶν τέτοκας, ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῷ
βροτῶν τῷ φύσιν ὀλιωθήσασιν.

Ὡδὴ ε. Ὁ Εἰρμός.

Φύλτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμεσί σου Κύριε, καὶ
βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τῷ τῷ εἰρήνῃ παρ-
χῇ ἡμῖν φιλανθρωπε.

Τροπάειον.

Εφ' ἧς πληγὰς τῆς σαρκὸς οἱ Θεοὶ Μάρτυρες·
διὰ τὸ τὸς πληγὰς ἡμῶν, αἰετῶνται, τρε-
ματίζοντες τὰς δαίμονας.

Αὐτοὶ Θεοὶ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ τῷ
τῶν Ὁσίων Χριστῷ, ἀμειψαντίνης δωρηθῆ-
ἡμῖν ἄφρον.

Σὲ ἄρκα οἰκισμοῖς, καὶ ἀτκήσει δαπανήσασαι, ἱ-
νάμεις Ὁσίοι φιλανθρωπε, τῶν ἐλπίσιν
γαθῶν κατεξιώθησαν.

Οὐ ἄνατον ἐλὼν, τῷ θανάτῳ σου ἀθανάτη, τὸς θ-
νεύτας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς, πιστῆς σου δούλης,
φιλανθρωπος ἀνάπαυτον.

Θεοτοκίον.

Εφ' ἧς πληγὰς Ἀγνή, Προπατόρων τὸ κατὰκῆμα,
τὸς πάντας δικαιοῦσαντα, σαρκὶ τεκνίσας ἱγῆς
τὸν μόνον Κύριον.

Ὡδὴ ς. Ὁ Εἰρμός.

Ιλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου·
ἐν βυθῷ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ
ἐβόησα· καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τρ.

Γροπάζον.

Κῶρον ὑμῶν ἔπτοις, ψυχῶν ἰᾶσε νοσήματα, καὶ σπηδόνας αἶψι, σωμάτων ἑαίρετε, κατατρυνώζοντες, πονηρῶν δαιμόνων, τῷ πληθύνῳ Ἄγιοι Μάρτυρες.

Τῶν ὁσίων χορὸς, Γεράρχων τε ὁ σύλλογος, καὶ Γωαικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, ἐρρῶς συναθλήσαντες, ἐν ἐπερανίοις, ἀπολαύετε κληρώσαντο.

Εκρώταντες Ἀσκηταί, τῷ σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμαίναντες δὲ καλῶς, Κυρίῳ τὸ ποιῆσαι, Γεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετ' ἐξουσίας ἡξιώθητε.

Ὡν ζώντων Λόγε ζωῆς, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τὰς ἡμῶν, τῷ θεῷ σου ἔμνηστι, μετασώσας δούλῳ σου, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, τῷ θεράποντός σου σκηνώσαν.

Σκηνώσων ἐπὶ σοί, Πατὴρ Ἀγνή τὸ ἀπαύγασμά σου· καὶ ταῖς αὐτοῖς αὐγαῖς, αὐτῷ τῆς Θεότητος σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Ὡς δὲ ὁ Εἰρηός.

Αἰδὲς Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ ἐπορευομένησαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνῳ, πυρὸς ὑποκείμενοι, τῷ ὁδῷ αἰεμελπον λέγοντες· Ἀλογησὶς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γροπάζον.

Τσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν παυδόμενοι, τῶν ἐκκλησιῶν φραγμὸν ἐσορπίσατε, καὶ βοῶντες Μάρτυρες σώσατε· ἀλογησὶς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεβροῖς τῶν ἱερῶν ὑμῶν αἰμάτων, αἰρέσεων πῦρ ἐκαπτεβέσατε· καὶ φωτὶ Γεράρχαι σοφοὶ κατεφώτισατε, ἀσεβείας πλάνης ζιζανία, καὶ τῶν πιστῶν ἐκ ψυχᾶς κατεφώτισατε.

Ἀρχα οἱ Ἀσκηταί δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες ζωὴν μετ' θανάτου. Προφητῶν τε δικαίων χορὸς κατάλογος, Γωαικῶν ἀθλήσας δεδόχασαι. αὐτῶν ἐκσεβείας Χριστὸν κινδύνῳ ῥῦσαι ἡμᾶς.

Αὐτῶν τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθεόντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστὸς ἀνάπαυτον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ τῶν πλημμελήματα, διὰ τῷ πολλῷ ἀσπλαγχνίᾳ σου, εὐσπλαγχνε μόνε Σωτῆρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθεαυτὰ καθευδέντω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματεύμενον. ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, καθεαυτὰ πταισμώπων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πανάγαθος, τὸν ἐπὶ σοὶ καθεαυτὰ, πίσει προσερχόμενον.

Ὡς δὲ ὁ Εἰρηός.

Γ' Θεορρήμονες Παιδες, ἐν τῇ καμίνῳ σὺ τῷ πυρὶ καὶ τῷ φλόγα, καταπατῆντες ὑπέψαλλον· λογιέτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γροπάζον.

Αὐς εἰδῶλων καθεύετε ἀθλῶντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τελαδὸς, Θεῷ Ναὺς ἐδομήσαοτε, Ἀθλοφόροι Κυρίῳ, Ἀγγέλων σωόμενοι.

Γ' Γερεῖς σου Χριστὸς δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι ὁσίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγάλλονται, σὺ τὸ ἄλλος ὁρῶντες, τὸ θεῖον τραυώτερον.

Ἐρωτάτων ὑπερβεβαίως Προφητῶν σου, καὶ Γωαικῶν αἰοδιμῶν, τῶν ἀπ' αἰῶνος δικαίων τε, τὰ ἐλέησόν γε, τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Δ' Ἰκαυοκρίτα, λυῖκα μέλλεις κρῖναι, ὅς ἔξ ἡμῶν ποροτελάβη, ἀκατακρίτους σωτήρησον, παραβλέψας τὰ τῶν ἐκκλησιῶν Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ε' Πιφανεῖτα Παρθεῖ τῆς ψυχῆς σου, τὰ σφόδρα νότατα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλατον, ἡ δικαιοσύνης, τεκῆσαι τὸν Ἡ'λιον.

Ὡς δὲ ὁ Εἰρηός.

Σ' Ε' τῷ ἀπειρογάμον, Θεῷ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τῷ ὑπὲρ ὅν κηρύσσεται, διὰ λόγον τὸν ὄντως Θεόν, τῷ ὑψηλοτέρῳ τῶν ἀρχαίων Δουλεῶν, ἀσχητοῖς δοξολογίαις μεγαλιώμενον.

Γροπάζον.

Ι' Σταντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κεραιῶν, πᾶσαν ἀδικίαν, χάλετι τῷ Χριστῷ κατακρίνοντες, τοὺς ὑπ' αὐτῆς κεραιημένους ἐλέγχοντες, καὶ σεφάνως δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ω' Φθῆτε ὡς οἶανες, τῆς Ἐκκλησίας τὰς ὁλκάδας, πάσας ἀσεβείας ἰδιώσαντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐκπολῶν, πάντες Γεράρχαι, καὶ Ποιμενεῖς μετάρχοι. διὰ τὸ ὡς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβωμεν.

Σ' Τίφθ' ἱκετάσεις, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν ὁσίων, σύλλογος Γωαικῶν Κύριε, ἀθλησάτων λαμπρότατα, καὶ διαπρεφάτων ἐν ἀσκήσει φιλανθρώπε, δυσωπείσε, τοὺς οἰκτιρῆσας ἡμῖν δώρησαι.

Η' Σ' κατηξιώθησαν τιμῆς, καὶ δόξης αἰώνις, ἅπαντες Χριστὸς οἱ Ἄγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας βίᾳ τῇ μετὰ τῆς, μεταχρῆν καταξίωστον Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀγίων σου.

Θεοτοκίον.

Φ' Ἐρσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, πλήρωστον ἡμῶν Πανάμωμε, ταῖς ἐνδόξεσι τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεβύμων, ἐκπρέτως ἐκδυακόμενα πολιτεύεσθαι.

Εἰς τὰς Αἰῶνας, εὐχαριστῶν Μαρτυρικά. ἤχος πλ. δ.

Μ' Μεγάλως ἡγωνίσασθε Ἄγιοι, τὰς βασάνων τῶν αἰώνων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογῶντες, ἐναντίον Βασιλέων. καὶ πάλιν μετασώσας ἐν τῇ βίᾳ, διωκταῖς ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀδελφεῖς θεράπευτε, ἐν τῇ παθῶν αὐτῶν Ἄγιοι· πρεσβύοντες, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ' Ἀρτρες Χριστὸς οἱ ἀήττητοι, οἱ νικῆσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τῷ Σταυρῷ, ἀπειλάς τῷ χάρειν, αἰώνιως τῆς ζωῆς. Τυρανῶν, ἀπειλὰς ἐκ ἐποθήθητε. βασιλεῖς, αἰκίζόμενοι ἀφραίνετε· καὶ νῦν τὰ ἄμματα ὑμῶν χέγονον, ἰάμετα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. πρεσβύσατε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ' Οὐ θώρακα τῆς Πίστεως, ἐκδυτάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τῷ Σταυρῷ, καθεπλίσσαντες ἑαυτοὺς, στρατιώται ἀδελφεῖς ἐνδείχθητε, τοῖς Τυρανῶν ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλῃ τῷ πλάνῳ κατηδαφίσασθε. νικηταὶ γενόμενοι, τῶν σεφάνων ἡξιώθητε, ὑπερβεβάντες αἶψι ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ πᾶσι Θεοτοκίον.

Ε' Γὰ Παρθεῖ Ἀγία Θεοτοκε, τῇ σκέπη σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τάξομαι τῆς σωτηρίας. δώσας μου Ἁγνή βοηθησαί μοι.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος εἰς τὸν Ὁρθρον, καὶ τῷ Κανόνων τῷ δοξολογούμενῳ Ἀγίῳ.

Ὡδὴ α. ἤχος πλ.δ. Ὁ Εἰρμός.

Γραὺ διοδάσας ὡτεὶ ξηραὺ, καὶ τῷ Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνέβόα· τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄνωμεν.

Τροπάειον.

ΠΟλοῖς σιωπῶντες περὶ αὐτοῖς, πρὸς σὲ καταφύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μήτηρ τῆς Δόξης καὶ Παρθεύε, τῷ δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

ΠΑθῶν με ταραχῶσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσά με τῷ ψυχῇ· εἰρῳάσθαι Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τῇ Τίῃ καὶ Θεῷ σου πανάμωμε. **Δόξα.**

Σὺ πᾶσι πικρῶσαι καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθεύε, λυτρωθῶσά με τῷ δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφύγω ἀνταίνω, καὶ τὴν ψυχῇ καὶ τῷ διαύσῳ. **Καὶ νῦν.**

ΝΟτῶντα τὸ σῶμα καὶ τῷ ψυχῇ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σὲ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθὰ πλοχάτρεα. **Ὡδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.**

ΟΤραϊκὴ ἀψίδος, ὁροφργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, δομήτορ σύ με σφείρωσον, εἰ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῷ ἐφειτῶν ἡ ἀκρότης, τῷ πιστῶν τὸ σῆμα· μόνη φιλαύθρως.

Τροπάειον.

ΠΡωσάσιν καὶ σκέπῳ, ζωῆς ἡμῶν τίθῃμι, σὲ Θεογεννήτορ· Παρθεύε σύ με κυβερνήσον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῷ ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῷ πιστῶν τὸ σῆμα· μόνη πανύμνητε.

ΙΚεῖθ' ὡ Παρθεύε, τὸν ψυχικὸν τύραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας, τῷ ζάλλῳ διασκεδάσά με· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χερσὸν ἐκνήσας Θεοσυκάρτε.

Δόξα.

ΕΤεργίτῳ τεκῆσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς ἀεργείας τὸν πλεῖστον, πᾶσιν ἀνάβυστον· πάντα γὰρ δυνάται, ὡς δυνατὸν εἰς ἰσχύϊ, τὸν Χερσὸν κυήσασα μόνῃ Πανύμνητε.

Καὶ νῦν.

ΧΑλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηρῶς πάθειν, ἔξεταζομένῳ Παρθεύε, σύ μοι βοήθησον. τῶν ἰατρῶν γὰρ ἀνέλιπῆσε γινώσκω, Θεταυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπαύητον.

Ὡδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

ΕΓστακίνοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον· κατενόητα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σε τῷ Θεοῦ.

Τροπάειον.

Τὸν παθῶν με τὸν τύραχον, ἡ τὸν κυβερνήτῳ τεκῆσα Κύριε, καὶ τὸν κλύδωνα κατάνυστον, τῶν ἡμῶν πταισμάτων Θεοσύμφατε.

ΕΤσπλαγχνίας τῷ Ἀβυσσῶν, ἐπικαλεσά με τῆς σῆς παρὰ χερσιν, ἡ τὸν εὐσπλαγχνον Κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε. **Δόξα.**

ΑΠολαύοντες Πανάγγε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλλομεν ἐφύμνησον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

ΟΙ ἐλπίδα καὶ σῆμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεύχος· ἀκράδαντον, κεντημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερῶς πάσης ἐκλυτρίμεθα.

Ὡδὴ ε. Ὁ Εἰρμός.

Ωτίστον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμοις Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τῷ σῷ εἰρῳάσθαι ἡμῖν φιλαύθρως.

Τροπάειον.

ΕΜπληστον Ἀγνῇ, ἀφροσύνης τῷ ζωῷ καὶ τῷ σῷ ἀκήρατον διδάσκα χαρᾷ, τῆς ἀφροσύνης ἡ γεννήματα τὸν αἴτιον.

ΑΤῶνται ἡμᾶς, ἐν κινδύνῳ Θεοτόκε Ἀγνῇ· αἰώνιαν τεκῆσα λύτρωσιν, καὶ τῷ εἰρῳάσθαι πάντα νῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

ΑΤῶν τῷ ἀχλὺ, τῶν πταισμάτων με θείῳ, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ τεκῆσα τὸ θεῖον καὶ προαἰώνιον.

Καὶ νῦν.

ΙἌστα Ἀγνῇ, τῆς ψυχῆς με τῷ ἀδελφῶν, ἐσκοπῆσαι ἀξιώματα· καὶ τῷ ὑγείῳ, τῇ βίᾳ σου παράχρημοι.

Ὡδὴ ς. Ὁ Εἰρμός.

ΤΗν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγέλλω τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ζωὴ με ἐπλήσθη καὶ ἡ ψυχὴ με τῷ Ἀδὲ προσηγγίσει. καὶ δέομαι ὡς Γαβριὴλ ἐν φθορᾷ ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τροπάειον.

ΟΑνάτη καὶ τῆς φθορᾷ ὡς ἔφατον, ἐαυτὸν ἐκείνῳ τῷ Θανάτῳ, τῷ τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ φύσιν, καταχεθεῖται Παρθεύε δυσώπηστον, τὸν ἐλπίον σου καὶ Τίον, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύττωσον.

ΠΡωσάτιναι τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρεσὶν αὐτῶν Παρθεύε, τῶν πειρασμῶν, ἐλύσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρεῖας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διαπαντός, ἐν φθορᾷ τῶν παθῶν με ῥύττωσά με.

Δόξα.

ΩΣ τεύχος καταφυγῆς κεντήμεθα, καὶ ψυχῇ παντελῇ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, εἰς τὴν θλίψιν Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνῳ διασωσον.

Καὶ νῦν.

ΕΝ κλίνῃ νῦν ἀδελφῶν κατόκειμαι, καὶ ἐν ἱστίῳ τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ Σωτῆρα Κότμῳ, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νότων κυήσασα· σὲ δέομαι τῆς ἀγάθης, ἐν φθορᾷ νοσημάτων ἀνάστητον.

Κατὰ τὴν ἤχος β. Τὰ αὐτῶν ζητῶν.

ΠΡετβεῖα θέρμῃ, καὶ τεύχος ἀπροσμάχητον, ἐλπίδα, τῇ Κότμῳ καταφύγιον, ἐκτενῶς βοήθει μοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόσφατον. καὶ ἐν κινδύνῳ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνῃ ταχέως προστάδισα.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

ΟΙ ἐν τῇ Γεδάσας, καταστήσαντες Παῖδες, εἰς Βυβλὸν ποτὶ, τῇ πίσει τῆς Τελᾶδος, τῷ φλόγῳ τῆς καμίνης, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Τροπάειον.

ΤΗν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σωτὴρ οἰκονομήσασθαι, εἰς μήτρα τῆς Παρθεύου, κατὰ τὴν σῆς Κότμῳ, ὡς πρόστιν ἀνείδεξας· ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

ΟΕλπίτῳ τῇ ἐλπίδι, ὃν ἐγείνησας Μήτηρ Ἀγνῇ, δυσώπηστον, ῥυθίτω καὶ πταισμάτων, ψυχῇ τε μολυσμάτων, τῆς εἰς πίσει προαγάζοντας· ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Δόξα.

ΣΩμάτων μελαγχίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογενήτερα, τῷ πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου

δείξ.

βίων· Δόξα ἐν ὑψίστοις, σοὶ πᾶ Θεῶ, πᾶ
τεχούτι ἐν ὅλῳ μορφῇ· καὶ ἀναπλάσαν-
τι Κόσμον ἐν τῇ Γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ
ἀνάνδρου Μητρός .

Δόξα, τῷ Ἁγίῳ, ἡχος β'. Ἀναπαύει.

Ῥῶτος ἐν Μάρτυσιν ἰδάχθης, καὶ ἐν
Διακόνοις, Στέφανε μακάριε, ἔχῃ
Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἔχῃ πεισῶν τὸ
αὐχήμα, ἡ δόξα ἔχῃ δικαίων· τὸς τιμῇ
γετιμῶν σου ἐορταζόντας μνήμην, αἰτησάμεν
ταπεινάμεν· πᾶ ὁρόνῃ, Χειρὶ τῷ Παν-
τάκτῳ, ἔχῃ πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ
βασιλείας Οὐρανῶν ἀξιοθιῶναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Οράουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ,
καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶ-
σα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ
τωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάη ἔχῃ ἐδώλων
τίταιται· καὶ βασιλεύει Χειρὸς ἡς τὸς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, τῷ Ἁγίῳ, ἡχος δ'.

Ἀσίλαον διάδημα ἐξέφθῃ σὴ κορυφῇ,
ἔξ Ἀθλῶν ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χειρὸς
τῷ Θεῷ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ
τιμῇ Ἰσδαίων ἀπελέγξας μανίαν, ἡδίδεσσεν τὸν
τωτῆρα τῷ Πατρὶ δεξιόθεν· αὐτὸν ἔν ἐκδυ-
ρώτε ἅ, ὑπὲρ ἔχῃ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ἰς τὸν Ὅρθρον, ἐς τιμὴν α' καὶ β'. ἡλῶ.

Λέγε τὰ ἱερά, τῆς Ἑορτῆς.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῷ Ἀποστόλῃ.

ἰς τὸ Ὅσιον, ὁ Κανὼν τῷ Ἀποστόλῃ.

Ποίημα Ἰωάννου τῷ Διμασχιῷ.

Ω δὲ α', ἡχος πλ. α' Ἰππον καὶ ἀναβάτιον.

Εὐτε γέφανον ὕμνοις τὸν Πρωτομάρτυ-
ρα, ἡ Χειρὸς Ἐκκλησία, ἐνδόξως σε-
ρανώσωμεν· καὶ θάνα σεφόμενοι, τῷ Στε-
φάνῳ χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν.

Ἐρων τῷ Διδασκάλῳ τὸ πρᾶον φρόνημα,
καὶ τιμῇ ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπεί-
νωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανε, Διακόνων προ-
κείμετος, καὶ προσάτης χηρῶν γεγνήσθαι.

Υπὲρ ἐπικερίαν ἔχῃ Ἀποστόλων Χει-
ρὸς, ἐπαξίως ἐκλήθης, καὶ ὡς τις
Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας
εὐδα Χειρὸς, δι' αἵματος μεταβίβηκας.

Θρονακίον.

Υπὲρ ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χειρὶ τὸν ἄν-
θρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέ-

φος ἐπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος,
Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρω-
πον ἀποδύεται.

Τῷ δὲ Ὅσιον τὸν Κανὼν, ἡχος β' Ὅσιον.

Ω δὲ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' ἀδελός.

Ομίμως ὡς Χειρὸς, στρατιώτης ὁ Στέ-
φανος, πρὸς τῆς Θεοκτόνης παραταξά-
μενος· τὸ ἀκαταγόνισον αὐτῷ, θεῶς ἐν-
δεδυμένος, ἔχῃ παρανόμων ἐθελάμβλυν-
σεν, ἀπασαν τιμὴν βλαύσθημον αἵρεσιν.

Ω, ζήλω τῆς Χειρὸς, τυρωθείς ἀγα-
πήσεως, καὶ πρὸς τῆς ἀγῶνας ἀποδυ-
σάμενος, Πίσεως καὶ Πνέματος πλησθείς,
Θάνα ὁ Πρωτομάρτυς, ἔχῃ ἀλίεον ἐβεβαίω-
σε πᾶσι τὸ θεέκλειτον κήρυγμα.

Σκήρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως, καὶ θάνα
ζωῆς, τῆς παρέσης ὥσπερ ἐπιλαθόμε-
νος· ἔργῳ διαδάκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτο-
μάρτυς, τροπαιοφόρον τιμῇ ἀλήθειαν, Δέ-
σποτα προκρίνας τὸν θάνατον.

Οὐ βίαι δὲ ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τῷ ἀπὴ-
λαιον, ὑπαστήλας τὸν τρόπον συγκαταβά-
σεως· ὁ δὲ ἔχῃ Μαρτύρων Ἀρχηγός, Στέ-
φανος τιμῇ ἀπὸ λαοῦ, τιμῇ ἀνθρωπίνῳ ὑπε-
ξέρχεται, πόθῳ τῷ Δεσπότη βαλλόμενος.

Καὶ ἡχος α'. Τὸν τίφον σου Σωτήρ.

Πόσολε Χειρὸς, Διακόνων ὁ πρῶτος,
Πρωτομάρτυς σοφί, ἔχῃ Μαρτύρων
ἀκρότης· ὁ Κόσμος τὰ τέρατα, ἀγιάσας τοῖς
ἀθλοῖς σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀν-
θρώπων λαμπρύνεις, τὸς τιμῶντάς σε, ρύσαι
παντοίων κινδύνων, πτωδόμε Στέφανε.

Ἐτερον τῷ αὐτῷ, ἡχος δ'.

Κατετλάγα Ἰωσήφ.

Ἦν τῷ Πνέματος τηγνῷ, ἐν τῇ καρ-
δίᾳ μουσικῶς· κεκτημεν τῷ Χειρὸς,
ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, ἔχῃ Ἰσδαίων ἀ-
πὸ πῆλγος τιμῇ ἀνθάδαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
τὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ
ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάρι-
τος πληρώματι, τεπληρωμένος ὁ ἐνδοξος
ἀλλ' ὡς τεισμάκαρ, τὸς σὲ τιμῶντας, σὺ
πάντας πρεσβέαις σου.

Τῆς Ἑορτῆς, ἡχος γ'. Τὴν ἀραιότητα.

Αἶμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γο-
σώτηρ ἡμῶν, ἐν τῷ ἀπὸ λαοῦ σαρκί, ὡ-
σθι ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, κατὰ αὐτὸς ἐ-
σταται· Μάγοι μὲν δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ π

σεκλώησαν. Ποιμένες μετ' Αγγέλων τε, ἐδοξολόγησαν αὐτῷ. μετ' ὧν καὶ ἡμᾶς βοῶμεν αὐτῷ, δόξα πᾶσι δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ω, δὴ δ'. Τῷ θείῳ ἐννοήσας σε.

Κατήγορος κατήγες τε καὶ ἄδικος ὁ βροτοπτόν, καὶ τατὴρ τῆ ψάιδος, Στέφανε δάκνυται. ἀλλ' ἐαυτὸν ἀνὰ τρέπας, τὴς βρόχους κατ' αὐτὴν τεκτρηνάμεν.

Ο Μέγας τῆς αἰθλήσεως πρόβολος, αὐτ' ἀδελὸς τῆ δυσμενῆς, Τυράννης κείνας τῷ ἔφοδον, καταπαλαίῃ ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβάς τὸν ἀντίπαλον.

Ω Σ πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας τε ἡμῖν, τῇ Μαρτυρίᾳ τῷ ἥσυχον, γεφωπηφόρος χοράϊα, πῶς γέφυρα τῶν Μαρτύρων γεφόμενος. **Θεοτοκίον.**

Ε Κλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἡ' λῆ, σωμασπατέλλασαν Χειρὶ, ὡς ἑωσφόρον τῷ εὐδοχόν, τῇ Πρωτομάρτυρος μνήμῃ, τῇ σὴ καταγλαΐζας φαιδρότητι.

Ω, δὴ ε'. Ο' ἀναβαλλόμεν.

Ε Λαμψεν ὡς Ἀγγελος, ὁ Πρωτομάρτυς σε, τῶν ἑρηνίων Χειρὶ ἀψίδων, γεγονώς ὑπέρτερος, καὶ δόξης ἀρήρητε, ἐμφορηθῆς φιλανθρώπε.

Ω Σ ἀκαταγώνιστος, τῇ Πρωτομάρτυρος, τῇ θείᾳ ζήλῃ ἡ παρρησία. καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, πρὸς τὴς Θεοκτόνης ἀνδρείως παρετάξατο.

Θ Εηγόρας γόματος, νιφᾶσιν ἔβαλε, τὴς μισαιφόνους. ὁ Πρωτομάρτυς ὑπ' αὐτῶν ἀπάροις δέ, τῶν λίθων νιφᾶσιν, ὡς νικητῆς ἐξίφετο. **Θεοτοκίον.**

Ε Ὁν ἐπιδημήσαντα, ζῆ ἀπερανδρε Μητρός, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τῇ Πατρὶ Θεότητι, ἐξῶτα καὶ δόξη, ἐν Οὐρανῶς ἐδέσσει. **Ω, δὴ ς'. Μαινομεύλω.**

Κ λανὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων Στέφανος πῖσοι, τὴς θείας τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκώς, τῇ θείᾳ δόξῃ ἀνυψάζεται.

Ε Ιμητὴς πανάρετος, χρηματίτας Δέσποτα Χειρὶ, τῇ τιμίᾳ Παίδευσί σου ὁ Στέφανος, τὴς φονδαίης, δι' ἀλογίας ἀμυνέται.

Ε Ιαιφόνος πρᾶξεως, ἀμετόχως φύλαττε Χειρὶ, καὶ τῇ Πρωτομάρτυρος ἀξίῳ, σὺς ὑμνητῆς, τῆς κληρονομίας ὡς εὐλογαχῶν. **Θεοτοκίον.**

Π Ε Αγκοσμίᾳ γέγονε, σωτηρίας Δέσποτα Χειρὶ, οἰταρχῇ ὁ τόκος σου καὶ Μαρτυρίᾳ, θεοπρεπῆς ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Κοντάκιον. ἡχ. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθρὴς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐκ δῆμα, καὶ ὁ δῶλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ζῆδεῖμα. χθρὴς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν σαρκεπέχθη σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολῆται δι' αὐτὸν καὶ τελεῖται, ὁ Πρωτομάρτυς. **Θᾶ. Στέφανος. Ο' Οἶκ.**

Ω Σ Ἀγῆρ φανὸς, σήμερον σιωεξέλαξε, τῇ Γερνήσει Χειρὶ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀσράπτων καὶ φωτίζων τὰ τέρατα ἅπαντα. τῶν Ἰουδαίων μόνος μαύρωσε τῷ πᾶσαν δυσέβειαν, σοφίᾳ λόγοις τέτοις διελέγχας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος. καὶ κήδων τέτρε, τὸν γυναικεία ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτῆς εἶναι Θεῷ, κατήχων τετῶν τῷ ἀσεβῇ κακουργίᾳ, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Θεὸς Στέφανος. **Μῦθον πρὸς αὐτὸν καὶ. Μνήμη τῇ Ἀγίᾳ Αποστόλῃ, Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, οὗτος τῶν ἑπτὰ Διακόνων.**

Ἡ. Λόγων γεφανοῖς, οἷα τιμίῳις λίθοις.

Στέφω Στέφανον, ὃν προέξεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαίγιος Στέφανον μὶρ ἐβδόμῃ ἄλῳ.

Ο Ὑψος, ζητήσεως γενομένης ποτὲ, μετὰ Ἰουδαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων καὶ Ἑλλήνων, περὶ τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρὶ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν λεγόντων, ὅτι Προφήτῃς ἐσί. τῶν δέ, ὅτι πλάως. τῶν δέ, ὅτι ὁ τῇ Θεῷ. γὰς ἐφ' ὑψηλῷ τότε ὁ Στέφανος ἀγγεγελίστατο πᾶσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν, ἡπῶν. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἵνα ἐπληθύνωθῃσαν ὑμῶν αἱ κακίαι, καὶ συγχυτῶνται πᾶσα Ἰερουσαλήμ; Μακάριος αὐτὸς ποτὲ, ὃς ἐκ ἐδίσασεν ἐς Χριστὸν Ἰησοῦν. ἐγὰρ ἐστὶν ὁ κλῖνας ἑρηνὸς, καὶ καταβαῖς διὰ τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθῆς ἐκ Παρθένου. γίας, καὶ καθαρᾶς, καὶ ἐκλελεγμένης καταβολῆς Κόσμου. Αὐτὸς τὴς ἀδελφείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὴς νόσους ἐβάστασε τυφλῆς γὰρ ἐστὶν ἀνὰ βλῆψαι, λεπρὸς ἐκαθάρισε, καὶ δαίμονας ἀπήλασεν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν ἐς τὸ σινεδριον πρὸς τῆς Ἀρχιερεως. Ἰσχυον γὰρ ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ Πνεύματι, ὃ ἐλάλη. καὶ ἀσελθόντες, ὑπέβα-

δρας τινὰς λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτῷ
 ἁλόντος ῥήματα βλάσφημα, καὶ τῷ τότε
 Ἀγίῳ, καὶ τῷ Νόμῳ. καὶ τὰ λοιπὰ καταλέ-
 γοντες, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς Πράξεσιν ἀνα-
 γράσσεται ἐν Ἀποστόλων. ἀτενίσαντες δὲ, καὶ
 ἰδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡς πρὸς
 τὸν Ἀγγέλῳ. καὶ τῷ αἰχμάλῳ τῆς ἡ-
 γίας μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες, ἀναιρέ-
 σεν ἐπὶ δρόμον, καὶ λέγοντα· Κύριε μὴ
 ὑπομείνῃς αὐτοῖς τῇ ἀμαρτίᾳ ταύτῃ. Ἐπὶ
 δὲ ἔστατον πῶμα, διὰ τῆς νομιολογίας
 τοῦ πώματος, ὁ Θεὸς Πρωτομάρτυς τὸν
 τίκαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκὺν ὕπνον
 ἐπαύσατο, συγχομίζεται τὸ ἱερὸν ἐκῆνο
 μύωμα ὑπὸ ἀνδρῶν Ἀλαβῶν ἐν γλωσσοκό-
 νῳ Περσαίας, ἡδὸς δὲ τῷ ποταμῷ. οἱ καὶ
 κατασφαιλισμένοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ κα-
 θύοντο τῷ Ναῷ. Οἱ δὲ Νομοδιδάσκαλος
 Ἀμαλίου, καὶ ὁ τότε Υἱὸς Ἀβελβῆς, τι-
 λῶντες ἄς Χερσὸν, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλων
 ἀπετίθησαν. Τελῆται δὲ ἡ αὐτὴ συνά-
 κει ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλη-
 ρὸν Κωνσταντινῶν.

Ω, δὲ ζ. Ο' Ὑπερυψόμενος.

Ως τοικίλοις ἀνέστι, καὶ ὡραίοις Στέ-
 φανῃ, τοῖς λίθοις κοσμημένος, σταν-
 τιν προσκυνώχας, Χερσὶ τῷ Ζωοδότῃ,
 ἐλφιδῶν· Ἀλογητὸς ἦ.

Ως ἀκαταγώνιστος, ἡ τῷ Σαύλῃ εὐσα-
 σις, πορθεῖντος τὸ πρότερον, Χερσὶ
 ἱερὰ θανάτου, προσάγοντας τὴν Ἐσθνη,
 καὶ Χερσὶ ἄς τὸς αἰῶνας.

Ως ὁδόντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἀνο-
 μοι, ὡς θῆρες ἀρπάξαντες, ἀνήρου
 τιν Στέφανον, ἐνθίως μελωδῶντα· ὁ Θεὸς
 λογητὸς ἦ.

Ως Παρθένῃ τῷ Πνύματι, τῷ Ἀγίῳ Στέ-
 φανῃ, ἀρρήτως τεθείσασαι, Υἱὸν συν-
 γενήτορι, κραυγάζων τῇ Τελείδι· ὁ Θεὸς
 λογητὸς ἦ.

Θεοτοκίον.

Ως τῷ ἀντάλατι, ἐκ Παρθένου θείας
 Ἀγνῆς, προσκυνῶνται ἐμψυχῶ, ὡς
 ἀσπιδὶ Στέφανῳ, ἐνθίως μελωδῶν σοι·
 Θεὸς Ἀλογητὸς ἦ.

Ω, δὲ η. Σοὶ τῷ πανουργῷ.

Ως εὐτε νοητῶς τῇ τῷ Στεφάνῳ δόξῃ, λαμ-
 πόμενοι μέλψομεν, τῷ σαρκωθεύτι
 πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνᾶτε.

Ως Φθῆσοι Χριστὸς ἐν τῇ πατρὶά δόξῃ,
 τῷ Ἀθλῶν μινύων σοι, σαφῶς τὰ
 ἔταθλα. ὁθεν ἰβόας· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε,
 καὶ ὑπερυψῶτε ἄς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ως ὡς νικητῇ τῆς παρανόμου πλάνης,
 Ἀθλήσεως γέφανος, ἐπλάκη Στέφανῃ.
 ὁθεν ἰβόας· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, καὶ ὑπε-
 ρυψῶτε ἄς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ως Πλεξεν ἡμῖν ὁ τῷ Δεσπότης πόκος, χορῆαν
 ἡ μνήμη τε τῷ Πρωτομάρτυρος. ὁθεν Ἀ-
 ταύτως, τὸν Κύριον ὑμνῶμεν, καὶ ὑπερυψῶ-
 μεν ἄς πάντας τὸς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ως τῷ ὑπὲρ νῦν Θεανδρῶς τῷ λόγῳ,
 τεκῆσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύσαν·
 πάντα τὰ ἔργα, Παρθένῃ Ἀλογῶμεν, καὶ
 ὑπερυψῶμεν ἄς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ω, δὲ θ. Ἡσαΐα χορῆ.

Ως ἐπαίνων Στέφανῃ, ὑπερέβης ἅπαν-
 τα θείων, καὶ φέρας καὶ παντός, λό-
 γος ἀψάδῳς, σὺ τὰ νικητήρια. ἀδυνατῇ
 βρότιος γὰρ νῦν, πλεῖσταί τε γέφανον, ἐγ-
 κωμίων σοι ἐτάξιον.

Ως τῆς μακαρίας σε, ἥς ἐφθίγξω Στέ-
 φανῃ φωνῇ· μὴ γήσης τοῖς φονδαῖς,
 Δέσποτα βοῶν, Χερσὶ τὸ ἀγνόημα. ἀλλ' ὡς
 Θεὸς καὶ δημιουργός, δέξαι τὸ πνεῦμά μου,
 ὡς περ θυμῷ Ἀωδίζατον.

Ως τῷ τόνῳ ἔταθλον, ἀνέδησω τὸ νικη-
 τικόν, ἐκ Παντοκρατορικῆς, γέφῃ δε-
 ξιάς. καὶ νῦν ταμμακάρισε, παρεξηκῶς τῷ
 ταμβασιλῇ, δόξῃ καὶ χάριτι, τὸς ὑμνῶν-
 τὰς σε περὶ σφῆζε. **Θεοτοκίον.**

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου ἡληφον
 ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ τῷ Πατρὸς, ἀχρονος
 Υἱός. διὸ ἀναιρέμενος, ὁ μιμητῆς Στέφανῳ
 Χριστῷ, νῦν ἐκκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς αἰδίας
 ζωῆς. **Εἵξατοσαλ. Τοῖς Μαθηταῖς.**

Ως Πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυναμείως ἐν-
 τῶς, τερατουργῶν διήλεγχε, Θεοκτόνων
 τὰ γίφῃ, διακονῆς μελετῶντα. ὑψηλῶς δὲ
 γλώττῃ, Θεολογῶν ὁ Στέφανος, καὶ Πατρός
 δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶν νῦν ἐφῆσεν
 ἐξηκότα, πρὸς ὃν λιθοβολῶμενος, γενηφό-
 ρος ἀνῆλθεν. **Εἵτερον, Ὁμοιον.**

Ως τῷ Πατρὶ καὶ Πνύματι, συναϊδίας Λό-
 γος, καὶ συμφυῆς καὶ συνῆθρονος, ἐκ Πα-
 ρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς Βρίφος
 ὃν Θεόν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέ-

φανος, αἰεδήλως κηρύξας, ὑπὸ χαρῶν, μισαι-
φόνων χαίρων λιθοβολᾶται, καὶ γενηφόρῳ
ἀνασι, πρὸς αὐτὸν μετ' δόξης.

Εἰς τὰς Αἶνες, ᾠ. ἰδιόμελα τῷ Ἀγίῳ.
ἦχος α'. Κυττανῶ.

Αθλοφορικὸν Στέφανον, τῷ Πρωτόθλῳ
οἱ πειροὶ ἐξέλωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνδρῶν.
αὐτὸς γὰρ τῷ ἔθῳ Μαρτύρων προητοιμασεν
ὁδὸν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· ἰδοὺ τὸς Οὐρανὸς
ἀνεωγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Τίον τῷ Θεῷ, ἐκ
δεξιῶν ἐξῶτα τῷ ἀοράτῳ Πατρὸς.

ἦχος β'. Ἀναπολις.

ΑΓιωσίῳ ἐνδύσω, Στέφανε μακάριε,
Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, ἔθῳ
Ἀγγέλων συμμετέχε, δυσωπήθητι, καὶ
πρεσβάλε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύ-
ριον τὸν ἀναμάρτητον. **Ο' αὐτὸς.**

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρ-
τυσιν ἐδάχθης, παύσιε Στέφανε.
ὁδὸς γὰρ ἐγένετο τοῖς Ἀγίοις, καὶ πολλὰς τῷ
Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ Οὐρα-
νός σοι ὑψοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. αὐτὸν
ἐκέλευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος δ'. Ἰωάννης Μοναχῶ.

Ετίφανε σὺδοξε, ἐρανοπολίτα, Χρυσοῦ
θεράπον μακάριε, πρεσβάαν ποιήσον,
ὑπὲρ ἔθῳ ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῷ.

ἦχος β'. Ἀναπολις.

Πρὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῷ Χρυσῷ
θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον,
ἐταξίως τιμήσωμεν. ὅπως γὰρ ἐξῶς ἐν μέσῳ
παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Τίον ἐθεάτατο.

ᾠ. Εἰς πάσων τῷ γλῶττι ζῆλῳ.

ἦχος δ'. Ἰωάννης Μοναχῶ.

Ετίφανος ἡ καλὴ ἀπαρχὴ ἔθῳ Μαρτύρων,
ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως· ὁ ποιῶν
σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ
ἀνόμων ἐλιθάζετο. ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἀγγ-
γελῶν, καὶ θεωρῶν τῷ δόξαν, τῷ σὺ σαρκω-
θέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως.
καὶ τῷ πνέματι τῆς χάριτος, ἃς Οὐρανὸς
ἀνελαμβάνετο. καὶ διὰ τῆτο ταῖς χοροστα-
σίαις, ἔθῳ Ἀγγέλων συνουλιζόμενος, πρεσ-
βάαν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος π.α. Κυττανῶ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκο-
νε, ἡ σήλη ἔθῳ Μαρτύρων, ἡ δόξα ἔθῳ

Δικαίων, ἔθῳ Ἀποστόλων τῷ καύχημα.
Οὐρανὸς ἐθεάσω ἀνεωγμένος, ἐν τῷ σ-
τόμα ἐξῶς. καὶ τὸν Τίον τῷ Θεῷ, ἐκ δεξι-
ῶν ἐξῶτα τῷ ἀοράτῳ Πατρὸς· διὸ ὡς Ἀγγ-
γελῶν ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀ-
νεωγμένος ὑπὲρ ἔθῳ λιθοβόλων· μὴ σῆ-
σιν αὐτοῖς τῷ αἵματι τῆς ταύτης. καὶ νῦν
ἐκ δεξιῶν ἐκ τῶν ἀφ' ἡμῶν, ἰλασμοῦ
αἱματιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ο' αὐτὸς. Ἰωάννης Μοναχῶ.

Ακατάληπτον τὸ τελέμενον, ἐν Βηθ-
λεὲμ σήμερον μυσηρόν· ὁ ἀοράτῳ
ὁράται· ὁ ἀσφαρῶν σαρκῶνται· ὁ Λόγῳ
παχυνέται· καὶ ὁ ὢν, γίνεται ὁ ἐκ τῶν
Παρθενῶν τέκτα ἐν σπηλαίῳ Βρέφος νέον
τὸν Πλάσιον τῆς φύσεως· φάτην ἐκτυπ-
ται ἐς θρόνον ἐπεράνιον· κτηνὴ ἀπακαί-
χευεβικῶν παράσασιν· Ποιμένες θανατῶ-
σι, Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν, Ἀγγέλ-
ων ἀνυμνῶντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καὶ ἐπὶ γῆς ἀρῶν· ἐν ἀνθρώποις γὰρ ἐ-
δόκητεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανὴλ.

Εἰς τὸν ᾠ. ᾠ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος

Πανδέφημοι Μάρτυρες.

Εθέσσα κρατέμενον χερσίν, ἐαυτὸς ἡ τ-
ναγνῶν, τὸν Ποιητῶν ἀπεφθέγγετο
τέκνον γλυκύτατον, πῶς σὲ βρέφῳ βλ-
πῶ, καὶ νοῶν ἐ δυνάμει, τῷ ἀπαιρῶν
νῦν συγκατάβασιν; ὑμῶν τὸ κράτος σου
προσχωρῶ τῷ ἀσπαραγγίνῳ σε, δι' ἧς ο-
σαι, Κόσμον παραγέγονας.

ᾠ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ως βρέφος με βλέπασα ταῖς σαῖς, ἐπὶ
ναπαύμενον, Μητὲρ ἀγκάλας ἀφρο-
σῆτι. ἦλθον τὸν Κόσμον γὰρ, ὅλον ζῆ-
σιν, τὸν Ἀδὰμ ὃν ἐπλάσσει, κακίστη συμβε-
βῆ ὁφεις, ξύλα γλάσμενον, καὶ τρυφῆς
γερόμενον, Παραδέστυ, καὶ καταφθαρμένο.

ᾠ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Εβρέφος προτέλει ὁρῶν, φάτην προσ-
νόμενον· ἐ σωρῶν μυσηρὸς δὲ, βα-
τὴ ἀφροισεν, πῶς καὶ μετ' ἑκόν, ἀφθόρος
μανα, τῆς νόμους ὑπερβάσας τῆς φύσεως;
να ἔν ἀνάνσοι, προσεγγάγω; πῶς δοξο-
σε; ἡ Παρθενὸς Κόρη ἀπεφθέγγετο.

Δόξα, τῷ Ἀγίῳ, ἦχος π.β. Κυττανῶ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, γενηφόρε Στέφανε
μιμητῆς τῷ Δεσπότη. διότι καὶ Πρωτομ-

βόντες οἱ γεωργοὶ τὰς δούλας αὐτῶ, ὃν μὲν ἔδραυν, ὃν δὲ ἀπέκταναν, ὃν δὲ ἐλικοβόλησαν. Πάλιν ἀπέγαλιν ἄλλας δούλας πλάονας ἔξω πρῶτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέγαλε πρὸς αὐτὰς τὸν Υἱὸν αὐτῶ, λέγων· ἐντραπήτονται τὸν Υἱὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν Υἱόν, ἔπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτως ἐστὶν ὁ κληρονόμος, δευτε, ἀποκτάνωμεν αὐτὸν, καὶ κατισχύωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτῶ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἔξβαλον ἔξω τῶ ἀμπελώνος, καὶ ἀπέκταναν. Ὅταν ὅν ἔλθῃ ὁ Κύριος τῶ ἀμπελώνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῶ· κακὰς κακῶς ἀπολέσῃ αὐτὰς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῶ τὴν καρπὸς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὑδὲ ποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ὅπως ἐγκυήθῃ ἐς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγενέτο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κοινοῦ. Εἰς τὰσαν τὴν γλῶττῃ ἔξηλθεν.

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ καὶ.

Τῶν Ἀγίων δυσμυρίων Μαρτύρων, καὶ ἐν Νικομηδείᾳ κατέκταναν. Ζήτη τὴν Ἀκολοθίαν ἐς Μάρτυρας.

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ καὶ.

Τῶν Ἀγίων Νηπίων, καὶ ὑπὸ Ἡρώδε ἀναρρεθέντων, ὃν ὁ ἀνδρὸς, χιλιάδες ἰδ'. καὶ τῶ Ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν Μαρκελλῶ, ἐκ τῆς μονῆς καὶ Ἀκοιμήτων. Ζήτη τὴν Ἀκολοθίαν ἐς Μάρτυρας, καὶ ἐς οὐα Ὁσίον.

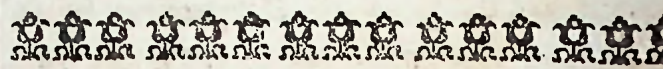
Μὴνὶ τῷ αὐτῷ λα'.

Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, καὶ τῶ Ὁσίῳ Ζωτικῷ πρεσβυτέρῳ τῶ ὁρμωστρόφῳ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολοθίαν τῆς Ἀγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἐλλαν ἡμᾶς ἀποδιδόναι τὴν καὶ Χρυσὸν εὐωνῶν Ἐορτῇ, κατὰ τὴν λα'. Καὶ ζήτη τὴν Ἀκολοθίαν ἐς Μάρτυρα Γυναικᾶ, καὶ Ὁσίαν. Δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς, καὶ λέγε οὐα βῆλῃ.

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ λα'.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ρωμίας. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἐορτὴ καὶ Χρυσὸν Γυνῶν, καὶ ψάλλομεν τε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρμῳ, καὶ ὡς δὴ λῶται ἐν τῇ Ἐορτῇ, παρεκτὸς τῆς Λιτῆς,

τῇ Πολυελέῳ, καὶ καὶ Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῇ Λατρυγίᾳ καὶ Ἀντιφώνων. Ἡ Ἀκολοθία τῆς Ἀγίας συμπάλλεται τὰς λα' μετὰ τῆς Ἀγίας Ἀνυσίας. Ζήτη Ὁσίαν Γυναικᾶ.

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἐχὼν ἡμέρας λα'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ἰ. καὶ ἡ νύξ ὥρας ἰδ'.

Εἰς τὴν Α'. Ἡ καὶ σόρκα Πελοποννήσου Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ μνήμη τῶ ἐν Ἀγίοις Πατρὶ ἡμῶν Βασιλεῦς τῷ Μεγάλῳ.

Δὲ εὐδοκίᾳ, ὅτι ἡ τύχη ἡ παρῶσα Ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, γίνεται ἀργυρνια, καὶ προηγύεται τὰ Ἀναστάσιμα. ἔδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀργυρνια εὐ γίνεται.

Εἰς τὴν Δευτερίαν, τὸ Μακάριον ἀνὴρ. **Εἰς δὲ τὴν,** Κύριε ἐκείραξαι, ἰσώμεν καὶ ψάλλομεν καὶ ἰδιόμελα, ἤχος πτῃ.

Γυγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γυναικῇ καὶ ἀνδρῶν, κατεδίξατο σαργάνων περιβολῇ, ἐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομῇ. ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. αὐτῷ πῖσοι βοήσωμεν· Σὺ ἂν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς. Ὁ αὐτός.

Γὰ ἐπαισχυμένη ὁ πανάγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομῇ ἀποτμηθῆναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, τᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τῷ Νόμῳ ποιητὴς, τὴν τῷ Νόμῳ ἐκτελεσθῆναι, καὶ τῷ Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτῶ, ὁ πάντα περιέτων ὁρακί, καὶ ἐν σαργάνοις ἐληθείς, Κύριε δόξα σοι.

Δίς.

Ἐτέρα καὶ προσόμοια τῷ Ἀγίῳ, ἤχος δ'.

Ο' ἔξ ὑψίστου κληθείς.

Ο' Ἐπώνυμος κληθείς τῆς Βασιλείας· ὅτι τῷ Βασιλεῖ σὺ ἱεράτῳμα, τῷ τῷ Χρυσῷ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πάτερ ἐποίμανας. πότε διαδήματι σὲ κατεκόσμησε, τῆς Βασιλείας Βασιλεῖ, βασιλεύωντων, ὁ βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος. ὁ τῷ τεκόντι συνοόμενος, αἰδώς Τίος καὶ σὺ ἀναρχος. ὃν ἰκέλευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Μῆτρον ἐκκενωθῶ ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος
ἐχθισέ σε ἱεροργῆσαι, τὸ Εὐαγγέλιον
τῆς Βασιλείας τοῦ Οὐρανοῦ, Βασίλει Θεο-
φάντωρ, τῷ Χρυσῷ Δωδία γυνόμενος, τῷ
ὁσμῷ τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τῷ Οἰκουμένῳ
ἐπλήρωσας. διὸ τὰς φωνὰς τοῦ οἰκετῶν σε,
ἀμενῶς δεχόμενος, αἰτῆσαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσι
σε, τὸ μέγα ἔλεος. **Βυζαντες, ὁ αὐτός.**

Πῆν ἱερατικὴν σχολὴν ἀμπεχόμενος, Τελα-
δος ὑπέρμαχε Βασίλει, θρόνῳ παρί-
σης δικασικῇ, προκινδυνάων τῆς πίστεως. καὶ
ἀθλητικῶς εὖ εἰσαπὶν ἐπιδιδάμενος, θυμὸν
Ἐπάρχου κατήχων, θρασυνομεύς τῷ κρά-
τι τῆς ἀσεβείας· καὶ ἀπλάγχων ἐκτομῇ ἀπα-
λῶντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρ-
τυς γυνόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν ζήφωρον ἀνε-
δήσω τῆς νίκης παρὰ Χρυσῷ, τῷ ἔχοντος τὸ
μέγα ἔλεος. **Δόξα, ἡχος π.β.**

Εἰς ἐκχύθη ἡ χάρις, ἐν χάρισί σε, Ὅσι Πα-
τερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν, τῆς τῷ Χρυσῷ
Ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα,
πιστὰν ἃς Τελαδά ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, ἡχος π.β.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ.

Ἀποστ. γ. ἰδιόμ. ἡχος α. Βυζαντες.

Ωθία καὶ ἱερά τῆς Χρυσῷ Ἐκκλησίας
μέλισσα, Βασίλει ταμμακάρισε.
Σὺ γὰρ τῷ θάῳ τόθου τὸ κέντρον, σεαυτὸν
καθοτλίσας, τοῦ Θεοσυγῶν αἰρέσεων τὰς
βλασφημίας καπέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς
τοῦ τισῶν, ἀσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐδη-
σαύρισας. καὶ νῦν τοῦ θάῳ λαμῶντων, τῆς
ἀκηράτε διερχόμενος νομῆς, μνημόναε καὶ
ἡμῶν, παρεσὼς τῷ Τελαδά τῷ ὁμοούσιον.

ξ. Τὸ σῶμα με λαλήσα Σοφίαν.

Βασιλεὺς Μοναχῶ.

Πᾶντων τοῦ Ἁγίου ἀνεμάξω τὰς ἀρεταῖς,
Πατὴρ ἡμῶν Βασίλει. Μωϋσείως τὸ
πρῶτον, Ἡλὶς τὸ ζῆλον, Πέτρος τῷ ὁμο-
λογίᾳ, Ἰωάννης τῷ Θεολογίᾳ, ὡς Παῦ-
λος ἐκβοῶν ἐκ ἐπαύσω· τίς ἀόθεν, καὶ ἐκ
οὐδενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐκ ἐγὼ πυ-
ῆμαι; ὅθεν σὺ αὐτοῖς ἀνιζόμενος, ἰκέ-
τε σφαιλῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ξ. Στῆμα δικάει μελετήσα Σοφίαν.

Ἰωάννης Μοναχῶ, ἡχος β.

Ων ὄντων ἐκμελετήσας τῷ φύσιν, καὶ
πάντων περισκοπήσας τὸ ἄσασιν, μόνον

εὖρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερσῶς ὄντα Δημι-
γὸν τῷ παντός· ὃ καὶ μᾶλλον προσέμενος, τῷ
ἐκ ὄντων τὸν τόθου ἀτέρριψας. πρὶς β-
καὶ ἡμᾶς τῷ θάῳ τόθου τυχαῖν, ἱεροφάντ
Βασίλει. **Δόξα, ἡχος π.β.**

Ο τῷ χάριτι τοῦ θαυμάσιου, ἐρανόθεν κα-
μισάμενος, καὶ τῷ πλάνῳ τοῦ Εἰδ-
λων, ζηλιτάσας ἐν τοῖς δόγμασιν. Ἀρχι-
ρεῖων ὑπάρχας δόξα καὶ ἐδραῖωμα, ταμμακά-
ρισε Βασίλει. καὶ πάντων τοῦ Πατέρων, δι-
δασκαλίας ὑπόδαγμα. παρρησίαν ἔχων πα-
Χρυσῷ, αὐτὸν ἰκέτε, σφαιλῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. **Καὶ νῦν, ἡχος π.β.**

Οὐκ ἐταισχυμῶθι ὁ πανάγαθος Θεός.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος α.

Εἰς τὰσαν τῷ γλῶσσει ζήτησεν ὁ φθόγ-
γος σε, ὡς δεξαμένη τὸν λόγον σε· δι-
ὃ θεοπετῶς ἐδογματίσας, τῷ φύσιν τοῦ
ὄντων ἐτράνωσας· τὸ τοῦ ἀνθρώπων ἡθ-
κατεκόσμησας, Βασίλειον ἱεράτῳ. Πα-
τερ Ὅσιε, Χρυσῷ τὸν Θεὸν ἰκέτε, δι-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ο θρόνῳ τυρμύρῳ ἐν ὑψίστοις καθήμε-
νος, σὺ Πατὴρ τῷ ἀνάρχῳ καὶ τῷ θά-
σε Πανάματι. ἀδόκησας τεχθῆναι ἐπὶ γῆς
ἐκ Κόρης ἀπαράνδρου Ἰησοῦ. διὰ τῷ καὶ τερ-
μῆθης, ὡς ἀνθρώπος ὀκταήμερος. δόξα τῷ
παναγάθῳ σε βεβλή. δόξα τῷ ἀσπλαγχνί-
σε· δόξα τῷ πρὸς ἡμᾶς ἀκρα συγκαταβάσει.
Εἰς τὸν Ὁσθρον, μετὰ τὴν α. ξηλ. καὶ ἡχος π.β.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ωσ βασιλεὺς κόσμον τῆς Ἐκκλησίας
Χρυσῷ, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνάρ-
μήσωμεν, τοῦ δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀ-
κλαπτον. διὰ τῶν γὰρ αὐτῶν, ζεταῖδα
σε ἡμᾶς, Τελαδά σέβαν Ἁγίαν, ὑψωμὸν
μετὰ τῷ εἰσῆ, διαιρετῶν δὲ ταῖς ὑποστάσεσι.

Ἐτερον, ἡχος α. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Πᾶσαι σοφίαι, παρεσὼς τῷ Τελαδί, ἰ-
τάει τυχαῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμῶν
τὰς ὑμνουῦτάς σε, καὶ τιμῶντας τῷ μ-
μῶνσε, χάριτι ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τοῦ
πταισμάτων. ὅπως σῶματι, δοξάζωμεν
καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ἐτερον, Ὁμοιον.

Ο Πάντων Ποιητῆς, καὶ Δεσπότης τῷ Κό-
με, ὃ ὡν σὺ Πατὴρ, καὶ τῷ Πανάματι

νω, ὡς βρέφει τρεμπεύεται, ἐπὶ τῆς ὁκ-
αήμερον. ὥτως θῆαί τε, καὶ θαυμασάσθαι
ἔργα. σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν πε-
πτεμένη, ὡς ὦν Νόμος πλήρωμα.

Μετὰ τῷ β'. ἡλὸ. κα. ἡχος πη.

Τῷ Σοφίᾳ καὶ Λόγῳ.

Εἰς ἀρρήτη Σοφίας θεοπτικῶς, ὄξαντλή-
σας τὸν πλεόντων μουσικόν, πᾶσιν ἐθη-
αύμασας, ὁρσοδοξίας τὰ ναύματα. ἡμῶν
μὲν τὰς καρδίας, ἐν θείῳ ἀφραίνοντα. ἡμῶν
ἐν αἰσίων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα.
Θεὸν δὲ ἀμφοτέρων, ἀσεβείας ἰδρώσιν, ἐδάχ-
της ἀήττητος, τῆς Τεταάδος ὑπέρμαχος, Γε-
ράρχα Βασίλει. πρέσβλε Χειρῶ τῷ Θεῷ,
ὅτι πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορταζέσσι πόθῳ, τῷ ἀγίῳ μνήμῳ σου.

Ἐτερον, ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ὑπάρχων Ἀβυσσὸς φιλανθρωπίας,
ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφῇ τῆ δόξης,
σαρκί, τελετημένης, δωρόμενός, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐτερα κα. μετὰ τὸν Πολυέλεος, ἡχος πη.

Τῷ Σοφίᾳ καὶ Λόγῳ.

Εἰς δυνάμει ἡμῶν λόγων ἡμῶν Θεϊκῶν, τὰς
αἰρέσεις κατὰ τὰς ζοφεράς. πάντα
φρουράγματα, Εὐνομίᾳ ἐβύθισας. τοῖς
ἀπὸ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας.
ἡμῶν ἡμῶν χαρῶν ἐκτάσας, ἐχθρὸς ἐθανάτω-
σας. πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίᾳ λατρείαν.
πάντα τὰ φρονήματα, Νεσορίᾳ κατήργη-
σας, Γεράρχα Βασίλει. πρέσβλε Χειρῶ
τῷ Θεῷ, ὅτι πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς ἐορταζέσσι πόθῳ, τῷ ἀγίῳ μνή-
μῳ σου.

Δίς. Θεοτοκίον.

Τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ὅς ἀ-
χρῶντες σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προ-
ῆλθιν σε ἔδαξε, ἡμῶν ἀνθρώπων πανάμωμε. διὰ
τοῦ πάντες, πρὸς σὲ καταφύγομεν, ἰλασμὸν
πταισμάτων, αἰτέμενοι Δέσποτα. καὶ αἰωνι-
ότητος, λυτρωθῶμεν βασάνος, καὶ πάσης κα-
κώσεως, τῷ δυνάμει κοσμοκράτορος. διὰ τοῦ
ὁμολογῶσι· πρέσβλε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ὅτι
πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσ-
κυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τέκνον σου.

Ὁ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τὸ τε-
ταρτὸν ἡχος. Προκείμενον, ἡχος δ'.

Ὁ δόγμα με λαλήσῃ σοφίαν.

Ὁ Ἀκούσατε ταῦτα πάντα. Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, ζήτη Νομβ. ιγ. ὁ Ν.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἡχος β'.

Εἰς ἐχύθη ἡ χάρις ἐν χάρισί σου, ὅπερ Πά-
τερ· καὶ γίγονας Ποιμὴν, τῆς τῷ Χειρῶ
Ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα,
τις ἄνθρωπος Τεταάδος ὁμοῦπον, ὡς μετὰ Θεότητι.
Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀγίον, δώδεκα ἑ-
τάς τὴν Εἰρμὸς, καὶ οἱ τροπαιοὶ ἐμὲ ἡς δώδεκα.
Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς. Ποιῖμα Στεφάνου.

Ὡς δὲ α. ἡχος β'. Ὁ Εἰρμος.

Ἐὖτε λαοὶ, ἄσπερον ἄσπερον Χειρῶ τῷ
Θεῷ, τῷ διελόντι θαλάσσαν, καὶ ὁδη-
γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δολοφίας Αἰ-
γυπτίων, ὅτι δεδόξασαι.

Ἐὖτε ὁδοὺς, φέρεσσα τύπον τῷ μέλλον-
τος, τῇ σῇ Χειρῇ λαμπρύνεται καὶ
ἀγιάζεται, ἐκαστὴ πτωχά. ἐν ταύτῃ γὰρ
νομίμως, τελετημένης σαρκί.

Ἐλπομένη, δέχεται τῇ ὁδοῦ Χειρῶς, τῆς
ἑαυτῇ Γενήσεως. καὶ ταύτης σήμερον,
τῷ σκίαν κατασέλλα. τὸ φῶς ὄξαντατέλων,
τῆς νέας χάριτος. Τὸ Ἀγίον, ὁ πῶτος.

Ποιῖμα Ἰωάννου τῷ Δαμασκίῳ.

Ὡς τῷ φωνῇ, ἔδα παραῖναι Βασίλει,
τοῖς ἐγκληρῶν ἐθέλῃσι, τοῖς ἐγκωμίοις
σου. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμῃ, γενόμενος,
τῷ χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Ὡς ἐμπαιδὶς, σκίρτημα τῆς τυραννέ-
σης σαρκὸς, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἔται
δαγώγησας, διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ Βα-
σιλείᾳ, Πάτερ Βασίλει.

Ὡς ἀρετῶν, σὺ τῷ τραχέαν βαδίσας
ὁδόν, ἐπὶ τῷ λήαν ἐφθασας, καὶ ἀ-
σασίαςον, τῷ ἑράνιον βάσιν· καὶ τῶν
ἀνεδάχθης, τύπος Βασίλει.

Ὡς τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασι-
λει, ἅμα δὲ καὶ τῷ σώματος, ἐν τῷ
τῷ Πνέματι, τελετέμετες ξίφει. σαυτὸν
δὲ τῷ Δεσπότην θυμῷ προσκυνέγκας.

Ὡς γεγονώς, μύσης ἀρρήτων Βασίλει· τὸ
τῷ Χειρῶ Βασίλειον, ἐμυσταγώγησας,
Γεράρχα Πάτερ. σαφῶς τὸ τῆς Τεταάδος,
φῶς ἀπαράφωτος ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὅς ἐξῆλθιν, σὺ κατ' ἀξίαν διωθήσεται
τῷ ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ
πέποκας, ἐν σαρκί Παναγία, ἡμῖν ἐμφα-
νέοντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία. Βυθὸς ἀνεκάλυψε τυφλόν.

Καὶ ὁ ἑτεροῦ Χορός.

Στίβα θαλάσσης, κυματῶμενον σάλον.

Ω, δὴ γ'. Ο' Εἰρμός.

Γ Τερίωτον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ κεκρω-
σας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύ-
τλῃσον, ἃς τοῖς καρδίαις ἡμῶν, ἵνα ὑμνήσωμεν σε.

Ο' Λόγῳ σαρκωθῆς ὁ ὑπερύσσιος, ἃς λῆξιν
τῷ Νόμῳ περιετμήθῃ. ἀπαρχὴν δὲ
θῆκας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτης ἡμῖν δέδωκε.

Π Οὐ Νόμῳ πληρωτὴς, ὡς ἐκ ἀντίθετος,
ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σαρκαρκαμένος. ἀνε-
δάχθη καὶ ἡξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι
ὁκταήμερο.

Τῷ Ἁγίῳ.

Π Αἰδέας γεγονώς ἀτάσης ἐμπλεως, ὁ
μόνον τῆς χάριτος καὶ πατρικεύς· πολ-
λῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδάχθη
τῷ Κόσμῳ φῶς Βασίλει.

Π Ω, φόβῳ τῷ Κυρίῳ φοιτῶντες· ἀρχὴ
γὰρ σοφίας ἔσθις ὑπάρχῃ. τῇ φιλίᾳ τῆς
ἀμάνου, ἐπερωτῆς σοφίας ὡς Βασίλει.

Β Ασίλει σοφῶς ἐτίβης πράξεως, καὶ πράξιν
ἐτίβασιν θεωρίας, θαυπέρας ἐπιδιδέξαι.
καὶ ἵνα ὄντων τῷ γινώσκῃ, ἐμυήθῃ σαφῶς.

Γ Γνέδραμε Χριστὸν καὶ σωτηρίαν, ἡ
μνήμησα Πάτερ τοῖς γυνεθλοῖς· ὡν
τὸ ἀφραστον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκα-
λίαις ἐφανέρωσας.

Θεοτοκίον.

Α Στόργος ἐν γαστρὶ Θεὸν συμέλαβες, καὶ
τίκτας ἀφράστως σαρκαρκαμένον. ἃς
ὄν βλέπας ἐπολυμῶσιν Ἀγγέλῳ, Οὐρανῶν
αἱ δυνάμεις Ἀπαρτύνει.

Καταβασία. Γ' χωρὶς ὁ διδύς.

Ο' ἑτεροῦ Χορός. Ο' σοὶ ταλαιῶν.

Κα. ἡχος πηγ. Τῷ Σοφίᾳ καὶ Λόγῳ.

Γ Ξυνοῖσας τὸ γόμα λόγῳ Θεῷ, ὁξυράξω
σοφίᾳ Κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα εὐ-
θεῖον, τῇ Οἰκουμένῃ κατέσπασας, ἵνα Πατέ-
ρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, καὶ Παῦ-
λον ὡφθῇ, τῆς Πίστεως πρόμαχος. ὁ δὲ καὶ
Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχῃς, καὶ τῶν
συνόμιλος, ἀνεδάχθη μακάριε, Θεοφάν-
τορ Βασίλει. πρὸς βλάστησιν τῷ Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἀφῇσιν δωρησάσθαι, τοῖς ἰορτά-
ζουσι πόθῳ, τῷ ἁγίῳ μνήμῳ σου.

Ε' ἑτερον, ἡχος γ'. Θῆκας Πίστεως.

Π Ἀσαν ἡρδῶσας τῷ Οἰκουμένῳ, ὡς περ
ὑδάσι ταῖς διδασκαῖς σου, τῆς ἀσεβείας ἐν-
σπάρας τὰ δόγματα. ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ, ὁ

Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεταύσατο, ὄντως Βασί-
λει. ὄν ἰκέταί, ὡς παρρησίαν κεκτημενός·
θεοπνέσει, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ε' ἑτερον. Η' Παρθένος σήμερον.

Ο' Τῶν ὅλων Κύριε, τετατομῶν ὑπομενῶν
καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς δι-
κέμεν, δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον Κόσμῳ
χαίρει ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τῷ Κτίστῃ, Γε-
νάρχῃ καὶ φωσφόρο, ὁ Θεὸς μύσης Χρισ-
τοῦ Βασιλέως.

Ω, δὴ δ'. Ο' Εἰρμός.

Γ Ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς Οἰ-
κουμένης, καὶ ἰδοῦσά σε μόνε φιλαλήτωρ τε

Π Ερπεμένον τῇ ταύτῃ, ἀφ' ὅου Χριστὸν
ἐκὼν περιετμήθῃ, ἵνα ἐν τῷ τῷ τῷ
τῷ, σφῶν τῇ χάριτι.

Π Ἦν τῷ μέλλοντῳ ἀληκτον, ἡ ὀγδοα-
ζῶν ὁξυκονίζῃ. ἐν ἧ ὁ Δεσπότης τε
περιετμήθῃ Χριστὸς.

Τῷ Ἁγίῳ.

Γ Εμψυμένον τέκνον, ὑπάρχῃ Θεῷ
Θεότητι ἃς κτίσιν, ἀσεβῶς Βασίλει
ὁ κατήγαγες.

Α Ταπένωτος ὡφθῇ, Θεῷ συμμαχῶν
Βασίλει ὁ τῷ τῷ, τῷ αὐτῷ προσάγ-
ματι ταπενόμεν.

Π Ἦ, Ἐκκλησίᾳ δέδοται, παρὰ Θεῷ χα-
ρίσματος καὶ τῷ τῷ, ὁχυρὸν Βασίλει
ταπενόμεν.

Π Οἷς ἀντιθέτοις τέλεος, ἐκκοπτικός, καὶ
τῷ καταναλίσκον, τῷ ἀτάτῳ ὡφ-
θῇ Πάτερ Βασίλει.

Θεοτοκίον.

Δ Ἰσωτῶμεν σε ἀχρῶντε, ἡ τὸν Θεὸν ἀσ-
τόργως συλλαβῶσα, τῷ ἁγίῳ πρὸς βλά-
στην ἵνα δάλων σου.

Καταβασία. Α' κήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ο' ἑτεροῦ Χορός. Πυρσῶ καθαρῆς.

Ω, δὴ ε'. Ο' Εἰρμός.

Ο' Τῷ φωτὶ χορηγός, καὶ ἵνα αἰώνων τοῖς
τῷ Κυρίῳ, ἐν τῷ φωτὶ, ἵνα σε
προσαγματῶν ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκ τῶν σου γὰρ
ἄλλων, Θεὸν ἐγινώσκομεν.

Γ Ἰκ Παρθένου Μητρός, ἀνεμψυμένον
προελθὼν Κύριε, καὶ τῷ βροτῶν, μ-
ἀταξιάσας ἐνδύσασθαι μορφῇ. ὡς Βρέφῳ
νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Π Ἰκ τῷ ὁξυμοίωται, ὡς τῷ σκίῳ τῷ
μικρῷ γέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γὰρ
νησαμένη. ὁξυ ἡς ἀπασράψαν, τὸ φῶς
τῷ Κόσμῳ, Χριστὸς τεφανέρωται.

Τῷ Ἀγίῳ.

Γα διτλῶ ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία ἐορ-
τῶν σήμερον, περικομῆς, ὡς βρέφος
ἐκπύου, ἐφθούτος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμῳ
ἐκείνῃ, σοφῇ καὶ τερασμάκαρ.

Ὁ ἀναπαύων φῶς, ἀναπαυσάμενον
ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικῶν, λαμπράδα
τῷ Κόσμῳ σὲ ἔδωκε Χειρὸς· διό σὺ τῷ
μνήμῳ, ὑμνῶμεν Βασίλει.

Τ' Νομοθέτης Μωσῆς, ὁ πρὸ τῷ Νό-
μῳ Ἰωσήφ γέγονε, τῆς κτ' σὲ, τρο-
φῆς σιτομέτρης· τῆς θῆρας γὰρ σαρκὸς, αὐ-
τὸς ἐξοίωτο, ἐδάχθη Βασίλει.

Ἦν τῷ παντὸς ἀμυδρὸν, ἰσορηθῆσαν ἐν
Σινᾷ γυνήσιν, τῷ Μωϋσῇ, αὐτὸς ἐρ-
ωδιῶν, ἐκ θῆρων θησαυρῶν, ἀνέτηξας
ἅσι, παμμάκαρ Βασίλει. **Θεοτοκίον.**

Οἱ τῇ τεκνύῃ Χειρὸν, τὸν τῷ παντὸς
δημιουργὸν κρᾶζομεν· χαῖρε Ἀγνή,
χαῖρε ἡ τῷ φῶς ἀνατάλασσα ἡμῖν. χαῖρε ἡ
ωρήσασσα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ὁ ἕτερος Χορός.

Χθρὸ ζοφώδες, καὶ βεβορβορωμένους.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Βυοτος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐχά-
τη, ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶ, Κύ-
ριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τῷ ζῶντι μου.

Ἰλῆφε πέλ· ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χειρὸς
ἐνηπιάσας, πληρωτὴς τῷ Νόμῳ δαχ-
τῆς, Περιτομῶν κοιτεδέξατο, καὶ ἔλυσε,
τῷ τῷ Νόμῳ κατάρων.

Αἰββατα Περιτομήτε, τὸ φρύαγμα τῷ
Εβραίων, τῷ ἐπιφανεύοντι Χειρὸς, τῷ
ματι πέπνυται· καὶ ἔλαμψε, τὸ τῆς
αἰσῆτος ἔαρ.

Τῷ Ἀγίῳ.

Θρεψας λιμῶν πακῆσας, ψυχὰς πονή-
των ἀφθόνως, καὶ πῖς τῷ πανώντων
καρδίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλει, Θεῷ
ἀφροσύνης.

Θρεψας ψυχὰς πανώσας, τροφῇ τῇ ἐπυ-
ρωσίῳ. ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχα,
λόγος Βασίλει. ὁ αἰσῆτος, σιτοδότης ἐγεύσ.

Θροισας τῷ τῆς μελίσσης, Βασίλει φι-
λοτόνῳ, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἀνδρὸς, καὶ
ἐκτελέγιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Σπᾶσας Κόσμον ῥαγνῶναι, καὶ Θεῷ
συμβιοτεῦσαι. διὸ τοῖς αἰσῆσι καὶ ῥά-

σοῖς, Πάτερ Βασίλει, τὰ μένοντα, ὡς σο-
φὸς κατεκτήσω.

Θεοτοκίον.

Αὐτὸς σε ἐν τῷ Σινᾷ, ἀφλέκτως προσο-
μιλῶσα, τῷ κυρῷ προγράφῃ Μητέρα, τὴν
Ἀπαρθεύον, ἀνύμφατε, Θεοτόκε Μαρία.
Καταβασία. Ἡ φωνὴ τῷ Λόγῳ.

Ὁ ἕτερος Χορός.

Ἰμερτὸν ἔξέφωκε σὺν πανολβίῳ.

Κοντάκιον. ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φθῆς βάσις αἰσῆτος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέ-
μων τᾶσιν αἰσῆτον τῷ κυρῷ τῷ βρο-
τῷ, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανο-
φάντερ Βασίλει Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἦς σωφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ σῶμα τῆς
Σοφίας, καὶ βάσις τῷ δόγματι, Βα-
σίλει· ὁ Μέγας, τᾶσιν αἰσῆτα νοερῶς.
δεῦτε ἐν καὶ σῶμιν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ, θερ-
μῶς ἐνατνίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τέτε-
τερτόμενοι· ὡπερ λαμπηδόνι αἰσῆφθεύ-
τες, τῷ τῷ βίῳ καθαρτικῷ Πνύματι θαλ-
φθούτες, μιμᾶμενοι αὐτῷ τῷ πῖσιν, τῷ ζέ-
σιν, τῷ ταπάνωσιν. δι' ὧν οἶκος ἐδάχθη
φύσεως Θεῷ. πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνῶμεν· Οὐ-
ρανοφάντερ Βασίλει Ὅσιε.

Μὴν Ἰαννουάριος, ἔχων ἡμέρας λ. α'. ἡ ἡμέ-
ρα ἔχων ὥρας ι. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'. Εἰς τῷ α'.
Εὐορτίζομεν τῷ κτ' σάρκα Περιτομῇ τῷ
Κυρῷ καὶ Θεῷ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρὸς.
ἦ. Χειρὸς περιτομῆς, ἐτμήθη Νόμος.

Καὶ τῷ Νόμῳ τμηθεύτος, ἐσήχθη Χάρις.

Κατὰ σάρκα Περιτομή τῷ Κυρῷ ἡμῶν
Ἰησοῦ Χειρὸς, ὡς ἀνείρεται τῆς νομι-
κῆς διατύξεως κατεδέξατο, ἵνα τῷ ἐν Πνύ-
ματι ἀχαροποίητον Περιτομῇ ἀσαγάγη,
ταύτῳ ἔξ ἐκείνου, τῇ κτ' κύκλον τῷ χρόνῳ
περιέλῃ, ὑπὸ τῷ ἁγίῳ Πατέρων πατη-
γυρίζον, καὶ Εὐορτῶν, καὶ δεσποτικῶν ἡμέραν
ποιέμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον,
ταύτῳ καταδεξάμενον. Ὡπερ γὰρ ἐν σαρ-
κὶ Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς
φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκτέφαινε,
καὶ τὸ ἀλητὸν ἤληφεν, ἔτω καὶ Περιτομῇ
ἐδέξατο εὐνομον. ὥς τε καὶ τῷ Αἰρετικῷ
ἐμφορᾶσαι σώματα, σάρκα μὴ ἀναληφέναι κα-
ταλμώντων λέγαν αὐτὸν, ἀλλὰ κτ' φαντα-
σίαν γεγενῆσθαι. Πῶς γὰρ περιτέμετο, ἂν
σάρκα μὴ ἀναληφέναι; καὶ τὸς ἀγνώμονοι

Ἰσθαίους ἐτίσομῃται, τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν, καὶ τὸν Νόμον λύαν συκοφαντῶντας, τὸν μέ-
 χρι καὶ τῆς Περαιτομῆς τιμὴ τῷ Νόμῳ διασώ-
 σαντα φυλακίῳ. Διάτοι τῷτο, μεθ' ἡμέρας
 ὀκτὼ τῆς Ἀγίας αὐτῇ ἐκ Παρθένου Γενή-
 σεως, Ἀδόκησεν ἀχθῶναι παρὰ τῆς Μητρὸς,
 καὶ ἰωσῆφ ἄς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰσθαίοις ἐστὶ
 ὡς τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ
 ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῇ, Ἰησοῦς, τὸ κληθεῖν
 ὑπὸ τῆς Ἀγγέλου πρὸ τῆς συλληφθῆναι αὐτὴν
 ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ ταῖν
 ἀτελῶν μετ' ἑξὶ Γονέων, διηγεν ἀνθρωπί-
 νως, προκόπτον ἐν ἡλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ
 χάριτι, ἄς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῇ ἐν Ἀγίοις Πα-
 τρὸς ἡμῶν Βασιλέως, Ἀρχιεπισκόπου Καί-
 σαρχίας Κατταδοκίας τῇ Μεγάλῃ.

Ἡ Ζῇ Βασίλειᾳ, καὶ θανὼν ἐν Κυρίῳ.

Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ ἑξὶ Βίβλων.

Ἰωανναρίοιο θάνες Βασίλειε πρώτῃ.

Ο ὅτος ἡκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλευ-
 τος. πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιᾶς ἐπαρρήσια-
 σατο Πίσεως, τῆς Ἀρῆς κακοδοξίας, ἣ προ-
 σεπέθη ὁ Βασιλεὺς, τυρὸς δίκλῳ λυμαιομέ-
 νης πᾶς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς Πατρός, ἐκ
 Πόντος, πρὸς δὲ Μητρὸς, Κατταδόκης. ἐν
 δὲ λόγοις, ὅ μόνον τὰς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ
 τὰς παλαιὰς ὑπερέβαλε. Διὰ γὰρ πάσης
 ἐλθὼν ιδέας παιδείσεως, ἐν ἐκάστῃ τὸ κράτῳ
 ἐκτῆσατο. ἔχ' ἥτων δὲ τιμὴ διὰ πράξεως ἀσ-
 κήσας Φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ
 ἑξὶ ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν
 Θρόνον ἀνήχθη. οὗτα δὲ πολλὰς ἀγῶνας
 ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίσεως διανύσας, καὶ πῶ
 σαθερῶ τῇ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ, ὃν
 Ἐπαρχον καταπλήξας· καὶ λόγους ἐνθάς, δι-
 ὶν τὰ ἑξὶ ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε,
 καὶ τιμὴ ἐν ἡτα κατὰσασιν ἔξεταῖδ' αἰσε, καὶ ἑξὶ
 ὄντων τιμὴ γνωσιν κατέστησεν ἐναργῇ. καὶ διὰ
 πάσης ἀρετῆς, τιμὴ τῇ Χρυσῇ πύμνῳ ὁδη-
 γήσας, πρὸς Κύριον ἔξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὸν
 τύπον τῷ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τῷ ὀρ-
 θίστῳ χήματος ἀσάδραμῳ· ξηρὸς καὶ λιπόσαρ-
 κος, μέλας τὸ χροῖμα, ὡχρότητι τὸ πρόσω-
 πον σύγκρατος. ἐπὶ ῥῖν, ἄς κύκλον πᾶς ὀφρῦς
 περιγυμῶ· τὸ ἐπισκώιον σωσιπασκῶς,
 φροντιστικῶ ἰοικῶς. ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμα-
 ευγαῖς ῥυτιδῶμεν, ἐπιμήκης πᾶς παρηαῖς,

κοιλῶ· τὰς κροτάφους, ἡρέμα ἐν χροῖ
 εἰας· τιμὴ ὑπὸ τῷ ἀρκύντῳ καθαρῶ
 μεσαιπόλῳ· Τίος Βασιλέως καὶ Ἐμ-
 λίας. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῇ σωῖαξις ἐν
 Ἀγιοπᾶτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ωδὴ ζ'. Ο' Εἰρμός.

Εἰκόνας χροστῆς, ἐν τεδίῳ Δεηρᾷ λατρῶ
 μένης, οἱ τρῆς σα Παῖδες κατετάπη-
 ἀθεωπᾶτε προσάγματος. μέσον δὲ τυρὸς
 βληθῶτες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· ἄλο-
 τὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ ἑξὶ Πατέρων ἡμῶν.

Παμπρᾷ ταμφοῇ, τῇ Γενέθλια Χρῶ
 καὶ τῆς τῇ μέλλοντος, ἀσκησῖσεως ὑπὲρ
 χροῖοντα, τὸ μυσηρίον σήμερον. ὅτι νομι-
 διαπᾶξα, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται· ἔχ' ὡς Θεὸς
 ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμος πλήρωμα.

Πὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τῷ Νόμῳ Ποιη-
 τιμὴ σάρκα σήμερον, ἐθελοσῶς τελε-
 μνεται, τελομῶν ἐργαζόμενῳ, τῇ ἰ-
 ἀμαρτίας χαμῶν, καὶ κραυγαῖαν δει-
 μῶν· ἄλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ ἑξὶ Πα-
 ρων ἡμῶν.

Τῷ Ἀγίῳ.

Εἰκὼν τῷ Πατρός, ὁ Υἱὸς καὶ τῷ Υἱῷ
 Πνεῦμα τέφνη. Σὺ δὲ τῷ Πνᾶματος
 Βασίλει, ἀκηλίδων ἔσοπτρον, οἶκός τε τῷ
 ὅλης Τριάδῳ. μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ
 οἱ δοξάζοντες αὐτῷ, ἀντιδοξάζονται.

ΒΥθίσας τὸν νῦν, ἄς τὰ βάθη τῷ
 τὰ ἀκατάληπτα· καὶ συλλεξάμενος·
 πολύτιμον, σὺ μαργαρίτῳ τῆς γνώσε-
 ἑπλέτισας τὸν Κόσμον σοφίας, καὶ κρε-
 γάζαν ἐδίδαξας· ἄλογητὸς ἢ ὁ Θεός,
 ἑξὶ Πατέρων ἡμῶν.

ΠΣύμπνοια νῦν, ἱερά τε ξυμωρῖς, ἡ ὡπ-
 μία ψυχῇ, ἐν δυὶ σώμασιν ἀδιαίρετα
 ὁ Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ θείκῳ σωτη-
 μῶν, ἐν Βασιλέῳ Γρηγόριος. νῦν ἱκε-
 σατε Χερσὸν, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ὑμῶν.

ΠΑτὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασιγῆς·
 πλῆθος τεύησι, ἑξὶ ἀσθενῶντων ἢ παρ-
 κλησις, καὶ ἑξὶ ἐν πλῆτῳ κυβέρνησις, γῆ-
 βακτηρία ἐδάχθης, παιδαγωγία νεότητε-
 καὶ μοναζόντων ἀρετῆς, καὶ Βασίλει.

ΚΑθάρας τὸν νῦν, ἰλυῶδες μολυσμῶν
 τὸς Βασίλει, σωθῖσε κέψω τὰ τῷ Πν-
 ματος, τῷ ποθῖσε κέψω τὰ τῷ Πν-
 αῦμῶν τιμὴ Τελεῖδα, ἐν παρρησίᾳ ἐκρυ-
 ζες· ἄλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ ἑξὶ Πατέρων ἡμῶν.

Θεοποικίον .

Ε βάπτον Μωσῆς , ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ τυρ-
 πελομένῳ Ἀγνὴ , προεθεώρη τὴν ἐνέγ-
 γασαν , ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσπεκτον , αἷγλιν
 ἀρρήτου εὐσείας , ἐνώθεϊστος παχύτητι , σαρ-
 ρίως ἔβη ἐν αὐτῇ , ἀγίων ὑποστάσεων .

Καταβασία . Νέος Ἀσεβῆς .

Ἔτερον Χορός . Εὐφλέξε ῥάθρων .

Ωδὴ ἡ . Ο' Εἰρμός .

Ον ἀρρήτω σοφίᾳ , συνησάμενον τὰ
 πάντα Θεὸν Λόγον , καὶ ἐκ μὴ ὄντων
 τὸ εἶναι παραγαγόντα . Ἀλογᾶτε τὰ ἔρ-
 γα Κυρίου τὸν Κύριον .

Η , ὁ γδοὴ ἡμέρᾳ , περτέμενεται ὡς βρέφος ὁ
 Δεσπότης , τὴν Ἰησοῦ τε δέχεται προσηγο-
 ρῶν ὅτι τῷ Κόσμῳ Σωτὴρ ὑπάρχει καὶ Κύριος .

Ων Χρυσὸν Γενεθλίῳ , ἐπαξίως τῇ ὁγ-
 δῇ σινεζᾷ ἡμῶν , τῷ Ἱεράρχῃ ἡ πανεύ-
 ζος μνήμη . ὡς γεραίροντες πίστιν , ὑμνῶ-
 μεν τὸν Κύριον . **Τὸ Ἀγίον .**

Ον ἀφράστῳ προνοίᾳ , δωρησάμενον Βα-
 σίλαον τῷ Κόσμῳ , ὥς Ἀσεβῆας ,
 ἀπιγγάτε Θεολογίας . Ἀλογᾶτε τὰ ἔρ-
 γα Κυρίου τὸν Κύριον .

Ον δαψιλῇ ἐνεργείᾳ , ἐνοικήσαντα τῷ σο-
 φῷ Βασιλεῖ , καὶ δι' αὐτὸν Ἀσεβῶς Θεολογη-
 εῖν . Ἀλογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον .
Γ ἔβη θάων σε λόγων , ἀπολαβόντες Βα-
 σίλας ἀπαύτως , ἐν τῇ σῇ μνήμῃ τα-
 γυρίζοντες βοῶμεν . Ἀλογᾶτε τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον .

Ας ἀκτίνας ἔβη λόγων , ὄξαπέσταλας
 Βασίλει τῷ Κόσμῳ , φωταγωγέσας
 ἰαν σέβαν Τεταδῶ φύσιν . Ἀλογᾶτε τὰ
 ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον . **Θεοποικίον .**

Ον ἐκ Πατρὸς προελθόντα , προαιώνιον
 καὶ ἀχρονον Θεὸν Λόγον , καὶ ἐκ' ἐχά-
 ρων ἀνατάλαντα ἐκ Παρθένου , Ἀλογᾶτε
 ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον .

Καταβασία . Μυστήριον παράδοξον .

Ο' Ἔτερον Χορός .

Λαθίρα μεν ἡ Κτίσις γνωρίζεται .

Ωδὴ θ' . Ο' Εἰρμός .

Ε Τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα , τὸν Θεὸν ὄξα-
 νατάλαντα , σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-
 σάντα , ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν , ἀφρά-
 στως σωματώσασα . Ἀλογημενὴ Πανάγνε ,
 Θεοτόκε μεγαλιώμεν .

Υ Περβὰς τῆς ὄρας , Χρυσὸς τῆς ἀνθρωπί-
 νης ὅλης φύσεως , ὑπερφύως Παρθένος
 ἀποτίκτεται . καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν κα-
 θὼς διακελεύεται , τὴν σάρκα περτέμενεται ,
 καὶ πληρωτὴς τῷ Νόμῳ δάκνυται .

Δ Εὐτε τῷ Δεσπότη , τὰ εὐδοξία Χρυσὸν ὀνο-
 μασῆκα , ἐν ἀγιότητι πανηγυρίζω-
 μεν . Ἰησοῦς γὰρ Θεοπρεπῶς ἀηγοράται σῆ-
 μερον . σὺν τέτοις καὶ τὴν μνήμῃ δὲ , τῷ
 Ἱεράρχῃ μεγαλιώμεν . **Τὸ Ἀγίον .**

Οὐ Ἀρχιποίμεν ὡς πρόβατον τιςὸν
Χρυσὸν Βασίλει , τοῖς ζωφόροις ἰχνεσιν
 ἐτηκολέθησας . τῷ Τυραννὶ γὰρ τὴν σαυτῇ ,
 ψυχῇ Πάτερ προδίδωκας . προκινδυνάων
 αἰετα τῆς Ἐκκλησίας ταμμακίεζε .

Ο τῆς Ἐκκλησίας , πανίερον Χρυσὸν κατι-
 δὸν σύστημα , ὑπὸ τῆς σῆς κοσμέμενον
 Ἱεραρχίας σοφίᾳ , ὁ παύλης ἐμβροντηθῆς ,
 κατατέπτικε Τύραννος . τὴν γὰρ ἐν σοὶ τῷ
 Πνύματι , αἷγλιν ἐκ τῷ ἐγκε Βασίλει .

Ης ἔβη Ἀποστόλων καθιέρως , τῆς χο-
 ρίας τε ἔβη Ἀποστόλων Χρυσὸν , Πα-
 τεραρχῶν σκηνῆς , καὶ ἔβη δικαίων τρυφῆς
 τῆς χαρᾶς τε ἔβη Προφητῶν , ἡξιώθης Βα-
 σίλει . τῆς Θεοτόκε λάτεις γὰρ , καὶ τῆς
 Τεταδὸς Μύσης γέγονας . **Θεοποικίον .**

Ο Τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι γεγάθων , μόνος
 Κύριος . ἀναχαιτίζων θάλασσαν , Ἀ-
 βύσους τε ὁ ξηραίνων , ἐκ σῆ Ἀγνὴ τὴν σάρ-
 κα προσλαβόμεν , ἐκ Βηθλεὲμ ἐτάγε-
 ται , πρὸς Ἰορδαίνῳ βαπτισθῆναι σαρκί .

Καταβασία . Ἀπορῇ πᾶσα γλῶσσα .

Καὶ ὁ ἔτερον Χορός .

Ω ἔβη ὑπὲρ νῆν , τῷ Τόκῳ σε θωμάτων .

Εξαποστῆλ . Ἐν Πνύματι τῷ Ἱερῷ .

Φιλοσοφίας ἔρωτι περτέμετες Πάτερ , τὴν
 τῆς ψυχῆς σε κάλυμμα , καὶ τῷ Κόσμῳ
 ἐδάχθης , ὡς Ἡλίας τοῖς θαύμασι . καὶ
 τιςὸν κατπύγασας , τὴν διανοίας Θεόφρον ,
 τὴν Τεταδὸς ὁ Μύσης , ὡς Βασίλει σοφίᾳ ,
 καὶ λάτεις τῆς Θεοτόκε .

Ομοιον Δεσποτικόν .

Ην σάρκα περτέμενεται , ὁ τὸν Νόμον
 πληρώσας , ὡς βρέφος ὁπαήμερον , ἔβη
 αἰώνων ὁ Κτίστης . καὶ ἀπάρχων ἀλίοσεται ,
 ὡς βροτὴς , καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ὁ πα-
 τῶν , τῇ ἀπάρχῃ ἰχθυί , ὡς Θεὸς διακρα-
 τῶν , καὶ τῇ ῥοτῇ διεξάγων .

Εἰς τὰς Αἰῶνας, Πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν ἡ. δ.
 καὶ ψάλλομεν ἡ. προσόμοια. ἤχος ἡ. αἰ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρη Περαιτομῶν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς
 αὐτῆς τομῆς τε καὶ ῥάσειως, ἀφραΐως τεχ-
 θῆς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεῶ, ἐν
 ἀτρέπτῳ μύθῳ τῇ Θεότητι. διὸ καὶ Νό-
 μον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατὰρας Νό-
 μῳ ἐκλυτρεῖται τὰς ἀπαρτίας· καὶ τὴν αὐ-
 θεὸν ἀλογίῳ δεδωρηται. ὁθεν τὴν ὑπερά-
 γαστον, αὐτῇ συγκατάβασιν, ἀνδραγαθίας
 ὑμνήμεν, καὶ ἀχαρίζως δοξάζομεν, αὐτὴν
 δυσωπῶντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι,
 τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Θῆσα Υἱὸς Θεῶ γεγονώς, ἀναγυνήσας τῇ
 τῇ Θάσ Βαπτίσματος, τὸν φύστα καὶ
 ἀληθείαν, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τῷ Θεῷ καὶ
 Λόγον ὁμοῦπον, Πατὲρ καὶ σωζώμενον,
 ὁμολόγησας Ὅσιε. Αἰρετικῶν δὲ τὰ ἀπύ-
 λωτα σώματα, τῇ λαμπρότητι ἡμῶν λό-
 γων ἐνέφραξας. ὁθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ
 αἰὼν κατῴκησας, σύμβασιλάων τῷ μόνῳ,
 καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χερσὶ τῷ πλε-
 σίως, διζνύμεντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔ-
 λεος.

Ὁμοιον.

Εἴδον ἐπερυνίς Ναῦ, ὡς ἱεράρχης ἱερὸς
 προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν,
 τὰς τῆς Σοφίας ἀρχάς, ὡς σολὴν ἀγίαν τε-
 λεράμενος. καὶ νῦν ἡς τὸ αὐτῷ, Θυσιαστήριον
 Ὅσιε, ἱερατῶν, τῷ Θεῷ παρυσάμενος, καὶ
 τὴν αὐτῷ, λατρυγίαν τελέμενος, μέμνησο
 συμπαθίσας, ταμμάκαρ Βασίλει, ἡμῶν
 ἐκτελέωντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράσας καὶ
 παύσιμον· Χερσὶν ἱκετάων, τὸν παρέχοντα
 τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Θλὸς ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παι-
 δὸς ἀνακείμενος, Σοφίας τῆς ὑπερσόφου,
 καταυγαθῆς ταῖς αὐγαῖς, τὴν ἡμῶν ὄντων
 γινώσκιν διετρανώσας, λαμπρῶς ὀξηγούμενος,
 καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς ἕσιν, ἀτα-
 ξίαν ποιέμενος, ἐπιγνώσεως θεοτέρας ὑπό-
 δεσιν. ὁθεν σε Θεορρήμονα, καὶ Θεὸν Διδά-
 σκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλη-
 σίας κηρύττομεν, Χερσὶν αὐμνῶντες, τὸν
 παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἡχ. ἡ. β.

Εἰς ἡμῶν ἡ χάρις ἐν χάλεσί σε, ὅσιε Πά-
 τερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τῷ Χερσὶ

Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα,
 ὡς ἡς Τελείαδα ὁμοῦσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι

Καὶ νῦν, ἡχος ἡ. β.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λατρυγίαν Τυτικά, καὶ ἐκ
 Κανόν. Ω, δὴ γ. καὶ δ.

Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῳ, ἡχος αἰ.

Τὸ σώμα μου λαλήσας σοφίαν.

ἡ. Α' κέσαστε ταῦτα πάντα.

Ὁ Α' τός. Πρὸς Κολοσσαῖς Ἐπιστολ.

Δεσφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἰσα-
 συλαγωγῶν διὰ τῆς Φιλοσοφίας καὶ
 νῆς ἀπάτης, καὶ τὴν παράδοσιν ἡμῶν ἀνδρα-
 γαστων, καὶ τὰ σοιχῆα τῷ Κόσμῳ, καὶ ὁ
 Χερσὶν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατοικῇ παῶν τὸ πλ-
 ρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. Καὶ ἐξ
 αὐτῇ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς
 σῆς ἀρχῆς καὶ ὀξυσίας. Ἐν ᾧ καὶ τελεμε-
 θητε Περαιτομὴ ἀχρωποιοίτηρ, ἐν τῇ ἀπ-
 δύσας τῷ σώματος ἡμῶν ἀμαρτιῶν τῆς σα-
 κῆς, ἐν τῇ Περαιτομῇ τῷ Χερσὶ. Σωτηφε-
 ρες αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ σω-
 γέρθητε διὰ τῆς Πίσεως, καὶ τῆς ἐνεργείας
 Θεῶ, τῷ ἐγέρματος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῷ καὶ Λουκᾶν.

Ω, καὶ νῦν ἐκάνω, ὑπέσρεψαν οἱ Ποι-
 νες, δοξάζοντες, καὶ αἰνῶντες τὸν Θεόν
 ἐπὶ πάνσιν οἷς ἡκασαν καὶ ἔδον, καθὼς ἐλ-
 λήθη πρὸς αὐτὰς. Καὶ ὅτε ἐπλήθησαν
 μέραι ὁκτὼ τῷ περαιτεμῶν τῷ Παιδίον, καὶ
 ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆναι
 ὑπὸ τῷ Ἀγγέλου, πρὸ τῷ συλληφθῆναι
 αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ἡμῶν
 καὶ ἐκραταιώθη πνέματι, πληρόμενον σο-
 φίας, καὶ χάρις Θεῶ ἡμῶν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπ-
 ρέοντο οἱ γονεῖς αὐτῷ κατ' ἔπος ἡς ἱερου-
 λὴμ τῇ ἐορτῇ τῷ Πάσχᾳ. Καὶ ὅτε ἐγ-
 το ἐπὶ δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν ἡς ἱερου-
 σόλυμα καὶ τὸ ἔθνος τῆς Ἐορτῆς, καὶ τελε-
 σάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποσρέφῃ αὐτῷ
 ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν ἱερουσαλήμ.
 ὅτι ἐγὼ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτῷ. Νο-
 σαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ ἔσθαι, ἡλθ-
 ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνέζητᾶν αὐτὸν ἐν τοῖς σι-
 γνέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. καὶ μὴ ἀρὸν
 αὐτὸν, ὑπέσρεψαν ἡς ἱερουσαλήμ, ζη-
 τῶντες αὐτόν. Καὶ ἐγινέτο μεθ' ἡμέρας τ-

ἄνθρωπον αὐτὸν ἐν τῇ Γερῷ καθεζόμενον ἐν μέ-
 τῳ τῶν Διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν,
 καὶ ἐπερωτῶντα αὐτὸς. Ἐξίσαντο δὲ πάντες
 οἱ ἀκούοντες αὐτῷ, ἐπὶ τῇ σιωπῇ, καὶ ταῖς
 ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἔξε-
 γλάγησαν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ
 ἦν. Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν ὅπως; ἰδὲ
 Πατέρες, καὶ γὰρ οὐκ οἰκώμενοι, ἐζητήσα-
 ντες. Καὶ ἦν πρὸς αὐτὸς. Τί ὅτι ἐζητᾷτε
 ἐμε; ἔκ ἤδατε ὅτι ἐν τοῖς τῷ Πατρί μου δὴ
 ναίμι; καὶ αὐτοὶ οὐ σιωπήσαν τὸ ῥῆμα, ὃ
 ἀλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν,
 καὶ ἤλθεν εἰς Ναζαρέτ. καὶ ὡς ὑποτασσό-
 μεν αὐτοῖς. Καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρη-
 σεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
 τῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία, καὶ ἡλι-
 κία, καὶ χάριτι παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώποις.

Κοινωνικόν. Αἰνῶντες τὸν Κύριον.

Καὶ πρὸς τοὺς μνημόσυτον αἰώνιον.
 ἵνα ἴδωμεν, ὅτι, ἡ μετὰ δύο Κυριακαὶ μετὰ
 τοῦ Χριστοῦ Γενῶν, καὶ τοῦ Φώτων, ἀνα-
 γινώσκεται τῇ πρώτῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέ-
 lion, κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν
 Παύλων. καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέ-
 lion, κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελί-
 ας τοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχη ἐν Σάββατον,
 καὶ μία Κυριακὴ μετὰ τοῦ Χριστοῦ Γεν-
 ῶν, καὶ τοῦ Φώτων. ἀναγινώσκεται, τῷ
 ἐν Σάββατῳ, Σάββατον μετὰ τῷ Χριστῷ
 εὐνήσιν, τῇ δὲ Κυριακῇ, Κυριακὴ πρὸ
 τοῦ Φώτων. Ἐκ τῆς κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελί-
 ας τοῦ Χριστοῦ. Ἐκ τῆς κατὰ
 Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν
 Παύλων. καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέ-
 lion, κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελί-
 ας τοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχη ἐν Σάββατον,
 καὶ μία Κυριακὴ μετὰ τοῦ Χριστοῦ Γεν-
 ῶν, καὶ τοῦ Φώτων. ἀναγινώσκεται, τῷ
 ἐν Σάββατῳ, Σάββατον μετὰ τῷ Χριστῷ
 εὐνήσιν, τῇ δὲ Κυριακῇ, Κυριακὴ πρὸ
 τοῦ Φώτων. Ἐκ τῆς κατὰ Μάρκον.

**Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελί-
 ας τοῦ Χριστοῦ.**

**Ἐκ τῆς κατὰ
 Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν
 Παύλων. καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέ-
 lion, κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελί-
 ας τοῦ Χριστοῦ.**

**Ἐκ τῆς κατὰ
 Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν
 Παύλων. καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέ-
 lion, κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελί-
 ας τοῦ Χριστοῦ.**

**Ἐκ τῆς κατὰ
 Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν
 Παύλων. καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέ-
 lion, κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελί-
 ας τοῦ Χριστοῦ.**

Ο Χριστὸς ἀναδύεται, ὁ Θεὸς ἐπιφανέ-
 ναι, ὁ Δαβὶδ προέρχων ἐμφανέστατα.
 καὶ πρὸς τὸν δῆλον καὶ βάπτισμα, αὐτὸς με-
 νῶς ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, ἀφροσύνης
 πληρώθητι. γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βενοὶ καὶ
 τὰ ὄρη καὶ ἀνθρώπων, νυνὶ σκιρτήσατε καρ-
 δία, ὡς νοητὸν ἀσδεχόμενοι.

Ποταμὸν τῆς ἡρώης σε, καὶ χαμάρρυν
 ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα
 παντοδύναμι, τῶς σε ποταμῖα ῥάματα,
 ἀσδεχόμενοι Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν; Οὐ-
 ρανὸν τὸν τοῖς νύφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυ-
 μνώσαντα πάντας τὴν κακίαν, τὴν ἐχθρὴν καὶ
 ἀφθαρσίαν, τῆς γηγενῆς ὑπερδύσαντα.

Καὶ τῷ Ἀγίῳ, ζήτη εἰς ἱεράρχην.

Δόξα, καὶ νυνὶ, ἡχος π.β'.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλή-
 θεια, τὸ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννη· καὶ
 φησὶ πρὸς αὐτὸν· ἐγὼ χρῆαν ἔχω ὑπὸ σοῦ
 βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; ὁ πολ-
 μὸς ὁ χόρτος προσψῆσαι τῇ τυρῇ· σύ με
 αἰγίασον Δέσποτα, τῇ θῆρᾳ ἐπιφανάσας.

Εἰς τὴν ἡ. ἡ. Ἰδιόμελα, ἡχος α'.

Ἰωάννης Μοναχὸς.

ἘΑμπαρὲ μὲν ἡ παρελθούσα ἑορτὴ,
 λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη.
 ἐκάνη Ἀγγελὸν ἔχον ἀγγελιστὴν, καὶ αὐ-
 τὴ Πρόδρομον εὔρε προετοιμασίῳ. ἐν ἐκάνῃ
 αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ
 Βηθλεὲμ· ἐν ταύτῃ ὑδάτων ἀλογουμένων,
 πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ κολυμβήθρα· πό-
 τε ἀστὴρ τῆς Μάγης ἐμύνησε, νυνὶ δὲ Πα-
 τὴρ Κόσμου σε ὑπέδαξεν. ὁ σαρκωθεὶς καὶ τὰ
 λιν ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'. ἡ. Διὰ τὸ το μνηοθήσομαί σε.

Ἀνδρὲς Ἱεροσολυμίτες.

ἘΑὐτὸν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς, καθαίρεται ἐν
 τῇ Ἰορδάνῃ, μάλλον δὲ καθαίρεται τῆς
 αἱμαρτίας ἡμῶν. ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ
 τὸ βάπτισμα. ἐκπλῦναι θέλων τὰ Ἀδάμ
 τὸ χαρόγγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάν-
 νην· δεῦρο ὑπηρέτησον ὡς Βαπτιστᾶ, μυ-
 σηρεῖς ξέως τὸ κεφάλαιον. δεῦρο ἔκτανον
 τὴν σὺν χάρα τυχὺ, καὶ αἶψα τῆς κορυ-
 φῆς, τὸ σφυγμῶδες τὴν κάραν τῆς ὀφθαλ-
 μῶν, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παραδείσον, ὃ
 ἐκλασεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τῇ ὀφθαλ-
 μῶν τῇ γάλα τῇ ξύλῳ ποτὲ.

Ἦχος γ'. ᾠ. Εἰδοσάτωσε ὕδατα ὁ Θεός.

Φαῖδρα μὲν ἡ παρελθούσα Εἰρήνη, αὐδοῖς ἡ παρελθούσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα Μάγοι προσεκυήσαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην. δούλος κλητὸς ἐβάπτισεν. ἐκὼ Ποιμένες ἀρξάμενοι, ἤδον καὶ ἐθαύμασαν· ὡς φωνὴ τῷ Πατρὶ, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Αεὐτε ἅπαντες τισοί, τὴν Ἰσραὴλ ἀφύπνουν, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τῷ Ἰορδάνῃ· καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκὼ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέστατον σαρκί, τὸ βάπτισμα αὐτῶντα, ἐν ῥέθοις τῷ Ἰορδάνῃ, τὸν Βαπτιστὴν παραιτέμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· ὁ πολὺν χηροθετῆσαι τῇ τηλὴν παλάμῃ τὸ πῦρ. ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον Σωτῆρ, καὶ ἀτεγράφησαν· καὶ γὰρ τῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χάρα, ὡς τρεῖς τὰ Σεραφίμ; αὐεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς εἰδέξατο τὴν Ἡλιὸν, δι' ἑλίουαῖς μελωτῶν· τῶς μὴ δύα ἡς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥέθοις; τῶς δὲ μὴ φλίξαι με ὅλως, ἐκ σὲ τυρέμενος; τί βραδύνεις Βαπτιστᾶ, τῷ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. τί ἔτι πολλῶν κολύβης τὴν κάθαρσιν; πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἀγιάσαι καὶ ἐμὲ, καὶ ἔτι ὕδατων τὴν φύσιν· ὅτι ἡς τὴν ἐπεφάνη.

Τροπαίον, ἡχος δ'.

Ετοιμάξω Ζαβουλὸν, καὶ ἀτρεπίξω Νεφθαλὴμ· Ἰορδάνῃ ποταμὲ, σῆσι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τῷ βαπτιστῶναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. ἀγάλλοι ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήθῃ· μὴ κρύπτεσθαι ἑαυτὸς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ γυμνὸς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρῶτον σοφίαν. Χειρὸς ἐφανή, τὴν πᾶσαν Κτίσιν θέλων ἀνακαίνισαι.

Τὸ Τροπαῖον ἐν τοῖς Ἀποδάπνοις, τὸς τε Εἰρμός· καὶ τὸ τροπαῖον τοιόντες ἡ. Οὐ ἡ ἀκροῖ. Τῇ δ' ἀπέρῃ. Ὡς δὲ α'. ἡχος β'.

Ως τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θάψαι αὐτὴν προσάγματι ἀνάξη-ράνῃ, καὶ τεξεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλῆν λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἁσώμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Απόρρητος, τὸ Κτίσις συγκατάβασις, τὴν ἐκ Παρθένου λάμψασα, Κόσμον κατήγαγεν. αὐτὸς πάλιν ὁ Χειρὸς, ἄλλο

νῦν μυστήριον, τελείων ἐρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ, ἡς ξελὼν ἀναγεννησιν.

Α Ιακονήσων, ἐργῷ φεικτῷ προέρχεται, Ἰορδάνῃ Προδρόμος, νῦν ἡ τῇ ἰφώνῃ· τὸν πτωχίσαντα Ἀδάμ, ὁ πλ. Θεότητι. διὰ τῷ Πνεύματος γὰρ, πλετῆκα Χειρὸς, τῷ δώρῳ τῷ Βαπτίσματος.

Ὡς δὲ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εφείξε Παίδων ἀγαθόν, τὸ ὁμόζον καὶ ἡσυχίαν σῶμα· καὶ ἡσυχίαν τὸ τραφέν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, ἀκάματον πῦρ. ἀσώτως δὲ μαρνανθίσσης φλογός, διακονίζων ὕμνος μέλτετο· τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἡς πάντας τῆς αἰῶνας.

Υμῶς με σκέπη ἐκλεκτῶν, ἐπιγνώσομαι τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγίς ἐνσημανσῶν ἐν ὑμῖν τοιοῦτον φῶς ἀπασφράπτει. τὸ Βάπτισμα Χειρὸς, ὁ Λόγος φησὶ τοῖς ῥαθυμίας ὁκνῶ διαμεύουσιν. ἐν τῷ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλπίδας ζωῆς, ἡμεῖς δωροῦμεν.

Αξίως ἐμπαλιν ἐν σοὶ, φυσικῆς ἐστὶ πρᾶμα τελέμενον νῦν. τὸ ἐλαττον καὶ γὰρ γνώμη ἀλογηται τῷ κρείττονος. ὁθεν δίδωκα σὺν χαριτῇ καί χάριτι, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Προδρόμος. ὁ θείμις γὰρ χόρτο τυρὶ προσεγγίζαν. σὺ με μᾶλλον, ἀγίαστον δῶλον.

Ὡς δὲ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

ΕΜεγάλυνας Χειρὲ, τὴν τεκταίνουσαν Θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ Πλάσης ἡμῶν, μοιοταθὲς τελέει σῶμα, τὸ ἔτι ἡμετέρῳ λυτῆρον ἀμπλακημάτων. ταύτῃ μακρῶντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλυνώμεθα.

Εἴπον ταῦτα ἐμπαθῇ, ἀπώσαμεν ἡμεῖς ἡμεῖς; Βαπτίσματος τῷ θάψαι, γὰρ μὴ ἀναλάβωμεν ἔμφρονα. ἡμεῖς γὰρ Κτίσης. κάθαρσιν δωρήσασθαι ξελὼν, τοῖς βαπτιζόμενοι· πᾶσι τε χαρὶν, καὶ ἀλλοίωσιν.

Εφορῶντες ἡς Χειρὸν, πατανόμενον ἐσθλῶς, μέγιστον καὶ δούλο μορφῆς, ὑπὸ τῷ αὐτῷ χάριτι τὴν κραταιὰν, νῦν πατανώμενον ἐν τῷ Πνεύματι σωσιταρδύντες· ὅπως βαπτισθέντες, τῶν καθαρῶν ἐργῶν τιμήσωμεν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡς τὴν α'. ἡχος γ'. ἡχος δ'.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

ΕΟρίσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ με πτωχὴν προέρχῃ ἑαυτὸν, σοὶ οἰκέταις μιγνύ

